

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

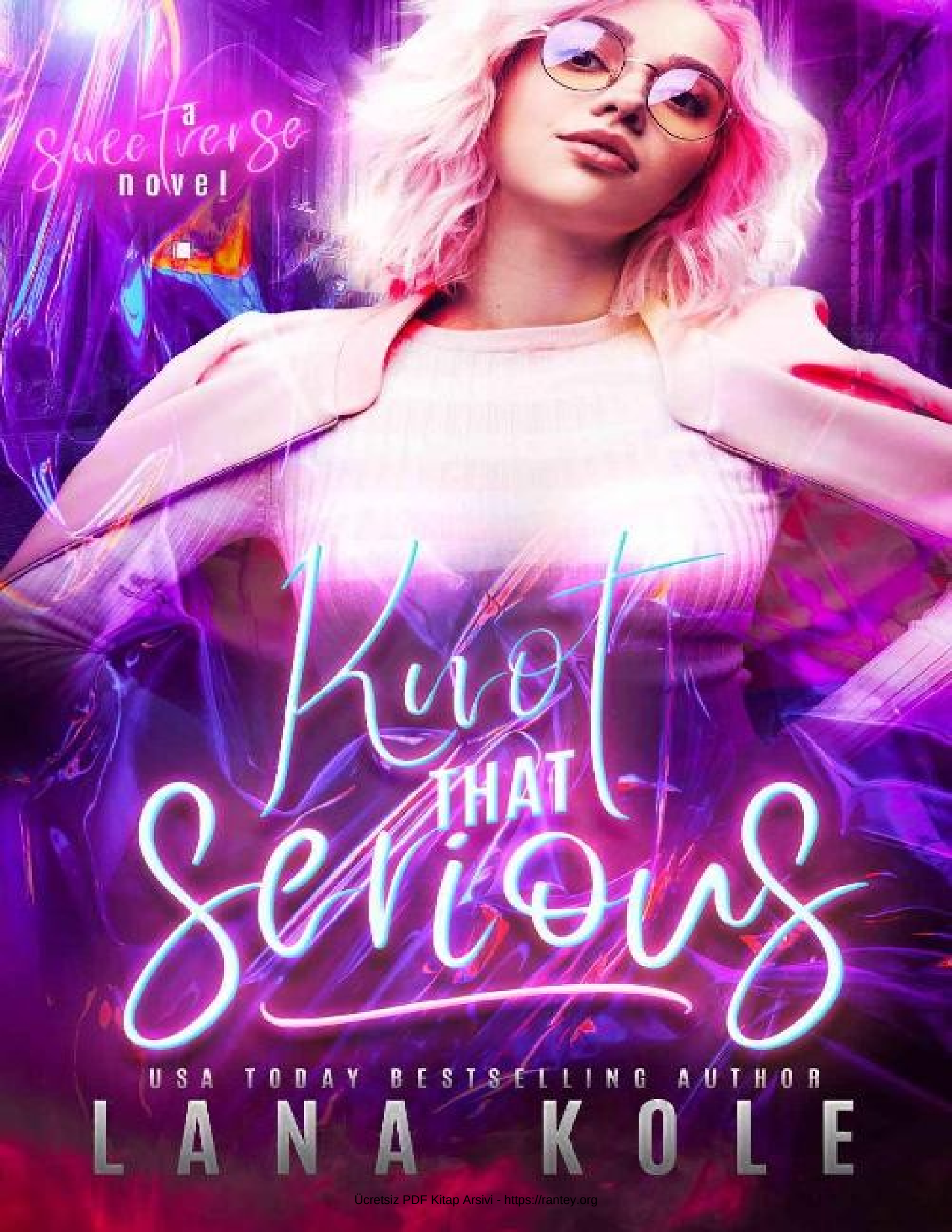
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

a
sweetverse
novel

Knot THAT Serious

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

LANA KOLE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Knot
THAT
Serious
LANA KOLE

Telif Hakkı @ 2023 Lana Kole

İlk yayın: 30 Eylül 2023 Jess Whetsel

tarafından düzenlenmiştir

Kapak: Covers by Combs Bölüm

Başlığı: @soffics Format: Lana

Kole

Tüm hakları saklıdır.

Herhangi bir incelemede kullanılmak dışında, yayıncının yazılı izni olmadan bu çalışmanın tamamen veya kısmen, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir elektronik, mekanik veya diğer yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılması veya kullanılması yasaktır. Bu yayının hiçbir bölümü, aşağıdakiler de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez

ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemlerle çoğaltılamaz.

Bu prodüksiyonda tasvir edilen hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür.

Gerçek kişiler (yaşayan veya ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme yapılmamıştır.

amaçlanan veya çıkarılması gereken.

Lana Kole tarafından yayınlandı

lanakoleauthor@gmail.com

www.lanakoleauthor.com

İçerik Bilgileri

Knot That Serious ile ilgili içerik bilgilerinin tam listesi için lütfen web siteme bakın.

*Ne demek istiyorsun, en iyi arkadaşlardan sevgililere kadar
hoşlanıyorum çünkü birinin benim hakkımda her şeyi bilmesi ve yine
de beni sevmesi fikrini seviyorum*

*Her neyse, kusurlara rağmen mi, yoksa kusurlara rağmen
mi?*

Pfft, hayır. Neden bilmiyorum.

Bir Not

Bu kitapta hiç şekil değiştiren yok.

Alışılmadık insan biyolojisi bir yana, bu Omegaverse bir paranormal romantizm değildir. Bu alfalar, betalar ve omegalar şekil değiştiren değiller. Bu, bizimkine alternatif bir evren ve romantik bir önermeye uyarlanmış hayvansal özellikler içeren alternatif bir insan biyolojisine sahip. Süslü penisler, çiftleşme içgüdüleri, feromonlar ve bağlanma işaretlerinin yanı sıra hafif bir hiyerarşik sosyal yapı var. Alfalar güçlü ve liderliğe eğilimli olarak kabul edilir ve aile sürüleri oluştururlar, omegalar bu sürüleri bir arada tutan değerli ve cinsel tutkaldır ve betalar ortalama ve normaldir.

Sweetverse özellikle bu doğalara tam olarak uymayan veya bu doğalarla savaşmayı seçen insanları keşfetmekten hoşlanıyor, bu yüzden alfaları, betaları ve omegaları her zamanki kalıplarını kırarken bulduğunuzda şaşırmayın.

İçindekiler

1. Tam Zamanında
2. Gereklilik
3. Birçoğunun İlki
4. Tereyağı kadar pürüzsüz
5. İzlenimler
6. Uygun Talihsizlik
7. Kimse Bilmeyecek
8. İkna Edici Konuşma
9. Paketleme
10. Pijama Partisi
11. Bulmaca Parçaları
12. Too Sweet'te
13. Oops

14. Adımlarınıza Dikkat Edin
15. Plan Yapmak ve Hayal Kurmak
16. Plan İş Başında
17. Çatı Katı Romantizmi
18. Hala rol mü yapıyorsunuz?
19. Yatma Zamanı Geçti
20. Tarih Hazırlığı
21. Önümüzde Uzun Bir Yol Var
22. Yasada
23. Davetiyeler
24. Gerçek Kazananlar
25. Dedikodu
26. Eski Zamanlar
27. Daha İyi Planlar
28. Tek Başına Birlikte
29. New Times
30. Sonunda
31. Sürpriz
32. Şekerlemeler ve Duygular
33. Büyük Bir Sır
34. Jinx

35. Tam Set

36. Çok Sevilen Bir Tarif

Sonsöz Teşekkür

Ayrıca Tarafından

Yazar Hakkında

1. Tam Zamanında

Jack

Jack nefes nefese kalmış, koşarken ciğerleri yanmış ve ayakları betona çarpmıştı. Kibirli mahallenin soluk binaları bir anda bulanıklaştı.

Kaldırımında koşarken, takım elbiseli adamlardan ve takım elbiseli kadınlardan kaçarken bej rengi bir pus vardı.

Arkasından gelen kirli bakışları görmezden gelerek saatine baktı ve zaten çılgınca olan hızını artırarak küfretti.

Girişine yeşillikler serpiştirilmiş, soluk pembe ve koyu renkli ahşaptan yapılmış, bore plazalarının arasında göze çarpan fırını *gördüğünde* o kadar geç kalmıştı ki yavaşlama zahmetine bile girmedi. Neredeyse varmış. Saatini tekrar kontrol etti - lanet olsun, bir saat gecikmişti ve-

Birine çarptım.

Bir vücut çarpışması, bir renk bulanıklığı ve bağırarak edilen bir küfürden sonra, sabahın erken saatlerinde gökyüzüne bakarken, o takım elbiselerden birini giymiş bir adam ona dik dik bakıyordu. Koyu yeşil takım elbiseli adam, donuk ten rengi ve siyah denizin arasında göze çarpıyordu. Jack ona göz kırptı ve Takım Elbiseli Adam da ona göz kırptı, parlak mavi gözleri ona doğru parlıyordu.

Gözünü bir kez daha kırptı ve elini uzattı. "Bu hiç hoş görünmüyordu. İyi misin?"

"Çok ateşlisin," dedi Jack ve sonra dehşet içinde yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Düştüğümde filtreyi kırmış olmalıyım."

Gözlerini açtığında, Takım Elbiseli Adam o güne kadar gördüğü en parlak gülümsemeyle işini bitirmeye çalışıyordu. "Umarım kırıdığın tek şey budur," diye açıkladı, hâlâ elini uzatarak. Parmaklarını oynattı, düzenli tırnakları ışıktaki göz kırpiyordu. Takım elbisesine uyması için yeşil cilalanmıştı.

Jack onu yakaladı ve ayağa kaldırılırken yumuşak, sıcak elinin çok güçlü bir kola bağlı olduğunu fark etti. Çekme kuvvetine hazırlıksızdı ve adamın göğsüne doğru tökezledi.

Tanrım, o da güzel kokuyordu. Hiç adil değil.

"Özür dilerim, özür dilerim, geç kaldım, nereye gittiğime dikkat etmiyordum." Jack omzunun üzerinden baktı, pembe uğursuzca işaret ediyordu. Bir adım geri çekildi ve başparmağını o yöne doğru savurdu. "Aslında yapmam gereken-"

Takım Elbiseli Adam elini sallayarak, "Zarar yok," dedi. "Yaralanmadığınıza sevindim."

"Görüşürüz," diye seslendi Jack ve alfanın numarasını istemek gibi aptalca bir şey yapamadan çekip gitti.

Kendini toparlamadan önce fırının ön pencerelerine yakın bir yerde durakladı, elini karmakarışık saçlarında gezdirdikten sonra yeşilliklerin altından kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Zil onun varlığını duyuruyordu ama buna gerek yoktu.

Eli onun geldiğinin farkındaydı, çünkü iki eliyle tezgâha yaslanmış, kapıya bakıyordu.

O daha tek kelime edemedi Eli ofladı. "Sorun değil. Bu sabah üçten beri ayaktayım."

Jack yüzünü buruşturdu ve öne doğru bir adım atarak tezgâhın altına kayd. "Eli, çok özür dilerim, alarmım-"

"Kendine sakla Jack," diye homurdanarak önlüğünü başına geçirdi. "Varlığınla bizi onurlandırdığın için teşekkürler."

Kahretsin. Her şeyi etmişti.

Ama Eli şu anda onu dinleyecek ya da bir özrü kabul etmeyi düşünecek durumda değildi. Yorgun olduğu gözlerinin altındaki mor halkalardan belliydi. Genelde fırından daha tatlı olan kokusu ekşimişti, iç çekerek eşyalarını toplamak için arka tarafa doğru kaybolurken hayal kırıklığı dalga dalga yayılıyordu.

Sikeyim.

Jack kasaya doğru saydı ve her şeyi daha iyi hale getirmek için bir araya getirebileceği sihirli kelimeleri düşünmeye çalıştı. Kızgın olmakta haklıydı, elbette. Bu işin yarısı onun işiydi ve saatleri mümkün olduğunca eşit paylaşıyorlardı. En azından zamanında gelebilirdi.

Belki de dün akşam daireyi temizlediği için brownie puanı alacaktı.

Hmm. Browniler. Bakışları cam vitrine kayd ve üst üste dizilmiş buzlu kekleri inceledi. *Bir tane* kapabilirdi, değil mi? Bu dünyanın sonu olmazdı. Vardiyasına ne kadar geç kaldığını fark ettiğinde kahvaltı yapmamıştı. Adil olan buydu, değil mi?

Mutfağın kapısı arkasından tokatlayarak kapandı ve Jack irkildi, çökmekte olan çikolata düşüncelerini bir kenara iterek Eli'la yüzleşmek için döndü, yüzünün en az kendisi kadar suçlu görüldüğünü biliyordu.

Henüz mükemmel bir özür bile bulamamıştı. "Eli-" diye başladı.

"Evde görüşürüz," dedi, sesi biraz boştu ve *lanet olsun*, neden sesi bu kadar... bu kadar umutsuz çıkmak zorundaydı? Bu büyük bir kelimeydi ve Jack doğru kullandığından bile emin değildi. Ama kulağa uygun gibi geliyordu, o da öyle yaptı. Evet, umutsuz. Üzgün. Hayal kırıklığına uğramış.

Geçerken omzuna hafifçe vurdu, yarım tezgahı kaldırdı ve diğer tarafa geçti.

Birkaç metre yerine bir okyanus gibi hissettirdi.

"Daireyi temizledim!" bağırdı arkasından.

Eli elini kapıya dayayarak durakladı, omuzları çökmüştü. "Teşekkürler, Jack."

Pençe klipsinden düşen dağınık pembe topuza bakmadan, onun eski, lekeli gömleklerinden birini ve en sevdiği rahat pantolonunu giydiğini takdir edemeden, tüm bu karmaşayı düzeltmek için arkasından seslenmek için dudaklarını ayıramadan, o gitmişti.

Kapıyı itti, zil çınlayarak omega'nın arkasına bile bakmadan ayrıldığını duyurdu.

Jack ofladı, başını tavana doğru eğdi ve *F* ile başlayıp uck ile biten uzun bir inilti çıkardı.

Çekmeceyi çarparak kapattı ve başını öne eğdi. Eli ona kızmakta sonuna kadar haklıydı. Sadece birkaç alarm daha kurması, yataktan zamanında kalktığından emin olması ve lanet olası

İkisi de hayatlarının son birkaç yılını ayakta kalmaya çalışarak geçirmişlerdi.

Sabah uzadıkça Jack müşterilere özenle hizmet etti, en sevdiklerini tavsiye etti ve hatta bir noktada bir babayı kandırarak yanındaki küçük çocuk için süslü bir kurabiye almasını sağladı. Onları göz kırparak uğurladı.

Diğer birkaç çalışanın gelecek iki haftalık programlarını hazırladı. Faturaların ödenmesinin planlandığını iki kez kontrol etti. Gelen online siparişleri paketledi ve teslim alınmaları için hazırladı. Ve işkence içinde saatin ilerleyişini izledi. Eminim Eli şimdiye kadar uyumuştur. Muhtemelen sıcak, buharlı bir duş almış ve en sevdiği atıştırmalığı yapıp yatmıştır. Eli eve döndüğünde her zamanki gibi neşeli olacaktı.

Ama ya hala kızgınsa?

Jack işleri hemen düzeltmemekten nefret ediyordu. Evde oturup onun küçük hatalarını düşünmesinden ve belki de bunların büyük hatalar olduğuna karar verip aptalca bağımlı ev arkadaşı olmadan daha iyi olacağına karar vermesinden nefret ediyordu.

Bakışları keklere kaydı. Belki bu onu daha iyi hissettirirdi. Şekere hücum.

Hayır. Bu onun cezasıydı. Kek yok. En iyi arkadaşını hayal kırıklığına uğratan aptal alfa için tatlı yok.

Ama hiç *müşteri* de yoktu. Tanrım, herkes neredeydi?

Zil sanki çağrılmış gibi çaldı ve Jack dudaklarını araladı, daha başını kaldırıp bakmadan ağızından hoş geldiniz sloganı döküldü. "Merhaba, Heat Treats'e hoş geldiniz-oh! Ben Ateşli Takım Elbiseli Adam!"

Seksi Takım Elbiseli Adam kaşlarını çattı, boğazını temizledi ve tezgâha doğru ilerlerken fırının etrafına göz gezdirdi. Jack adama taktığı lakabı ağzından kaçırmak *istememiş* gibi davrandı ve sırıttı. "Seni burada görmek ne güzel."

Takım Elbiseli Adam mırıldandı, normalde solgun olan yanaklarına renk geldi. "Sürüngen gibi görünmek istemem ama az önce hangi binaya girdiğinizi gördüm. Çok mu ileri gittim?" diye sordu.

Jack tezgâha yaslanarak, "Benim sana Seksi Takım Elbiseli Adam dememden daha ileri değil," diye karşılık verdi.

"Bir ismim var, gerçi bu isimden hoşlanmaya başladım." Oh, bu adam eğlenceliydi. "Ben Jack."

"Ah." Takım Elbiseli Adam sırıttı ve bu sadece özel bir şeymiş gibi geldi. "Gördün mü, ben de Ateşli Geç Adam'ı düşünüyordum."

"Yaklaştın," diye Jack.

"Ben Beckett," diye açıkladı elini sokarak.

Beckett ateşliydi; saçlarını geriye taramıştı, mavi gözleri ciddi ve güzeldi. Günün yarısı gitmiş olmasına rağmen takım elbisesi hâlâ saatler önceki gibi canlı yeşil ve ütülüydü.

Birbirlerinden daha zıt olamazlardı. Jack, köşesinde fırının logosu bulunan siyah gömleğiyle uyumlu siyah bir kot pantolon giymişti. Koyu renk saçlarını yıkasa iyi olurdu ve bileğinde loş ışıkların altında parlayan süslü, parlak bir saat yoktu. Onun yerine yatmadan önce çıkarmayı unuttuğu deri bir bilekliği vardı.

"Tanıştığımıza memnun oldum, resmen," dedi Jack ve Beckett'in bakışları düştükten sonra ona elini geri vermeyi hatırladı

bir kez dokundukları yere kadar.

"Biliyor musun, sabah işe giderken burayı birkaç kez gördüm ama hiç uğramadım. Sen..."

"Sahibi mi? Evet. Ev arkadaşım ve ben burayı işletiyoruz. O pişiriyor, ben satıyorum." Başka çalışanları da vardı elbette ama o anda orada değillerdi, değil mi?

"Oh, gerçekten mi? Ne tavsiye edersiniz?" Beckett neredeyse meydan okurcasına tek kaşını kaldırarak sordu.

Jack vitrini işaret etti. "Buradaki her şey bu sabah yapıldı." Yüzünü buruşturdu.

"Ah," dedi Beckett. "Oda arkadaşını rahatlatmak için geç kaldın, anladığım kadarıyla?"

Jack başını sallayarak, "Çok kızgındı," diye açıkladı.

Beckett ona, "Eminim onun gözüne tekrar girmeyi başarabilirsin," diye güvence verdi. "En sevdiğin hangisi?"

Jack kekleri işaret etti. "Bunlar. Hayatım boyunca yediğim en iyi brownieler. Asla hayal kırıklığına uğratmazlar."

"Peki malların tadına ne sıklıkla bakıyorsunuz?" Beckett alay etti.

Jack o kıvrılan dudakları, belirmekle tehdit eden gamzeleri öpmek istedi. Bu hiç adil değildi.

"Neredeyse hiç," dedi Jack, bakışları önce Beckett'inkilere, sonra da dudaklarına kaydı. "İyi bir çocuk olduğum için bugün onlardan tatmadım. Geç kaldığım için cezam bu."

Beckett boğazını temizledi, eliyle gergin bir şekilde kravatını düzeltti.

Güzel. Seni sinirlendirmek istiyorum.

"O zaman iki tane alayım, lütfen," dedi Beckett, çok tatlı bir şekilde.

Eğer böyle isterse, istediği her şeye sahip olabilir, diye düşündü Jack.

Jack iki kâğıt ikram torbasını salladı ve kasanın arkasındaki cam kapıları kaydırarak açtı. İlk brownie'yi alıp beyaz ikram torbalarından birine koyarken bir yağlı kâğıt tabakası onu koruyordu. Meraklı bir dikkatle onun hareketlerini izleyen Beckett'a baktı.

"Peki ne iş yapıyorsun da bir takım elbise giyiyorsun?"

Beckett sadece zaten düz olan kravatını düzeltti ve parmaklarını yakasında gezdirdi. "Ben aslında satış destek görevlisiyim."

Jack neredeyse ikinci brownie'yi düşürüyordu. "Biliyorum, biliyorum. Çok abartılı, değil mi?"

"Kulağa öyle geliyor ki..."

"Sıkıcı," diye açıkladı ikisi de. Jack yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

"Hayır, hayır. Bunu ben yaptım. Beni rahatlatacak güvenli bir şey istedim."

Jack ona, "Bunda bir sakınca yok," dedi ve siparişini tamamlamak için dokunmatik ekrana dokundu. Ekranı Beckett'a doğru çevirdi. Ödemeyi yaparken Jack brownie poşetlerini kısa tezgâha doğru kaydırdı.

Jack, Beckett'ın kartı cüzdanına geri koymasını ve tek bir hareketle cebine atmasını izledi. Demek o da zengindi, ha? Taze yeşillik gibi kokan süslü bir takım elbise içinde satış destek elemanı.

Lanet olası adam tam bir paketti.

Keklerden birini aldı, kâğıdı kırıştırdı ve diğerini Jack'e doğru uzattı.

"Ne-"

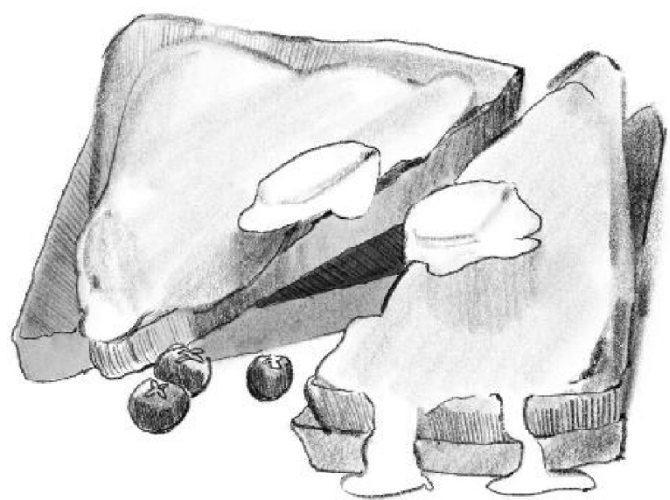
"Ödölün. Bu kadar iyi bir çocuk olduğun için."

Ve böylece, yemyeşil takım elbisesi ve ona uygun tırnaklarıyla fazlasıyla çekici sarışın alfa *göz kırptı* ve gitti.

Aynen böyle.

Jack, pencereleri geçip gözden kaybolana kadar bakışlarıyla onu takip etti. Çenesini yerden kaldırdıktan sonra parmaklarını brownie poşetinin kâğıdının üzerinde gezdirdi.

yazık olurdu, değil mi?

2. Gereklilik

Eli

S Eli bazen lanet oda arkadaşından gerçekten nefret ederdi. Ama itiraf etmeliydi ki temiz bir daireye dönmek güzeldi. Jack mutfak tezgahının üzerindeki taze çiçek buketini değiştirmişti ve ne kadar huysuz hissetse de, koklamak için tezgahın üzerine eğilmekten kendini alamadı.

Midesindeki düğüm biraz hafifledi, ama düzenli sehpa ve mutfak tezgahını, boş lavaboyu ve süpürülmüş yerleri takdir etmek için burada kalmadı, çünkü doğruca odasına gitti.

Battaniye ve yastık yığınının üzerine çökerek inledi ve sürünerek ortaya doğru ilerledi, evinin tanıdıklığıyla çevrelendiğinde mutlu bir şekilde iç geçirdi.

Fırının kokusu üzerine sinmişti; şeker, kendisinin zar zor bulduğu vişne ve kakaodan daha tatlı ve güçlüydü ama mutfağın sıcaklığından dolayı terlemişti. Gerçekten yapması gereken şey duş almaktı.

Bunun yerine telefonunda geziniyor, sosyal medya uygulamalarını popüler barlarmış gibi atlıyor, hem hiçbir şey hem de her şeyi buluyordu.

Not.

Gece yarısı aşermeleriyle ilgili bir gönderiyi kaydirdı ve bakışları hesap adına kaydı. Heat_Struggles101.

Lanet olsun.

Birden, neden bu kadar sinirli ve olduğunu, neden klementinleri şeker gibi yediğini, duygularının iniş çıkışları gibi keskin, tatlı ve ekşi olduğunu anladı.

Uygulamadan çıkıp onaylamak için takviminde gezindi -evet.

Bir haftayı aşkın bir süre sonra o küçük mavi nokta kızgınlığının yaklaştığı anlamına geliyordu.

Yakında.

Kahretsin. Genellikle eczane şimdiye kadar baskılayıcı ilaçlarının onaylamak için arardı. Onları kaçırmış mıydı? Arama kaydına göz attı ama cevapsız çağrılar yanıp sönmüyordu.

Kaşlarını çatarak eczaneyi açtı ve numaraya dokundu.

Telefon çaldı ve saatler süren robotik ses bir seçeneği seçmesini istemeden önce vızıldamaya devam etti ve Eli numara ulaşmak için aramayı hoparlör moduna alırken dişlerini birbirine geçirdi. Arama yapmak onun varoluşunun felaketiydi. Neden bu kadar karmaşık hale getirmek zorundaydılar ki, biri şu lanet telefonu açsa

-

"Ben Gina, size nasıl yardımcı olabilirim?" dedi neşeli bir ses, senaryodaki selamlamayı yaptıktan sonra.

Derin bir nefes. Neden prova yapmamıştı? "Merhaba Gina, ben Elizabeth Moore ve reçetemi kontrol etmek için aramıştım. Genellikle eczaneden şimdiye kadar haber alırım ve bir sorun olmadığından emin olmak istiyorum."

"Elbette, seni yukarı çekeyim."

Gina duraksadı, Eli'nin kimliğini doğruladı diğer hatta klavyesinde bir şeyler yazdı; Eli da kibarca havadan sudan konuşup beklerken dudağını çiğnememeye çalıştı.

Gina, Eli'nin daha dik oturmasına neden olan bir ses tonuyla, "Anladığım kadarıyla bir ısı bastırıcı için," .

"Evet, aslında bu yüzden aradım. Yakında olacak ve-"

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm," diye araya girdi Gina. "Aslında stoklarımızda *herhangi bir* baskılayıcı bulmakta zorlanıyoruz ve bize hastaları Omega Merkezi'ne tavsiye etmemiz söylendi."

Eli yutkundu. "Ne? Yani sende değil mi?"

"Hayır, son zamanlarda hasta taleplerine yetişemiyoruz." Ne oluyor lan?

"Peki ya reçetemi başka bir eczaneye değiştirebilir miyim? Farklı bir markaya ne dersiniz? Bantları deneyebilirim. Ya da sipariş verebileceğiniz başka bir eczane var mı? Sadece geçmişte böyle yaptıkları için soruyorum."

Gina, Eli sonunda soru sormayı bıraktıktan sonra sempatik bir şekilde mırıldandı, ancak daha fazlası kafasında kendini tedarik etmeye devam etti.

Eli başparmağını ağzına götürerek tırnak etlerinin pürüzlü derisini alt dudağına sürttü.

"Ne yazık ki hayır. Ulusal bir baskılayıcı kıtlığı var, bu yüzden bildiğim her eczane aynı sorunu yaşıyor. Bugün bu konuda konuştuğum üçüncü omega sizsiniz."

Eli telefonundaki saate bir göz atarak saatin öğleden sonra on iki on beş olduğunu doğruladı.

"Oh, kahretsin," dedi usulca, bir anlık panikle eczacının orada olduğunu unuttuğu için kelimeler ağzından kaçtı.

"Bunun için çok üzgünüm, Elizabeth. Güvende misin? Omega Merkezi artık alma ve bırakma hizmeti veriyor, bu nedenle sizi onlarla temasa geçirmekten memnuniyet duyarım."

Eli, Gina'nın onu göremediğini fark etmeden önce başını salladı. "Hayır, sorun değil. Bir yolunu bulurum," dedi ama bunun ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Yüzünü buruşturdu, gözlerini kapadı ve şöyle dedi: "Yine de bir soru. Bastırıcı bir doğum kontrol kombinasyonuydu. Hâlâ doğum kontrol hapı alabilir miyim?"

"Oh, tabii ki! Omega Merkezi bunu da sizin için temin edecektir. İstedğin zaman gelebilirsin, biliyorsun," diyerek tedbirli davrandı.

Eli inlemesine karşı koydu. "Tamam, yardımınız için teşekkürler."

"Bir şeye ihtiyacın olursa aramaktan çekinme, tamam mı?" Gina teklif etti.

Lanet olası reçetem dışında her şey, diye düşündü Eli acı acı.

"Buna minnettarım. İyi günler dilerim."

"Sen de-"

Eli telefonu kapattı ve yatağa düşmesine izin verdikten sonra inleyerek elleriyle gözlerini kapattı.

Neden stok falan yapmamıştı? Elinde fazladan mı vardı? Ne yapacaktı ki?

Omega Merkezi onun son seçeneğiydi. Başka yollar da olmalıydı, değil mi?

Zihni dalgındı ve gözleri ağırlaşmıştı ama beyni ona bir an olsun huzur vermek için susmuyordu.

İç çekerek yataktan kalktı ve sıcak suyun endişelerini gidermesine izin vererek rahatlamak amacıyla duşa doğru ilerledi.

Giysilerini fırlatıp atarken *bir* kez bile çamaşır sepetine giremedi, her bir parça ıskalandığında dikkatlice nişan aldı, sepetin yanında gevşek bir şekilde yatarak onunla alay etti. Homurdanarak yanına yaklaştı ve yumuşak yığına sinirli bir yumruk atarak onları sepete doldurdu.

Duшта, vücut yıkama şişesini düşürdü ve plastiğın küvetin zemininde çıkardığı gürültülü şangırtı yüzünü buruşturmasına ve dişlerini birbirine vurmasına neden oldu.

Sonra saç kremi sıkıştı -bunun *her şeyin* olduğu bir duş olması gerekiyordu, her şeyin yanlış gittiği bir duş değil- ve çok fazla dağıttı, yine de yarısını kanalizasyona kaybetti.

"Aman Tanrım," diye sızlandı. "Neden ben?"

ĞĞini bitirip kurulandığında ve ayak parmağını makyaj masasının ucuna çarptığında Eli bu günü *çoktan* geride bırakmıştı.

"Soğukkanlıyım, sakinim, toparlayıcıyım. Mantıklı bir yetişkinim. Bu kadar üzölmene gerek yok," diye mırıldandı derin nefesler arasında.

Eli çığlık atmak istedi.

Bunun yerine acınası bir inilti çıkardı, en yumuşak tişörtünü ve eşofmanını kaptı ve mutfığa doğru yürüdü.

Küçük bir kâsedan iki mandalina alıp suyuna buz sonra oturma odasına yöneldi.

Sadece bir an için kanepeye oturdu, sehpanın altına uzandı ve küçük saklama sepetlerinden birini çıkardı. İçinde

sepeti yerine ve odasına çekilmeden önce kaptığı hava geçirmez kaba oturdu.

Yatağının yanındaki pencere kırıkken esrarı açtı, yeterince öğüttü ve kendine bir sigara sardı.

Zulaları biraz azalmıştı, özellikle de kızgınlık dönemi yaklaştığından, Jack eve geldiğinde ondan daha fazla istemek için bir not aldı.

Genelde çok az sigara içtiği için hafif bir vızıltı onu çabucak kapladı. Rahat bir sis çöktü ve omuzlarının gevşediğini hissetti; ot, sıcak düşün ve derin nefes egzersizlerinin yapamadığı her şeyi yapıyordu.

Son bir bulut beyazı nefes vererek, zar zor içtiği esrarı hava geçirmez bir kaba koydu, sonra da yatağının altına sakladı.

Penceresinin dışında kuşlar cıvıldıyor, serin bahar havası perdeden içeri süzülüyor ve kuruyan buklelerini hışırdatıyordu. Ağaçlardaki yaprakların rüzgârda uçuşmasını izledi ve buz gibi suyunu içti. Sonra meyveleri topladı ve su içmenin bir ödülü gibi yedi. Turunçgiller dilinin üzerinde hoş bir rahatlamayla patladı.

Şimdi nihayet rahatladığına göre, tüm o küçük şeyler için neden bu kadar üzüldüğünü anlayamıyordu ve yuvasındaki çok sayıdaki battaniye ve yastığa gömüldü.

Sakince seçeneklerini gözden geçirdi, Omega Center'ı en az sevdiği yer olarak belirledi ve Jack'in ateşi geçene kadar yanında kalabileceği birini bulup bulamayacağını merak etti.

Ya da belki oturarak ısınabilir. Alfalar bunu yapabilir mi? Yolculuk oturuşu gibi, ama sadece o savunmasızken kimsenin içeri girmediğinden emin olmak için.

Ne olursa olsun konuşmaları gerekecekti ve Eli söyleyeceklerini prova etmeye başladı.

Ama alfa oda arkadaşına ilk kez bir ateş deneyimi yaşayacağını nasıl ?

Eli tekrar uyandığında güneş batıyordu, öğleden sonra kuşlarının cıvıltıları, trafiğin yoğun olduğu saatlerde uzaktan gelen korna seslerine dönüşüyordu.

Son zamanlarda gördüğü en derin uykudan sıyrılarak yuvarlandı ve yanlışlıkla yataktaki yastıklardan birini tekmeleyerek gerinerek inledi.

Gerinmeyi bitirdiğinde iniltisi bir çığlığa dönüşmüştü ve günlerdir olmadığı kadar iyi hissederek doğrulup oturdu.

Bir elini saçlarının arasından geçirerek - duştan hemen sonra uyuduğu için bukleler artık düzleşmiş ve kıvrılmıştı - yataktan kaydı ve odasından çıktı.

Mutfaktan yayılan yemek kokusunu takip ederken adımları yumuşak ve sessizdi.

"İşte orada," dedi Jack, elindeki spatulayla duvardaki oyuktan bakarak. "Ne zaman uyanacağını merak ediyordum."

"Gerçekten çok iyi uyudum," dedi Eli.

Jack ona sıırttı. "Öyle görünüyor," dedi yüzünü işaret ederek.

Gözlerini kısarak küçük yuvarlak yemek masasının üzerinde asılı duran aynaya baktı ve yüzündeki kırılganlıkları ovuşturdu.

Tekrar Jack'le karşılaştığında, Jack hâlâ gülümsüyordu.

"Çok şirin," dedi ve tavada bir şeyler çevirmek için arkasını döndü.

Sesindeki sevgi dolu tını karşısında yanakları kızaran Eli kollarını kavuşturdu ve mutfak girişine yaslandı. Yetersiz mutfak bir oyuk içine yerleştirilmişti ve duvar oyuğu kahvaltı barının üzerinde çerçevenlenmişti.

"Akşam yemeğinde ne var?" diye sordu, kapı aralığına yaslanıp Jack'in ocakta keman çalmasını izleyerek. Jack uzun boylu ve zayıftı; siyah saçları, geniş omuzları ve sol koluna kadar uzanan dövmleri vardı.

Başka bir deyişle: yıkıcı derecede ateşli. Bu Eli'ın Jack'in en sevmediği özelliğiydi.

"Izgara peynir ve çorba," diye bir güzelleme yaptı. "Dinle," dedi ve spatulayı çıtır ekmeğin üzerinde gezdirdi.

Ağzı sulandı.

"Güzel kokuyor," dedi. "Nasıl yardımcı olabilirim?" Jack ona döndü ve burnunu kırıştırdı.

Bakişları adamın bedenini saran çok küçük önlüğe kaydđ ve homurdandı. Bu onun önlüğüydü ve üzerinde şöyle yazıyordu: "Sıcağa dayanamıyor musun? Anlaşılan bir omega değilsin."

"Yardım edemezsin. Bu, bu sabah geç kaldığım için özrümün bir parçası. Git ve gece uyanma ritüellerini yerine getir. Hazır olduğunda bağıracağım."

Bir vızıldı dikkatini çekti ve Jack'in yanındaki telefona bakarak ekranın aydınlanmasını izledi.

Hâlâ ona bakıyor, elindeki spatulayla *gitmesini* işaret ediyordu, ve o yaptı.

Eli dairenin diğerk ucuna doğru ilerlerken Jack'in kıkırdadığını duydu ve omzunun üzerinden bakınca onu telefonuna odaklanmış, sırtırken buldu.

Midesi bulandı ve bunu görmezden gelerek odasına çekildi.

Eli *gece ritüelini* tamamladı, ki bu aslında bir ritüel değildi, sadece temel bir hijyendi ama Jack'in aklına göre banyosunda büyü falan yapıyor olmalıydı. *Clueless* Jack için iyi bir kelimeydi.

Eli ana odaya döndüğünde Jack'i çoktan oturmuş, ızgara peynirleri ve çorbaları küçük yuvarlak masaya yerleştirmiş olarak buldu.

Gülümsemesi yine telefon ekranının alçak aydınlanıyordu.

Yemeğin yarısına gelmişlerdi, Jack'in dikkatinin yarısı telefonunda olup bitenler yüzünden dağılmıştı ki Eli aklından geçenleri anlatacak uygun bir konu buldu. "Jack, bana bir iyilik yapar mısın?"

Pürüzsüz.

"Herhangi bir şey, ne oldu?"

Eli rahat görünmeye çalıştı. "Fazladan ot miyiz?" Jack kaşlarını kaldırdı.

"Dışarıda mıyız?"

"Hayır, ama... ateşim yükseliyor ve biraz daha sigara içeceğim. Bu... sorun olur mu?" diye sordu, bakışlarını tabağından alfa oda arkadaşına kaydırarak.

Jack'in yüzü . "Sormana gerek yok, istediğin kadar içebilirsin." Aniden sırttı. "Ayrıca kafan güzelken *en iyi* atıştırmalıkları sen pişiriyorsun. Eli'in atıştırmalıklarına bayılıyorum."

Eli gözlerini devirdi. "Kurabiyeleri çok seviyorsun."

"Ve kekler. O kekler," diye hülyalı hülyalı iç geçirdi. "Ooh, ve çikolatalı pasta kreması yapıp kaşıkla yememize izin verdiğin zamanı hatırlıyor musun?"

İçinden bir kıkırdama yükseldi ve oda arkadaşına gülümsedi, Jack tezgahın üzerine oturmuş onun sıcaklıklar ve neden sonunda *soğuk* tereyağı kullandığınız hakkındaki saçmalıklarını dinlerken ocağın üzerinde geçirdiği geceyi hatırladı. Ona tatması için bir kaşık getirmiş ve dudaklarını şapırdatırken yüzünün aydınlanmasını izlemişti.

Soğuduktan sonra dondurma gibi yemeye başladılar.

Sonrasındaki karın ağrısına kesinlikle değer.

Ateşi genelde çok büyük bir sorun değildi. Hafif aşermeler, belki biraz sinirlilik, ama sonuçta hayat normal seyrinde devam ederdi. Başka zaman olsa, bunun üstesinden gelirdi.

Yine de *bu* başka bir zaman değildi. Bastırıcı ilacı yanında değildi, bu da alfa oda arkadaşı için çok ciddi bir sorun teşkil edebilirdi.

Eli bu sıcakta pasta kreması yapacağından şüpheliydi.

"Ayrıca... Bugün eczaneyi aradım," diyerek kaşığını çorbanın etrafında döndürdü.

Jack, en sevdiği aptal, sadece ona baktı. "Tamam," dedi.

Eli kaşığını kâseye vurdu. "Bastırıcıları bitmiş. Görünüşe göre ülke çapında bir kıtlık var."

Jack *şimdi* daha endişeli görünüyordu. "Oh, kahretsin."

"Ben *de aynen* öyle dedim!" Eli tısladı. "Sence senin adamın piyasada olmayan başka şeylere de erişimi var mıdır?"

Jack başını salladı. "Arlo sadece bir danışman. Ona ihtiyaçlarımızı söyleriz, o da ürünleri tavsiye eder ve dispanserden teslim eder. Senin ateşinden bahsedip herhangi bir önerisi olup olmadığına bakabilirim ama o yeraltı piyasası değil Eli."

Kaşığını kâsesine vurarak iç geçirdi. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm."

"Ama biraz daha esrar alacağımdan emin olabilirsin - istersen kendi zulanı alabilirsin."

"Teşekkürler, sizin için uygulamaya para göndereceğim."

"Merak etme," dedi Jack el sallayarak. "Son zamanlarda bu kadar boktan olduğum için bunu özrüm olarak kabul et."

"Jack, aynı banka hesaplarını paylaşıyoruz," diye mırıldandı, hissettiği kadar umutsuz görünmemeye çalışarak.

Gözlerini kısarak ona baktı. "Doğru. Bunu kesinlikle biliyordum." Sonra bakışları tabağına kaydı, gözleri irileşti ve "*Bunu biliyor muydum?*" diye mırıldandı.

"Her neyse... Ben temizledim!" Jack açıkladı. "Izgara peynirin nasıl?"

Eli gözlerini devirdi, sevgisi göğsünde balon gibi şişti. "Fark ettim, teşekkür ederim. Ve tabii ki harika." Onunki Jack'in ısıra ısıra kararmış sandviçten daha iyi olmalıydı. Jack fazla gevrek ekmeği ısıtırken Eli kaşlarını kaldırdı ve Jack'in yanakları kızardı.

Yemeği sessizce bitirdiler ve Eli, Jack telefonunu *tekrar* kontrol ettiğinde gözlerini ona dikti, sırtmamak için kendini zor tutarken dudakları seğiriyordu. Eli, "Peki, ısı geri dönelim," diye sözünü kesti. "Bir şeyler bulmamız lazım."

bir şey var. Ya da sanırım öyle."

Jack, tüm dikkat dağınıklığına rağmen telefonunu cebine attı ve küçük masanın üzerinden endişeyle ona baktı. "Seçeneklerin neler?"

"Şey..." Eli mırıldandı. "Sıcaklık çok yoğun olacak. Muhtemelen daha fazla çünkü bu... ilk olacak."

On sekiz yaşında ve liseden yeni mezun olmuşken ilk ateşinin sancılarını hissettiğinden beri baskılayıcı ilaçlar Eli'nin hayatının bir parçasıydı.

"Ah, bunu fark etmemiştim," dedi masaya gözlerini kırpıştırarak. "Ne bekleyeceğini biliyor musun? Yani," kıkırdadı Jack kuru bir sesle, "tek bildiğim *süper* azgın olduğun-ouch! Tamam, özür dilerim, özür dilerim!" Eli ona ters ters bakarak masanın altına tekme atınca yüzünü buruşturdu.

Kadının bakışlarına karşılık verirken dizini ovuşturdu. "Şakanın sırası değil, anladım. Endişeli misin? En kötü ne olabilir ki?"

Olabilecek en kötü şey... aslında bunu düşünmemeyi tercih ederdi. "Ne bekleyeceğimi biliyorum," dedi onun yerine. "Ve yoğun olacak. Birinci seçenek: Omega Merkezi."

"Yüzün neden böyle sıkıştı?" Jack kaşığıyla onu işaret ederek sordu.

Elbette Jack onu çok iyi okuyabiliyordu. "Çünkü Omega Merkezi seni sadece sakinleştiriyor ama berbat olduğunu duymuştum. Bunun tek cazip yanı, yoluma çıkan ilk alfaya kendimi atmayacak olmam."

"Yani... Omega Merkezi'ne gitmek bir araç mı istiyorsun?" Jack tahmin etti.

Eli kaşlarını çatarak ona baktı ve ellerini kaldırdı. "Hey, yani, eğer..." Kaşlarını ona doğru salladı. "Tabii *benimle* birlikte gitmek istemiyorsan-"

"Ah, dur," diye sızlandı Eli. Şu anda Jack'in alaycılığından hiç hoşlanmıyordu. Bu iş ciddiydi!

Kendisine bile gergin gelen bir kahkaha attı.

En azından, belki Jack onu ısıtabilir, o savunmasızken asi alfaların içeri girmediğinden emin olabilirdi.

Jack bu konuda şaka yapabilir ama kızgınlık gibi bir durumda ona gerçekten yardım etmesinin imkanı yok. Ona *izin vermezdi*. Tehlikede olan çok şey vardı.

Ama... *En kötü ne olabilir ki?*

Kız, yatak odasının kapısını yırtıp açıyor ve Jack'i kanepeye yatırıp düğüm atması için yalvarıyor. Jack, sıcaklığın etkisiyle şaşırarak ve arkadaşlıklarını mahvetmemek için yersiz bir iyilikle onu geri çevirmişti.

Plastik sandalyede rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Tanrım, bunu riske atmasına imkân yoktu. Sıcaklığın en yoğun olduğu anda geri çevrilmekten daha aşağılayıcı bir şey düşünemiyordu. Onun gözlerinin içine bir daha asla bakamayacaktı.

Ya da *daha da kötüsü*, ya Jack o anın sıcaklığıyla evet dediyse?
Ya sonradan pişman olduysa? Ya tuhafsa?

Yirmi yıllık arkadaşlıklarını ve fırını mahvedecekti ve sonra annesi ona ve Jack'i çok seven kardeşine çok kızacaktı.

Peki ya Jack'in ailesi? Ağabeyi ve aptal babası mı? *Onlarla* da asla yüzleşemeyecekti ve sonra bu yılki buluşma garip olacaktı ve-

"Eli," dedi Jack ve gözlerini kırıştırdığında Jack'in sandalyeleri değiştirdiğini ve elini onun dizine koyduğunu gördü.

Adamın sıcaklığı eşofmanının kumaşını bile yakıyordu. Bakışlarını ona doğru kaldırdı.

"Nefes al," dedi, sesi yumuşak ve alçaktı, tenine işliyordu. Eli nefesini içine çekti.

"Sorun nedir? Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Jack'ten onu ısıtmasını istemesine imkan yoktu. Sonrasında her şeyin patlamayacağına güvenmiyordu.

Geriye tek bir seçenek kalıyordu.

Gülümsemesi sallantılıydı. "Sanırım beni Omega Merkezi'ne götürüyorsun."

Başparmağının dizinin üzerindeki yatıştırıcı darbesi durakladı. Sonra boğazını temizledi ve başını salladı. "Eğer istediğin buysa. Ne zaman gitmek istiyorsun?" diye sordu.

Eli omuz silkti. "Gerçekten bilmiyorum. Şu anda sadece atıştırıyorum ve duygusalım. Bunun için uyuşturucuya ihtiyacım yok."

"Pekâlâ," dedi Jack, gözlerinde muzip bir parıltıyla yaklaşarak. "Belki de o uyuşturucular değildir."

Ve böylece kendilerini kanepede buldular, birlikte kıvrıldılar ve televizyonda bir komedi programı parlarken yarım içilmiş esrarını ileri geri uzattı.

İkisi de rahat bir şekilde kafayı bulduktan ve otu tekrar bir kenara koyduktan sonra, Jack'in telefonunun ışığı sehpanın üzerinde parladı.

Adam cihazı almak için öne doğru eğildiğinde başını adamın omzundan kaldırdı ve dikkatinin dağılmasını battaniyeden daha fazla çalmak için kullandı.

Tekrar yerine oturup başparmağını ekrana birkaç kez sürttüğünde dudaklarında bir gülümseme belirdi.

İyi. Isırırdı.

"Bütün gece neye gülüyordun?"

Bakışları ona doğru kaydı, sonra uzaklaştı. "Bir şey yok."

Eli kaşlarını kaldırdı, gözlerini bir kez daha ona dikti ve bekledi.

Jack tam dört saniye içinde çatladı. "Tamam, iyi, bugün bir adamın numarasını aldım."

Eli gözlerini devirmek için zor tuttu. "Başka bir alfa mı?"

"Evet," diye yanıtladı Jack, p'yi patlatarak. "O da ateşli. Adı Beckett."

"Peki, o... hoş biri mi?" Eli, hâlâ dumanı tüten bitki çayını almak için öne doğru eğilerek sordu. Jack'in cevabını beklerken bir yudum alma riskini göze aldı ve onun bakışlarından dikkatle kaçındı.

"Şimdilik öyle görünüyor," dedi Jack. "Bana bir brownie aldı ve iyi bir çocuk olduğumu söyledi."

Eli çayını yudumlarken boğuldu ve bardağı dikkatle masaya geri koydu. Zaten çok sıcaktı.

Jack kıkırdadı. "O bunu söylediğinde ben de öyle yaptım. Sonra onu dükkândan kovaladım ve numarasını istedim ve o zamandan beri mesajlaşıyoruz."

Harika. Eli onun gözlerindeki ışığın farkındaydı. Bu, takılıp ayrılacağı, sonra da gelecek ay boyunca üzüleceği bir başka alfaydı.

Eli ona, "Birinden ," diye haber verdi.

Yüzünü buruşturdu. "Biliyorum, çok hızlı. Yine de çok seksi. Ve kendinden emin. Ve iyi bir işi var, bir şirket için satış yapıyor. Yeşil bir takım giyiyordu, Eli. Yeşil. Tırnaklarını boyuyor!"

"Doğru..." Eli, onun söylediklerinden herhangi birine ayak uyduruyormuş gibi davranarak kabul etti.

"Ona çıkma teklif etmek istiyorum. Sence yarın fırına geri gelir mi?"

Eli yüzünü ilgisiz bir ifadeye büründürdü ve "Eğer yaparsa, ne diyeceksin?" diye sordu.

Jack kuyruğunu sallayan bir köpek yavrusu gibi heyecanla ona döndü. "Tamam, ben de şöyle bir şey düşünüyordum-"

Eli onun bu yeni alfadan övgüyle söz etmesini dinledi, gözleri parlıyordu ve konuşurken elleri hareket ediyordu, alfaya bir mesaj göndermek için durakladığı zamanlar hariç.

Benden bahsederken böyle parlıyor mu?

Bu tür düşünceleri aklından uzaklaştıran Eli, en azından gözleri ağırlaşana kadar Jack'e tüm dikkatini verdi. Bir ara gözlerini kırptırdı ama gözlerini açtığında Jack onu nazikçe yatağına yatırırken yatak odasının tavanına bakıyordu.

"Sabah görüşürüz," dedi usulca.

Eli ona mırıldandı ve karanlığın onu ele geçirmesine izin verdi.

Bu da Jack'in elini gömleğinden çıkardığını ya da yumuşak bir tıkırtıyla kapanmadan önce kapıda oyalandığını fark etmediği anlamına geliyordu.

3. Birçoğunun İlki

Jack

"H "Nasıl görünüyorum?" diye sordu birkaç gece sonra, bir randevu için giyinmiş olarak oturma odasına girerken.

Eli gözlerini kısarak ona baktı ve parmağını bir daire içinde döndürdü. "O benim gömleğim mi?" diye sordu.

Jack gözlerini devirdi ama kollarını onun için döndü. "Belki," diye cevap verdi. "Alabileceğimi söylemiştin."

Evet, çünkü yıllar önce takıldığı bir betaya aitti. Ne de olsa bir erkek gömleği, bu yüzden onun küçük bedenine pek uymuyordu.

Onunla tekrar karşılaştığında sırtıyordu, gamzelerinden biri sevimli bir varlığa göz kırpıyordu.

"Sürtük," dedi sonunda. "Hoşuma gitti."

Jack elini yumruk yaptı ve tekrar yanına çekti. Gömleğinin eteklerini çekiştirerek, "İşte bu, tam da şey," diye neşelendi.

Ayak bileklerini, baldırlarını ve kışını saran siyah pantolonunun içine ipeksi, soluk pembe bir düğme iliklemiş ve onu kibarlıktan daha aşağıda açık bırakmıştı,

Çok sevdiği deri ceketini ve ona uygun botlarıyla tamamladı. İpek her zamanki tarzı değildi ama Beckett'ın bunu takdir edeceğini düşündü.

"Çok sürtükçe değil mi?" diye sordu umutla. "Bu adamın beni ciddiye almasını istiyorum."

"Seni cidden seksi bulacak," diye açıkladı Eli. "Bu bir takılma, değil mi?"

Jack ceketindeki birkaç iğneyi düzeltirken, "Yemeğe gidiyoruz," diye düzeltti onu.

"...ve sonra , değil mi?"

Jack oflayıp puflayarak ona baktı. "Yani, muhtemelen."

Eli ona baktı, bakışlarını karşıladı ve bir dakika boyunca garip bir şekilde sessiz kaldı. "Peki, düğmelerinden birini kaldır. Biraz geri al. Hâlâ becerilebilir ama tek niyetin bu değil."

Jack tam olarak bir düğme ilikledi. "Mükemmel."

Onun iltifatları karşısında gururlandı ve önce ceplerinde telefonunun olup olmadığını kontrol etti-

Buzz.

Mesajın sesiyle kalp atışları üç katına ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "İyi görüldüğüme emin misin?" diye sordu.

Eli onu tekrar incelerken yüzünde kayıtsız bir ifade vardı. "İyi görünüyorsun prenses. Onunla orada mı buluşacaksın?"

"Evet. Raphael'in."

Yüz ifadesinden bir şey geçti, sonra kayboldu ve Jack ona bunu soracaktı, dürüst olmak gerekirse, Beckett ona tekrar mesaj atmasaydı ve Jack gitmek zorunda kal-

"Bana şans dile. Seni seviyorum," dedi Jack ve Eli'nın başına bir öpücük bıraktı. Kapının yanında duran kaskını aldı.

"Dikkatli ol. Buraya geri dönersen bana mesaj at" diye seslendi.

Elini kapı tokmağına dayayarak durakladı ve yüzünde hâlâ okunamayan bir ifade olan kıza son bir kez baktı.

"İyi geceler Eli," dedi usulca ve kapıyı kapattı. Güvenli olduğunu düşünmeden önce kilidi iki kez şingirdattı ve sonra koridorda ilerledi.

Asansörü beklerken telefonunu kontrol etti ve Beckett'tan gelen iki mesaj buldu.

Yola çıkıyorum.

Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Metinle dolu iki aptal küçük gri baloncuğun göğsünü bu kadar sıkması, midesinde heyecan ve sinirlerin savaşması, kılıçları buluştuğunda kıvılcımların uçuşması çığınca.

Jack restoranın nerede olduğunu biliyordu, bu yüzden asansör zemin katta durmadan önce telefonunu bir kenara bıraktı.

Bu sefer yoluna çıkan bir kamyon yoktu, bu yüzden kolayca park yerine gitti.

Bisikleti Eli'ninkinin yanına park edilmişti; açık pembe ve siyah renklerle süslenmişti ve pastaneye de çok yakışıyordu. Ve saçıyla. Ve Eli'nin sahip olduğu diğer tüm pembe şeylerle.

Jack'inki tamamen siyahtı. Krom yok, altın yok, parlak saçmalıklar yok. Siyah üzerine siyah.

Kaskını taktı ve motosikleti sessiz bir gürültüyle çalıştırdı.
Ne de pislik değillerdi.

Jack akşam geç saatlerde trafiğe girip çıktı -neden hep trafik vardı ki Allah aşkına- ve fırının önünden geçti. Evlerine yürüme mesafesindeydi, bina kiraya verildiğinde teklif için bu kadar zorlamalarının bir nedeni de buydu.

En sevdiği İtalyan restoranı olan Raphael's yürüme mesafesinde değildi. Boş bir park yerine girip bisikletini kapatıncaya kadar trafik sorun olmaya devam etti.

Beckett'a mesaj atmış.

Beckett birkaç göz küresi emojişi gönderdi ve Jack kaskını kapıp girişe doğru ilerlerken gülümsemesini gizleme bile girmedi.

Beckett kapıyı itti ve Jack için açık tuttu. Bakışları önce kaska, sonra tekrar ceketine kaydı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı.

Jack sırtıttı. "Hey sen," dedi Beckett'ın uzun boyunu takdir ederek.

Bu kez pantolon ve yakasız bir gömlek giymişti ve Jack zorlukla yutkundu. Takım elbise ceketi görünmüyordu ama neredeyse bunu tercih ederdi. Beckett onun yerine şeffaf, neredeyse transparan siyah bir bluz giymişti, boğazını fiyonk gibi bağlayan saçma sapan bir şey.

Daha sonra açmak için bir hediye.

Çok açık saçık olacağım diye endişelendiğime inanamıyorum.

Eli'a söylemek için sabırsızlanıyordu.

"İyi akşamlar," diye mırıldandı Beckett, yumuşak ve derin bir sesle, Jack'i eliyle sırtının altından tutarak öne doğru itti. "Zaten bir masam var. Bu tarafta."

Jack bu duyguyu seviyordu. Beckett'ın dokunuşuyla patlayan kelebekler, Jack'in derisinden zar zor hissediliyordu - hayır, Beckett tutuşunu yeniden ayarladı, ceketinin altından kayarak bir başparmağını gömleğinin kumaşının üzerinde yumuşattı.

Kahretsin, Jack makarnasını ereksiyon olmuş bir halde yemek zorunda kalacaktı, değil mi?

Beckett, Jack'in sandalyesini çekerken, "Bisiklete bindiğini bilmiyordum," dedi.

Tam bir centilmen.

Jack bu konuda onun sikini yalamak istedi.

Jack boğazını temizleyerek kaskını yedek koltuğa yerleştirdi ve kendi koltuğuna geçerek masanın etrafında Beckett'ı izledi.

"Benzin daha ucuz ve trafiği de azaltıyor - tabii yakalanmazsanız."

"Peki hiç yakalandınız mı?" Beckett dirseklerinin üzerinde masaya doğru eğilmiş, ilgiyle sordu.

Jack ceketini çıkarıp sandalyesinin arkasına bıraktı. Beckett'ın gözlerinin göğsüne, göğüs kafesine kadar inen deri şeridine kaydığını fark etmemişti.

"Olmak istemediğim biri tarafından değil."

Bir yalan. Jack bir kez yakalanmış, kenara çekilmiş ve ceza yemişti ama bu seksi bir hikâye değildi-

"Sana zerre kadar inanmıyorum," dedi Beckett, eğilip içki menüsünü alırken, dolgun dudaklarında bir gülümseme seğiriyordu.

Jack'in ağzı açık kaldı, ağzının köşesi kıvrılma tehlikesi geçirdi ve masanın karşısındaki alfaya baktı.

Beckett'in bakışları ona kaydı, dikkatini menüye vermeden önce ayrılmış dudaklarına bakmak için aşağı kaydı. "Ne içmek istersiniz?"

"Sert bir şeyler," diye mırıldandı, oyunu henüz bırakmayı reddederek. Beckett menüden başını kaldırana kadar bekledi. "Boğazımda hissetmek istiyorum."

Jack'in deneyimlerine göre alfalar aldatıcı bir şekilde kolaydı. Genelde böyle bir cümle, diğer adamın menüsünü yere atmasına, akşam yemeğinden vazgeçmesine ve doğrudan sevişmeye geçmesine neden olurdu.

Ancak Beckett'in gözleri imalı sözler karşısında kesinlikle kararmış olsa da, menüyü yere bırakmadan önce sadece sırttı.

Bu da garsonun gelip onlara hoş geldiniz konuşması yapması ve içki siparişlerini alması için mükemmel bir andı.

Beckett, "İki İtalyan kremalı soda alalım lütfen," diye rica etti. "Aromalı mı?"

"Ahududu," diye yanıtladı Beckett yumuşak bir sesle. "Peki ya sen?"

Jack'in garsonun cevabını beklediğini anlaması bir saniye kadar uzun sürdü; Beckett'a bakmakla meşguldü.

Beckett, ayakkabısının burnuyla Jack'in ayak bileğine onu tekrar o ana döndürdü.

Jack dikkatini garsona vererek, "Benim için de öyle," diye cevap verdi. Beckett'in hangi aromayı istediğini bile hatırlamıyordu.

". Ekmek ve içkilerinizle birlikte döneceğim," dedi ve nazikçe ayrılmadan önce onları bilgilendirdi.

Beckett, Jack'in her zamanki hamlelerine kanmıyordu.

Bu yüzden Jack aptalca içkiler için heyecanlandığı gerçeğini kabul etmek zorunda kaldı ve duygu karmaşasının içinden çıkmaya çalıştı. Muhtemelen incinmesi ya da en azından burada açıkça göze battığı için kırılması gerekiyordu. Bunun yerine Beckett'ın onun içini görmüş gibi görünmesi onu rahatlatmıştı.

Jack İtalyan kremalı sodalara bayılırdı. Eli'yle buraya geldikleri nadir zamanlarda bu gazozu içerlerdi.

"İş arkadaşının gözüne tekrar girdin mi?" Beckett sordu.

O ana geri dönen Jack, sonunda sandalyesinde arkasına yaslandı ve güvenli, rahat bir konuda rahatladı. Beckett bunu bilerek mi yapmıştı?

"Evet, beni affetti. Akşam yemeği hazırladım ve daireyi temizledim. Yine geç kalmadım."

Beckett'ın dudağı seğirdi. "Bunu duyduğuma sevindim."

Jack başparmağını su bardağındaki buğunun üzerinde gezdirdi. "Bu çok sık olan bir şey değil. Bisikleti alacaktım ama park yerini kapatan aptal bir kamyon vardı. Kaçmak zorunda kaldım."

"Sabaha başlamak için zor bir yol."

Jack Beckett'ı inceledi. Sarı dalgalı saçları, güzel mavi gözleri. Üzerindeki sürtük tişörtü olmasa, çok hoş ve... yakındaki adam gibi görünüyordu. Jack meme uçlarını görebiliyordu!

"O kadar da kötü değildi," diye mırıldandı Jack. "Ne de olsa seninle tanıştım." *İşte bu* cümle Beckett'ın hoşuna gitmişti.

Hatta sandalyesinde kıpırdandı bile!

Ne yazık ki bu bir replik değil, gerçeğin ta kendisiydi. Eğer Jack biraz geç kalkmasaydı ve park yerinde sıkışıp kalmasaydı

Bisikletini bırakıp fırına gitmeden önce garaja girseydi Beckett'a asla rastlamazdı.

Son iki günü asla flört ederek ve attıkları her mesaja gülerek geçirmezdi.

Burada olmazdı, belki de Beckett'ı baştan çıkarmada başarısız olmazdı. Garson içkilerini masaya koyarken bilmiş bir gülümsemeyi paylaşıyor olmazdı.

İçeceklerinin üzerindeki krem şanti dağı fiziksel olarak mümkün olamayacak kadar yüksekti ve Jack içinde yanan küçük sevinç kıvılcımına engel olamadı.

"Bunları daha önce yedin mi?" Beckett sordu.

Jack uzun saplı kaşığı aldı, krem şantiye batırdı ve dudaklarına götürdü.

Ağızındaki lokmanın etrafında sııttı, yutkundu. Beckett'ın onu izlediğini biliyordu.

"Evet. Eli ve ben sıra buraya gelir, kendimizi şımartırız.

Gerçi uzun zaman oldu."

"Size bir soru sorabilir miyim?"

"Sadece yaptım," diye karşılık verdi Jack, sonra da göz kırptı.

Beckett gözlerini devirdi ve bu kolay alay Jack'in içini burktu.

"Elbette ," diye ekledi daha yumuşak bir

sesle. "Sen ve Eli..."

Jack yukarı baktı.

"Ortak sahipler. Ev arkadaşı. Çift misiniz?" "Hayır."

"Özel bir nedeni var mı?"

Jack dürüstçe, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Biz sadece hiç..." Beckett bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "Hiç mi?"

Jack başını sallayarak içkisini karıştırdı, krem şantiyi baloncuklarla karıştırdı ve gittikçe izledi. "Hayır. Dürüst olmak gerekirse alfalarla ilgilendiğini sanmıyorum. Onu sadece betalarla çıkarken gördüm."

"Ne hakkında - hayır, bu çok kişisel. Boş ver." Beckett başını salladı ve dikkatini içkisine verdi.

"Hayır, ne ?" Jack sordu.

"Hats hakkında soru soracaktım ama bu beni . Sadece herhangi bir soruna yol açmayacağımdan emin olmak istiyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Siz ikiniz yakın görünüyorsunuz."

"Oh, öyleyiz. Ona yerimi ve senin fotoğrafını çoktan mesaj attım, böylece kaybolursam kimi suçlayacağını biliyor."

Beckett'ın dudakları seğirdi. "Ne zaman fotoğraf çektin ki?"

"Asla söylemeyeceğim," diye sırttı.

"Yani siz bir sürü değil misiniz?" Beckett sordu.

"Hayır." Jack pipetten içkisini yudumladı, yeterince kremalı olduğunu düşündü ve krem şantinin geri kalanını feda etmeye razı oldu.

Beckett içkisini karıştırmaya bile başlamamıştı, yavaşça krem şanti dağına doğru ilerliyordu. Ya yeterince karıştır?

"Birini mi arıyorsun?"

Jack kaşlarını çatarak kremalı sodasına baktı. "Hayır, pek sayılmaz."

Genelde bu tür sorularla hiç ilgilenmezdi. Genelde randevuya bu kadar yaklaşmazdı.

"Çok fazla soru soruyorsun," diye Jack. "Benim de kendime göre bazı sorularım var."

Beckett arkasına yaslandı, vücut dili *açık bir kitap olduğunu haykırıyordu*. "Bana her şeyi sorabilirsin."

"Bekârsın," dedi Jack ve Beckett başıyla onayladı. "Süslü satış işin ve her şeyle hazırsın."

Beckett tekrar başını salladı.

"Yani, muhtemelen, varlıklısınız."

Adam gözünü bile kırpmadı. "Doğru tahmin ediyorsun."

"Peki nasıl oldu da hâlâ toplanmadın? Dolabında hangi iskeletler var?"

Beckett düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Dürüst gerekirse, hiçbir zaman uyum sağlayabileceğim birini bulamadım. Kesinlikle birkaç kişi değil ve asla düşünecek kadar değil."

Pekâlâ, Jack bunda pek de yanlış bir şey bulamıyordu. Eli onun en iyi arkadaşıydı ve Beckett'ın da belirttiği gibi diğer tüm kategorilere de sahipti. Ev arkadaşı, iş arkadaşı. Eğer o olmasaydı, Jack Beckett'la aynı gemide olmayacağını söyleyemezdi.

Eli söz konusu olduğunda, ikisi de aktif olarak bir sürü aramıyordu. Her zaman sadece onlar vardı. Oldukları gibi mutluydular.

"Bunu anlıyorum," diye itiraf etti Jack. "Gerçekten bir sürü bulmaya ihtiyacımız olmadı. sahibiz."

"Nasıl tanıştınız?"

Jack gülümsedi. "Biz birlikte büyüdüük. Ailelerimiz arkadaş."

Beckett'ın dudakları seğirdi. Jack alfanın zihnini okuyabilmeyi diledi. "Biriyle birlikte olmak için oldukça uzun bir süre."

"Biliyorum," diye itiraf etti Jack usulca. "O halde bir sürü mü arıyorsun?" Başını alfaya doğru eğdi.

Beckett sadece omuz silkti. "Beni ne bulursa onu arıyorum."

Ne kadar da tarafsız bir cevap. Ne kadar da sürtük. Jack gözlerini kıstı.

Beckett onun bakışları karşısında kıkırdadı ve *sonunda* içkisini Jack'inkiyle aynı soluk kıvama gelene kadar karıştırdı. "Demek istediğim, bir sürü aramıyorum ama bir sürü de aramıyorum. Olduğum gibi mutluyum."

Jack cevabı kabul ederek başını salladı. "Eli ve ben ."

Beckett içkisini yudumladı, dudakları pipetin etrafında büzüldü. "Senin için önemli birine benziyor."

"Oh, öyle," diye yanıtladı Jack.

"Yani onu da kazanmam gerekecek mi? Bilirsiniz, oda arkadaşının onayını kazanmak?"

Jack homurdandı. " iyi şanslar."

"Yapabilirim. Ben biriyim," dedi Beckett. "Oh, bunu görebiliyorum," diye alay etti Jack.

Beckett gözlerini devirdi ve pipetini tekrar içkisinin etrafında döndürdü.

Bu zengin, çekici, ciddi adam Jack'le ilgileniyordu. Belli ki, yoksa bütün bu soruları sormazdı.

Bu alfa cidden ilgileniyordu. Jack'in geleceği hakkında sorular sormak gibi.

Sessiz bir nefes aldı ve aniden kalbinin hızla attığının farkına vardı.

Oh, *çıldırıyordu*. Bu tam bir gey paniğiydi.

"Bana bir dakika izin verir misiniz?" Jack sordu.

Beckett endişeyle kaşlarını çatarak başını salladığında Jack masadan kalktı ve okları takip ederek banyoya gitti.

Işıklar aptalca loştu - banyoda ortam aydınlatmasına kimin ihtiyacı vardı ki? Kabinlerin boş olduğundan emin olduktan sonra kendini makyaj masasına dayadı ve iç çekti.

Böyle bir kriz anında onu ikna edebilecek tek bir kişi vardı. En iyi arkadaşı.

İç çekerek telefonunu çıkardı ve Eli'ı aradı. "Jack?" Eli cevap verdi.

Jack nefes alışını sakinleştirmeye çalıştı. "Hey," dedi kayıtsızca.

"Sorun nedir?"

Hattan gelen sesleri duydu, sanki kadın aniden kalkmış gibiydi.

Tamam, belki de o kadar sıradan değildi.

"üzereyim," diye itiraf etti.

"Neden?" sordu. "Gelip bir ceset mi saklamam gerekiyor?"

İçini kaplayan paniğe rağmen kıkırdadı. "Hayır, hayır. Son derece kibar ve tatlı davranıyor."

"Tamam... peki neden beni masadan değil de banyo olduğunu umduğum bir yerden arıyorsun?" Kahretsin, çok iyiydi.

"Bizi soruyor," diye ağzından kaçırdı Jack.

"Tamam. Bu... tamam değil mi?"

"Bilmiyorum! Genelde bu kadar ileri gitmem!"

Eli, "Vay canına, tam bir sürtüksün," diye .

Jack inledi ve Eli geri adım attı. "Tamam, tamam, özür dilerim. Bizi sorması neden sorun olsun ki? Sorulacak bir şey yok."

Bir nefes bıraktı. "Biliyorum. Biliyorum. Ama sanırım bu onun... umursadığı anlamına ."

Eli alaycı bir tavırla, "Hayır," diye . "Ne yapacaksın?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun!" diye ısrar etti. "Yuva yıkan biri olmadığından emin olmak istiyorsa, bu demek oluyor ki..."

"O iyi bir insan mı?" Eli tahmin etti.

"Hayır!" Jack yüzünü buruşturdu ve sözlerini silmek istercesine bir elini havada salladı. "Yani, evet, tabii ki, ama demek istediğim bu ciddi bir şey. Ciddi *olmak* istiyor."

"Jack, bana söylediğin her şey yeşil bayrak. Neden bu kadar korkuyorsun?"

"Ben hiçbir zaman ciddi olmadım Eli, bunu biliyorsun!"

Kadın bir kahkaha attı ve adamın paniği karşısındaki saf eğlencesi gözlerini devirmesine neden oldu. "Hiç yardımcı olmuyorsun," diye homurdandı.

"Bence o masaya geri dönmeli, kulağa çok tatlı gelen bu alfaya kur yapmalı ve fazla düşünmeyi bırakmalısın. Tabii ondan garip hisler almıyorsan?"

Eli ona bir çıkış yolu gösteriyordu, eğer Jack kabul etmek isterse.

İç çekti. "Hayır, ondan garip ya da kötü hisler almıyorum. O sadece... tatlı biri."

"Daha önce hiç *tatlı* bir adamla çıkmadığın için endişelenmeli miyim yoksa sonunda birini bulduğun için gurur mu duymalıyım bilmiyorum," diye yumuşak bir şekilde cevap verdi. "Sadece nereye gideceğini gör. İçgüdülerine güven ya da her neyse."

Jack nefesini içine çekti ve omuzlarını dikleştirdi. "Haklısın. Sırf sandalyemi çekti diye bu konuda çıldırmamalıyım."

"*Sandalyeni mi* çekti? Jack, git bu adamın sikini yala."

Jack bir kahkaha attı ve eğlencesini gizlemek için bir elini ağzına götürdü. "Seni çok seviyorum," diye iç geçirdi. "Teşekkürler."

"Seninle her zaman konuşmaktan mutluluk duyarım. Ellerini yıkamayı unutma. Güle güle!"

Jack cevap bile veremeden, telefon onun fazla neşeli vedasının ardından kapandı ve Jack başını iki yana salladı.

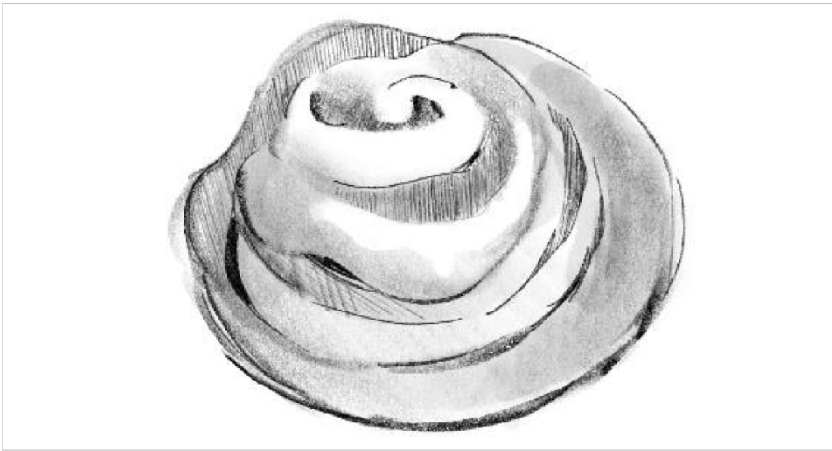
Aynada kendi bakışlarıyla karşılaştı ve gömleğini düzeltti, zaten düzgün olan yakasını düzeltti ve Eli'nin ona söylediği gibi ellerini yıkadı.

Aynaya tekrar baktığında, kendini daha akıllı başında hissetti ve bu hoş, son derece yakışıklı alfayı düşününce daha az paniğe kapıldı.

Bunu yapabilirdi. Kesinlikle.

Aslında, bu şimdiye kadarki en iyi randevu olacaktı.

Kapıdan çıkarken bunu kanıtlamaya karar verdi.

4. Tereyağı kadar pürüzsüz

Beckett

Beckett, Jack'in masadan uzaklaşmasını izledi ve gözden kaybolur kaybolmaz hemen başını ellerinin arasına aldı.

Bu sadece bir randevu. bırak.

Ama bunu teoride söylemek çok daha kolaydı. Gerçekte, *Jack*, en ateşli, en baştan çıkarıcı kokulu alfa, onunla bir randevuydu.

Jack yıpranmış deri ceketinin içinde çok lezzetli bir şekilde yakışıklı görünüyordu. Kokusu üzerine sinmişti, derinin sıcaklığı pişmiş tarçına karşı çok keskindi. Eminim üzerinde kalan fırın kokusu değildi, değil mi?

Döndüğünde bunu mümkün olan en az ürkütücü şekilde teyit edecekti. Beckett bunu başarabilir. *Ürkütücü değil.*

Yeterince kolay görünüyordu.

Jack'in masaya geri döndüğünü gördü ve o yöne bakmıyormuş gibi görünmeye çalıştı, geri dönmesini bekliyordu ve yarı yarıya pencereden kaçmış olmasından korkuyordu.

"Her şey mi?" Beckett koltuğuna gömüldüğünde sordu.

Yüzü biraz kızarmıştı ama başıyla onayladı. Jack deri ceketini çıkardı ve kaskının bulunduğu sandalyenin koluna bıraktı.

Beckett derinin altındaki pembe ışıltıyı fark etmiş, masaya doğru yürürlerken elinin altında hissetmiş ama pek önemsememişti.

Ne büyük bir .

Jack ipek, uçuk pembe gömleğiyle yumuşak ışık altında adeta parlıyordu.

"Bu çok hoş," dedi Beckett.

Jack bakışlarını kaçırdı. "Teşekkürler."

Beckett kolunu çoğunlukla boş olan masaya uzattı ve Jack'in de aynısını yapması için parmaklarını oynattı. Jack, Beckett'in niyetinden emin değilmiş gibi tereddütle elini Beckett'inkinin üzerine koydu.

Dokunuş elektrikliydi ve Beckett dikkatini ellerine vermeden önce Jack'in yutkunmasını izledi. Gömleğin dokusunu hissetmek için parmaklarını Jack'in bileğinin altından kıvırdı. Başparmağıyla işaret parmağı arasında tereyağı gibi kayıyordu.

Kolun hemen altından Jack'in dövmelelerinin mürekkebi görünüyordu. "Kaç tane dövmen var?" Beckett bariz olanı sordu.

Jack omuz silkti ve elini geri çekti. Beckett hayal kırıklığını bir anlığına bastırdı, sonra Jack'in manşet düğmelerini çözdüğünü ve kolunu kıvırdığını fark etti.

Beckett'in ağzı kurudu.

"Hepsi birbirine benziyor. Bazılarını görebilirsin," dedi ve kolunu tekrar uzattı.

Teninin tuvaline çiçekler boyanmıştı; güller, laleler, karanfiller ve adını bilmediği bazı çiçekler. Dolgun, kalın ve gür yapraklar tenini süslüyordu ama her çiçeğin merkezinde başka bir şey vardı.

"Bu bir tarçınlı rulo mu?" Beckett kolunun ön tarafındakini işaret ederek sordu.

Jack bileğini çevirdi. "Evet, yani bunların hepsini aynı anda, hatta aynı kişi tarafından yaptırmadım."

Beckett kıkırdadı ve başparmağını kolunun kıvrımındaki aptal görünümlü motosikletin üzerinde gezdirdi. Bunun mürekkebinde titrek çizgiler ve atlamalar vardı. Yaşlandıkça solmuştu.

"Anlayabiliyorum."

Jack hafifçe kıs kıs güldü. "Bunu kardeşim yapmıştı. Dürüst olmak gerekirse çok iyi bir ressam değildi."

"Dövme sanatçısı mı?"

"Oh, Tanrım, hayır. IT alanında bir şeyler yapıyor, bana sorma."

Beckett merakla kaşlarını kaldırdı. "Ayrıntılara girecek misin? IT kardeşin nasıl oldu da sana dövme yaptırdı?"

"Bir alfa neden sıra dışı bir şey yapar ki?" İçini bir eğlence kapladı. "Bir omega mı?"

"Evet. Üniversitedeki sevgilisi. Onun liginin çok dışındaydı. Aynı arkadaşlarla bile takılmıyorlardı ama onu etkilemek istiyordu. On altı yaşındaydım, çok etkilenmeye açık bir yaştı, eminim biliyorsunuzdur," dedi Jack. "Benim için gelmiş geçmiş en havalı adamdı, bu yüzden tabii ki benim üzerimde pratik yapmasına izin verdim."

Beckett kahkahasını bastırdı ve kolundaki dövmeyi tekrar inceledi. "On altı yaşında dövme yaptırdın, böylece kardeşin

Omega'yla mı çıkmak istedi?"

"Hikaye bu," dedi Jack.

"Ailen bununla nasıl başa çıktı?" Annesi olsa... şey, o konuya girmemeyi tercih ederdi.

"Beklediğiniz gibi. Ömür boyu cezalı," dedi Jack kasvetli bir ifadeyle.

Beckett sırtıttı. "Bu gece dışarı çıkmaya izin vermeleri çok

nazikçe." "Evet, bu günlerde kurallar oldukça gevşek."

"Sokağa çıkma yasağı yok mu?"

Jack, "Bunu Eli ile konuşmanız gerekecek," diye düşündü.

Doğru. Jack'in övgüyle bahsettiği oda arkadaşı ve en iyi çocukluk arkadaşı... o da bir omega'ydı.

Beckett yine de masanın diğer tarafına doğru eğildi.

"Bunlardan herhangi birini yaptı mı?" diye sordu, parmağını mürekkebin üzerinde gezdirerek. Belki de tarçınlı rulo onun içindi.

"Hayır, hayır, elbette değil," dedi Jack, kaşlarını çatarak koluna bakarken. "Yine de pişmiş şeylerin çoğu onun sayesinde. Fırını birlikte işletiyoruz. Ben yönetici olabilirim, ama bu sanatını takdir edemeyeceğim anlamına gelmez. Yani, yaptıklarından bazılarını gördün."

Cam tezgâh, kek ve kurabiyelerden, tanımak için tabelayı okuması gereken altın rengi hamur işlerine kadar pişmiş ürünlerle doluydu. "Bunun için okula gitti mi?"

Beckett, Jack ve dolayısıyla oda arkadaşı hakkında her şeyi öğrenme arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Bunca zamandır hayatları nasıl iç içe geçmişti? Ve tüm bunların içinde Beckett'a yer var mıydı, yoksa zamanını boşa mı harcıyordu?

"Hayır, hayır. Yani, eminim kendi kendine çalışmıştır ama okula gitmek için para falan ödemedi. Onu tanıdığımdan beri pastacılık ve tatlılarla ilgileniyor, sürekli pastacılık programlarını izliyor."

"Peki ya yönetici senin fırıncılığın?" Beckett şüpheyle sordu.

"Sayıları önemsemiyorum ve defterleri doğru tutma ya da bir haftalık kazancımızı hesaplama hissi gibisi yok. Eli bu tür şeylerden nefret eder, bu yüzden ben yapmaktan zevk alıyorum. Üniversiteye işletme için gittim."

"Yani fırın uzun süredir çalışıyordu, öyle mi?"

Jack mırıldandı. "Evet, sanırım öyle. Yani Eli küçüklüğünden beri bir fırın açmak istiyordu. Üniversiteden sonra ne yapacağıma karar verme zamanı geldiğinde, benim gerçekten bir yönüm yoktu, ama onun vardı. Ben de onu takip ettim." Birden kaşlarını çatdı.

Elleri hâlâ birbirine bağlıydı ve Beckett başparmağını Jack'in teninde gezdirdi. "Bu seni rahatsız ediyor mu? Neden kaşlarını çatıyorsun?"

"Hayır, hayır. Sadece bu süre zarfında ne istediğimi bulmam gerektiğini fark ettim ama bulamadım. İşte "

Beckett ona, "Yani, başarılı bir işiniz var, bu bana oldukça etkileyici geliyor," dedi.

"Evet," dedi ve sonra daha büyük bir coşkuyla "Evet!" dedi. "Küçük fırınımız kasıp kavuruyor. Ve ben orada mutluyum. Kendimi başka bir şey yaparken göremiyorum ve isteyeceğimi de sanmıyorum."

Beckett onun elini şefkatle sıktı. "En önemli şey bu," dedi.

Garson yemekleriyle birlikte geldi ve o gittikten sonra sohbet yeniden başladı.

"Peki ya sen?" Jack sordu.

"Peki ya ben?" diye . "Sen...

bilirsin işte, mutlu musun?"

Beckett bu ifade karşısında başını eğdi. Sadece işini sevip sevmediğini sorabilirdi. Bu daha kolay bir cevap olurdu.

Beckett havayı bozmak istemeyerek omuz silkti. "Senin gibi ben de kendimi başka bir yerde görebileceğimi sanmıyorum. Sanırım tam da olmam gereken yerdeyim."

"Bence sen de öylesin," dedi Jack, elindeki makarna çatalına işaret edercesine bakarak.

Güvende, mükemmel bir geliri ve başının üzerinde bir çatısı vardı. Hafta sonları biraz yalnızdı ama zamanını dolduruyordu. Yanaklarına sıcaklık hücum etti ve suyundan bir yudum alarak bunu gizledi.

Beckett'in ilgi alanları olan koleksiyonlar, renkli kıyafetler, berbat realite televizyonu ve müzik hakkında sohbet akıcı bir şekilde devam etti.

"Bunu imzalattım bile," diye sevindi Beckett ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Yani, ön sipariş paketinin bir parçasıydı ama yine de."

"Bu gerçekten harika! Uzun zamandır plak çalar görmemiştim," dedi Jack.

Beckett sanki vurulmuş gibi göğsünü kapattı. "Plakları severim. Çok fazla plağım var."

"Bana göstermen gerekecek," dedi Jack, kaşlarını imalı bir şekilde kaldırarak. "Belki gösteririm," dedi Beckett.

Jack'in ilgi alanlarının etrafında döndüler. Görünüşe göre, bu da reality televizyonu olmuş.

"Şu yeni realite randevu programını duydun mu?" Jack ona sordu.

Beckett başını yana eğdi. "Hayır, ne ?"

"*Knot Your-* ya da hayır, *Tie You-* hayır, uh..." Jack gözlerini kapadı, Beckett'ın gördüğü en şirin konsantrasyon biçimiyle burnunu kıvırdı, sonra gözlerini açtı. "*Düğümü Bağla!*"

"Bir karavan var mı?" Beckett sordu.

"Henüz değil," dedi Jack. "Bu bir omega'nın sürüsünü seçmesiyle ilgili."

Beckett kıkırdadı. "Bu çılgınca olacak." Reality televizyonu çok saçmaydı. Yeni programı Jack'le birlikte izleyip izlemeyeceğini merak ediyordu.

Jack televizyon, yönetici ve en iyi arkadaşı dışında başka şeylerle de ilgileniyordu. Bisikleti gibi. Beckett bir fırsat gördü ve değerlendirdi.

"Beni mısın?" Beckett masumca sordu.

Jack'in alaycı bakışları Beckett'ın içini gördüğünü gösteriyordu. "Bir dahaki sefere sana bir kask getireceğim."

Beckett yanakları sıcacık olmasına rağmen, "Bu pek de spontane olmadı," dedi.

Bir dahaki sefere mi?

"Güvenlik her zaman spontanlığa tercih edilir," diye açıkladı Jack. "Ben dersimi aldım."

"Ders mi?" Beckett kaşlarını çattı, kalbi sıkıştı.

"Birkaç yıl önce bir kaza geçirdim. Dizimi mahvettim," dedi sol dizini oynatarak. "Eli'nin ödünü kopardı ama benim hatam değildi. İyileştim ama, önemli bir sorunum yok"

"Jack, bu korkunç!" Beckett ağladı. "Şimdi iyi olmana ."

Omuz silkti ve bu arada Beckett onu bir koruma balonuna sarmak istedi. "Sorun yok, söz veriyorum. Kask olmadan asla evden çıkma. Tüm bunlar için çok yaşıyoruz."

Beckett'ın kişisel görüşüne göre yirmili *yaşların* sonu pek de *yaşlı* sayılmazdı. Önyargılıysa ne olmuş yani?

"Biz mi?" Beckett kıkırdarak sordu.

"Birlikte ata bindiğim birkaç arkadaşım var," dedi Jack, dövme koluyla bir elini saçlarında gezdirirken.

Beckett yutkundu ve sonra Jack'in sözleri geldi.

"Jack, sen her zaman otururken gördüğüm adamlardan biri misin?" diye fısıldadı.

Jack tamamen kırılmış görünüyordu. "Onların *ergen* olduğunu bilmeni isterim. Ben yetişkin erkeklerle takılırım." Sonra bakışlarını kaçırdı ve duyulamayacak kadar alçak sesle bir şeyler mırıldandı.

"O son kısım neydi?"

Jack bakışlarını kaldırdı. "Alışveriş merkezinde takılıyoruz dedim. Yetişkinler gibi."

Beckett güldü ve Jack'in memnun ifadesini fark etti. "Elbette, benim hatam."

Tatlı olarak kalan kremalı sodalarını içtiler ve akşam boyunca konuşmaya devam ettiler. Sonunda garson hesabı masanın ucuna bıraktı ve ikisi de hesabı almak için uzandı.

Ellerini makbuz kâğıdının üzerine koyarak durakladılar ve Jack kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Bana bırak," dedi Beckett. "Seni dışarı davet eden bendim."

Jack bakışlarını kısmıştı, ama Beckett sahte bir korkuyla gözlerini açarak Jack'in omzunun üzerinden bakmaya başladı. Beckett'ı neyin korkuttuğunu görmek için döndüğünde Jack'in eli banknottan kaydı ve Beckett onun dikkati dağılmışken banknotu aldı.

Jack eğik boynuyla çevredeki müşterilerin birkaç pis bakışını kazandı ama Beckett o arkasını döndüğünde kartını çoktan yuvaya yerleştirmişti.

"Sen..." Jack kekeledi ve Beckett ona bir sırtışı gönderdi. Jack koltuğunda geriye doğru yığıldı. "Beni kandırdın."

Beckett, "Kandırıldınız," diye onayladı ve plastik masanın ucuna koydu.

"İyi o zaman," dedi Jack kibirle. "Bir dahaki sefere seni geri getireceğim."

Bir dahaki sefere.

"Anlaştık."

"Tırnaklarını neden boyuyorsun?" Jack, Beckett'in parmaklarını ve tırnak diplerini okşayarak sordu.

Beckett omzunun, Beckett'in oturma odasındaki rahat mavi kanepede yanında oturan Jack'e çarpmasına izin verdi.

Televizyon hafifçe parlıyordu ama izleyecek bir şey seçmeye bir türlü fırsat .

Jack onun yerine Beckett'in elleriyle oynuyordu, ceketini kanepenin arkasına düşmüştü ve çoraplı ayakları yanındaki minderin üzerine kıvrılmıştı.

"Aksesuar gibiler," dedi Beckett yumuşak bir sesle, anı bozmak istemiyordu. "Onları yapma süreci bir ritüel gibi olabilir."

"Bunları kendiniz mi yapıyorsunuz?" Jack sordu ve cilaya daha yakından baktı. "Çok düzgünler."

Beckett, "Çok fazla pratik yaptım," dedi. "Bir kız kardeşim var. O bir omega ve şimdi her şeyini topladı ama eskiden hep birlikte yapardık."

"Bu çok değerli," dedi Jack. "Hâlâ konuşuyor musun?"

"Bazen. O sürüsüyle meşgul; benim de kendi işlerim var." Bu bir bahaneydi ama bazen ayrı kalmak daha kolaydı. Kız kardeşi mutluydu ve önemli olan tek şey de buydu.

Jack mırıldandı ve etrafına bakındı. "Plak gibi." "Plak koleksiyonu gibi," diye onayladı Beckett.

"Bana en sevdiğini göster," dedi Jack ve ayağa kalkarak parmaklarını Beckett'ın kollarıyla birleştirip onu yanına çekti.

Beckett'ın yetersiz müzik seti köşeye itilmişti. Duvara vidalanmış küçük bir vitrin rafı vardı, *şu anda çalmakta* olan sözler plağın yaslanabileceği bir kenar oluştuyordu. Rafın her iki yanında iki açık yüzlü dolap vardı ve raflarda düzinelerce plak istiflenmişti.

"Vay canına, her şey var sende," dedi Jack kolları karıştırırken. "Hatta-" Çiçekli ve vitraylı bir kol çıkardı ve kaşlarını kaldırdı. "*Lyric ve Kalp Atışları mı?*"

"Kapa çeneni, harika bir sesi var," diye homurdandı Beckett. "Özel bir baskıydı, bak," dedi ve plağı kaydırmak için kılıfı çıkardı. Şeffaf ve deniz mavisine boyanmıştı, albüm resmiyle uyumluydu. En sevdiklerinden biriydi.

"Çok güzel. Onu kırdığım için özür dilerim," dedi Jack ve plağı dikkatle geri aldı. Plağı daha dikkatli bir şekilde yerine koyarken Jack kıkırdadı.

"Bu benim favorim," dedi Beckett ve çok sevdiği bir kolunu saygıyla çıkardı. "O çok eski," diye açıkladı.

Beckett pikabın üzerindeki şeffaf kılıfı kaldırdı, sonra plağı kılıfından çıkardı. Becerikli parmaklarıyla plağı indirdi ve iğneyi yerleştirdi. Hoparlörlerden yumuşak bir müzik yayıldı.

"Bunu tanıyamadım," dedi Jack ve Beckett omuz silkti.

"Beğendin mi?" Beckett sordu. Sabit baslı yumuşak rock tonları dairesini dolduruyordu, bir elektro gitar diğerlerinin üzerinde tıngırdıyordu. Beckett albümün kılıfını rafın üzerine koydu.

Jack rafı göstererek, "Bu çok akıllıca," dedi.

Beckett ona, "Satın alırken ben de öyle demiştim," dedi ve eliyle koleksiyonu gösterdi. "Bu mükemmel."

Jack onun elini havada yakaladı ve tırnaklarını biraz daha inceledi. "Mükemmel olan ne biliyor musun? Bu tırnaklar. Daha önce de tırnaklarımı boyamıştım ama hiç bu kadar düzgün olmamışlardı."

Beckett, "Dediğim gibi, pratik yaptım," diye verdi.

Jack bir süre daha tırnaklarını inceledi ve Beckett da Jack'in onu incelemesini izledi. Müzik etraflarında yükselirken Beckett mırıldandı, Jack'in ilgisinden memnundu.

"Hiç sikiinin etrafına sarılmış boyalı tırnaklar gördün mü?" Beckett sordu.

Jack'in donuk yüz ifadesi karşısında kahkahasını tuttu, kelimeler aklına yerleşirken gözleri Beckett'ın ellerinden yüzüne ve tekrar yüzüne kaydı.

Jack sonunda başını salladı.

"İstiyor musun?" Beckett sordu.

Jack sesini buldu. Jack sırtarak, "Bilmiyorum, genelde ilk randevuda takılmam," dedi.

Beckett homurdandı, sonra bir elini ensesine doladı, avuç içi tenine sıcak bir şekilde değdi ve eğildi.

Dudakları sıcak ve yumuşaktı, dilinde hâlâ o kremalı sodaların izi vardı. Beckett onun tadını kovaladı ve Jack'in kolları beline dolanarak onu çekti. Müziğin sesi

Jack onu kanepeye doğru itti ve öpüşmeyi kesti.

Beckett bir *homurtuyla* yere indi ve gözlerini Jack'e dikti.

"Ne?" Beckett arkasına yaslanıp avuçlarını uyluklarının üzerine yayarak sordu. Jack düşünceli görünüyordu ve Beckett onun ne düşündüğünü bilmek istiyordu.

"Bütün geceyi çok *iyi olduğun* için korkarak geçirdim," diye itiraf etti Jack, bakışları Beckett'ın yüzünde gezinirken kaşları çatılmıştı. "Ama sen hiç de iyi değilsin, değil mi?" diye mırıldandı ve Jack Beckett'ın kucağına inip kalçalarına binerken Beckett ofladı.

Diğer alfa sanki oraya aitmiş gibi orta kısmına yerleşti.

"İyi davranmamı mı istiyorsun? yastıklara bastırıp güzel olduğunu söylememi?" Çünkü Beckett bunu anında yapardı.

Ama Jack ufak bir tereddütten sonra başını salladı. "Hayır, hayır, Beckett'ı daha fazla görmek istiyorum," dedi kalçalarını yavaşça büyüyen üzerinde döndürerek.

"Güzel," dedi Beckett ve Jack'in ağzını almak için eğildi. "Sorun çıkaracağımı biliyordum," dedi Jack öpüşürken.

"Ben mi?" diye sordu Beckett, dudakları hâlâ birbirine değerken bile. "Evet, sen," diye mırıldandı Jack. "Meme uçlarını görebiliyorum."

"Bunu fark ettin, değil mi?" Beckett ellerini Jack'in yanlarında, pürüzsüz ipek gömleğinin üzerinde gezdirdi. "Peki ya sen?" Ellerini Jack'in göğsüne götürdü, göğüs kaslarını kavradı ve meme uçlarını okşadı. Bu birkaç kez sürdü ama birkaç dakika içinde Beckett gururla aşağı baktı.

"Gördün mü?" diye sordu ve Jack onun bakışlarını takip etti.

Meme uçları yumuşak ipeğe karşı müstehcen bir şekilde çıkıntı yapıyordu. "Ah, hadi ama," diye yakındı Jack. "En azından gizlenmişlerdi."

"Sanki," diye karşılık verdi Beckett ve bir elini Jack'in saçlarında gezdirerek onu bir öpücükle karşılamak için aşağı çekti. "Restoranın içi serindi."

Jack göğüs kafesindeki ilk düğmeyi açmadan önce bir an . "Burası sıcak, öyle değil mi?"

Beckett avuçlarını Jack'in yeni çıplaklaşmış teninde ve göğsünde gezdirdi, gömleği omuzlarından kaydırarak yere düşürdü. Kolundaki dövmeleler ortaya çıktı ve Beckett başparmağını yenilerinin üzerinde gezdirdi. Ve bir tanesini daha önce fark etmemişti.

"O bir göz mü?" Beckett bağırdı ve sonra hemen ses tonunu değiştirdi. "Yani, şuna bir bakın."

Jack kahkahalarla güldü ve dövmeyi görmek için kolunu çevirdi. "Bu seni korkutuyor mu?"

"Belki biraz," diye itiraf etti Beckett.

Jack güldü. "etme, izlemiyor."

"Ah, Jack, keşke bunu söylemeseydin," diye sızlandı Beckett.

"Sanırım o zaman dikkatini dağıtmam gerekecek," diye düşündü Jack ve

Beckett'in boğazındaki yayın yarısını iki parmağının arasına aldı. Yumuşak bir çekiş yaptı ve yaka gevşeyerek boğazını ortaya çıkardı.

" et," dedi Beckett ve Jack ellerini Beckett'in gömleğinin altından geçirerek avuç içlerinin şeffaf siyah kumaşın altında kalışını izledi. Beckett'in teninde ürpertiler yarattı, Jack'in parmaklaması için meme uçlarını çakılladı, iyiliğe karşılık verdi.

Beckett kollarını kaldırdı ve Jack onu takip etti, gömleği Beckett'in başının üzerinden iterken kumaş bileklerinin üzerinde birikti. Gömlek

Jack'in ipek gömleğiyle aynı noktada.

Tekrar bir araya geldiklerinde Jack'in tüm vücudu yanıyordu, ağızları özensiz bir öpücüğe kilitlendi. Jack kalçalarını yuvarlayarak Beckett'in kucağında sürtünmeye başladı.

İkisi de sertti ve Beckett'a göre çok fazla katman içeren giysilerin içine hapsolmuşlardı. Ama ellerini Jack'in sırtının pürüzsüz genişliğinde gezdirdi ve kaslarının avuçlarının altında oynadığını hissetti. Jack onun ağzına doğru nefes nefese kalmış, kalçalarını ritmik bir şekilde yuvarlıyordu.

Beckett arkasına yaslandı, kanepenin minderlerine sertçe gömüldü ve ellerini Jack'in beline atarak onu kucağına çekti. Jack'in nefesi kesildi ve Beckett onun dudaklarından çıkan sesi içti.

Nefesi Beckett'ın yanağında geziniyor, Beckett onu daha yavaş, daha muhtaç itişlere gözleri kapanıyordu. Müziğin hızına, basların tınısına uyuyordu ama Jack'in bunu fark edeceğine güvenmiyordu.

Jack'in ritmi taşımaya izin vererek dudaklarını yana kaydırdı ve boynuna doğru keskin bir nefes aldı. "Çok güzel kokuyorsun," dedi Beckett ona. "Tarçın."

"Sen öyle diyorsun," dedi Jack, sesi biraz nefes nefese çıkmıştı. Beckett bu ses karşısında sırtıtmamaya çalıştı. Muhtemelen başarısız oldu. "Yeşil kokuyorsun, sanki bir seraya falan girmişsin gibi."

"Bu hoşuma gitti," diye karar verdi Beckett. Daha önce kimsenin bu şekilde tarif ettiğini duymamıştı. "koktuğumu mu düşünüyordun?"

"Hayır, aklımın ucundan bile geçmedin," dedi Jack.

Beckett kıkırdadı, Jack'in kalçalarını sabitledi ve Jack boğuk bir inilti çıkarana kadar ona doğru itti. "Gerçekten mi?" Beckett sesine şüphe damlamasına izin vererek sordu. "Beni düşünmüyor muydun?"

Ellerini bırakarak Jack'in pantolonunun düğmesini çözdü, nefesinin kesildiğini duydu ve yarı kapalı bal rengi gözleriyle karşılaştı.

"Bu bile mi?" diye sordu ve elini Jack'in sikine dolayarak pantolonunu Beckett'ın ihtiyacı olduğu kadar aşağı indirdi.

Jack bir inilti , ses boğazının arkasında bir yerde boğuluyordu. Beckett bakışlarını indirerek Jack'i okşadı ve başının yakınındaki tutuşunu sıkılaştırdı. İnci gibi bir boncuk kaçtı ve Beckett onu parmağıyla uzaklaştırarak kaymayı kolaylaştırmak için kullandı. Jack hâlâ cevap vermemişti ve Beckett durakladı. "Hmm?"

Jack ona göz kırptı. "Belki de bazı... düşüncelerim vardı."

Beckett onu bir vuruşla daha ödüllendirdi, Jack'in çenesinin gerilmesinin, göz kapaklarının çırpınarak kapanmasının tadını çıkardı. Bu sırada dikkati kucaklarına takıldı ve nefesi kesildi.

"Sana söylemiştim," dedi Beckett, boyalı tırnaklarının her darbeye ışıktaki göz kırpmasını izleyerek.

"Hı-hı," diye cevap verdi Jack, boğuk bir sesle. Sonra elleri Beckett'ın bel bandındaydı, düğmesini çekerek açtı ve onu serbest bıraktı. Jack Beckett'ı okşarken dokunuşu elektrikleniyordu.

İki el sıkıştı ve Beckett Jack'in dokunuşunu yoldan çekip tek eliyle ikisini de daire içine alana kadar bilekleri ve kolları çarpışmaya devam etti. İkisi de bu yeni his karşısında inledi ve Jack kalçalarını yuvarlayarak Beckett'ın yumruğunu kekeme bir hareketle sikti.

"Bunu bir daha yap," dedi Beckett ona. Jack'in gözleri büyüdü ama talebe uydu ve kalçalarını Beckett'a doğru salladı. Aletleri birbirine geçti, başları kaymadan önce birbirini yakaladı ve Beckett onları daha sıkı tuttu.

Başını kaldırıp baktığında Jack'in çenesinin gevşediğini, dudaklarını ayırarak onlara baktığını gördü. Beckett ona doğru eğildi ve kendi ağzıyla onun ağzını yakaladı. Dudakları birleşti ve Beckett onu öptü, Jack'in dilini Beckett'a doğru kaydırışındaki çaresizliğe geçişi hissetti, yüzünü kavradı ve onu hareketsiz tuttu.

Dilleri birbirine dolandı ve Beckett onları okşadı, her özensiz itişte Jack'le buluştu, prekumları yaraklarını kayganlaştırmak için karıştı.

Jack'in ellerinden biri kanepenin arkalığına çarptı ve tutmadan önce pürüzsüz kumaşın üzerinden kaydı.

Bir sonraki inişte Beckett'ın parmakları Jack'in sikinin dibindeki şişliğe sürtündü.

Beckett kendi sikini bırakıp yumruğunu Jack'inkinden aşağı kaydırды, düğümün etrafında dönüp sıktı. Kalçaları Beckett'ın eline çarptı.

"Öyle mi?" diye sordu.

"Evet," dedi Jack boğuk bir sesle.

Beckett Jack'in dudaklarına sıırttı, sonra düğümü bırakarak onları tekrar birbirine vurdu. "Benim için gelecek misin?"

"Siktir," diye homurdandı Jack, kalçaları kekeleyerek. Beckett diğer elini Jack'in kalçasına atıp onu tuttu.

"dur," dedi Beckett usulca. "Bırak sana gelsin."

Jack *inledi* ve ses doğrudan Beckett'ın sikine gitti. Ama en önemlisi, dinledi ve Beckett'ın kucağına gömüldü, ağırlığı ağır ve topraklayıcıydı.

"Aferin oğluma," diye nefes aldı Beckett ve Jack-

Jack boğuk bir lanetle boşalıyor, Beckett'ın parmaklarının üzerinden taşarak nabız gibi atıyordu. Onu hazırlıksız yakaladı ve

Diğer elini Jack'in düğümüne doladı ve Jack ona karşı ürperirken düğümü sıkıca kavradı.

Yüz ifadesi ipek gömleği gibi buruşmuş, yanakları pembeleşmişti. Beckett'a doğru yığıldı, nefes alırken alnını onun omzuna dayadı.

Arzu Beckett'ın içinde hâlâ alev alev yanıyordu ve Jack'in *iyi çocuk* rolüne bürünmesi başını döndürüyordu.

Beckett Jack'i nazikçe serbest bıraktı ve onun bu hassasiyet karşısında titrediğini hissetti. Başını Beckett'ın boynuna doğru eğdi ve dudaklarını ayırıp tenini ısırmadan önce nabzına bir öpücük kondurdu. Ona daha fazla erişim sağlamak için başını geriye yatıran Beckett, dölle kaplı elini kendi sikinin etrafına sardı.

Ama daha tam bir vuruş bile yapamadan Jack geri çekildi ve yere kayarak Beckett'ın dizlerinin arasında kendine yer açtı.

Bir elini Beckett'ın bileğine doladı ve damlayan parmaklarını dudaklarına götürdü. Beckett'ın ağzı bir O şeklini aldı, Jack onları içine çekerken çenesi düştü, dili her damlayı yakalamak için parmaklarının arasında gezindi.

Beckett onu bıraktığında, "Tanrım, Jack," diye boğuk bir ses çıkardı.

Jack hafifçe yıkıcı bir şekilde sıırttı ve Beckett'ın kalçasını ısırarak için başını eğdi. Jack'e daha fazla yer açmak için kalçalarını genişletti ve alfa da oraya aitmiş gibi yerine oturdu. Beckett sadece Jack'in dilini sikinin başının üzerinde gezdirmesini izleyebildi, nefes almayı zar zor hatırlıyordu.

Jack dudaklarını açıp sikini içine almak için üzerine eğildiğinde, Beckett ağzına sokma dürtüsüne direnmek zorunda kaldı. O

Kalçalarını minderlere dayayarak Jack'in dudaklarını Beckett'in boyunda gezdirmesine izin verdi.

Ağzının ılık, ıslak sıcaklığı bağımlılık yapıyordu ve Beckett temiz elini Jack'in saçlarının arasından geçirdi.

Jack başını kaldırdığında bakışları erimişti, dudakları sikinin etrafında gerilmişti ve yumruğunu aşağıya doğru takip ediyordu.

Beckett, parmaklarını Jack'in saçlarında yerine saçlarını okşayarak, "Bu çok iyi," diye soludu. "Çok iyi amına koyayım."

Jack ürperdi ve Beckett'in göğsünde, Jack'in iyi bir iş çıkardığının söylenmesinden zevk alması fikriyle bir şeyler kabardı. Geri çekilirken gözleri dalgalandı, dilini Beckett'in sikinin alt tarafına bastırarak ucuna kadar çekti, sonra tekrar derinlere dalmadan önce başı boyunca fiskeledi.

Jack devam ederken Beckett, Jack'in ağzının çatısına dokunduğunda bir inilti kaçtı. Eli Beckett'in düğümünü sıkmak için daha da aşağı kaydı.

Bu da demek oluyor ki.

"Jack, kahretsin-" Beckett'in kelimeleri Jack'e bakarken boğuklaştı, burnu Beckett'in teninin yumuşaklığına bastırılmıştı ve tüm uzunluğunu alıyordu.

Başı kanepeye yaslandı, ancak bir saniyeyi bile kaçırmak istemediği için tekrar doğruldu.

Jack'in sulu gözleri dalgalanarak kapandı ve Beckett bir eliyle Jack'in saçlarını okşadı.

Beckett ona, "Nefes al," diye hatırlattı.

Jack kalktı, burnundan bir nefes çekip tekrar derin derin içine çekti ve sonra durakladı, bakışlarını Beckett'a kaldırdı.

Bekliyorum.

Tanrım. "Gerçekten mi?" Beckett, Jack'in siyah saçlarını sıkıca kavrayarak sordu.

Jack elinin tırnaklarını Beckett'ın böğrüne batırdı, eğer yapabilseydi başını sallayacaktı.

Beckett ona, "Uzun süre dayanamayacağım," dedi ve kalçalarını yavaşça kanepeden kaldırarak sikini Jack'in ağzına, boğazına doğru kaydırıldı.

Damarlarında eriyen zevke karşı dişlerini sıktı ve sikinin Jack'in diline karşı zonklamasına neden oldu. Düğümü daha da şişti ve Jack elini onun etrafında sıktı.

Beckett bir küfür savurdu, Jack'in saçlarını tuttu ve tekrar sokmak için geri çekildi. Jack'in gırtlığının sikine yol verdiğini hissetti ve sonra Beckett hareket etmeye başladı. Kalçalarını itiyor, ağzını sikebilmek için eliyle Jack'i sabit tutuyordu.

Tanrım, Jack kendi dölünü Beckett'ın elinden temizlemişti ve... ve şimdi onu da yutacaktı ve-

"Jack," diye uyardı Beckett, diğer elini kaldırıp Jack'in yanağından süzülen gözyaşlarından birini sildi. "Kahretsin, çok-" doğru kelimeyi bile bulamadı, düşünceleri yavaş ve yapış yapıştı.

Jack mırıldandı ve Beckett sesi boğazında hissetti, sonra Jack'i biraz daha yaklaştırdı, biraz daha derine kaydırıldı.

Beckett, "Çok iyi," diye mırıldandı ve Jack'in gözleri mutlulukla kapandı.

Jack'i o halde, dizlerinin üzerinde, Beckett'ın sikini sanki başka hiçbir yerde olmak istemiyormuş gibi yutarken görmek onu bir sarsıntıya uğrattı ve Beckett'ın kalçaları kanepeden fırladı.

"Jack, ben-" diye uyardı Beckett onu ama Jack tırnaklarını yine onun böğrüne geçirdi.

Acının ısırtığı ve Jack'in onu derinlemesine yutacağı düşüncesi sonunda parçalanmasına neden oldu. Jack'in boğazından aşağı dökülürken, beyaz bir bulanıklık onu sardı, sıcaklık baş döndürücü bir dalga halinde onu doldurdu.

Parmakları her nabız atışında Beckett'in düğümünü sıkıyor, her damla için serbest bırakılmasını sağlıyordu.

Beckett elini Jack'in saçlarından bıraktı, zevk azalırken kalbi göğsüne çarpıyordu.

O anın etkisiyle öylesine büyük bir sevgiye kapıldı ki, Jack'i yerden kaldırıp kucağına aldı ve ağızlarını birbirine yapıştırdı.

Jack'in dudakları kıpkırmızı ve sıcaktı, hatta hâlâ Jack'in tadı vardı ama Beckett'in umurunda bile değildi. Dakikalar geçtikçe öpüşmenin harareti azaldı ve sonunda Beckett tamamen çekildi, bir tükürük ipi kopana kadar onları birbirine bağladı.

"Bu..."

"İyi mi?" Jack kendini beğenmiş küçük bir sırıtışla önerdi.

Beckett yüz ifadesinin kendi adına konuşmasına izin verdi. "Bunun aklını başından almasına izin verme."

"Bunu hayal bile edemezdim."

Gözlerini yavaşça ve ağır ağır kırptı ve Beckett saate baktı. Saatin geç olduğunu görünce, "Gece kalacak mısınız?" diye sordu.

"Ben de bunu söylemeni umuyordum,"

dedi Jack. Beckett sırıttı. "Bir tur ister misin?"

Tur sadece Jack'i tek yatak odasına götürüyor ve banyoyu gösteriyordu.

Beckett, Jack yatmaya hazırlanırken müziği kapattı, onlar için içecek bir şeyler aldı ve Jack içeri girdiğinde yatak odasına ulaştı.

Davete bile gerek duymadan yorganın altına daldı ve Beckett, Jack'in yanına kayarken sevgiyle kıkırdadı. Yakınına kıvrıldı, başını Jack'in göğsüne yasladı ve kalp atışlarını dinledi.

Sonra gözleri Jack'in çarşafın üzerinde masumca duran sol koluna kaydı.

"Göz bana bakıyor, Jack," diye fısıldadı Beckett, gülün içine gizlenmiş göz küresine bakarak.

"Sana bakmıyor!" Jack alay etti ve eliyle Beckett'ın gözlerini kapattı.

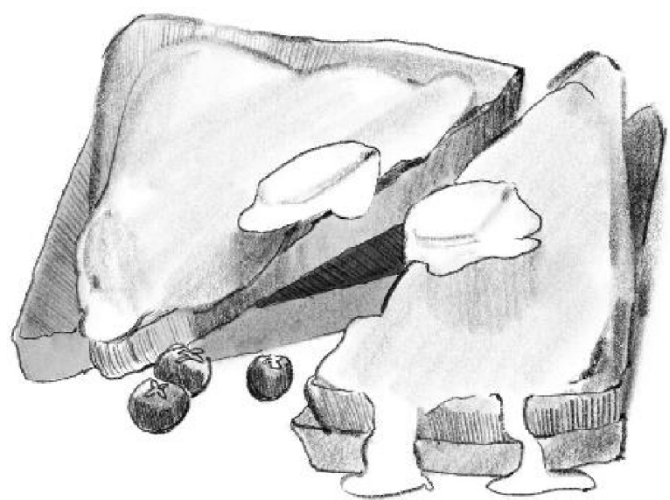
Beckett kıkırdadı ve Jack'i bu kez göğsüne çekerek yuvarlandı. Diğer alfa ona sıırttı. "Belki de sana bakmaktan hoşlanıyordur," dedi Jack.

Beckett gözlerini devirdi. "Daha sonra bakabilirsin." "Onu gerçekten suçlayamam," diye söylendi Jack.

Beckett kaşları çatılmış bir halde ona baktı. Jack'in yüzündeki yumuşak eğlence onu eritti ve daha önce akan gözyaşlarını hatırlayarak başparmağını yanağında gezdirdi.

"O sabah geç kaldığına sevindim," dedi, daha fazla düşünmeden.

Jack'in yumuşak, kıvrımlı gülümsemesi ona bunun söylenmesi gereken doğru şey olduğunu söyledi. "Ben de."

5. İzlenimler

Eli

Eli kariyerini gerçekten sevdi.
Orta yaşlı kadının seçeneklerini tartmasını ve istediği fırınlanmış şekerlemelerin sayısı konusunda fikrini *tekrar* değiştirmesini izlerken kendine sürekli bunu söylüyordu.

Ki, iyi. Ne kadar çok satın alırsa onlar için o kadar iyi.

"Şekersiz seçenekleriniz var mı?" diye ikinci kez sordu.

Eli gülümsedi. "Hayır hanımefendi, ama glütensiz ve vegan seçeneklerim var." arkasındaki ürünleri işaret etti. "Mor işaretli olanlar glütensiz, sarı işaretli olanlar ise vegan."

Tüm bu bilgiler vitrinin önündeki tabelada yazılıydı ama Eli bundan bahsetmekten kaçındı.

Gördün mü? İyi biriydi.

"Oh, hayır, bu olmaz," dedi kadın başını sallayarak. "Angela diyete yeni başladı, ben de onu bir sürpriz yapmayı umuyordum."

Kadın ona umutla baktığında Eli, "Çok nazıksınız," diye karşılık verdi.

Kadın bakmaya devam etti ve Eli bocaladı. "Şekersiz bir şey yapamaz mısınız?"

Eli gözlerini kırptırdı. "Yani, şu anda mı?"

"Evet, ki," kadın. "Ben ödeme yapan bir müşteriyim."

Eli kadının arkasındaki diğer tek müşteriye baktı, o da yüzünü buruşturarak bakışlarını kaçırıldı.

"Bugün için pişirmeyi çoktan bitirdim. Özel bir sipariş vermek isterseniz, web sitemize gidebilir ve-"

"Ama ben buradayım, özel bir sipariş talep ediyorum."

Eli yanaklarının kızardığını hissetti. "Evet, anlıyorum. Ancak, malzemeleri stoklayabilmem için önceden zamanlamaya ihtiyacım var. Şu anda dükkânın sadece ön yarısına bakıyorum."

Omzunun üzerinden arkasındaki kişiye bakarak, "Oraya gidip diğer müşterilerin arasında çalışman çok kolay olurdu," diye itiraz etti. "O kadar meşgul bile değilsin."

Eli dişlerini sıktı. Hayır, o kadar da meşgul değillerdi... mağazanın önünde.

Gelirlerinin çoğu online siparişlerden ve teslimattan elde ediliyordu. Eli sonunda, "Üzgünüm ama şu anda mümkün değil," dedi. "Mümkün değil mi, yoksa yapmak istemiyor musun?" diye tersledi.

Kadın bir betaydı, bu yüzden davranışını mazur gösterecek yaklaşan bir kızgınlık ya da alfa öfkesi gibi bir bahanesi bile yoktu.

Hayır, o sadece bir kaltaktı.

Bu kadının *cüretkârlığı* karşısında şok olan Eli, zil çınlarken başını çevirip bakamadı bile.

"Bir iş böyle yürütülmez genç bayan," diye devam etti kadın.

Asıl mesele, Eli'nın bu rastgele kadına işini nasıl yürüttüğünü açıklamak zorunda olmamasıydı.

Eli'da Jack'in tavrından biraz olsaydı, belki de kadına siktirip gitmesini söyleyecek kadar cesur olabilirdi. Ama Eli? Eli insanları memnun eden biriydi. Dakikalar geçtikçe bunun ne kadar imkânsız olduğunu fark etse de, bu berbat müşteri de dâhil olmak üzere herkesi mutlu etmek istiyordu.

"hissetmenize üzüldüm," demekle yetindi Eli. "Şu anda şekersiz sunamıyorum ama bir dahaki sefere *sabit* menüyü değiştirdiğimde geri bildiriminizi dikkate alacağım," dedi kibarca ama sert bir şekilde, daha fazla tartışmaya girmeden. Eli'nin kalbi küt küt atıyordu.

Kadın ona ters ters bakınca Eli gülümsemeye çalıştı. "İsteddiğiniz her şeyi seçtiniz mi? Eğer öyleyse, bir sonraki müşteriye için sizi aramak istiyorum."

"Tabii ki yapmadım, çünkü hala şekersiz ürünüm yok, değil mi?"

Eli tam kadına daha önce söylediklerini tekrarlamak için dudaklarını aralamıştı ki, derin bir ses araya girdi.

"Janice, sen misin?"

Kadın kaskatı kesildi, yüzü kıpkırmızı kesildi ve yavaşça konuşan adama döndü.

Sarışın, seksi, takım elbiseli, bekle.

"Günaydın Beckett, efendim," dedi omurgasını dikleştirerek.

Harika. Jack'in yeni oyuncağı Eli'nın bir müşteri tarafından kıcına tekmeyi yemesini izliyordu. Buna bayılırdı.

Beckett kaşlarını kaldırarak Eli'nin sağındaki tezgaha doğru yürüdü ve iki kahve mi koyuyordu?

"Bu sabah nasılsın Janice? Biliyor musun, ben de sana uğrayıp..."

Eli son müşterinin bakışlarıyla karşılaştı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Belki de Eli onlara patlamış mısır patlatmalı ve onlar da bu dramı izlemeliydi.

Beckett takım elbiseler hakkında konuşurken Eli dikkatinin betaya kaymasına izin verdi. O da... cüzdanını çıkarma aşamasındaydı ve dokunmatik yüzeyi işaret etti. "Aslında, evet hepsi bu kadar," diye fısıldadı. "Bunları ben alayım."

Hediye atının ağzına bakacak biri değildi, ya da her ne deniyorsa - bu mantıklı bile değildi - kadının seçimlerini topladı ve defteri çevirdi.

İşlem hızlıydı ve Beckett tüm bu süre boyunca konuştu, küçük beyaz ikram çantalarını ve kutularını toplarken Janice'e uğrayıp sohbetlerine devam edeceğine söz verdi.

Eli ona taşınması için daha büyük bir çanta teklif etmedi.

Zil onun yokluğuna sevinerek çaldığında, tüm fırın sanki binanın kendisi gerginliği soluyormuş gibi rahatladı.

Müşteri nihayet tezgâha doğru adım atarken Eli, "Kusura ," dedi.

"Özür dileme, o bir kaltaktı" dediler.

Eli kıkırdadı ve cam kabı işaret etti. "Ne istersiniz? Bu kadar sabırlı olduğun için bizden olsun."

Bunun üzerine gülümsediler ve en çok satan ürünleri olan ube brownie'lerden birini ve normal bir glaze donut seçtiler.

Eli eşyaları paketledi ve tezgâhın üzerinden geçirmeden önce daha büyük bir kâğıt torbaya koydu. Eli onlara gülümseyerek, "için teşekkürler," dedi.

Samimiydi, özellikle de bahşış kavanozuna bir onluk attıklarında.

Eli onlara teşekkür etti ve gidişlerini izledi, sonra ellerini tezgâha dayadı ve başını öne eğdi.

Tezgâha çarpan karton yumuşak gümbürtüsü dikkatini çekmeden önce üç derin nefes aldı.

Başını sağa çevirerek tezgâhın üzerinden kalktı ve oraya doğru yürüdü.

"Kurtarma için teşekkürler. Sen onun patronu mısın?"

Beckett homurdandı ve diğer kahve fincanını itti. İçinde hâlâ seyahat tıpası vardı.

"Keşke. Hayır, sadece bir iş arkadaşım." Omuz silkti, dudaklarını kıvrıran sırtış düpedüz sinsiydi. "Ama bana katlanamıyor. Görünüşe göre çok konuşuyorum, düşünebiliyor musun?"

Eli güldü, kahveyi koklamak için durdurdu ve siparişi okumak için .

Hm. Bu onun en sevdiğiydi. Jack ona vermiş olmalı.

"Bir keresinde iş sohbetinde benimle saçma sapan konuşuyordu ve bu dışarı sızdı. Şimdi benimle aynı odada bulunmaya dayanamıyor. Sanırım konuda İK'ya gideceğimden korkuyor."

"Yapacak mısın?"

Başını salladı ve sırtıttı. "Hayır, onu kafasının üzerinde tutmak daha eğlenceli."

Eli kahvesini yudumladı ve mırıldandı. "Bunun için teşekkürler. Jack siparişimi verdi mi?"

Beckett, "Suçlu," diye yanıtladı.

"Sanırım randevu iyi geçti, o zaman?" diye düşündü. "Buraya yalakalık yapmaya geldiğine göre." Kaşlarını kaldırarak meydan okudu.

Beckett'ın yanaklarının kızarması onu çok şaşırttı. "Sana kesinlikle yalakalık yapıyorum. Jack'ten hoşlanıyorum. Ve sen onun hayatındaki en önemli kişisin. Bu yüzden tabii ki beni onaylamayı istiyorum."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Ben Eli," dedi ve elini uzattı. "Sen de biliyorsun, yoksa burada olmazdın."

Derin bir kıkırdamayla onun elini sıktı, sıcak ve nazikti. "Sizinle tanışmak da çok güzel. Jack'ten hakkınızda çok şey duydum."

Eli'nin yanakları kızardı ve göğsündeki sancıya aldırmadı. "Umarım hepsi iyi şeylerdir."

Beckett, Eli'nin çözemediği küçük bir gülümsemeye, "Öyleydi, inan bana," dedi.

Ne de olsa alfayla daha birkaç dakika önce tanışmıştı.

Yine de Beckett'ın kıvrınmasını ve sonraki sessizlikte kahvesinin üzerindeki etiketi karıştırmasını izlemekten keyif aldı. "Yani sana randevudan bahsetmedi, öyle mi?"

Hayal kırıklığına uğramış gibiydi ve Eli onunla yeterince dalga geçtiğine karar verdi. "Çünkü henüz onu görme fırsatım olmadı. Buraya sabah dört gibi geldim. Eminim ya öğle yemeğinden önce beni devraldığında ya da bu gece eve döndüğünde bunu duyacağım."

Beckett bunun üzerine gözle görülür bir şekilde rahatladı ve onunla bir gülümseme paylaştı. "Oh. Pekala. Umarım söyleyecek iyi şeyleri vardır."

Eli kaşlarını çatarak ona baktı. "Ona kötü şeyler söylemesi için bir sebep mi verdin?"

"Ne? Hayır! Hayır. Hayır. Randevu harika geçti. Ya da... Sanırım öyle oldu."

Kahvesine bakarken kaşları çatıldı ve Eli onu inceledi. Sarı saçları mükemmel bir şekilde geriye taranmıştı, sinekkaydı tıraş edilmiş çenesi kesilebilecek kadar keskindi ve lacivert takım elbisesi şekline göre dikilmişti. Güzeldi. Anlamıştı. Adam seksiydi.

Ve güzel kokuyordu. Taze ve yeşil. Kahvaltı barında duran buket gibi.

Açık pembe gömlek, Jack'in dün gece evden giydiği gömleğin tonuna benziyordu. Aynı gömlek değildi ama yeterince yakındı.

Vay canına, bu adam şimdiden Jack'e bağlanmış. *Ona*, oda arkadaşına kahve getirecek kadar. Ertesi sabah anımsatıcı bir pembe giyecek kadar.

Bu kadar sevimli olmasaydı, neredeyse abartılı olurdu.

"Nereye gittiniz? İyi bir randevu olup olmadığını sana söyleyeceğim."

Beckett gözlerini kısarak ona baktı. "Bu hile yapmak gibi geliyor."

Eli omuz silkti. "O zaman oynama."

Kahve siparişinin nasıl geldiğini merak ederek kahvesini tekrar *yudumladı*. Jack onun hakkında çok konuşuyor muydu? *Bahsetse iyi olur*.

İkisi de diğerinin hayatının büyük bir parçasıydı. Eli hakkında konuşmamak daha garip olurdu.

Tıpkı Beckett ve Eli'nin Jack hakkında konuşmalarının tuhaf olmadığı gibi. Ne de olsa ikisinin tek ortak noktası oydu.

"İyi," diye ağzından kaçırdı Beckett. "Raphael'in evine gittik."

Eli bunu biliyordu elbette, Jack'in en sevdikleri yeri sismeyi planladığı bir alfayla paylaşmasından dolayı hâlâ biraz incinmişti.

Ama. Beckett hâlâ buradaydı ve ona kahve getiriyordu. Belki *de o kadar umursamıyordu*.

"İçecek olarak ne aldın?"

Jack ve Eli içki içmek yerine sigara içmeyi tercih ediyorlardı ve Jack'in bu alfanın içki tercihlerine uyup uymadığını merak etti.

"İtalyan kremalı sodalar. Ahududulu. O zamanlar bilmiyordum ama Jack en sevdiğinin bu olduğunu söylemişti." Gözlerini kıstı. "Bu doğru mu, yoksa sadece duygularımı incitmek mi istemedi?"

Bu *onların* favorisiydi. "Evet," diye cevap verdi, sesini eşit tutmak için hayatı için savaşıyordu. "Bu doğru."

Eli birinin onu en sevdiği kremalı İtalyan gazozunu almaya götürmesini istiyordu. Lanet Jack her zaman iyi olanları alırdı.

Belki de betalar yerine alfalarla çıktığı içindir. Eli alfalarla çıkmayı denemeli mi?

Bu düşünceyle midesinde iyi olmayan bir şeyler dönmeye başladı, bu yüzden bu düşünceyi reddetti.

Elini sallayarak, "Bana randevudan daha bahset," diye teklif etti.

"Çok fazla kalamam," dedi Beckett ve saatine baktı. "Sekiz buçukta işte olmam gerekiyor."

"O zaman hızlı konuşsak iyi olur."

Çünkü Beckett'ın çok fazla konuşmasını dinlemek, kendi düşünceleriyle oturup o öğleden sonra korktuğu randevu için acı çekmekten daha iyiydi.

Omega Merkezi ile.

"Burası omegalar için ısı koğuşu. Sakinleştiriciler söz konusu olsa da, sıcaklığınız süresince mümkün olduğunca rahat olacaksınız."

Eli başını salladı ve pantolonlu kadını Omega Merkezi'nde takip etti. "Odalar özel mi?"

"Tabii ki. Kendi odanız olacak. Video izleme yok. Nabzınızı ve ateşinizi takip ediyoruz ama değerlendirme gerekirse burada 7/24 doktorlarımız var."

"Doğru."

Odalar davetkâr görünüyordu. Tümü alçak aydınlatma ve rahat küçük yataklar.

"Bu arada evden istediğiniz her şeyi getirebilirsiniz. Battaniyeler, yastıklar. Kendiniz ya da tanıdık biri tarafından kokulanmış eşyalar getirmenizi tavsiye ederiz. Yabancı bir ortam stresli olabilir, bu yüzden kendinizi mümkün olduğunca rahat ettirmeye çalışın."

Jack birkaç gömleğin daha kaybolmasına aldırmazdı, değil mi? Onları geri verecekti. Eninde sonunda.

"Hiç bir Omega'nın çıldırdığı oldu mu?"

Kadın kaşlarını kaldırarak ona baktı, ancak "Ne şekilde?" diye sorarken sesi nazikti.

"Bilmiyorum," diye omuz silkti Eli. "Sadece gerginim. Ya sıcak vurursa ve ben ? Gidebilir miyim?"

Kapıya vurup dışarı çıkmak istediğini ama kimsenin cevap vermediğini hayal etti. Kapana kısılmış.

Eli onun ifadesindeki sempatiden nefret ediyordu. "İçeri girmeden önce bir feragatname imzalarsınız, genellikle, çok kötü durumlar dışında. Bu feragatnamede, sıcaklık kadar ayrılamayacağınız yazıyor. Bu

kendinizi tehlikeye atmamanız içindir. Kızgınlık dönemindeki Omega'lardan kolayca faydalanılabilir ve Omega Merkezi sizi güvende tutmak için burada."

"Yani mıyım?" Eli sordu. "Uyanık mı olacağım?"

Kadın aniden, "Bu senin ilk ateşin mi?" diye sordu ve Eli yutkundu. Başını salladı.

"O zaman sakinleştiriciye rağmen büyük olasılıkla uyanık olacaksınız. İlk ateş her zaman en yoğun olanıdır. Bunu sizi korkutmak için söylemiyorum, sadece dürüst olmak istiyorum."

"Doğru, tabii ki."

Eli'ye bir kart uzattı. "Randevunuza kadar herhangi bir sorunuz olursa, aramaktan çekinmeyin. Ben bunun için buradayım. Doğum kontrolü konusunda her şey tamam mı?"

"Evet. Evet, onu çoktan hallettim." Ziyaretinin asıl nedeni buydu ama ateşiyle ilgili sorular sormaya başlayınca tesisleri gezmek zorunda kalmıştı.

Eli kartı cebine soktu ve ceketini daha da yaklaştırdı. "Yardımanız için minnettarım."

"Elbette canım." Girişe geri dönmüşlerdi ve Eli ona başıyla veda etti.

Kliniğin dışında hava temiz, güneş parlaktı ve Eli nefesini içine çekti.

Omega Merkezi bariz ve en güvenli seçenek gibi görünüyordu. Ve yine de Eli bundan nefret ediyordu.

Arkasında otomatik kapılar tekrar açıldı ve Eli yoldan çekildi.

Arkasından çıkan omega... tek kelimeyle yorgun görünüyordu.

Vücuduna bir spor çantası asmıştı ve gözlerinin altında mor halkalar oluşmuştu.

Eli'ye küçük bir gülümseme sundu ve telefonunu çıkardı. Eli bir araç paylaşım uygulaması gördü ve boğazını temizledi.

"Az önce... işiniz bitti mi? Ateşinle mi?" Bakışlarını kaldırdı, yüzünü buruşturdu. "O kadar kötü, ha?"

Eli'nin kalbi göğsüne çarptı. "Omega Merkezi'nin yardım etmesi gerektiğini sanıyordum?" Alınma ama bu Omega'nın sıcak bir banyoya ve iki haftalık bir tatile ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

"Yapabildikleri kadar yapıyorlar. Seninki mu?" Eli başıyla onayladı.

"Sıkıntı seni de mi mahvetti?" Eli yine başını salladı.

"Nüfus talebini karşılayabileceklerini sanırsınız. Şerefsizler." Omega gözlerini devirdi ve mavi bir araba yanaştı, arka camın köşesinde yolculuk paylaşımı logosu vardı. "Bu benim aracım, ama... istemediğiniz bir tavsiye ister misiniz?"

Eli başını salladı.

"Sana karşı dürüst olacağım. Bu-" Arkasındaki büyük binayı işaret etti. "-gerçekten berbattı. Omega Merkezi, başka seçeneği *olmayan* omegalar için iyi. Ama hiçbir şekilde hoş değil. Başka bir seçeneğiniz varsa, onu kullanın. Eğer size yardım edecek kimse yoksa ısıtmalar berbattır."

Beckett'in keskin takım elbisesi içinde, tezgâhın üzerine eğilmiş ve ona sırtarak baktığı anı aklına geldi.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Eli.

"İyi şanslar," diye omega, arabasına doğru yürümeye başlamıştı bile.

Teşekkürler, diye düşündü Eli tekrar.

İhtiyacı olacağına dair bir his vardı

6. Uygun Talihsizlik

Jack

Jack, Beckett'ın geldiğini adam gelmeden çok önce görmüştü. Nasıl ki, adam deniz mavisi düğmeli ten rengi bir takım elbise giyyordu. ve uyumlu kravat?

Sokaktaki öğle yemeği kalabalığını yarararak fırına girdi ve zil çalarak varlığını duyurdu.

Sanki Jack müşteriler arasında hevesle sokağa bakmıyor, öğle yemeği saati boyunca onun gelişini beklemiyordu.

Beckett, Jack'in sessizce *kendi yeri* olarak belirlediği köşeye gitti ve duvar kenarındaki son bar koltuğuna oturdu. Buluşmalarının üzerinden iki gün geçmişti ve Jack onu düşünmeden edemiyordu.

Görünüşe göre bu duygu karşılık bulmuş, çünkü Beckett o günden beri her gün Jack'e öğle yemeği getirmekle kalmıyor, Eli'ye sabah kahvesi bile ısmarlıyor.

Yalakalık numarası işe yarıyordu.

Jack müşterilerine beyaz kâğıt torbalarını uzattı, ödeme yapmaları için cihazı döndürdü ve sonra onlara iyi günler diledi. Sıradaki son birkaç müşteriyle ilgilenirken neredeyse yerinde zıplıyordu. Beckett dışında dükkân boşaldığında Jack yanaştı ve tezgâha vurdu.

Beckett telefonundan başını kaldırdı ve Jack'in bakışlarıyla karşılaşınca kaşlarını çatarak gülümsedi.

"İyi günler," diye selamladı Beckett, sesi sıcak ve hafifti ve Jack onu *özlemişti*, bu aptalcaydı çünkü bütün gün mesajlaşıyorlardı, müşteriler ve Beckett'ın yaptığı her şey arasında ve onu daha dün öğle yemeğinde görmüştü.

Ama şimdi *buradaydı*, Jack'in önündeydi ve Jack bara doğru eğilip onu öpme isteğine karşı koydu.

"Seni burada görmek ne güzel," dedi Jack yine. Beckett her uğradığında bunu söylüyordu, yani her lanet günde.

"Bugün sandviç getirdim," dedi Beckett ve Jack'in kahverengi kâğıda sarılmış, üstünde parlak bir etiket olan sandviçini paketinden çıkardı.

"Ne tür?" Jack koklamak için burnuna götürerek sordu.

"Seninki hindi ve yılanmış beyaz çedar, roka ve bir çeşit kızılıcık reçeli."

"Bana hindi sattı," dedi Jack ve sandviçi açmak için etiketi yırttı. "Sen ne aldın?"

Beckett'ın sandviçi Jack'inkinden çok daha karmaşık görünüyordu; avokado, pesto ve aşına olmadığı birkaç şey daha vardı.

"Çok güzel," diye düşündü Jack ve yemeğinden bir ısırık aldı. "Oh, bu çok güzel," dedi bir lokmanın etrafında.

Beckett ona sırtarak baktı ve kendi yemeğinin tadına baktı, ağzını kapatırken başparmağıyla onayladı.

Jack onu biraz, tamam, çok kızdırmak istiyordu. Onu kızarmış, saçları dağınık, yüz ifadesini buruşturan bir zevkle görmek istiyordu, tıpkı o gece kanepede olduğu gibi.

Boğazını temizleyen Jack bakışlarını kaldırdı ve Beckett'ın yeşim yeşili gözlerinde tanıdık bir sıcaklık buldu.

Oh, açıktı.

Ancak zilin sesiyle bölündüler ve Jack aniden yanlış bir şey yaptığını hissederek Beckett'tan uzaklaştı.

"Hey, Heat Treats'e hoş geldiniz, size ne getirebilirim?"

İşlem hızlı ve kolay oldu ve zil onların ayrıldığını duyurduktan sonra Beckett'a döndü.

Bir kez daha kaşlarını çatmış telefonuna bakıyordu, parmaklarını fırçalayıp bir yanıt yazmadan önce, başparmakları ekranın üzerinde uçuşuyordu.

"Ne var ne yok? İş mi?" diye sordu. Beckett şaşkınlıkla başını kaldırdığında, "Kaşlarını çatıyorsun," diye işaret etti.

Beckett kaşlarını çatmak için yaratılmamıştı ve o üzgün olduğunda dünya biraz yanlış hissediyordu.

İçini çekti, yanağının içini ısırdı ve sonunda telefonunu yerine oturttu. "Üst kattaki komşumun dairesini su bastı, o da benimkini. Şimdi müteahhitler, sigorta ve her yere yerleştirilmiş bu *korkunç* gürültülü kurutucular var. Sadece tarihleri belirlemeye çalışıyoruz ki ne kadar acı çekmem gerektiğini bileyim," diye sandviçini tekrar eline aldı.

"Bu korkunç," dedi Jack, yüreği ağzına geldi ve mesaj göndermek için telefonunu çıkardı bile.

Beckett kalabilir mi? Eli'a, Beckett'in bugün çoktan uyuyup uyumadığını merak ettiğini söyledi.

"Eşyalarınızdan herhangi biri zarar gördü mü?" Jack sordu ve telefonunu yere bıraktı.

"Evet, aslında. Geniş plak koleksiyonum sıırıslıklam oldu. Çok kızgınım. Hepsini toplamak yıllarımı aldı."

"Oh, hayır!" Jack kaşlarını çatı, göğsü onun için sızlıyordu. "Bana gösterdiğin kayıtların aynısı mı?"

Jack onları sadece bir kez görmüştü, ama Beckett'in bu kayıtlarla duyduğu bariz gurur...

Beckett başını sallamaya başlamıştı bile, ellerini tam olarak kullanarak konuşabilmek için sandviçini tekrar yere bıraktı. "Evet. Ne yazık ki çoğu özel ya da sınırlı sayıda üretilmişti."

"Beckett... Çok üzgünüm," dedi Jack ve alfayı kollarının arasına almayı diledi. Bunlar onların ilk buluşma kayıtlarıydı. Bir sızı göğsüne doğru kıpırdandı ve kaşlarını çatı.

"Teşekkürler Jack," diye karşılık verdi Beckett, dudaklarında hüzünlü bir gülümseme vardı. Jack onu orada görmekten nefret ediyordu. Oraya ait değildi.

Jack'in telefonu çaldı ve cevap vermek için tezgâhtan aldı.

Neden olmasın anlamıyorum. İyi birine benziyor.

Jack'in kalbi sevgiyle kabardı ve sonra kaşlarını çatarak söndü.

Sıcak mı?

Bu sevimli alfaya aşık olabilirdi ama aptal değildi. Eli-alfa'ya yabancı birini yanında getirmezdı.

sıcaklığın eli kulağındaydı.

Henüz bir işaret yok, diye cevap gönderdi. Ardından bir mesaj daha geldi. Normalde iğnemi Cuma gününe kadar yaptırmazdım. Bir gri baloncuk geldi. Ondan sonra bile beni Omega Merkezi'ne götürmeniz gerekene kadar bir iki gün daha temiz olmalıyız. Bir şey olmaz.

Onu bir tıp merkezine bırakma düşüncesi göğsünü sıkıştırdı. Eli'nın acı çekeceği soğuk, metal bir oda hayal etti.

Keşke sorduğunda onu ciddiye alsaydı. Başını salladı.

Neden teklif ettim ki?

Elbette ilgilenmiyordu, hatta bunun düşüncesi bile panik atak geçirmesine neden oluyordu.

Omega Merkezi onunla ilgilenirdi. Odalar Jack'in hayal ettiği kadar klinik bile değildi. Çünkü, evet, onları araştırmıştı. Güvende olacaktı.

Dairesini su basmış, Jack Eli'a haber verdi. Uzun süre kalmasına gerek , eğer ateşin gelirse onu dışarı atarım.

Lütfen, senin artıklarını istiyormuşum gibi.

Onun cevabına kıkırdadı ve Beckett'ın boğazını temizleme sesini duyunca başını kaldırıp baktı.

"Eli'a mesaj mı atıyorsun?" diye sordu,

gözlerinde bir parıltıyla. Jack bakışlarını kısmıştı.

"Nereden biliyorsun?" Beckett omuz silkti. "Bir

önsezi."

Beckett'ın kurcaladığı şeyi görmezden gelerek telefonunu tezgâhın üzerine bıraktı ve avuçlarını kenarına yasladı. "Dairen eski haline dönene kadar sana kalacak bir yer buldum. Bana cinsel iyilikler yaparak teşekkür edebilirsin, ben de bunları toplayacağım-"

"Ne yaptın?" Beckett kaşlarını şaşkınlıkla kaldırarak sordu. "Jack, bunu yapmana gerek yoktu!"

"Biliyorum. İstedim," diye teklif etti. "Eli'ye sordum ve istersen bizde kalabileceğini söyledi."

"Gerçekten mi? Benden pek hoşlandığını sanmıyordum," diye düşündü, çenesini avucuna , dirseğini tezgâha dayadı.

"Belki de sevmiyordur," dedi Jack omuz silkerek. "Ama *benden* hoşlanıyor," diye ısrar etti Jack. "Sadece hayranlar gidene kadar kal."

"Emin misin? O emin mi?"

"Tabii ki. Gerçi kızgınlığı yaklaşıyor ve baskılayıcılarla ilgili bir sorun var, bu yüzden erken gelirse seni kovmak zorundayım."

"Oh, tabii ki." Beckett tezgâhın karşısına eğildi. "Kesinlikle emin misiniz? Kızgın bir omega oldukça... yoğun olabilir."

"Kesinlikle eminim. Şimdiye kadar çok soğukkanlı davrandı."

Çok soğuktu, yani biraz daha klementin alması gerekiyordu ve Jack'in tişörtü azalıyordu ama Eli'nin kokusunu rahatlatıcı bulması gururunu okşadığı için onları geri istemedi. Onları battaniyelerine karıştırıyor ya da Omega Merkezi'ndeki kilitli için çalışıyor olması -*böyle düşünmeyi* bırak- umurunda değildi. Onu rahatlatmak için küçük bir parçasını istemesi çok şey ifade ediyordu. Muhtemelen çok fazla, ama bunu düşünmemeye çalıştı.

Şimdiye kadar tamamen başarılı, değil mi?

"Rahatsız olursa bana söyleyeceğine söz ver, tamam mı? Isı döngüleri hassastır ve acımasız olabilir."

Jack'in kalbi Beckett'in Jack'in en iyi arkadaşı için duyduğu endişenin sıcaklığıyla yumuşadı, eridi ve kaburgalarının üzerinden damladı.

"Yapacağım, merak etme. Eli bir Şey söylerse gidersin. Bunun için  zg n m," diye alay etti.

Ama Beckett bu Şaka karşısında rahatlamış görünüyordu ve başını salladı. "Tamam o zaman, işim bitince sana mesaj . Eğer o zamana kadar fikrini deđiŐtirirse-"

"Sana haber veririm," diye söz verdi Jack.

Beckett'ın evlerinde olması... farklıydı. Ve bir Şekilde çok doğruyd . Jack onu içeri almak için kapıyı açtı, taze, topraksı yeşil koku ondan önce geliyordu. Yeni bir koku almak için eğilmemek zorundaydı. boynundan.

Onun yerine geri çekildi ve Beckett'ın omzunda taşıdığı plastik beyaz çantaya baktı.

"Akşam yemeği," diye açıkladı Beckett onu . "En azından bunu yapabileceğimi düşündüm."

Jack kapıyı Beckett'ın arkasından kapattı, yiyecek torbasını ondan aldı ve diğer elini oturma alanına doğru salladı. " antanı herhangi bir yere koy. Yemekten sonra seni gezdireceğim."

Beckett çantasını kanepenin arkasına, ayak altında olmayacak Şekilde bıraktı ve masada Jack'e katıldı. Jack'in sahip olduğu çekincelere sahip değildi ve bir kolu Jack'in belini sararak boynuna sokuldu.

Jack mutlulukla mırıldandı ve kalkarak Beckett'ın dudaklarını tanıdık bir öpücükle .

"Bir numaralı temel kural," Eli'nın sesi o anı böldü. "Ortak yaşam alanlarında sarmaş dolaş olmak yok. Bunları görmeme gerek yok," dedi Eli.

Jack'in yanakları alev alev yanarken Beckett usulca eğilip omega ile yüzleşmek üzere döndü. Yutkundü ve şimdiye kadar ortaya çıkmamış olan oda arkadaşını selamlamak için döndü. Yeni mi uyanmıştı?

Beckett yumuşak bir sesle, "Tekrar merhaba Eli," dedi.

"Akşam yemeği için ne getirdin?" diye sordu başını Jack'e doğru sallayarak.

Jack strafor kapları ortaya çıkarmadan önce ikisinin yüzleşmesini izledi. "Hint yemeği," diye duyurdu Jack ve Eli onaylarcasına mırıldanarak masaya yaklaştı, sonra da barın köşesinden geçerek kaseleri aldı.

"İyi seçim," diye önerdi Eli. "Güzel kokuyor. Nereden geliyor?"

Eli ve Beckett ayaküstü konuşmaya dalarken, Jack derin bir nefes aldı. Harika. Şu ana kadar pek de iyi gitmiyordu.

Belki bu işe yarar.

Beckett her bir köriyi işaret edip isimlerini söyledikten sonra Eli'dan bir kâse aldı ve sırayla pilav doldurdular.

Beckett masadaki sandalyelerden birine oturarak, "Kalmama izin verdiğiniz için tekrar teşekkürler," dedi. Sanki *biliyormuş* gibi Jack ve Eli'nın en sevdiği sandalyeleri boş bırakmıştı. "Ama bazı hafifletici sebepler olduğunu biliyorum."

.

"İstediğiniz zaman , böylece siz ikiniz ateşinizi birlikte atlatabilirsiniz-"

Eli boğazından boğulurcasına bir ses çıkardı, şaşkınlığını yutmaya çalışıyordu. Sandalyesini geri çekerken sandalyesi sürtündü. "Ah... Jack sana tam olarak ne söyledi?" diye sordu.

Tanrım, Jack'in Beckett'e söylediğini mi düşünüyordu-

Jack Beckett ve Eli arasında gidip gelirken yanakları kızardı. "Yanlış fikir Beckett. Ben sadece... onu Omega Merkezi'ne götürüyorum."

"Ah, pardon," dedi Beckett ve başını salladı, dudaklarının kenarlarında bir kaş çatma oynaşması vardı. Eli ve Jack arasında bir bakış attı. "Gerçekten mi?" Sonra tekrar başını salladı. "Hayır, üzgünüm, beni ilgilendirmez."

"Doğru," dedi Eli ve sonunda oturdu. "Sanırım siz ikiniz etrafta olsanız bile hâlâ birkaç günlük akıl var."

Beckett yüzünü buruşturdu. Boğazını temizleyerek tekrar, "Özür dilerim," dedi.

"Her neyse," diye araya girdi Jack, bu kadar çabuk dağılmasından paniğe kapılmıştı.

Beckett dostça bir gülümsemeye, "Şey, onu zorlamak istemiyorum, bu yüzden burada olduğumu neredeyse hiç anlamayacaksınız," dedi.

"Sanki bu sabah orada olduğunu bile bilmiyordum?" Eli sordu.

Jack bakışlarını masadan kaldırıp yanakları pembeleşen Beckett'a çevirdi.

"Kahvenin tadını çıkarıyor musun?" Jack su bardağının dudaklarına gizleyerek Eli'a sordu.

Eli kaşlarını kaldırarak, "Günümün en kötü kesintisi değil," dedi. "Ne büyük bir onur," dedi Beckett.

Eli ona pilavı ve Jack kendi porsiyonunu kaşıklarken omuz silkti. "Gerçekten de buna sadık kalmana şaşırdım," dedi Jack.

"Dürüst olmak gerekirse blöf yapıyor olabileceğinizi düşündüm."

Jack, Eli'nin bakışlarının alfadan alfaya sıçradığını hissetti ve onun ilgisi altında garip bir şekilde gerildi.

"Ama değildi," dedi ona. "Hatta geçen gün beni o berbat müşteriden kurtardı."

Beckett başını salladı. "Berbat biriydi. Çok üzgünüm."

"Senin suçun değil," dedi Eli, üç körinin üzerinde gezinirken parmakları kararsızlık içinde kıpırdıyordu. "İnanmayacaksın Jack, hemen mutfağa girip şekersiz bir şeyler hazırlamamı istedi."

Jack irkildi, ağzı şaşkınlıktan bir karışık açık kaldı. "Başka müşterileriniz yok muydu?"

"Evet!" diye bağırdı, sonunda bir karar vermişti. Jack onun seçmediği iki kadehten birine uzandı ve Beckett aynısını yaparken kendisi de servis yaptı. "Görünüşe göre Beckett'la birlikte çalışıyormuş ve Beckett ortaya çıktığında..."

Beckett açılış konuşmasını yaptı ve "Tek yapmam gereken takım elbisemin pamuk karışımından bahsetmeye başlamaktı, o da şekersizliğe ihtiyacı olmadığına karar verdi" dedi.

Eli homurdandı ve mırıldandı, "Senin güzel takım elbisenle ilgilenmiyordu."

Beckett başını eğdi, biraz daha dik oturdu ve dirseklerini masaya dayayıp ellerini çenesinin altında birleştirdi. "Yine de güzel olduğunu mu düşünüyorsun?"

Jack durakladı. *Flört mü ediyorlardı?*

Bunun farkına vardığında kıskançlık duymak yerine, sadece *doğru* hissetti. Onların bu kadar iyi anlaştığını görmek garip bir şekilde hoşuna gitmişti.

Midesi bulandı. Bu ne
anlama geliyordu?

Beckett yumuşak bir sesle, "Daha önce olanlar için özür dilerim," dedi.

Jack hareketsiz kaldı, gömleğinin yarısı başının üzerinde donup kalmıştı. Gömlek yığına katıldı ve Jack yatağının kenarında oturan Beckett'ı daha iyi görebilmek için döndü.

"Şu ısı . Ben sadece..."

Jack yutkundu, Eli'nin geniş gözlü ifadesi zihninde canlandı.

"değil. Biz yakınız, ama hiç-"

"Ciddi misin? Hiç mi?" Beckett öyle hevesle sordu ki Jack biraz utandı.

"Hayır," diye onayladı, bir eliyle saçlarını karıştırırken.

"Yani gerçekten de kızgınlığı konusunda ona yardım etmeyecek misin?"
Beckett sordu.

"Omega Merkezi'ne gitmek istiyor. Ben teklif ... bilirsiniz, ama bunun doğru bir hareket olduğunu düşünmüyoruz."

Beckett mırıldandı ve sonra yatağın içinde ayaklarını sürüyerek ilerledi. Eli Jack'in beline dolandı, göğüs kafesinin üzerine yerleşirken avuç içi Jack'in çıplak teninde sıcaktı.

"O bir omega. Sen bir alfasın. Siz en iyi arkadaşlırsınız, neden-"

"Kesinlikle," diye homurdandı Jack, göğsündeki duygular giderek gerginleşiyor ve pürüzleniyordu. "Yirmi küsur yıldır arkadaşız. Bunu mahvetmek istemeyiz."

Beckett Jack'in çıplak omzuna yumuşak bir öpücük kondurdu. "Tamam, anladım.

İşleri için özür dilerim."

Normal programlarına dönüp birbirlerine takılana kadar sadece birkaç dakikalığına garip bir durum olmuştu. Becket bıkkın bir iç çekişle hemen yerine oturdu ve yemek kolaylıkla geçti.

"İyiymi," diye söz verdi Jack. "Seni ."

"Tanrıya şükür," diye inledi Beckett. "Kurutma makinelerinin ne kadar gürültülü olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Düşünemiyorum bile."

"İyi bir uyku çekmenize yardımcı olabildiysem ne mutlu bana," dedi Jack.

"Oh... uyumak mı? Yaptığımız şey bu mu?" Beckett elini Jack'in göğsünde gezdirirken ipek gibi pürüzsüz bir sesle sordu.

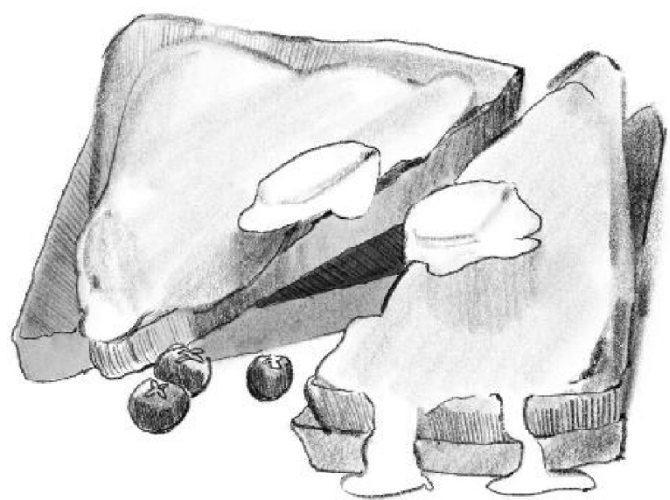
"Bu... bir seçenek. Pek çok seçenekten biri," dedi Jack, ona yaslanarak.

Göğsü Jack'in sırtına yaslanmıştı ve Beckett dudaklarını Jack'in omzuna indirdi.

Başını yana eğerek Beckett'a daha fazla alan bıraktı ve Beckett'ın dudakları nabzının etrafında kıvrılırken mırıldandı.

"Duvarlar ince," diye fısıldadı Jack ve Beckett'ın tenine karşı sırtıttığını hissetti.

"O zaman sessiz , değil mi?"

7. Kimse Bilmeyecek

Eli

H Eli tavana bakarak, "Kıçımın *burada olduğunu biliyordum*," diye düşündü.

Aslında Beckett, Eli'in tek şeydi.

Muhtemelen ortak duvarlarından gelen yumuşak, tam olarak susturulmamış inlemelerle bir ilgisi vardı.

Beckett'in kalışının sadece ilk gecesiydi. Muhtemelen birçoğunun ilk gecesiydi. Orada sadece beş saat falan kalmıştı. Yine de bütün apartman şimdiden onun aptal yeşil (taze), topraksı (sıcak, ferahlatıcı) kokusuyla dolmuştu.

Eli bir hışımla dönüp yastığı başına çekti ve kendini duvardan gelen sesleri duymamazlıktan gelmeye zorladı. Yeterince konsantre olursa kelimelerin kendilerini bile seçebilirdi ama bu kaba ve iğrenç bir şeydi, o yüzden bunu yapmayacağı belliydi.

"*Beckett*-" Jack inledi. *İnledi!*

Jack'in iniltisini *hayatında* hiç duymamıştı ve şimdi bunu asla duyamayacaktı. Isı alçaldı ve kadın tavana bakakaldı.

Bütün gece kıkırdamalarını ve gülüşmelerini dinlemişti - bu kadar komik olan neydi? - ve şimdi öpüşüyorlardı ya da belki de duvarın diğer tarafında düpedüz sevişmeye başlamışlardı.

Jack' onu pantolonunun içinde tutamayabileceği aklına gelmemişti.

İlişkiye girdiği alfaların hiçbirini dairelerine getirmemişti, bu yüzden bu sorunla hiç karşılaşmamışlardı.

Elbette Beckett'ın dairesini su basmıştı ama Jack genellikle Eli'ı çıktığı alfalardan uzak tutmak için elinden gelen her şeyi yapardı.

Ve şimdi bu adam ona her sabah kahve getiriyor ve görünüşe göre oda arkadaşını kendi yatağında beceriyordu.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun."

Bu Beckett'ın sesiydi ve Eli sonunda yastığı başından çekti. Belli ki onun işine yaramıyordu.

Birkaç dakika sessiz kaldılar ve Eli işlerinin bitip bitmediğini merak ederek gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Jack'in bu kadar çabuk gelmesi fikri dudaklarını titretti. Hak ettiğini buldu-

Başka bir inilti duvarın içinden geçerek perdenin ortasında kesildi.

Yani gürültü yaptıklarının *farkındaydılar*. Sadece Eli'nin yukarı çıkması gerekip gerekmediğini umursamıyorlardı.

Işığa bakarak telefonunu eline aldı.

Üç saat.

İç çekerek yorganı üzerinden attı. Hava zaten rahat edemeyeceği kadar sıcaktı.

Bir avucun duvara çarpması gibi donuk bir gümbürtü duyuldu. Zihni sese eşlik edecek bir görüntü yaratırken Eli'nin nefesi kesildi.

Beckett, Jack'in üzerine eğilmiş, kasılmış ve onu alıyordu. Beckett, kalçaları yıkıcı bir ritimle hareket ederken elini kaldıraç olarak duvara vuruyordu.

Uyarılma aniden alevlendi, odasının karanlığında bir kibrit çakıldı.

Kesinlikle olmaz, diye düşündü ve işleri bitene kadar alfaları görmezden gelmeye çalıştı.

İşe yaramadı.

Jack *inledi* ve Eli on saniye geriye, Jack'in böyle sesler çıkarabildiğini bilmediği bir zamana gidebilmeyi diledi.

Jack'in o sesleri çıkardığını duymanın, içinde sıcak ve parlayan bir şeyin yerleşmesine neden olmadığı bir zamana.

Eli yutkundu ve sanki bu , en yakın arkadaşının canı çıkana kadar sikilme sesine vücudunun verdiği tepkiden koruyabilirmiş gibi yorganı tekrar üzerine çekti.

Odanın soğuk havasından dokunulamayacak kadar serin olan yorgan teninin üzerinde kayarken, ürperti de peşinden geldi ve Eli, yumuşak tişörtünün altında meme uçları gerilirken tısladı.

Uyarılmanın nabızı durmadan atıyordu ve Eli kaşlarını çatarak tavana baktı. Birkaç saniyede bir başka bir ses geliyordu ve Eli...

Evet. Eli yatak odasının karanlık ve sessiz yalnızlığındaydı. Kimse bilemezdi.

Eli battaniyesinin güvenliği altında bir elini karnının üzerinde gezdirerek külotunun kemerinin altından geçirdi.

Tanrım, diye düşündü parmaklarının kıvrımları arasındaki ilk fırçasıyla.

Çoktan sıırıslıkılam olmuştı ve iç çamaşırlarını bacaklarından sıyırıp odanın karanlığında bir yere fırlatmadan önce küfretti.

Kimse bilmeyecek.

Jack'in sevişme sesiyle boşaldığı bilgisiyle yaşamak zorundaysa, tamam. Dürüst olmak gerekirse, bunu kendi başına getirmişti. Duvarların ne kadar ince olduğunu biliyordu.

Beckett... şey, onun hırlama sesinin, cevap veren sızlanmasını bastırmak için dudağını ısırmasına neden olduğunu asla bilemezdi.

Eli bir lanetle parmaklarını tekrar kalçalarının arasına kaydırđı, dudaklarının arasına daldırđı ve ıslaklığı bularak tekrar yukarı çekti. Orta parmağı klitorisine değđiğinde tüm vücudu sarsıldı.

Hay sikeyim. Tamam.

Jack tekrar inledi ve Eli gözlerini kapatarak zihninin duvarda dolaşmasına izin verdi, Beckett'ın Jack'in sesini böyle çıkarmak için ne yaptığını utanmadan hayal etti.

Tanrım, Jack'e düğüm mü atıyordu?

Düşüncesi bile parmaklarını kaçırmasına yetti, klitorisi kalp atışlarıyla aynı anda atmaya başladı, gözleri karanlıkta tavana dikilmişti.

Eli betalardan payına düşeni almıştı ve düğüm oyuncaklarını kullanmak dışında hiç gerçek bir düğüm atmamıştı.

Jack'in, o şanslı piçin, bunun nasıl bir his olduğunu bilip kendisinin bilmemesinden dolayı içinde bir kıskançlık dalgası yükseldi.

Görünüşe bakılırsa, o da bundan oldukça hoşlanıyordu ve Eli, kızın gerçek şeyi silikon versiyonlarının yarısı kadar sevip sevmeyeceğini merak ediyordu.

Parmaklarını tekrar yukarı sürükleyen Eli, klitorisinin yanında okşadı, doğrudan temas şu an için çok fazlaydı.

İniltileri giderek artıyordu, hâlâ duvardan boğuk bir şekilde duyuluyordu ve Eli yeterince odaklanırsa, vücutları birleşirken çıkan ritmik şapırtıyı duyabiliyordu.

Eli başını yastıklara gömdü, ağır nefesini ve klitorisini dürterken çıkardığı küçük iniltiyi bastırdı.

Jack'in kokusu ona çarptı, tarçın, unlu mamuller ve sıcaklık, o gün çaldığı tişörtten hâlâ tazeydi.

Kahretsin, onun ne kadar güzel koktuğunu nasıl fark etmemişti? İtiraf etmekten nefret etse de Beckett da güzel kokuyordu.

Kimse bilmeyecek.

"Hadi ama, lütfen," diye yalvardı Jack ve Eli eliyle ağzını kapattı, Jack'in ne halt için yalvardığını hayal ederken gözleri kayarak kapandı.

Beckett'in düğümü mü?

Diğer alfanın düğümü için yalvarıyor muydu?

Eli zevkin etkisiyle titriyor, parmağının ucu klitorisinin üzerinde geziniyordu.

Tanrım, çok sıcaktı ve sadece fantezi de değildi. Yorganı tekrar üzerinden attı, aniden çok ısınmıştı, ter omurgasının alt kısmında, dizlerinin arkasında, kalçalarının kıvrımında toplanıyordu.

Serin hava parmaklarıyla birlikte bacaklarının arasında oynadı ve Eli titreyerek tenini ürpertti.

Çok yaklaşmıştı, belki Jack kadar yaklaşmıştı, kelimeleri uzun bir yalvarış dizisi halinde birbirine karışıyordu ve Beckett'in cevap veren alayları midesini sıkıştırmaya yetiyordu.

Eli diğer elini göğsüne doğru kaydırdı ve başparmağını tişörtün üzerinden göğüs ucuna sürttü.

İniltiyi yutmak için dudağını ısırarak zorunda kaldı, başparmağının sert tepe üzerindeki her hareketi bacaklarının arasında uyandırdığı zevki artırıyordu.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Beckett sordu, sesinde daha önce duymadığı bir hırıltı vardı.

Evet! Kafasının içinde ona cevap verdi.

Jack'in cevabı daha az anlaşılırdı ve Jack'in nasıl görüldüğünü hayal etti, yüzü ve göğsü kızarmış, gözlerinin etrafındaki çizgileri yumuşatan coşku, kenara yaklaşırken çenesi gergin.

Beckett'in onu henüz düğümleyip düğümlemediğini merak etti, kalçalarını geri çekerek, düğüm Jack'in girişini tekrar tekrar çekiştirerek-

"misin?" Beckett sordu, sesi karanlıktı. "İşte"

Jack ilk başta cevap vermedi ve Eli onun yerinde olsaydı Beckett'in kendisinden istediği her şeyi yapacağını biliyordu.

Zihninde kurguladığı sahne birden değişti ve Beckett'in altında olan kendisiydi ama Jack de oradaydı. Sıcaklıkları her iki taraftan da içine doğru bastırıyordu ve merak etti, yasaklanmıştı, eğer

iki düğüm de bir düğüm kadar iyi hissettirirdi, hatta belki aynı anda-

Eli orgazmın etkisiyle nefesini tuttu, nefes nefese kalırken ağzını kapattı ve parmaklarını klitorisine bastırdı, şoklar vücudunda ilerlerken tembelce sürüklendi.

Jack ve Beckett sessizdi ve Beckett'ın sonunda Jack'e düğümünü atıp atmadığını merak etti.

Bu düşünce onu tepeden tırnağa yakıp kavuran yeni bir sıcaklığa ilham verdi. Genelde orgazmın ardından gelen rahatlama ve kemik erimesi yerine, içinde bir *ihtiyaç* kabardı ve hâlâ ağzını kapatan el olmasa sızlanacaktı.

Jack'in rahatlatıcı tarçın kokusu etrafını sarmıştı. Tanrım, o istedi-

Eli gözlerini kırıştırdı ve kapı tokmağı avucuna değdiğinde soğuktu. Dondu kaldı, sıcaklık hâlâ kanında dolaşıyor ve onu içten dışa doğru kızartıyordu. *Ağrıyordu* ve Jack'i istiyordu. Beckett'ı. İkisini de.

Ona yardım edecek biri-

Oh.

Demek sıcaklık böyle bir şeymiş, diye düşündü, farkına varmaktan başı dönmüştü. Eli sanki kendi etrafında dönecekmiş gibi kapı kolundan yavaşça uzaklaştı ve açık olmadan onu Müdahale, bir daha az ENGEL

yirmi yıllık arkadaşlığını mahvetmekle arasında duruyordu.

Yaşadığı paniğin ardından ağrının bir kısmı azaldı ve gözlerinin arkasında bir yanmaya dönüştü. Eli volta atarak yatağa geri döndü, karışmış battaniyelere ve vücut şeklindeki çukura baktı.

Boğazını sıkarak yorganı çekip çıkardı ve odanın köşesindeki dev fasulye torbasına sürükledi. Yaptığı şeyin kanıtı olan, kayganlığından hâlâ ıslak olan çarşaflarda uyuma düşüncesine dayanamıyordu.

Fasulye torbası onun ağırlığı altında bir bulutun içine düşer gibi çöktü ama yine de *doğru* değildi ve Eli bir alfa olmadan hiçbir şeyin doğru olmayacağından korkuyordu.

Eğer yarışmalar böyle bir şey olsaydı, Eli yarışmalar bitene kadar birinin onu nakavt etmesinden mutluluk duyardı.

Vakit geldi.

Yarın Jack'in onu Omega Merkezi'ne götürmesine izin verecek ve bu geceden bir daha asla bahsetmek zorunda kalmayacaktı.

Berbat uykusuna rağmen, Eli bir saatten biraz fazla bir süre sonra kendini yeni biri gibi hissederek uyandı.

Alarmini susturarak büyük fasulye torbasına uzandı ve sadece *hissetti*.

Önceki gecenin sıcaklığı gitmişti. İlk görüşte bir alfanın üzerine atlayacakmış gibi hissetmiyordu.

Aslında, kendini harika hissediyordu.

İçeri girmeyi seçerse zaten fırında yalnız olacaktı. Önümüzdeki birkaç gün içinde online siparişlerle birlikte yetişmesi gereken çok fazla stok vardı. Omega Merkezi'nde olduğu sürece Jack'in işi başından aşkın olacaktı.

Jack. Hay sikeyim.

Buna karar verdim.

Eli vücuduna, içinde dolaşan duygulara çok dikkat etti. Yatağa her baktığında hissettiği utanca rağmen, sıcaktan kaynaklanan histeriden eser kalmamıştı. Biraz daha fazla kokuyordu... *daha fazla*. Ama yine de orada ondan başka kimse olmayacaktı.

Duş aldı, giyindi ve fırına doğru yola çıktı.

Sabah hayal ettiğinden daha iyi geçti. Jack'in en sevdiği ube brownie tarifini iki katına çıkardı ve diğer her şeyi de hazırlamayı başardı, partileri toplarken kafasındaki siparişleri kontrol etti.

Jack'in geldiğini haber veren ön zil çaldığında neredeyse inanamayacaktı.

Jack mutfağın kapısında belirene kadar gece geç saatlerde yaşadığı çılgınlığı neredeyse unutmuştu, siyah saçları dağınıktı, deri ceketi kasasından sarkıyordu, kaskı elinden sallanıyordu. Demek bugün bisikleti o getirmişti, tıpkı onun gibi.

"Günaydın," diye selamladı Jack ve onun sesini, duvarların arasından duyduğu o küçük iniltiyi kafasının içinde duymaktan kendini alamadı.

Umarım kızın alev alev yanan yanaklarını fırında pişirmenin verdiği yorgunlukla temizler.

Hazırlık iki kahve koydu. Beckett'ın yerini mi dolduruyorsun?

"Günaydın," diye başardı Eli ve buz yapması gereken son birkaç kurabiyeyle yüzleşmek için geri döndü. Onları en sona saklamıştı çünkü onlardan nefret ediyordu. Neden böyle sevimli, özenli bir tasarım seçmişti, asla bilemeyecekti. Belki de değiştirmeliydi.

"Vay canına, epey meşgulmüşsün," dedi, bir ona, bir dolu ön tezgâha, bir de siparişleri saymasına yardımcı olması için bastırdığı kâğıtlara bakarak.

"Evet," dedi ve pipetlemeye devam etti. "Birkaç günlüğüne gideceğim için birkaç tarifi ikiye katladım. Tüm online siparişler dolmuş olmalı ve ben yokken alacağınız siparişleri tahmin etmek için en çok satanlardan fazladan yaptım."

"Doğru," dedi Jack ve sesindeki bir şey kadının sertleşmesine neden oldu.

"Sadece birkaç kurabiye kaldı, sonra işim bitecek," dedi, sıralarını bekleyen çıplak küçük sürtüklere bakarak. Elleri sabit olmasına rağmen "Bu tasarımdan nefret ediyorum," diye mırıldandı. Sadece yavaş ilerliyordu. Sel kreması her zaman öyleydi. "Bu tasarımı değiştirebilirim - ya da belki menüyü değiştirebilirim, aslında."

"Ne?" Jack sordu. "Ama brownie değil, değil mi?"

Eli gülümsedi, değil. "Hayır, Jack, brownie olmaz."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Jack rahatlayarak. "Keklerime dokunmadığın sürece menüye ne yaptığın umurumda değil. Burayı tutan senin sihrin."

"Hadi ama," diye alay etti Eli ama içini gizli bir sevinç kapladı. "Biliyorsun, eğer diğer her şeyle ilgilenmeseydin burası darmadağın olurdu."

"Bu sadece rakamlar," diye savundu. "Herkes sayılarla uğraşabilir. Sen de sayılarla uğraşabilirsin."

"İstemiyorum," diye verdi Eli. "Sana bunun için sahibim."

"Oh, yani beni sadece kocaman beynim için istiyorsun, hepsi bu."

Eli homurdandı. "Sanki başka büyük bir şeyin varmış gibi."

Jack'in beyninin durmak için kekelerken kaydığını *duydu*. "Aynı fikirde değilim," dedi sonunda. "Ben-sen-sen berbatsın," diye mırıldandı, daha iyi bir yanıt bulamamıştı.

Eli son kurabiyeyi de mideye indirdi, çantaları değiştirdi ve ayağa kalkmadan önce sihrini tamamladı. "İşte. Nihayet."

"Neden bu kadar erken geldin?" diye sordu, yüzünü ona dönerek.

Ceketini ve kaskını çıkarmış, kapının çerçevesine yaslanmıştı ve arkasındaki unlu mamuller kadar lezzetli görünüyordu. Gömleğinin kolları pazularını öyle germişti ki.

Ve bugün *gerçekten* güzel kokuyordu, diye düşündü Eli, daha fazlası için sertçe içine çekerek. Ne oluyor lan?

Eli yutkundu.

"Beckett iş için erken kalktı, ben de onunla birlikte kalktım. Gelip müşterilere müdahale edeyim dedim."

"Teşekkürler," dedi Eli.

Doğru. Rahat davran. Jack'in alfa erkek arkadaşı tarafından sikilme sesini duyunca azmış ve neredeyse kapıyı kırıp seni de sikmeleri için yalvaracakmışsın gibi değil.

Eli boğazını temizleyerek masadan uzaklaştı ve etrafı toplamaya başladı.

"Tuhaf davranıyorsun," diye mırıldandı Jack ve Eli donakaldı.

"Ne demek istiyorsun?" Eli eşyalarını lavaboya atıp yüzünü ona dönerek sordu.

"Buraya geldiğimden beri gözlerimin içine bakmadın," dedi Jack.

"Ne?" Eli onun bakışlarıyla karşılaştı ve irkilmemeye çalıştı. Onun zihnini okuyabilecek, sadece bir bakıştan ne olduğunu anlayabilecek gibi değildi.

bakış. "Sadece meşgulüm."

Gözlerini kısarak ona baktı. "Yalan söylüyorsun! Aman Tanrım, az önce bana yalan söyledin!" O zaman neden bu kadar sert sırtıyordu? Ve neden bu kadar sevimliydi?

Eli dişlerini göstererek lavaboya döndü ve sanki bulaşıklar ona kişisel bir haksızlık yapmış gibi yıkamaya başladı.

Sonra Jack onun yanında, işe yaramaz bir şekilde tezgâha yaslanmış ve ona bakıyordu. Nefis, tarçınlı ve unlu mamul kokuyordu ama şimdi kokusu Beckett'ın taze yeşillikleriyle daha da artmıştı ve Eli bu kokuyu şişelemek istiyordu.

"Ne oldu? Bana her şeyi anlatabilirsin, bunu biliyorsun," dedi Jack nadir görülen bir samimiyetle.

"Önemli bir şey değil. Cidden, bırak ," diye yalvardı.

Lütfen, diye yalvardı Jack'in sesi Beckett'ın zihninde.

"Hmm," diye mırıldandı Jack. "Hayır. Hiç şansım yok. Hadi, söyle bana," diye alay ederek başını ona doğru eğdi. Gömleğinin yakası kaydı ve başparmağı büyüklüğünde bir çürük ortaya çıktı.

Beckett iz bırakmıştı.

"çiğnemen gerek," diye homurdandı Eli.

"Oh, o zaman ciddi bir şey, her ne ise," diye alay etti Jack. "Ne olabilir ki?"

Ona baktığında, çenesine dokunmak için bir elini kaldırmıştı ve kızgınlık titreşimine rağmen bir gülümsemeyle savaştı.

"Bu... omega şeyi," diye itiraf etti.

Jack alay etmeyi bıraktı, endişesi bakışlarını o sabah doldurduğu çörekler kadar kolay doldurdu. "Sen iyi misin?"

Gülümsedi. "Evet, evet. Her şey yolunda. Ama..."

Eli suyu kapattı. "Sanırım zamanı geldi. Bugün Omega Merkezi'ne gitmeliyim."

Jack kaşlarını çattı, bakışları ciddiydi. "Şimdiden mi? Emin misin? Neden? Bir şey mi oldu?"

Ön tezgâha ters ters baktı. "Bir müşteri bir şey mi söyledi? Kimdi o?"

Eli ağzından kaçan kıkırdamaya engel olamadı. "Hayır, bir şey değil." Sonra gözlerini kıstı. "Bir müşteri neden bir şey söylesin ki?"

Başını ona doğru eğen Jack, elini onun vücudunda gezdirdi. "Çünkü biraz farklı kokuyorsun, hepsi bu. Birinin bundan bahsetmiş olabileceğini düşündüm. Senin için onları vurabilirdim."

"Jack, bir iş böyle yürütülmez - ne demek istiyorsun, farklı kokuyorum? Bu kadar açık mı?"

Eli başını yana eğdi, omzunu kokladı ve kaşlarını çattı. "Ah, dostum!"

Parfüm sıkıldığını *biliyordu* ama içeri girdiğinde bu kadar belli olmamıştı. Jack'e bakarken gözleri büyüdü.

Yanaklarındaki kızarıklık karakterinin dışındaydı. "Daha güzel kokuyorsun."

"Öyle," diye homurdandı Eli. Tezgâha doğru baktı ve o sabah beklediği müşterileri hayal etti. Saat sekize yaklaşıyordu, yani sadece bir saatten biraz fazla bir süredir açıklardı.

"Tüm fırın öyle sayılır. Buraya gelmeden önce, yaptığınız yeni bir şey olduğunu . Ama buradasadece... sen olduğunu söyleyebilirim." Başını yana eğdi, dudaklarında sevgi dolu bir gülümseme belirdi.

Eli'nin göğsü gerildi ve suyu tekrar açtı. "Tamam, evet. Omega Merkezi zamanı."

Neden vücudu birkaç gün boyunca sürekli azgın olacağını tüm dünyaya duyuruyordu? Tanrım, sıcaklar berbattı.

"Bana ne olduğunu hiç anlatmadın," dedi Jack suratını asarak ve suyu tekrar kapattı. "Anlat bana," diye yalvardı, o büyük köpek yavrusu gözlerini ona çevirerek. "Lütfen?"

Oh, kirli oynuyordu. Gözlerini kısmıştı. O *biliyor muydu?*

Ellerini kuruladı ve Jack'in bulaşıkları bitirebileceğine karar verdi. Buradan gitmesi gerekiyordu.

"Hadi ama. Söyle bana. Söyle bana, söyle bana, söyle bana, lütfen, söyle bana söyle-"

O kendi kaskını ve paltosunu toplarken ve Jack'in ona getirdiği kahveyi kaparken yalvardı ve sonunda kendini kaybetti.

"Seni duydum! Tamam mı?" Eli neredeyse hırladı ve yanaklarının ısındığını hissetti. "Dün gece. Sen de pek sessiz sayılmazdın," diye ekledi. "Oh," dedi Jack, hazırlık masasının üzerinden ona göz kırparak. kendi koruması için aralarında.

"Evet. Senin ve Beckett'in yanında kendime güvenemiyorum. Bu yüzden. Sanırım Omega Merkezi'ne gitme vakti geldi. Bugün toparlanıp sen eve gelene kadar hazır olurum."

Jack kaşlarını çatı. "Emin misin? Beckett'a şu andan itibaren onun evinde kalması gerektiğini söyleyebilirim-"

"Hayır, hayır. Sorun yok." Eli yutkundu ve onun bakışlarından kaçındı. "Sadece Beckett değil, Jack."

"Oh," diye tekrarladı, sesi bu sefer fark edilir derecede daha boğuktu.

Doğru ya. Eli işleri çok garip bir hale sokmuştu. "Bulaşıkları bitirebilirsin," dedi ona. "Ben eve gidiyorum. Hazır olduğumda sana mesaj atarım."

"Eli-"

Ama o çoktan arkasını dönmüş, arka kapıya doğru gidiyordu. Son anda durakladı, döndü ve Jack'in birkaç adım ötede durakladığını gördü.

Kokusu normalden daha güçlüydü ya da belki Eli sıcaktan dolayı kokuyu daha çok fark ediyordu. Bir sızlanmaya karşı koydu.

"Başka bir gömlek çalabilir miyim?" diye sordu burnunu kırıştırarak. "Tercihen sperm olmayan bir tane."

Jack'in yanakları kıpkırmızı oldu. "Tabii ki. Çamaşır sepeti. Emin misin-"

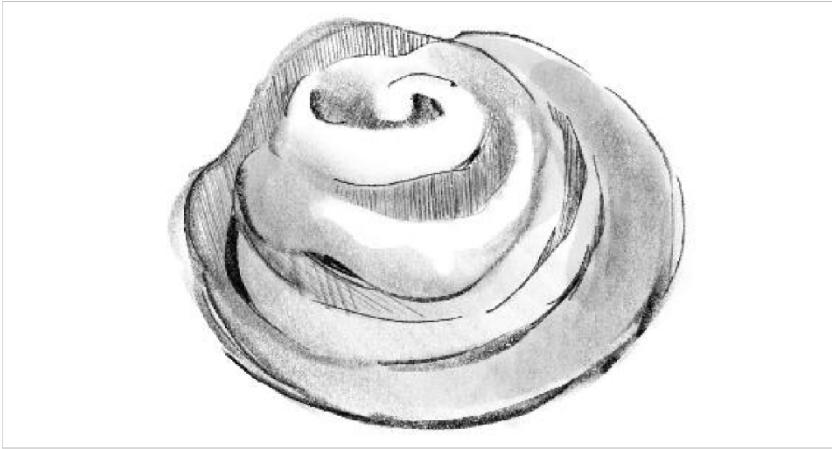
"Evet!" diye ısrar etti. "Omega Merkezi bu iş bitene kadar benimle ilgilenecek. Her şey yoluna girecek."

Onu kışkıışladı ve kaşları endişeyle çatılmış bir halde ön tarafa doğru geri çekilene kadar bekledi.

"Doğruca eve gidiyorum. Merak etmeyin." "İmkânsız," diye verdi Jack.

Bu Eli'nin dudaklarının kıvrılmasına neden oldu. "Akşama görüşürüz."

Arka kapıyı çarparak gitmişti.

8. İkna Edici Konuşma

Beckett

Beckett pastane görüldüğünde gülümsedi, yaya trafiği arasında ilerlerken elinde öğle yemeği vardı.

Klişe olmaktan nefret ediyordu ama dün sonra dudaklarının kıvrılmasını engelleyememişti.

Neyse ki, bu aşikâr sevdasında yalnız değildi, çünkü Beckett nihayet açık kapıdan içeri girdiğinde Jack de ona aynı parlaklıkta sıırttı.

Her zamanki yerine doğru ilerlerken kaşlarını kaldırdı ve birden kapının neden açık olduğunu fark etti. Bütün fırın tıpkı Eli gibi kokuyordu ama daha tatlı, daha güçlü.

Başka biri için belki fırının diğer kokularıyla karışabilirdi, ama o ve Jack için?

Biliyorlardı.

Beckett çantayı barın üzerine koyup kokunun ait olduğu omega'yı ararken çanta kırıştı.

Sonra Jack yaklaştı ve Beckett onun tenine batmış olan morluğu gördü. Hiç düşünmeden tezgâhın karşısına uzandı, bir elini Jack'in ensesine doladı ve onu bir öpücük için kendine çekti.

Jack küçük bir şaşkınlık sesi çıkardı ve Beckett onun dudaklarından bu sesin tadına baktı, Jack'in dudaklarının titreştiğini ve bu sesin hoş bir mırıltıya dönüştüğünü hissetti.

Beckett onun alt dudağını ısırđı ve geri çekildi. "İyi günler." "Seni burada görmek ne güzel," diye karşılık verdi Jack.

"Kapı neden açık?" diye sordu, cevabı zaten biliyordu.

Jack'in yanakları dn geceyi anımsatırcasına kızardı ve Beckett nefesini içine çekti. Eli ile doluydu.

"Eli Omega Merkezi'ne gitmek istiyor. Bugün."

Beckett kaşlarını atmamak için direndi ve arka odaya doğru baktı.

"Nedenini anlayabiliyorum. Parfüm sıkıyor."

Jack nefes nefese kaldı. "Biliyorum."

"Dün gece olduğu gibi."

"Biliyorum," diye inledi Jack yüzünü kapatarak. "Bizi kesinlikle duydu.

Bana bu sabah söyledi."

Beckett yüzünü tamamen boş tuttu. "yle mi yaptı?"

"Evet. Çok utanmıştı, yüzü kıpkırmızıydı ve şimdi ben de utanıyorum ve-"

Beckett boğazını temizleyerek, "şey," diye başladı. "Duvarların ince olduğunu söylemiştiniz."

Jack ellerini indirdi ve suçlulukla ona baktı. "Evet, ama bu o an içindi. şimdi ise sadece garip hissettiriyor."

"Neden garip? Pişman olduğun mı?" Beckett öne doğru eğildi, meydan okuyordu. "Yoksa istediğin için mi?"

Jack yutkundu, gözleri karardı.

Aralarındaki bu bardan hoşlanmadı ve bar kapağının altına eğilmeden önce boylu yürüdü.

O gerekli için olmak yüz için yüz Eğer o aranıyor için yapmak Jack anlıyor.

"Jack," dedi Beckett, ellerini onun omuzlarına koyarak dikkatini tekrar topladı. "Eli senin oda arkadaşın, değil mi?"

Jack başını salladı ve Beckett başparmaklarını Jack'in tişörtünün üzerinde gezdirdi.

"Ruh haline bağlı olarak en sevdiği atıştırma malikânatlarının stoklandığından emin oluyorsunuz."

Jack tekrar başını salladı, bu sefer kendinden daha az emindi.

"Pijamalarını kurutucuya koy ki duştan çıktığında sıcak olsunlar. Ve çiçekleri kahvaltı barında taze tut. Tamam mı?"

"Bazen," dedi ve Beckett onu sarstı. "*Yuvası* için senin gömleklerini alıyor, Jack."

Jack' gözleri kocaman açılmıştı ama ya aptaldı ya da önündeki gerçekte yüzleşemeyecek kadar korkmuştu.

"Jack, o senin omega'n. Sen ona göz kulak ol. O da sana bakıyor. Omega merkezine gitmesine nasıl izin verirsin?"

"O-o istiyor. Neden istemesin ki?"

Beckett gözlerini ona baktı ve kalbi sıkıştı. "Birincisi, yalnızlık. Yani, hiç iş başında bir ateş gördün mü?"

Jack bakışlarını kaçırdı. "Hayır. Ama Eli normalde onun sıcaklarında iyidir. O böyle serttir."

Sessizliği dinlenmeye bırakan Beckett, Jack'in kıpırdanışını ve sessizlik uzadıkça paniklemesini izledi.

"Evet, sen de Bay Sert Adam'sın." Beckett avucunu Jack'in boğazına doğru kaydırđı ve anıyı Jack'in tenine bastırđı. Jack'in omuzları bir parça gevşedi. "Ama seninle ilgilenmem hoş değil mi?"

Jack'in yanaklarının rengi daha da kızardı, gözleri Beckett'ın dudaklarına dikildi. Sonra kendini salladı. "Tamam, tamam. Tamam, peki, ne demek istediğini anladım. Yani demek istiyorsun ki..."

Beckett elini bıraktı, "devam et" der gibi bir hareket yaparak konuya girmesi için ona yalvardı. "Sen..."

"-Eli'nin ateşinin geçmesine yardım mı edeceksin?" Jack tahmin etti. Sonunda bakışlarını kaldırdı, eli gözleri kısılmış ve Beckett'a odaklanmıştı. "Bu senin için sorun olmaz mı?"

Beckett gözlerini devirerek arkasına yaslandı ve Jack'in parçaları birleştirmesini izlemekle yetindi. "Neden olmayayım ki?" Jack ve Eli kendilerini toparlarlarsa bir sürü olabilirlerdi.

Bu düşünceyle kalbi hızla çarptı ama heyecanını kendine sakladı.

Jack inatçıydı. Eli da öyleydi. Ve onları sadece bir haftadır tanıyordu. Çok hızlıydı ve dikkatli davranmak istiyordu.

İlk kez değil, ikisinin neden sadece konuşamadığını, her şeyi masaya yatıramadığını merak etti. Bu onların *tüm* sorunlarını çözebilirdi.

Ama bunun için çok korkuyorlardı. Birbirlerini kaybetmekten, hayatları boyunca kurmaya çalıştıkları dikkatli dengeyi bozmaktan korkuyorlardı. İş dışında, ev arkadaşı ve dosttular ve yakında... sevgili olacaklardı.

"Anlıyorum. Bu olasılık korkutucu."

Jack başıyla onayladı. "Ya her şey ters giderse?"

"Ya her şey yolunda giderse?" Beckett hissettiği öfkeye direnerek sordu.

"Yanlış gidebilirdik ama yapmadık."

"Biliyorum. Haklısın," diye mırıldandı Jack huysuzca. Beckett neşelenme dürtüsüne direndi.

"Ama ben, ona bile - bunun düşüncesi onu paniğe sürükledi," dedi, ellerini Beckett'ın bileklerinin üzerine koyarak, dokunuşunu kendi omuzlarına tutarak. "Ya gerçekten Omega Merkezi'ni istiyorsa? Ne bekleyeceğini bilen insanların yanında. Onu benimle birlikte bu ateşin içine girmesi için zorlamak istemiyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum!"

Beckett iç çekti. "Ne zaman? Nasıl ?" Beckett talep etti.

Birbirlerini istedikleri o kadar açıktı ki, nasıl hayır diyebilirdi ki?

"Ben-ben bilmiyorum-"

Beckett hırlama isteğine direndi. "Tamam, önemli değil. Belki o da korktuğu için hayır demiştir diye düşündün mü?"

"Korktuğumu kim söyledi?" Jack sordu, kesinlikle korkmuştu.

Beckett yumuşak bir sesle, "Kim korkmaz ki," diye karşılık verdi. "Sizde bir şey var Özel, ve için tanıtmak a yeni dinamik için ilişkiniz büyük bir . Ama *doğru* hamle bu. Gerçekten Omega Merkezi'ne gitmesini ve ateşi boyunca acı çekmesini mi istiyorsun? Tek başına?" "O kadar da kötü olmadığını söyledi. Odalara da baktım, rahatlar, klinik değiller. Gömleklerimden birkaçını alacağını söyledi." O

son kısmı mırıldandı ve Beckett dişlerini sıktı.

"Hadi dostum!" Beckett onu tekrar sarsarak ısrar etti. "Bunu nasıl göremezsin? Rahatlamak için senin kokunu istiyor! Bir yandan da parfüm sıkıyor.

Bizi sevişirken dinliyor, o senin omega'n ve sen de onun alfası olmalısın."

Jack'in kaşları çatılmıştı. "Nasıl olduğunu bilmiyorum."

Beckett'in kalbi sıkıştı ve Jack'i göğüs göğüse gelene ve Beckett kollarını ona dolayana kadar kendine çekti. "Evet, öyle, seni aptal, aptal alfa. Her zamanki gibi ona iyi bak."

"Tamam," dedi Jack ve nefesini içine çekerek göğsünü Beckett'in göğsüne bastırdı. "Tamam, bunu yapabilirim."

Beckett sırtıttı; elinde değildi. "Harika. Evime geri döneceğim ve-"

"Ne? Hayır. Hayır. Benimle geliyorsun, değil mi?"

Beckett kekeledi, geri çekildi ve başını yana eğdi. "Uh, ne?"

"Evet. Evet," dedi, sanki bu fikir aklına yeni gelmiş ve görünüşü hoşuna gitmiş gibi daha bir hisle. "Onun da seni istediğini biliyorsun. *İkimiz* de ona sıcakta yardımcı olabiliriz."

"Bunun olduğunu sanmıyorum-"

"Onun alfası ol demiştin. Onun alfası olarak söylüyorum, seni orada isteyecektir. O yüzden orada ol. Ayrıca, kız kardeşinin bir omega olduğunu söylemiştin. Yani benim bilmediğim şeyleri biliyorsun! Bana yardım et. Lütfen?"

Jack ela köpek yavrusu gözlerini ona çevirdi ve Beckett hayır diyemeyeceğini biliyordu.

Nabızı hızlandı ve aniden Eli'nın kalıcı kokusu diline daha ağır oturdu. "Konuyu ona açan sen olmalısın," diye boyun . "Her zamanki gibi akşam yemeği getireceğim"- Tanrım, Beckett

onlara akşam yemeği getirmesinin ne kadar hızlı normalleştiğine inanamıyordu.

- "ve bu konuda onunla konuşabilirsin."

"Onunla bu konuyu konuşabilirim, evet. Sadece konuşacağız," dedi Jack ve tam zil çaldığı sırada Beckett'tan uzaklaştı.

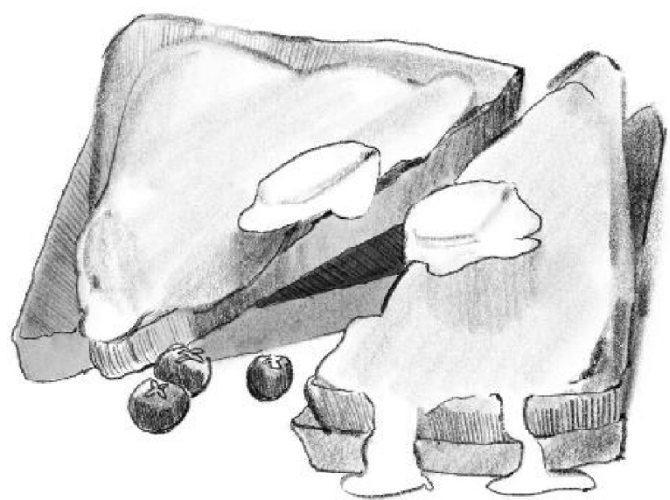
Beckett tezgâhın arkasındaki alandan ayrıldı ve bardaki her zamanki yerine dönerek Jack'in çalışmasını izledi. Her gün öğle tatilinde Jack'i ziyaret etmek ev işiydi. Son üç gecedir ikisine de akşam yemeği getiriyordu. Jack'le bire bir çok zaman geçirmişti ama Jack ve Eli'ı *birlikte* izlemek en sevdiği yeni şeydi.

Birbirlerine o kadar açıklardı ki, dışarıdan bakan biri olarak izlemek neredeyse zordu. Ama aynı zamanda büyüye tanıklık edecek kadar yakın olmak da özel bir ayrıcalıktı.

Jack tekrar konuştuğunda müşteri gitmişti ve Beckett dikkat kesildi.

"Peki bunları nasıl biliyorsun? Eli ve ben yaklaşık yirmi yıldır arkadaşız ve senin bunu öğrenmen bir haftadan az mı sürdü? Nasıl?"

Beckett omuz silkti. "Ağaçlar için orman ve tüm bunlar."

9. Paketleme

Eli

S Jack'in yatak odasının kapısının önünde duran Eli derin bir nefes aldı.

Sadece gömleği al. Çık dışarı. Yatağa bakma.

Eli nefesini tuttu ve kapıyı iterek açtı.

Doğruca Jack'in çamaşır sepetini koyduğu köşeye yöneldi ve iki parmağıyla bir gömlek aldı. Bir tur attıktan sonra, saklamanın güvenli olduğuna karar verdi ve bir sonrakini aldı.

Başka bir soluk grup tişörtü, görünürde leke yok. Halihazırda biriktirdiği koleksiyonla birlikte iki tanesi muhtemelen onu sıcaktan kurtarmaya yetecekti.

Birini giyebilir ve birini kucaklayabilirdi. Tıpkı evi gibi olurdu.

Eli gitmek için topuğunun üzerinde döndü ve hiç düşünmeden bakışlarını yatağa dikti.

Çarşafklar hâlâ dağınıktı, yastıklar vücutlarının ağırlığından hâlâ ezikti.

Bütün sabah zihninden kovmaya çalıştığı tüm görüntüler gözünün önüne sıçradı.

Jack ve Beckett, tam *orada*, birbirlerine sarılmış, dudakları, dilleri ve dişleriyle birbirlerinden duydukları sesleri çıkarıyorlardı ve... ve...

Nefesi içinden patladı ve hemen arkasından içine çektiğinde kokuları *çok güçlüydü*.

Durduramadan bir inilti döküldü ve gözlerini kaçırdı, ancak bu içindeki ani ısı patlamasını azaltmak için çok az şey yaptı.

Beckett'ın yatağın onun tarafı olduğunu tahmin ettiği tarafında, komodinin yanında duran çantasını gördü. Dün giydiği soluk mavi düğmeli gömlek çantanın üstüne atılmıştı.

Tereddüt etmeden dışarı çıkarken onu aldı ve kapıyı arkasından çarptı.

Taze nefesler çekerek onların karışık, baş döndürücü kokularını hafızasından sildi.

Gömlekleri elinde tutarak kendi kapısına doğru birkaç adım attı ve içeri süzüldü. Beckett ve Jack'in gömleklerini titreyen elleriyle çantasına doldurduktan sonra arkasını döndü ve çakmağını kaptı. Mumu yakmadan önce burnuna götürdü ve içine çekti, sıcak tarçın ve yeşilliğin yerini alan, çaresizlik ve ihtiyaç hissi veren sade, pamuğa benzer kokuyu derin derin soludu.

Kokuyu yok eden mumu alevlendirdiğinde titreyerek canlandı ve tekrar şifonyerinin üzerine oturttu.

Şimdi ne olacak?

Eli, Omega Merkezi'ne giderek doğru hamleyi yaptığına ikna olmuştu.

Midesindeki sancıya aldırmadan yatağının kenarına oturdu ve çantasına baktı, zihinsel bir kontrol listesi yaptı ve önümüzdeki bilmem kaç gün boyunca ihtiyaç duyabileceği her bir eşyayı işaretledi. Giysiler, tuvalet malzemeleri ve... oyuncaklar.

Bunun utanç verici olmaması gerektiğini biliyordu, ısı odasının diğer tarafından geçen insanların içinde ne yaptığını bileceğini biliyordu. Bunun doğal olduğunu ve her omega'nın bundan geçtiğini biliyordu, ki görünüşe göre nüfusun beklenenden daha fazlasıydı. Omega Merkezi'ndeki çalışanların çoğunun betalar ve diğer omegalar olduğunu biliyordu, bu yüzden rahat hissetmeli, rahatlamalıydı.

Ama bu utanç vericiydi ve düşüncesi bile derisini kaşındırıyordu.

Eli başını ellerinin arasına aldı, avuçlarının topuklarını gözlerine bastırdı ve inledi.

Birkaç derin nefes aldıktan sonra, ön kapının kilidi açılmadan önce şangırdadı.

"Eli?" Jack seslendi. "Ben buradayım!"

Onun sesini duyunca omuzları çöktü ve onun burada olması için çok erken olduğunu bilmesine rağmen, rahatlamasını umursayacak kadar görmezden gelemedi.

Yatak odasının kapısına doğru uçtu ve kapıyı çekerek açtı, koşmaya başlamadan önce kendini durdurmayı başardı. Sakin ve soğukkanlı bir şekilde

Mutfadı geçip Jack'in kaskını n kapının yanındaki bankın üzerine koyduğu oturma odasına girdi.

"Hey," dedi, onu görünce yüz ifadesi yumuşadı. Eli boğazını temizledi. "Selam."

Ona bakarken bakışları ağırdı, burnundan ayak parmaklarına kadar izledi ve tekrar geri döndü. "Sen... hazır mısın?"

Eli kollarını kavuşturdu, kendine sarılmaktan vazgeçti ve odasına doğru başını salladı. "Evet, antam hazır, odamda."

"Gmleklerimden birini mi aldın?" diye sordu. Ses tonunda sivri bir şeyler vardı ama kız nedenini anlayamadı. Yanakları kızardı ama başını salladı. "İki tane," diye itiraf etti.

Dudakları bir sırtışa dönüştü ve içinde sadece ezici bir düşkünlük olarak tanımlayabileceği bir şey ortaya .

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye sordu bir adım ne çıkarak.

Adamın ses tonundaki ciddiyet karşısında nefesi boğazında düğümlendi.

"Sadece bir kez soracağım, çünkü bana karşı dürüst olacak kadar sana güveniyorum, tamam mı?"

Eli tekrar salladı, içinde bir endişe kabarmıştı.

"Ve sadece bir kez soracağım çünkü her iki şekilde de bir karar vermen için sana baskı yapmak istemiyorum. Bu tamamen senin kararın. Sadece rahat, güvende ve mutlu olmanı istiyorum, tamam mı?"

Eli bu beklentiyle boğulabilirdi. "Sadece sor artık!"

Jack derin bir nefes aldı, bakışlarını ona yöneltmeden önce cesaretini toplar gibi oldu. "Omega Merkezi'ne gitmek istediğinden emin misin?"

Eli'nin dudakları aralandı, içgüdüsel tepkisi çoktan diline yüklenmişti ama durakladı.

Sadece bir kez soracağım.

Bastırmaya çalıştığı tüm tereddütler kabarıp taşıtı ve aniden nefes alamaz hale geldi.

Jack onun yüz ifadesinden bunu anlamış olmalıydı, çünkü bir adım daha attı.

"Sadece bana karşı dürüst olacak kadar güvenmeni istiyorum. Özellikle böyle bir konuda bile. Gitmek *zorunda* değilsin."

Eli titrek bir nefes verdi ve çıplak ayaklarına baktı. "Sanırım korkuyorum."

Hareketlendi ve başını kaldırıp baktığında Jack çok daha yakındaydı. Jack tereddüt edince önce ona doğru gitti. "Sanırım ben... Orada yalnız olacağım. Yalnız kalmak istemiyorum." Bunu söylerken irkildi, yüzünü Jack'in göğsüne sakladı, kokusunu içine çekti.

Bu onu azgın bir paniğe sürüklemedi, bu yüzden adam kollarını ona doladığında kendini rahat bıraktı.

"Gitmek zorunda değilsin. Bırak yardım edeyim."

Eli'nin gözleri kapandı ve o da gözlerini kıstı. Adamın ne sorduğunu biliyordu. "Ya sonrasında garipleşirse?"

"Eli, biz zaten tuhafız," diye belirtti. Kadın gözlerini devirerek bir nefes verdi ama Eli devam etti. "Kıçımdaki sivilceyi patlattığın zamandan daha tuhaf olamaz."

İçinden bir kahkaha attı ve bu kahkaha anıyla birlikte kıkırdamaya dönüştü. "Bu konuda sızlanmayı bırakmazdın."

"Yani, bundan daha rahatsız edici bir samimiyet olabileceğini sanmıyorum," dedi sesinde bir gülümsemeyle. Eli sadece alnını hafifçe onun kafesine çarpmak için arkasına yaslandı.

"Bonk," dedi Jack usulca. Eli ayaklarının dibinde sırtarak hareketi tekrarladı. "Bonk," dedi Jack tekrar. "Ayrıca, yatakta gerçekten harika olduğumu bilmeni isterim ve bana her zaman söylediğin şey nedir? 'Kendini şımart' falan-"

"Tamam, tamam, peki!" diye mırıldandı, sonra yüzünü buruşturarak gözlerini kapadı.

Ama sonra... kelimeler yerine oturdukça, Eli'nin az önce neyi kabul ettiği *ikisinin* de kafasına dank ettikçe içinde bir rahatlama belirdi.

Jack ona ateşi konusunda yardım edecekti.

Başını kaldırdı ve neredeyse meydan okurcasına ona baktı. "Sen O adama yaptığın gibi ağzıma tükürmene izin veremem."

Jack gözlerini devirdi. "Lütfen. Sana çok iyi davranacağım, bebeğim-"

"Hayır, , kesinlikle olmaz," diye inledi Eli ve uzaklaşırken kollarıyla sarılmayı kesti.

Jack kıs kıs güldü. "Şaka yapıyorum, şaka yapıyorum. Sonunda sana beynimden başka neyin büyük olduğunu gösterebileceğim," diye alay etti.

Eli inleyerek ondan uzaklaşmak için yatak odasına doğru yürüdü. "Hâlâ buna mı takılıyorsun?"

Jack de onu takip etti ama onun izni olmadan içeri girmek yerine kapının pervazına yaslandı.

"Fark etmez. Seni öyle bir düğümleyeceğim ki gözlerin şaşı olacak."

Eli alay etti ve yatağa yığılmadan önce çantasını itmek için ayağını kullandı. "Beni fazla umutlandırma."

İlk başta hiçbir şey söylemedi ve Eli ona bakınca bakışlarının çantaya kilitlendiğini gördü.

"Bu Beckett'ın gömleği mi?" diye sordu. "Hayır," diye yalan söyledi.

"Yalancı," diye seslendi. "Ondan , değil mi?"

Bakışları daraldı ve bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu anlayamadı.

"Sadece yansıtıyorsun."

"Azgın hapishane için onun kirli gömleğini çantana koyan sensin."

Eli, "Lütfen öyle deme," diye yalvardı ve sonra açık mavi kolun görüldüğü çantaya baktı.

"Peki, madem ondan hoşlanmıyorsun, neden çaldın, ha?"

Eli dişlerini birbirine geçirdi. "O sadece. Hoş biri. İyi hisler alıyorum," demeye çalıştı.

"Güzel kokuyor mu?" Jack sordu.

Eli başıyla onayladı.

Jack'in mırıltısı şüpheliydi. "Güzel de bir düğümü var," diye mırıldandı ve Eli'nin yüzü kızardı.

Odanın öbür ucundaki Jack'e ters ters baktı ve bunu bir şaka olarak değerlendiremeyecek kadar ciddi bir şey bulduğunda sinirinden irkildi.

"Eminim hoşuna gider," diye devam etti, sonunda kapı çerçevesinden ayrıldı, kollarını indirdi ve odasına adım attı.

Yavaşça hareket ederek ona durmasını, gitmesini söylemesi için her fırsatı verdi.

Sessiz kaldı.

Yaklaştığında Eli gözlerini kocaman açarak ona baktı.

Jack her zaman bu kadar ateşli ve yoğun muydu? Yoksa onun görüşü mü sıcak renkliydi?

"Dün gece bizi duydun," dedi Jack yumuşak bir sesle.

Eli'nin yüzüne biraz daha kan hücum ederse bayılabilirdi ama yine de başını salladı.

Jack eğilip avuçlarını kalçalarının iki yanına yerleştirirken Eli arkasına yaslandı. Jack yaklaştıkça şilte alçaldı, bir dizi onunkinin arasına girdi ama daha fazla ilerlemedi.

"Bu konuda bir şey yaptın mı?" diye sordu ona bakarak. Ela gözleri koyu renkti ve saçları kaskından dolayı dağılmıştı ve Eli onu *gerçekten* öpmek istiyordu, bu çılgıncaydı çünkü o en iyi arkadaşıydı. Ama bir yandan da neredeyse kızışmak üzereydi ve adam ona bir soru sormuştu.

Kendini bundan vazgeçiremeden başını salladı.

Jack'in duymak istediği cevap bu olmalıydı, çünkü dudaklarının bir köşesi yukarı doğru seğirdi.

"et. Sen de Beckett'ı istiyorsun."

Güzel. Başını salladı.

Kapı zili çaldığında Jack keskin ve muzaffer bir ifadeyle sırttı. "Güzel," diye mırıldandı neredeyse. "Çünkü ona buraya gelmesini söyledim."

Eli gözlerini kırpıştırdı ve Jack yana doğru eğilmişti, adımlarını geri geri atıp kapının önünde durduğunda yatak onun yokluğunda nefes alıyordu.

"Bu arada daha fazla portakalım var."

Eli onun gidişini izledi, kendini yatağa bırakıp gözlerini kapatmadan önce gözden kaybolmasını bekledi. Küçük bir inilti çıkardı.

Kendini neyin içine sokmuştu?

Jack'in mırıltısı oturma odasından geldi ve Eli koridorun kenarına kadar iz sürdü, Beckett'ı bulmak için dışarı baktı.

Arlo kapının diğer tarafında elinde beyaz bir kâğıt torbayla kibarca gülümseyerek duruyordu.

"Hey, Arlo," diye seslendi.

El sallamak için Jack'e doğru eğildi. "Hey sen! Nasıl ?"

Omuz silkti, parfüm sıkıyor olma ihtimaline *karşı fazla* yaklaşmak istemedi. "Daha iyi olabilirdi sanırım. Teslimat için teşekkürler-Jack, yoldan çekil."

Jack, Eli'yi Arlo'nun görüş alanından çıkarmak için omuzlarını kaydırmayı bıraktı. "Özür dilerim," diye mırıldandı ve hareketsiz kaldı.

Arlo ikisinin arasına baktı, kaşları mükemmel bir şekilde kalkıktı. "Doğru," dedi. "Wendy'ye sıcak zamanlarda en çok neleri sevdiğini sordum ve senin için birkaç iyi seçenek seçmeme yardımcı oldu. Umarım yardımcı olurlar."

"Sağ ol dostum, ," dedi Jack çantayı kabul ederken.

"Makbuz da orada, eğer biterse beni aramaktan çekinmeyin-"

"Lanet olsun, Arlo," diye mırıldandı Jack, çantayı açıp içine bakarken. Eli da görmek istiyordu! "Yakın zamanda tükenmeyecek."

Arlo kıkırdadı, bir elini ensesinde gezdirdi ve aşağı baktı. "Belki biraz abartmış olabilirim."

Sikerim böyle işi. Eli koridorun güvenliğinden çıktı ve çantanın içini görmek için Jack'in yanından bakarak yaklaştı. Onlara sadece üç çeşit çiçek değil, bir vape ve üç çeşit yenilebilir yiyecek de kazandırmıştı.

", sence bunların hepsine ihtiyacım olacak mı?" diye sordu, sesinde panik vardı.

"Hayır, tabii ki . Sadece seçeneklerin olsun istedim. Jack turunçgillerin favorin olduğunu söyledi, ben de aromalı yiyecekler aldım."

Eli risk alarak Jack'e bir bakış attı ve yanaklarının biraz daha kızardığını gördü. "Peki, teşekkürler," dedi. "Wendy nasıl?"

"O harika biri! Uğrayıp o keklerden biraz daha almam gerekecek. Wendy onlara bayıldı."

"Ah, keşke daha önce söyleseydin, teşekkür olarak eve biraz getirebilirdim," diye ısrar etti.

Arlo ona el salladı. "Hayır, benim için bir zevk. Bilgisiz adamlara omegaları konusunda yardım etmeyi seviyorum."

"Ne?" Jack aynı anda Eli'nin ağzından bir "Ha?" sesi çıktı.

Arlo ikisinin arasına baktı ve yavaşça geri çekildi. "Yani... ne? Gitmeliyim, hoşça kal!"

Jack arkasından, "Bunu görmezden gelmeyi seçiyorum," diye seslendi ve Eli, Jack'in elinden çantayı kapmadan önce başıyla onayladı.

"Noel gibi! Önce ne denemek istersin?" diye sordu kapıyı kapatırken.

"Henüz emin değilim-ooh, tangerine sunrise? Eğlenceli bir türe benziyor," diye cevap verdi ve ilk küçük kabı çıkarıp sehpanın üzerine oturttu.

Kanepeye çöktü ve diğer eşyaları çıkardı. "Çok fazla var."

Eli her bir kabın üzerindeki etiketleri okuyup onları en az işine yarayacağını umduğu düzenlerken, Jack de mutfağı karıştırıyordu. Sonunda, minder onun yanına eğildi ve

Jack'in sehpanın üzerine bir mandalina ve bir bardak su koyması için göz ucuyla baktı.

"Teşekkürler," dedi usulca ve portakalı soyamak için uzandı.

Sessizlik içinde, Jack'le her an birlikte uyumaya karar verdiklerini düşünmemeye çalıştı. Kanepede kazara kestirmekten de bahsetmiyordu.

Eminim bu en hızlı soyulan meyve olarak yeni bir rekordu, değil mi? "Yani." Jack söyledi.

"Yani." Eli ona bakarak .

"Stresli olduğumu görebiliyorum," diye geveledi Jack ve başını salladı. "Her şey girecek. Harika, hatta. Dediğim gibi, seni düğümleyeceğim-"

"Gözlerim şaşı, evet, anladım," diye bir ağız dolusu laf etti.

"Bugün bazı rakamlara baktım. Çok iyi gidiyoruz, bu yüzden online mağazayı durdurdum. Faturalarda öndeyiz ve ön tarafa bir 'kapalı' tabelası koydum. Herkese mesaj atarak vardiyalarının birkaç günlüğüne iptal edildiğini bildirdim."

Eli'nin omuzları biraz gevşedi. "Teşekkürler Jack," dedi sesi kısık bir şekilde. Bu tür şeylerle hep o ilgilenirdi ve şimdiye kadar aklına gelmediği için kendini biraz suçlu hissetti.

"Neden gidip bir banyo hazırlamıyorsun?" dedi. "Sana kalın bir saracağım ve elden teslim edeceğim. Sonra da film izleriz. Tıpkı diğer geceler gibi."

Eli bunun farklı olduğunu biliyordu ama bu kalıcı endişeden kurtulmak için yanıp tutuşuyordu.

Evet. Bir banyo oldu.

"Tamam. Bunu yapabilir," dedi yumuşak bir sesle.

Jack parmaklarını kızın kolunun arkasında gezdirdi. "Mandalina türünü denemek ister misin?"

Eli başını salladı.

Yumuşak dokunuşunu da yanına alarak kanepede öne doğru oturdu. Onu şimdiden özlemişti ve adamın kabı öne çekip açmasını izledi. Burnuna götürüp içine çekti ve sonra iç geçirdi. "Oh, bu çok güzel," diye şarkı söyledi ve ona uzattı.

Eli öne eğildi ve bir nefes çekmeden önce burnunu kabın üzerinde gezdirdi. Belirgin bir şekilde yabani ot kokan toprak kokusuna bir miktar narenciye karışmıştı. "Bu çok iyi olacak," onayladı.

"Tamam, git rahatına bak. Ben kapıyı çalacağım."

Bütün bir hafta sonunu muhtemelen birbirlerini çıplak görerek geçireceklerini, bu yüzden kapıyı çalmasının bir önemi olmadığını belirtmekten kaçındı. Ama yine de bu jesti takdir etti.

Jack diğer malzemeleri çıkardı ve Eli sonunda kendini kanepeden kaldırdı ve portakal kabuğunu atarak önce yatak odasına, sonra da en-suite banyoya gitti.

Sıcak suyu açtı ve buharın havada kıvrılmasını izledi.

Küçük raftan en sevdiği köpükleri ve şeker fırçasını topladı ve küvete bol miktarda döktü.

Baloncuklar filmlerdeki gibi kalın ve yüksek olduğunda, Eli soyunmuş ve sıcak suyun içinde eriyerek ellerini kuru tut-

Kapı çalındı ve Jack'e içeri girmesi için seslendi.

Bir eliyle gözlerini kapatarak içeri girdi, diğer elini ise başparmağı ve işaret parmağı arasına yerleştirdiği tek bir eklemele uzun uzun uzattı. Onun maskaralıklarına kıkırdamaktan kendini alamadı.

"Burada çok fazla baloncuk var. Güvendesin," dedi ona.

"Oh." Jack avucunu bıraktı ve sonunda onu içine aldı. Sertçe yutkundu, bakışları onun omuzlarının etrafında bir yere indi.

"Biraz çıplak omuz seni tahrik mi ediyor, Jack? O kadar kolay mı?" diye alay etti ve elini uzattı.

"Pfft," diye alay etti. "Hayır." Ama yine de gözlerini ayırmadı.

Banyoya doğru bir adım daha attı ve esrarı kızın eline tutuşturdu.

"Çakmak getirdin mi?"

Adam cebini karıştırıp bir şey çıkardı ve Eli esrarı kızın dudaklarının arasına yerleştirdi.

"Otur," dedi ve yeri işaret etti. "Ben paylaşırım."

Jack ısırmasından korkuyormuş gibi kıkırdandı ama ona katıldı, sırtını küvetin ayaklarına yakın tarafına dayadı, ona bakmıyordu bile. Yan profili görülebiliyordu ve nefes alırken onu inceledi, ucunu yaktı ve parlak kırmızı alev almasını izledi.

Banyodan dumanlar yükseliyordu ve kadın kıkırdadı. "Ateşli boks yapıyoruz."

Jack homurdandı ve kadın elini uzattığında kabul etmek için elini uzattı. "Öyleyiz."

"Beckett sigara içiyor mu?" diye sordu. Eğer burada olsaydı, Jack'in yanına yerleşip onunla içki takası yapar mıydı?

Cigarayı parmaklarının arasında döndürerek, "Bilmiyorum, aslında; hiç gündeme gelmedi," diye cevap verdi.

Eli, Jack'in dudaklarının ucunda kıvrılmasını dikkatle izledi ve dudakların onun teninde nasıl bir his uyandıracacağını merak etti.

"Sanırım yakında öğreneceğiz," diye mırıldandı.

Jack nefesini verdi ve ona uzattı, o da kabul ederken parmakları birbirine değdi. "Birkaç dakika önce bana mesaj attı. İşten çıkmış. Bir şeyler alıp geleceğini söyledi."

Eli dumanı üflediğinde titriyordu. "Harika."

Jack kıkırdadı. "Beckett harika olacak. O gerçekten..." Jack'in sözleri kesildi ve yanakları kızarıırken Eli ona bakakaldı.

"Aman Tanrım, tamamen sikmatize olmuşsun," diye nefes aldı.

"Dickma-ne? Hayır, değilim," diye aceleyle cevap verdi ve cigarayı usta parmaklarıyla ondan geri aldı.

"Ooo," diye şarkı söyler gibi . "Jacky'nin durumu kötü."

Bu hoşuna gitmişti. Her zamanki gibi kolay alay. Bu onlar için normaldi. Bunu özlemişti.

"Ne olmuş yani?" diye cevap verdi, cigaranın yanan ucuna bakarak. "Göreceksin. O lanet olası - yatakta başka bir şey, bilirsin," diye kekeledi.

Eli kıkırdayarak başını küvetin arkasına yasladı ve Jack'e doğru çevirdi. "Ne yaptı, sana biraz patronluk mu tasladı?" diye takıldı.

Jack sessizliğe bürünüp esrarın arka ucundan hızlıca nefes aldığıında, kızın nefesi kesildi. "Yok artık. Hepsi bu kadar mı? Sana her gün patronluk taslıyorum!"

Jack de alay etti ve başını küvetin kenarına yasladı. Jack esrarı geri uzatmaya çalıştığıında kadın elini salladı ve Jack

kaşlarını çatdı, başını kaldırdı ve etrafına bakındı. Sonunda bacağını yukarı doğru bükte ve ayakkabısının tabanındaki eklem yerine hafifçe vurdu.

"Öyle olduğunu biliyorum. Bu farklı, bilmiyorum. Bence çok eğleneceksin." "Bana erkek arkadaşın hakkında seks eleştirisi yaptığını inanamıyorum."

inledi.

"Beş yıldız. Tekrar yaparım" diye karşılık verdi.

Eli tavana doğru sırttı, dumanın tepedeki ışıklarda kıvrılmasını izlerken mizah yerini sevgi dolu ve Çok Büyük bir şeye bıraktı. "Benimle kaldığın için teşekkürler."

"Bu azgın hapishaneden çok daha iyi, değil mi?"

Gözlerinin kenarları kırışarak bir kahkaha attı ve başını çevirerek tekrar Jack'in yüzüne baktı. Jack'in dudakları da aynı şekilde sırtıyordu. "Sana öyle dememeni söylemiştim."

"Yine de insanı güldürüyor," dedi Jack, sesi beklediğinden daha yumuşak çıkmıştı.

Gözleri hep böyle büyük ve ışıltılı mıydı?

Eli hatırlayamıyordu ama öyle olsaydı, bunca yıldan sonra şimdiye kadar fark etmiş olması gerektiğini biliyordu. Düşüncelerinden sıyrılıp bir yanıt veremeden, ön kapıdan bir ses yankılandı.

"Düşündüğümünden daha hızlı," diye mırıldandı Jack ve tekrar ayağa kalkmak için öne doğru eğildi, dramatik bir şekilde inledi ve iyi durumda olan sağ dizini destekledi.

"Sen yaşlısın," dedi ona.

Jack nefesini tuttu ve ayağa kalktığında bir elini göğsüne götürdü. Bakışları tekrar onun yüzüne inmeden önce suya doğru kaydı. "Benimle aynı yaştasın büyükanne."

"Girmek üzere olduğumuz üç günlük seks-a-thon'a hazır olsak iyi olur," dedi.

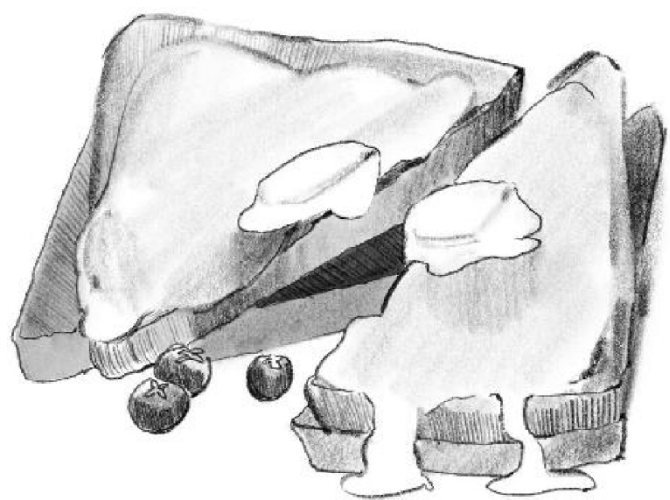
"İlk sırayı alacağım," diye sırtarak karşılık verdi. "Bu işler böyle yürümez-"

Kapıdan çıkarken "Beckett geldi, gitmeliyim," diye şarkı söyledi.

Eli başını salladı, tavana bakarken gülümsemesi yanaklarını acıtıyordu.

Sonunda aşağı baktığında, gerçekten de banyo sırasında baloncukların çoğunun patladığını ve göğsünün sudan doğrudan görülebildiğini fark etti.

Eli gözlerini devirdi.

10. Pijama Partisi

Eli

A Küvette hoşgörölü bir şekilde sonra, hâlâ kırışık olan parmaklarıyla giyindi ve nihayet yemek kokusunu takip ederek oturma odası.

"İşte orada," diye seslendi Jack, Beckett'ın etrafına bakmak için başını kanepenin arkasına yaslayarak.

"Selam," dedi Beckett usulca, gelişigüzel. Sanki buraya Eli isterse onu pazar gününe kadar on yerinden düğümlemek niyetiyle gelmemiştir.

Ve Jack'e inanacak olursak, bunu o istiyordu.

Beckett ayağa kalkıp ellerini pantolonunun üzerinde düzelterek, "Yemek getirdim," dedi.

"Her ne ise, harika kokuyor," diye yorumladı ve kahvaltı barına doğru yaklaştı. İki pizza kutusunun yanı sıra... "Patates kızartması ve nachos mu?" diye soludu ve çeşitli kapları açtı. "Aman Tanrım, bu bir erkek öğrenci birliğin rüyası."

"Diğer adıyla Eli," diye takıldı Jack.

Beckett kıkırdayarak, "Tıpkı bir dernek üyesi gibi," dedi. "Her zamanki isteklerinin ne olduğunu sorduğumda tam olarak bu ifadeyi kullandı."

"Ya çökmüş, karmaşık tatlılar ya da hayal edebileceğiniz en değersiz yiyecekler," dedi gülerek ve bir pizza kutusunu açıp peynir ve sucukla dolu olduğunu gördü. "Bunun için teşekkürler," diye mutlulukla iç geçirdi.

Jack onun kolunu dürttü ve o da Jack'in uzattığı tabağı almak için elini uzattı. İki dilim pizza ve bir avuç patates kızartmasının yanı sıra biraz taze tortilla cipsi ve küçük bir fincan nacho peyniri aldı. Sonra yuvarlak masaya doğru ilerledi ve her zamanki yerine oturdu.

"Tatlılardan da bahsetti," diye açıkladı Beckett, yanından geçip mutfağa girerken. Buzdolabının açıldığını duydu ama Beckett'ın taze yeşillik kokusunu içine çekmekle meşguldü. En azından Beckett ona doğru uzanıp, sıcaklığı aniden sırtına vurana ve önündeki masaya bir kutu krem şanti koyana kadar.

Eli sandalyesinde döndüğünde Beckett'ın elinde bir şişe şurup ve altılı soda paketiyle beklediğini gördü.

"Olamaz," diye soludu Eli ve şurup şişesine uzandı. "Ahududu bile var."

Beckett sırttı ve şişeleri önündeki masaya koydu. "Ben sadece ayak işlerine bakıyordum. Jack bana ne alacağımı söyledi."

"Yalancı!" Jack bir patates kızartmasının etrafında uludu, hâlâ kahvaltı barında parmaklarını oynatıyordu. "Sana *bunları* almanı söylemedim," dedi ve eliyle kanepayı işaret etti.

Eli ancak o zaman, üzerinde popüler bir ısı malzemeleri mağazasının logosunun basılı olduğu küçük bir plastik torba koleksiyonu olduğunu fark etti. O

Otururken Beckett'a kaşlarını çattı ve çok fazla heyecanlandığını belli etmek istemedi. "Biri kendini mi kaptırdı?"

Beckett başını eğdi, dudakları seğirdi. "Dinle, kardeşim bir omega ve her zaman alfalarının ona nasıl yeni şeyler kazandırdığıyla övünür. Ben de onların kitabından bir sayfa aldım, hepsi bu."

"Yalakalık yapıyorsun," diye takıldı Jack ve Beckett ona dirsek attı.

Eli görmemiş gibi yaptı ve küçük plastik peynir kabını açtı.

Ama sen benim alfam değilsin, demekten kaçındı. O aslında sadece bir arkadaşına yardım ediyordu. Peki neden yuva malzemeleri getirmişti? Bunun genellikle omegalara kur yapmak için ayrılmış samimi bir hediye olduğunu düşünmüştü.

Ama belki... belki arkadaşlar da bunu yapmıştır?

"Tekrar teşekkür ederim," dedi Eli ve Beckett'ın bakışlarıyla karşılaşmak için başını kaldırdı. Bir an için dondu kaldı, hareketini bir huff ile tamamlamadan önce koltuğunun yarısına kadar katlandı.

"Önemli bir şey değil."

"Çok tatlı," dedi. "Yemekten sonra açacağım, çünkü kimse bayat patates kızartmasını sevmez."

Burnunu kırıştırdı ve Eli, Jack'in görüp görmediğini merak etti. Eğer , muhtemelen yere serilmiş olurdu, çok tatlıydı.

Gevşek pizza parçasını kaldırdı ve ısırmadan önce dilindeki peyniri yakaladı. Başını eğdiğinde Jack'in bakışlarını yakaladı ve Jack ona "*ne demek istediğimi anladın* mı?" der gibi bir bakış gönderdi.

Gözlerini devirecekti ama lokmasının etrafında mırıldanmakla meşguldü ve "Burayı çok seviyorum" diye inlediğinde ağzını saklamak için bir elini kaldırdı.

Beckett dudakları seğirerek, "Güzel," diye karşılık verdi.

Jack sonunda kendi tabağıyla masada onlara katıldı.

Akşam yemeği tıka basa dolu ve lezzetliydi ve krem şantiyle ilgili sadece bir kaza oldu, bu da Jack için bir adımdı.

"Sana söylemiştim, bu fazlaydı," diye azarladı.

"Sorun yok," diye yalan söyledi Jack, bardağını kaldırıp soğuk tarafını yalayarak kenarından akan krem şanti dağını yakalarken.

Bu manzara yüzünün kızarmasına neden oldu ve bakışlarını tabağına çevirdi. Ancak birkaç saniye içinde kendininkinden daha ağır bir bakışın ağırlığını hissetti ve Beckett'la karşılaşmak için başını kaldırdı. Beckett sırtıttı ve ikisinin bakışları, Jack'in sergilediği mutlak şov için eşit derecede kızgınlık ve takdir içeriyordu. Kadın kaşlarını ona doğru kaldırdı.

Sırtışları bakışları uzadıkça büyüdü, ilk kırılan ve Jack'e tekrar bakan kişi olmayı reddettiler ve sonunda Jack, ilgisizlikten dolayı iç çekti.

Eli güldü -elinde değildi- ve Jack'in hatalarının yarattığı karmaşa olmadan kendi kremalı sodasını yapmaya başladı.

Belki de garip olmalıydı ama çok kolaydı. Beckett, Eli ve Jack'in arasına tam olarak oturdu, kendi içkisini yaptı ve Jack'e patates kızartmasını içine batırması için meydan okudu.

"Meyveli, tatlı ve tuzlu, geçin bunları," diye karşılık verdi Jack.

Tereddüt ediyorum.

Eli, "Az önce kendini tarif ettin," deyince Jack'in ağız açık kaldı ve dikkatini ona yöneltti.

"Sen, aman Tanrım."

Onların kıkırdamaları odayı doldurdu ve o zaman her şeyin yoluna gireceğini anladı.

Bu... güzeldi, hatta. Eli ateşinin o kadar da kötü olup olmadığını merak ediyordu.

Eli gözlerini kırıştırdı ve televizyonun ana menüsünden gelen kısık ışıktaki Jack'i altında buldu.

O ve Jack kanepede birbirlerine dolanmış, ayakları Beckett'ın kucağında sızmışlardı. Bilincini de aynı şekilde bulmuştu, hâlâ birbirine sarılmıştı, kalçaları Jack'in kalçalarından birine sarılmıştı, ağrıyordu, ıslaktı ve Jack'in giyinik kalçasına yeterince sürtünemiyordu.

Nefes nefese kaldı ve kollarını çözerek kendini kanepeden itmeye niyetlendi.

"Nonono," dedi Jack, sesi yumuşaktı, elleri kalçalarını kavrayacak şekilde kalktı ve sırtına dolanarak onu sabit tuttu. "Gitme. Bu... gerçekten çok ateşli, Eli," diye nefes aldı. "Uykunda alacak kadar çok mu istiyorsun?"

Eli, tahrik olmuş gibi bir vardı. Muhtemelen utanması gerekiyordu. Bunun yerine, hafif bir ağırla mırıldandı

ve Eli *istedi*. Kuru dudaklarını ıslattı, Jack'in yarı kapalı bakışlarıyla karşılaştı ve başını salladı.

"Öyle mi?" diye nefes aldı ve kalçasını ona doğru bastırdı. Eli mükemmel basınç karşısında ürperdi, kalçasını bastırmakla kalçasının ne kadar iyi hissettirdiğinden uzaklaşmak arasında kaldı.

Ellerini adamın gömleğine soktu, kaçmaya çalışan sesleri bastırmak için dudağını ısırды ve başının öne düşerek adamın göğsüne çarpmasına izin verdi.

Jack çok güzel kokuyordu. Tarçın, ilk ışık ve güzel anılar.

Küçükken Cumartesi sabahlarını Jack'le birlikte geçirdiklerini, çok fazla şekerli mısır gevreği yediklerini ve tekrar oynayan çizgi filmleri izlediklerini hatırlıyordu.

İşte Jack böyle kokuyordu, torbayı ilk kez açtığında aldığı o ilk koku gibi. Home.

Ve her ikisi de çok sayıda masum anıya sahip olsalar da, o anda birbirlerine karşı hareket etme biçimlerinde masum bir şey yoktu.

Eli, kalçalarını tekrar tekrar ona doğru yuvarlarken, Jack'i karnında, terlerinin altında sert bir şekilde hissedebiliyordu.

Adam onu kavrayıp kalçasına doğru çekerek bir ritim tutturdu ve Eli tırnaklarını adamın göğsüne geçirdi, adamın artan kokusunun diline oturmasıyla yutkundu.

Tek odaklanabildiği zevkti, adam kalçasını bacaklarının arasına sıkıştırırken daha sıkı sarılıyordu.

Sessiz kalmaya zahmet edip etmemesi gerektiğini düşünerek bir inilti çıkardı çünkü eninde sonunda Beckett'ı uyandıracaklardı.

Beckett'ı ve onun buradaki amacını düşünmek bile kadının içinde yeni bir sıcaklık dalgası yaratmıştı. Beckett onu düğümlemek için buradaydı, Jack de öyle.

Ama o anda peşinden koşmak istediği tek şey, Jack'in kalçasında aradığı rahatlama vaadiydi. Aralarındaki katmanlar sürtünmeyi azaltıyordu ve Eli çok ıslaktı, külotunun sıırılsıklam olduğunu biliyordu ve Jack'in bunu anlayıp anlamadığını, hissedip hissetmediğini merak ediyordu.

"Nefes al, ahbap," diye fısıldadı Jack ve Eli onu dinlemeseydi bu sevecenliğe gülecekti. Ciğerleri Jack'in kokusuyla daha da şişti ve belindeki el sıkılaşıarak onu Jack'e doğru daha da çekti. "Hadi, sadece başlangıç için," diye mırıldandı ve onu uçurumun kenarına getiren şey nazikçe söylenen bu izin oldu.

Ona karşı ürperdi, başı hala onun göğsüne gömülüydü, bu ona bir dalga gibi çarptı, derisinin altında yavaş yavaş büyüyen çaresizliğe bir merhem oldu.

Artçı şoklar kalçalarını ondan uzaklaştırdı, ama orada kendisine baskı yapan *bir şeyin* yokluğundan nefret ediyordu, bu yüzden kararsız ve nefes nefese kalçalarını ona doğru geri salladı.

Jack bir elini saçlarında gezdirdi ve Eli titreyen dudaklarıyla bir nefes verdi. Başını kaldırdı, yanakları alev alev yanıyordu ve Jack'in bakışlarını üzerinde buldu.

O zaman onu henüz öpmeden boşaldığını fark etti.

Eli bu hatayı telafi etti, ayağa kalktı ve ağzını Jack'inkine bastırdı. Beceriksizceydi ve içine soludu. Tadına bakmak istedi

hissetmek, ona dokunmak, kafasının içinde *daha çok* tekrarlandı.

Dilleri birbirine dolandı ve Eli arzusuyla saldırganlaşarak inledi, ta ki Jack mesajı alıp bir eliyle onu çenesinden yarı yolda karşılayana dek.

En iyi arkadaşını öpmenin tuhaf olması gerekiyorduydu da değildi. Sıcaklığa mı teşekkür etmeliydi yoksa bu Jack'le gerçekten iyi oldukları başka bir şey miydi, bilmiyordu.

Sonunda nefes almak zorunda kaldı ve geri çekildi. "Bu... gerçekten çok yoğun," diye nefes nefese kaldı. "Vay ."

"Sorun değil," dedi Jack usulca. Sonra dudakları yukarı kıvrıldı. "Ben de kendimi isterdim."

Eli güldü ve bunu ciddiye almadığı için onu kutsadı, ama sonra başını eğdi ve boynunu ağzına aldı, dişleri nabızıyla alay etti ve ses nefes nefese bir iniltiye dönüştü.

"Oh, başladı demek?" Beckett'in uykulu sesi duyuldu ve Eli başını ona doğru çevirdi.

Bir elini tek gözüne götürmüş, loş ışıktaki gözlerini kırıştırarak onlara bakıyordu. Burun delikleri alevlendi ve bir elini hâlâ kucağında olan kızın ayak bileğine götürdü.

"Siz ikiniz kokuyorsunuz," diye mırıldandı.

Eli koltuğun içinde daha da eridi, erkek arkadaşının gözleri üzerindeyken Jack'in dudaklarını boynunda hissetti ve göz kapaklarının sadece azgın bir inançsızlık olarak tanımlayabileceği bir kapanmasına izin verdi.

Tüm vücudu kasıldı, kasları sıkıştı ve bir *ihtiyaç* dalgası onu yıkarken nefesi göğsünde bir anlığına dondu.

İlk orgazmının ardından gelen rahatlama, daha fazla gerginliğe dönüşerek cızırdadı. Sıcaklık kabardı, içindeki her boşluğu doldurdu ve hala

daha fazlasını talep ediyor.

Bir ses çıkardı, bir sızlanma ya da ağlama ya da ikisinin karışımı bir şey. "Yeterli değildi," diye nefes nefese Jack'in boğazındaki nabızı yokladı.

Jack ellerini kızın saçlarından geçirdi ve bakışlarıyla buluşabilmek için başını geriye çekti.

"Neye ihtiyacın var?" diye sordu.

Bunu dile getirme fikri, yani onu dolduracak, teninin altındaki sıcaklığı söndürecek bir şeye, herhangi bir şeye ihtiyacı olduğunu onca insan arasından Jack'e söyleme fikri yanaklarını yaktı.

"Her omega'nın ihtiyacı olan şey," dedi Beckett yumuşak bir sesle ve onun bakışlarını hissetti ama Jack'e odaklandığı için henüz dönüp ona bakamadı. "Bir düğüm."

Kızın korktuğu şeyi söylerken Eli sonunda başını çevirdi, uykulu Beckett onlara sevgiyle göz kırpyordu.

"Söylediğini duymak ister misin?" diye mırıldandı Jack ve Eli onun ayağını Beckett'ın kalçasına doğru ittiğini hissetti.

Beckett gözlerindeki uykuyu kırıştırdı ve bir elini saçlarında gezdirdi. Eli, Jack'e dönmeden önce bu manzara karşısında göğsünde hissettiği takdir duygusunu kabullenmek için kendine bir an verdi.

"Önce odama gitmek istiyorum," dedi. "Yuva."

Jack başını salladı, onu daha da yaklaştırdı ve sonra ikisini de aynı anda ayağa kaldırdı. Eli kıkırdadı, Jack onu göğsünde toplarken kendini oyuncak bir bebek gibi hissetti ve sonra koltuktan kalktı. Eli ile yuvası arasındaki mesafeyi hızla açtığı için ayaklarının yere değmesine bile gerek kalmadı.

Omega Merkezi'ne gitmek üzere çantası hâlâ yatağın yanındaydı ve Eli çantayı görünce burnunu kırıştırdı.

Sıcak *katlanılabilir* bir şeydi elbette ama bunun nedeni Jack ve Beckett'in yanında olduğunu ve görünürde bir son olduğunu bilmesiydi. Omega Merkezi'ni hayal etmeye çalıştı ve silikon bir oyuncakla rahatlamaya çalışırken onların tişörtlerinden nefes alma fikri karşısında irkildi.

Bu olası sonucun takdir edebileceği tek kısmı, bir şeyle *doldurulma* düşüncesi idi.

Vücudu hiçbir şeye dayanamadı ve nefesi kesildi, Jack onu yatağa indirirken etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı.

"Lütfen," dedi usulca, Jack ondan kalkmaya çalıştığında gitmesine izin vermeyi reddederek.

Başını salladı ve onu yastıkların arkasına kadar takip etti.

"Sonunda sana bütün bu yaygaranın nedenini göstereceğim," diye takıldı Jack ve Eli hissettiği rahatlama, Jack'in onun için inşa ettiği normallik duygusu karşısında ağlayabilirdi.

Bu, daha sonra gülecekleri ve birbirlerine takılacakları bir hikâye olacaktı. Eli ve Jack'in maceralarından küçük, ilginç bir öykü daha.

Gerçi belki de bu kadar büyük ayrıntılara girmezdi.

Jack'in becerikli parmaklarını eşofmanının bel bandına dolması ve sormadan sorarak bakışlarıyla buluşması gibi. Başını salladı ve Jack beceriksizce bacaklarından aşağı çekerken bir kahkaha attı.

"Beni kesinlikle istiyorsun," diye alay etti ve bacaklarının arasında kendine yer açtı.

Adam oraya da iffetli bir dokunuş yaptığında nefesi kesildi. "Bak ne kadar ıslaksın," dedi adam, sesinde merak vardı.

Eli biliyordu, serin hava tenini okşarken bunu kalçalarında hissetmişti.

"Bu kadar büyütme kendini," diye söylendi, alaycılığının bir kısmı sesinin solukluğunda kaybolmuştu. "Sadece sıcaktan," diye tekrar denedi ama başarılı olamadı.

Jack daha istekli bir şekilde bastırdıkça kalçaları sarsıldı, parmakları klitorisine doğru kayarak ritm tuttu, bu da iç organlarının sıkışmasına ve gözlerinin kapanmasına neden oldu.

Jack, "Sana inanmıyorum," diye alay edince, kadın gözlerini devirmek için açtı.

Başını eğdi, kızın boğazına doğru güldü ve daha da aşağıya inerek bir parmağını yumuşak, kolay bir kayışla içeri sokmadan önce kızın göbeğiyle alay etti. "Gördün mü? Beni istiyorsun," diye şarkı söyledi, derin ve gürültülü şekilde kulağına.

Onun altında titredi, derisinde, hatta kafa derisinde bile ürpermeler başladı ve Jack kıkırdadı.

"*Her şeyi* o kadar çok istiyorum ki," diye karşılık verdi, onun ciddiye alamayacağı kadar gecikmiş bir şekilde. "Beckett nerede?" diye sordu, diğer alfayı aramak için başını kaldırarak bir üretim yaptı.

"Hey, hayır, sorun yok, bak," dedi Jack, parmağını daha içine kaydırarak. Eli başını yatağa yasladı.

"Seni yakaladım," diye .

Kadının içine girip çıkıyor, parmaklarını tam içine bastıracak şekilde kıvrıyor, her çekişinde parmaklarını kadının duvarlarına sürtüyordu. Tekrar içeri ittiğinde üçüncü bir parmak daha ekledi ve Eli başıyla onayladı. "İşte bu kadar."

"Biliyorum."

Eli ona ters ters bakacaktı ama adam parmaklarını kızın içinde gezdirince kız inledi, dudağını ısırды ve adamın omuzlarına yapıştı.

Ve sonra merak etti, neyi ?

Ellerini kalçalarına indirdi, bakışlarını onunkilere dikti, ihtiyacı olan tüm teyidi onun gözlerinin gölgesinde buldu ve eşofmanını aşağı doğru itti.

Baldırına doladığı ayaklarının yardımıyla onları sıyırarak çıkardı ve küfürler ederek yatağı sallarken kıkırdadı, yatak başlığı duvara çarptı.

"Neler oluyor?" dedi Beckett, plastik torbaların hışırtısıyla odaya girerek. Dondular ve Eli, Jack'in omzunun arkasından bakarak Beckett'in eğlenen bakışlarıyla karşılaştı. "Anlıyorum. Devam edin," dedi ve poşetleri yatağın yanında yere bıraktı.

Beckett daha fazla hışırtı çıkararak çantaları düzenlerken Jack devam etti ve sonunda pantolonunu yatağın kenarına attı.

Eli durumun saçmalığına gülecekti, ama Jack parmaklarını tekrar onun içine soktu ve Eli onun etrafında sıkıca kenetlendi.

"Ah?" diye sordu ve onları tekrar kıvırdı. Eli bu sefer bunu bekliyordu, sadece titreyen bir nefes verdi ve bacaklarının arasına baktı. Dikkati Jack'e takıldı, belden aşağısı çıplaktı, siki sert, uzun ve tamamen kalındı, ucu parlıyordu.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" diye sordu, sesi üst düzey imalarla doluydu.

"Ugh," diye inledi Eli ve başını yatağa yasladı, kalçaları onun dokunuşuyla yukarı kalktı. "Hayır, hiç de değil," diye yalan söyledi.

"Aman Tanrım, Eli," dedi aniden ve parmaklarını geri çekti. Kız sızlandı, ama adam gömleğinin eteklerini çekiştirmek için bunu duymazdan geldi. "Memelerin var. Gömleğini çıkar."

Eli bir kahkaha attı ve soru dolu gözlerle ona baktı. "Unuttun mu?" Ses tonu sıradan olamayacak kadar heyecanlıydı.

"Ne? Yıllardır sadece erkeklerle çıkıyorum; bırak da biraz eğleneyim. Hoşuna gidecek." Ciddiye alınamayacak kadar sevimsiz bir göz kırpmayla söz vermişti ama yine de içinde bir şefkat kabarmıştı.

"Peki," diye homurdandı ve gömleği çıkarmak için eğildi. "Flört havuzunun bundan daha çeşitli olduğunu sanıyordum," dedi.

"Ah, şimdi, böyle yapma. Sen benim için tek kızsın Eli," dedi dudaklarının bir köşesi bükülerek.

Bu aptallığa güldü ve Jack'in cevap niteliğindeki kıkırdaması onu rahatlattı ve gömleği bir kenara atarak yatağa daha da gömüldü.

Adam ona bakıp avuçlarını kalçalarından ve karnından geçirerek göğüslerinin hemen önünde durduğunda yarı gülümsemesi kayboldu. "Öyle mi?"

"Evet, Tanrım, devam et," diye tersledi, adamın gözlerindeki sınırdaki huşudan rahatsız olmuştu.

Eli ellerini indirip göğüslerini avuçlarken ve meme uçlarını başparmaklarının arasında yuvarlarken ürperdi. Parmaklarından biri diğerinden daha sıcaktı ve bunun nedenini anlayınca sızlanarak hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi.

"Sadece-" Durakladı, gözlerini sıkarak kapattı. "Ne?" Jack dokunuşunu kaldırarak sordu.

Ona doğru uzandı ve ellerini geri getirdi. "Onlarla istediğin kadar oyna, ama önce içime girebilir misin?"

Jack bir nefes çekip başını salladı ve ellerini onun beline doğru kaydırarak kalçalarını eğdi. Bir bacağını Jack'in kalçalarına doladı ve Jack ona sürtünürken tısladı.

"Çok ıslak," dedi ve Eli'nin içinden bacaklarını kapamak geldi ama Jack engel oldu.

Her ikisi de bacaklarının arasına odaklanmış, Jack'in kendini dibinde tutup başını kadının kıvrımlarının arasından geçirmesini izliyorlardı. İkisinden de aynı inilti yükseldi ve Eli'nin tırnakları Jack'in çekirdeğine saplandı.

Adam ileriye doğru iterken kadının başı yatağa doğru düştü. Onun etrafında titreşti, uyarılmanın taze kayganlığını hissetti, altlarındaki çarşafları ve battaniyeleri henüz ıslatıp ıslatmadığını merak etti.

Kalçaları birbirine çarptığında Jack durakladı ve Jack onun *içindeydi* ve Jack aynı zamanda onun en iyi arkadaşıydı ve Eli bundan nasıl geri döneceklerini bilmiyordu.

"Bir 'oh evet' alabilir miyim?" Jack sordu ve Eli gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

Adam sabırla bekleyerek kaşlarını kaldırdı ve kadın sırtarak nefesini topladı ve gırtlaktan bir "Oh evet!" sesi çıkardı.

Jack'in dudakları bir sırıtışla aralandı ve Eli da ona gülümsedi. Jack karşılık olarak pornoya yakışır bir ses çıkardığında Eli'nin içinden bir kahkaha yükseldi.

Böylece en gülünç ileri geri hareketleri başladı. Jack her soktuğunda, içlerinden biri giderek daha tiz bir tonda inliyordu.

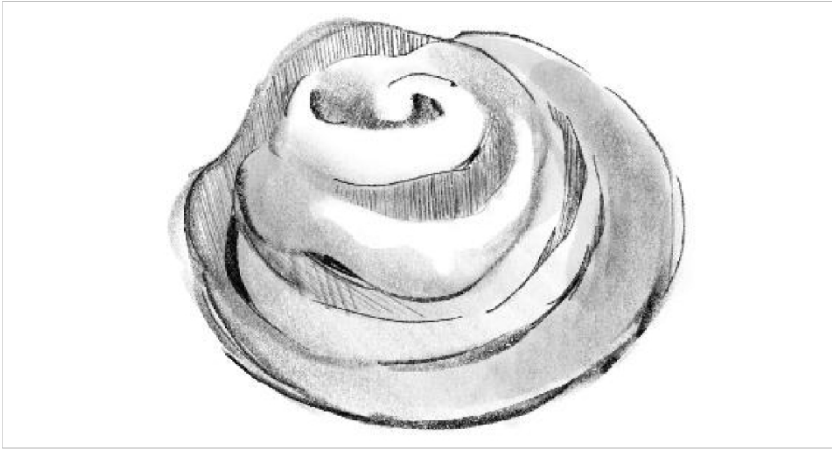
Eli tek komşusunun Jack'in boş odası olmasından memnundu.

"Her zaman böyle mi olacak?" Beckett sonunda yatağa çökerek sordu.

Kıkırdamaları odayı doldurdu ama sonra Jack hızını artırdı ve Eli birden inlemelerini abartmak zorunda kalmadı.

Eğer her zaman böyle olacaksa, biraz aptalca ve çok ateşli, Jack onu mükemmel bir şekilde dolduracak, sanki her zaman oraya aitmiş gibi...

Eli o kadar da önemsemediğini fark etti.

11. Bulmaca Parçaları

Beckett

Beckett yatağa uzandı ve karnındaki uyarılmayı görmezden gelerek durakladı.

Dikkatinin Eli'nin yuvasındaki ifte kaymasına izin verdi, orada zevk sonunda aptalca maskaralıklarına galip geliyordu.

Eli'nin yüzündeki alaycı sırıtış kaybolmuş, yerini gerçek bir arzuya bırakmıştı. Jack' parmakları Eli'nin altındaki battaniyeyi kazıyor, birlikte bir ateşin ilk dalgalarını yaşarlarken başı omuzlarına düşüyordu.

Birbirlerinin içinde için ona pek aldırış etmediler. Yıllar süren kör bir dostluktan sonra nihayet bir araya gelen ikisinin dışında hiçbir şey yoktu.

Birbirlerine bakışları, aynı ritimde verdikleri nefesler, Eli'nin tırnaklarının Jack'in omuzlarına sürtünmesi... Onları birbirlerine bu kadar düşkün görmek neredeyse romantikti.

"Jack," diye nefes aldı Eli ve Beckett birbirlerinin gözlerinin içine bakmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Tanrım, bu kadar mıydı? Bu ikisinin sonunda itiraf etmesi için gereken tek şey bu muydu-

"Umarım gözlerimi şaşkınlığa getirmeye hazırsındır," diye fısıldadı Eli.

Ve, şey. Tamam, belki de bu ikisinin birbirlerine neden bu kadar aşık olduklarını itiraf etmeleri için birlikte bir orgazmdan daha fazlası gerekti.

Jack inledi ve Beckett kalçalarının teklemesinden onun yaklaştığını anladı.

"Emin ol öyleyim," diye karşılık verdi Jack ve Beckett gözlerini devirmekten kendini .

Bu ikisiyle ne yapacaktı? "Jack, lütfen, lütfen, lütfen," diye sızlandı Eli.

Beckett sadece bir alfabeydi, bu ise kızışmış bir omega, erkek arkadaşına onu düğümlemesi için *yalvarıyor*.

Etkilenmemiş değildi.

Özellikle de kokuları arttıkça ve birbirine karıştıkça. Eli'nin çökmekte olan çikolata ve vişne kokusu Jack'in taze tarçınıyla birleşerek odayı doldurdu. Birlikte ne kadar nefis koktuklarını biliyorlar mıydı?

Beckett'in siki pantolonunun içinde kıpırdandı ve yataktan kaydı.

Jack ve Eli, tekrar yatağın kenarına yerleşmeden önce pantolonunu ve gömleğini çıkarırken onun yokluğunu fark etmediler bile.

"Oh, kahretsin, Eli," diye inledi Jack ve kalçaları yeniden kasıldı. "Seni hissedebiliyorum, içimdeki hayatı sıkıyorsun."

"Beni çoktan düğümlemiş olsaydın buna gerek kalmazdı," diye tersledi Eli ve Jack bir kahkaha attı.

"Böyle olacağını bilmeliydim," diye karşılık verdi, başını göğsüne sokuldu.

"Ne gibi-ahn-" Jack bir meme ucuna yapışıp sırtını kamburlaştırınca, kızın tepkisi bir iniltiye dönüştü.

"Otoriter," dedi sonunda, hassas tenini yalamadan önce dudakları göğsünün tepesine yapıştı.

"Oh, evet," dedi titrek bir sesle. "Şimdi de buna mı başladın?" Başını eğip Beckett'ı buldu ve yanakları bir saniye öncesine göre daha pembeydi. "Değil mi Beckett?"

Beckett spot ışıkları altında dondu kaldı.

"Bana söyledi," diye itiraf etti Eli ve Jack sadece azgın bir utanç olduğunu tahmin edebileceği bir şekilde inleyerek onun etinin alt tarafını ısırdı.

Davet için minnettar olan Beckett, Jack'in yanına yaklaşarak dudaklarını ensesinde gezdirdi. "Şimdi öpüşüp anlatacak mıyız?"

Jack'in ürpertisi omurgasında dans etti. "Ona olanı söyledim," diye itiraf etti Jack.

Beckett onun tenine karşı sıırttı, sonra Eli'nın bakışlarıyla buluşarak, "Aferin oğlum," diye fısıldadı.

Onun sözleri ve Jack'in tepkisi karşısında gözleri karardı.

"Hiç adil değil," diye nefes aldı Jack, kalçaları Eli'a doğru düzensiz bir şekilde tekmelenirken. "Bana bu şekilde saldıramazsın."

Eli, "Bayılıyorsun ama," diye takılınca Jack başını kaldırdı.

Adamın yüz ifadesinde gördüğü şey dudaklarının seğirmesine neden oldu ve sonra bir elini adamın saçlarından geçirip onu kendine doğru çekti.

Bu sıcaklık Eli'la ilgili olsa da Beckett Jack'in omurgasını boydan boya öptü. Ellerinin Jack'in sırtında, yanlarında, kalçalarında ve uyluklarında dolaşmasına izin verdi. Beckett Jack'in kalçalarını okşarken Jack'in kalçaları tekledi.

Elini bacaklarının arasına götürdü ve Jack dizlerini açarak onun meraklı dokunuşunu memnuniyetle karşıladı. Beckett onun yumuşak tenine sırttı, Eli'nin omzunun üzerinden bakışlarıyla buluştu ve parmaklarını Jack'in sikinin dibinde gezdirirken herhangi bir tereddüt olup olmadığını araştırdı.

Titredi, Beckett'ın parmak eklemleri kayganlaşırken gözleri kapandı.

"Bunu ona neden hâlâ vermedin?" diye sordu Jack'in düğümünü daire içine alıp sıkarak.

Jack tısladı, kalçaları öne doğru sallanıyordu-

"Lanet olsun, evet evet evet," diye sızlandı Eli, düğüm göbeğine bastırırken. "Ver onu bana."

Beckett elini oynatmayı reddederek, "Jack cevap verene kadar olmaz," diye itti. Jack'in boğazını ısırıldı. "Ne bekliyorsun?"

Jack saçma sapan bir şeyler mırıldandı, kelimelerin sesi neredeyse hiç çıkmıyordu ve Beckett mırıldandı. "Neydi o?"

"Çok hızlıydı," diye itiraf etti nefes nefese. "Henüz bitmesini istemedim." "Oh, tatlım," dedi Beckett. "Bu daha başlangıç."

Beckett elini çekti ve Eli bacaklarını Jack'in beline doladı, her ikisi de Jack'in etrafında dolanana kadar dizleri Beckett'a çarptı.

Beckett Jack'in içine doğru itti, sikini onun kıkır yanağına bastırdı ve ellerini Jack'in kalçalarına koydu. "Sakin ol, şimdi," diye ikna etti ve Jack'i ileri doğru yönlendirdi.

Jack'in düğümü yavaşça Eli'nin içine girerken Jack ve Eli'nin inlemeleri odayı doldurdu. Jack'i çevreleyen kalçalarından biri titriyordu ve Beckett bir elini kalçanın dışına doğru kaydırırdı.

Sanki onun nazik dokunuşu elektrikliymiş gibi, Eli sarsıldı ve Jack onu aşağıya, aşağıya, aşağıya doğru takip etti, Eli onun altında hareketsiz kalana kadar, dişleri dudağına battı ve sonra-

"İşte bu," diye ısrar etti Beckett, rahatlamak için Jack'e sürtünerek. Eli bir çığlık atarak dudaklarını ayırmadan önce onların altında titredi, bir orgazmın zirvesinde akıp giderken vücudunu gevşeten gerginlik.

Beckett kalçalarını oynatmaya devam etti, bu da Jack'i ona sürtünmeye, kalçalarını ona doğru hareket ettirmeye teşvik etti.

Beckett ona, "Onu tekrar boşaltabilirsin," dedi ve bir avucunu Jack'in başının arkasına koydu. Jack'i nazikçe aşağı itti, ta ki meme uçlarından birini tekrar dudaklarının arasına alana kadar. "O zaman belki sen de boşalabilirsin."

Beckett orgazmını şu anda Jack'in düğümünün etrafında spazm geçiren omega için saklamak istedi ama kalçalarını Jack'e doğru yuvarlamaktan kendini alamadı, ritmi her ikisi için de eşit tuttu. Jack'in bu şekilde aralarında sıkışıp kalmasına, Eli'ı memnun etmek için kullanılan bir oyuncak olmasına bayılıyordu.

Eli'yi kontrol etmek için bakışlarını aşağı kaydırırken, onun da bundan hoşlandığını fark etti.

"Yaklaştım," diye homurdandı Jack ve Eli'nın içine girerken ritminden saptı.

Beckett bir elini onun saçlarına koyarak kafa derisini okşadı ve sonra elini sıkarak onu diğer göğsüne götürdü.

Eli'nın gözleri kocaman açılmıştı, tırnakları Jack'in yanlarına batıyor ve dizleri hâlâ kalçalarını sıkıyordu. "İyiyim," diye boğuk bir ses çıkardı. "Tanrım, Jack, hissediyorsun..."

Kadın durakladığında Beckett başını salladı, dili kuru dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladı.

"Kendimi çok dolu hissediyorum," diye itiraf etti ve Jack'in kolları onları tuttuğu yerde titriyordu. "Bir oyuncaktan çok daha iyi," diye iç geçirdi.

Jack, Eli'in sızlanmasına ve Beckett'in dokunuşuna rağmen sustu. Başını kaldırdı. "Sen hiç-"

"Jack, ben sadece betalarla çıkarım. Onların düğümleri yok," diye fısıldadı. "Ben senin ilk düğümün müyüm?" diye sordu ve Beckett, ah, Beckett *duyabiliyordu*

Sesindeki yıkım.

"Hadi canım, Sherlock," dedi Eli, gözleri kararmış, dizleri yanlarını sıkıyordu. "Lütfen yürümeye devam edin."

Jack bunu yaparken inledi.

Beckett onun sırtına bir gülümseme bastırdı ve bir elini vücutlarının arasına kaydırarak avucunun içini Eli'in tümseğinin üzerine koydu.

Beckett açısını ayarlayıp başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirirken başı yastıklara doğru eğildi, ağzı bir iniltiyle ayrıldı.

"Ah," diye inledi Jack onun tenine karşı. "O-"

"Biliyorum," diye mırıldandı Beckett. Kadının başparmağına karşı nabzının attığını hissedebiliyordu ve kadın parlak gözlerini tavana doğru kırıştıran kadar orgazm boyunca onu okşamaya devam etti.

Eli kızın tahrikiyle kayganlaşmıştı ve Beckett Jack'in çenesini kavrayıp başparmağını alt dudağında gezdirdi.

"Artık gelebilirsin," dedi Beckett ona ve Jack dudaklarını Beckett'in parmağına dolayarak onun tadına bakarken, kalçaları Eli'a bir, iki kez daha vurdu ve sonra duruldu. İniltisi Beckett'in başparmağının etrafında boğuldu.

Eli'nin dizleri Jack'in kalçasından ayrıldı, battaniyeye doğru gevşedi, yüzünde mutlu bir ifade vardı.

Beckett Jack'ten uzaklaştı, yana doğru yığılmadan önce omzunun arkasına bir öpücük bıraktı, siki hâlâ ağrıyordu ve sertti ama kendisine ihtiyaç duyulana kadar beklemekten memnundu.

"Vay anasını," diye mırıldandı Jack, yüzü Eli'nin boynuna gömülmüştü. O da aynı fikirde bir nota mırıldandı.

Jack kollarını yukarı iterek, "Dayan, dizimi tutmalıyım," dedi. Yuvarlanmadan önce Eli'yi kendine doğru çekerken inledi. Eli bir ürperti ve iç çekişle Jack'in göğsünün üzerine yerleşti.

Jack'in düğümü onları bir süre daha kilitli tutacaktı ve Eli şimdilik halinden memnun görünüyordu.

Böylece Beckett en iyi yaptığı şeyi yaptı: hizmet etti.

Jack'in sol dizine hafifçe vurarak Beckett'a daha iyi erişmesi için işaret etti. Rahatlamış bir sesle bacaklarını biraz araladı ve Beckett ayaklarını sürüyerek yaklaştı, sarmaş dolaş çiftin yanında dizlerinin üzerine çöktü.

Beckett ellerini Jack'in sorunlu dizinin etrafındaki bölgede gezdirirken Jack, "Evet," diye tısladı. Parmaklarını kası çevreleyen kasın içine soktu ve inleme karşısında gülümsemesine engel olamadı.

Eli kucağında ayaklarını sürüyerek, "Aman Tanrım," diye söylendi. "Böyle sesler çıkarmaya devam edersen bu hiç bitmeyecek."

Beckett bir kahkaha attı ve Jack'in dizine masaj yapmaya devam etti.

Beckett'ın verdiği su şişeleriyle de sıvı aldılar ve bunun kolay olmayacağını bilmeliydi.

Jack, "Ooo, çok soğuk," diye yakınırken Eli homurdandı.

Beckett ona baktı ve bakarken elleri durakladı. Eli bir elini Jack'in göğsüne koyarak kendini yukarı itmiş, su şişesinden içerken sırtını kamburlaştırmıştı.

Alttan kayarak Jack'in göğüs kafesine sıçradı ve göğsünden aşağı aktı.

Her yutkunuşunda boğazı zorlanırken Jack de ona bakıyordu.

"Üzgünüm," dedi Eli sonunda, hiç de üzgün görünmüyordu.

Şişenin kapağını kapatıp Beckett'a vermeden önce Jack'in göğsüne birkaç damla daha damlattı.

Şişeye gözlerini kırptırdı ve Eli dikkatini çekmek için şişeyi salladı. Sonunda uzanıp şişeyi aldı ve Eli'nin bakışlarına bakarak, eğlenceyi ve hâlâ devam eden uyarılmayı not etti.

Jack'le tekrar yüzleşerek üzerlerindeki büyüyü bozdu ve Jack'in dizine yatıştırıcı dokunuşlar geri dönmeden önce şişeyi yan masaya koydu.

Neydi o?

Jack'in kahkahasının sesini tekrar duyması bir anını aldı. "Oh, bundan emin değilim," diye alay etti Eli.

"Hayır, hayır. Gözlerinin şaşı olduğunu kesinlikle gördüm," diye itiraz etti Jack, yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla.

"Nereden biliyorsun?" Eli sahte bir öfkeyle alay etti. "Gözlerin kapalıydı!"

Beckett, "Sanırım kesinlikle bazı gözlerin şaşı olduğunu gördüm," diye araya girdi. "Bu adil değil, bana karşı birlik olamazsınız!" Eli sızlandı.

"Ben de öyle dedim!" Jack işaret . "Pek bir şey fark etmedi, değil mi?"

Eli gözlerini devirerek Jack'e baktı, sırttı ve Jack'in göğüs ucunu çimdikledi.

"Ah!" diye bağırdı, bir yandan gülümsemeye çalışırken bir yandan da incinmiş etini ovuşturdu. "Kötü."

"Hoşuna gidiyor," diye karşı çıktı Eli ve şimdi gözlerini deviren Jack'ti.

Beckett dudaklarındaki kıvrımı gizleme zahmetine girmedi. Bu ikisi sıcağın ortasında bile çok iyi anlaşıyordu.

Birlikte olmaları gerekiyordu, diye düşündü ve bu ilk kez olmuyordu. Belki de onları buna ikna etmek düşündüğünden daha kolay olacaktı.

Kıkırdamaları arasında donup kaldılar ve Eli bir iç çekti, kokusu bir kez daha şurup gibi tatlıya dönüştü.

Beckett birbirine dolanmış bacaklarının arasına bir bakış attığında Jack'in düğümünün nihayet çözüldüğünü fark etti. "Tebrikler, Jack'in düğümünü çözdün," diye alay etti.

"Tanrıya şükür," diye homurdandı Eli ve Beckett'ın üzerine atılmadan önce kendini Jack'in bedeninden dikkatle ayırdı.

"Hey, buna içerledim," diye seslendi Jack, ses tonunu renklendiren bir eğlenceyle.

Beckett bir *oof* sesiyle yatağa geri düştü ve kalçalarına binmiş olan Eli'a baktı. Bacakları uzamış, ayakları Jack'in omuzlarında bir yerde son bulmuştu.

Eli'nin ıslak, sıcak ve erkek arkadaşının dölünün damladığını hissettiğinde kan o kadar hızlı aktı ki başı döndü.

Beckett ona bakarak, "Ah," dedi.

"Tüm alabileceğim bu mu? 'Oh' mu?" diye sordu ona ters ters bakarak. "Jack *beni düğümleyerek* elini tutuyor ve sonra diz masajı yapıyor ve ben *'oh' mu alıyorum?*"

Beckett dudaklarının yavaş bir gülümsemeyle kıvrılmasına izin verdi. "Bundan çok daha fazlasını alacaksın bebeğim," diye söz verdi Jack'i erittiğini bildiği o ses tonuyla.

Ona karşı sallandı, üzerinde sürtündü, sert horozunu karnına bastırdı, kendini yukarı ve aŗaŗı kaydıldı.

Jack yataŗın diŗer ucundan homurdandı ve Beckett Eli'nin vücudunun etrafına bakarak-

"Jack, suratına tekmeyi yersin," diye uyardı Beckett, ayaklarının dibine bakarak.

Gözleri faltaŗı gibi aılmıŗ olan Jack yavaŗŗa eŗildi, diŗlerini göstererek Beckett'ın küçük parmaŗını ısırmaya hazırlandı.

"Ona bakmayı kes," diye mızdımlandı Eli ve sonra yüzünü kendi yüzüne çevirirken yanakları küçük elinin içinde eziliyordu. Kuaŗında sürtünmeye devam etti ve bir sıcaklık mızraŗı kalçalarını ona doŗru yuvarlamasına neden oldu. Kızın tatlı nefesi odanın ani sessizliŗini doldurdu.

Beckett sıdıttı. Ve hemen onları ters çevirerek Eli'yı yüzüstü yataŗa itti. Elleriyle battaniyeyi kavradı ve gururla dizlerini altına aldı.

Ellerini kalçalarının arkasında gezdirdi ve baŗparmaklarıyla onu ayırmadan önce kıının memelerini sıktı. Onu grdŗnde bir inilti yuttu, uyarılma kaygan ve inci beyazı damlıyordu.

"Jack'in dŗmn çoktan aldın, dölleri hâlâ içinden akıyor ve sen hâlâ kıskanıyor musun?" Yumuŗak bir Şekilde nefes aldı, hassas adımlarla bu bölgeye doŗru ilerliyordu.

Eli sızlandı ve yataŗın içinde onun duyamayacaŗı bir Şeyler mırıldandı.

Beckett onun üzerine eŗildi, sikini bacaklarının arasına bastırdı ve sırtına örttü.

"Neydi o?"

"Ben omega'yım," diye cevap verdi, sesinde huysuz bir nota vardı.

Tanrım, onun ve Jack'in kendisine verebilecekleri güçten neredeyse başı

.

Beckett uzaktan mırıldandı ve dudaklarını onun omzunda gezdirdi. "Bu doğru. Ve bu da senin ateşin," dedi, omurgasının uzunluğunu takip ederken onu yatıştırdı ve sonunda geri çekildi. Bir elini sikinin etrafına sardı ve başını onun göbeğine doğru itti, sanki daha hızlı girmesini sağlamak istercesine ona doğru eğilmesini izledi. "İlgi odağı sen olmalısın, değil mi?" diye açıklık getirdi, onu kızdırmaktan başka bir şey yapmamaya devam etti, ucunu klitorisine sürttü ve sonra

Tekrar.

"Evet," diye kabul etti ve Beckett kalçalarının iki yanını avuçlayarak onu sabit tuttu.

Beckett, adam ona doğru sürüklenip girişinde durakladığında kadının nefesinin kesildiğini duydu. Yavaşça ve acı verecek kadar hassas bir şekilde içeri bastırdı.

Eli yanağını şilteye bastırmadan önce alnını şilteye dayadı.

"Biliyorum," diye mırıldandı. Beckett, Jack'ten biraz daha kalındı ama diğer alfanın bıraktığı dağınıklık yüzünden kayması daha kolay olmuştu.

Bu arada Beckett başını çevirip Jack'i bakışlarıyla bulma dürtüsüne direndi.

"Tabii ki böyle hissedersin," diye yarı sızlandı Eli, yarı kızgınlıkla tükürdü.

"Neden?" diye sordu, cevabı biliyordu ama yine de bekliyordu.

Onun yerine Eli sessizdi.

Beckett ona baktı, inadına sessiz kaldığını biliyordu ve kalçalarını geri çekmeye başladı.

"Nonono," diye sızlandı Eli, onu iterek. "Gitme." Beckett durakladı. "Sana bir soru sordum," diye mırıldandı.

"Sen de Jack'in alfalarından birisin. Yani tabii ki mükemmel bir sakin var." Geriye doğru uzandı, bir elini Jack'in kalçasına soktu ve onu tekrar içine çekmeye çalıştı.

Kadının güç yanılsamasına kapılmasına izin verdi ve tekrar içeri kaydı.

Beckett bu ses tonunun neden bu kadar küçümseme dolu olduğunu merak etti. Jack'e sunamayacağı bir şeye sahip olduğu için olabilir miydi? Ya da belki de Beckett Jack'e sahip olduğu için şanslı olmalıydı ve bu nedenle mükemmel bir aleti de vardı?

"Sanırım ikimiz de Jack'in alfalarından birinden daha fazlası olduğumu biliyoruz," diye homurdandı, kalçalarını kızın içine soktu, kendini derinlere yerleştirdi ve kız onun etrafında titrerken bir iniltiyle boğuldu.

Nefes nefese kalırken başını geriye attı, adam onu tekrar tekrar mızraklarken daha iyi bir kaldıraç için kendini ellerinin üzerine itti. "Oh, Tanrım."

"Eğer ben Jack'in alfalarından biriysen," diye başladı, sadece içine girebilmek için geri çekilerek, "o zaman sen de Jack'in omega'sı olduğunu kabul etmez misin?"

Belinden eğildi, bir elini kadının sırtına doğru kaydırarak kıvrıcık pembe saçlarını karıştırdı ve kulağına yakın konuştuğundan emin oldu. "Bu durumda onun tek omegası mı?"

Eli onun etrafında çırpınıyordu, sıcak ve çaresizdi ve onun elinden kurtulmanın hiçbir yolu yoktu, tek yapabildiği onun kollarında titremekti.

"Yani gerçekten," diye nefes nefese kaldı, "en uzman sizsiniz, öyle değil mi?"

Onun yutkunduğunu duydu ve bir yay gibi gerildi, beklenti alevlendi. İşte bu kadardı. Jack'e olan hislerini ona itiraf ettirecekti.

"Uzman bu bağlamda kullanılacak bir kelime değil," derken sesi iğdi.

Beckett bir şaplaqla durakladı, kalçaları onunkilerin arkasına yapışmış halde hareketsiz kaldı ve yan taraftaki hareketi görmeden önce bir kahkaha attı. Sırıttı.

"O haklı mı?" Jack aniden yatağın kenarına yaklaşıp avuçlarını yüzünü Eli'inkine yaklaştıracak şekilde yerleştirerek sordu. Gözleri yakınlıktan neredeyse şaşı olmuştu, konuşurken dudakları Eli'ninkileri okşuyordu. "Sen benim özel kızım mısın?"

Eli sızlandı, dudakları sesle birlikte düzensiz bir şekilde ayrıldı, cevap veremedi.

Beckett saçlarını serbest bırakırken Jack de parmaklarını onun tutuşunu değiştirmek için geçirdi. Sonra kadının belini sıkıca kavradı, onu doğru şekilde kavislendirdi ve kalçalarını serbest bıraktı.

İlk sert itişte haykırdı, Beckett'ın gücüyle dudakları kazara bir öpücükle buluştu.

Jack bundan yararlandı ve bunu gerçek bir öpücüğe dönüştürdü, dudakları ve diliyle Beckett'ın içinden çıkan tüm küçük iniltilerin tadına baktı.

"Omega'm mı?" diye devam etti, kelimeleri oluşturmak için ağzını zar zor geri çekti.

Eli başını salladı ve Beckett onun gözlerinde yıldızlar mı yoksa daha uygun bir ifadeyle kalpleri mi olduğunu merak etti.

Jack'in gözleri yarı kapalı, sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi Eli'ye bakıyordu.

"Ne diyorsun?" Beckett, Jack'in bakışlarını Eli'nin başının üzerinde toplayarak sordu. "İlgi odağı olmak istiyor. Ona istediğini verelim," diye önerdi.

Jack'in gözleri uyarılmışlıkla parlıyordu ama Eli'nin yanağını kavrayıp bakışlarıyla buluşurken dokunuşu çok nazikti. "Bunu ister misin, özel kız?"

Eli'nin dudakları öpücükle ısırılmış kırmızıydı ve başını sallarken alttakini dişlerinin arasından çıkardı.

"Anlat bize bebeğim," dedi Beckett. "Kelimeler."

"Evet, evet, ikisi de," dedi, sesi havadar ve tizdi, tıpkı amcığı gibi ihtiyaçla damlıyordu.

Beckett itişlerini yavaşlattı, her birini nazik ve derin yaptı, her itişte kadının onun etrafında sıkıştığını hissetti.

Jack dik durdu, zaten sertleşmiş olan elini kendine sardı ve Eli'nin saçındaki tutuşunu gevşetti, böylece ilk başta istediğini alabilecekti.

Kadın ağzını ilk kez onun üzerinde gezdirdiğinde dudakları aralandı.

Jack cennete gitmiş gibi görünüyordu ve Beckett Eli'nin yüz ifadesini göremese de, onun etrafında gerildiğini hissedebiliyor, parmaklarının çarşafta kıvrılışını izleyebiliyordu.

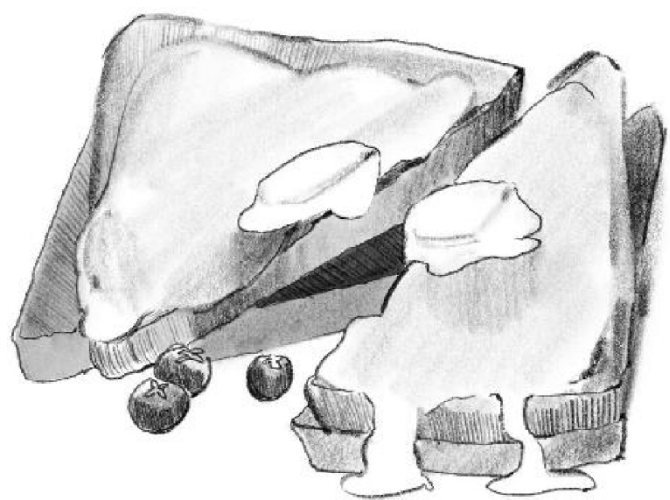
Jack bir iniltiyi bastırıp ellerini Eli'nin saçlarında dolaştırarak pembe telleri saygıyla okşarken, Beckett duyduğu sevginin gücü karşısında şaşkına döndü.

Burada kızgın bir omega ile ilgilendiğine ve bastırılmış duygularının ortaya çıkışına tanık olduğuna inanamıyordu.

Beckett Eli'ın sırtını nazikçe okşadı.

Bu omega'ya ihtiyacı olan her şeyi ve daha fazlasını
verecekti. Bakışları tekrar Jack'e kaydı.

İstedğini bilmese bile.

12. Too Sweet'te

Eli

G yatak takımını yırtan Eli inledi ve etrafını saran his dalgasına kendini .

Beckett her dikkatli hamlesinde yavaş ama emin adımlarla hızını artırıyordu. Jack'in ağırlığı dilinin üzerindeydi. Her iki taraftan da doldurulmaya alışmıştı, alfaların rahatlama sunmasına rağmen sıcaklık hâlâ içinden geçiyordu.

"Kendi tadına bakabiliyor musun?" Jack saçlarını okşayarak sordu. Kadın bakışlarını kaldırdı ve Jack'in ona dünyanın sekizinci harikasıymış gibi baktığını gördü. "Beckett'ın parmaklarında tadına bakabilirim," diye ekledi sonradan.

Beckett arkasından, "Hoşuna gitti," diye mırıldandı ve sesi Jack'in etrafında boğuklaştı.

Onunla bu şekilde alay etmeleri, sanki orada değilmiş gibi hakkında konuşmaları adil değildi.

Ve yine de uyarılma onu yeniden mızrakladı.

Dilini Jack'in alt tarafına bastırđı, başını salladı ve mantar ucunun hemen altına doğru eğdi. Onun yanında kendini tattı ve bu konuda inledi.

Saçlarındaki elleri onu sıkıca kavradı ve kalçalarını bastırarak tekrar içeri girerken onu hareketsiz tuttu. Jack ve Eli sonunda bir ritim bulduklarında Beckett'ın hızı arttı, Jack'in etrafında yutkundu ve Beckett'ın ellerinde sırtını kamburlaştırdı.

Onu aralarında çalıştırdılar, Jack geri çekilirken Beckett itti ve sonra dönüşümlü olarak Eli sürekli olarak her iki alfa tarafından dolduruldu.

Jack'in sikinin etrafında inliyor, onun tepkilerine hızla bağımlı hale geliyordu. Elleri saçlarında bağlıydı, acının sınırında sıkıyor, duyularına keyifli kıvılcımlar gönderiyordu. Beckett'ın parmak izleri, onu Jack'in üzerine yatırıp çekerken belinin etrafında kalmıştı. Onun içinde sürüklenmesi mükemmeldi. İkisine de odaklanamıyordu çünkü birine odaklandığı anda diğeri dikkatini dağıtıyordu.

Eli sadece bir his ve zevk yumağıydı. Bir omega her hareketinden memnun oluyordu.

Beckett özellikle sert bir hamleyle, "İkiniz neredeyse kucağımdayken uyandım," diye homurdandı.

Eli kalçalarının ona her vuruşunda inledi, boğazından çıkan küçük sesler Jack'in tekrar ağızına girmesiyle boğuldu. Her seferinde onu biraz daha derine çekti, tırnaklarını uyluğuna geçirmek için bir elini kaldırdı.

Adam onun üzerinde inledi ve kadın bu sesi amına kadar hissetti, arkasındaki alfanın etrafında titriyordu.

Beckett onlara, "Keşke şu anda ikinizin de nasıl göründüğünü görebilseydiniz," dedi.

Beckett dışarı kayarken Eli nefesini tutarak Jack'i tekrar içine aldı ve burnu Jack'in dibindeki kesilmiş buklelere çarpana kadar almaya devam etti.

"Oh, kahretsin." Jack'in sesi küfürle birlikte çatladı ve Eli, çenesi iyice gerilmeseydi zaferle gülümseyecekti. Tırnaklarını nazikçe kafa derisine geçirerek onu yerinde tuttu.

Adam boğazındaydı ve Eli'nin gözleri sulanıyordu, ama Beckett tekrar içine daldığında, düğümü girişine sürtünürken, Eli ikisinin arasında ürperdi, ulaşamayacağı rahatlamaya daha da yaklaştı.

"Şuna bak," dedi Beckett ve Eli onun dikkati karşısında ürperdi.

Bu anda çok özgürleştirici bir şey vardı, sadece onu memnun etmek için orada olan bu iki alfanın arasında var olmak ve yine de onların halat çekme savaşında hala ip olmak.

Birinden diğerine itildi ve çekildi, Jack tekrar dönmeden önce bir nefes aldı. Sanki aitmiş gibi yerine kaydı ve Beckett'ın düğümü duraklamadan önce tekrar onun çekirdeğini dürttü. Jack kalçalarını oynatarak düğümünü kadının amcığına sürttü ve Eli ona doğru bastırdı, istiyordu.

"Hayır, hayır, hayır, burada kal," dedi Jack, bir elini kısa saçlarında dolaştırarak. "Bırak sana versin."

Eli aralarında neredeyse gevşek bir haldeydi, titreyen bir koluyla onun altında duruyordu ve bir eli Jack'in kalçasına gömülmüştü. Karamel pürüzsüz hale gelmeden önceki o endişe verici an gibi şurup gibi tatlı, düşünceleri kalın ve hantal hissediyordu. Eğer dikkatli yaparsan.

Dudakları Jack'in etrafında ayrılmış, çenesi kendi tükürüğü ve muhtemelen Jack'in prekumuyla ıslanmıştı ve bu ne kadar iğrenç olursa olsun, Jack ona çok güzel bakıyordu. Sesi saygılıydı, elleri saçlarını asla çok sert çekmiyordu. Yüzünü sikerken, nefesini kontrol ederken bile Beckett'la mükemmel bir senkronizasyon içinde yapıyordu, böylece Beckett boğulmuyordu.

Beckett, başparmaklarını kızın beline bastırarak her hamlede onu kamburlaştırdı ve kızın aldığı nefesler her sikilişinde acınası küçük inilti halinde çıkana kadar içindeki o noktaya çarptı.

İkisinin sıcaklığının altında fokurdayarak kaydı. Nabızı kulaklarındaydı ve odaklanabildiği tek şey ileri geri, içeri ve dışarı, karamel kalınlığındaki zevkin yavaşça damlamasıydı.

"Kahretsin, ben-" Jack geri çekilerek onu eksik ve boş bıraktı ve Eli tırnaklarını geçirerek gözlerini Jack'e dikti.

"Tanrım, Eli," diye nefes alarak başparmağını kızın alt dudağında gezdirdi.

Eli dilini adamın parmağının üzerinde gezdirerek onu dudaklarının arasına almaya çalıştı.

Jack'in çıkardığı ses de acınasıydı. "Tanrım, bunu çok istiyorsun, değil mi?"

Belki de hayatının bir döneminde Jack'e sulu gözler ve kullanılmış bir boğaz ile bakmaktan utanırdı.

Ama şimdi değil, sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi, sanki yeni ve değerliymiş gibi, sanki gözlerinde yıldızlar varmış gibi ona bakarken değil.

Eli onun kendisine *hep* böyle bakmasını isterdi.

Başını salladı.

Jack derin ve ateşli bir şekilde inledi ve sikini tekrar kızın dudaklarının arasına soktu.

Hareketlerindeki çaresizliğe rağmen ona karşı hâlâ çok dikkatliydi ve Eli gözyaşlarını kırıştıtararak uzaklaştırdı.

Beckett'in kalçaları kasıldı, düğümü daha sert bastırdı ve Eli inledi, ses Jack'in etrafında titreşti.

"İstiyor musun?" Beckett sordu ve Eli sadece tekrar mırıldanabildi, kalçalarını Beckett'in sıkı kavrayışında olabildiğince oynattı.

Evet, bağırarak istiyordu. Bunun için yanıp tutuşuyor, amcığı *yeteri kadar* titriyor, midesi beklentiyle geriliyor, damarlarının derinliklerinde ihtiyaç kaynıyordu.

Her biriyle o kadar doluydu ama yine de o kadar boştu ki Jack ve Beckett'in onunla ilgileneceklerini, ona istediğini vereceklerini biliyordu. Teni terden sıırılsıklamdı ve kalbinin her kaotik atışında daha da ısınıyor, daha da çıldırıyordu.

Onu ileri geri ittiler, onun kendilerini kullandığı kadar onu da kullandılar, dokunuşları dikkatli ama talepkârdı, sertliğin sadece bu tarafındaydı.

Karamel çok uzun sürdüğünde olduğu gibi sabırsızlık onu kemiriyordu. Kaşığına içine çok erken daldırdığında, damlamanın kıvamını test etmek için kaşığına kaldırdığında. İp kopmadan önceki o ana yakalanmıştı, gergin ve tadını alabileceği kadar yakındı.

Sonra Beckett'in eli onun beline dolandı ve üzerine eğilerek parmaklarıyla klitorisini oynamaya başladı. Karamel gibi yapışkan ve yapışkan olan fokurdayan zevkle haykırdı. Düğümün fırçalandığını hissetti ve belki-evet! Adam onu doldurdu, içeri kaydı ve kolu

Sarsıldı, düğümü daha da şişip ihtiyacı olan her yere daha sert bastırırken kendini zar zor ayakta tuttu. Yardım etmek için elini Jack'in kalçasından çekti ve sonra Jack'in kasıkları dilinin üzerinde nabız gibi atarken burnunu öptü, boğazından aşağı öyle derinlere aktı ki ödülünün tadını bile alamadı.

Eli, Beckett'in düğümünün etrafında paramparça oldu, gözleri titreyerek kapandı, nihayet, *nihayet* o tatlı serbest bırakılmanın, içinde her zaman var olan cehennemin serin merheminin peşine düştü.

Daha da yaklaştılar ve uzaktan, üstünden öpüşen dudakların şapırtısını duydu. Bunu hayal etti, dilleri dağınık bir şekilde buluşuyordu, Eli aralarına girmişti, onları ayıran tek şey buydu.

Geri çekildiklerinde Eli bir nefes çekti, Jack geri çekilirken onun çenesini nazikçe kavradı.

Sonunda kollarını bıraktı, yatağa uzandı ve yanağını yatağa bastırarak Beckett'in içinde daha da derine kaymasıyla inledi.

Beckett, "Hayır, yapamazsın," dedi ve kollarını kadının gövdesine dolayarak onu yukarı ve göğsüne doğru çekti. Dizlerinin üzerine oturdu, böylece kadının gidebileceği tek yer aşağı oldu, yerçekimi Beckett'in düğümünü daha da derinlere yerleştirdi.

Başı adamın omzunda gevşekti, artçı şoklar hala devam ederken, adamın etrafında kenetlenirken nefesler küçük huff'lar halinde kaçıyordu.

Beckett ona, "Gel de bir öpücük al, Jack," dedi ve Eli, Jack'in sıcaklığını ve mükemmel kokusunu hissetti.

Dudakları Jack'in dudaklarındaydı ve Eli öpücüğün içinde soluk soluğa kaldı, dili Jack'inkiyle buluşmak için dışarı fırladı ve iğrenç bir rahatlama ifadesi takındı.

"Daha iyi hissediyor musun?" Jack onun ağızına karşı sordu, nefesleri birbirine karışıyordu.

Eli başını salladı. Jack'in elleri yüzünü çevreledi, dokunuşu yumuşaktı. Ama gözleri hâlâ karanlıktı ve parmakları boğazından aşağıya, köprücük kemiklerine ve daha doğru inerken Eli ürperdi.

Adam kızın göğüslerini avuçladı ve Eli başını tekrar Beckett'ın omzuna yasladı, derin bir çaresizlikle nefes nefese kalmıştı.

"Tanrım, Eli," diye inledi Beckett onun kulağının dibinde. Belindeki tutuşu sıkılaştı ve onu biraz yukarı çekti, içindeki düğümü iterek girişini çekti. "Etrafımda sıkıldığını hissedebiliyorum."

Jack onunla oynadı, başını eğmeden önce meme uçlarını hafifçe çimdikledi. Eli onu dudaklarının arasına alırken haykırdı, dilini sert tepenin üzerinde gezdirirken diğerini parmaklarının arasında yuvarladı.

Her dokunuş, doğrudan amcığına bağlanan küçük bir zevk yıldız patlaması gibiydi ve Beckett'ın etrafından fışkırdı -bunun için başka bir kelime yoktu-. Uçurum tekrar yaklaşıyordu, her dokunuşta daha da sıcaklaşan, Beckett'ın içindeki düğümü her karıştırışında içindeki tüm o yerleri aydınlatan bir kaynama.

"Lütfen," diye sızlandı Eli, başını yana çevirdi ve alnını Beckett'ın çenesine çarptı. Eğildi ve Beckett'ın çenesindeki bir çizgiyi yaladı ama Beckett'ın taze yeşil kokusu dilinde burnunda olduğu gibi değildi.

"Neye ihtiyacın var, tatlım?" Beckett sordu ve ödünç aldığı bu aptal evcil hayvan ismi karşısında ağlamak istedi.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti, aralarında titriyordu, Jack'in parmakları acımasızdı.

O kadar yakındı ki, sadece ihtiyacı vardı.

"Jack," diye bağırdı ve ona doğru uzanarak elini saçlarının arasından geçirdi. Onu daha yakına çekti, dudaklarını onunkilere ayırdı. Bir öpücükten çok ve daha fazla çaresiz KEDİCİK yalıyor içine onun Ağız, Beckett onu düğümüne sürtmeye devam ederken her nefeste inilti yükseliyordu. "Lütfen," diye yalvardı ve Jack'in ellerinden biri meme uçlarını okşamaktan kayana kadar ne için yalvardığını bile bilmiyordu.

Karnından aşağı inip kalçalarının arasına iniyor.

Bu dokunuşla kalçaları öne doğru fırladı. "Evet, evet, evet," diye soludu Beckett'in ağzının içine, Beckett onun etrafında sıkılaştıkça inledi.

Parmaklarının klitorisine değdiği ilk anda titremeye başladı, gidecek hiçbir yeri olmayan bu çok yoğun histen uzaklaşmakla, bu hissin kendisini yıkayıp geçmesine izin vermek arasında kaldı.

İkisinin karışımı bir şeyle yetindi, zevk karşısında tamamen çaresizdi. Şişti, büyüdü ve büyüdü, ta ki ne kadar *iyi* hissettirdiğinden korkmaya başlayana kadar.

Dudaklarından ricalar ve sızlanmalar döküldü ve Jack yavaş, eşit bir ritimle klitorisini okşarken her tadına baktı.

Çok hızlı olsaydı, dalganın karşısında kendini çok küçük hissederek onu takdir edemezdi.

Jack ona, "Sorun yok, nefes al," dedi.

Eli hırıltılı bir şekilde nefes aldı, büyümesine izin verdi ve sonra Jack'e bakmak için geri çekildi. Tırnakları göğsünü kazıyor, kırmızı çizgiler bırakıyordu,

Ve vahşı bir yanı, bu anın kendisinde olduğu gibi onda da bir iz bırakmasından *memnundu*.

Hiçbir şey söylemediler, söyleyemediler. Jack adımlarını sabit tuttu, bakışları onunkilere kilitlenmiş, o anı izliyordu.

"Bırak ," diye fısıldadı Jack. ", özel kız, benim için gel."

Parmağı yine kendi kayganlığıyla ıslanmış klitorisinin üzerinde gezindi ve ulaşabileceği en üst noktaya biraz daha sert bastırdı.

Dalga doruğa ulaştığında Eli'nin ağzı açık kaldı, zevkin altında donup kaldı.

Beckett, "Siktir git," diye ama Eli onu gerçekten duymadı.

Jack'in yoğun bakışları bile başını dik tutmaya yetmemiş, yıkıcı bir güçle sarsılmıştı. Jack'in sol eli sonunda kadının göğsünden başının arkasına doğru uzandı ve orgazmın kadının üzerinde yarattığı etkiyi izleyebilmek için onu orada tuttu.

Göz kapakları kapandı, amcığı sıkıştı, ağzı tiz nefeslerle açıldı. Kalçalarını aşağı yuvarladı, Jack'in dokunuşuna doğru eğildi, yavaş hareketlerle bastırmak dışında klitorisinde dondu kaldı, fırtına ve artçı sarsıntılar boyunca ona rehberlik etti.

"Bana bak," dedi Jack ve kadın gözlerini zorla açtı.

Bekliyordu, bakışları her zamankinden daha nazikti, ela derinliklerinde adı konmamış bir duygunun titreştiği gözleri kızın yüzünde geziniyordu.

Eli'nin aklının bir köşesinde elini itmek vardı, o anda çok hassastı. Kalçaları titriyordu.

"miyiz?" diye sordu, inlemekten sesi kısılmıştı.

Boğazını temizledi.

Beckett başını onun omzuna yasladığı yerden kaldırdı ve dikkatlice yere bıraktı, bir elini kalçalarına atarak onu kendisine doğru tuttu.

Bu, içindeki düğümü *çok fazla* kaydırды ve tehdit edici uyarılmaya karşı dudağını ısırды.

Beckett onun sırtına bastırmış, terden kayganlaşmış tenleri birbirine kayıyordu.

Jack onun ön tarafına yerleşti ve kolunu her ikisinin de yanlarına kıvrarak usulca okşadı.

Eli bakışlarını Jack'in başının üstündeki duvarda tuttu, düşünceleri hâlâ dalgındı, gözleri dalgın dalgın kapanıyordu.

"Uyuyacak mısınız?" Jack göğsünden gelen gürültülü bir sesle sordu. "Muhtemelen," diye itiraf etti.

"İyi. İyi iş çıkardın," diye mırıldandı Jack ve Eli onun zarif sözleri karşısında irkildi.

Uyku onu ele geçirdi ve son düşüncesi, gelmeden hemen önce Jack'in gözlerindeki o bakış oldu. Adlandırılmayan bir şey.

Çünkü bunun ne kadar doğru bir his olduğundan korkuyordu.

Bir noktada, saatlerdir olmadığı kadar zihni açık bir şekilde uyandı ve Beckett ile Jack'i derhal yatak odasından kovarak onları Beckett'in yanında getirdiği çantalarla takas etti.

Eli trans halindeyken battaniye ve yastıkların etiketlerini yırtıp mevcut koleksiyonla karıştırdı ve kokularının bulaşmasını umdu

yeni olanlara. Her şey ayarlandıktan sonra içine çöktü.

Yine de yattığında, bu *doğru* değildi ve Jack tekrar kapıda belirip dudaklarını bükene kadar mızızlandı.

"Bana gülme," diye homurdandı ve elini ona doğru uzattı. "Güzel kokmasını sağla. Beckett nerede?"

Tereddüt etmeden yaklaştı, klementinleri yan masaya koydu ve yeni battaniyelerin üzerinden sürünerek kızın etrafını sarmasını sağladı, sonra da battaniyeleri onların etrafına itti.

"Hidrasyon getiriyor."

"Güzel, buna ihtiyacımız olacak," diye homurdandı Eli, daha fazla sıcaklığın kısırtıları yeniden ortaya çıkarken.

"Şimdiden mi?" Jack sordu.

"Neden, korktun mu?" Eli alay etti. "Aletim için korkuyorum belki."

Eli homurdandı ve eliyle bir portakal uzattı. Portakalı soydu, keskin tatlılığın anısıyla çenesi karıncalanmaya başlamıştı bile.

"Yani..." Jack başladı.

Eli bakışlarını kaldırdı, bakışlarındaki ham duygular karşısında kalbi derhal tekledi.

Reddet, reddet, reddet.

"Bunu benim için atar mısın lütfen?" diye sordu ve bir avuç portakal kabuğu uzattı.

Dudakları kıpırdadı ama kadının dediğini yaptı.

Döndüğünde Eli yorganın altına saklanmış, meyveyi parçalara ayırırken parmaklarındaki yapışkan suyu yalıyordu.

Daha önceki düşüncelerine gülmek istedi, bu sıcaklığın bütün akşam olduğu gibi kolay ve zahmetsiz olacağını düşündü.

Şimdi *bunun* fırtına öncesi sessizlik olduğunu anlıyordu. Ve Eli tam güçle vurulmuştu.

Şimdi tek yapmaları gereken, kıyıya vuran felaket duygularından kaçınmaktı.

Beckett'in elinde dört şişe suyla dönüşünden önce ayak sesleri duyuldu ve Eli ikisini de yorganın altında karşıladı.

Beckett'in ona bağlı bir ömür boyu sürecektir çocukluk anıları yoktu. Beckett yeşil kokuyordu. Güneşli bir günde taze kesilmiş çimen gibi, esen rüzgâr yazın dayanılmaz sıcaklığına merhem oluyordu. Beckett... daha güvenliydi.

Korunmak için ona sarılabileceğini düşündü ve ikisinin arasında kıpırdandı.

Sohbetleri dikkatlice gündelikti, şakalar yapıyor ve Eli'nin yanakları yanarken çizik izlerini sayıyorlardı. İki alfanın arasında su içti ve uyudu ve tüm bunların ne kadar doğal hissettirdiğini düşünmemeye çalıştı, çok çalıştı. Bu ikisinin arasına girmenin ne kadar kolay olduğunu.

Özellikle de sıcak bir intikamla geri döndüğünde.

Bir ara "Lütfen, lütfen, lütfen" diye yalvardığını hatırlıyordu. Yan yatmış, elleriyle önündeki battaniyeyi kavramıştı. Jack dizlerinin üzerindeydi, kadının bacaklarından birini kendine doğru çekmiş, bir yandan da karnını dürtüyordu.

"Siktir, Eli," diye yumuşakça inledi ve tek bir yumuşak, yavaş öğütmeyle içeri kayd.

Açı çok farklıydı, çok derin ve iyiydi ve Jack geri çekilirken sadece inleyebilmek için nefesini içine çekti. Omegalar gerçekten bir şeydi, çünkü şimdiye kadar tamamen bitkin olmasa bile uyuşmuş olmalıydı, ama Eli sadece *istiyordu*, Jack'in sikini sanki içinde tutmak için sıkıyordu.

Bu pozisyonda Jack'in hamlelerini karşılayacak bir kaldırıcı yoktu, bu yüzden battaniyeye tutundu ve Jack hızını artırıp onu yuvanın üzerinde ileri geri hareket ettirirken iniltilerini bastırdı.

Beckett onun arkasına geçti, elleri belinde dolaşarak göğüslerini avuçladı, meme uçlarını yuvarladı ve daha fazlası için sızlanmasını sağladı.

Ama onlardan saklanamayacağını bilmeliydi. Beckett bir şekilde onu kucağına almış, sırtını göğsüne yaslamış ve Jack kalçalarının arasına girmiş, derinlemesine itiyor, her hamlesinde düğümü kadının göbeğine çarpıyordu.

Eli gözlerini kapadı, başını Beckett'ın boğazına doğru çevirdi ve içine çekerek taze kokusunun erimiş kakao ve hafıza şeridi tarçınıyla karışmasına izin verdi.

"Eli, bana bak," dedi Jack, o kadar yumuşak ve canı yanmıştı ki, bunu hafifletmeye çalışmaktan başka çaresi yoktu.

Bunu yaptığında gözyaşları sel oldu ve sonra Jack onu düğümledi ve Eli onun etrafında paramparça olurken haykırdı. Öpüştüler, şoklar dünyasını sarsarken dilleri birbirine dolandı ve Eli göğsündeki hisleri görmezden geldi.

Daha fazla, diye yalvardı.

Lütfen, .

İkisini de istemişti.

"Sence kimin olabilir?" Beckett, elini karnının üzerine koymak için teninin üzerinde gezdirerek sordu.

Eli bu dokunuşla, bu öneriyle kollarında sarsıldı, ağzı bir iniltiyle açıldı.

"Oh, Tanrım," diye inledi Jack, alttan ona doğru sokulurken.

Her ikisinin de duvarlarına sürtündüğünü ve onu inanılmaz derecede mükemmel bir şekilde doldurduğunu hissetti.

Beckett onun önündeydi -bakışlarıyla karşılaşmak daha güvenli hissettiriyordu- ve Jack de onun altındaydı. Her ikisi de aletlerini içinde çalıştırıyor, onu hiç düşünmediği kadar iyi dolduruyorlardı. Sıcaklığın ne kadar sürdüğünü, dudaklar ve dişler ve diller ve düğümler arasında kaç saat ya da gece geçtiğini bilmiyordu.

Hayatı boyunca hiç bu kadar zevk almamıştı ve Beckett'in Jack'in yanında, arka planda onun inlemeleriyle birlikte damlayan amcığının içine girmesinin verdiği hissi asla unutamayacağını biliyordu.

"Ya içimizden biri seni böyle düğümlerse, hm?" Beckett sordu, ses tonundaki sertliğe rağmen sesi eşitti. "İkimiz de seni doldururduk ve sonra da bu şekilde tutardık."

Adamın eli genişçe açılarak aşağı doğru bastırdı ve aniden ikisi de kendilerini çok daha büyük hissettiler ve kadın gidecek hiçbir yeri olmadığı için aralarında kıpırdandı. Beckett daha da yaklaştı, birbirine dolanmış bacakları yer açmak için yer değiştirdi.

Sonunda elini indirip başparmağıyla klitorisini okşadı ve kızın başı Jack'in omzuna yaslandı. "Lütfen," diye sızlandı.

"Lütfen ne?" Jack sordu ve eğer elini oraya geri götürecektir gücü olsaydı ona vurabilirdi. Bunun yerine tırnaklarını onun bileklerine geçirdi ve karşılığında parmaklarını meme uçlarının etrafında sıkarak onun dokunuşa doğru eğilmesini sağladı.

Beckett tekrar kızın içine pompalandı ve dağınık bir ritimle klitorisini okşadı. "Seni becermek mi? Döğümlemek mi? mı?" diye sordu başını eğerek.

Dudakları onunkilere değene kadar.

Eli nefes nefese başını salladı. Evet, evet, bunu istiyordu. Hem de hepsini. Adamın döğümü ona süründü ve hem o hem de Jack titredi. "Seni döğümleyebilir, tıkayabilir."

Parmakları hızlandı ve Eli ona bakıp titrek bir nefes verdiğinde, keskin ve karanlık bir sırıtışla gülümsedi. "Sen de gelersen daha iyi olacağını duydum."

Eli'nin gözleri, Jack'in parmakları tam olarak doğru yere bastırıldığında, döğüm nihayet girişine ulaşır onu inanılmaz derecede genişlettiğinde parçalara ayrılırken bembeyaz oldu. Beckett'in elleri göğüslerini kavrayıp öyle sert bastırıyordu ki, Beckett'in hafta sonu boyunca teninde açmış olan diğer morluklarla eşleşecek morluklar bırakmasını umuyordu.

Beckett ve Jack içinde sallanırken dudaklarından bir çığlık döküldü, zar zor hareket ediyordu ama yine de onu içten dışa sarsan bir deprem gibi hissettiriyordu.

Önce Jack boşaldı, sıcak ve ıslak bir şekilde içine boşaldı, siki seğırdi ve kalçaları gıcırdadı. Adam kızın boynunun kenarından ağzını şapırdattı ve kız mutluluk dolu tek bir saniye boyunca Jack'in dişlerinin kızın içine battığını hayal etti.

Bir bağ. Sonsuza kadar bağlı.

Sadece bu fikir bile onu yeniden harekete geçirdi, girişinin hemen yanından geçen düğümle eşleşti, zevkini artırdı ve aşağı inmesine izin vermeyi reddetti.

Bir ses , *daha fazlası için* yalvarıyordu, *evet, lütfen, ...* Bu sesin kendisine ait olduğunu anlaması bir anını aldı.

Gözlerini araladı, gözyaşlarını kırıştırdı ve Beckett'a kilitlendi. Adam eğildi, hâlâ gıcırıyordu, nefes nefese kalmıştı ve kadın öpmek için başını kaldırdı-

Sadece onun yanından geçip Jack'e nişan alması için.

Hayır, hayır, nonono.

Eli yarı hıçkırıklı bir hırıltıyla titrek elini kaldırdı ve Beckett'ın aptal sarı buklelerine hoyratça dolayarak onu Jack'ten uzaklaştırıp kendisine doğru sürükledi.

Eli öpücüğü istedi, onu kendine çekti ve yaklaştığında dudaklarını ısırdı.

Kalçaları kekeledi ve dilini onun dilinin üzerinde gezdirmesi için ağzını ayırdığında, boşalıyordu, düğüm onun içinde serbest kalırken kalınlaşıyordu.

Uzaktan gelen bir gümbürtü, bir lanet, Jack'in ellerinin göğüslerinden kayarak yanlarını sıkması.

"Neredeyse-" diye küfretti Jack onun tenine karşı.

"Biliyorum," diye sızlandı Eli ve elini tekrar bacaklarının arasına götürdü.

"Bir tane daha," diye yalvardı. "Lütfen, ben sadece-"

"Seni yakaladım," dedi ama önce parmak uçlarıyla kadının her iki yarağın etrafında nasıl müstehcen bir şekilde gerildiğini hissetti. "Tanrım, Eli."

Sesindeki hürmet kadının ürpermesine neden oldu.

Neredeyse bitmek üzereydi, biliyordu. Bunu iliklerinde hissedebiliyordu ama bu sadece *daha fazlasını* istemesine neden oluyordu. Tünelin sonundaki ışık ya da öyle bir şey-

Jack noktayı bulduğunda "Evet," dedi ve kalçalarını onun dokunuşuna doğru döndürmeye çalıştı, ancak her ikisi de hareketle inledi ve dudaklarına bir sırtış çarptı.

Tekrar yaptı ve homurtuları bir ödöl gibiydi, Beckett'ın düğümü girişini çekiştiriyor ve Jack içinde seğiriyordu. Döllerile dolup taşan kadın, düğümün etrafından bile dışarı sızıp sızmadığını merak etti.

Sadece bu fikir bile onu sıkılaştırdı, sanki her damlayı içinde tutmak istercesine etraflarını sıktı.

Jack'in eli klitorisinin üzerinde sabit duruyordu ve orgazm hızla, diğerlerinden daha hızlı geliyordu ve onu karşılamak için titrek bir şekilde nefes aldı. Orgazm, Beckett'ı parmaklarına ve havaya doğru kıvrılan ayak parmaklarına kadar yayıldı. Jack onun tüm ağırlığını destekliyordu ve birden kendini çok küçük hissetti, onun kucağında çok önemsendiğini hissetti, bir kolu onu tutmak için beline atılmıştı ve diğeri uyluklarının arasında çok nazikçe oynuyordu.

Beckett, "Bana bir tane daha ver Eli, ," diye teşvik etti.

Jack uyuşturucu bir ritimle klitorisini yukarı ve aşağı çekti ve zevk ona yapıştı, şurup gibi ve ılıktı ve yerle bir olurken ondan kaçamadı.

Jack, "Bizim için gel," diye yalvardı ve onun boynunu ısırdı.

İşte o zaman, dişleri kadının istediği yere çok yakındı ama iz bırakmayacak kadar da nazikti; niyeti, *ya olursa düşüncesi* onu uçurmaya yetmişti.

Yoğunluğu yıkıcı bir şekilde onu sarstı ve son kez ayrılırken üçünün de iniltileri birbirine karıştı.

Gözlerini kırpıştırarak görüşünü tekrar açtığında, Jack'in göğsünde gevşek bir şekilde yatıyordu ve çok yorgundu. Hayatında hiç bu kadar bitkin hissetmemişti.

Ama son küçük ihtiyaç kıvılcımı da nihayet sönmüştü ve Eli günlerdir ilk kez çaresizlikle karışık olmayan bir nefes aldı.

"Aman Tanrım," diye sızlandı, sesi paramparça olmuştu.

Bacakları Beckett'ın kalçalarının etrafında ve sonra... "Bunu iyice düşünmedik, değil mi?" Jack sordu.

"miyiz?" Beckett önerdi.

Yan dönmeye çalıştıklarında odayı bu kez her şeyden çok şikâyet dolu iniltiler doldurdu. Uzuvarlar, ter ve deriden oluşan dağınık bir operasyondur, ama sonunda yanlarına , Beckett'ın düğümü hala ikisinin etrafında açıklığını geriyordu.

"Buraya sık sık geliyor musunuz?" Jack sordu.

Eli homurdandı ve başını şefkatle göğsüne yasladı ama gözlerini açma zahmetine katlanamadı.

Beckett, "Sanırım yorgunluktan düşmüş," diye alay etti.

Eli zarif bir hareketle tek parmağını kaldırdı ve ona itti.

Etrafındakiler kıkırdadı ve kendi dudakları bile seğirdi.

"Başardık," dedi.

İlk ateşini atlatmışlardı.

Şimdi endişelenmesi gereken tek şey... sonrasıydı.

13. Oops

Jack

Jack duşun sıcak spreyi altında inledi, terini, spermini ve muhtemelen sağlıklı bir dozda tükürüğünü cildinden temizledi.

"Biliyorum," diye onayladı Eli ve hevesle şampuana .

"Bırak ben yapayım," diye araya girdi Jack ve kızın elinden şişeyi aldı. Yer değiştirdiler ve Jack kızın pembe saçlarını köpürttü, kız inerken başı gevşemekle tehdit ediyordu. Jack kıkırdadı, saç tellerinin kıvrılıp parmaklarının arasından kayışını izledi.

Kafa derisi.

"Hâlâ hassas mısın?" diye sordu usulca.

"Her şey bitti," diye kabul etti, omurgasında küçük bir ürperti dans ediyordu. "Ağrıların emin olduğum yarından korkuyorum."

Jack yüzünü buruşturdu ve ayaklarını sürüyerek uyluklarındaki ve kalçalarındaki sertliği hissetti. "Evet, sanırım ben... bir süreliğine tükendim."

Eli kıs kıs güldü. "Omega ile takılamıyor musun, koca alfa adam?"

Jack gözlerini devirdi, kalbi sevgi dolu duygularla çarpıyordu.

"Bilmiyorum, bu hafta sonu adımı haykırma şeklin bana

Aksi takdirde."

Bir inilti ve yumuşak bir bakışla, saç kremi onına uzatmadan önce spreyin altındaki köpükleri duruladı.

Çok samimiydi. Tüm hafta sonundan daha samimiydi, onunla bu şekilde ilgilenmek.

Tanrım, onun kollarında nasıl kamburlaştığını ya da yüz ifadesinin zevkten nasıl buruştuğunu, düğümünü alırken çıkardığı sesi asla unutamayacaktı.

Ayrıca Beckett'a yapışmış gibi görünmesini, tekrar tekrar onına uzanmasını ve Jack'i dudakları yerine omuzlarını öpmek zorunda bırakmasını da görmezden gelemiyordu.

Kıskanmıyordu. Çünkü bu adil değildi.

Üstelik Beckett gerçek yemek hazırlarken onunla ilgilenen de oydu. Bu duşta sadece iki kişi sığabiliyordu ve Beckett birisinin daha katılmasını istediğinde Jack'i yatağın arkasından itmişti.

Eli, "Bu konuyu bir daha asla konuşmayalım," diye söylendi.

"Ah, yani bu hayatının en iyi, en uzun hafta sonu değil miydi?" Jack, saç kremiyle köpürttüğü parmaklarını kızın saçlarında gezdirirken sordu. "Sonunda tüm bu yaygaranın nedenini görebildin mi?"

"Hangi hafta sonu?" diye karşılık verdi ve adam kafa derisine masaj yapmaya devam ederken mutlu bir şekilde iç çekti.

Jack göğsündeki hayal kırıklığını görmezden gelerek mırıldandı.

Son beş günün tek bir anını bile unutmayacaktı.

Vücudunun da unutulması için birkaç gün geçmesi gerekecekti. Eli'ni doyurmaktan siki acımişti.

Durulmasına izin verdi ve omuzları boyunca dikkatlice sürüklemekten önce bir lif sabunladı.

"Fırına geri dönmem gerek. Yarın, sanırım odaklanacağım-"

Jack başını salladı. "Eli, Eli, dinle. Az önce çok yoğun bir sıcaktan geçtin-"

"Ne ısısı?" diye , sonra döndü ve ona ters ters baktı.

Jack iç çekti. "Kendine karşı nazik olmalısın. Bir ya da iki gün dinlen, iyileş. Fırınla ben ilgilenirim."

"Pişiremezsin."

"Hayır, ama Caroline yapabilir. Sana söyledim, bir süreliğine kapatmamızda bir sakınca yok; mali durumu kontrol ettim. Ben gidip online mağazayı yeniden açacağım, Caroline da fırın işleriyle ilgilenebilir. Yarın."

"Peki, bütün gün ne yapacağım-"

"İstediğini bildiğim gibi yuvanı yeniden düzenleyeceksin, biraz ot içeceksin, biraz atıştırmalık yiyeceksin ve bol bol su içeceksin. Beckett ile takılmak ister misin? İstersen bir gün daha kalabilir."

"Hayır, hayır. Zaten o kadar çok iş kaçırdı ki-"

"Eli. Beckett ile takılmak ister misin?"

Onun bu konuyu izledi, bakışları hâlâ yerindeydi ama giderek yumuşuyordu.

"Eğer fırına gitmeme izin vermiyorsan, o zaman... tamam. Olur. Yalnız kalmak istemiyorum."

Hiçbir omega'nın yalnız kalmak isteyeceğini düşünemiyordu ama Eli bunu bir suç olarak görüyor gibiydi.

"Ona bir video oyunu oynatabilirsin. Onlarda berbattır."

Bu onu canlandırdı, gelecek birçok zaferin düşüncesi ve Jack kıkırdayarak onun ıslak saçlarını karıştırdı.

Elini sevimli bir hırıltıyla geri itti ve eğer onu *sevimli* bulduğunu itiraf ederse muhtemelen onu bitirirdi, özellikle de böyle bir zamanda.

Beckett'ı duştan kovdu, böylece biraz yalnız kalabilecekti ve Jack de onu dikkatle dinledi. Giyindi ve Beckett'ı mutfakta, ocağa bakarken buldu.

Jack kahvaltı barını yuvarlayıp sade bej karolara adımını attığında Beckett başını kaldırıp sırtıttı.

"O nasıl?" Beckett sordu.

Jack omuz silkti. "O Eli. Yani şimdiden yarın fırında ne yapacağını düşünüyor."

Beckett kaşlarını çattı. "Ama o-"

"Biliyorum, ben de öyle dedim," diye araya girdi Jack. "Onu bir gün daha evde kalıp dinlenmeye ikna ettim. Sen de kalmak ister misin? Böylece yalnız kalmaz."

Beckett, "Elbette, neye ihtiyacı varsa," diye onayladı.

Jack gülümsedi ve içinde tutamayacağı kadar büyük bir sevgiyle doldu. Bu yüzden uzanıp Beckett'ın yüzünü elleriyle çerçeveledi ve alfabı öpmek için çevirdi.

"Duştı ona nasıl hissettiğini söyledin mi?" diye mırıldandı Jack'in dudaklarına karşı.

Jack iç çekerek geri çekildi ve Beckett'ı şakacı bir şekilde itti. "Hayır.

Sorup durma; böyle bir şey olmayacak."

Beckett'ın bakışları sivriydi ve Jack gözlerini devirerek Beckett'ın yemeği karıştırdığı spatulaya baktı.

Beckett, "Yine de , ben de bunu söylüyorum," diye karşılık verdi. Jack, "Bu konuyla ilgilenmiyorum bile," diye cevap verdi. Ve sonra sordu, "Ya o aynı şekilde hissetmiyorsa?" "Sadece... bana güveniyor musun?" Beckett sordu.

Jack bütün hafta boyunca Beckett'a güvenmişti ve Beckett buna değdiğini kanıtlamaktan başka bir şey yapmamıştı. Jack başını salladı.

"O zaman bana güven!" Beckett Jack'in omzunu dürttü. "O da seninle aynı duygularla mücadele ediyor ve bunu ele almalısın. Çok geç olmadan."

Jack bir an için bu fikirle ilgilendi. Sonra hemen başını salladı. "Kesinlikle olmaz. İmkânı yok." Jack şiddetle söyledi. Yapamazdı.. "Ya düşündüğümüz gibi değilse ve her şeyi mahvederse? Bunu istemiyorum."

"Eğer sadece-"

"Hayır Beckett," dedi Jack sonunda, ses tonunda bir gerginlik vardı. "Hiçbir şeyin değişmesini istemiyorum. Her şeyi olduğu gibi seviyorum."

Beckett'ın yüz ifadesi sempati dolu bir ifadeye dönüştü ve biraz incinmiş gibiydi ama sonunda omuz silkti ve dikkatini tekrar yemeğe verdi.

Eli usulca, "Güzel kokan bir şey var," dedi.

Jack doğruldu, hangi kutsal figür varsa onun onları duymamış olmasını umuyordu.

Kollarını kahvaltı barının üzerinde kavuşturdu ve karşıya bakmaya çalıştı.

Jack'in yeni, kocaman bir tişörtü örtüyordu.

Kalbi ölümcül bir şekilde çarptı.

Beckett, "Oh, güzel, ben duşa giriyorum," diye açıkladı. "Yemek neredeyse bitti, beş dakika daha bekleyin."

Beckett yanından geçerken Jack'in yan tarafını hafifçe çimdikledi ve Jack onun elini tutarak sıktı. Her Şey yolundaydı; kırıldığı için daha sonra özür dileyebilirdi.

Jack boğazını temizledi ve Eli'a döndü. Beckett yumuşak bir Şekilde gülümseyerek onun yanından geçti ve-

Başına bir öpücük kondurmak için mi eğildin?

Yaptığının yeni farkına varmış gibi hareketin yarısında dondu kaldı ama yine de uzaklaŐmadan önce başını gagaladı. Jack'in gözü Eli'ın kafasına takıldı ve Beckett ellerini kaldırdı.

"zgnm," dedi, "alıŐkanlık," ve hemen diğer banyoya doğru gözden kayboldu.

Eli boğazını temizledi, yanakları pembeleşmişti. "Peki... ne için-"

"Nasıl hissediyorsun-"

Aynı anda konuştular, her ikisinin de soruları sessizliğe .

Hayatlarında ilk kez, ne söyleyeceklerini bilemez bir halde birbirlerine garip garip baktılar.

Jack bundan *nefret ederdi*.

Ama o donmuŐ bir sessizlik içindeydi, duygularının gücü karşısında kafası karışmış, boğuluyordu.

"İyiyim," diye yanıtladı Eli. "Sadece yorgunum. Acıktım," dedi, bakışları tekrar ocağa kaydı. Jack spatulayı aldı ve yemeği karıştırdı, taze buhar ve yumurta ile pastırma kokusu yayıldı. Tarçınlı tost da vardı, çünkü Eli her zaman tatlıları tercih ederdi.

Jack yüz ifadesini ölçmek için ona döndüğünde, kadın solmuŐ çiçeklerden oluşan vazoyu yana kaydırıyordu.

"alacağım," diye söz verdi. "Daha önce gerçekten zamanım olmadı..."

Ateşi çıkmadan önce. Bütün bir haftanın en iyi kısmını birbirlerinin kollarında geçirmeden önce.

Jack şu anda Eli hakkında, kızgınlık döneminden sonra, yirmi yıllık arkadaşlıkları boyunca öğrendiğinden daha fazla şey biliyordu. Yine de aniden aralarında bir kanyon varmış gibi hissetti.

"Ben... gidip telefonumu alacağım. Bakalım fırından bir şey kaçırmış mıyız?" dedi yavaşça. "Ama yemek için geri geleceğim."

Kadın ortadan kaybolurken Jack iç çekti. Bu neden garipti? Her şeyin aynı kalmasına ne olmuştu?

Kaşlarını çatarak tencereye baktı, düşüncesizce karıştırıyordu ve Beckett onu böyle buldu. Sonra Eli, Jack'in porsiyonları tabaklara ayırması için tam zamanında döndüğünde.

Beckett duştan yeni çıkmıştı, kokusu her zamanki gibi temiz ve yeşildi. Jack, Eli'in bakışlarının sık sık ona kayışını izledi ve onun aklını okuyabilmeyi diledi.

Kanepede sarılmayı dört gözle bekliyor muydu? Yarın onunla geçireceği günü mü?

Kahretsin, ya Beckett haklıysa? Eli Beckett'a bağlanabiliyor ve ona karşı hisleriyle yüzleşebiliyorsa, aynısını Jack için de yapamaz mıydı?

Ya her şey yoluna *girerse*?

Jack daireler çizmekten nefret ederdi.

"Bu gece hangi filmi izlemek istersiniz?" Beckett hepsini şimdiki zamana geri döndürerek sordu.

Eli tabağından başını kaldırdı, yemeğini biraz itip kakıyor ve sadece birkaç lokma yiyordu. Jack bakışlarını kısmıştı.

"Aslında..." Eli söze başladı, sonra durakladı ve yeniden düşünür gibi göründü ve sonunda, "Sanırım biraz yalnız kalmak istiyorum. Yuvayı tazelemek için, anlıyor musun?"

Beckett hayal kırıklığını gizlemekte gerçekten iyiydi. Jack, Beckett'ın yüzünü görmemesi için yüzünü tabağına doğru çevirdi.

Beckett, "Sadece eminseniz," dedi.

"Evet," dedi Eli. "Bir kızgınlık dönemi geçirmiş olmam, daha az *ben* olduğum anlamına gelmez. Ve yalnız geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyorum."

Bunun üzerine Jack'in dudakları seğirdi. Eli, kocaman, sevgi dolu bir aileye ve Jack'e sahip olmasına rağmen, kendinden başka kimseye güvenmemeyi tercih ediyordu. Genellikle Jack bunu takdir ederdi.

Ama o anda alfa içgüdülerini bastırıp yuvasının kendi kokusunu da içerdiğinden emin olmak zorundaydı. Onu silmediğinden emin olmak için.

Çünkü... siktir.

Jack onun lanet alfası olmak istiyordu.

Yumurtaları gereğinden sert bir şekilde bıçakladı ve azı dişlerinin arasında ezdi.

Ve, şey. Sorun da , değil mi?

Jack'in alarmı çaldı ve içgüdüsel olarak onu susturdu, yuvarlanırken inledi.

Eli bunu nasıl yapıyor? diye merak etti.

Onun kadar erken bile kalkmamıştı -sabah üç saçmaydı, beş de daha iyi sayılmazdı- ama yine de bundan nefret ediyordu

Güneş onu karşılamak için doğmamıştı bile.

Beckett kıkırdadı, sesi hâlâ uykudan cızırtılıydı. "Zavallı Jacky, ben Eli ile oyalanırken kalkıp işe gitmek zorunda. Bu adaletsizlikten kurtulabilecek misin?"

"Hayır, intikamımı planlamak için bütün günüm olacak. Sadece bekle."

"Eğer aletim hâlâ acımıyor olsaydı, bir imada bulunurdum. Gerçekten iğrenmiş gibi davranırdım," diye mırıldandı Beckett, yüzünü yastığa sürterek ve saçlarını daha da berbat bir hale getirerek.

Jack'in kalbi şefkatle sıkıştı.

Düşünceleri bu intikamla yarı yarıya ilgiliydi ama homurdandı ve kaçınılmaz olanın hâlâ beklediğini biliyordu. Belindeki eli tutup dudaklarına götürdü ve Beckett'ın elinin arkasına bir öpücük kondurdu.

Topladığı ekstra güçle kendini yatağın sıcaklığından dışarı itti.

Kendi işinin sahibi olmanın en harika yanı, bir kıyafet kuralına uymak zorunda olmamasıydı. Eli onu siyah gömlek giymeye teşvik etse de, bu bir kural gibi değildi.

Yine de dolabından bir tane çıkarıp giydi ve Beckett'ın yanından ayrılmadan önce bir kot pantolon aramaya koyuldu - zaten yine usulca horluyordu - ve koridorun karşısındaki banyoya gitmek için odadan çıktı.

Temizliğini yaptı, ayaklarını botlarının içine soktu, Eli'ı kontrol etme dürtüsüne direndi ve sessizce daireden çıktı.

Yürümeyi tercih etti, çünkü bu saatte hava serin ve sessizdi ve temiz sabah havasını içine çekti. Elbette Beckett'la -ya da Eli'la- kucak kucağa olmayı tercih ederdi ama bunu en iyi şekilde değerlendirecekti.

Eli'nin yokluğunda fırını çok iyi idare ederdi. Onunla gurur duyardı.

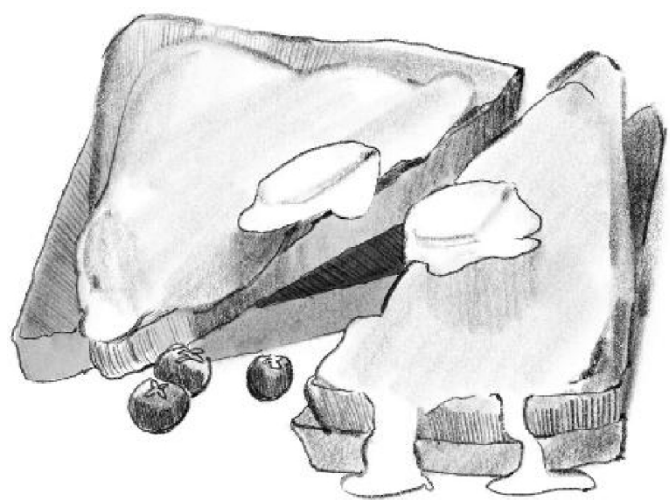
Jack fırını gözüne kestirdi ve adımları heyecanla hızlandı, Eli'a nasıl çaktığını söyleyeceği zaman yüzünde belirecek ifadeyi şimdiden hayal ediyordu.

Tüm ışıklar açıldı ve kaldırım boyunca yumuşak bir parıltı yaymak için pencerelerden dışarıya doğru parlıyordu. Caroline içeride, erken kalkmış olmalı.

Ona zam yapmalılar.

Anahtarla içeri girdi, zil onun geldiğini haber veriyordu. "Sadece benim, Jack," diye seslendi. Taze pişmiş ürünlerin kokusu içeriye *doldu* ve derin bir nefes alarak tezgâhın kapağına doğru ilerledi. "Caroline, söylemeliyim ki, her şey için gerçekten minnettarız-oh." Jack mutfağın kapısında durakladı.

Caroline'ın uzun, sarışın atkuyruğu yerine, fırından yeni bir ekler partisi çıkaran kişi... Eli'ydı.

14. Adımlarınıza Dikkat Edin

Eli

Eli, ekleri soğutma rafına taşıırken fırın tepsisini dikkatlice dengeledi.
"Sen Caroline değilsin," dedi Jack.

Eli onu zar zor fark etti. "Güzel gözlem yeteneği." Kendisine nazik davranabileceğini söyledikten sonra bile sesi gereğinden sert çıkmıştı.

"Günaydın," diye tekrar denedi.

Sesini hafif tutmaya çalışarak, "Günaydın," diye cevap verdi.

Jack'in bakışları keskindi ve uzun bir süre öylece kaldı. Eli göz göze gelmemek için elinden geleni yaptı, bunun bir şeye dönüşeceğini biliyordu. Fırtına öncesi havada oluşan elektrik akımı gibi.

Ama Jack'in sadece ona bakarak *bulabileceği* hiçbir şey yoktu. Eli tamamen normaldi. Lekeli bir tayt ve fırının tişörtlerinden birini giymişti, bedenini saracak kadar büyüktü. Deri ceketini arka kapının yanındaki kancadaydı, böylece bisikletini getirdiğini anlayabilirdi.

Tüm çalkantıları içseldi ve bunu asla anlayamazdı, çünkü Eli duyguları söz konusu olduğunda Knox Kalesi gibiydi.

İtiraf etmek gerekirse, her şey karmakarışık. Neden böyle karmakarışık ve dikenli hissettiğini bilmediği için buna bir neden bile bulamıyordu. Eli da *aralarında* bir şeylerin *değişmesini* istemiyordu, değil mi? Rahatlaması gerekirdi. Bunun yerine...

Hiçbir şeyin değişmesini istemiyorum. Her şeyi olduğu gibi seviyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" Jack onu anılarından çekip çıkararak sordu. "Bir gün daha izin alacağını sanıyordum ve-"

Omuz silktili. "Uyandım ve tekrar uyuyamadım. Fırını özledim. Ben de pişirmeye geldim. Caroline'a mesaj uyuyabileceğini söyledim."

"Tamam," dedi Jack, sesinde tereddütlü bir ton vardı. "Peki ya Beckett?"

Beckett, günü onunla geçirecekti. "Eminim o da işine dönmek istiyordur. Bunun için endişelenmeyin."

Garip davransa bile, umarım bunu sadece bir omega olayı olarak değerlendirirdi. Kızıışma sonrası ruh hali değişimleri mi? Geçerli görünüyordu.

Ama yine de oyalandı. "Sen... iyi misin?" diye sordu.

Eli fırın eldivenlerini çıkarıp tezgâhın üzerine bıraktı. "Ben iyiyim."

Ama ona bile bu hızlı ses tonu iyi gelmemişti. Eli, Jack'in sessizliği içinde yüksek sesle bir iç çekti ve omzunun üzerinden baktı. "Burada takılıp bana mı bakacaksın yoksa işe mi koyulacaksın?"

"Birileri bu sabah yuvanın yanlış tarafında uyanmış," diye homurdandı.

Eli fırın eldivenine uzandı ve ona fırlattı. Eli ondan kaçtı.

Eli ona mutfakta patronluk taslıyor, nefret ettiği önemsiz işlerde çalıştırıyordu.

Birbirlerinin etrafında parmak uçlarında dolaştılar, Eli ve Jack de birbirlerinin etrafında parmak uçlarında *dolaşabiliyorlardı*. Gergin bir ortam vardı ama Jack gerçekten yardımcı oluyordu. Eli pişirmeye ve süslemeye devam ederken o da siparişleri paketledi. Jack vitrini doldurup yaya trafiğine hazır hale getirirken, o da etrafı toplayıp listedeki bir sonraki maddeye başladı.

Uzun zamandır birlikte birkaç dakikadan fazla çalışmamışlardı ve Eli bunun bu kadar kolay olmasına şaşırmıştı. Bunun kendisini daha iyi hissetmesini sağlaması gerekirdi ama bunun yerine ruh halini daha da kötüleştirdi. Öğle yemeği saatine ulaştıklarında Eli birden fazla yönden bitkin düşmüştü.

Ana oda şüphe uyandıracak kadar sakindi. Her an öğle yemeği kalabalığı onlara çarpabilir ve Jack onun dışarı çıktığını bile fark edemeyecek kadar meşgul olabilirdi.

Ceketini yavaşça üzerine geçirerek sessizlik içinde beklemekten memnundu.

"Hepsi bitti mi?" Jack kapıdan gelen sesle sordu.

Eli yüzüne bir gülümseme yerleştirdi ve ona dönerek başını salladı.
"Evet.

Neredeyse gitmeye hazırız."

Kapının çerçevesine yaslandı, kollarını gelişiğüzel kavuşturdu. "Artık çalışmadığına göre, bana neler olduğunu anlatacak ?"

Eli'nin yüzü kızgınlıkla buruştu. Gerçekten de bundan kaçarak kurtulabileceğini düşünmüştü. Belki hâlâ kurtulabilirdi. "Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye yalan söyleyerek anahtarlarını aldı.

"Oh, gerçekten mi? Çünkü bir şeye kızdığınızı fark etmeden edemedim," diye karşılık verdi.

Hiçbir şeyin değişmesini istemiyorum.

Jack'in istediği buysa, sahip olabileceği de buydu. Eli omuz silkti. "Sıcak sonrası ruh hali değişimleri," diye karşı çıktı. Bu her şeyi açıklıyordu. Kaskını arka kapının yanındaki kulübenin altından çıkardı ve yerine oturturken oflayıp pufladı.

Jack ikna olmuş görünmüyordu ve elini ileri geri hareket ettirdi. "Elbette, bir parçası, eğer öyle devam etmek istiyorsan. Ama seni kızdıracak hiçbir şey yapmadım. Aslında, bunu gerektirecek aklıma gelen tek şey... senin ateşinle ilgili bir şey."

Eli'nin nefesi kesildi ama aralarında koca bir mutfak varken, Eli onun bunu fark etmemesini umuyordu.

"Sanırım ikimiz de çıkarım yapma becerilerinizin pek de *keskin* olmadığını biliyoruz, Jack," diye Eli.

Sessizlikle karşılaştı ve uzun bir süre bekledikten sonra, suçluluk duygusuyla başparmağını kaskındaki bir çizimin üzerinde gezdirerek odanın diğer ucundaki alfaya baktı.

"Beni aşağılamak işe yaramayacak," diye şarkı söyledi Jack. "Sadece bana sorunun ne olduğunu söyle."

Eli inledi. "Jack, biraz daha az mantıklı olamaz mısın?" "Hayır," diye cevap verdi Jack. "Konu sen olunca olmaz."

Ve Eli... Eli, tüm mantığın ve aklın onu terk ettiğini hissettiği bir anda, onun birdenbire mantığın sesi olmasından nefret ediyordu. Omega Merkezi'ne gitmeliydi, çünkü aralarında hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağına dair bir his vardı içinde.

"Ne zamandan beri bana söyleyemediğin bir şey var, ha?" diye sordu.

Eli sessiz kaldı, bakışları alfadan uzaklaşp odanın içinde dolaşırken düşünceleri hızla akıyordu.

"Ateşinizi paylaştık, değil."

Ama bu Eli'nin beklediğinden çok daha büyük bir olaydı. "Hiçbir şey değişmiş gibi değil, Eli!" Jack ekledi.

Tam da ihtiyacı olan şey buydu: Duygularında yalnız olduğunu hatırlatan bir şey. Öfkesi yeniden kabardı ve başını Jack'e çevirdi.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum Jack!" diye bağırdı. "O yüzden *zorlamayı bırak.*"

Bağırması ve sesindeki duygu yoğunluğu her ikisini de şaşırttı.

Eli'nin alt dudağı titredi ve kaskını kaparak ondan uzaklaştı. "Evde görüşürüz," dedi.

Sonra fırının arka kapısını iterek dışarı çıktı ve bisikletinin onu beklediğini gördü. Ağır metal kapı arkasından gürültüyle çarptı ve irkildi.

Gözyaşları süzüldü ve Eli onlarla savaşıarak başını gökyüzüne kaldırdı. Ondan geriye doğru saydı ve sonra yirmide yeniden başladı. Gözyaşları görüşünü bozmadan araba sürebileceğinden emin olduğuunda bisiklete bindi ve kaskını taktı.

"Ugh," diye inledi yine, sesi kendi kulaklarına bile boğuk geliyordu.

Eve dönüş yolculuğu birkaç dakikadan kısa sürdü ve çok geçmeden otoparka girip bisikletini kapattı.

Tanrım, ya Beckett üst katta onu bekliyorsa?

Bu *Beckett*'ın yapacağı bir şey gibi görünüyordu. Aslında, Jack muhtemelen ona mesaj atmıştır. Ona nasıl bağırdığını anlatmış ve onu kontrol etmesini istemiştir.

Gözleri sulanma tehdidiyle yandı ve kaskını çıkarıp bir süre öylece oturdu. Seçenekleri nelerdi?

Yukarı çıkıp Beckett'la karşılaşma ve sırlarını dökme riskini göze alabilirdi ya da...

Ya da kaskını bisikletinin yanına bırakıp kısa bir yürüyüşe çıkabilirdi. Belki caddenin aşağısında bir çay içebilir ve duygularını bir kez daha kilit altına almak için kendine zaman tanıyabilirdi.

"Ben lanet olası Fort Knox'um," dedi kendi kendine, burnunu çekerek.

Kararını verdi ve kaskını kilitledi. Zaten binalarının garajında çalınması pek olası değildi. Çok fazla kamera var.

Kararını verdi, ceplerinde telefonu, cüzdanı ve anahtarları olup olmadığını kontrol etti ve yaya olarak yola koyuldu.

Dağınık görüldüğünün farkındaydı, solgun teninin ağlamaktan sivilcelendiğini, gözlerinin kızardığını ve saçlarının kasktan dolayı dağıldığını düşünüyordu. Pembe saçlarını bir düzene sokmak için taramaya çalıştı ve kaldırırma çıktığında vazgeçti.

Tekrar burnunu çekti ve Jack'e bağırdığında onun gözlerindeki incinmiş ifadeyi hatırladı.

Birbirlerine hiç bağırmanın değillerdi. Yirmi yıldır birlikteydiler ve bu birkaç anlaşmazlık olmadan gerçekleşmedi.

Ama fark, bunun hakkında konuşmuyor olmalarıydı. Konuşamazlardı. Ve Eli bunun böyle kalmasını sağlamak zorundaydı.

Yani, iyi. Her şey aynı kalacaktı. Eli her zamanki gibi sabahın üçünde kalkıp fırına gidecek, yemek pişirecek, sonra Jack'in yanından geçecek ve o akşama kadar neredeyse hiç konuşmayacaklardı.

Sonra Beckett'la falan buluşmaya giderdi, o da yuvasına kapanıp dizüstü bilgisayarında aptalca filmler izlerdi.

Bu da sineye çekmek anlamına geliyordu ve- Oh, yine ağlıyordu.

Harika.

Eli gözlerinden akan yaşları pek başarılı olamadan sildi çünkü daha fazlası onların yerini aldı. Kendi sıkıntıları yüzünden dikkati o kadar dağılmıştı ki, kimsenin geldiğini görmedi.

"Oof-" diye ciyakladı, bir-

Bakışları çok geniş bir göğüsten daha da geniş omuzlara, güçlü bir boyundan sakallı bir çeneye ve en sevdiği ganaj kadar koyu gözlere doğru ilerlerken gözleri genişledi.

Muhtemelen korkutucu olmalıydı, bu uzun boylu, yakışıklı, *devasa* alfa. Muhtemelen onu tek kolunun altında taşıyabilirdi.

Bunun yerine bir elini kaldırdı, omzuna dokunmasına izin vermedi ve diğer elini masum bir hareketle havaya kaldırdı.

"İçin üzgünüm, iyi misiniz bayan?" diye sordu. Adamın kokusu kadına kamyon gibi çarptı.

Eli onun kollarına doğru sallanma isteğine karşı koydu. "Nereye gittiğime dikkat etmiyordum, özür dilerim," dedi başını sallayarak.

Kollarını indirdi ve omuz silkti. "Endişelenme. Sen iyi misin?"

"Açıkçası," dedi ve gözyaşlarının en azından şimdilik durduğuna şükretti.

"Uh-huh." Sesi ikna olmuş gibi gelmiyordu.

Eli kırırdamadı, onun büyüüne kapılmıştı. Koyu renk saçları topuz yapılmıştı, bu yüzden ne kadar uzun olduğunu bilmiyordu ama birden parmakları öğrenmek için kaşınmaya başladı. Güneş, adamın sıcak bakır tenine altın rengi bir parlaklık veriyordu ve kısa, düzenli sakalı yanaklarını ve keskin çene çizgisini kaplıyordu. Kokusu tanıdıktı, sadece en sevdiği portakalların olabileceği şekilde narenciye kokuyordu, daha fazla bir şeyle eşleştirilmişti... Evet. Biberiye.

"Aç mısın?" dediğinde Eli hâlâ bakıyordu. Biraz kahvaltı yapabilirim." Sesi inanılmaz derecede derindi.

"Uh-" Kız gözlerini kırpıştırarak ona baktı, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı.

"Caddenin hemen aşağısında bir lokanta var," dedi, başparmağını Omzuna. "Acı, boktan bir kahveye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Ne dersin?"

Eli aklındaki seçenekleri tarttı. Bu çekici, güvenli kokan alfayı geri çevirebilir ve aklındaki kafeye doğru ilerleyebilir, kafede tek başına oturup sokaktan geçen insanları izleyebilirdi. Ya da onun teklifini kabul edebilirdi.

Ateşi yeni çıkmıştı, bu yüzden duraksamasına neden oldu. Sağlıklı düşünebiliyor muydu?

Eğer bunu sorgulayacak kadar akli varsa, elbette bir şeyi yoktu. Halkın içindeydiler, lokantanın kendisi de halka açıktı. Bu alfa onun alanına saygı gösteriyordu ve *çok* güzel kokuyordu ve Eli birden onunla gitmek *istediğini* fark etti.

En iyi arkadaşıyla yatmıştı ve hayatının çöküşü yaklaşıyordu, o halde kaybedecek neyi vardı ki?

"Tamam, evet, neden olmasın," diye cevap verdi ama doğru yöne dönerken aralarındaki boşluğun var olmasına izin verdi.

"Hemen köşeyi dönünce. Muhtemelen biliyorsunuzdur," dedi ona.

Yan yana, sessiz bir yürüyüş oldu. Onun arkasından yürümemesi gerektiğini biliyordu ve Eli ürkütücü görünmemek için gösterdiği çabayı takdir ediyordu.

Ve gerçekten de, bazılarına son demlerini yaşıyormuş gibi görünen lokantanın soluk tabelasını tanıdı.

Ancak yerel halk, eğer onları doğru zamanda yakalarsanız, buranın ne kadar lezzetli olduğunu çok iyi biliyordu.

Kapıyı için tuttu, o kadar uzundu ki Eli içeri girerken kolunun altından eğilmek zorunda bile kalmadı.

Tıpkı fırındaki gibi zil çaldı ve sıkılmış, yorgun bir garson tezgâhın arkasından onlara el salladı.

"Bir koltuk seçin," dedi, onları merakla süzerek.

Eli onun oldukça güzel görüldüğünü hayal etti ve yansımasını kontrol etme dürtüsüne direndi. Alfa, seçmesi için bir kolunu salladı ve Eli lokantanın arka doğru ilerledi, odanın geri kalanını görebilmek için duvara dayalı bir koltuğa oturdu.

Alfa, kızın seçimine sadece bir an göz attıktan sonra sorunsuzca karşısındaki kabine kayd. Sırtüstü oturup sırtını pencereye dayayana kadar bankta ilerledi ve bakışlarını lokantaya ve öğle yemeği için acele eden müşterilere dikti.

"Peki senin adın ne?" Eli sordu.

"Rajesh," diye cevap verdi. "Arkadaşlarım bana Raj der. Ya siz?" "Eli," dedi, tam da garson kız yaklaşıırken.

Önlerine iki yontulmuş beyaz kupa kondu ve ikisi arasında meraklı bakışlar atan bir beta olan garson, iki lamine menü çıkarmadan önce kupaları doldurdu.

"İyi günler," dedi tembel bir ses . "Bir dakika içinde siparişleriniz için geri döneceğim."

Eli şekerini kenara çekti ve kahvesine pek de sağlıklı olmayan bir doz döktü.

Rajesh alçak ve rahat bir sesle, "Bu yüzden seni bu kadar üzen şeyin ne olduğu konusuna girmemiz gerektiğini düşünüyorum," dedi, büyük bir eli sıcaklığına rağmen bardağın etrafında kıvrılmıştı. Eli gözlerini dikmiş, topuzdan kurtulup omzuna dökülen siyah saç kıvrımını inceliyordu.

"Terapistçilik oynamak zorunda değilsin," dedi Eli. "Bana kahvaltı ısmarlaman yeter de artar bile."

"Ne alacaksın?" diye sordu, boş gözlerle menüye bakarak.

Eli dikkatini alfadan başka yöne çevirerek seçeneklerini inceledi. "Fransız tostı," diye açıkladı. "Peki ya sen?"

"Oh, ben zaten yedim," dedi.

Eli bakışlarını ona dikti. "Kahvaltıya gidebileceğini söylediğini sanıyordum?"

"Seni sokaklardan kurtardı, değil mi?" diye sordu, gözleri aniden keskinleşmişti. "Ne zamandır ateşin yok?"

Eli yanakları alev alev yanarak masadan uzaklaştı. "Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok-"

"Üzerinize sinmiş olan alfalara rağmen, artık ısı ve sıkıntı kokusu yayıyorsunuz." Masaya dayadığı kolunun uzun çizgisi, ağırlığını ona verdiğinde esnedi, burun delikleri açılırken koyu renk gözleri parladı. "Şimdiye kadar kokladığım en çökmüş tatlıdan bahsetmiyorum bile."

Eli biraz daha dik oturdu. "İş ortağımla kavga ettim, o yüzden eminim kokladığın sadece fırındır-"

"Güven bana," dedi, "o ."

Bakışları karşılaştı, çarpıştı ve bir anlık sessizlikten sonra, "Yani, bir iş ortağı mı? Senin için onunla ilgilenmemi ister misin?"

Eli bu alfanın ciddi olup olmadığından emin olamayarak arkasına yaslandı.

"Tamam, şaka yapıyormuşsun gibi hissediyorum ama şaka yapmıyorsan, hayır. Bu durumda cinayete gerek yok."

"Sıkıcı," dedi garson kız yeniden ortaya çıkarak. "Küçük bir cinayet olmadan bir randevunun ne anlamı var?" diye sordu ve hiç vakit kaybetmeden not defterini çıkardı. "Ne yemek istersiniz?"

Eli bunun bir randevu *olmadığına* dair onu ikna etme dürtüsüne direndi. Bunun yerine, "Fransız tost. Lütfen."

"Tabii, tabii, ya sen, yakışıklı?"

Eli onun alfaya göz kırpmasına sinirlendi ama alfa etkilenmemiş görünüyordu. "Hayır, teşekkür ederim, bana sadece kahve."

Garsonun varsaydığı gibi bir randevuda *olsalar* bile, neden bu alfabla flört etsin ki?

Eli, o uzaklaşana kadar kahvesini yüksek sesle yudumladı.

Raj da bardağını kaldırdı, onun gözüne takıldı ve -bardağının dudağında bir gülümseme mi saklıyordu?

Hmph.

"Ee, şu fırın," dedi Raj. "?"

Eli, ellerini kaldırana kadar ona ters ters baktı. "Söz veriyorum, bu sadece meraktan, seni üzen alfanın ölümünü planlamak için değil."

Köşesinde birinin olmasının güzel olduğunu fark etti. "Heat Treats'i işletiyorum."

Raj tek kaşını kaldırdı ve kupasını dudaklarına götürerek durakladı.

"Biliyor musun?" diye tahmin etti.

Dumanı tüten kahvesinden bir yudum aldıktan sonra ağız yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Aslında biliyorum. Şu vişne dolgulu ve örümcek ağılı cadılar bayramı çöreklerinden mi yapıyorsun?"

"Yapıldı," diye yanıtladı Eli. "Kış revizyonlarında o ürünü menüden çıkardık."

"Biliyorum," dedi, sesi monotonda ve masanın diğer tarafına bakıyordu.

Eli gülümsedi. "Ah. Anlıyorum. En sevdiğin?"

"Sadece benim değil. İşe onlar olmadan gittiğimde çocuklar bana *çok* kızdı."

"Çocuklar mı?" Eli sordu.

"Doğru," dedi ve bir el salladı. "Ben bir mimarım. biraz ikram getirebilirdim. Menünün değiştiğini söylediğim gün ortalık karıştı."

Eli, kendilerine yeterli unlu mamul sağlamadığı için bu alfaya öfkelenen bir grup baretli adamı hayal ederek kıs kıs güldü.

"Ne yaptın sen?"

"Normal sırlı çöreklerle başvurmak zorunda kaldım."

Eli mırıldandı, kahvesinin koyu yüzeyine sırtmamaya çalışıyordu. "Peki bu kitleleri yatıştırdı mı?"

". Menüyu değiştirme planınız var mı?"

Eli dudaklarını büzdü. "Fırın sırlarını paylaşmak gibi bir alışkanlığım yok."

Raj inledi. "Hadi, ver bana-" İki parmağını birbirine sıkıştırdı. "-sadece bir kırıntı. Tekrar gözlerine girmek için onlara götürebileceğim bir şey."

"Sanırım..." Eli kelimeyi uzattı ve bakışlarını kaldırarak adamın ciddi ifadesini inceledi. Masanın üzerinden ona bakan o büyük, kahverengi bebek inek gözleriyle bu alfa kadar yıkıcı derecede çekici bir adam...

Tehlikeli.

Eli sonunda, "Sanırım bir şeyler ayarlayabiliriz," diye karar verdi.

"İşte şimdi konuşmaya başladık," dedi Raj ve beğenmiş bir tavırla kahvesini yudumladı.

Garson Eli için tek tabak yemekle döndü ve Eli pudra şekeri serpilmiş kocaman Fransız tostuna sırtarak baktı.

"İyi görünüyor mu?" diye sordu garson kız. "Mükemmel," dedi Eli hülyalı bir şekilde.

Garson kız kahve sürahisini kaldırdığında Raj kıkırdadı ve itaatkâr bir şekilde kupasını uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi yumuşak bir sesle ve beta topuklarının üzerinde dönmeden önce ona göz kırptı.

Eli belki de ters ters bakacak enerjiyi kendinde bulabilirdi ama o tabağını şuruba batırmaya odaklanmıştı.

"Anladığım kadarıyla tatlı şeyleri seviyorsun?" Raj kehribar rengi sıvı havuzunu başıyla işaret ederek sordu.

"Evet, pişirmeyi sevdiğim kadar pişirdiğim şeyleri test etmeyi de seviyorum," dedi ve kızarmış ekmeğin bir köşesini kesti. Çiğnerken mutlu bir şekilde mırıldandı. "Buraya bayılıyorum. Çok güzel," diye inledi.

Kadın tostun ilk dilimini temizlerken Raj bir süre iş hakkında sohbet etti. "Sende biraz..." diye dudaklarını işaret etti.

"Aman Tanrım," dedi Eli, çenesini silerken ama sadece şurubu ağzına yayarak daha büyük bir karmaşa yarattı. "Aman Tanrım," dedi.

ağladı daha fazla vurgulayarak. Bu yapamadım olmak oluyor. O bu günahkâr ve ateşli alfanın önünde kendini utandırıyor.

Adam kıkırdadı, ses derin ve sıcaktı ve Eli ateşi yeni bitirmiş olmasına rağmen bu sesle biraz ürperdiğini bile hissetti.

"Peki, seni bu kadar üzen şeyin ne olduğunu bana söyleyecek misin?"

Eli'nin bakışları tabağından Raj'a kaydı ve sertçe yutkundu. "Uhm, zorunda mıyım?" diye sordu huysuzca.

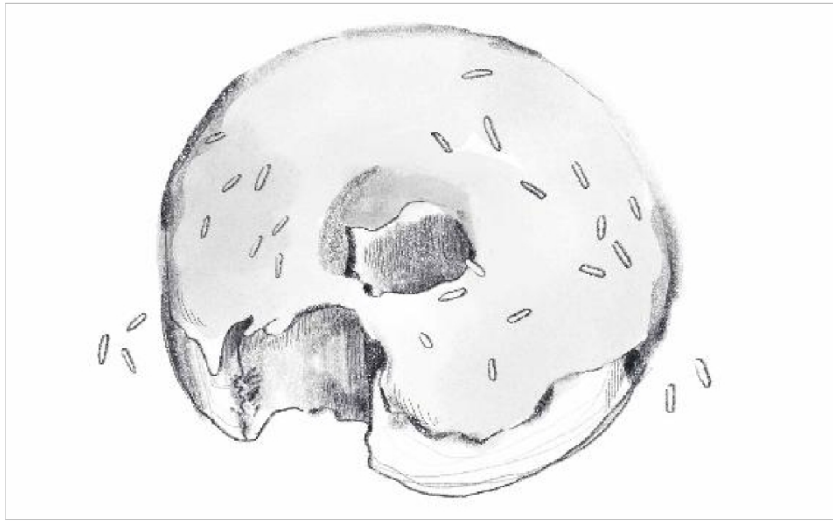
"Tabii ki hayır," diye cevap verdi. "Ama konuşmak istersen, ben buradayım."

"Biraz... dağınık," diye itiraf etti.

"Dağınıklığı severim," dedi yumuşak bir gülümsemeyle.

"Tamam, bunu sen istedin," diye söze başladı ve tostundan bir parça daha kesti.

Umarım bunu yaparken alfayı korkutup kaçırmazdı.

15. Plan Yapmak ve Hayal Kurmak

Raj

Raj, Eli nihayet içini dökmeye başladığında onu dikkatle dinledi. Eli'nin zorlukla gizlediği duyguları karşısında kalbi sempati ile doldu. ton.

Konuşurken, sekiz parça Fransız tostunu ve üzerine döktüğü yarım kap şurubu mideye indirdi.

Etkileyici.

"Raj araya girdi ve yumruğunu havaya kaldırarak parmaklarını avucunun içine kapattı.

"Sen ve bu Jack karakteri birbirinizi neredeyse tüm hayatınız boyunca tanıyan en iyi arkadaşlar, iş ortakları ve ev arkadaşlarısınız," diye özetledi ve serçe parmağını kaldırdı.

Eli bir ısırik alırken başını salladı ve kızın yuvarlak yanaklarına sırtma isteğine karşı koydu.

Yüzük parmağını kaldırdı. "İlk ateşini yaşadın... *birlikte*. Jack'in yeni oyuncağı Beckam ile birlikte mi?"

"Beckett," diye düzeltti, çatalını ona doğrultarak. "Ve ben onun sadece bir oyuncak olduğunu düşünmüyorum. oldukça ciddi bir ilişki var."

Orta parmağını kaldırdı ve Eli'nin bakışlarının elini daraltmasını izledi.

"Hazır olmadığın bir sürü duyguyu uyandırdı." Eli yüzünü

buruşturup başını sallayınca Raj işaret parmağını kaldırdı.

"Jack'in aynı şekilde hissettiğini düşünmüyorsun çünkü..."

"Çünkü Beckett'a bir şeylerin değişmesini istemediğini söylediğini duydum.

Yani, biz arkadaşız. Daha fazlası değil."

Raj isteksizce başparmağını kaldırdı. "Ve son olarak, fırında tartıştınız çünkü bir şeylerin ters gittiğini anladı ve bunun için ona bağırdınız."

Eli kızarmış ekmeğine ters ters baktı ve sanki bağırmış gibi bir ısırik aldı. "Evet."

Beş parmağını da kaldıran Raj mırıldanarak elini masaya bıraktı ve soğumakta olan kahve fincanının etrafına doladı.

"Kulağa karmaşık geliyor," diye çekincesini belirtti.

Eli inledi. "Biliyorum! Sana dağınık olduğunu söylemiştim." "Bütün paketler dağınık değil midir?"

"Biz bir sürü değiliz," diye cevap verdi.

Raj bunun üzerine durakladı. Sonra omuz silkerek, "Bir sürü olabilir," dedi. "Hayır, olamaz," diye karşı çıktı.

Raj kaşlarını kaldırdı. "Zaten birlikte yaşıyor ve çalışıyorsunuz. Birlikte bir ateşin içinden geçtiniz. En iyi arkadaşlırsınız. Bu bir sürü olabilir."

"Hayır," diye başını salladı Eli. "aynı şekilde hissetmeyen biriyle bir sürünün içinde olmak istemiyorum! Bu kulağa sadece

duygusal işkence."

Raj ona aptal alfaya bağlanmasını söylemiyordu. Sadece bir sürünün istikrar ve rahatlık sağladığını söylüyordu ve o ve Jack kabul etseler de etmeseler de uzun zamandır bir sürüydüler.

Ve şimdi Beckett muhtemelen yeni, kalıcı bir eklenti gibi geliyordu, bu da doğal olarak küçük bir dengesizliğe neden olacaktı.

"Demek istediğim, Jack'in sana karşı bir şey hissetmemesi mümkün değil." "Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu.

"Nasıl olur da seninle yirmi yıl geçirir ve ?"

Bir saatten biraz fazla olmuştu ve Raj şimdiden aşık olmuştu.

"Bana Jack önemsiyormuş ve sadece daha iyi hissetmenizi istiyormuş gibi geldi.

Görünüşe göre zaten bir sürüsünüz."

Eli burnunu kırıştırdı. Raj bir kalp çarpıntısı yaşadı. "Bunu bilemiyorum. Gerçekten hayal bile edemiyorum."

"Kur yapmak bunun içindir. Seni bu fikre ısındırmak için. Seni şımartmak ve faydalarını göstermek."

Eli kalan son Fransız tost parçasını bıçaklarken ona baktı. "Kur yapmak sadece birine hediyeler almak, randevulara çıkmak falan değil mi? Biraz... sığ görünüyor," diye düşündü ve son lokmayı dudaklarının arasına attı.

"Hepsi bu değil," diye güvence verdi Raj ona. "Yani, tabii ki bir alfa size bakıp şımartabiliyorsa, bu harika bir şey. Ama bu daha çok diğer kişiyi tanımakla ilgili. İçgüdülerin ötesinde uyumluysanız, önemli olan tek şey koku ve cazibe değildir." Raj onunla yüzleşmek için döndü, bacakları koltuğun üzerinden kayarak bankın üzerine düzgün bir şekilde katlandı, iki elini de artık boş olan kahve fincanının etrafına sardı ve

başparmaklarını yontulmuş porselenin üzerinde gezdiriyor. "Sürüyle birlikte genellikle bir bağ da gelir ve birbirinize uygun olduğunuzu bilmek önemlidir. Randevulara gitmek, birini kabul etmek ve ona hediyeler almak - bunların hepsi o kişinin ruhuna bir bakış. Kendinizi bir başkasına bu şekilde açmak mahremdir ve güven gerektirir. Ve bu güvene karşılık vermek, hediyeleri kabul etmek ve deneyimleri başka biriyle paylaşmak da bir o kadar samimidir."

Kafasını kaldırdığında Eli ona bakıyordu, bakışlarını büyük, adı konmamış bir duygu dolduruyordu. Sonra mırıldandı, çatal bıçak takımını ve peçetesini boş tabağın üstüne yerleştirdi ve masanın kaydırıldı.

"Her şey çok hızlı geliyor gibi. Nereden *biliyorsun*?"

"Şey, sadece bildiğini duydum."

"Bunu hiç yaşamadın mı?" Şaşırmış görünüyordu.

"Yaşamadım. Neden?"

"Bu konuda çok... tutkulu görünüyorsun."

"Bunu kendim deneyimleyeceğim günü iple çekiyorum, evet," itiraf etti. "Korkarım hâlâ bekliyorum."

Eli bunun üzerine dudaklarını büzdü ve garson kız elinde bir hesapla geri dönüp Raj'ın masasına bıraktı. Raj usulca fişi aldı ve arka cebinden cüzdanını çıkararak doğru miktarda bozuk para ve sağlıklı bir bahşiş aldı.

"Bunun için teşekkürler," dedi Eli ve Raj omuz silkti.

"Teşekküre gerek yok. Sıkıntı içindeydiniz; sizi kaldırımda dolaşmaya bırakamazdım."

"Kaldırımda dolaşmıyordum, bir çay almaya gidiyordum, kafamı dağıtmak için yürüyordum."

"Tabii, ," diye başını salladı Raj.

"Yine de sana rastladığıma sevindim," diye ekledi ve Raj başını kaldırıp baktı.

Yavaş bir gülümseme dudaklarını büktü ve o da buna karşılık verdi, güzel mavi gözleri pencereden gelen parıltıda ışıldıyordu.

"Yardımcı mı?" diye sordu ve bir el sallayarak kabinin kenarına kaydı.

"Bir karar vermedim, hayır, ama bu konuda konuşmak yardımcı oldu sanırım," diye itiraf etti gözlerini devirerek.

"İletişim çok önemli," diye yanıtladı.

Mümkünse gözlerini daha sert devirdi ama kabinden dışarı kaydı.

Kapının üzerinde sallanan zil sesiyle lokantadan ayrıldıklarında güneş parlak ve ılıktı, güzel bir gün olacak gibiydi. Beklediğinden de geç olmuştu, öğleden sonra, iş çıkış saatine yaklaşıyordu, bu onu çok şaşırtmıştı.

"Peki, şimdi ne olacak?" Eli sordu.

"Jack eve gelene kadar bekleyebilir ve sonra ona tüm çelişkili duygularını anlatabilirsin," diye teklif etti.

"Hayır," dedi Eli başını sallayarak. "O değil."

Raj'ın dudakları seğirdi. İnatçı küçük şey.

"Eğer sen Jack'le konuşmayacaksan, Jack'i seninle konuşturabiliriz." Zor bir ihtimaldi ama.

Eli ona bakarken gözlerini güneşten korudu. "Ne demek istiyorsun?"

"Jack'in sana karşı bir şeyler hissettiğine eminim. Sadece onu bunlarla yüzleşmeye zorlamamız gerekiyor."

"Biz mi?" diye sordu, ağzı eğlenceyle kıvrılmıştı.

Raj, "Artık bu içindeyim, geri dönmek için çok geç," diye alay etti.

"Peki bunu nasıl yapacağız?" Eli sordu.

Tanrım, gülümsemesi çok tatlıydı.

Raj ona, "Onu kışkandırmalıyız," dedi.

Eli durdu ve Raj bunu ancak bir saniye sonra fark etti, onun bakışlarını bulabilmek için topuğunun üzerinde dönmek zorunda kaldı. "Peki onu nasıl kışkandıracağız?"

"Kolay. Seni başka bir alfaya kaptırabileceğini düşünmesini sağla." *İşte başlıyoruz.* "Sana kur yapmama izin ver."

Eli hâlâ alınıdaydı, güneşi engelliyordu ve Raj ışığı gölgelemek için biraz daha yaklaştı. Mavi gözlerinin etrafındaki gerginlik azaldı ve elini bıraktı.

"Jack'i kışkandırmak için bana sahte kur yapmak istiyorsun," dedi. Raj hiç tereddüt etmedi. "Evet, doğru."

Eli güldü, hoş geldin çanını andıran ses öğleden sonra boyunca çınladı, etraflarındaki insanlardan habersizdi. Başı arkaya doğru eğikti, pembe saçları rüzgârda dalgalanıyordu.

Evet. Bu omega'ya sahte kort yapardı.

Sonunda Eli omuz silkti, kollarını kaldırdı ama tekrar yanına düştü. "Boş ver. Zaten her şey berbat durumda. Ne kadar yanlış gidebilir ki?"

"İşte ruh bu," diye alay etti Raj.

Bunun üzerine bir kahkaha daha attı ve ona doğru ilerlemeye devam etti. Kollarını adamın sol koluna doladı ve ona doğru eğildi.

"Tamam o zaman. Artık resmileşti. Bana kur yapıyorsun. Üzerinde çalışılması gereken detaylar var."

"Belki birkaç tane," diye kabul etti. "İlk randevumuzda bunlar hakkında konuşabiliriz."

"Ooh planlar şimdiden mi?" Eli onun kolunu sıkarak sordu. "Anlaştık."

Başını salladı ve mırıldanmadan önce bir süre yürüdüler. "Bana rastlamamış olsaydın ne yapıyor olurdun?" diye sordu.

"Sanırım *bana* rastlayan *sendin*," diye düzeltti. "Ama bir iş arkadaşımın evinden eve dönüyordum. Dün gece onunla kaldım çünkü dün şantiyede yaralandı."

"O iyi mi?"

"Sadece bir beyin sarsıntısı, o yüzden kalıyorum."

"Çok nazıksın," dedi Eli.

Raj omuz . "Ben şantiye müdürüyüm, yani o benim sorumluluğumda. Doğru gibi geldi."

"Bu yönde mi oturuyorsunuz?" diye sordu yürüdükleri yolu işaret ederek.

"Evet, yeni ."

Yakın zamanda da. Kutular hâlâ her odanın köşesinde ambalajlarından çıkarılmıştı.

Yürüyüşün geri kalanı nispeten sessizdi. Bu sahte kur yapma olayı kötü bir fikir miydi? Belki de. Ama en azından Jack'le tekrar tartışmaya başlarsa ona kulak verebilirdi.

Kararını verdiğinde, kendi binasının altında durmuşlardı.

Kaşlarını çattı.

"Burada mı yaşıyorsun?" diye sordu. "Uh, evet. Jack ve ben kirada oturuyoruz."

Raj sırtı ve üzerinde Elowen Buildings logosu bulunan kendi anahtar setini çıkardı.

"artık! Sen yeni adam mısın?"

Başıyla kapıyı işaret etti. "Sanırım öyle. Şimdiden bir ünüm mü var?"

Başını salladı, yüz hatlarında inançsızlık belirdi. "Beckett'la tanıştığı sabah Jack'in bisikletinin önü nakliye kamyonuyla kesilmişti." Başını yana eğdi. "Sanırım bunun için sana teşekkür etmeli."

Kadının sesindeki merak duygusu yanaklarını kızarttı ve manyetik anahtarı kilide doğru sallarken boğazını temizledi. "Yukarı çıkmaya hazır mısın?"

"Evet," dedi ama sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu. Adam kapıyı onun için açık tuttu ve kadın derin bir nefes alır gibi oldu. "Evet," diye tekrarladı, daha kararlı bir şekilde. "Merdivenlerden çıkabilir miyiz?"

Ona şüpheyile baktı ama evet diyeceğini zaten biliyordu. "Kaçınıcı katta oturuyorsun?"

"Üçüncü kat."

Ona oyalanacak fazla zaman bırakmıyor, mi?

Raj, "Bir noktada onunla yüzleşmek zorunda kalacaksın," dedi ve onun için merdiven kapısını açtı.

"Ama mi?" Eli şüpheyile sordu.

Raj ona bir *bakış* attı ve o da kıkırdamaya başladı.

Sonunda ikinci kat civarında yeterince cesaret topladı. "Numaraları değiştirmek ister misiniz?"

Eli neredeyse bir adımı kaçıırıyordu ve kalkmadan önce küfretti, ona bakarken gözleri genişti. "Tabii, evet. Tamam."

Raj elektrik çarpmış gibi oldu. "Bilirsin, böylece ilk randevumuzu planlayabiliriz."

Eli başını salladı, telefonunu uzatırken dudaklarında bir sırıtış belirdi.

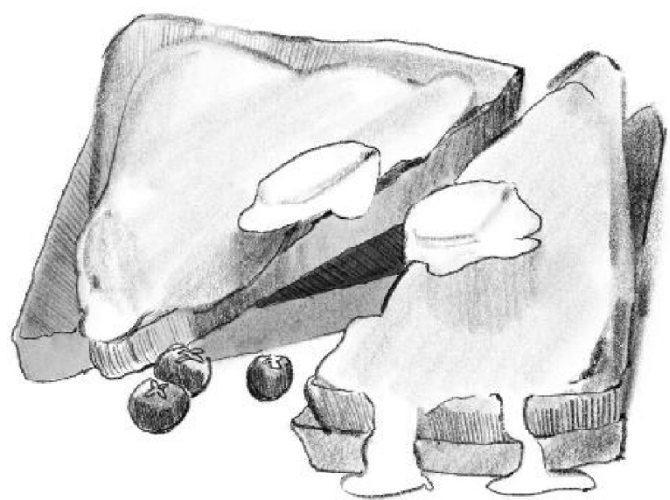
Üçüncü katın sahanlığında telefonlarını ve numaralarını değiş tokuş ettiler. Koridor sonsuza kadar uzanıyor gibiydi ama yine de an çok çabuk bitiyordu.

"Sanırım yolculuğumuz burada sona eriyor. Kendinizi daha iyi hissetmeniz için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

Eli mırıldandı, yüzü kapıya dönüktü, dudağı dişlerinin arasında ısırılmıştı. Yüz hatlarında kararsızlık vardı.

"Aslında..." Ona döndü, bakışları hızla onun vücudunda gezindi.
"Sadece... sarılabilir miyim?"

Raj'ın kalbi neredeyse .

16. Plan İş Başında

Eli

"C "Ben sadece..."

Karşısındaki, çok yakışıklı da olsa, Eli hakkında hiçbir önyargısı olmayan bir yabancıydı. Şu anda kim olmak o olabilirdi.

Ve şu anda, kızgınlıktan yeni çıkmış, sarılacak bir alfası olmayan bir omega idi. Ve bu alfa, öğleden sonranın büyük bir kısmını onun *başka bir* alfa hakkındaki şikâyetlerini dinleyerek geçirmişti.

Peki bu kimin hatası?

"Sadece sarılabilir miyim?" diye sordu.

Raj sanki beklediği son şey buymuş gibi bir an dondu kaldı. Ama sonra başını salladı, belirgin pazularıyla kollarını açtı ve bekledi.

Eli neredeyse kendini ona doğru fırlatarak yüzünü onun göğüs kafesine gömdü. Adam da uzundu ve kolları onu tamamen sarmıştı. Sıcaklık ve güvenlik onu sarmaladı ve Eli ona karşı gevşedi.

"Güzel kokuyorsun," diye mırıldandı Eli ve bu kadar yaklaşmışken onun nefesinin kesildiğini duydu.

"Sen de," dedi usulca ve konuşurken sesi göğsünden yanağına doğru gürledi.

"Dinlediğin için... teşekkürler, sanırım," diye teklif etti, en uzun anmış gibi hissettiren şeyden sonra kendini uzaklaşmaya zorladı.

"Her zaman. Ben ciddiym. Bir şeye ihtiyacın olursa kapıyı çal, tamam mı? Sekiz dilim şuruplu ekmek yemeni izleyebilmem için bile olsa."

Yanaklarına bir sıcaklık hücum etti ve bu belli oluyor olmalıydı çünkü Raj elini uzatıp onun yüzünü kavradı ve başparmağını yüzünün renginde gezdirdi.

"Seni mahkemeye vereceğim," dedi ona.

Eli nasıl cevap vereceğini bilemedi, bu yüzden biraz şaşkın bir şekilde Raj'a baktı.

"Sadece onu kıskandırmak için değil," diye ekledi, daha sessiz. "Sadece... sana göstermek için. Böylece nasıl bir his olduğunu bilirsin. Bu şekilde, eğer bu ahmakların alfanız olmasına izin vermeye niyetlenirseniz, beklentileriniz olacak. Kendilerinin olmanı istiyorlarsa sana kur yapmalılar."

Konuşurken başparmağı yavaşça yanağını okşadı ve sanki bir büyü yapıyor gibiydi. Eli ritmik dokunuşun etkisiyle sözlerinin içine işlemesine izin verdi.

Kur yapmak. Bir alfa tarafından.

Beckett muhtemelen kur yapma konusunda iyi olurdu. Getirdiği battaniye ve yastıkların plastik torbaları hâlâ geri dönüşümdeydi. Ama Jack... sadece alfalarla birlikte olmuştu. Kur yapmaya gerek yoktu.

"Bu kötü bir fikir," diye uyardı Eli, buna kendisi de yarı yarıya inanıyordu.

Raj'ın dolgun dudakları geniş, içten bir gülümsemeyle kıvrıldı. Gözlerinin kenarlarındaki kırışıklıklar kırıştı, iri kahverengi gözleri gerçekten de parlıyordu.

"En iyilerin hepsi öyle." Raj söyledi. "Teşekkür ."

Eli kekeledi. Ona *teşekkür* mü ediyordu? Bir yanıt bulamadı, ağzı açılıp kapandı.

Bu alfa sahte de olsa ona kur yapmak istiyordu. Raj çok *güzel* kokuyordu, elleri sıcaktı ve sesi derin ve kadifemsiydi.

Ve... iyi. Belki de yüzeyin altında gizli bir heyecan vardı. Belki Eli kur yapmak, bir kez olsun ilk sıraya konmak *istiyordu*. Birinin önceliği olmak. Ve bu kişinin Raj olmasını istiyordu; uzun boylu, kaslı ve saçları daha önce hiç görmediği kadar uzun ve gürdü. Parmaklarını saçlarında gezdirmek istiyordu. Belki böyle devam ederse bu şansı elde edebilirdi.

"Bunu biz yapıyoruz," dedi Eli aniden, farkına vararak.

"Öyle mi?" Eli başını sallamaya devam ederken sırtışı yeniden dudaklarına kayıyordu. "Evet!" Güldü, o kadar heyecan ve neşe doluydu ki Eli'nin de gülümsemesine neden oldu.

"Karşılaştığın kişinin ben olduğuma sevindim," dedi Raj, bir parmak eklemine onun yanağına sürterek. "Yarın görüşür müyüz?"

Dairesinin kapısının diğer tarafından bir gümbürtü geldi ve Eli bunu duymazdan geldi.

"Yarın görüşürüz," diye kabul etti.

Raj bir kez başını salladı, bu o kadar yerindeydi ki kıkırdamak istedi ve o arkasını dönmeden önce kolunu çekti. Onu aşağı çekti ve yanağını öpebilmek için uzandı, kısa sakalı dudaklarının altında diken diken oldu.

Kadın kapı tokmağını çevirirken elini kaldırıp yerini tuttu. "İyi geceler," dedi ve kapıyı itip açmadan önce adamın dönüp şaşkınlıkla bekledi.

Beckett ve Jack kollarını kavuşturmuş, kanepenin arkasında duruyorlardı.

"Kim-ne-" Jack başladı ve Eli kapıyı Raj'ın geri çekilen formunun üzerine kapattı.

Eli mutfığa geçip buzdolabından bir şişe su almadan önce ona göz kırptı.

"Arayan Raj'dı. Bana kur yapıyor," diye cevap verdi ve ağızlarının açık kalmasına aldırmadan odasına kapanmadan önce onların yanından geçti.

Sessiz fısıldaşmalara dönüştüler ve Eli gözlerini yavaş yavaş büyüyen gülümsemesinin kapağını kapatıp yere baktı.

Raj ona kur yapıyordu.

Eli bu konuda ciyaklamak istedi ama bunun yerine soğuk şişeyi çok sıcak yanaklarına bastırdı.

Ve eğer yoğun mırıldanmaları bir gösterge ise, Jack bu konuda üzgündü. Belki bu o kadar da kötü bir fikir değildi.

Ertesi sabah Eli uyandığında hâlâ dudaklarındaki yumuşak gülümsemeyi silememişti.

Gün için hazırlandı ve koridorun sonundaki gece lambasının rehberliğinde dairenin sessizliğine doğru adeta sıçradı.

Saat sabahın üçünde her zaman zifiri karanlık olurdu ve elini bar sandalyelerinin üstünden kaydırarak girişteki yuvarlak masanın yanından geçti ve mutfağa doğru yürürken tepe lambasını yaktı.

"Günaydın," dedi hırıltılı bir ses.

Eli gıcırdayarak bir metre kadar havaya sıçradı ve bara doğru döndüğünde Jack'i az önce yanından geçtiği sandalyelerden birinde buldu.

Nefes almak için bir elini göğsüne bastırdı ve Jack'e ters ters baktı. "Pislik herif! Sabaha başlamak için adrenalin patlaması gibisi yoktur."

"Kimin kafeine ihtiyacı var ki zaten?" Jack omuz silkerek sordu.

"Ben," diye cevap verdi Eli ve seyahat kupasını bulmak için dolaplara doğru döndü.

"Raj kim?" Jack hiç de sıradan olmayan bir sesle sordu. Eli'nın dudakları kıpırdadı. "Dün tanıştığım bir alfa."

"Dün mü? Ve şimdiden sana kur mu yapıyor?"

Fincanı tezgâha çarptı ve buzlu kahvesini ve kremasını çıkarmak için buzdolabına doğru adım attı. "Evet," diye cevap verdi.

"Ama nasıl yani, bu biraz hızlı değil mi de?"

Eli ona döndü ve kaşlarını kaldırarak elindeki malzemeleri barın üzerine bıraktı ve kupasını almak için uzandı. "Bunu yeni erkek arkadaşı bir haftadır bizimle kalan alfa söylüyor."

Jack gözlerini devirdi. "Bu farklı." "Öyle mi? Nasıl?"

"Dairesini su basmış! Gidecek hiçbir yeri yok!"

"Bana halısının son sekiz günde kurumadığını mı söylüyorsun?" diyerek kahvesini bardağa doldurdu.

Jack nihayet cevap verene kadar kremayı ekledi. Başını kaldırıp baktığında Jack'in dudakları büzülmüştü. "Tamam, bu geçerli. Buna izin vereceğim." Eli dudaklarını büzdü. "olmasından hoşlanıyorsan sorun değil," dedi, bakışları Jack'in yanındaki vazoda duran buketin üzerinde gezinerek

çiçeklerin arasına gizlenmiş bol miktarda yeşillik.

"Kur yapmak bir bağlılık değildir. Sadece birini tanımaya çalışmaktır," dedi ve Raj'ın bir gün önce ona söylediği sözleri tekrarladi.

Jack gözlerini kısarak ona baktı. "Ve bu alfanın sana kur yapmasını *mi istiyorsun?*"

Eli omuz silkti ve elindeki malzemeleri buzdolabına geri götürdü. Jack çoktan kıskanmaya başlamıştı. *İşe yarıyordu!*

Raj'a söylemek için sabırsızlanıyordu. "Evet. Neden olmasın? Çok tatlı, nefis kokuyor ve Jack, yani, belki sadece bir anlığına görebildiğini biliyorum ama o adam-" Dudağını ısırıldı. "O *iyi* bir alfa."

Jack'ten boğuk bir ses yükseldi ve kadın kaşlarını kaldırarak Jack'e dönmeden önce buzdolabını kapattı. "Söyleyecek bir şeyin mi var?"

"Hayır. Hayır." Jack başını salladı. "Sadece bunun diğer tarafında olmak farklı, hepsi bu."

"Hangi taraf?"

Kollarını kavuşturarak, "Yakışıklı bir alfayı dinliyorum," diye mırıldandı.

Jack surat mı asıyordu? Bu orospu çocuğu.

"O yakışıklı. Ve bu gece beni dışarı çıkarmak istiyor." Bakışları saate kaydı. "Fırına gitmem gerek."

Jack, kupasının kapağını kapatıp dökülmemesi için kilitledikten sonra mutfaktan çıkıp kapıya doğru ilerlerken homurdandı. Ceketini omuzlarına çekti ve kaskını aldı.

Jack sandalyesinde iki büklüm olmuş ve ona bakıyordu. Onun bu ani ilgisinin biraz bağımlılık yapmadığını söylerse yalan söylemiş olurdu.

"Ve beni rahatlatma vaktinden önce seni fırının yakınında görmesem iyi olur, yoksa seni doğrayıp yeni tarifim olan sinir bozucu alfa keklerinin içine koyarım."

Jack nefesini tuttu ve bir elini göğsüne koydu. "Yamyamlık tehdidi!"

"Onları yiyeceğimi hiç , değil mi?"

Jack yine nefesini tuttu. "Beni müşterilere mi harcayacaksın?"

Eli kendini tutamadı, dudakları seğirdi. Ahh. Ne kadar zırh giymiş olursa olsun Jack onu etkisiz hale getirmekte her zaman çok başarılıydı. "Sırf seni rahatsız etmek için fırına gereğinden erken gelmeyeceğim.

Raj hakkında," diye söz verdi Jack uzun bir süre sonra.

Eli başını salladı. "Güzel."

"Sonra görüşürüz," diye homurdandı.

Ön kapıyı açıp dışarı çıkmadan önce ona, "Uyumaya devam et, Jack," dedi.

Fırında geçirdiği sabah, hazırlık, süsleme, pişirme, soğutma ve temizlikle geçti. Bazen çok fazla oluyordu ama o

taze bir enerjiye sahipti, mağazanın hoparlörlerinden çalınan müzik eşliğinde başını sallıyor ve kalçalarını sallıyordu.

Raj sabah sekizde ona mesaj atmış. *Günaydın tatlım.*

Yanakları kızardı.

Jack sözünü tuttu ve öğle yemeği saati gelip Eli'nin ayakları ağrıyana kadar ortaya çıkmadı.

"Tanrıya şükür," dedi o anki müşterisi tezgâhtan ayrıldıktan sonra. "Oturmak için sabırsızlanıyorum."

"Yoğun bir sabah mı?" diye sordu.

Ve bir an için, her zaman olduğu gibi hissettirdi. Sanki onlar sadece Eli ve Jack'ti ve ikisi de bir alfayla çıkmıyordu ve birlikte tüm hayatlarının temelini tehdit etmiyorlardı.

Eli dairelerinin kapısından içeri girer girmez "Ah," dedi. "Senin bir işin yok mu?" diye sordu.

Fırından çıkmanın çok kolay olduğunu biliyordum. Bilmeliydim.

"Ah, hadi ama," dedi Beckett, koltuktan kalkıp dizüstü bilgisayarını tekrar yerine koyarak. "Hemen hemen her yerden çalışabilirim."

"Neden buradasın?"

"Dikkatli olun, ses tonunuzdan beni gördüğünüze sevinmediğinizi söyleyebilirim."

Eli ona ters ters baktı.

"Raj hakkında soru sormamam için talimat aldım, merak etmeyin. Veriyorum

harika ayak masajları var."

Ayak tabanlarındaki donuk acı, sadece rahatlama düşüncesiyle bile yeniden sızladı.

"Ben duş alacağım," dedi ve odasına doğru ilerledi.

"Sonra gelip benimle oturur musun?" diye sordu.

Eli cevap vermek yerine kapısını kapattı. Sonra kapıyı açtı. Kapıyı tekrar kapatmadan önce, "Bunu düşüneneğim," diye seslendi.

Bitişikteki banyoya giderken soyundu ve un, krema ve çikolata bulaşmış giysilerini sepete atarken dudakları seğirdi. Önlükler gerçekten sadece biraz yardımcı oluyordu.

Su buharlı ve mükemmeldi ve diğer odadaki alfayı düşünmemeye çalıştı ama pek başarılı olamadı.

Onu Jack mi göndermişti? Ona Raj'ı sormayacaksa neden buradaydı?

"Ona sorabilirsin," dedi kendi kendine, sesinin tonunda eriyen spreyn sessizliği.

İşten çıktıktan sonra rahat kıyafetlerini giydi ve oturma odasına doğru ilerledi.

Beckett kanepede değildi ama dizüstü bilgisayarını sehpanın sağ alt kenarına düzgünce yerleştirilmişti.

Sessiz bir tıkırtı duydu ve müziği takip ederek mutfağa gitti ve onu başını sallayıp tavada bir şeyler çevirirken buldu.

"Omletler hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Eli kahvaltı barına oturdu ve çiçek buketini koklamak için eğildi. Eklenen ekstra yeşilliklerle ona gerçekten de Beckett'ı hatırlatıyorlardı. Çok güzeldi.

"İyiler," diye cevap verdi.

"Bu seferki fikrini değiştirecek," dedi ve kız onun tavayı ocağın gözünden kaldırıp

içindekileri bir tabağa koyun.

Üzerine biraz rendelenmiş peynir koydu ve kızın önüne koydu. Sonra çekmecedен bir çatal aldı ve onu da kıza uzattı.

Eli kabarık, dumanı tüten omlete baktı, sonra bakışlarını zorlukla kontrol altına alınmış bir beklentiyle onu izleyen Beckett'a çevirdi.

"Devam et," dedi, servis yaparken başını sallayarak.

Eli bir köşesini kesti, erimiş peynir kopmadan önce ince bir çizgi halinde uzarken ağzı sulandı. Hepsini toplamak için çatalını çevirdi ve ısırığı dudaklarının arasına yerleştirmeden önce bir saniye soğumasını bekledi.

"Oh," diye mırıldandı, ağzı doluydu. "Bu gerçekten çok iyi," dedi. Görüldüğü kadar kabarıktı ve pastırmayla tuzlu, peynirle erimiş ve ıspanakla tazeydi.

Beckett ışınlandı.

"Gerçekten çok ," dedi ve bir ısırık daha aldı.

Beckett ocağa dönene kadar bekledi ve onun kendi omletini yapmak için birkaç yumurta kırmasını izledi.

"Dairen nasıl ?" diye sordu.

"Halılar kurudu, yani gürültülü kurutma makineleri nihayet gitti. Şu anda mobilyalarım her odanın bir tarafına itilmiş durumda, böylece alttaki dolguyu değiştirmeye başlayabilirler. Sonra aynı halıları tekrar zımbalayacaklar ve mobilyalarımı geri taşıyacaklar - umarım hiçbir şeyi kırmadan."

"Sheesh," diye teklif etti. Peki, tamam. Belki de burada olmasının Jack'in bu ilişkiye balıklama atlamasından başka bir nedeni vardı. "Bu berbat bir şey."

"Bir de bana sor. Mutfağımı bile kullanamıyorum çünkü kanepemi oraya taşımışlar. Bu çok sinir bozucu."

Eli yüzünü buruşturdu. "En azından bizimle kalabilirsin. Jack'in senin etrafta olmandan hoşlandığını biliyorum."

"Sadece Jack mi?" diye sordu, omzunun üzerinden bakıp kaşlarını kaldırarak.

Baharatları, pastırmayı, ıspanağı ve peyniri yumurta kâsesinde karıştırdı, sonra nihayet ondan uzaklaştı ve tavaya döktü. Tencereyi ateşten indirip kapağını kapatmadan önce tısladı. Eli cevap vermek yerine onun hareketlerini izledi ama onun için hazırladığı yemekten bir ısırık daha aldı ve iç çekti. "Hayır, sanırım sadece Jack değil."

Onun sırtışını görmezden geldi ve biraz daha yavaş yedi. Adam kendi tabağıyla yanındaki koltuğa oturduğunda neredeyse bitirmişti.

"Fırın nasıldı?" diye sordu.

Eli omuz silkti. "Bugün listemdeki pek çok şeyi kontrol ettim - bazı siparişleri hazırladım ve ben çıkana kadar bir sürü şeyi soğuttum. Gerisini Jack halledebilir."

"Siz ikiniz birlikte çok iyisiniz," dedi Beckett. Eli sertleşti ama devam etti. "Birbirinize çok güveniyorsunuz."

"Her zaman öyleydi," diye düşündü, kuşkuyla.

Ama Beckett bu kadarla yetinerek, kızilmek ilmek olana kadar kendi yemekleri hakkında dramatik bir şekilde inledi.

Sonra kanepeye geçtiler ve Beckett onun ayaklarını kucağına çekti ve sonra *Eli* başparmaklarını onun küçük ayağının ağrıyan her santimine sokarken uygunsuz bir şekilde inliyordu.

Sonra diğetine geçti ve Eli her geçen saniye kanepenin içinde eriyerek onun ellerine yapıştı.

"Peki, sevgilileri tartışacak kadar yakın mıyız? Raj kim?" diye sordu.

Eli ona bir bakış attı. "Sormanın yasak olduğunu sanıyordum." "Jack tarafından. Sen Jack değilsin. Beni ispiyonlayacak mısın?"

"Seni anlatabilirim," dedi.

"Ama sen yapmayacaksın," dedi

Beckett usulca. "Peki neden?" diye sordu.

"Çünkü Jack'le bu konuda konuşamıyorsan, konuşacak kimsen yok demektir."

Eli yutkundu, çünkü haklıydı. Eli her ne kadar Jack'in kolunda sürekli bir alfa olduğu için ona kızsada da, en azından onun yanında *biri* vardı. Eli'nin yanında sadece Jack vardı, çünkü birlikte at sürdükleri birkaç kişi bile ona yakın değildi.

Dudaklarını büzdü. "Tam olarak tarafsız bir üçüncü şahıs sayılmazsınız."

"Hayır," diye kabul etti. "Ama iyi bir dinleyiciyim."

"Söylediğim her şeyi Jack'e anlatacaksın," diye belirtti. "Belki. Belki de söylemem. kalmasını ister misin?"

Eli kaşlarını çatı. "Jack'e yalan mı söyleyeceksin?"

Eli, Jack'e yalan söylüyordu.

Beckett başını salladı, Eli'in ayak parmaklarını çekıştirdi ve onlardan aldığı patlamalara kıkırdadı. "Yalan söylemeyeceğim. Ona benden hiçbir şey söylemememi istediğini söylerim."

"Ve buna saygı duyacak mı?"

Beckett'in dudakları seğirdi. "Şey. Bundan ikna edici bir oral seks çıkarabilirim ama dudaklarım mühürlü. Söz veriyorum."

Birlikte yaşadıkları onca şeye rağmen, bu rahat ve samimi itiraf karşısında yanakları kızardı.

Sadece bir sorun vardı. Aslında Raj'la çıkmıyordu. Rol yapıyordu! Ama Beckett'ı şımartabilirdi. Birazcık.

"Pekâlâ," dedi Eli yumuşak bir sesle, tereddütle. Ama Beckett bununla doğrudan Jack'e koşa bile, istediği bu değil miydi? Jack kiskansın diye mi? Ve Raj'a göre ona olan hislerini fark etsin diye mi?

Eli derin bir nefes aldı. Bunu yapmak üzere miydi?

Beckett topuğuna bir başparmak daha soktu ve kadın inledi.

Tamam, iyi, evet.

"Jack'le fırında tartıştıktan sonra Raj'a rastladım." Bu doğrudu. Bak, yalan bile söylemiyordu.

Bu gerçekten gurur duyulacak bir şey mi?

"Ah," diye başını salladı Beckett. "Bana bundan bahsetmişti."

"Ona bağırdım," diye itiraf etti Eli. "Ve bunun için kendimi kötü hissettim, bu yüzden berbat durumdaydım. Bisikletimi park ettim ve senin burada korkuyordum," dedi ve sonra yüzünde acı ifadesi belirlediği için detaylandırmak zorunda olduğunu hissetti. Topuğunu onun kalçasına sapladı. "Henüz birinin bana akıl vermesini istemedim; sadece biraz incinmek istedim."

Beckett başını ama kaşları çatıktı.

"Bu devasa alfaya koştum -kelimenin tam anlamıyla-. İlk üç dakika nefes aldığımı bile sanmıyorum, o kadar ateşli ," diye . Eli başını salladı. Bu da yalan değildi.

Aslında Eli hiç de yalan söylememişti. Ona lokantadan, Raj'ın nasıl inanılmaz derecede tatlı ve anlayışlı olduğundan ve onun dertlerini dinlediğinden bahsetti. Raj'ın nasıl tarafsız bir üçüncü şahıs olduğunu ve taraf tutmadığını.

"Sonra bana hiç kur yapıp yapmadığımı sordu, ben de hayır dedim." Daha fazla gerçek.

Beckett'in başparmakları devam etmeden önce bir an durakladı. "Bu yüzden bana olmak isteyip istemediğimi sordu, sadece bir his olduğunu görmek için. Yani, başka talibim yok gibi bir şey." Eli neden kendini savunduğunu bilmiyordu. Beckett ve Jack'in kızgınlık döneminde ona yardım etmiş olmaları, onun üzerinde hak iddia ettikleri anlamına gelmiyordu. Dolayısıyla bu alfayla çıktığı için kendini suçlu hissetmemeliydi, değil mi? Sahte olsa bile mi?

"Yani bu akşam beni alacak," diye bitirdi.

"Ne yaptığınızı biliyor musunuz?" Beckett bakışlarını kaçırarak sordu.

"Henüz değil. Sürpriz olacağını söyledi."

"Çok hoş," diye araya girdi Beckett.

"Biliyorum, değil mi? Daha önce hiç kimse benim için sürpriz bir randevu planlamamıştı." Eli'nin çıktığı betalar genellikle sıradan, gösterişsiz kişilerdi. Karmaşık randevulara gerek yoktu.

"Hiç mi?" Beckett kaşlarını kaldırarak sordu. "Eminim Jack..."

"Hayır, Jack'ten bahsetmiyordum," diye güldü Eli. "Jack bana tonlarca sürpriz doğum günü partisi düzenledi. Artık pek sürpriz ama yine de çok tatlılar."

Beckett, "Güzel, demek ki kışına tekmeyi basmak zorunda değilim," diye söylendi.

Eli kıkırdadı. "Jack bu sefer yanlış bir şey yapmadı..." diye dalga geçti ve diğer ayağıyla onun kalçasını dürttü.

"Ne olursa olsun, umarım bu gece eğlenirsiniz," dedi Beckett. "Güvende olun ve eğer bir şeye ihtiyacınız olursa, mesela bu alfa ortaya çıkarsa

Sadece ara, tamam mı?" Durakladı. "Aslında, onu ne kadar iyi tanıyorsun? O iyi bir adam mı? Ya-

"Beckett," dedi Eli, doğrulup ellerini onunkilerin üzerine koyarak. "İlginiz için teşekkür ederim."

Yüz ifadesindeki bir şey kapandı, duvar ördü ve kayboldu. "Doğru."

"Oda arkadaşımın erkek arkadaşının beni korumasına ihtiyacım yok," diye ekledi. "Raj iyi bir alfaya benziyor."

Gözlerini ama başparmaklarını ayağının içinde yuvarlamaya devam etti. "Doğru. Ama istersen yine de yaparım."

"Minnettarım," dedi Eli ve koltuğa yaslandı. "Ama bunun gerekli olacağını sanmıyorum. Hatta bence randevu harika geçecek."

Çünkü hepsi sahte, Beckett!

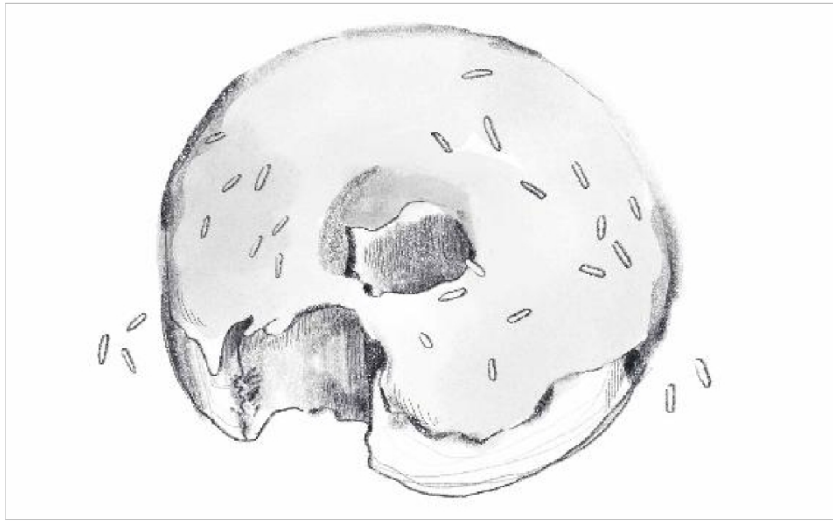
Beckett mırıldandı ve Eli kaşlarını ona doğru kaldırdı ama Beckett konsantre olmuştu.

"Ooh, bu çok hoş," dedi Eli, hassas bir noktayı kazdığında.

"Biliyorum," dedi Beckett, kendini beğenmiş bir ifadeyle. "Birinin benim ayak masajımla yarıştığını görmek hoşuma gidiyor."

Eli homurdandı. Beckett kıskanmıyor muydu? Raj'ı mı? Randevusunu mu? Kahretsin.

Belki de plan biraz *fazla* iyi işliyordu.

17. atı Katı Romantizmi

Raj

R Aj, elini giydiği düğmeli ceketin yakalarından aşağıya, ihtiyaç duymayacağını tahmin ettiği süveterin yakalarına indirdi. kendisi için, ama Eli için.

Elini kaldırdı ve kapıyı çaldı.

Eli cevap verdi, ona söylediği gibi rahat ve sıcak giyinmişti ve ona sırttı.

Tanrım, kocaman gülümsemesi, sevimli pembe bukleleri ve burnunun üzerindeki illeriyle çok tatlıydı.

Tıknaz botlar, al renkli kadife pantolon, içine sokulmuş siyah bir tişört ve büyük bir kazak giymişti. Belki de onunkine ihtiyacı yoktu.

Yine de ona verebilir.

"Merhaba," dedi bakışları tekrar onunkilere yöneldiğinde.

"Merhaba," diye karşılık verdi.

Uygun bir randevu gibi kolunu uzattı. "Gitmeye hazır mısın?" "Kesinlikle."

Daireden derin bir ses yükseldi. "Onu uygun bir zamanda geri getirsen iyi olur, genç adam."

Raj kaşlarını çatarak ona baktı. Bu Jack miydi? "Beckett," diye mırıldandı.

"Ah." Başını salladı ve "Benimle güvende olacak!" diye seslendi.

Verilen tek yanıt "*öyle olsa iyi olur*" gibi bir şeydi ve ardından cinayetle ilgili bir şeyler söyledi.

Raj daha da geniş sırttı. Bu ikisi iyi alfalar. Ve eğer kendisi , sesleri *kesinlikle* kıskanç geliyordu.

"Okaaay," dedi Eli, kapıyı kapatarak. "Yolu göster."

Raj onu kadar götürdü, arabanın kapısını açtı ve otururken keskin bir şekilde nefes alışına sırttı.

Kadın onun kokusundan hoşlanıyordu ve adamın göğsündeki gergin bir şey bunu fark edince gevşedi.

En azından, bu için iyi bir şeydi.

"İyi gidiyor gibi görünüyordu," dedi ve başını dairenin bulunduğu yöne doğru salladı.

"Oh, o mu?" Eli alay etti. "Onlar sadece. Uh."

"Şimdiden çalışıyor musun?" diye sordu, muzaffer bir sırıtış dudaklarını kıvrarak. "Biliyordum."

"Peki nereye gidiyoruz?" diye araya girerek konuyu değiştirdi.

Şimdilik konunun kapanmasına izin verdi ve ona baktı. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Eli mırıldanırken başparmaklarını oynattı. "Tamam, hayır. Ama bana bir iyilik yapabilir misin?"

"Her şeyi yaparım," diye söz verdi.

Dudağını ısırıldı. "Endişelenmemeleri için Beckett'a mesaj atar mısınız?"

Raj başını salladı ve telefonunu çıkardı. "Elbette yapacağım. Hiçbir iyi alfa, omega'sının sorgusuz sualsiz başka bir alfayla kaçmasına izin vermez."

"Benim alfalarım değil," diye hatırlattı ona.

Dudaklarını büzdü ve boş bir metin çıkardı. "Doğru," diye . "Numarası ne?"

Raj ona adresi gönderdi ve Beckett'in yanıt vermesi sadece bir saniye sürdü. *Vine Kulesi mi? Oraya nasıl girdin?*

Raj gururla sırtıtmamaya çalıştı. *Binayı ben tasarladım.*

Telefonu cebine koymadan önce metin balonu iki kez belirip kayboldu.

"Pekâlâ, alfalarınız bu akşamki niyetimden haberdar edildi," dedi.

Eli'nin yanakları zevkle kızardı. "Peki bu akşamki niyetin nedir Raj?"

"Seni aptalca etkilemek ve onları kıskançlıktan yeşertmek için," diye itiraf etti. "Gitmeye hazır mısın?"

Eli ilk başta sessizdi ve Raj onu sessizlik balonundan çıkarmaya çalıştı. "Günün nasıl geçti?"

"Ben bunu bir başarı olarak görüyorum. Fırında istediğim her şeyi yaptım ve Jack'le tartışmadık bile. Aslında tuhaftı, sabahın üçünde kalkıp bana seni sordu."

Raj'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. Kıskanmıştı. "Sorgulama için oldukça erken bir saat. Her sabah o kadar erken mi kalkıyorsun?"

"Evet," diye cevap verdi. "Kapılar açılana kadar bir şeyler pişirmeye başlamayı seviyorum."

"O zaman seni gerçekten uygun bir saatte geri getireceğim," diye söz verdi.

"Eve geldiğimde Beckett oradaydı."

Öyle ? Ne kadar ilginç. "Sana da sorular sordu mu?" "Hayır," diye cevapladı Eli. "Bana ayak masajı yaptı ve... tamam, iyi, ben Sonunda ona Jack hakkında içini döktü ve ona senden de bahsetmiş olabilir ya da olmayabilir."

Bu dahiceydi. Beckett Jack'e rapor verecek ve kıskançlık artacaktı.

"Akıllı alfa, elde etmek için ayak masajını kullanıyor."

Eli tükürdü ve koluna vurdu. "Oh, dur. Beckett iyi biri." "Eminim iyi bir alfadır," diye onayladı Raj.

Dudakları kırırdadı ve Eli'nin bakışlarını hissetti ama yola odaklandı ve göz ucuyla bakma isteğine boyun eğmedi.

Yol çok uzun sürmedi, ama Eli'nin reklam olmayan bir radyo istasyonu bulmaya çalışmasını, bir radyo sunucusunun sinir bozucu derecede neşeli sesini ya da reklam arasından önce bir şarkının sonunu izleyerek sonsuza kadar vakit geçirebilirdi.

"Bir şeyler olmalı," dedi kızgınlıkla.

Raj kırırdadı ve şehirdeki korkunç sürücülerin arasından sıyrıldı. binanın yüksek, metal kemerleri görüldüğünde rahatlamıştı.

"Buraya mı?" diye sordu, adam cam kapıların önüne park ederken.

"Burası," diye kabul etti Raj ve kapısını iterek açtı.

Kapıcıya el salladı, arabanın Eli tarafındaki kolunu tutup kaldırıma çıkmasına yardım etti. İhtiyacı olduğundan değil, küçük eğlenceli sırtışı bunu söylüyor gibiydi.

Parmakları onunkilerin arasından geçti ve adam onu binaya götürmeden önce sessiz bir rahatlama nefesi aldı.

"Frank," diye başını sallayarak selamladı.

"Hey, Raj," diye karşılık verdi kapıcı ve onlar için kapıları açtı. "İyi akşamlar dilerim."

Raj yanından geçerken omzunu sıvazladı ama Vine Kulesi'nin lobisine girdiklerinde gözleri sadece Eli'ı görüyordu.

İçeri girdiklerinde nefesi kesildi. Yüksek tavanlar cam ve berraktı, hepsi doğal görünümlü, süslemeli sedir ağacından yapılmıştı. Asılı aydınlatma armatürleri kesinlikle abartılıydı ama burası lobiydi ve müşteri ilk izlenimlere önem veriyordu. Raj onu asansörlerin olduğu bölüme götürürken ayakkabıları fayansların üzerinde usulca gıcırdadı.

"Burası gerçekten çok güzel. Buraya hiç girmemiştim."

Asansörlerin cam kapıları kayarak açıldı ve Eli'yi takip ederek içeri girdi. Kapılar yumuşak bir tıslamayla kapandı ve Eli kapıdan lobiye bakarken mırıldandı. "Hmm, sanırım bunların içinde öpüşmek yok," diye mırıldandı usulca.

Raj boğazını temizledi. "Şunu izle," dedi ve en üst katın numarasını tuşladı.

Asansör hareket etmeye başlamadan önce gizlilik camı . Eli nefesini tuttu ve ona döndü. "Olamaz!"

"Evet. Sahibi o cam asansörlerde izlendiğini hissetmekten hep nefret etmiştir, bu yüzden gizlilik camı taktırdı."

Eli başını iki yana sallayarak, "Bu paranın çılgınca kullanımı," dedi.

Raj kıkırdayarak, "Biliyorum," diye onayladı. "Para her şeyi satın alabilir." "Görünüşe göre sarmaş dolaş mahremiyet bile," diye söylendi Eli.

Raj yine güldü ve o da omzunu Raj'ın yanına çarptı. "Özellikle de bu."

Asansör tepeye ulaştıklarında yavaşladı, kapılar sessizce açılmadan önce yükseliş yumuşak ve zar zor fark edilebilirdi.

"Bana mafya olduğunu burada mı ?" Eli alay etti. Raj başını salladı. "Aklının gittiği yerler..."

Onu çatıdaki giriş noktasına götürdü ve elini itme çubuğuna dayayarak durakladı. "Hazır mısın?"

"Evet, evet, ," diye sızlandı Eli ve acele etmesi için elini dairesel hareketlerle yuvarladı.

Kapıyı iterek açtığında dudaklarında beklenti dolu bir sırıtış belirdi. Serin hava yanlarından geçerek koridorda ısıklık çalarak ilerledi.

"Aman Tanrım!" Eli onun yanından geçerken neredeyse bağıırıyordu. Sesi rüzgârda kaybolmuştu. "Çok yüksekteyiz!"

Şehir uzanıyor, ışıklar serpintiler gibi manzaranın üzerine serpiliyordu.

Korkuluktan birkaç adım geride durduğunda gözleri aynı şekilde parlıyordu.

"Yükseklikten , değil mi?" diye sordu.

"Şart değil, ama burada biraz gergin olmamak için deli olmak gerekir." Omuz silkti ve bir adım öne çıktı.

Sinirlerinin binanın yüksekliğiyle hiçbir ilgisi yoktu ama bunu ona söylemedi.

Elini kaldırıp hafifçe beline koydu ve omzunun üzerinden eğilerek onunla birlikte aşağıya baktı. "Sorun yok, bu korkuluklar güçlendirilmiş çelikten."

"Nereden biliyorsun ki?" Eli homurdandı.

Raj omuz silkti, kız başını eğip yukarı ona bakarken sırıtışı gülümsemeye dönüştü. "Ben tasarladım ," o dedi. "Gördüm o aracılığıyla

inşaatın sonuna kadar."

Dudakları aralandı ve onun etrafından dolandı, çatı terasına bakarken adamın eli kayarak uzaklaştı.

" olmaz," dedi. "Tavan penceresi olan lobi mi?

Bu çok güzeldi. Bu da öyle!"

Bir çatı için oldukça güzeldi. Gerçekten de kayda değer olan tek şey, ahşap ve demir bir ön camın altında masalar ve saksı bitkileri bulunan pavyonu.

Onlar kapıdan içeri girdiklerinde ortalık fark edilir derecede sessizleşmişti ve Eli'nın yüzü güldü.

"Pırıl pırıl ışıklar!" diye şarkı söyledi. "Bayıldım buna."

Raj bir piknik bankı seçip tellerden birine dokunmak için adım attığında kıs kıs güldü.

Boğazını temizledi. "Size masanızı göstereyim hanımefendi," dedi tiyatral bir tavırla, kolunu uzatarak.

Gözleri ışıldayarak ve gülümseyerek zıpladı. "Hmm, acaba hangisi?" diye düşündü ve onu masa örtüsü ve bez çantası olan tek masaya izin verdi.

"Bunun çok romantik olduğunu söylemeliyim," dedi gergin bir kıkırdamayla. "Bunun sahte bir randevu olduğunu sanıyordum. Beni parka , biliyorsun. Tamamen bedava. Ben ucuz bir kızım."

Raj sırttı, yanakları kızararak derinleşti ve çantanın fermuarını açtı. "Ben hiçbir şeyi yarım yamalak yapmam," dedi göz kırparak.

Sonra omuz silkti. "Ayrıca, bu Beckett için sana *bolca* top yemi sağlayacak." Devam ederken bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Sana kur yapıyorum ve sahte bile olsa bunu doğru yapmak istiyorum. Özel hissetmeyi hak ediyorsun."

İşte. Söyledi işte.

Eli'nin yanakları da saçları gibi pembeleşti.

"Evet, . Yani, daha önce kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı. Mimar olduğunuz için mi sizi içeri aldılar?"

"Evet," diye onayladı. Önce şarap şişesini çıkardı ve bir garsonun yapacağı gibi ona sundu. "Ve bu, canım, gerçekten nadir bulunan bir şişe... turunçgil moscato."

"En sevdiğim," dedi Eli gülerek. "Bana para harcadığın için çok mutluyum."

Raj başını sevgiyle salladı ve atıştırmalıklara uzandı. On dolarlık şarap kesinlikle peynirlerin hiçbirisiyle eşleşmeyecekti ama Eli'nin hoşuna gittiği sürece yaşayacaktı.

Ve korktuğu kadar aşırı tatlı *olması* ihtimaline karşı, şampanya ile hazırlıklı gelmişti.

"Bütün bunlar da ne?" diye sordu, sesi heyecandan tizleşmişti. Koltuğunda öne doğru eğildi ve bir bacağını altından geçirerek bankın üzerine oturdu.

"Atıştırmalık tahtası," diye sundu ve plastik kapağı çıkardı. "Peynirler, biraz tereyağı, meyve ve kraker ve fındık ve-"

"Ah, bu mükemmel," diye inledi ve ona gülümsedi. "Bu kur yapma işini tamamen mahvediyorsun."

Raj kıkırdadı. "Daha hiçbirini denemedin bile."

"Gerek yok," dedi usulca, bakışları birkaç saniye öncesine göre daha ağırdı.

Raj boğazını temizledi ve çantanın fermuarını geri çekti.

"Tatlılar da var ama soğuk kalmalarını istiyorum" dedi.

Şarap şişesinin vidasını açtı -evet, vidalı kapağı vardı, gerçekten de üçüncü sınıf bir şaraptı- ve getirdiği bardaklara boşalttı. Bardaklar plastikti, çünkü her yere cam kırıkları saçılmasından o sorumlu olmayacaktı.

Temel olarak, en az etkileyici olarak Eli'yi etkilediği açıktı ve Eli bu konuda ne hissettiğini bilmiyordu.

Eli kadehi doldururken sapını tuttu ve kadın hiç vakit kaybetmeden sahte şarap kadehini dudaklarına götürdü.

"Ooh, çok ekşi," dedi dişlerini emerek.

Bankta onun yanına oturdu ve kendi kadehini kaldırdı. "Seni özel hissettirmeye," dedi kadehini kaldırırken.

"Takdir edilmeye," diye karşılık verdi ve onun yanında yudumladı.

"Oh, hayır," dedi, yutkunduktan sonra sesi ciddileşti. Bardağındaki açık pembe sıvıya bakarak yüzünü buruşturdu. "Bu... Şampanyaya geçmem gerekecek. Umarım beni affedersiniz."

"Şampanya var mı?" diye sordu, sesinde umutlu bir tını vardı.

Yumuşak bir gülümsemeyle tekrar çantaya uzandı ve şişeyi çıkardı.

Gerçek bir şarap şişesi gibi *tıpasını* açtı, çünkü öyle bir şeydi ve Eli çıkan gürültüye güldü.

"Bekle, ver bana," dedi ve bardağını uzattı.

Adam hâlâ içinde duran şaraba baktı ve kadın onu salladı. "et."

"Bu iğrenç bir şey," dedi ve ucuz şarapla karışması için şampanyayı döktü.

Bardağındaki soluk pembe karışıma baktı.

Yudumladı ve bunu yaparken onun bakışlarını üzerinde tuttu. "Lezzetli," diye alay etti.

"Yalan söylüyorsun, öyle olmak zorunda," dedi ve uzattığı gibi kabul etti. Bir yudum aldı ve- "Bu da ne?" diye sordu.

Ne de olsa şampanyanın kuruluğu, iç bayıltıcı tatlılığı dengelemişti. "Tamam, belki de bir şeyler bulmuşsundur," diye itiraf etti ve içkisini ona geri uzattı. Kendi bardağına da biraz doldurdu ve başını salladı.

"Tam bir asi," diye kışkırttı. "Kuralları esnetebilen erkekleri severim. Şarapla ilgili züppe, uydurma kurallar olsa bile."

"Düşündüğümde daha acı ," dedi kuru bir sesle ve içkisini yudumladı.

Eli elini tepsiye doğru salladı. "Tamam, ne nedir?"

Farklı peynirleri göstererek hangisinin neyle daha iyi gidebileceğini açıkladı. Önerdiği her şeyden biraz denedi ve o konuşmadan önce beğenmediğini bir araya getirmeye çalışmaktan keyif aldı.

Kolaydı, çünkü Eli çok etkileyiciydi.

Bir şeyden hoşlanmadığında burnu kırışır, hoşlandığında ise gözleri parlardı.

Elmaları farklı peynirlerle eşleştirmeyi sevdi ve portakal reçelini de kraker ve farklı peynirlerle birlikte çok sevdi.

Tatlı şeyler.

Konuştular, güldüler ve onun hakkında çok şey öğrendi ve kendisinden de bir şeyler paylaştı.

"Peki, bunu yıllar önce tasarladıysanız, Elowen Binalarına yeni taşındıysanız neredeydiniz?"

"Eskiden buradan çok uzakta yaşamıyordum, çünkü işim çok uzun sürüyordu, neden diye düşündüm. Ama geçen yıl ev sahibi kirayı artırdı.

İki kez ve bunu tekrar yapmayı planladığını biliyordum. Kira kontratımın süresi dolmuştu, ben de yenilemek yerine fırsatım varken çıktım."

Eli yüzünü buruşturdu. "Bu korkunç bir şey. Fırını uzun süre kiraladıktan sonra nihayet birkaç yıl önce sahiplerinden satın aldık ama çok sevimli bir ev sahibimiz olduğu için şanslıydık."

"Bunu duyduğuma sevindim. Şimdiye kadar Elowen iyi insanlar gibi görünüyor."

"Öyleler! Hiçbir sorun yaşamadık," dedi göz kırparak. "Bence orayı seveceksin bile."

"Eminim öyle olur," diyerek sıcak bir gülümsemeye kabul etti. Eli ona doğru eğildi ve Raj derin bir nefes alarak çikolata kaplı kirazın zenginliğinin içine işlemesine izin verdi.

da çok konuştular, çocukluk hikayelerini paylaştılar.

"Ve Jack-oh, Jack dehşete kapıldı, ağaç evinden inmeyi reddetti ve-" Güldü, başını arkaya eğdi, gözlerindeki ıslaklığı silerken dudaklarını araladı. "-Babalarının kızacağını biliyordum, bu yüzden onunla birlikte oraya tırmandım. Sonra da korktum." Kahkahası biraz azaldı, ağzını hüzünlü bir gülümseme boyadı. "Ne kadar korktuğumu gördü ve birden her şeyi yapabileceğini düşündü. Bizi aşağı indirdi ve kimse daha akıllıca davranmadı."

Jack bir aptal. O alfa Eli'nin ona ne kadar değer verdiğini nasıl göremez?

"Bu şimdiye kadar duyduğum en tatlı hikâye," diye itiraf etti. "Sen ve Jack birlikte çok iyisiniz."

Bunu itiraf etmekten neredeyse nefret ediyordu. Ama alfa açıkça Eli'onsuz kaybolacağı bir parçasını dolduruyordu. Ve Jack de gerçekten aynı şekilde hissetmiyorsa çok aptaldı.

Zaten bütün mesele de buydu, değil mi? Onu başka bir alfaya kaptırabileceğini düşünmesini sağlamak ve umarım o gömülü duyguları ortaya çıkarmak.

İğrenç şarap kokteylinden biraz daha karıştırdılar ve Eli ışıkların altında parladı.

"Demek bu kur yapma işinde oldukça iyisin. Bunu çok yaptın mı?" diye sordu.

"Pürüzsüz," diye alay etti ve dirseğini ona doğru itti. O da onu dürttü ve sonra ona yaslandı, yanağını koluna bastırdı ve sıcaklığı çok gerçektir. "Bir zamanlar bir sürünün parçasıydım. İlk mezun olduğumda, okuldan birkaç kişiyle birlikte yaşamaya başladım. Fena değildi, hatta bir omega'ya kur bile yaptık, ama birlikte kaldığımız süre uzadıkça daha da zorlanmış hissettim. Okuldan sonra bizi bir arada tutan pek bir şey kalmamıştı. Birbirimizden uzaklaştık ve sonunda bir iş teklifi aldım. Yeni bir sayfa açmanın en iyisi olacağına karar verdim."

"Vay canına, trajik bir serpinti yok mu?"

Raj başını salladı. "Hayır, hepimiz hissediyorduk. Sanırım konuda konuşmaktan korkuyorduk. Ama birbirimize karşı dürüst olsaydık, o son birkaç yılı boşa harcamamış olurduk."

Eli mırıldandı. "Tamam, tamam, ." Raj

kıkırdadı. "Sen sordun."

"O zamandan beri omega yok mu?"

Raj omuz silkerek cevap verdi: "Bunun organik olarak gerçekleşmesini istiyorum. Omega Merkezi var elbette ama onların koku kartı programına çok pahalı ve benim zaten bir paketim yok."

İkisi de bunu söylemedi ama o ikisinin de bunu düşündüğünü umuyordu: Hiçbir şey sokakta karşılaşmaktan ve aynı binada yaşamaktan daha organik olamazdı. Kaderin yukarıda onlara gülüp gülmediğini merak ediyordu.

Sonunda tatlıyı çıkardılar ve Eli neredeyse her lokmada inledi.

"Bu ube crème brûlée'ye konsantre olmayı çok zorlaştırıyorsun," dedi ona.

Bir elini göğsüne götürdü ve nefesi kesildi. "Neden, asla," bağırdı. "Beni tam olarak neyle suçladığınızı bilmiyorum bayım." Göz kırptı ve ağzına çikolata kaplı bir portakal kabuğu attı.

Raj kaşlarını kaldırarak ona baktı, alt dudağındaki küçük çikolata parçasını fark etti ve ona doğru eğildi. Kız da ona doğru eğildi.

Elektrik derisinin altında dans ederek onu yerinde titretti. Başının arkasını destekledi, parmaklarıyla kısa buklelerini taradı. Adam onu kendine çekerken gözleri irileşti ve . "Seni öpsem sorun olur mu?" diye sordu aralarında sadece birkaç santim mesafe varken.

Kadın başını salladı ve adam aradaki mesafeyi kapattı.

Çikolata tatlıydı, ama kadın çökmüştü, onun dokunuşunda eriyor, ona doğru sallanıyordu. Adam onun alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve çikolatayı silip süpürdü.

İçinden bir ses döküldü, ne bir inilti ne de bir sızlanma, ama bu ikisinin karışımı kısa bir ses.

Kadın adamın içine doğru itti, elleri yüzünü çerçevelemek için yukarı kalktı, kısa sakalı avuçlarına değdi.

Vücutları birbirlerine doğru döndü ve Eli doğruldu, bacağını onun kucağına yumuşak bir şekilde kaydırırken öpüşmeyi hiç kesmedi.

Keskin kenarı batmasın diye ön kolunu kadının sırtıyla masa arasına yerleştirdi ve kadın oraya aitmiş gibi adamın kalçalarının üzerine yerleşti.

Kokusu çok güçlüydü ve kalçalarını utanmazca onun içine doğru yuvarladı.

Raj inledi, ensesini avuçladı, başparmağı ensesinin uzunluğunu okşadı. Kadın cevap olarak ellerini adamın uzun saçlarının arasından geçirdi ve adam birden yarısını bağlamak yerine tamamını açmış olmayı diledi.

"Bilmiyordum," diye öpücüğün içine konuştu, "üç yemek olacaktı."

Gülümsemesi onunkine değdi. "Palet temizliğini unuttun," diye fısıldadı.

"Doğru, elbette. O zaman düzgünce yapsak iyi olur," diye mırıldandı ve tekrar ağzına aldı.

Arkasına uzandı ve parçalanmış şarküteri tahtasını uzaklaştırdı. Sonra ellerini kadının beline doğru kaydırdı ve onu yukarı kaldırdı. Dudakları ayrıldı ve yavaşça arkasına yaslanmadan önce ona baktı. Adam kadının iki elini de tuttu, böylece kadın onu karşı ağırlık olarak kullanabilecekti.

Yerleştikten sonra ellerini, önünde masaya yayılmış olan kalçalarının üzerine koydu.

"Çok üşürsen bana söyleyecek misin?"

Güneş batıyordu, bu da havanın daha da soğuyacağı anlamına geliyordu ve- Oh.

Eli pantolonunun düğmelerini açmaya başlamıştı bile.

"İçimde beni hemen ısıtacağına dair bir his var," dedi göz kırparak.

Raj sertçe yutkundu ve Eli'nin botlarını çıkarmasına yardım etti. Botlar teker teker yere düştü.

"Ayakların çok küçük," dedi, birinin altını gıdıklama dürtüsüne koyarak.

"Sakın buna cüret etme," diye uyardı kadın ve adam masum bir tavırla ellerini kaldırdı.

Pantolonunu ve iç çamaşırını kalçalarından aşağı itti ve Raj onları dizlerinden daha da aşağı çekti.

Sonra çıplaktı, başka bir tatlı gibi önüne serilmişti. Sırıttı, ayak bileğini, baldırını öpmek için bacağını kaldırdı, onu masanın kenarına çekene kadar yukarı doğru ilerledi.

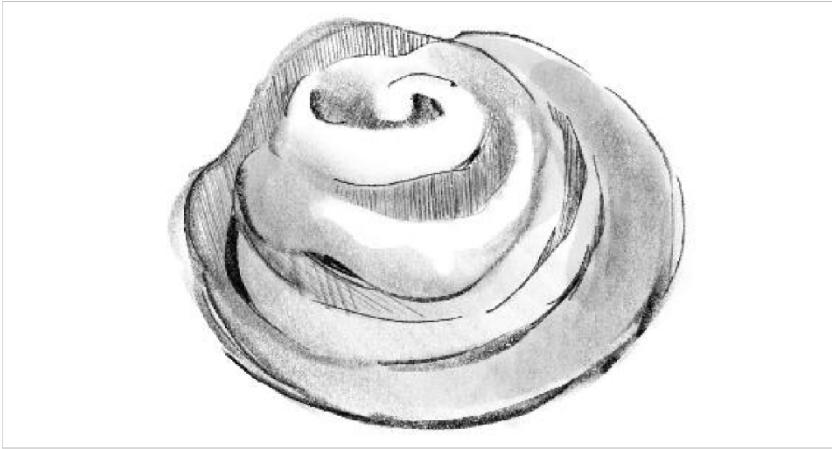
Dudaklarını onun kalçasına bastırdı ve bakışlarıyla buluşmak için vücudunun uzunluğuna baktı.

Eli adamın başının üzerinde geziniyordu ve "İndirebilir miyim?" diye sordu.

"Yoluma çıkmadığın ," dedi ona.

Başını salladı, nefesi kesildi, adam kızın parıltısını görebileceği yere doğru öpüşürken dikkatli parmaklarıyla topuzu nazikçe çözdü.

"Hazır mısın?" diye sordu.

18. Hala rol mü yapıyorsunuz?

Beckett

"W Sence ne yapıyor?" Jack sordu.
Beckett inledi ve izlenen onun Dudaklar geri
yukarı Jack'in karnı o erimiş kahverengi gözlerle
buluşana kadar.

"Dikkat dağıtmak istediğini sanıyordum?" Beckett sordu. "Yani bunun retorik bir soru olduğunu mu varsaymalıyım?"

Jack dudaklarını büzdü. "Ne istersen varsayabilirsin. Neden durdun?"

Beckett başını eğdi. "Çünkü yatakta Eli'dan bahsetmenin kesin bir hayır anlamına geldiğini sanıyordum."

Jack . "Bu beni deli ediyor. Onu gördün mü?"

"Oh, gözetleme deliğinden bakmama izin toplam beş saniyeyi mi kastediyorsun?"

"Beş saniyeden daha uzundu," diye karşı çıktı Jack. Sesi pek inandırıcı gelmiyordu.

Beckett nefesi daralana, bacakları ve kalçaları, sikleri ve göğüsleri birbirine geçene kadar ağırlığının yavaşça Jack'in üzerine çökmesine izin verdi. "Yaparım

gözleri var. Onu gördüm."

"Ve çok ateşliydi, değil mi?" Jack sordu.

Beckett başını salladı. "Evet, çok ateşliydi."

Gerçekten çok ateşli. Beckett'ın bir alfanın olması gerektiğini düşündüğü her şey. Uzun boylu, kaslı, kazaklı ve L'oréal'in sponsor olacağı saçlara sahip.

"O bir mimar," diye paylaştı Beckett, çünkü bunun Jack'i kızdıracağını biliyordu.

, kaşları çatıldı. "Siktir, gerçekten mi?"

"Evet," dedi Beckett, Jack'in çenesinin köşesini ağzına götürmek için başını eğerek.

"Bu kayda değer bir kariyer demek. Kahretsin, muhtemelen zengin. Ve zeki. Gerçek bir alfa mater-ah-malzemesi," diye tamamladı Beckett boynunu ısıtırken soluk soluğa.

Beckett, "Vine Kulesi'ni inşa etti," diye devam etti.

Jack bir küfür savurdu. "Etkileyici piç kurusu," diye sızlandı.

"Kelimenin tam anlamıyla sokakta birbirlerine rastladılar. Tıpkı sen ve ben gibi" diye ekledi.

Jack mutsuz bir sesle inledi. "Hayır, bunu duymak istemiyorum."

Beckett, dudakları Jack'in boğazını yumuşatarak, "Evet, ," . "Çünkü bunun alternatifi, acı merakın seni canlı canlı yemesine izin vermektir."

"Canlı canlı yenmeyi tercih edeceğim başka bir şey düşünebilirim," diye düşündü Jack.

Beckett homurdandı ama güneye doğru inmeye devam etti. Dudaklarını Jack'in göğsü ve karın kasları boyunca sürükledi, kalçasının sivri ucunu ısırdı.

Elini Jack'in boyuna dolayarak dudaklarını başının üzerinde gezdirdi, tam o sırada Jack sordu, "Sence onu becermesine izin verir mi?"

onu?"

Beckett sinirli bir nefes verdi ve oturdu.

"Hey-ne-oof!" Beckett onu kalçalarından yakalayıp ters çevirdiğinde Jack homurdandı.

Sonra Beckett onun kollarını tutup sırtının alt kısmında birleştirdi ve ereksiyonunu Jack'in kığına sürttü.

"Sence ne yapıyorlar Jack?" diye sordu eğilip Jack'in kulağına doğru konuşarak.

"Bilmiyorum," dedi Jack, nefesi aniden kesilmişti.

Beckett sıırttı ve Jack'in omzunu ısırdı. "Yarım saat önce başlatmaya çalıştığım şeye devam edeceğim, tamam mı?"

Jack'in önemsiz kesintilerinden bıkmıştı, Jack'in nefesinin ve kalçalarının ona doğru geri itilmesinden bunu istediğini biliyordu. "Eli saatlerce dönmeyecek," diye , Jack'in yüzüne tuz basarak. yara. "İstediğin kadar gürültü yap."

Beckett doğrulup bir elini Jack'in bileklerine sardı ve yatağın kenarından eğilerek o gün taktığı kravattı aldı.

Beckett ellerini bağladıktan sonra Jack'e, vücudunun pürüzsüz hatlarına, soluk zeytin tonlu teninin üzerinde kıvrılan dövmelere baktı.

Elleri olmadan, ağırlığı dizleri ve omuzları tarafından destekleniyordu, yanağı yatağı bastırılmıştı. Bu savunmasız bir pozisyondu ve belki Jack'e de savunmasız olması için ilham vereceğini umuyordu.

En azından amaç buydu. Ve Beckett, o işbirliği yapana kadar durmayı planlamıyordu.

Beckett bir elini Jack'in omurgasında gezdirdi ve onun kekeleyerek verdiği yanıtı çok sıcaklığına odaklandı.

Bu Eli'nın alfabla ilk randevusuydu ama ilk randevular çok uzun sürebilirdi. Beckett, Jack'le bu noktaya gelmelerinin sadece bir randevu sürdüğünü düşünürse bunu bilirdi.

Jack uzun bir süre sessiz kaldı ve Beckett onun omurgasını öpmeye, kış yanaklarını yoğurmaya başladı.

"Uh-"

"Kelimeler, Jack," diye hatırlattı Beckett ona. "Ne yaptıklarını sanıyorsun?"

Beckett onu yanaklarını ayırarak ödüllendirdi ve eğilip doğrudan deliğinin üzerine yaladı.

"Hadi ama Jack, randevunun umurunda olmadığını biliyorum." Beckett daha önce aldıkları duştan kalan sabunun tadına bakarak deliğini ovdu.

Jack nefesini tutarak kalçalarını Beckett'a doğru itti. "O zaman neden umursuyorsun?"

Beckett mırıldandı ve kışını ısırdı. "Eğer ona dokunuyorsa," diye itiraf etti Beckett.

Jack sızlandı. "Tanrım, Beckett."

Elleri belinde kıpırdandı ve Beckett onun kış yanağını ısırdı. "Rahatsız olursan bana söyleyecek misin?"

"Evet, elbette," diye yanıtladı Jack. "Durma."

Beckett bunu planlamamıştı. "Ona dokunması fikri hoşuna gidiyor mu?" diye sordu, sonra dudaklarını ve dilini onun içine gömdü.

"Hayır, lanet olsun, hayır, lanet olsun, bu iyi hissettiriyor," diye inledi Jack.

Beckett dilinin düz kısmını tekrar onun üzerinde gezdirdiğinde, Beckett ucunu içeri bastırdı ve Jack onun altında olumlu bir şekilde titredi.

Isı Beckett'in omurgasından aşığıya doğru sarsıldı, beline, kalçalarına ve arzuyla zonklayan sikine yerleşti.

Jack onun altında yavaşça yumuşadı, ıslak ve uysaldı ve Beckett sonunda dilini tek bir parmakla değıştirdi.

"Sence onu becermesine izin verir mi?" Jack nefes nefese kaldı.

Beckett durakladı, Jack'in kalçaları ona doğru yuvarlanıp parmağını daha derine sokmaya çalışırken bile hareket etmeyi reddetti. "Belki. Yapardım," diye düşündü Beckett.

Beckett bir mırıltıyla parmağını bastırmaya ve kıvırmaya devam etti, Jack'in içini açarken her bir parçasını hissetmesini sağladı. "Yapar mısın?"

Jack alnını yatağı bastırarak inledi. "Beni becermeni istiyorum," diye adeta sızlandı ve Beckett'in dudakları seğıirdi.

"Evet, bunu tespit ettik," diye düşündü Beckett, Jack'in omurgasındaki uzun çizgide rahatsız edici bir gerilme, sözlerinin fazla kibirli olduğuna dair bir işaret olup olmadığına bakarak.

Jack Beckett'in anlayamadığı bir şeyler mırıldandı ve Beckett parmağını çekerek Jack'in deliğinin onun yokluğunda sıkışmasını izledi. "Neydi o?"

Jack oflayıp puflayarak başını yana çevirdi. "Onu tekrar istediğimi söyledim."

Beckett durakladı. Bu beklediğinden çok daha kolaydı ve dürüstlüğünün ödülü olarak her ikisiyle de tekrar bastırmadan önce ikinci bir parmağını yağladı. Jack inledi ve Beckett'ı daha derine batması için cesaretlendirerek sırtını kamburlaştırdı.

"Öyle mi? Bu... çok şaşırtıcı bir haber, Jack," demeye çalıştı.

Jack alay etti. "Yalan söyleme konusunda berbatım," dedi nefesi Beckett'in parmaklarının kıvrımına sıkışmadan hemen önce.

"Sen de öylesin. O alfanın ona dokunma düşüncesine bile katlanamıyorsun."

Jack sessiz kaldı.

"Sence güzel kokuyor mudur? Çünkü geri döndüğünde onun gibi kokacak."

Jack homurdandı, Beckett ararken ses kısık bir iniltiye dönüştü, Jack'in prostatını bulana kadar derinlere bastırdı ve parmaklarını kıvırdı. Erimeden önce sertleşti, düşük bir inilti döküldü.

"Hayır," diye inledi Jack. "Benim gibi kokmasını istiyorum. Bizim gibi."

"Öyle mi?" Parmaklarını Jack'in tüm vücudunun sarsılmasına neden olan o noktanın üzerinde gezdirdi.

"Evet," diye nefes aldı Jack, kalçaları Beckett'ın parmaklarıyla yaptığı sabit itişlere doğru yuvarlanıyordu.

Bir üçüncüsünü eklemek için durakladı, Jack'in çaresiz küçük sesleriyle karnına bir sıcaklık çöktü. "Onu altında mı istiyorsun? Bu şekilde mi?"

"Evet!"

"Onu nasıl istiyorsun?" Beckett parmaklarıyla Jack'in girişini okşayarak sordu.

Jack homurdanarak, "Nasıl olduğu umurumda değil," dedi.

"Ama ben biliyorum," dedi Beckett, içeri doğru bastırmadan önce sol kıkır yanağını ısırarak.

Jack gerinirken inledi ve Beckett sakinleşti.

"Ben seni becerirken onun tadına bakmak ister misin?" Jack parmaklarını sıkıca kavradı ve bu yeterli bir cevaptı. "Evet, bu fikri ben de sevdim. amına gömülürsen hiç ses çıkaramazsın."

Jack kalçalarını oynatarak, "Beckett," diye sızlandı. "ama."

"Sabır," diye fısıldadı Beckett. Henüz işi bitmemişti.

Bileğini döndürerek parmaklarını Jack'in içine sokup çıkarıyor, Jack'in sırtının gerilmesini ve ellerinin Beckett'in kravatının kumaşında sıkışmasını izliyordu.

"Tadının nasıl olduğunu şimdiden unuttun mu?" Beckett alay etti.

"Hayır," diye tersledi Jack. "Asla."

Beckett sonunda parmaklarını kaldırdı ve kayganlaştırıcıyı bulup kendini kayganlaştırdı.

"Sen de mi onun nasıl hissettiğini unuttun?"

"Unutmadım," diye itiraz etti Jack. Tekrar bir şey söylemek için dudaklarını araladı ama o sırada Beckett sikinin başını Jack'in deliğine dayamış ve içeri itiyordu.

"Fuuck," diye nefes aldı Jack, kelimeyi ağzını ayırarak çıkardı.

Beckett daha da derine bastırmadan önce kalçalarını geri çekti.

"Evet, evet, lanet olsun," diye onayladı Beckett, kalçaları Jack'in kıkırına çarpıyordu. Eli'nin Jack'in altında, ince parmakları Jack'in saçlarına dolanmış, sanki onu incitmekten korkuyormuş gibi durduğunu da görebiliyordu.

Beckett bu düşünce karşısında inledi. "Seni kalçalarıyla boğabilirdi ve sen de 'teşekkür ederim' derdin, değil mi?"

Jack gerildi ve bir sonraki hamlesinde ona sürtündü. "Evet," diye nefes nefese kaldı. "Siktir, evet."

Beckett onun gerildiğini, kalçalarının kendiliğinden hareket ettiğini fark etti ve bir kolunu Jack'in beline doladı.

"Nonono-fuck!" Beckett parmaklarını horozunun tabanına sararak orgazmını durdururken Jack pratik olarak bağırdı.

"Çok hızlısın, Jack." Beckett dudak büktü. "Eminim bu kadar ?"

Jack'in boşalmayacağından emin olunca onu serbest bıraktı ve bir parmağını düğümün üzerinde gezdirdi. "Bu kimin için?"

Jack yüzünü çarşafıya gömüp küfrünü bastırdı ve Beckett hareketsiz kalmadan önce kalçalarını bir kez daha Jack'in içine soktu. Jack'in çaresiz görüntüsü bile onu uçurumun kenarında sallanmaya itmişti.

Beckett yumuşak bir sesle, "Seni duyamadım," dedi.

Jack bir küfür savurarak başını tekrar yana çevirdi. "Kimin için olduğunu biliyorsun."

"Ben değilim."

"Eli," diye itiraf etti, sesi gergindi. "Onu tekrar düğümlemek istiyorum."

"Zaten bir kızgınlık döneminde ona yardım ettin. Bir... *arkadaş* başka ne isteyebilir ki?" Beckett sözlerini hafifçe iterek vurgulayarak sordu.

"Ben arkadaş değilim," diye hırladı Jack, dişlerini gıcırdatarak.

Beckett kalçalarını yavaşça, derinlemesine çalıştırdı. Bir eli Jack'in sırtına yaslanmışken kendisinin Jack'in içine girip çıkmasını izledi.

"Hayır mı?" diye sordu bir sonraki hamlesinde. "Bana her şeyi olduğu gibi sevdiğini söylemiştin. *Arkadaş* olarak," diye vurguladı.

Jack kalçalarını ittirdi, sanki hoşuna gittiği için kızmış gibiydi. "Hayır."

"O zaman söyle bana Jack. Ne istiyorsun?"

"İstiyorum, istiyorum- siktir-"

Beckett, Jack gerilene, kalçaları ritminde tekleyene kadar bekledi, sonra tekrar durdurmak için vücuduna uzandı.

"Beckett," diye sızlandı, Beckett'ın pençesinden kurtulmaya çalışıyordu. Hiçbir kaldıracı olmadığı için Beckett'ın sikiyle eli arasında sıkışıp kıvranmaktan başka bir şey yapamadı. "Siktir git."

"Bana ne istediğini söyleyene kadar olmaz," diye Beckett, orgazmın içinden kayıp gitmesini beklerken sıcaklığın kabarması devam ediyordu.

Jack'in .

Jack'in vücudunun kenetlenmesine rağmen kendi erişim alanının da ötesine kayarak söndü.

Beckett, Jack'in boşalmayacağından emin olunca kalçalarını geri çekti ve Jack sınırlı hareketine rağmen onu takip etmeye çalıştı.

"Artık bana karşı dürüst olamaz mısın?" Beckett bir elini Jack'in beline bastırıp onu eğerek sordu. Kalçalarına her vuruşunda Jack'in kalçaları titremeye başladığında, Jack'in uzun süre biliyordu. Yine de inatla sessiz kalmaya devam etti.

"Söyle yoksa gelmene izin vermem," dedi.

Jack'in kravatu kavradığı parmak eklemleri bembeyazdı ve Beckett bakışlarını Jack'in vücudunda gezdirdi, sırtının uzun çizgisi her hamlede geriliyor ve yer değiştiriyordu.

"Tam orası," diye sızlandı Jack. Alt dudağı Jack'in onu ısırıp durması yüzünden kızarmış ve hırpalanmıştı. Eli'nin da aynı şeyi yaptığının farkında mıydı?

Belki de bu yüzden yapıyordu. Sadece bu düşünce bile Beckett'ın ritminin teklemesine neden oldu ve Jack'in onu sıkıca sardığını hissetti.

Beckett itişlerini yavaşlatarak, "Henüz değil," diye uyardı. Tanrım, o da çok yaklaşmıştı, hazza ulaşmasına ramak kalmıştı ama önce Jack'in Eli'la oynadığı bu aptalca oyundan vazgeçmesini istiyordu. "Bana ne istediğini söyleyene kadar olmaz."

"Ben... Ben hiçbir şeyin değişmesini istemiyorum," diye tekrarladı Jack usulca.

Beckett onun sırtına doğru eğildi, terden kayganlaşmış tenleri birbirine değdi. "Neyi değiştirmek istemiyorsun?" Beckett sordu.

"Her şey!" Jack yarı tükürdü, yarı hıçkırdı.

Beckett onun saçlarını okşadı ve tekrar doğrulup oturdu, Jack'in içinde kıpırdanmaya başladı, düğüm şişip Jack'in girişini dürtüyordu. "Anlat bana."

"Bilmiyorum! Odasında saklanmayı bırakmasını istiyorum," diye soludu ve Beckett'in elini bastırmasına bile gerek kalmadan sırtını kamburlaştırdı.

"Devam et," diye teşvik etti Beckett, tekrar bastırmadan önce kalçalarını geri çekerek.

"Kafayı bulmak ve yine birlikte aptal filmler izlemek istiyorum," dedi. "Bana aptal randevusunu anlatmasını istiyorum."

"Ona doğru davrandığından emin olmak ister misin?" "Aksi takdirde onu öldürürüm," diye nefes nefese kaldı Jack.

Beckett kalçalarını sert bir hamleyle kırdı ve Jack onun altında .

"Bu oldukça alfa bir davranış, Jack, de öyle değil mi?"

Jack başını sallamaya çalıştı. "Hayır, hayır. Bu ne... daha önce, onun kızgınlığından önce bile- hnn, Beckett-"

Kendini zorladı, Jack'e düşünmesi için bir şans verdi.

"Demek istediğim de bu," diye Beckett, sözcükleri Jack'in aletiyle delip geçerek. "O her zaman senindi."

Jack sızlandı ama cevap vermedi.

"Bunun doğru olduğunu biliyorsun," dedi Beckett. "Sen zaten onun alfasısın. Kızgınlık döneminde ona yardım etmen rol yapmanı zorlaştırdı."

"Rol yapmak... ne?" Jack alçak sesle sordu. Sanki korkmuş gibiydi. Cevap ver.

"Sadece arkadaşmışsınız gibi davranın."

"Hayır," dedi Jack, sesi ıslaktı. Beckett aşağı baktığında Jack'in burnunun kenarında bir damla gözyaşı vardı.

"Ah, bebeğim," diye nefes aldı Beckett, Jack'in sırtını okşarken kalçaları Jack'e çarpıyor, tutuyor, tutuyordu. "Onu istediğini biliyorum. Onu istediğini biliyorsun. Neden bunu kabullenemiyorsun?"

Jack nefesini bıraktığında titriyordu. "Bilmiyorum," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki Beckett'ın kalbi kırıldı.

"Durma," dedi Jack ve Beckett dinlemek arasında kaldı. Dinledi ama kendi zevkinin peşinden gitme dürtüsüne karşı dişlerini sıkarak kalçalarını en nazik şekilde geri çekti.

"Jack, işler çoktan değişti," dedi içeri girerken. "Geçmişe odaklanmaya devam edersen, gözünün önündekini kaçıracaksın."

"Peki bu ne... bu ne?" Jack nefesi kesilmiş bir halde sordu.

"Sen söyle," dedi Beckett, nabızı hızlandıkça ve zevk yaklaştıkça adımları hızlanıyordu.

"Eli," diye itiraf etti Jack sonunda.

Beckett'ın kalbi onun adının dudaklarından dökülmesiyle durdu. Sonunda.

"et," dedi Beckett ona, belindeki tutuşunu sıkılaştırarak.

"Haklısın," dedi Jack ve sonra gevezelik etmeye başladı. "Onu özlüyorum. Onu özlüyorum, lanet olsun. Hiçbir yere gitmedi bile, gerçekten, ve ben- Biz-" Beckett'ın kalçaları kekelediğinde nefesi kesildi. "Bir şeyler yapmalıyım," dedi.

Beckett rahatlayarak inledi ve Jack'in aletini okşamak için altına uzandı. "Onu önemsiyorsun. Kabul et," diye fısıldadı Beckett.

Jack'in sesi titreyerek, "Ona değer veriyorum," dedi.

Beckett omzuna bir ısırık atarak, Jack'i okşayarak düzenli itişlerine devam etti.

Beckett, "Doğru, olduğunu biliyorum," diye cilveli bir sesle konuştu. Jack'in kıcı Beckett'ın etrafında sıkılaştı ve onu kenara doğru sürükledi. "Şimdi gelebilirsin, hadi bebeğim," diye fısıldadı Beckett, kelimeler onun teninde eriyordu.

Beckett onun düşmesine, Jack'in haykırmasına izin verdi. Jack boşalırken elleri kıvrıldı, tırnakları Beckett'ın karnına battı.

Jack yumruğunu devirdi ve Beckett da onunla birlikte aşağı çekildi, bağırışını bastırmak için Jack'in omzuna vurdu.

Beckett, Jack'in kalçaları kıpırdayana kadar onu okşadı ve bu hassasiyet karşısında nefesi kesildi.

Jack'in tenine gülümsedi ve omzuna bir öpücük kondurdu. Jack çekilirken inledi ve Beckett Jack'i içine çekmeden önce yatağa yığıldı.

Bir an için sessizlik oldu ve Beckett, Jack'in hâlâ sersemleyip sersemlemediğini merak etti.

Sonunda Jack'in aklı başına gelmişti. Eli hakkında ne hissettiğini anlamıştı.

Sonunda, belki bir şeyler değişebilirdi, belki Jack onunla gerçekten konuşabilirdi-

"Onu bizden almasına izin veremeyiz," diye açıkladı Jack.

Beckett gözlerini kırpıştırarak tavana baktı. "Tamam..." Başparmağı Jack'in teninde bir deseni okşadı. "Bundan emin değilim. Belki de ona söylemelisin-"

"Kesinlikle hayır," diye araya girdi Jack ve göğsünden yukarı doğru bastırdı. "Nesin sen, mantıklı mı?"

Beckett dudaklarının seğirdiğini hissetti. "Kendimi öyle görmeyi seviyorum, evet."

"Hayır, hayır. Sadece bu alfanın ona doğru davrandığından emin olmalıyız. Ya gerçekten pisliğin tekiyse? Eli sadece en iyi alfaları hak ediyor. Bu da demek oluyor ki..."

Beckett beklentiyle öne doğru eğildi. Jack sonunda onu sevdiğini ve onunla flört etmek istediğini itiraf ettiğinde, *ben sana söylemiştim* demek için sabırsızlanıyordu.

"Onları takip etmeliyiz," diye karar verdi.

Beckett söndü, inledi ve başını yatağa bıraktı. "Hayır Jack," dedi monoton bir sesle. "Onları takip etmiyoruz."

"Onu dinlemekten ve bir minibüsten takip etmekten bahsetmiyorum. Yani, birimizin bir sonraki randevusunun nerede olduğunu bulması gerekiyor. Ve aynı anda bir randevuda olabiliriz. Aynı yerde. Kılık değiştirerek."

Beckett başını salladı. "Jack, bu senin için bile akıl almaz bir şey."

"Tamamen menteşeliyim, haberin olsun," dedi Jack. "Hadi ama, insanlar bunu her zaman yapıyor."

"Evet, filmlerde! Peki genellikle onlar için nasıl sonuçlanıyor, ha?"
Beckett sorguladı.

Jack kollarını kavuşturdu. "Görevimiz yanlış gitmeyecek. Özellikle de sen oradaysan." Jack gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Lütfen?"

Aman Tanrım.

Beckett, Jack'in kıskançlığını besleyerek onu Eli'ı sevdiğine ikna etme olasılığının daha yüksek olduğunu tahmin ediyordu. Eli'ın bir alfa tarafından şarap içip yemek yemesini izlemek onun için çok fazla olacaktı, Beckett bunu biliyordu. Ve Beckett oradaysa, Jack'in Eli'ı gerçekten sevmesini engelleyebilirdi.

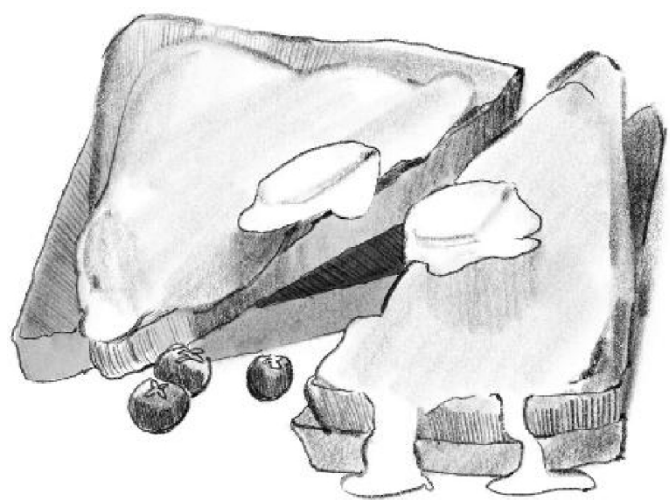
Randevularını mahvetmek, kendini utandırmak ya da tacizden tutuklanmak.

Beckett sadece iç çekti. Onu bu çıkmazdan kurtarmak mümkün olmayacaktı.

Belki birkaç yıl sonra, nihayet , bu gülüp geçecekleri bir şey olabilirdi. Kendine söylediği buydu.

"Peki," diye kabul etti. "Gidip senin omega'nı takip edeceğiz." "O benim omega'm değil," diye karşı çıktı Jack.

Beckett sadece gözlerini devirdi. En azından henüz değil.

19. Yatma Zamanı Geçti

Eli

"R Hazır mısın?" mırıldandı. Raj'ın sorusuna cevap olarak "Evet," diye tısladı. Elbette hazırды. Sahte randevu olsun ya da olmasın, Raj'ın tüm bunları onun için ayarladığını bilmek bile bütün akşam içinde bir sıcaklık yaratmıştı. Her kısa dokunuş ya da yan bakış, daha fazlasının nasıl olacağını merak etmesine neden oluyordu.

Artık merak gerek yoktu, değil mi?

Eli parmaklarını adamın saçlarına geçirdi, tam o sırada adam ona bir öpücük kondurdu ve dilini kadının kıvrımları arasında gezdirdi.

Parmakları , tutuşunu sıkılaştırdı ve "Özür dilerim, özür dilerim" diye ciyakladı.

Adamın kahkahası kızın yüzünde gümbürdedi ve kız masanın üstünde titredi ama bunun havanın soğuşundan çok adamın sıcaklığıyla ilgisi vardı.

"Merak etme, umurumda değil," diye mırıldandı ve Eli'nin iniltisi başını tekrar eğerken bir nefeste yakalandı.

Göğsünde tıpkı şampanya gibi kabarcıklar patladı.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek Raj'ın yoluna çıkmasını engelledi ve kalçalarındaki titremeyi fark etmemesini umdu. Raj dilini onun üzerinde gezdirdi, aşağıya indirdi, tekrar yukarı kaymadan önce onun uyarılmasını sağladı.

Eli iniltisinin sesini bastırmak için dudağını ısırırken, dikkatini onun istediği yere yöneltti.

Elleri kalçalarını sıkıca kavradı ve başını yukarı kaldırdığında ne kadar büyük göründüklerini fark etti.

Başı bir *gümbürtüyle* masaya düştü ve bu kez dudaklarından iniltinin dökülmesine izin .

Adamın sakalını okşaması tenini ürpertti ve kadın bacaklarını adamın etrafında kenetleme isteğine direndi. Bunun yerine, topuğunu adamın omzuna gömdü ve adam elini uyluğunun dışından dizine kadar okşadı ve tekrar geri döndü.

Raj devam ettikçe içinden bir sıcaklık süzülüyor, yavaş yavaş bir arzu hakim oluyordu. Elleri kızın teninde sıkılaştı, onu daha yakın tuttu, burnu buklelerine bastırana kadar yüzünü daha derine gömdü.

Adam sonunda klitorisinden uzaklaştığında, hareketlerini kontrol etmek için saçındaki tutuşu kullanmaya çalışarak sızlandı. Adam ona karşı kıkırdadı ve kız bıkkınlıkla inledi, ona bakmak için başını kaldırdı.

"Kaba," diye dudak büktü.

Dudakları, çenesi ve sakalının bir kısmı parlıyordu. Sadece bu görüntü bile içini bir kez daha ısıttı.

"Sanırım fikrini değiştireceksin," dedi usulca, sağ kolunu bacağının etrafından çekerek onu daha geniş açarken, işaret parmağı kıvrımlarının arasında gezindi.

"Oh," dedi ve başını tekrar aşağı indirdi. "Evet, *oh*," diye mırıldandı.

Onun dokunuşuyla sarsılmamaya çalıştı, ona oynaması için zaman verdi ve adam parmağını onun uyarılmışlığına daldırarak yaydı. Ama onun iffetli dokunuşları fazla nazikti ve kadın yine de bunu yaptı.

Görünüşe göre beklediği şey buydu, çünkü kalçaları masaya geri döndüğünde, parmağını içine kaydırıldı.

Eli yumuşak baskıyla, onu doldurma şekliyle inledi. Tekrar bastırmadan önce yavaşça geri çekildi ve sonra başını indirdi, parmağını kıvrırırken klitorisini ağzına aldı.

Raj, genellikle bir düğümün oturduğu tatlı noktasına dokunduğunda sarsıldı ve diline karşı eridi, gevşedi ve yine de daha fazlası için kalçalarını dürttü.

Üstündeki ip ışıklar rüzgârla hafifçe sallanıyordu ve ona bir *çatıda* olduklarını hatırlattı! Güzel bir binanın. Herkesin üzerinde yürüyebileceği bir binanın.

Ve işte Eli buradaydı, hepsi de Raj'ın masasına açık büfe gibi serilmişti, herkesin onları bulabileceği bir yere.

Eli, Raj'ın böyle bir olasılığa hazırlıklı olmadığından oldukça şüpheliydi ve onun yanında kendini güvende hissetti, dilinin altındaki masada eridi.

Sadece bu risk bile onu biraz daha ihtiyaç sahibi yapmaya yetiyordu. Birinin onları keşfetmesi, bir alfa isteyen bir omega'dan başka bir şey olarak algılanmama görüntüsü, uyarılmasını artırdı.

Bu inanılmaz yakışıklı alfa *Eli*'a çok iyi davranıyor, onu bekleyemeyeceği kadar çok istiyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, Eli da bekleyemezdi. *Kimdi o?*

Rüzgâr ışıkların tekrar sallanmasına neden oldu ve Raj ikinci parmağını eklerken Eli kendini aynı şekilde başıboş hissetti, arzu ve isteği onu bağısız bıraktı.

"Evet," diye sızlandı, elleri adamın saçlarında sıkılaştı.

Tanrım, bütün bunlar Jack'i kışkırtmak için değil miydi? Raj'ın ona bu şekilde dokunmasını umursayacak mıydı?

Raj parmaklarını kıvırdı, duvarları boyunca sürükledi ve girişinin hemen içine, tatlı noktasına bastırdı. Dudakları tiz bir nefesle ayrılırken zihni bulanıklaşarak içine doğru sallandı.

Zevk onu daha da yükseltti, kanını hızlandırdı ve başını ve vücudunu ihtiyaçtan başka bir şeyle doldurmadı. Neredeyse onunla birlikte yüzüyordu, elini katı bir şeye saramıyordu. Uzandı, uzandı ve parmak uçlarının hemen ötesinde bir rahatlama buldu.

Raj'ın dilinin klitorisinin üzerindeki her darbesi ve parmaklarının içinde kıvrılması, onun titremesine, seğirmesine ve daha da uzağa sürüklenmesine neden oldu.

Raj aniden onun üzerindeydi, masanın üzerinde ona doğru eğilmişti, eli hâlâ kalçalarının arasında çalışıyordu, parmakları girip çıkarken başparmağını klitorisine doğru kaydırıyordu.

"Sakin ol, sakin ol. Nefes al, güzel kız," diye fısıldadı, dudakları hâlâ parlaktı ve dilinden hürmet damlıyordu.

Eli nefes aldı, gözleri anın yoğunluğuyla açılmıştı, bakışları karanlık ve arzuyla sıcaktı. Eli'nin pantolonunun altında sıkışıp kalmış, kalın aletin yan tarafına bastırıldığını hissetti.

Aklından bir inilti geçti, Raj'ın sadece sikini taşıdığı ve Eli önünde yayılmış dururken, tamamen giyinik bir onu aldığı görüntüler zihninden akıp gidiyordu. Ona bırakacağı dağınıklık, uyarılmasından sıırılsıklam olmuş pantolonu.

Diğer eli gömleğinin altından geçti, avuç içi sıcak bir şekilde karnına değdi ve onun kendisi için gerildiğini ve eğildiğini hissetti.

"Nefes al," diye hatırlattı ona ve Eli tuttuğu nefesi bıraktı.

Dudaklarını onunkilere indirdi, kendi kayganlığıyla hâlâ sıcak ve ıslaktı ve kadının tüm vücudu bu hatırlatmayla gerildi, parmaklarının etrafında sıkıştı ve kendi iniltisinin öpüşmelerinde titreşmesine neden oldu. Kadın onun için ayrıldı, dili adamın alt dudağında gezinmek için dışarı çıktı.

Gözlerini kapattığında Raj'dan başka bir şey hissetmedi ve Raj'ın ağırlığı üzerine çöktü ve sonunda teslim olup Raj'ın kendisini yıkamasına izin verdi.

Ancak sonunda rahatladığında, Raj'ın parmaklarının ve dudaklarının ucunda bulunan zevk doruğa ulaştı.

Boşaldı, masaya çarparak titredi, ayakları sağlam bir şey buldu. Artık akıntıya kapılmamış, kaybolmamış olan Eli, telaş onu Dünya'ya geri indirirken Raj'a sarıldı.

Kızın çığlıkları öpücüğün etrafından sızarken parmakları hareketsiz kaldı, kız onun altında gevşerken saçlarını ve omzunu kavrayışı gevşedi.

Gözlerini kırpıştırarak açtı, dudakları ayrıldı, adamın bakışları adeta parlıyordu.

Işıklar hâlâ sallanıyordu.

Artçı şoklar geçtiğinde ve bacaklarındaki titreme azaldığında, Eli hâlâ sersemlemiş hissediyordu, tüm sinapsları mutlu endorfinlerle ya da her neyse onunla dolmuştu.

Pikniği temizlerken Raj onu her öptüğünde kıkırdıyordu.

Senin benim zevkimdir, diye fısıldamıştı dudaklarına, kız ona dokunmak için elini aralarına sokmaya çalıştığında.

Eli bunu tam olarak anlayamıyordu ama Raj onun için kıyafetlerini toplamış ve onu giydirmişti, bu hareket de en az yaptıkları kadar samimiydi.

Ve şimdi güneş batıyordu, gün onu yakalıyordu ve elinin tersiyle esnedi.

"Ah, tatlım, yatma vaktin geçti mi?" diye sordu küçük bir gülümsemeyle.

Eli onunla ortada buluştu, masa örtüsünün yarısını tuttu ve köşeleri almasına izin verdi. Buluşma için getirdiği bez çantaya mükemmel bir şekilde sığmıştı.

"Belki biraz," diye itiraf etti. "Ama umurumda değil," diye ekledi. "Bu çok güzeldi."

Çanta omzunun üzerinde durduğunda Eli onun elini tuttu ve bir kez daha şehre baktı, ışıklar etraflarını saran karanlığa göre daha parlaktı.

Jack buna bayılırdı. Beckett da öyle.

"Bunun için teşekkür ederim," dedi. "Çok güzel."

"Öyle," diye kabul etti ve kadın ona bakmak için döndüğünde, bakışları çoktan ona kilitlenmişti.

Eli'nin yanakları kızardı, gecenin bir kısmını onun bacakları arasında geçirdiği düşünülürse bu aptalcaydı.

Gözlerini alaycı bir şekilde devirerek adamın elini tuttu ve adam da onu kendine çekti. Çatı kapısı arkalarından kapanırken bip sesi çıkardı. Asansörde ona yaslandı ve gizlilik camıyla buğulanmış olsa bile parlak cam kapılardaki yansımalarını inceledi.

Eli onun yanında çok *küçük* görünüyordu, yüzünde memnun bir ifadeyle onun yanına kıvrılmıştı. Eli'nin kolu omuzlarının üzerindeydi, pembe bukleleri esintiden biraz daha uçuşmuş ve masanın üzerinde yuvarlanıyordu.

Birlikte görünüşleri gerçekten hoşuna gitmişti, Raj uzun boylu ve göz korkutucuydu ve başka biri için belki de yoğunluğuyla biraz korkutucu bile olabilirdi.

Ancak Eli onun yanına biraz daha sokuldu. Sonra kapılar açıldı ve adam onu dışarı çıkardı.

Kapıcıyla vedalaştılar ve arabası tam bıraktığı yerde, binanın hemen dışındaki noktada duruyordu.

O halde Asma Kule'yi tasarlamamanın ona birkaç avantaj sağladığını tahmin ediyordu.

Daireye dönüş yolculuğu sessiz ve kolaydı ve Raj tüm bu süre boyunca bir elini onun kalçasında tuttu, başparmağı yavaş vuruşlarla onu dağlıyordu.

Eli dudaklarına dayadığı eliyle sıırttı ve kapıya yaslanarak diğer arabaların geçişini izledi.

Çok geçmeden varmışlardı ve Raj, "Orada kal," dediğinde Eli hafifçe güldü.

Adamın kaputun üzerinden kaymak için zıplamasını bekledi ve-

"Ah!" diye bağırdı, adam yanlış hesap yapıp kaputtan kayarak betona düşerken koltuğunda öne doğru eğildi. Kadın daha kapıyı açıp iyi olup olmadığını kontrol etmeyi düşünemedi, adam yerden kalktı ve ellerini kazağının yakalarından aşağı indirdi.

Eli bir elini dudaklarına bastırdı ve kapıyı açarken kahkahasını bastırdı.

"Leydim," dedi ve ona elini uzattı.

Eğlencesini zorlukla bastırarak arabadan indi ve ona baktı.

Bir an sonra, "Gülebilirsin," dedi ve Eli kıkırdamaların serbest kalmasına izin verdi.

"Sadece senin bakış açısından nasıl görüldüğünü hayal edebiliyorum," dedi ve gülümseyerek başını salladı. "Olanları unutma şansın var mı?"

"Oh, kesinlikle hayır," dedi kıkırdamalar arasında. "Sana inanamıyorum-"

Adamın kaputun kıvrımında aniden ortadan kayboluşu ve sonra bir kutudan çıkmış gibi yeniden ortaya çıkışı kafasında tekrarlandı ve neredeyse gülmekten iki büklüm oldu.

Sonunda Raj da katıldı ve neredeyse birlikte gözyaşı döküyorlardı.

Tanrım, Raj'ın -uzun boylu, kibar, inanılmaz yakışıklı ve sahte de olsa *Eli*'a kur yapıyordu- bir aptal olması neredeyse rahatlatıcıydı.

O anda, mükemmelliğiyle ulaşılmaz bir alfadan Eli'nın sevgiyle saygı duyduğu birine dönüştü.

Raj usulca onun elini tuttu, nasırlı başparmağıyla sırtını okşadı ve asansöre doğru yürürlerken usulca sohbet ettiler. Raj'ın bu andan yararlanıp onu öpmesini falan bekliyordu ama onun yerine konuşmaya devam etti, gözleri kapıların üzerindeki rakamların değişme şekline takılmıştı.

Kapılar açıldığında, elini sallayarak ona önden gitmesini işaret etti ve Eli onun bu tavrına gülümsemekten kendini alamadı. Koridor ikisinin yan yana yürüyebileceği kadar genişti, bu yüzden kapı önlerinde belirene kadar Eli onun elini tuttu.

"Beni daha sonra düşündüğünden emin ol," dedi ve bakışlarının adamın uzun boyunda gezinmesine izin verdi. Adamın ereksiyonunun çoktan geçtiğinden emindi. Ama daha sonra yeniden dirilme ihtimaline karşı...

Sırıttı ve adamın şaşkınlıkla ayrılmış dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Bu gece için teşekkür ederim," dedi onun ağzına karşı.

Başını nazikçe kavradı ve ayaklarının topuklarına doğru alçalırken onu takip etti, öpücüğü kesmediğinde ondan bir kıkırdama daha çıkardı.

"Teşekkür ederim tatlım, sana ne kadar özel olduğunu göstermeme izin verdiğin için."

Nefesi kesildi.

"İyi geceler," dedi, sonunda kalkarken. "Seni düşünüyor olacağım."

Eli kapının açarken neredeyse kapının içine düşüyordu ve asansörlere doğru geri dönmeden önce ikisi de kıkırdadı.

Omzunun üzerinden bakmasını bekledi, sonra arsız bir vedalaşmayla parmaklarını ona doğru salladı. Adamın kokusu tenine sinmişti.

Onun yokluğunda bile, kapı koluna doğru eğilirken sırttı.

Eli sonunda kapıyı arkasından kapattığında, kapıya yaslanıp iç çekerek yere yığılmamak için kendini zor tuttu. Bunun yerine, kapıyı arkasından kilitledi ve kanepenin arkasından kendisine dikilen iki bakışa hazırlandı.

"Hey," dediler hep bir ağızdan.

Akşamı nasıl geçirdiklerini merak etti. Onu özleyip özlemediklerini, onu düşünüp düşünmediklerini ya da *diğer* alfabla ne yaptığını.

"Hey," diye cevap verdi, kendisine soruları tahmin ederek.

Bunun yerine arkalarını döndüler ama Beckett "Eğlenmişe benziyorsunuz" diye önce değil.

Jack arkasından, "Evet, güzel seks saçları," diye bağırdı ve Beckett ona dirsek atınca bir *oof* sesi duyuldu.

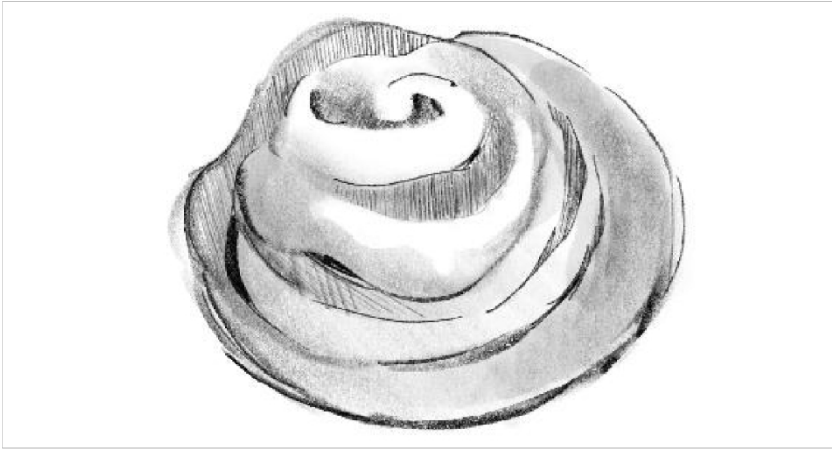
Gözlerini devirdi. Kimi kandırıyordu ki?

Jack arkadaş kalmak istiyordu, halde neden onun randevusunda ne yaptığını umursasındı ki?

Bir şey olsa bile, muhtemelen o kanepeye oturmuşlar ve onu ikinci kez düşünemeyecek kadar filmin içinde kaybolmuşlardı.

Onu düşünürlerse şanslı .

Aklında bu acı düşünceyle odasına doğru ilerledi ve yatağa yığıldı.

20. Tarih Hazırlığı

Beckett

"A Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Beckett sordu.
"Benim sadece iyi fikirlerim var," diye karşılık verdi Jack ve Beckett gözlerini devirdi. Gerçi Jack bunu asla bilemezdi, çünkü Beckett bir eliyle gözlerini kapatmış, bir elini de askıların üzerinde gezdirdiyordu.

"Sadece söylüyorum," diye devam etti Beckett, Jack "Git," dediğinde bile. Beckett yürümeye başladı, elleri askıdan askıya geziniyordu. "Amaç ortama uyum sağlamak değil mi?"

"Dur," dedi Jack ve Beckett donup kaldı, elini hemen altındaki askıya bıraktı ve gözlerini açtı.

"Oh, Jack," diye sızlandı. "Yapmak zorunda mıyım?"

Beckett dirseklerinde süet yamalar olan, pantolon, ceket, papyon ve hepsiyle uyumlu bir takım elbiseyle ona doğru döndü. Normalde asla böyle bir şey giymezdi.

Jack'in gözleri düpedüz parlıyordu. "Kesinlikle öyle. Seni bunun içinde görmeliyim."

Beckett homurdandı ve topuklarının üzerinde dönerek Jack'i mağazanın başka bir bölümüne götürdü. Beckett kaşlarını çatarak döndü ve beklenti içinde rafı işaret ederken Jack ona hiçbir şey söylemiyordu. Jack orada durmakta, söylenmeden gözlerini kapamakta ve tıpkı Beckett'ın yaptığı gibi elini giysilerin üzerinde gezdirmekte bir sorun görmüyor gibiydi.

Beckett dudaklarını büzdü. "Peki, git," dedi.

Jack'in dudakları kıpırdadı ama Beckett'ın bir şey söylemesini bekleyerek yavaşça yürümeye başladı...

Beckett, "Dur," diye .

Jack elini askıya indirdi ve ceketini metal çubuktan çekerken gözlerini açtı. Beckett, Jack'i açık mavi, büyük boy blazer ceketin içinde hayal ederken kendi dudakları kıvrıldı.

Beckett, "Pantolona ihtiya ın var," dedi ve Jack'i bir sonraki bölüme yönlendirdi. İşlemi tekrarladılar ve Beckett, sonunda elde ettiğı parlak, çizgili pantolona düpedüz güldü.

"Bunları deneyelim mi?" Jack sırtarak başparmağını kumaşın üzerinde gezdirdi.

"Evet!" Beckett, daha birkaç dakika önce bu fikirle alay eden biri için fazla hevesli ifadeyle, "Evet," dedi.

G revliden iki etiket aldılar ama yine de aynı odaya birlikte girdiler.    aynayı çevreleyen ışıklar beklediğı kadar parlak değıldi. Sağ tarafta bir bank ve kapının arkasında giysilerini asabilecekleri bir çubuk vardı.

 kisi de düz kabine bile rahatça sığıyordu. Burası Beckett'ın düzenli olarak takım elbise giydiğı yerlerden biriydi ve en sevdiğı yer olmasının bir nedeni vardı.

"Pekâlâ," dedi Beckett, bakışları Jack'inkilerle çarpışarak. Birden bu anın ne kadar samimi olduğunu fark etti. "Seni o pantolonun içinde görmeye hazırım," dedi Jack'in çerçevesine bakarak.

Jack parmaklarını beline indirdi, kemerini ve pantolonunu açıp yere bıraktı. Botlarını da çıkardı ve bir kâfir gibi köşeye itti.

Beckett'in gözleri seğirdi ve ellerini kaldırarak kendi gömleğinin düğmelerini çözdü, omuz silkerek çıkardı ve ikiye katlayarak tezgâhın üzerine koydu. Jack güzel ela gözleriyle onun hareketlerini takip etti ve Beckett elini işaret edencesine malzemeye doğru uzatarak bunu yapmanın doğru yolunu gösterdi.

İpucunu alan Jack sırtarak pantolonunu aldı ve gelişigüzel bir şekilde katladıktan sonra bankın üzerine koydu.

Beckett kibarca, "Teşekkür ederim," dedi ve Jack'e yeni parlak pantolonunu vermek için arkasına uzandı.

"Biliyor musun, bu bana Eli ve beni hatırlatıyor. Aile toplantılarımızın temasına uygun kıyafetler bulmak için her zaman birlikte alışverişe çıkardık," dedi Jack.

Beckett her şeyin Jack'e Eli'ı hatırlattığını öğreniyordu. Muhtemelen ona aşık olmanın bir yan etkisi ya da öyle bir şeydi.

"Gerçekten mi? Ne tür temalar?" Kulağa gerçek olamayacak kadar sağlıklı geliyordu.

"Uhh," diye mırıldandı Jack. "Geçen yıl Hawaii tişörtü temalıydı."

"Hawaii temalı mı demek istiyorsun? Luau gibi mi?"

"Hayır, demek istediğim tema tam anlamıyla Hawaii tişörtleriydi. Hibiskus çiçekleri, palmiye yaprakları falan. Eli gömlek şeklinde kurabiyeler yaptı."

"Aman Tanrım," dedi Beckett. "Herkes onları sevdi mi?"

Jack ona doğru gülümsedi. "Duh, bu Eli. Ailelerimiz olabildiğince klişe. Eli ve ben giymek için tişört bulmak zorunda kaldık."

"Onları için mi seçtiniz?"

Jack başını salladı. "Hayır, bunu kabul etmedi."

Beckett, "Belki de doğru bir fikri vardı," diye alay etti ve pantolonunu sıyırdı.

Sessizce giyindiler, dirsekler sürtündü, malzemeler uçuştı, dudaklarında sırtışlar vardı.

Jack pantolonu yukarı çekerken kıpırdandı ve Beckett kemerinin kıcının rafının altına sıkıştığını dört kez gördü. Beckett'ın bakışları tekrar yukarı yöneldiğinde kendini beğenmiş görünüyordu.

"Yapma," diye uyardı Beckett ve yeni gömleğini içine sokmak için ondan uzaklaştı, gömleğin tam oturmasına şaşırıyordu. Ceketin üzerindeki süet yamalar olmasa, ona göre bu düpedüz sıkıcı bir takım olacaktı. Muhtemelen indirime girmesinin bir nedeni vardı.

Tam omuzlarını silerken Jack ona doğru eğildi ve Beckett'ın yanından geçip açık mavi blazer ceketini almak için uzanırken ensesine burnunu soktu. Askı, metal çubuğa çarparak şingirdadı ve Jack odadaki tüm havayı da yanına alarak uzaklaştı.

Beckett nefesini içine çekti ve sonunda Jack'le yüzleşmek için döndü. "Oh, Jack..." Beckett dedi ki. "Mükemmel uyuyor."

Pantolondaki şeritlerden biri tam olarak blazer ceketin rengindeydi. Şansımız neydi?

"Seksi görünüyorsun," dedi Jack ve Beckett kekeleydi. "Profesör gibi," dedi hınzırca sırıtarak ve siyah boyalı tırnağını yakasında gezdirmek için yaklaştı. "Papyon bağlamayı biliyor musun?" diye sordu başını yana eğerek.

Beckett onun yüzündeki muzip gülümsemeden hoşlanıp hoşlanmadığından emin değildi. "Hoşlanıyorum," diye cevap verdi.

"Göster bana. Her şeyi bir arada görmek istiyorum," dedi Jack ve papyonu askıdan çıkarmak için bir kez daha Beckett'ın yanından uzandı. Kumaş parçasını Beckett'ın boynuna doladı ve sonra Beckett aynaya en yakın olacak şekilde pozisyonlarını değiştirdi.

Becerikli parmaklarıyla onu yerine bağladı, tüm bu süre boyunca Jack'in omzunun üzerinden, ensesinde sıcak nefesini hissettiği yoğun bakışının farkındaydı.

Kahretsin, burası sıcak mıydı?

Beckett papyonunu bağlamayı yeni bitirdiği için parmağını papyonuyla yakası arasında gezdirme dürtüsüne direndi.

"Yani, yerde olduğuna göre bunun bir tarzı olmalı, değil mi?" Beckett papyonla oynayarak sordu. "Bunları toplu sipariş etmelerinin bir nedeni var."

"Bugünlerde nasıl olduğunu biliyorsunuz - moda geri dönüştürülüyor. Bence sana çok yakışmış."

Jack onun için ayarladı, kolları yanlarından geçerek gövdesine doğru kaydı ve kuzeye doğru ilerlerken göğüs kaslarını okşadı. Beckett ona homurdandı ama Jack onları müstehcen bir şekilde birbirine bastırırken daha az eğlenmiş ve daha çok... azgın görünüyordu.

"Jack, kesinlikle soyunma odasında takılmıyoruz," diye azarladı Beckett, biri duymasın diye sözcükleri güçlkle nefes nefese çıkarıyordu.

Jack omzunun üzerinden, aynada ona dudak büktü. "Ama o zaman ekstra kredimi nasıl kazanacağım?" Jack gözleri büyüyüp yuvarlaklaşarak ve alt dudağı dışarı çıkarak sordu.

Beckett, Jack'in gömleğinin içine sokmaya çalıştığı elini tutmak için uzandı. "Jack," diye fısıldadı. "Başımız belaya girebilir."

"Yeterince hızlı olursam olmaz," diye fısıldadı Jack. "Kimse bilmeyecek."

Beckett yutkundu, bakışları aynadaki kapının uzunluğunu takip etti ve tamamen kapalı bir oda olduğunu fark etti, Jack'in ayaklarını ortaya çıkaracak bir kapı boşluğu yoktu...

Lanet olsun, soyunma odasında sevişeceklerdi, değil mi?

Beckett geri adım attı ve Jack'i önüne çekti. Beckett'ın formunu incelerken gözleri tamamen parlıyordu.

"Pantolonunu çıkar," dedi Jack'e. "Soyunma odasından önce onları lekeleyemezsin."

Beckett daha konuşmasını bitirmeden Jack'in parmakları fermuarını açmaya başlamıştı. Kabul etmeliydi ki Jack'in eve dönene kadar beklemek istememesi en azından *gururunu okşamıştı*.

Fikir kök saldıķ  omurgasına bir sıcaklık yerleşti ve Jack'in boynunu kavrayıp başını yukarı eğmek için öne doğru itti. Ağızları buluştu, dudaklar birbirine yapıştı ama Beckett bunu kısa tuttu. Ne de olsa fazla zamanları yoktu.

Beckett onun dudaklarına, "Bunu bir sınav olarak düşün," diye fısıldadı ve sonra ellerini Jack'in omuzlarına kaydırıp itti.

Gözleri yarı kapandı, yere yığılırken dizleri çatırdadı.

Beckett sertleşmeye başladığını hissetti ve gömleğini çekerek çıkardı. Jack de onun peşinden gitti, parmakları fermuarını ve kemerini çekiştirerek onu dışarı çıkardı.

Jack, Beckett'ı ağızına almadan önce tereddüt bile etmedi, sadece yarı sertti ama Jack'in dilinde o kadar hızlı doluyordu ki başının döndüğünü hissetti.

Bir elini Jack'in saçlarının arasından geçirdi ve parmak eklemleriyle aynaya vurdu. Sanki aniden varlıklarını hatırlamış gibi nefesi kesildi ve başını sağa çekerek yansımayı izledi. Jack'in çenesi Beckett'ı emerken çukurlaştı ve esnedi, onu santim santim serbest bıraktı, ağzından parlak ve kaygan bir şekilde tükürdü. Müstehcen bir *patlamayla* ucunu çektiğinde Beckett tamamen sertleşmişti.

"Çabuk ol," diye uyardı Beckett. "Eğer A almak istiyorsan," diye ekledi.

Beckett'ı dibinden kavrayıp dudaklarını ucuna sürterken Jack'in gözleri kararmış, göz bebekleri genişlemiş bir şekilde ona bakıyordu.

Beckett bu manzara karşısında sertçe yutkundu, dolgun alt dudağının kafasına takıldığını hissetti.

Sonra Jack o pelüş dudakları ayırdı ve onu içine aldı.

Ağzının ıslak sıcaklığı cennet gibiydi ve Beckett kendini sabitlemek için bir elini Jack'in başının çok yukarısındaki aynaya koydu.

Tanrım, Jack'i aynaya doğru itebilir ve boğazını sikebilirdi. Jack buna izin verirdi.

Ama Jack çok istekliken, onu içine alırken dili uzunluğunun etrafında dönerken, dudakları Beckett'ın tabanının etrafında dönen yumruğuyla buluşurken, hafifçe şişen düğümü varken neden tüm işi yapsın?

"Siktir," diye nefes aldı. "sulanıyor."

Jack'in gözleri açıldı ve sonra üç parmağını Beckett'ın sikinden ayırarak onu daha da derine götürdü.

Beckett bir iniltiyi bastırdı, Jack'in kaybolan uzunluğunun daha fazlasının ağzının çatısına sürtünmesini izledi,

Boğazının arkasına. Jack onun etrafında yutkunduğunda yanağını ısırdı, boğazındaki sıkışma sıcaktı.

doğru itme dürtüsüne karşı koyarken karın kasları gerildi.

Beckett Jack'in yanağını okşadı ve salyasını silmek için başparmağını çenesine götürdü. "Pantolona damlatmak istemem," dedi Beckett. Jack onu daha da ileri götürüp elini Beckett'in düğümüne dolayınca kadar avucunun içinde tutarken Jack'in çenesinin avucuna doğru çalıştığını hissetti,

dudakları parmaklarıyla aynı hizada.

"Lanet olsun," dedi Beckett, sözcükler dudaklarının arasından sıyrılarak. Parmaklarını Jack'in koyu renk saçlarında gezdirdi, Jack'in koyu renk cilalı parmaklarının alevlenmiş düğümün etrafında nasıl müstehcen görüldüğüne baktı.

Jack titredi ve yolundan geri dönmeye başladı. Övgü yüzünden miydi? Beckett'in boğazını boşalttığı, diline ağır geldiği hissi mi?

"Nasılım profesör?" Jack sordu, dudakları ıslak, nefesi Beckett'in üzerinde gezinirken ılıktı.

"Sınavın sonunda notunu alacaksın," diye söz verdi Beckett, elinin Jack'in saçlarında biraz daha güçlü bir şekilde kıvrılmasına izin vererek. "Devam et."

Jack dizlerinin üzerinde biraz daha derine yerleşti, bakışları biraz daha ağırlaştı. Sonra ağzını tekrar Beckett'in boyuna doladı.

Jack onu kolaylıkla yuttu. "Bu işte nasıl bu kadar iyisin?" diye nefes aldı Beckett, Jack'in dili alt tarafı boyunca girdap gibi dönerken. "Bunun için tam bir sürtük."

Beckett'in düğümüne dolanmamış olan eli Jack'in kalçasında duruyordu ve Beckett'in sözleri içine işledikçe parmakları bembeyaz kesilerek kendi derisini kavradı. Ama kendine dokunmadı.

"Aferin oğlum," dedi Beckett ve Jack tekrar aşağı kaymadan önce onu tekrar çekerken bile nefesini tutmaya çalıştı. Her çekişte Beckett için boğazını açtı, hatta boğazı Beckett'ın sikinin etrafında daralırken mırıldandı.

Titreşim içindeki zevki yeni boyutlara taşıdı, kelimelerin her anlamıyla büyük bir kabarma. Eli Jack'in saçlarında sıkılaşıarak onu yerinde tuttu, burnu Beckett'ın kasıklarına sürtündü. Bekledi, bekledi -o kadar derinden istedi ki nefes alamadı- ve tutuşunu gevşeterek Beckett'ın geri çekilirken bulamadığı nefesi Jack'in almasına izin verdi.

Parmakları Beckett'ın düğümünün etrafında sıkıştı, dili ucun üzerinde ve altında gezindi, başın altındaki çentiği yaladı. "Dikkatin dağılmasın," dedi ve Jack'in saçındaki yumruğunu onu yönlendirmek için kullandı. "Sabit dur. Belki bir gün böyle kalabilirsin, acele etme. Yapabilirim -" Jack onu derinlere çekerken nefesini içine çekti, dudakları battı ve boğazı onun etrafında kayarak yutkundu. "Kâğıtlara not verebilirim," diye denedi Beckett ve Jack'in bakışları kalktı, karardı. "Seni masanın altında tutabilirim," diye devam etti. "İşim bitene kadar beni ısıt."

Jack sessizce sızlandı, çevresinin farkındaydı ama her geçen an daha da çaresizleşiyordu. Tırnaklarından kendi derisinde yarım aylar kalacaktı. Sertleşmiş, boxer'ının ince kumaşını zorluyordu ama kendine dokunmak için bir hamle yapmadı, yine de kalçaları sanki yukarı kalkacakmış gibi esnedi, bir tür sürtünme aradı.

Tanrım, olacağını bilmiyordu. Beckett ona ne yapması gerektiğini söylerken Jack'in dizlerinin üzerinde bu kadar... bu kadar uysal ve muhtaç olacağını.

"Ben işteyken senin işte nefret ediyorum," dedi Beckett aniden, aklına bir fikir geldi ve Jack'in ağızının etrafını sardığı puslu ortamda Beckett bu fırsatı neden kullanmaması gerektiğini düşünemedi. "Ben çalışırken etrafta olan tek kişi... Eli."

Jack'in eli düğümün etrafını sıktı, gözleri tekrar kalktı, emekten sulanmaya başladı. Yine de buna rağmen Jack'in coşkusu daha da arttı, Beckett'ın sikini hiç duraksamadan yukarı ve tekrar aşağı kaydırırken yanakları çukurlaştı.

"Sence o da iyi bir not almak ister mi?" Beckett sordu. "Sence bu kadar ileri gider miydi?"

Beckett, Jack'in başının arkasını kavrayıp kalçalarını ileri doğru göndererek Jack'in dilinin üzerinden boğazına doğru kaymadan önce burun delikleri alevlenerek Jack'in nefes almasını bekledi.

Beckett bakışlarını aynaya çevirdi, yansımada Jack'in boğazının etrafında sallanışını izledi. "Böyle... özgürlüklere sahip olmama izin verir miydi?" diye sordu sessizce, kalçalarını geri çekti, Jack'in ağızının sürükleyiciliğı çok iyiydi, bu yüzden Beckett tekrar içeri itti.

Beckett, Jack'i saçlarından tutmuş, her kelimedede ağızını ve boğazını sikerken fısıldayarak, "Yapacağını sanmıyorum," diye düşündü, zevk şişiyordu, karnında bir balon.

"Sanırım bunların hepsi senin için," diye mırıldandı Beckett. "Ne zaman istersem kullanılmak."

Daha çok Jack ne zaman isterse, ama Beckett fanteziye oynuyordu. İkisi de Beckett'ın ona ne isterse vereceğini biliyordu.

Jack titreyerek bir damla gözyaşını silkeledi ve yumuşak bir inilti . Beckett onun saçlarını okşadı ve gözyaşlarını . "Şşş."

Beckett hem aynada hem de gerçekte onu inceledi. "Benim için dizlerinin üzerinde, kendine dokunmadan, beklerken çok iyi görünüyorsun," dedi yumuşak bir sesle.

"Mükemmel, küçük, evcil bir hayvan," diye nefes aldı Beckett, her söylenen kelimeyle birlikte Jack'in dilinin üzerinde kayan horoz. Oluşan dalganın ağırlığı boğucuydu, nefesini kesiyor ve düşüncelerini kekeletiyordu. Hiçbir şey... hiçbir şey bunun üstesinden gelemezdi, lanet olası giyim mağazasında yaşadıkları bu vahyin.

Beckett dikkatini hızla kaybediyordu, Jack'in ağzını sikerken damarlarında yoğun bir beklenti dolaşıyordu, Jack sonunda elini kalçasından kaldırıp Beckett'ın kalçasını kavrayarak ritmi teşvik ettiğinde midesi sıkışıyordu. Arkasında kırmızı çizgiler bırakmıştı.

Görüntü, Jack'in boğazından gelen özensiz sesler ve düğümünün etrafındaki sıkı sıkışma sonunda onu yakaladı. Adımları tekledi, Jack yumuşak, sessiz bir teşvikle inledi.

Balon patlamadan önce Beckett'ın aklından "Yut," demek geçiyordu, Jack'in ağzına dolduğu gibi ona da coşku doluyor, boğazından aşağı dökülüyordu.

Beckett'ın eli aynaya çarparak gıcırdadı ve bu ona yansımayı izlemesini hatırlattı. Jack'in onu ele geçirdiğini görmeye doyamıyordu.

Jack elini Beckett'ın etrafında daha sıkı kavradı, her bir damlasını dışarı ve dilinin üzerine çekti.

Sonunda geri çekildiğinde dizleri titriyordu, Jack'in ağzı onun yokluğunda kayganlaşmış, şişmiş ve kızarmıştı. Dili, Beckett'ın tadının peşine düşerek alt dudağının izini sürmek için dışarı fırladı.

Jack'in önünde dizlerinin üzerine çöktü, iki eliyle çenesini çerçeveleyerek bakışlarıyla buluştu.

Jack iyice sikilmiş görünüyordu; bunu görmezden gelmenin imkânı yoktu. "Kahretsin," diye nefes aldı Beckett. "Bu çok... çok... görünüyorsun..." Beckett öne doğru eğilip Jack'in ağzını sahiplenirken usulca homurdandı ve Jack'in dilindeki kendi kalıntılarının tadına baktı.

"Bu mükemmeldi. Tüm kurstan A aldın," diye fısıldadı Jack'in ağzına karşı.

Jack yarı sarhoş bir sesle hafifçe kıkırdadı ve elini onun-

"Hayır, hayır," dedi Beckett, bileğini sıkıca kavrayan eliyle onu durdurarak. "Zamanımız yok. Muhtemelen çoktan şüphelenmişlerdir." Başparmağıyla Jack'in dudaklarını sildi ve tepkisini bekledi.

Jack'in beklemek zorunda kalacağına farkına varışını izledi, içinden geçen uyarılmayla oturmak zorunda kalacaktı - hala sisteminde dolaşan zevkin artçı şoklarını hisseden Beckett'ın aksine. "Benim için bekleyebilir misin?" Beckett ona bir fırsat vererek nazikçe sordu.

Gözleri meydan okurcasına parladı, sonra Beckett'ın giderek daha çok hoşlandığı o yumuşak ifadeye büründü. "Evet," dedi basitçe.

Beckett Jack'in iyi olacağından emin olduktan sonra onu tekrar giydirmeye büyük özen gösterdi. Beckett sikinin etrafını çevirip onu boxer'ının içine, uyarılmışlığını mümkün olduğunca gizlemek için bel kemerinin arkasına sokarken Jack'in gözleri kapandı, dudaklarından bir tıslama sesi döküldü. Jack'in daha büyük bir gömlek giyiyor olması iyi bir şeydi. Normalde olduğu gibi Fransız kıvrımı yapmak yerine serbest bıraktı.

"Biliyorum bebeğim," diye mırıldandı Beckett. "Yakında evde olacağız. O zamana kadar dayan."

"Bunun benim fikrim olduğuna ve acı çekenin ben olduğuma inanamıyorum," diye fısıldadı Jack, kelimeler tekrar mümkün görüldüğünde.

"Ama eve döndüğümüzde ne kadar güzel olacağını bir düşünsene." Beckett alay etti. "Sessiz olmak zorunda kalmayacağız," diye söz verdi.

Jack'in yüzü kızardı ve kapıya doğru bir el salladı. "Pekâlâ, hadi gidelim o zaman," diye homurdandı.

Beckett'in dudakları kıpırdadı ve Jack'i öpmeden önce yanağını avuçladı, iffetli bir hayranlık jestiydi bu. Sonra ellerini Jack'in saçlarında gezdirerek, birkaç dakika önce saçlarını can havliyle tutmuyormuş gibi görünmeye çalıştı.

"Pekâlâ. Sanırım buradan güvenle çıkabiliriz," diye karar verdi ve takım elbisesini kaptı. "Şunu önünde tut," dedi ve Jack'e kendi giysilerini uzattı.

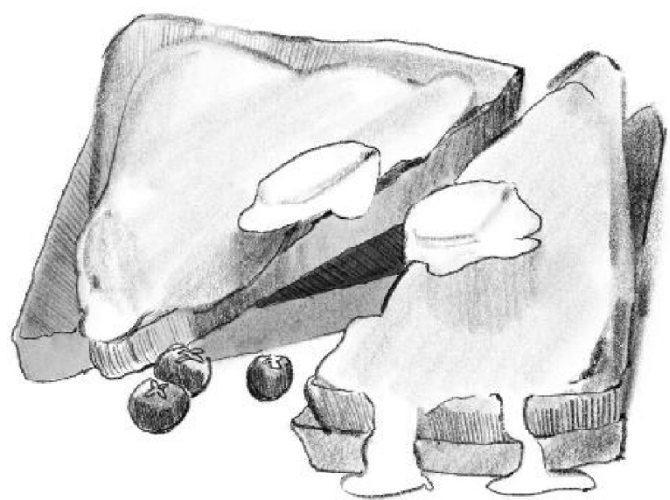
Jack minnetle örtüyü aldı ve Beckett bu kadar iyi dinlediği için ödül olarak onun ayaklarına kapanmak istedi.

Kararlarını vermek üzere kasaya doğru ilerlerken Jack'in yanında yürüdü.

Jack saygılı bir şekilde sessizdi ve Beckett işlem sırasında ona sadece birkaç kez baktı. Beckett ödemeyi yaptı ve çantayı aldı, otomatik kapıdan çıktıklarında kendini bir soygun gerçekleştirmiş gibi hissediyordu.

"Sanırım randevu fikrim o kadar da aptalca değilmiş, değil mi?" Jack öğleden sonra güneşinin altında kendini beğenmiş bir şekilde sordu.

Beckett kolunu Jack'in beline doladı ve başparmağını gömleğinin altına soktu. "Sanırım şimdi cazibesini anlıyorum."

21. Önümüzde Uzun Bir Yol Var

Eli

TEli' altında bisikletinin mırıltısı kadar sevdiği çok az şey vardı. Yolların kıvrımları, içinde hissettiği güvenlik kaskını.

Güneş batmak üzereydi, dünyayı yumuşak turuncu ve pembe bir ısıltıya boğuyor, Eli ona doğru ilerlerken ufku renklendiriyordu.

Genellikle o ve Jack birkaç arkadaşlarıyla birlikte ata binerlerdi ama nadiren de olsa Eli tek başına ata binmekten hoşlanırdı. Bugün o günlerden biri değildi. Jack'le birlikte ata biniyor, onu rüzgârlı arka yollardan en sevdikleri yerlerden birine kadar takip ediyordu.

Yolun dışındaydı, tenhaydı ama onu bu kadar özel yapan da buydu. Asfaltın üzerinde uçarken ve virajları dönerken bir gözü Jack'in üzerindeydi, onun da güvende olduğundan emin olmak istiyordu.

Yaşadığı olayın üzerinden birkaç yıl geçmişti ama bir şey akılda kalmaya meyilliydi. araçların ve içinde bulundukları ortamın daha fazla farkında olmasını sağlıyordu.

Jack fizik tedaviden sonra nihayet bisikletine geri döndüğünde, asla eskisi gibi sürmemiştir. Kaza onun hatası olmasa da daha güvenliydi, daha az kaotikti. Bu ona huzur verse de, bir yanı Jack'in açıkça yara almış olan parçasının yasını tutuyordu, masumiyeti dikkatsiz bir sürücünün ellerinde çakıllara karışmıştı.

Eli dişlerini sıktı ve düşüncelerini daha az... üzücü bir şeye çevirdi.

Güzel gökyüzü, bulutlar gibi. Tıpkı Raj'la çatıda olduğu gibi. Eli ürpertiyle savaşıarak ellerini gidonun etrafında sıktı. Varış noktalarına yaklaşıyorlardı, yemek kamyonu görünmeye başladığında yavaşlamaya başladılar.

Şehirdeki pek çok yiyecek kamyonundan biriydi, ancak bu kamyon yoğun şehir hayatından biraz daha uzaktı. Sahibi geri döndüğünden beri, virajlı arka yollarda gezinen bisikletçiler ve spor araba meraklıları için resmi olmayan sıcak nokta haline geldi.

Eli, Jack'i çakıllı ve topraklı park yerine kadar takip etti, tabii buna park yeri denebilirse, motosikleti park etti ve ayağını yere vurdu.

Kaskını çıkarıp düz saçlarını kabarttığı anda bir iç çekti.

"Tanrım, bu çok güzel olacak," diye mırıldandı, şimdiden yemeği dört gözle bekliyordu.

"Güzel bir gezintiydi," dedi Jack ve kolunu onunkine dolması için uzattı.

"Gökyüzünü gördün mü?" Eli boynunu ağaçların arasındaki boşluğa doğru uzatarak sordu.

Jack kıkırdadı. "Bunu kaçırmak zor."

Kamyondaki adam tanıdıktı ve onları fark edince sırtışı genişledi. "Jack, Eli! Sizi tekrar görmek güzel."

"Hey, Javi, hala !"

"Tabii ki, tabii ki, nereye gidebilirim ki?"

Eli bunun üzerine kaşlarını çattı. *Javi*'nin meşhur omega'sıyla *turneye* gideceği pek çok yer vardı.

"Evet, evet, sakla. Bu sefer ne kadar zamanımız var?" Jack sordu.

"Birkaç ay," dedi Javi göz kırparak.

"O zaman buraya gelmek için daha fazla zaman ayırmamız gerekecek," dedi Eli.

"Lütfen yap, burası biraz... uzak oluyor." Ama bu yer onun için gerekliydi. Ünlü bir pop yıldızı olan Lyric'in sürü arkadaşı olduğu ortaya çıktığında, eski yeri her zaman onu görmeyi uman hayranlarıyla dolup taşıyordu. Görünüşe göre, biriyle kamyonlarını değiştirmiş ve sorunu çözülmüştü. "Bazı fangirllerin ne kadar ileri gidebileceğini bilseniz şaşarsınız," diye düşündü.

"Eminim," dedi Eli, uygun bir şekilde başını sallayarak ve Jack'e dirsek atarak. "Lafı , senden gerçekten büyük, sinir bozucu bir iyilik isteyeceğim Javi," dedi Eli ona en büyük köpek yavrusu gözlerini göstererek.

Javi kendini pencereye yasladı ve bakışlarını ona dikti. "Dinliyorum."

Eli, Jack'e birlikte ata bindiklerinde her zaman taşıdığı sırt çantasının fermuarını açması için acele etmesini işaret etti.

Plastik kaplı vinil kılıfı kaldırarak sırttı. "Bunu Lyric'e imzalatabilir misin?"

Javi bir kahkaha attı, plaklara uzanmaya başlamıştı bile. "İkiniz için mi? Tabii ki. Gelecek hafta yanımda getiririm, nasıl olur?"

ses?"

"O zaman gelecek hafta görüşeceğiz gibi görünüyor," dedi .
Beckett buna bayılacaktı.

"Şimdi, her zamankinden mi istersin, yoksa bugün biraz renklendirmek mi istersin?" diye sordu kaşlarını sallayarak.

Eli pişman olacağını biliyordu ama ikinci seçeneği seçtiler.

Siparişlerini verdiler ve beklemek için bisikletlerine geri döndüler, Javi ve şefinin pencereden ileri geri yürüdüklerini gördüler.

Taco ve su şişelerinden oluşan küçük karton sepetlerini gümüş barın üzerine koymadan önce yemeklerini çabucak bitirdiler.

"Ben bakarım," dedi Eli ve bisikletinden kalktı. Giderken Jack'in gözlerini üzerinde hissetti ve normal bir insan gibi nasıl yürüyeceğini hatırlamaya çalıştı.

"Teşekkürler, Javi," dedi Eli, her iki elinde birer kutuyu dengede tutarak, topuğunun üzerinde dönmeden önce-

Jack'i, kendisini Fransız kızı olarak resmetmesini isteyen bir model gibi bisikletine yaslanmış halde bulmak. Dirseği selesinin ucuna bastırıyor, ayakları gidonun üzerinde dikkatle dengeleniyordu.

Eli ona döndüğünde kıkırdamaktan kendini alamadı, buraya gelmek için geçtikleri yollar gibi onun da içinde sevgi dolanıyordu. "Bisikletini devirme," dedi ona yaklaşırken.

"Her neyse," dedi Jack ve sonra ayağı takıldığı neredeyse bisikletini deviriyordu.

"Sana söylemiştim," dedi kendini beğenmiş bir tavırla ve Jack ona mızızlanarak onu tekrar güldürdü.

Onunla geçirdiği bazı anların diğerlerinden daha kolay olduğunu fark etti. Bazen zamanki gibi hissediyordu, sonra sessizlik çöküyor ve göğsünde rahatsız edici bir şey sıkışıyor.

Böyle bir gezintiye ıkmayalı birkaç hafta olmuştu ve Eli birlikte geçirdikleri hayatlarında ilk kez ne konuşacaklarından emin değildi.

Tacolarını atır atır yediler ve tadına bakarak şiddetli bir şekilde inlediler.

"Javi!" Jack bağırdı, neredeyse Eli'ı bisikletinden korkutacaktı.

Servis penceresinden siyah saçlı bir baş dışarı fırladı. "Ne?" "Bu çok iyi dostum!"

"Teşekkür , Javi!" Eli ona bağırdı.

Uzaktan bile Javi'nin sırtışını görebiliyorlardı ve kamyonu geri dönmeden önce onlara el salladı.

"Yani," diye başladı Eli. "Neyin var senin?" diye sordu rahatça.

Jack taco'sunu ısıırken ona sırttı. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Sordum, değil mi?" diye ve bir yudum almak için suyunun kapağını açtı. Javi bugün çok baharatlı bir gün geçirdi.

Jack sanki hava durumundan bahsediyormuş gibi, "Dün Beckett'ı soyunma odasında patlattım," dedi

Eli bir yudum suda boğuldu, eliyle ağzını sildi ve Jack'in memnun ifadesine ters ters baktı.

Ve böylece hikaye başladı. Profesör kıyafeti ve rol yapma hakkında. Dizlerinin üzerine öküyor.

Onu durdurabilirdi. Ona hayır diyebilirdi, söyleyeceklerini duymak istemediğini söyleyebilirdi. Ama bu Jack'in ilk kez

ona seks maceralarını anlatmıştı ve şimdi ona durmasını söylerse çok açık olacaktı.

Ayrıca... eğer onu durdurursa, bir dahaki sefere dairelerinin ince duvarları arasında sevişirlerken, Jack'in ona anlattığı her şeyi hayal ederken parmaklarını bacaklarının arasına götürüp incelemek üzere hikâyeleri kilit altında nasıl saklayacaktı?

Onun bir velet olduğunu her zaman biliyordu ama Beckett'in manikürlü dokunuşları altında sonunda dize getirildiği görüntüsü?

Eli koltuğunda kıpırdandı.

"İyi misin?" Jack sordu.

Kıpırdamadan dururken bakışları suçlulukla ona kaydı. "Evet, neden?"

Jack bir süre daha onu inceledi ve Eli yutkundu, ifadesine ve beden diline soğukkanlılık yansıtmaya çalıştı.

Eli'nin gelmiş geçmiş en havasız insan olması çok kötü.

"Hiçbir şey," dedi Jack başını sallayarak. "Her neyse, onu indirdim ama beni *bekletti*."

"Kulağa zor geliyor Jacky," diye mırıldanarak ilk taco'sunun son parçasını da mideye indirdi.

Jack gözlerini devirdi. "Evet, evet. Mesele şu ki, çok kolaydı. , ne olduğunu bilmiyorum ama..." Tekrar başını salladı. "Bilmiyorum. Sıcaktı, tek söyleyebileceğim bu."

Jack de oturduğu yerde kıpırdandı ve Eli yemeğine bakarken gözlerini kısarak ona baktı. "Onda bir şeyler var."

Eli göğsünde bir sızı hissetti, yeşil sarmaşıkların dikenleri kaburgalarına doğru kıvrılırken bir kıskançlık bıçağı saplanmıştı.

"O mu?" diye sordu, neredeyse kelimeler boğazında düğümleniyordu.

Jack omuz silkerek alay etti. "Sanırım bunun için biraz erken." "Öyle mi?" Eli sordu.

"Peki ya sen?" Jack konuyu ona çevirerek sordu. "Dün geceki randevun hakkında ne hissediyorsun?"

Eli omuz silkti. "Önemsediğini bilmiyordum," derken buldu kendini.

Jack çatalını ona doğrultarak bir zil sesi çıkardı. "Yanlış cevap."

"Dün gece eve geldiğimde hiç umurunuzda değilmiş gibi görünüyordunuz! Elli soru bekliyordum ve siz-" Eli homurdandı ve ikinci taco'sundan şiddetli, dağınık bir ısırik aldı.

"Meraklı olduğumuzu düşünmenizi istemedim."

"Bana iyi davrandığından emin olmak istersin diye düşündüm," dedi omuz silkerek.

Jack öne doğru eğildi, neredeyse bisikletini devirecek ve içinde tacoları olan küçük kâğıt kutusunu düşürecek ki yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Sana iyi davranmıyor mu? Onu öldüreceğim."

Eli homurdandı. "Bana gayet iyi davrandı, teşekkür ederim."

"Eee? Ayrıntılar, . Ver onları," dedi ve elini ona doğru uzattı.

Gülümsemesini bir yudum suyun içine saklayan Eli omuz silkti ve ona her şeyi anlattı. Kapıları nasıl açtığını, pikniğini nasıl hazırladığını ve görünüşe göre Vine Kulesi'ni nasıl inşa ettiğini-

Jack kız bunu söylediğinde yüzünü buruşturdu, kızın kıkırdamasına ve onun dizini tekmelemesine neden olan küçük bir hırlama taklidi yaptı - kazada sikilen dizini değil.

Ona ışıklardan, manzaradan, yemeklerden ve korkunç ucuz şaraptan bahsetti. Jack dikkatle dinledi, tacolarını uzun uzun bitirdi.

Eli' önce davranıp ellerini iki yanındaki bisikletin üzerine koydu. Bu hareket gömleğini ve ceketini bedeninin üzerine gerdi ve Eli bakmamaya çalıştı.

"Ve sonra..." Eli tereddüt etti, bunun çok ileri bir adım olup olmadığını merak ediyordu. Ama Jack ona hiçbir mahrem ayrıntıyı vermemişti. "Sonra da tatlı yedi," dedi, dudakları kıvrılmıştı.

"Ooh, ne aldın?" Jack masumca sordu.

Eli onun bakışlarına karşılık vermesini bekledi. "Hayır, tatlı yedi," dedi, adamın gözlerindeki anlayış karşısında içinde karanlık bir neşe dönüyordu. Boğazını temizlemeden önce kederin beş aşaması yüz ifadesinde geziniyor gibiydi.

"Oh?" diye sordu, sesi tek kelimede çatlayarak. İkisi de duymamış gibi davrandı.

"Evet. Beni piknik masasına başka bir kurs gibi yaydı. Ve iyiliğine karşılık vermeme bile izin vermedi. Benim zevkimin onun olduğunu söyledi," diye övündü Eli.

"Tanrım," dedi Jack ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Bu... harika," diye bitirdi anlamlı bir şekilde.

Eli bu ifade hakkında ne düşündüğünü ona muzip bir bakışla belli etti.

"Özür dilerim, özür dilerim, ne diyeceğimi bilemiyorum!" Jack ellerini kaldırarak konuştu. "Çıktığın erkekler hakkında bana hiç bu kadar ayrıntı vermemiştin."

Çünkü Jack'i kışkırtmak daha önce hiç umurunda olmamıştı. Ve bunun nedeni... her zamanki randevu havuzundan hiçbir zaman Raj'dan etkilendiği kadar etkilenmemiş olmasıydı.

Gözlerini kısarken dikkati Jack'in bir ayağını bisikletine dayamış olmasına kaydı.

Raj, Jack'e anlatmak *istediği* ilk kişiydi. Bunun bir *anlamı var mıydı*?

Eli kafasındaki düşünceleri silkeleyerek rahatsız bir şekilde bisikletine doğru kaydı. Her seferinde bir vahiy.

"Yine dışarı çıkmak istiyor," dedi Eli Jack'e, ki bu doğrudu. "Beni düzgün bir akşam yemeğine götürmek istediğini söyledi, ne demekse artık."

"Nereye gittiğini biliyor musun?" Jack tırnak etlerinden birini koparıırken tırnaklarına bakarak sordu.

Eli baharatlı taco'sunun son lokmasını da bitirdi ve telefonunu çıkardı. Raj'ın gönderdiği mesajı açtı ve restoranın linkine tıkladı. "Burası," dedi. "Hiç gitmedim."

"Pahalı görünüyor," diye Jack.

Eli'nin yanaklarını yavaşça geren sırıtışı taklit etmesine bile gerek yoktu. "Biliyorum." Raj, Eli'ye kendini özel hissettirme konusunda çok iyi bir iş çıkarıyordu.

Bu da oldukça çelişkiliydi çünkü hepsi sahteydi, değil mi?

Ama Jack bunu bilmiyordu, o yüzden ona soramazdı ve Raj'a da sormayacağı kesindi. Bu yüzden Eli bu duygunun göğsüne yerleşmesine daha sonra tekrar ele almak üzere izin verdi. Ya da asla, hangisi önce gelirse.

Jack onun boş taco kutusunu ve kendisinininkini yakındaki çöpe götürdü ve bir kez daha bisikletlerin yanında ona katıldı. Saate bakmadan önce onun yarısı boş su şişesini sırt çantasına koydu.

"Sence Beckett bizi bekliyor mudur?" diye sordu.

Jack'in dudaklarındaki gülümseme o kadar içtendi ki Eli bunun için ağlamak istedi.

"Umarım öyledir," dedi ve Eli bunu kastettiğini biliyordu.

"Sanırım bunu öğrenmenin tek bir yolu var," dedi ve bir bacağını bisikletinin üzerine attı.

"Eve kadar yarışalım mı?" Jack kaskını takmadan önce kaşlarını ona doğru sallayarak sordu.

Eli ona ters ters baktı. "Kesinlikle olmaz," dedi. "Güneş hâlâ batıyor; onu izlemek istiyorum."

Vizörünü yukarı kaldırdı ve bir eliyle altından çekiştirdi. "Uzun yol o zaman?" diye sordu.

Eli kaskını takarken bunu düşündü. Daha uzun bir yoldu ama buradaki yolculuktan çok daha uzun değildi. Ve hâlâ gün batımına doğru gidiyor olacaklardı.

Ve belki... belki de bu zihnini boşaltmak için bir fırsat olabilirdi. "Evet, uzun yoldan gidelim," dedi.

Jack önce kendi vizörünü, sonra da Eli'inkini indirdi ve Eli duymamasına rağmen ona bağırp çağırırken ona parmak tabancasıyla ateş etti. Bisikletine atlayıp homurdanarak ve çakıl püskürterek uzaklaştı ve Eli hızla uzaklaşırken iki orta parmağını da havaya kaldırdı.

Ama kendi bisikletini canlandırıp ayağa kaldırırken yüzünde bir sırıtış vardı.

Sadece ona yetişmesi gerekiyordu.

22. Yasada

Jack

"bunun kötü bir fikir olduğunu söylemiştim," dedi Beckett, kendinden memnun bir şekilde.

Jack menüsünün üzerinden ona ters ters baktı. "Ben öyle bir şey demedim." "Söylemene gerek yoktu," diye karşılık verdi Beckett.

Jack kaşlarını çatarak menüsünü daha yükseğe oturttu ve randevusunu gözden gizledi. Beckett ilişkilerinin bu kadar erken döneminde Jack'i okumakta biraz fazla iyiydi. Belki de Jack'in ondan bu kadar hoşlanmasının bir nedeni de buydu. Ayrıca, Jack'e bu neredeyse - muhtemelen- kesinlikle çılgınca planda yardım etmeyi kabul etmişti, bu yüzden durum hakkında Jack kadar güçlü hissetmesi gerekiyordu.

Masanın karşısından bir iç çekiş geldi ve ardından iki bakımlı parmak menünün tepesinde belirdi ve parlak mavi gözler ona bakana kadar menüyü eğdi.

"Bunun sıradan bir kaza olması gerekiyorsa, belki de bu kadar şüpheli görünmemeye çalışmalısın, hm?" Beckett elindeki menüyü bırakarak parmaklarını kendi menüsünün kapalı kapağına dokundurdu.

"Tamam," dedi Jack, çünkü diğer alfa haklıydı. Jack onun ne istediğini zaten biliyordu. "Haklısın."

"Vay canına, bunu duyduğuma sevindim," diye takıldı Beckett, dudaklarında küçük, sevimli bir gülümseme belirdi.

Jack gözlerini devirdi. "Sanki yeterince duymuyormuşsun gibi."

Omuz silkti, bakışları parmaklarının arasında yavaşça çevirdiği şarap kadehine kaydı. Jack'in dikkati restoranda, Eli'nin sakız pembesi saçlarını bulana kadar müşterilerin arasında gezindi.

Tam o sırada başını geriye eğdi, dudakları Raj'ın söylediklerine gülerek aralandı. Raj masanın üzerinden ona usulca gülümsedi, ifadesindeki sevgi Jack'in özenle seçilmiş bakış açısından bile görülebiliyordu.

"Ondan hoşlanıyor," dedi Jack yumuşak bir sesle, farkına vardığı şeyle içi burkulmuştu. "Nasıl hoşlanmaz ki?" Beckett, Jack'in kendi düşüncelerini yansıtarak sordu. "Kesinlikle."

Eli masaya doğru gülümseyerek bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Sanırım o da ondan hoşlanıyor."

"Tekrar söylüyorum, pek şaşırmadım."

Sonunda bakışlarını ayırdığında Beckett ona sırtıyordu ve Jack koltuğunda geriye yaslandı. "Ne?" diye sordu huysuzca.

"Yok bir şey," dedi Beckett masumca. "O kadar açık ki, fark etmen nasıl bu kadar uzun sürdü bilmiyorum."

Jack şarabından bir alarak, "Neden bilmiyorum," diye yalan söyledi.

Bardağı indirdiğinde Beckett ona bakıyordu. "İyi, iyi. Biliyorum," dedi. "Sadece yüksek sesle söylediğimde çok gerçekçi oluyor." Beckett gülümseyerek, "Pratik yapmalısın," diye önerdi. "Antrenman mı?" Jack sordu. Beckett ondan "Seni seviyorum," demeye çalışmasını istedi, sonra da şarabını yudumladı. "Gördün mü? Kolay."

Jack dondu kaldı, parmakları hâlâ kadehinin sapına sarılıydı, gözleri karşısındaki alfaya kilitlenmişti.

Beckett çatal bıçak takımını yeniden düzenlemekle meşgul olduğu için Jack'e bakamadı. "Senin için de kolay değil," diye belirtti Jack.

Beckett sonunda yakalanmış gibi ona baktı ve yer seçmeye çalıştığı çatalı indirdi.

Beckett iç çekerek avuçlarını masanın üzerine koydu ve öne doğru eğilerek yaklaşan Jack'in bakışlarıyla buluştu. "Seni seviyorum, Jack."

Bu sözler nabzında çakan bir şimşek gibiydi, Beckett'ın tamamen ciddi olduğunu anladığında kalbi küt küt atmaya başladı.

"Beni seviyor musun?" Jack küçük bir sesle sordu.

Beckett kıkırdadı. "Öyle olmasaydı burada seninle birlikte oda arkadaşını gözetliyor olur muydum?"

"Öyle diyorsan öyledir," dedi Jack ve sonra boğazını temizledi. Beckett'ın derin mavi bakışlarıyla buluşmak için bir işaret yaptı. "Ben de seni seviyorum."

Beckett'ın gülümsemesi göz kamaştırıcıydı. "Gördün mü? Ne kadar zordu?"

Jack gözlerini devirdi, göğsünde helyumu fazla kaçmış bir balon gibi bir şefkat vardı. "O kadar da zor değil... söz konusu sen olunca." Jack sandalyesini yana kaydırdı, ahşabın fayansa sürtünmesine aldırmadan Beckett'a yaklaştı.

Gözlerinin etrafındaki çizgiler bir parça eğlenceyle kırıştı. Jack bir elini onun ensesine doğru kaydırđı ve onu öne doğru çekti. Ortada buluştular, iffetli bir öpücük, dudakların bir fırçası. Bir şefkat göstergesi.

"Harika," diye düşündü Jack uzaklaşırken. "Havalı mı?" Beckett kaşlarını kaldırarak sordu.

Ah. Bunu gerçekten yüksek sesle söylemişti. Jack'in yüzü kızardı. "Söylediğimi söyledim."

Birine nasıl hissettiğini söylemek ve onun da nasıl hissettiğini öğrenmek çok güzeldi.

"Peki... buradaki plan tam olarak nedir?" Beckett sordu.

Jack garsonun döndüğünü gördü ve "Planımız yemek sipariş etmek" dedi.

Ama bunun ötesinde... Jack aslında o kadar da emin değildi. Garsona kibarca başını salladı ve spesiyaller hakkında konuşulanları sadece yarım yamalak dinledi, sonra Beckett menüdeki bir şeyi işaret etti.

Jack oda arkadaşını takip ederek tam olarak neyi başarmayı umuyordu?

"Jack?" Beckett söyledi ve Jack o ana dönmeden önce alfaya göz kırptı.

"Ah, doğru ya," dedi Jack ve garsona menüsünü uzatmadan önce siparişini söyledi.

Beckett garson gittikten sonra bir süre ona baktı, sonra kollarını masanın üzerinde kavuşturup öne doğru eğilerek Jack'e tüm dikkatini verdi. "Peki, plan nedir?"

"Biz sadece... paralel çıkıyoruz," dedi Jack. Ona bile saçmalık gibi gelmişti ve gülmemek için kendini zor tuttu. Bu çok saçmaydı. Ne işe yarıyordu ki? Kesinlikle hiçbir şey.

"Sadece onun gizliden gizliye bir pislik olmadığından emin olmak istiyorum," diye tekrar denedi.

Beckett kuşkuyla, "Hı-hı," diye mırıldandı.

"Ve eğer ciddi görünmeye başlarsa, sanki ona bir sürüye katılmasını teklif edecekmiş gibi, yapabiliriz..."

Beckett kaşlarını kaldırarak başını eğdi ve Jack'in sözlerini bitirmesini bekledi.

"Büyük bir dikkat dağınıklığına neden olabiliriz."

"Ne gibi?" Beckett'ın dudakları da şimdi seğiriyordu.

"Mesela... bir garsona çelme takmak gibi," diye fısıldadı Jack komplocu bir tavırla. "Ya da yangın çıkarmak gibi." Jack parmaklarını şıklatarak Beckett'ı işaret etti. "Ona bir arabayla çarpabiliriz."

"Jack!" Beckett'ın sesi skandala uğramış gibi çıkıyordu ama sonunda dudakları bir gülüşle kıvrıldı. "Berbatsın."

"Haklısın, bu çok aptalca," dedi Jack başını sallayarak. "Yine de eğlenceli bir şey. Yani, seni başka nerede böyle giyinirken görebilirdim ki?" diye sordu Beckett'ın kıyafetini, süet yamalarını göstererek. Saçları karşıdan ayrılmıştı ve gözlükleri burnunun üzerinde duruyordu.

Jack, Beckett'ın kapısına gelene kadar gözlük taktığını bilmiyordu. Şimdi keşke hep taksa diyordu.

Jack şarabını yudumladı ve dudağındaki tüyler ıslanırken burnunu kırıştırdı. Sahte bıyık kaliteli değildi.

Beckett gözlüklerini kaldırarak, "Kendimi kütüphaneci gibi hissediyorum," dedi. Sonra kaşlarını kaldırdı. "Kütüphaneci fantezileriniz var mı?"

Jack sırtıttı. "Artık biliyorum."

Göz ucuyla onlara doğru gelen pembeyi fark etti. Yüreği ağzına geldi. Jack aniden, "Fark edilirse ne yapacağımızı hiç konuşmadık," dedi. Beckett'ın gözleri büyüdü ve biraz daha dik oturdu. "Oh, hayır." "Çabuk, arabanla vur bana," diye yalvardı Jack ama hiçbir şey yapamadı. Eli yaklaşırken kaderini beklemekten başka çaresi yoktu.

"Jack, Beckett," diye selamladı, masalarının yanında durarak.

"Jacque?" Jack korkunç bir sahte Fransız aksanıyla sordu. "Jacque adında birini tanımıyorum."

Beckett onu masanın altından tekmeledi ve Jack boğazını temizledi. "Yani, hey... seni burada görmek çılgınca." Sesi gergindi.

"Bu nedir?" diye sordu.

"Bu... bir randevu," diye denedi Jack. "Neden buradasın-" Restoranın etrafına bakındı. "Oh, bu Raj! Merhaba Raj!" dedi küçük bir el sallayarak.

Eli küfretti ve elini tutarak masaya geri indirdi. "Kes şunu. Ne yapıyorsun sen-" Eli uzanıp onun yüzünü çimdikledi ve onun- olduğunu anlaması bir saniyesini aldı.

"Hayır, yapma! Ow ow ow," diye sızlandı Jack, kadın takma bıyığını koparıırken. Acıyan derisini ovuşturdu ve gözlerinden akan yaşları kırıştırdı.

"-Bununla mı? Beni mi gözetliyorsun?" diye fısıldadı, onun boşluğuna doğru eğilerek.

Jack yutkundu. Vay canına, Eli ne zaman korkutucu oldu?

"Tamam, bakın, bu yeni bir trend, bir mağazaya gidip birbirinizin kıyafetlerini seçiyorsunuz. Ve sonra onları giyiyorsunuz. Bir randevuda."

"Seni gözetlemek için," diye ekledi Beckett.

Jack'in ağzı açık kaldı ve ona bakmak için döndüğünde ihanetini resmettiğini umdu.

"Üzgünüm," dedi Beckett, hiç de üzgün görünmüyordu. "Dürüstlük en iyi politikadır."

"Teşekkürler Beckett!" Eli bir elini havaya kaldırarak homurdandı. Sonra parmağıyla Jack'i işaret etti ve Jack irkildi.

"Hiç hoş değil. Bu da ne ?"

"Bilmiyorum!" Jack itiraf etti. "Özür dilerim. Biz ."

Eli gözlerini devirdi ve uzun, gergin bir an boyunca ona baktı. "Sorun değil. Kendinizi utandırmak dışında bir zararınız yok."

Beckett papyonunu düzelterek, "Bence oldukça şık görünüyorum," dedi.

Eli'nin dudakları seğirdi. "En azından çok koordinelisin." Bakışları tekrar Jack'e kaydı ve kollarını kavuşturdu. "Bu gece tam olarak ne başarmayı umduğunu bilmiyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, ben de yaptığımı sanmıyorum," diye itiraf etti.

Eli yumuşadı ve başını salladı. "Peki. Ben randevuma geri dönüyorum. Az önce bir adamın bıyığını neden kopardığımı açıklamak zorunda olduğum kişiye," diye alay ederek başını salladı.

Jack hayal kırıklığı içinde yere çökerek, "İyi, bütün eğlenceyi al götür," dedi.

Eli topuklarının üzerinde dönüp masasına dönmeden önce ona bir kez daha ters ters baktı. Raj gülümseyerek onu bekliyordu ve o yaklaşıp yerine oturdukça bu gülümseme daha da arttı.

Kadın hikâyeyi ona anlatırken Beckett ve Jack utanmadan ona baktılar. Raj başını arkaya eğdi ve güldü.

"Gülüyor," diye not etti Jack.

"Bunu görebiliyorum," diye yanıtladı Beckett ve sonra bir elini Jack'in koluna koydu. "Aman Tanrım, bak," diye nefes aldı.

Raj onlara doğru döndü ve göz kırpmadan önce bir kez el salladı. Karşılarında Eli başını ellerinin arasına almış ama gülümsüyordu.

"Bakıyorum," diye söz verdi Jack ve yutkundu.

"Sen de benim mü düşünüyorsun?" Beckett sordu.

Jack gözlerini kısarak ona baktı. "Duruma göre değişir. Düşünüyor musun..."

"Bir sürü olabiliriz," dedi Beckett.

Jack ona göz kırptı.

Garson yemekleriyle birlikte geri döndü ve Jack garson uzaklaşırken hâlâ bakıyordu, yine de "teşekkürler" diye mırıldandı.

Beckett masanın altından bir elini onun kalçasına koydu. "Sen... iyi misin?"

"Bir sürü," diye .

Beckett'in gergin görüldüğünü fark etti. Alfa yutkundu ve bakışlarını kaçırdıktan sonra kısa bir nefesle geri verdi. "Bir sürü," dedi yumuşak bir sesle ve Jack'in kalçasındaki eli sıktı. "Eli ve Raj, sen ve ben. Mükemmel olur."

"Onun hakkında hiçbir şey bilmiyoruz bile!" Jack tısladı.

Beckett şarabını yudumlamadan önce elini ileri geri salladı. Sonra kadehini arkaya yatırdı ve boş olarak masaya geri koyana kadar boğazını çalıştırarak devam etti.

"Yani, güzel koktuğunu biliyoruz. Eli ondan hoşlanıyor. O gün sizin kavganızdan sonra çok üzgünken ondan faydalanmadı ve! Ve-" diye vurgulayarak Jack'in söyleyeceklerini kesti, "kızgınlıktan hemen sonra. Hâlâ her yere feromon salgıladığını biliyorsun."

"Bar zemin o zaman?" diye sordu sıkıca.

Beckett gözlerini devirdi. "Hayır, demek istediğim bu değil. Demek istediğim, Eli'ı mutlu ederse, davet edilir, tamam mı?"

Jack bir an için kaşlarını çatı ve bu düşünceyi zihninde evirip çevirdi. "Düşünüyorum," diye itiraf etti Jack.

"Peki, aynı anda hem düşünelim hem de yiyelim, olur mu?" Beckett önerdi.

Beckett'ın yemekleri nedense her zaman daha iyi görüldüğü için yemek yediler ve lokmaları değış tokuş ettiler. Tatlıyı es geçtiler çünkü Eli ve Raj yemeklerini bitirmek üzereymiş gibi görünüyordı.

Jack restorandan çıktıklarında, "Hiçbir şey Eli'nin mutluluğundan daha önemli değil," diye karar verdi.

Raj ayağa kalktıklarında Eli'a kolunu uzatmıştı ve şimdi de arabanın kapısını açıyordu. Onları kaldırımdan gördü ve el salladı.

Beckett, "Sanırım onları burada kaybedeceğiz," diye tahmin etti. "Çünkü seni seviyor ama bir araba kovalamacasıyla ilgilenmiyorum. Bence aşk hayatımız bu olmadan da yeterince heyecanlı."

Jack kıkırdadı ve Beckett'ın yan tarafını çimdikledi, bu sıradan itiraf karşısında gözleri parladı.

"Ne yapıyor bu?" Jack, sürücü kapısından eğilmiş, avuçlarını arabanın tepesine dayamış olan Raj'ı kastederek sordu

Eli'yle konuşurken yan tarafa baktı. Jack gömleğinin içinden bile kaslarını görebiliyordu ve yutkundu.

"Bilmiyorum-oh, hayır, o-" diye soludu Beckett.

"Kesinlikle buraya geliyor," diye tısladı Jack.

Raj'ın tepeden tırnağa siyahlar içinde yaklaşmasını izlediler. Yaklaştıkça Jack bakışlarını kaldırmak zorunda kalıyordu, ta ki sonunda Raj aralarında sadece birkaç metre kala durup elini uzatana kadar. Hem Jack'ten hem de Beckett'tan en az birkaç santim daha uzundu. "İyi akşamlar," dedi, sesi Jack'in korktuğu kadar derindi.

"Hey," diye mırıldandı Jack ve elini sıktı. Kavrayışı dostçaydı, çok sıkı değildi.

"Laser tag arenasına gideceğimizi haber vermek istedim. Bilirsin, eğer takip etmek istersen." Sonra elini Beckett'a uzattı, Beckett elini tuttuğunda yanakları pembeleşmişti.

"Uh..." Jack anlamlı bir şekilde söyledi.

"Demek istediğim, eğer bize resmi olarak katılmak istersen, benim sorun olmaz.

Zaten muhtemelen uzaktan izliyor olacaksın."

Beckett boğazını temizledi. "Aslında eve gidiyorduk.

."

"Ama size katılmayı çok isteriz," diye araya girdi Jack.

Beckett başını salladı, ama hareketi zordu. "Mhm, bu. Evet." "Harika.

Orada görüşürüz," dedi Raj, yüzünde içten bir gülümsemeyle.

Arabaya doğru yürüdü ve hem Jack hem de Beckett'ın bakışları onun gidişini izlemek için kaydı.

"Bunu gerçekten yapıyor muyuz?" Beckett sordu. "Sanırım öyle. Sence bizimle oynuyor mu?"

"Ben... bilmiyorum. Samimi görünüyor, ama *Tanrım*, ne kadar büyük bir hareket

-Buraya gelip bizi onlara katılmaya davet etmek için mi? Bizi tanıdıktan sonra-" Beckett başını iki yana salladı, elleriyle yüzünü kapattı. "Tanrım, bu çok utanç verici."

"*Telaşlandın*," diye fark etti Jack, içinde aptalca bir baş dönmesi .

Beckett kollarını indirerek topuklarının üzerinde döndü ve Jack'i otoparka doğru götürmeye başladı. "Değilim."

"Onlar da!" dedi Jack, sesi birlikte yükseliyordu. "Pekala, şimdi gitmemiz gerekiyor."

"Ne?! Neden?" Beckett sordu.

Beckett arabanın kilidini açarken kapının yanında bekleyen Jack gülerek, "Ne kadar kırmızıya döneceğini görmek istiyorum," dedi.

Beckett arabanın içine girmeden önce, "Sen en kötüsüsün," diye seslendi.

Jack kendi koltuğuna kayarken hâlâ kıkırdıyordu.

Araba bir mırıltı ve tüm modern araçlara eşlik eden bir şingirtıyla çalıştı.

Beckett bir an sonra, "Zaten içerisi görmek için çok karanlık olacak," diye mırıldandı.

Jack otoparktan çıkıp ana yola girerken yine güldü. Konsolun karşısına uzandı ve elini Beckett'ın kalçasına koydu.

"Bu eğlenceli olacak, değil mi?"

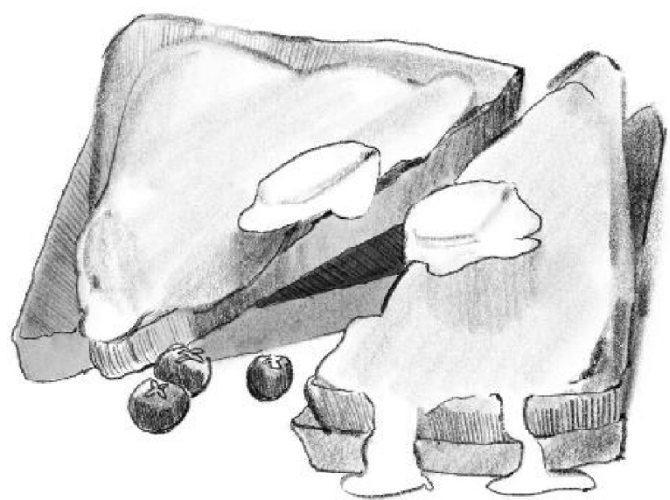
"Bilmiyorum. Sence sadece bizi küçük düşürmek mi istiyor?"

"Ben derim ki... akışına bırakalım. Oraya vardığımızda ne yapacağımızı düşünüyoruz."

"Tamam. Akışına bırak. Tabii, tabii, ."

Beckett'ın sesi hiç de emin gelmiyordu ve Jack onun dizini sıktı. "Merak etme, gerekirse senin onurunu korurum tatlım."

Beckett, "Teşekkürler *tatlım*," dedi. "Ama kendiminkini koruyabilirim."

23. Davetiyeler

Eli

E Raj, Beckett ve Jack'in yanından uzaklaşırken Li koltuğunda döndü. Arabanın kapısını açıp içeri girdiğinde ona "Tamamen kışını ediyorlardı," dedi.

Raj kıkırdadı. "Hayal kırıklığına uğramış görünüyorlar mıydı?"

"Tabii ki hayır. Bunu yaptığınıza inanamıyorum," dedi başını sallayarak. "Onları görmezden gelmeliydik; onlar sadece aptal."

"Ama onlar senin aptalların," dedi.

Bu düşünce onun içinde bir şeyleri ısıttı. "Evet, evet, sanırım."

"Kıskanç alfalar gibi davranıyorlar," diye usulca işaret etti park yerinden çıkarken.

Eli'nin gülümsemesi biraz soldu, içine suçluluk duygusu sızdı. "Belki."

Raj arabanın diğer tarafına uzandı ve Eli kızın bakışlarını ona doğru kaldırarak elini onun elinin içine koydu. Hafifçe sıktı. "Onları kıskandırmak hoşuna gidiyorsa sorun değil. Bu onların seni ne kadar çok istediklerini fark etmelerini sağlamakla ilgili, değil mi?"

Eli geri çekildi, suçluluk duygusu hafifledi. "Evet."

"O zaman onların da bir sürü istemesi gerekir. Yani biz de bir sürü olmalıyız." "Uh... nasıl?"

"Laser tag! Sen de oynayacak mısın?" Raj dudaklarını muzip bir gülümsemeyle kıvrarak sordu.

"Umarım buna pişman olmam," diye Eli.

", yapmayacaksın. Utanç verici bir şey olmayacak," diye söz verdi.

Eli mırıldandı, niyetinden kuşkuluydu ama nasıl sonuçlanacağını görecektik kadar merak ediyordu.

Sessizlik on saniye kadar sürdü. "Onlara gerçekten kıskanacakları bir şey vermemi ister misin? Arenadaki siyah ışıklı odalardan birinde öpüşebiliriz. Bunun için bir galibiyeti feda edebilirim."

"Hayır!" Eli kıkırdarken ses tonu yükseldi. "Buna hiç gerek yok."

"Ah," dedi Raj, sesindeki hayal kırıklığı sevimli bir şekilde kalındı.

"Sadece... cazibeni göster. Seni sevecekler." *Sanırım* Eli kafasında bitirdi.

"Bundan emin olacağım," diye açıkladı Raj.

Yol kısaydı ve hem Eli hem de Raj kıkırdamaya başlamadan önce yavaş giden sürücülere sadece *bir kez* bağırıldılar.

Eli kıkırdarak, "Hız sınırını bile aşmıyorlardı," diye .

"Biliyorum!"

Sonra içeri giriyorlardı ve Eli geceyi kendisine sahte kur yapan alfanın yanı sıra karşılıksız aşık olduğu oda arkadaşı ve onun kesinlikle en azından hoşlandığı erkek arkadaşıyla geçirmek üzere olduğunu hatırladı.

Ne yanlış gidebilir ki?

Henüz onlardan bir iz yoktu, bu yüzden Eli ve Raj beklemeden içeri girdiler. Lobideki masanın arkasında bir beta oturuyordu ve ayağa kalkarak onları gülümseyerek karşıladı. Çok genç görünüyordu, ya da en azından onlardan daha genç.

Raj onlara bir zaman aralığı ayırdı ve bir Salı akşamı mekân onlara kaldı.

"Tamam, gidip yelekleri hazırlayayım ve sürünüzün geri kalanını beklerken arenanın iyi olup olmadığını iki kez kontrol edeyim," dedi başını sallayarak, gözleri kocaman. "Hemen döneceğim."

Eli'nin yanakları kızardı ama Raj'a doğru eğilmeden önce çocuk gidene kadar bekledi. "Burada olmak için çok mu yaşıyorsunuz?"

Raj, "Eğlence için yaş sınırı yok, tatlım," dedi.

Bu sevecen ifade karşısında midesinde bir şeyler kıpırdandı ve bir gülümsemeye karşı koydu.

"Ah, işte !" Arkalarındaki kapı açıldığında Raj duyurdu.

Beckett'in yanakları kıpkırmızı olmuştu ve göz göze geldiklerinde Eli da onunla birlikte sırıttı.

Jack el salladı ve sonra aynı elini saçlarında gezdirdi. "Başardık."

Eli onlara, "Adam yelekleri hazırlıyor, geri geleceğini söyledi," dedi.

"Harika, harika, harika," dedi Jack ayaklarını sürüyerek ve Eli bir kahkahayı bastırdı.

Bu durum karşısında Eli'nin hissettiği kadar garip hissetmiyordu ve Eli bunun farkına varınca biraz rahatladı.

Beckett bir eliyle takım elbisesini düzeltirken, "Buraya hiç gelmedim," dedi. Bu tarz aslında ona çok yakışıyordu. Seksi bir kütüphaneci havası alıyordu ve Jack... diskodan yeni çıkmış gibi görünüyordu. Sevimli bir şekilde. Jack dönüp odanın etrafındaki ışıltılı dekora bakarken, kışının o pantolonun içinde çok güzel görüldüğünü fark etti.

"Bunu daha önce hiç yaptın mı?" Eli ona sordu.

Beckett alt dudağını kısa bir süreliğine dişlerinin arasına aldı. "Ben... sanmıyorum aslında. Yaptıysam bile hatırlamıyorum."

"Gerçekten mi?" Jack ağzı açık kalarak sordu. "Her çocukluk için vazgeçilmez bir şeydir."

Beckett omuz silkti. "Benim değil."

"Büyüdüğümüz yere yakın bir yerde bir tane vardı," dedi Eli, Jack'e başını sallayarak. "Pek çok hafta sonunu bu yerlerden birinde geçirirdik."

"Kesinlikle öyle," diye onayladı Jack usulca gülümseyerek.

"Yani kışımızı tekmeleyeceğinizi mi söylüyorsunuz?" diye sordu Raj. Eli onun elini tutarak, "Tabii ki hayır," dedi. "Biz tekmeleyeceğiz kışlarını."

"I beg için farklıdır." Jack araya girdi, sarma birkol

Beckett'ın beline doladı. "Kışınıza tekme yiyeceksiniz."

Eli sıırıttı. "Sanırım bunu göreceğiz."

Odanın arka tarafındaki metal kapı açıldı ve beta kafasını içeri uzattı.

Beckett ve Jack'e gülümseyerek, "Buradasınız," dedi. "Hepiniz beni takip ederseniz, kuralları açıklayacağım."

Raj ona ilerlemesini işaret etti ve Eli betayı takip ederek siyah ışıklı kapıdan geçip daha karanlık bir odaya adım attı.

Diğer karolar ve duvarlardaki birkaç girdap parlıyordu, ancak diğer tek ışık renkli yeleklerin sergilendiği raflardan geliyordu.

"Takım halinde oynamak istediğinizi düşünmüştüm." diye tahmin etti beta.

Kabul ettiklerinde başını salladı. "Harika, eğer mavi ya da mor ışıklı bir yelek seçmek istemiyorsanız, etkinleştirdiklerim bunlar."

Eli gülümseyerek Raj'ı mor rafa yönlendirdi ve Beckett ile Jack diğer tarafa geçtiler.

Orta boy yeleklerden birini giydi ve Raj'ın XXL damgalı bir yelek bulması gerekti.

"Belki de burada olmak için çok yaşıyoruz," diye mırıldandı.

Eli kıkırdadı ve kendini yeleğine bağladı, kalçasından sarkan silahı tutarak dizine çarpmasını önledi.

Jack ve Beckett'a döndü ve Beckett'ın Jack'i döndürerek yeleğinin cırt cırtlı olup olmadığını kontrol etmesini izledi.

"Hey, Beckett?" Raj sordu.

Beckett gözlerini kocaman açarak ona doğru döndü. "Evet?"

Raj, "Tokalarından biri bükülmüş, bekle," dedi ve Beckett'ı kendisine ve Jack'e doğru geri çekmeden önce bir adım daha yaklaştı. Yüzü kıpkırmızıydı.

Eli kıs kıs güldü. Evet, Raj'ın öyle bir etkisi vardı.

Raj yeleğinin kayışlarını düzeltirken Beckett itilip kakıldı ve sonra Beckett'ın iki omzuna birden vurdu. "İşte oldu. Her şey hazır." "Harika, teşekkür ," dedi Beckett ve yanındaki plastik tabancayı bulmaya çalıştı. "Şimdi, lütfen biri bana bunu açıklasın. Hiçbir fikrim yok. ne yaptığımı."

Kurallar için betanın yanında toplandıklarında Raj'a "Kesinlikle kazanacağız," dedi.

"Şimdi, şimdi, bunların hepsi sadece biraz eğlence, değil mi?" Eli gözlerini kısarak ona baktı. "Evet, tabii ki."

Kazanmak eğlenceliydi.

Beta kurallarını açıkladı, hepsi ciddi bir dikkatle dinlerken kelimeleri karıştırdı. İkiye karşı iki. Her takım diğerinin ana üssünü bulmak ve onu vurmak zorundaydı.

"Bir meydan okuma isteyeceğinizi düşünmüştüm, haksız mıyım?" "Aynen öyle," dedi Jack. Eli kıkırdadı ve kabul etti.

"Harika. Her on dakikada bir siyah ışıklar kesilecek ve iki dakika boyunca ortalık zifiri karanlık olacak. Çok yoğun, bu yüzden ışıkların erken yanmasını istiyorsanız sol omzunuzdaki düğmeye basmanız yeterli," diyerek kendi yeşil ışıklı yeleğini gösterdi. "Kimin bastığı kimseye söylenmeyecek, bu yüzden çekinmeyin - siyah ışıklar sadece erken açılacak." Sonra acil çıkışları gösterdi ve onlara en çok puanı nasıl kazanacaklarını anlattı.

"Eğer vurulursanız, on beş saniye boyunca görev yapamazsınız ve yeleğiniz ve silahınız kararır. Bu süre zarfında başka kimseye ateş edemezsiniz ve başka kimse de sizi vuramaz. Zamanı geldiğinde her şey tekrar açılacak. Takım arkadaşları birbirini vurabilir ve evet, bunun için puan alırsınız."

Eli Raj'la *bakıştı* ve Raj dudaklarındaki gülümsemeye savaşmak zorunda kaldı.

Çocuk, "Vay canına, burada karşılaştığım büyük gruplardan çok daha iyi dinleyiciler olduğunuzu söylemeliyim," dedi.

Jack, Eli'ye doğru sırtarak, "Bunu çok ciddiye alıyoruz," diye karşılık verdi.

"Pekâlâ, hazır olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu.

"Kesinlikle hayır," dedi Beckett yumuşak bir sesle. Eli ona baktı ve yan tarafına dirsek attı.

"Eğlenceli olacak," diye söz verdi. "Sana karşı yumuşak davranabilirim."

"Hayır, yapmayacak," diye araya girdi Jack. Sonra Raj'a baktı. "Ona karşı arkamı ."

Eli nefesini tuttu ve bir elini göğsüne götürdü. "Etiket ortağıma *asla* ihanet etmem."

"Oh, yani sadece ben varım?" Jack o şirin, şirret ses tonuyla sordu.

"O *bir* kereydi," diye bağırdı Eli.

"Asla unutma," dedi Jack. Eli gözlerini devirdi.

"Siz bu işi ciddiye alıyorsunuz," dedi beta ve sonra bir düğmeye bastı. Odanın her iki yanında birer tane olmak üzere iki kapı açıldı. "Mor sağa, mavi sola," dedi. "Silahlarınız otuz saniye içinde açılacak. Dahili telefondan geri sayım yapacağım."

Eli'nin midesinde sinir ve heyecan birbirine karıştı ve Raj'ın elini tuttu. "Gidelim!" dedi ve onu yanına çekti.

Adamın kıkırdaması kulağına erimiş tereyağı gibi geldi ve arenaya girdiklerinde gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay canına," diye nefes aldı.

Kulübeler, kaleler, köprüler ve küçük patikalar siyaha boyanmıştı, sadece siyah ışıkların altında parlayan boyayla görülebiliyordu ve her şey bir çizgi romandan fırlamış gibiydi.

"Üssümüzü bulmamız gerek," dedi Raj usulca. Eli başını salladı, odaya dolan sise karşı gözlerini kırıştırdı, tatlı hatmi kokusu ciğerlerini dolduruyordu.

"ister misin?" diye sordu. Raj, "Evet, elbette," dedi. "Dikkatli ol." "Olacağım," diye fısıldadı.

Eli sağa doğru ilerledi, Raj ise dümdüz iki platformu birbirine bağlayan alçak bir köprünün altından geçti.

"On... dokuz... sekiz..." Beta hoparlör sisteminden geri sayıma başladı ve Eli'in damarları adrenalinle doldu.

Yeleğinin açıldığında bip sesi çıkaracağından ve daha parlak parlayacağından emindi, bu yüzden ileride bir tünel gördüğünde içine süründü ve bekledi.

"...üç... iki... bir!"

Bir zil sesi duyuldu ve yeleği şingirdayarak canlandı; omuzlukları, karnı ve göğsü aydınlanırken silah da daha parlak bir şekilde parladı.

Havanın ve sis makinelerinin uğultusundan başka bir şey duymuyordu. Aslında, ürkütücü bir sessizlik vardı. Eli tünelin sonuna doğru ilerledi ve güvenli olduğuna karar vermeden önce kenarlara göz attı, sonra da küçük duvarlardan birinin arkasına çömelerek labirentin derinliklerine doğru ilerledi.

Uzaktan bir yelek şingirtisi ve bir küfür duydu ama sesin yankılanma şeklinden bulunanın kim olduğunu anlayamadı.

Bir şingirtı daha ve bu belirgin bir şekilde Jack'in "Siktir git!" diye bağırın sesiydi.

Kahkahasını yuttu ve o an için güvende olduğunu bilerek yoluna devam etti.

İleride yeşil bir ışık vardı ve Eli eğilip yaklaştı. Derme çatma binanın içine baktığında, devre dışı bırakılmış bir üs buldu, ancak tüm oda yeşil ışıklarla kaplıydı.

"İhtiyacım olan üs bu değildi," diye düşündü usulca ve-

Yeleği şingirdayarak karardı ve Beckett'ı arkasında bulmak için döndü. "Sen!" dedi, dudaklarını kıvrıran bir sırıtişla işaret ederek.

"Biliyorum, ben de şaşırdım," diye .

Eli başını salladı ve ters yöne doğru gitti. "Beni iki kez yakaladığını görmek isterdim!"

"Nefesimi tutmayacağım," bağırdı arkasından.

"Beckett!" Jack bir yerlerden seslendi. "Aşkım, sen misin?" "Jack, Eli'ı yakaladım!" Beckett geri seslendi.

"Ne?! Seni şanslı piç!" Sesi çoktan yaklaşıyordu.

Eli gözlerini devirdi ve silahının tekrar çalışmasını beklemek için küçük bir sürünme boşluğuna girdi.

"İntikamını alacağım, Eli!" Raj labirentin içinde bir yerlerden seslendi ve o başını salladı, içinden eğlence geçti.

Ayak sesleri yaklaştı ve yeleğinin tam zamanında canlanmamasını umarak nefesini içine çekti-

Yanından koşarak geçtiler ve yürüyüşünden Jack olduğunu anladı.

Onun gittiğinden emin olduktan sonra diğer çıkıştan sürünerek çıktı ve çıkmaz sokağa gelene kadar duvar boyunca kaydı. Bir lanet okuyarak, farklı engellere girip çıkarak başka bir yuva bulana kadar geri geri gitti.

Bir an için çok sıkıcıydı. Raj'ı ya da rakiplerini bulamıyordu ve üs konusunda da hiç şansı yoktu.

En azından bir köşeyi dönüp yumuşak mor bir parıltı görene kadar. Yavaşça yaklaştı ve pencerelerden birinin altına çömeldi. Eli pencerenin kenarından baktı ve Raj'ı parlayan mor tabanın yanında otururken buldu.

Eli kendini duyurmak için, "Bulmuşsun," diye fısıldadı ve sonra pencereden bakmak için ayağa kalktı.

"Hey!" Raj, gelenin o olduğunu anlayınca yüzünde bir sırıtma belirdi. "Gel buraya," dedi ve ona bir el salladı.

Eli ona katıldı ve sırtlarını duvara vererek oturdular, çoğunlukla piramit şeklindeki taban tarafından gizlenmişlerdi.

"Beckett'in seni yakaladığını duydum," dedi usulca.

Eli sırıttı. "Buradan pek intikam alıyor gibi görünmüyorsun."

Raj kendinden emin bir şekilde başını sallayarak, "Bir planım var," dedi.

"Hı-hı," dedi Eli şüpheyle. Dirseğiyle Raj'ı dürttü. "Eğleniyor musun?" diye sordu.

"Oh, evet," dedi. "Kazandığımızda daha da iyi olacak."

"Sanırım hepinizi seviyorum... ukala," diye düşündü, daha yakına eğilerek.

Eli onunla yarı yolda buluşmak için başını çevirdi. "Siyah ışıklı bir odada öpüşmek üzere miyiz?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Yani, buna karşı değilim," diye cevap verdi, bir elini boynundan yukarı kaydırarak başının arkasını kavradı.

Adam onu kendine doğru çekti ve kadın hâlâ portakal çiçeği ve biberiye ile karıştırılmış, içtikleri tatlı kahvenin kokusunu alabiliyordu. O kadar rahatlatıcıydı ki...

Eli onun içinde eridi ve aralarındaki mesafeyi kapattı, dudakları önce nazik bir alaycılıkla onunkilere kaydı ama sonra derinleşti. Saçlarındaki eliyle başını eğdi ve sonra geri çekti. "Kesinlikle parladığını bilmeni istiyorum," dedi. "Gerçekten."

Eli eğildi ve Raj parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Pembe," dedi. "Burada bir fener gibisin."

"Sanırım beni koruması için büyük, güçlü bir alfaya ihtiyacım olacak," dedi, sözlerine dudak bükerek.

Raj . "İçimden bir ses kendi başının çaresine bakabileceğini söylüyor."

Ve bu alfaya bu tapmaya başlamasının bir başka nedeni de buydu. Birden o kadar takdirle doldu ki dayanamadı ve onu öpmek için kendine çekti.

Dudakları tekrar birbirine çarptı ve Eli bir an sonra onun dilinin darbeleri altında ağzını ayırıyordu. Kadın panik butonlarına dikkat ederek adamın omzunu tuttu ve tırnaklarını geçirdi.

Dilleri birbirine dolanırken sıcaklık karnına doğru yayıldı ve Eli bir iniltiyi yuttu, çünkü adamın ellerinden biri kalçasını kavrayıp onu daha yakına çekti. Giysilerinin, aptal yeleğinin arasından onun sıcaklığını hissedebiliyordu.

Sonra aniden önce onun, sonra da Raj'ın yeleği ötmeye başladı ve sarsılarak ayrıldılar.

"Buldum," diye Jack.

Eli boğazını temizledi, sırtını duvara yasladı ve Raj'ın kucağına atlamak üzereymiş gibi değil de rahatmış gibi davranmaya çalıştı. Beckett bir an sonra dudaklarında eğlenen bir gülümsemeye belirdi.

"Ah, anlıyorum. Dikkatleri dağıldı mı?"

"Hayır," diye yalan söyledi Jack.

Beckett elini uzatarak, "Yalancı, paranı öde," dedi.

Jack küfretti ve cebinden yirmi dolarlık bir banknot çıkardı. Raj ayağa kalktı ve ayağa kalkmasına yardım etmesi için Eli'a elini uzattı. Eli eli tuttu ve Jack'in parayı Beckett'a uzatmasını izledi.

Sonra sarışın alfa silahını onların üssüne doğrulttu ve tetiği çekti.

Eli içini çekti, başı duvara çarptı.

"İyi! Bu raundu siz kazandınız," dedi onlara. Sonra Raj'ı yeleğinden ve arkasına çekti.

Beta'nın sesi, üsleri farklı yerlere sıfırlayacağını bildirirken kulak misafiri oldu.

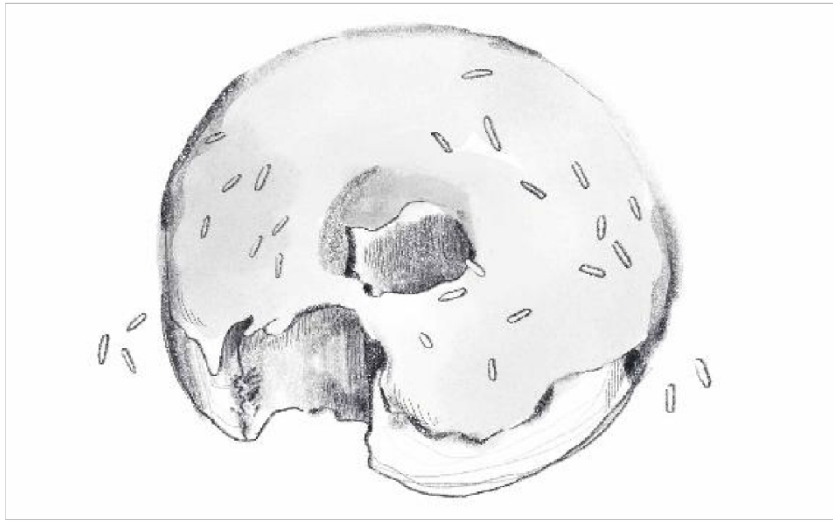
"Bir sonraki raundun başlamasına otuz saniye var," dedi ve ardından mikrofonunun sesi binada yankılandı.

Bir sonraki kavşakta Eli, Raj'ı kendine çekti ve onu öptü. Sonra da onu yeleğinden tutup itti. "Bu sefer dikkatini dağıtmak yok."

O Selamlandı Onu, İğneleme damlama gelen onun hareketler. "Evet, hanımefendi."

Dudakları kırırdadı ve ters yöne doğru gitmeden önce göz kırptı.

Eli yine kaybetmiyordu.

24. Gerçek Kazananlar

Raj

Raj Eli'nin gidişini izledi, pembe saçları siyah ışıklar altında parlıyordu. Bir dahaki sefere onun için bir şapka getirecekti, bir bere.

Çünkü *evet*, bunu tekrar yapacaklardı.

Jack ve Beckett'ı ilk kez yakalamıştı ve heyecanı Eli'nin söz verdiği gibiydi.

Vurulmak ve ilk raundu kaybetmek eğlenceliydi ama Eli'nin dilinde hâlâ duran kahvenin tadını almaya kesinlikle değermi.

Daireler çiziyormuş gibi hissetmesi uzun sürmedi ve arenayı daha iyi görebilmek için merdivenlerden platolardan birine tırmandı. Jack'i gördü ve görünmemek için yüzüstü yatarak eğildi.

"Merhaba," dedi derin bir ses ve Raj donakaldı, Beckett'ı bulmak için başını yana çevirdi.

Plastik tabancasını Raj'a doğrulturken, "Bu çok eğlenceli," dedi.

Raj, yeleği ölüm şarkısını söylerken gevşedi ve inledi. "Lanet olsun."

Ama sonra Beckett'ın yeleği de patladı ve Raj döndüğünde Eli'ın köşeden baktığını gördü.

"Hah!" dedi Raj sırtarak. Engelden kaydı ve Eli'ın peşinden gitti.

"Üssümüzü buldum," diye fısıldadı.

"Geliyorum bebeğim," diye bağırdı Jack, sesi arenada yankılanıyordu.

Kıkırdadı ve sonra üslerini bulana kadar Raj'ı labirentin içinden geçirdi.

"Yine bekleyecek miyiz? Bunun bir tuzak olduğunu hissediyorum." "Üslerini bulmak istiyor musun?" diye sordu.

Raj başını salladı. "Dikkatleri dağıldıysa üsleri korumasız demektir," diye fısıldadı. "Sanırım sağ arka köşede. Çardak gibi yuvarlak, küçük bir bina."

"Romantik," diye mırıldandı. "Ama gidersek üssümüz korumasız kalacak."

"ister misin?"

"Hmm, hayır. Onlardan biriyle karşılaşsak şansımız daha yüksek olur." Eli elini salladı. "Önden buyurun."

Tünellerden sürünerek geçtikten sonra (Eli için muhtemelen çok daha kolaydı, çünkü boyu bir metreyi geçmiyordu) sonunda Jack ve Beckett'la tekrar karşılaştılar.

"Şşşt," dedi Eli, Raj'ı kulağına doğru çekerek. "Eğer yaklaşırlarsa birbirimizi vurmak zorundayız."

Raj hiç görmediğı halde, "Anlıyorum, evet," dedi ve Eli bir kahkahayı bastırdı.

"Sadece yap," dedi gözlerini devirerek. Raj onun bakışlarıyla karşılaştı ve onu bir öpücük için kendine çekmeden önce yüz ifadesinden okunamayan bir şey geçti.

Sonra ışıklar tekrar söndü.

"Kahretsin," diye fısıldadı Eli öpücüğün içine.

Bir patlama sesi duyuldu. Beckett'inkine benzeyen bir ses "Ow! Siktir," dedi. Başka bir ses onu susturdu.

Beckett, "Hava karanlık," diye sızlanınca Eli kıkırdamasını bastırmak için ağzını kapattı.

"Herhangi bir yerde ışıklarını görüyor musun?" Jack sordu.

"Hiçbir şey göremiyorum-" Bir patlama daha, boğuk bir kahkaha. "Bana gülme," diye tısladı Beckett. "Dizlerim asla iyileşmeyecek."

"İyi olacaksın büyükbaba," diye karşılık verdi Jack ve Eli Raj'a doğru sıırttı ama Raj'ın bunu göremeyeceğini biliyordu. Adımları giderek yaklaşıyordu ve Eli silahını Raj'a doğrulttu.

"Üç deyince," dedi usulca ve ona üç kez vurdu. Yelekleri hep bir ağızdan şarkı söyledi ve aynı anda söndü.

"Kahretsin, onlardı," diye küfretti Jack ve ayak sesleri hızla geçip gitti.

Beckett, "O kadar çabuk değil," diye yalvardı ve ardından bir patlama daha, ardından da bir inilti geldi.

Eli başını Raj'ın omzuna gömüp kahkahalarını bastırdı. Zavallı Beckett. Raj kendi kıkırdamasını susturmak için onun başını tuttu.

Raj, "Bunu ona telafi etmek zorunda kalacaksın," diye uyardı.

Boğazını temizleyen Eli omuz silkti. "Ya da erkek arkadaşı yapabilir."

"Doğru," Raj. Bu küçük ayaktakımı kadar eğleniyordu ki, hâlâ karşılıksız bir şeyler olduğunu unutmuştu.

aşk olayı devam ediyor.

Işıklar tekrar yanana kadar beklediler ve sonra gizlice çardak görünömlü alana doğru ilerlediler.

"İkisi de " diye bildirdi Raj, çitin üzerinden bakıp iki alfayı da üssün bulunduğu kulübede gördü.

"Dikkat dağıtacak bir şeye ihtiyacımız var," dedi Eli usulca, tahtadaki bir delikten bakarak.

"Arkadan dolaşabilir misin?" Raj sordu.

Eli başını salladı ve zihninde bir plan oluşmaya başladı. "Bunu yap," dedi ve sonra çardağa doğru yola koyuldu. Omzunun üzerinden bir bakışla Eli'nin arka çıkışa doğru gittiğini doğruladı.

Çardağın önündeki engelin hemen diğer tarafında bekledi ve ona kadar sayarak Eli'ye saklanması için bolca zaman verdi.

Hızlı bir bakış Jack'in kapının önünde, Beckett'in da onun hemen yanında durduğunu gösterdi. Birbirlerine bakıyorlardı; Jack kapıya bile bakmıyordu.

Raj silahını doğrultup Jack'i vurdu, Jack yeleğinden gelen şarkıyla döndü.

"Kahretsin!" diye bağırdı. "Hareket etmiyorum."

Raj, "Bunu bütün gece bekleyebilirim," diye .

Beckett ana üssün yanında duruyor, Jack'le birlikte onu koruyordu ama Eli'ı henüz fark etmemişti.

"Eğer onu istiyorsan, benden geçmek zorundasın-" Jack'in sözleri Beckett'in yeleğindeki şarkı ile kesildi, Eli tetiği çekerken ışıklar kırmızıya döndü.

Mavi sensöre ateş edip onu kırmızıya çevirirken zafer sırtışıyla Beckett'ın yanından geçerek çardağa girdi.

"Mor takım zaferi!" diye bir ses yükseldi interkom sisteminden.

Jack'in ağzı açık kaldı ve arkasına döndü. "Hayır!" diye haykırdı.

Eli sensörün yanındaki yerinden kalktı. "Evet!"

Becket başını sallıyordu, yüzünde açık bir gülümseme vardı. "Bu çok sinsiceydi," dedi.

Raj onlara katıldığında kıkırdayarak, "Raj harika bir dikkat dağıtıcı oldu," dedi.

"İyi işti! Dizin nasıl?" Raj Beckett'a bakarak sordu.

Küçük kulübenin boyası yüzünden mavi mavi parlıyor olmasalardı, Beckett'ın kızardığını neredeyse tahmin edecekti.

"Bunu duydun, değil mi?"

Raj güldü, kafasından geriye doğru saydı. Üç... iki... bir!

Jack'in yeleği tekrar açıldı ve diğerleri daha ne olduğunu anlamadan Raj silahını kaldırdı. Eli da işin içindeydi ve Beckett' da yakalamıştı; Beckett kollarını dramatik bir şekilde yana açmıştı.

Raj son anda irkildi ve silahını Eli'a doğrulttu. Sahte tetiği çekmesiyle birlikte kendi yeleği şıngırdadı ve ışıkları söndü.

Öfkelenerek başını ona çevirdi.

Raj onun yüzündeki ihanet ifadesi karşısında kahkahasını bastırmak zorunda kaldı. "Özür dilerim, özür dilerim. Yapmak zorundaydım," dedi.

Tanrım, buna pişman olacaktı, değil mi?

"Ben hiç..." dedi, yaklaşarak. "...seni hiç kadar çekici bulmamıştım," diye bitirdi Eli, küçük odayı geçerek ona doğru ilerlerken.

O yaklaşırken Raj kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi?

Hiç mi?" Çatıda birlikteyken bile mi?

Yanakları da saçları gibi pembeleşti ama ne yazık ki aynı şekilde parlamadılar.

"Bir tur daha mı?" Beta'nın sesi tepedeki hoparlörlerden yayıldı.

Dördü de tavana doğru bağırarak onayladılar ve bir yanıt duymaları için bir an geçmesi gerekti. Önlerindeki taban sarıya dönüştü.

"Pekala, üçüncü raunt otuz saniye içinde başlıyor. Üslerin yerini değiştirdim.

İyi şanslar!"

"Bu sefer seni bulacağım," diye söz verdi Jack ve parmağıyla Raj'ı işaret etti.

Raj omuz silkti ve Eli'yi sırtı ona dönük bir şekilde döndürerek onunla birlikte girişe doğru geri gitti.

. "Yine mi ayrıldınız?"

Eli başını salladı ve nihayet girişe ulaştıklarında Raj sağa giderken o sola doğru kaçtı.

Aptalca bir oyun yüzünden adrenalinle doluydu ve ağağ ev görünümlü küçük bir binanın kenarındaki merdivene tırmanmak için parlayan silahını kılıfına soktu.

Zirveye ulaştığında "Oh," dedi. "Bu kolay oldu."

Tabanlarının mor ışıltısı odayı doldurdu ve sırttı. Ön duvara delikler açılmıştı ve içeri bakmak için yaklaştı, başını çarpmamak için eğilmek zorunda kaldı. Yaklaşan herkesi görebilecekti.

Harika.

"Hayır, hayır, hayır, o son noktayı *ben* koydum, yemin ederim," diye tartıştı Jack arenadan çıkarken.

Yeleğini gevşetti ve tısladı. Raj, "Sanırım görmemiz gerekecek," diye karşılık verdi.

Eli kendi yeleğini çıkarırken hâlâ sıırıyordu ve Raj bunu hafızasına kazıdı. Onu götürebileceği bunun gibi daha heyecan verici yerler bulmalıydı.

Belki bir kaçış odası? Gerçekten zor bir tane, onu terletmek için.

Yeleğini asarken bakışları diğer alfalara kaydı. Belki o ikisini tekrar davet bile edebilirdi.

Eli kesinlikle onlara tapıyordu; bu gün gibi ortadaydı.

"Dizin nasıl, gerçekten?" diye sordu Beckett, betayı lobiye kadar takip ederlerken.

"Yaşayacağım," diye mırıldandı.

Raj alaycı bir tavırla başını salladı ve dördüyle birlikte skorlar yüklenirken televizyon ekranının önünde durdu.

"Genelde bir dakika sürer," dedi beta. Eli beklentiyle topuklarının üzerinde sallanıyordu ve Raj bir kolunu Eli'nin beline dolayarak onu kendi tarafına çekti. Onu kucağına alıp sıkmak istiyordu.

"Sen bir profesyonelsin," dedi ona.

"İşte başlıyor!" dedi beta heyecanla. "Görünüşe göre mor takım mavi üssü iki kez saf dışı bırakarak galip geldi. Ve en çok puan..."

"Beckett?!" Eli bağırdı. "Ne?!"

"Alınmalı mıyım?" Beckett sordu.

Raj, Eli'nin öfkesine bir kahkaha atarak ekrandaki rakamları izledi.

Beta, "Mavi üssü bir kez ele geçirdi ve diğer herkesi en az iki kez ele geçirmiş gibi görünüyor," diye bildirdi.

"Jack'i sen mi vurdun?" Raj alfaya dönerek sordu, dudaklarını eğlendirerek.

"Evet, yaptım amına koyayım! İhanet," diye mırıldandı Jack.

Eli ikinci sıradaydı, sonra Jack, sonra Raj. Ama bu onun için sorun değildi çünkü Eli hâlâ gülümsüyordu.

"Bunu bir şekilde telafi edeceğim," dedi Beckett, ellerini Jack'in beline dolayarak ve başını omzuna yaslayarak. Ekranın sağ alt köşesinde maçın tekrarı gösteriliyordu ama Eli ikisini izliyordu.

Başını yana eğdi ve gülümsemesi yavaşça yumuşayarak daha tatlı, neredeyse pişmanlık dolu bir hal aldı. Ama sonra esnedi ve o an bozuldu. Başını kaldırıp ona baktı. "Sanırım yatmaya hazırım."

Raj başıyla onayladı. "Pekâlâ, balkabağına dönüşmeden önce şu prensesi eve götürelim."

Eli gözlerini devirdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi ve lobiden ayrılmadan önce betaya iyi geceler dilediler. Güneş batmış olsa da dışarısı hâlâ sıcaktı ve Raj saçlarını bileğindeki bantla bağladı.

Sessizlik kafasına dank ettiğiinde, hareketlerine yapışmış üç çift göz buldu ve kollarını yavaşça indirdi. İçine bir sıcaklık doldu

yanaklarını.

"Yani..." Eli diğer çifte dönerek şöyle dedi. "Sanırım görüşeceğiz-"
Boğazını temizledi. "-evlerde mi?"

Jack ve Beckett karşılarında duruyordu ve birbirlerine bakıp başlarını salladılar. Önce Beckett konuştu. "Uh... evet. Orada görüşürüz."

Onlar döndü ve sol ve sonra Jack oldu Dürtme Beckett, fısıldayarak, "Bu gece eve gelecek mi, gelmeyecek mi demek oluyor bu?"

Eli'nin yanakları kızardı ve ellerini usulca birbirine vurarak ona döndü.
"Pekâlâ, o zaman, eve mi?"

Raj gülümsedi, keşke onun ne yaptığını görebilselerdi. "Ev o ."

Arabanın kapısını onun için açtı ve o bunu yaparken kızın hâlâ ne yapacağını tam olarak bilmediğini söyleyebilirdi ama... buna alışması gerekiyordu.

Sonra konuşmak için arabayı çalıştırıp otoparktan çıkana kadar bekledi. "Düşündüğümden çok daha iyi geçti," dedi, sesini rahatlatarak.

Eli sırtarak koltuğunda dönüp ona baktı. "Aman Tanrım, biliyorum, değil mi? O kadar da garip değildi! Haklıydın; onları davet doğru bir hareketti."

Raj omuz silkti. "Bir sonraki randevumuzda orada olacaklarını düşünüyor musun?" "Şimdiden başka bir tane mi planlıyorsun?"

"Onun gibi bir şey," diye alay etti. "Belki gidip dört kişilik bir masa ayırtmalıyım."

Eli güldü. "Hayır, hayır, yapma. Bu sefer ne yaptığımızı Jack'e söylemeyeceğim."

Raj gözlerini yoldan ayırmadan başını yana eğdi. "Demek böyle biliyorlardı," diye düşündü.

Eli kelimeyi uzatarak, "Belki," dedi.

Kırmızı ışıkta durduklarında, adam şöyle bir baktı ve kadın tekrar koltuğuna gömüldü. "İyi, iyi. Evet. Bir gezintiye çıktık ve bana Beckett ile çıktıkları bir randevudan , ben de ona yaklaşan randevumuzdan bahsettim."

"Beckett olmamasına şaşırdım. Onunla daha fazla vakit geçirdiğini söylememiş miydin?"

Eli başıyla onayladı. "Genellikle ben fırından eve döndüğümde o da evde oluyor. O, uhm..." Ellerini kucağında kavuşturmuş, başparmaklarını oynatıyordu. "Bana öğle yemeği hazırlıyor."

Raj, "Bu gerçekten çok tatlı," dedi.

"Evet, son birkaç gündür bir tür... şey haline geldi." Eli omuz silkti. "Jack her gece buzlu kahvemi yapıyor, ben de uyandığımda buzdolabından alıyorum."

Raj gözlerini kırpıştırarak geçen trafiğe baktı. "Sanki sana kur yapmaya çalışıyorlarmış gibi geliyor," dedi.

Eli . "Ne? Nuh-uh. Bu-hayır."

"Neden çılgınca?" diye sordu, gerçekten merak ederek. "İstediğin bu değil mi?"

Ama Eli sustu ve radyonun alçak mırıltısı ile arabanın yoldaki gürültüsünden başka bir şey duyulmadı. "Evet ama bana kur *yaptığını* düşünüyorlar" dedi. "Yani neden böyle düşündüklerini bilmiyorum..."

Kaşları çatıldı. "Sana kur yapıyor olabilirim ama bu senin üzerinde hak iddia ettiğim anlamına gelmez. Bunu biliyorlar," dedi ve elini kızın dizine uygun bir yükseklikte koydu. "Ben sadece bir omega'ya kur yapıyorum ama senin birden fazla omega'ya sahip olmana izin var.

Talip. Sen bir omega'sın; bir sürün olması gerekiyor, biliyorsun değil mi? Biz özel değiliz, tabii istediğin bu değilse."

Raj daha fazla saçmalamadan önce kendini konuşmaktan alıkoydu. Eli küçük elini onunkinin üzerine koyarak sırtındaki damarları inceledi.

Bunun *sahte olduğunu* hatırlamak zorundaydı.

Keşke bu kadar gerçekçi olmasaydı.

"Sanırım bir şey yapmak isteyecekleri aklıma gelmemişti," dedi Eli.

Yani, Jack *dedi ki-*"

Kadın sözünü kesti, elleri hâlâ Jack'in sırtında duruyordu ve Raj parmaklarını onunkilerin altında oynattı. "Jack ne dedi?"

"Ateşim bittikten sonraki sabah konuşmalarına kulak misafiri oldum. Jack hiçbir şeyin değişmesini istemediğini söylüyordu."

"..."

Eli ellerini havaya kaldırarak, "Yani sadece arkadaş olmak istiyor," dedi.

"O zaman neden benimle flört etmek istesin ki?"

Raj mırıldandı, kaşlarını çatarak düşündü. "Onları yanlış duymuş olman mümkün mü?"

"Konuşmanın sadece sonunu yakalayabildim. Başka nasıl yorumlamam gerektiğini bilmiyorum, anlıyor musun?"

"Bunu ona sordun mu?" Raj cevabı halde sordu.

"Tabii ki hayır," diye mırıldandı Eli.

Raj bir süre sessizliğin sürmesine izin verdi. "Ne düşündüğümü duymak ister misin?"

Eli ona baktı, gösterge panelinden gelen ışık kararsız yüz hatlarını hafifçe aydınlatıyordu. "Evet."

"Bence yalan söylüyordu. O sırada bunu bilmiyor olabilir ama bence sana karşı bir şeyler hissediyor."

Eli nefesini içine çekti ve "Öyle mi düşünüyorsun?" dedi.

". Bu akşam sana nasıl baktığını görmeliydin." Raj'ın da ona baktığında hissettiklerine ürkütücü derecede yakındı.

"Ve randevunuzda sizi takip *ediyorlardı*. Bana kıskançlık gibi geldi. Plan işe yarıyor," diye şarkı söyleyerek onu dürttü.

Eli'nin dudakları kıkırdadı ama gülümsemesine izin vermeyerek tekrar başını salladı. "Elbette benimle flört etmek isteyeceklerdir."

"Umarım öyledir," dedi Raj. Ama belki gergindiler, belki de- "Ya sana kur yaptıklarının farkında değillerse?" Sadece onun dikkatini çekmek istiyorlardı ve bunu kahve ve öğle yemeği gibi küçük sürprizler sunmaktan ve... onu başka bir alfabla randevusunda takip etmekten daha iyi bir yol miydi?

Raj bu düşünceye sıırttı. Kendini ne kadar da küçük bir üçgenin içinde bulmuştu.

"Cevabı bu gece keşfetmek zorunda değiliz. Sadece söylüyorum, eğer istiyorsan baskı yok. Ama seninle sahte randevulara çıkmaktan büyük keyif alıyorum." Aslında bu uzun zamandır yaşadığı en eğlenceli şeydi. Son birkaç aydır ana odak noktası işiydi. Asma Kule projesi bugüne kadarki en uzun projesiydi, bir yıldan fazla! Bu yüzden Raj biriyle flört etmek şöyle dursun, sıradan biriyle çıkmak için bile fırsat bulamamıştı. Ve işte şimdi .

Elini kaldırdı ve arkasına yumuşak bir öpücük kondurarak tenine gülümsedi. "Sence bu gece eve gelmezsen Jack sana buzlu kahve yapar mı?"

Eli kıkırdadı ve sonra, "Sanırım öğrenmenin tek bir yolu var," dedi.

"Eminim Beckett yine de size öğle yemeği hazırlayacaktır. Siz ne hakkında konuşuyorsunuz?"

"Bilmiyorum. Sohbet ediyoruz ve ben Jack hakkında içimi dökabiliyorum, o ise kiracı sigortasından ve dairesiyle ilgili sorunlardan şikayet ediyor."

"Hâlâ mı?"

"Evet, görünüşe göre halıyı yine de sökmüşler, kuruması için beklettikten sonra bile, ama müteahhitlerin bir hatasıymış, bu yüzden sigorta bunu ona ödetmeye çalışıyor!" dedi, sesinde öfke vardı.

"Bu çok saçma," diye onayladı Raj.

"Biliyorum! Umarım komşularımızdan hiçbir evimizi su basmaz."

"Evinden bahsetmişken," diye araya girdi Raj söz konusu bina görüldüğünde.

Garajlarına girdi ve Beckett ile Jack'in asansöre doğru ilerlediklerini gördü.

"En azından bütün yolu birlikte gitmek zorunda kalmayacağız," diye iç geçirdi Eli.

Eğer bir şekilde oyalanıp bizi beklemezlerse, diye düşündü Raj.

Raj hızlıca yerini belirledi ve Eli'nin kapısını açmak için koştu ama Eli'nin kapıyı iterek açtığını gördü. Kolu tuttu ve sonra ona elini uzattı.

Yumuşak, ince avucu onunkine değdi ve adam çekmeden önce nazikçe kavradı. Kız arabadan çekilirken ciyakladı ve Raj'a çarptı. Raj kollarını kızın beline doladı ve onu sıkıca tutarak küçük bir tur attı.

"Bu ne için?" diye sordu nefes nefese.

Raj omuz silkti ve ona gülümsedi. "Bunu daha önce yapmayı çok istedim ama seni utandırmak istemedim."

Eli yumuşadı, alt dudağını dışarı doğru itti. "Çok tatlısın ama oda arkadaşımın biraz sataşmasını kaldırabilirim. İstedğin zaman ayaklarımı yerden kesmekten çekinme."

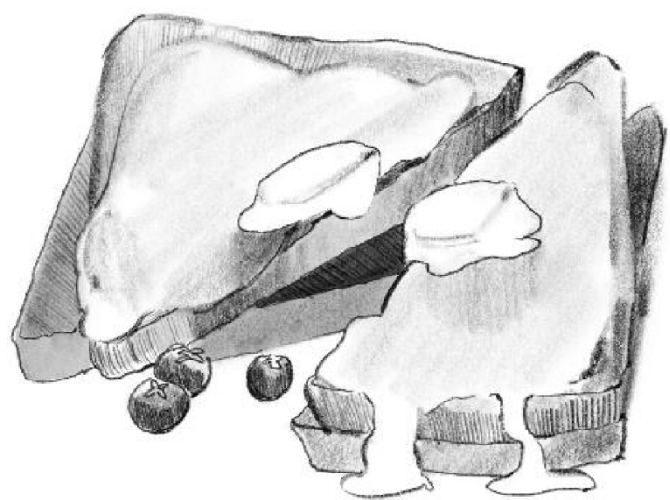
Gülümsemesi büyüdü ve sonra Eli parmak uçlarına kalkarak Raj'la öpüşmek için yarı yolda buluştu. Dudakları yumuşaktı ama öpücük öyle değildi ve Raj yanaklarını kavrayarak daha iyi bir açı yakalamak için onu kendisine doğru eğdi.

Alt dudağını dişlerinin arasına alıp gezdirdi ve bir *patlamayla* serbest bıraktı. " olsun, ben de sahte randevularımızdan gerçekten keyif alıyorum."

Raj'ın midesi bulandı, bu aptalcaydı çünkü o yetişkin bir adamdı. Ama Eli ile ilgili bir şey ona kendini yeniden ergen gibi hissettirmişti. Tanrı aşkına, bütün akşamı laser tag oynayarak geçirmişlerdi. Başını tekrar eğdi ve elini sıkmadan önce dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Hazır mısın?"

Kadın başını salladı ve asansöre doğru ilerlediler.

Yolculuk sessiz ve yavaştı ve meraklı alfa oda arkadaşlarından yoksundu.

25. Dedikodu

Eli

RAj'ın dairesi Jack'le paylaştığı dairenin bir kat ve iki kapı ötesindeydi.

Ev nispeten aynı şekilde düzenlenmişti ama Raj'ın kahvaltılık barında taze çiçekler ya da dört kişilik küçük bir yuvarlak masası yoktu. Bunun yerine onlarınkiyle aynı yerde koyu mavi, rahat görünümlü bir kanepesi vardı ve karşısında da perdeleri uyumlu iki pencerenin arasına monte edilmiş bir televizyon bulunuyordu. Televizyonun altında renkli küçük dekoratif parçaların yanı sıra bazı aile fotoğrafları ve elektronik eşyalar bulunan bir dizi yüzer raf .

"Şirin," dedi, bekârlar cenneti olmadığı için rahatlamıştı. "Aynı düzene sahibiz."

"Ben de merak . O zaman sanırım tura ihtiyacınız yok.
Bir içki ister misin?"

"Su lütfen," diye rica etti, kanepeye doğru yürüdü ve elini minderlerin üzerinde gezdirdi. Yumuşaktı ve ikisinin bir film gecesi için birbirlerine sarıldıklarını rahatlıkla görebiliyordu.

Başka bir sahte randevuda, diye hatırlattı kendine.

Raj ona suyunu getirdikten sonra misafir yatak odasını gösterdi -ki onun dairesinde aslında Jack'in yatak odasıydı- ve sonra onu kendi odasının aynası olan odaya götürdü.

Yumuşak maviler ve koyu kırmızılarla dekore edilmişti. Rahat, romantik. Banyoda sırayla makyajlarını tazelediler ve sonra Eli, Raj'ın çarşaflarının altından onun gömleklerinden biriyle kayıyordu.

Baharatlı kokusu burada daha güçlüydü ve o dönmeden önce burnunu yastıklara gömdü.

İçindeki bir şey ve beklemek için yatağın içine girdi.

Banyodaki musluk kapandı ve sonra kapı açıldı. Işık, yumuşak sarı bir parlılıyla zemine yayıldı ve öylece kaldı.

Eli eğilmek için bir elini onun altına soktu. "Her şey yolunda mı?"

Raj kapı aralığında durmuş, yatağa bakarken duraklamıştı. Kadının sözleri onu harekete geçirmiş gibiydi ve ışığı kapatmadan önce mırıldandı. Yatak eğilmeden önce ayak sesleri zeminde ilerledi.

"Yatağımda olduğun için çok şanslı bir alfa olduğumu düşünüyorum." Eli'nin nefesi kesildi.

"Bana sorarsanız, Jack duygularıyla yüzleşmediği ve sizi kaybetmemek için elinden gelen her şeyi yapmadığı için aptalın teki."

Eli sertçe yutkundu.

"Ve bu yolculuğun bir parçası olmama izin verdiğin için mutluyum," dedi yatağa tırmanarak. Yatağın başucuna oturdu ve oda pencereden gelen yumuşak gece ışığıyla hafifçe aydınlanmış olsa da

Banyoya girdiğinde bakışları hâlâ ağırdı. Adam ona bakarken nefesi biraz kesilmişti.

Elini uzatıp parmaklarını kıvrarak "buraya gel" işareti yaptı ve Eli yatağa doğru ilerledi.

Raj onu kucağına çekti, göğsüne yasladı. Raj onun sırtını ısıtıyordu ve kadın başını onun omzuna yasladı, yavaşça nefes alıp vererek Raj'ın içinde rahatladı.

Raj'ın göğsü genişledi ve bir nefes çekerken ona doğru bastırdı. Dudaklarını teninde gezdirmek için başını eğdiğinde nefes boğazında gezindi ve vücudunu ürpertti.

"Bu iyi mi?" diye sordu, sesi kulaklarında kadife .

Başını salladı, her iki dizine birer elini koydu ve ona karşı erirken her iki yanında uyluklarının üst kısımlarından aşağı kaydırıldı. Üzerinde boxer ve düz bir tişört vardı, rahat ve konforluydu ve yatma zamanı için tamamen uygundu.

Eli'nin düşünceleri uygun değildi.

"Evet," diye nefes aldı.

Boynunun yan tarafını öptü ve Eli ona daha fazla yer açmak için başını eğdi.

"düşünecekler," dedi Eli usulca.

Raj durakladı ve ona yerde omuz silktiğini hissetti. "Muhtemelen."

"Onlara konuşacak bir şeyler verelim mi?" diye sordu, hemen ardından dudağını ısırıldı, birden yüzünü göremediği için sevindi.

"Neden olmasın anlamıyorum," dedi, dudakları kadının omzuna sürtünerek.

Minyon bedenine büyük gömleği, dokunuşuyla omzundan kayıyordu. Çıplak teni bir öpücükle daha ödüllendirdi.

Eli ellerini kalçalarında gezdirirken, tek oynayanın kendisi olmasının ne kadar adaletsiz olduğunu düşünüyordu.

Adam boynuna dokunup usulca emerken dudaklarından bir nefes çekildi. "İz bırakacak mısın?" diye sordu.

Durakladı, kapalı dudaklarını düşünceli bir şekilde ileri geri oynattı. "Yapmamı ister misin?"

Jack'in işareti gördüğünü ve yüzünde nasıl bir ifade belireceğini hayal etti. "Evet," dedi Eli. "Anlıyorum."

Gülümsemesi teninde kıvrıldı ve sonra dinledi.

Saçlarını bir taraftan diğerine kaydırarak keşfetmesi için yeni bir alan yarattı. Elleri kızın kollarında aşağı yukarı gezindi ve kalçalarının üst kısmına kaydı. Eli onları örttü ve gömleğinin eteklerinin altına doğru sürükledi.

"Bana dokunabilirsin," diye fısıldadı.

"Ben de öyle yaptığımı sanıyordum," diye karşılık verdi, sesi derindi ve kadının boğazında gürlüyordu.

Eli omuz silkti. "Daha hızlı yap."

Bir elini kızın saçlarının arasından geçirdi, hafifçe kavradı ve başını geriye yatırdı. Eli burnunu kızın boynunun yan tarafına doğru kaydırırken nasıl nefes alacağını hatırlamaya çalıştı. "Peki ya daha hızlı gitmek istemiyorsam? Ya tadını çıkarmak istersem?" diye sordu. Başını eğdi ve omzuna iffetli bir öpücük kondurdu. "Ne de olsa tadın çok güzel."

Dokundukları her yerden sıcaklık giderek yayıldı ve Eli inleyerek ona karşı yumuşadı. Böyle şeyler söyleyemezdi!

İddiasına rağmen, belinde kalan eli açılmış, parmakları karnına girmişti. Duygu dalga dalga tenine çarptı, çakıl taşları

Kuzeye doğru ilerlerken dudakları hâlâ boynunu, boğazını ve omuzlarını okşuyordu.

Adam saçlarını bırakıp diğer elini gömleğinden yukarı kaydırdığında nefesi kesildi. Omurgasında düpedüz bir ürperti dans etti ve avuç içleri göğüslerini kaplarken ona karşı titredi.

Eli kendi kendine bir kahkaha atarak ellerini Raj'ın kalçalarına dayadı, tenine dökülen yumuşak, siyah saçlar avuçlarını gıdıklıyordu.

Dudaklarının her fırçasında ve dişlerinin her kısırtışında içinden ısı damlıyor, onu daha da eritiyordu. Göğüslerini avuçladı, sadece başparmaklarını sivri uçlarında gezdirmeden önce onları sıktı.

Dişleri boynuna sürtündü ve adam tenini emerken dudaklarını ayırıp hırıltılı bir nefes aldı. "İşte," dedi ve bir patlamayla onu serbest bıraktı. "Bu iş görür," dedi o noktaya karşı. Dokunulduğunda yumuşaktı. "Eğer ihtiyacın olursa, yapabilirsin..." Adam mırıldandı ve kadının içinden bir şaşkınlık notası geçti. "İstersen ben oymuşum gibi davranabilirsin," dedi, sesi son derece yumuşaktı.

Eli durakladı, boynundaki işarette nabzını hissetti, nefesinin göğsünde donduğunu hissetti. Kelimeleri algılaması bir an sürdü.

Sonra ayağa kalktı ve Raj'ın elleri kolaylıkla ondan uzaklaştı. "Özür dilerim, ben-" diye başladı.

Ama Eli ona doğru döndü ve bir bacağını kalçalarının üzerine attı. Adam ona uyum sağlamak için bacaklarını kaydırdı ve kadın kollarını adamın omuzlarına koyarak kucağına yattı.

"Neden bunu yapmak isteyeyim ki?" diye sordu, daha da yaklaşarak, "*Sen ?*"

Dudaklarını birbirine bastırdığında kaşlarındaki çatıklık hafifledi. Ona karşı iç çekti, göğsüne gömüldü ve ne olduğunu öğrendi

Ağzının şeklini ve diş macunundan aldığı tadı.

Eli kalçalarını ona doğru salladı, bacaklarının arasında bir sürtünme oldu.

Ellerini adamın saçlarının arasından geçirdi, öpüşmeye devam etmek için adamın başını eğdi ve pozisyonunu ayarlamak için doğrulup tekrar adamın içine gömülürken sıcaklık ve zevk aradı.

Onu kalçalarının arasında, külotunun üzerinde sert bir şekilde hissedebiliyordu. Aralarında hâlâ çok fazla katman vardı. Eli sabırsız bir inlemenin dudaklarından Raj'ın dudaklarına süzülmesine izin verdi.

Onu hissedebiliyor muydu? Onun ilgisinden ne kadar ıslandığını? Elleri teninde ve dudakları boğazında?

Adamın elleri kadının beline dolanarak onu kendine doğru çekti ve kadın takdirle adamın ağzına doğru mırıldandı. Elleri tekrar gömleğinin üstünden kayarak meme uçlarını okşadı. Adamın başparmağının meme uçlarına her dokunuşu, bacaklarının arasında yeni bir sıcaklık patlamasına neden oluyordu.

Raj'la bu durum uzadıkça Eli göğsünde bir çukurun büyüdüğünü hissetti. Onu *kullanıyormuş* gibi hissediyordu.

Belki de bu diğer alfaları kışkandırmak için bir anlaşma olarak başlamıştı ama Eli, Raj'ın kendisinin yeterince iyi olmadığını düşünmesi fikrinden nefret ediyordu.

Çünkü öyleydi.

Nazik, kibar ve düzgün biriydi. Ama aynı zamanda aptaldı, arabanın kaputundan kayıyordu. Laser tag'de onu vuruyordu.

Raj iyi bir alfaydı. İyi bir omega'yı hak ediyordu.

Ve bu o olmayabilirdi ama en azından öyleymiş gibi davranmaya hazırды.

Raj sonunda dokunuşunu güneye doğru yönlendirdiğinde Eli bunu teşvik etti ve iyi bir küçük omega gibi sızlandı.

"Tanrım," diye fısıldadı parmaklarını kıvrımlarının arasında kaydırıp onun için ne kadar ıslak olduğunu keşfettiğinde.

"Devam et," dedi ona, dokunuşuna doğru sallanarak. Klitorisine değen ilk fırçayla ürperdi.

"Çok ıslaksın amına koyayım," dedi, sesinde saygı vardı.

Eli başını salladı, bir parmağını içine sokarak keşfederken nefesi kesildi. "Senin için," dedi.

Raj bunun üzerine nefesini içine çekti ve Eli elleriyle Raj'ın geniş omuzlarının şeklini takip etti, parmaklarını Raj'ın düşük topuzuna dolayarak çözdü.

"Saçlarını çok seviyorum," diye fısıldadı. "Çok güzel."

"Sen de öylesin," dedi, sesleri o anın mahremiyeti içinde yumuşaktı. Tam o sırada parmaklarını araladı, onu açtı, içindeki o noktaya bastırdı. Kalçaları bu hisle sarsıldı ve usulca inledi.

"Çok güzel," diye mırıldandı.

Eli bu titreşim eriyerek yanağını onun omzuna yasladı. Adamın kokusu çok lezzetliydi ve aptal gömleğinin engel olduğunu fark etmeden önce boynunun ulaşabildiği kısmına dudaklarını değdirdi.

Kumaşı çekiştirirken suratını asarak, "Off," dedi.

Raj kıkırdadı ve bir tanesini külotunun kumaşının altına kaydırmadan önce kurtulmak için parmaklarını geri çekti.

"Adil olan bu," dedi ve Eli oturduğu yerden kalkarak onun, uyarılmasından dolayı koyu ve nemli olan kumaşı kalçalarından aşağıya doğru çekmesine izin verdi. Her seferinde bir bacağını kaldırdı ve neredeyse düşüp adamın omuzlarıyla kendini sabitlerken birlikte kıkırdadılar.

Gömleğini ve boxer'ını çabucak çıkardılar ve Eli açgözlü bir eli onun boyuna doladı. Adam dokunuştan ürperdi ve Eli onu okşarken avucunun içinde nabız gibi atmaya başladı.

Onu elde etme düşüncesiyle içinde bir sıcaklık dans etti.

"Doğum kontrol hapı mı kullanıyorsun?" diye sordu, sesi düzensizdi.

Eli başını salladı, dudaklarında sinsi bir gülümseme belirdi. "Evet. İçime girebilirsin."

"Tanrım," diye fısıldadı, kalçaları zıplarken gözleri kapandı, horoz yumruğun içinden kayıyordu. Başına yakın tutuşunu sıkılaştırdı, adamın karın kaslarının gerilmesini izledi. Bakışlarının daha aşağıya, elinin gölgesinde kaybolan al kafaya inmesine izin verdi.

Amcığı sıkıştı ve birden kendini çok boş hissetti.

Eli onun üzerine yerleştı ve ayağa kalkarken bir kez olsun ona bakabildi, onu kalçalarının arasında hissettiğinde ürperdi.

Raj onun kalçalarını kavrarken, kızın inişini durdururken bakışları ısındı. "Yavaş, sakın ol," diye ikna etti, sesi kızın hislerini eritiyordu.

Onu yönlendirdi, anı aceleye getirmesine izin vermeyi reddetti. Böylece Eli onun omuzlarına tutunmaktan başka bir şey yapamadı ve adam içeri girerken bir iniltiyi bastırdı.

Onun her santimini hissetti, son derece yavaştı ve daha fazlası için onu çaresiz bırakıyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı ama kelime ağzından çıktığında, oturduğu yerde kalçalarının arkası adaminkilerle buluşuyordu.

Nefesi kesildi ve sadece onun kendisini hareket ettirmesini ya da hareket etmesine izin vermesini *bekledi*; emin değildi. O anda hissedebildiği tek şey *onun* kendisini tamamen doldurmasıydı, aşağıya baktı ve yarı yarıya bir çıkıntı görmeyi bekledi.

"Raj," dedi, sızlanmasının sesine karışmasına izin vererek. Kalçaları, hareket etme arzusu ile Raj'ın talimatını bekleme içgüdüünün savaşımdan dolayı titremeye başlamıştı bile.

Daha şimdiden düğüm ona baskı yapmaya başlamıştı ve kadın ihtiyacının şiddetiyle sarsıldı.

Onun her şeyini istiyordu ama Eli kendisine ne kadar izin vereceğini görmek için bekledi.

"İşte bu," diye nefes aldı, tutuşunu sıkılaştırarak onu hareket etmeye teşvik etti. Ama sadece kendi hızında, onu yavaşça üzerinden kaldırırken.

Amcığı onu içinde tutmak istercesine sıkıştı ve inlemeleri tek bir zevk korosunda birleşti. Sadece başı içeride kaldığında, onu tekrar içine almaya teşvik ederek aşağı bastırdı.

Eli'nin dudakları aralandı, dolgunluk karşısında çenesi düştü.

Ve sonra her şeye yeniden başladılar, acı verici derecede yavaş bir tırmanış ve cezalandırıcı bir iniş.

"Raj, lütfen," diye sızlandı. Sadece *hareket etmek* istiyordu.

Kız tekrar üzerine çıkana kadar bekledi. "Böyle mi?" diye sordu ve onu yere bıraktı. Bunu beklemiyordu ve kendi ağırlığını alıp adamın boyunu aşarken haykırdı.

"Evet," diye nefes aldı ve kalçalarını sıkarak kendini onun üzerine kaldırdı. "Evet, evet, evet," diye mırıldandı.

Eli sonunda hızını kontrol edebildiği için ondan zevk alıyordu.

Raj onun göğsünü avuçladı, başparmaklarını meme uçlarının üzerinde gezdirdi, kalçalarının her hareketinde göğüsleri onun avucunda sallanıyordu.

Ellerini adamın omuzlarında, pazularında, göğsünde gezdirdi. Sanki parmaklarıyla onun haritasını çıkarıyormuş gibi, sanki unutacaktı gibi.

Ama Eli onun içini nasıl doldurduğunu ya da gözleri onunkilerle buluştuğunda bakışlarındaki karanlığı unutabileceğinden şüpheliydi.

Bir dahaki sefere kız yere çöktüğünde, adam yukarı doğru itti ve kız bunun gücüyle inledi.

Eli sertleşti, zevk kabarıp içinde genişleyerek onu altına almakla tehdit ederken ona sıkıca sarıldı.

Raj'ın istikrarlı hamleleri onu içine çekti, elleri beline indi, onu kavradı ve onu kendine çekip çıkarırken sabit tuttu. Ama yine yavaşlamadı; onun liderliğini takip etti, hızını belirlemesine izin verdi. Ve onun hızı muhtaç ve çaresizdi, doymak bilmiyordu.

Eli başını arkaya yatırıp onu tüketmesine izin verirken tırnakları adamın omuzlarına . "Raj," diye sızlandı. "Yapamam..."

"Evet, yapabilirsin," dedi, sesi derin ve sertti ama yine de güven veriyordu.

Onun içine doğru sallandı, düğümü girişine sürtündü.

Göğsüne sokuldu, burnu köprücük kemiğine sürtünerek güneğe, sallanan göğüslerine doğru sürüklendi. Dudaklarının bir meme ucuna yaklaşmasının sıcaklığı kızın inlemesine neden oldu ve kız sırtını dikleştirerek kendini ona sundu.

Eli onun üzerinde daha da derine battı, üzerinde gezinen düğümünün alaycılığıyla hareketsiz kaldı.

"İster misin?" Raj, dudakları müstehcen bir şekilde onun hassas tepelerine doğru kayarak sordu.

İniltilerini bastırmak için dudağını ısırarak ona bir bakış atma riskini göze aldı, kalçaları adamın düğümünün dibinde kekeliyordu.

"İste," diye cüret etti, iri, kara gözleriyle ona bakıyordu, arzu gözlerinin derinliklerinde parlıyordu. Adam konuşurken alt dudağı kıza yapıştı ve kızın tüm vücudu bu manzara karşısında yanarak gerildi.

misiniz? İsteyin.

Bu sözleri daha önce de duymuştu. Yatak odasının duvarından. Beckett aynı şeyi Jack'e de söylemişti, kaldığı ilk gece. Jack'e de istemesini söylemişti.

Eli sızlandı, dudakları ayrıldı, Raj dudaklarını tekrar kızın etrafına sararken sert nefesler kaçtı, dişleri gergin tepeyle alay etti.

Jack ve Beckett bu pozisyonda mıydı? Jack kucağındayken yatak başlığına yaslanmış ve

"Ne istiyorsun?" diye sordu, kalçalarını ona doğru yuvarlayarak, onu kendi etrafında açmakla tehdit ederek-

"Onu istiyorum," dedi Eli, sesi bir fısıltıya dönüşerek. "Seni istiyorum, düğümünü," diye yalvardı, daha da alçalmaya çalıştı ama Eli'nin kalçalarındaki elleri onu durdurdu. "Lütfen!"

"Oh, tatlım, bu kadar kibarca sorduğunda..." Raj cooed.

Eli onu tekrar tutmaya çalıştığında ellerini gevşeterek kızın daha derine batmasına izin verdi. Kız çok ıslaktı, kalçaları ve adamın düğümü kızın uyarılmasından dolayı kayganlaşmıştı.

Onu sadece kalçalarının bir seğirmesiyle aldı ve basınç ve şişen ısı sonunda serbest kaldı. Eli kucağında gevşerken haykırdı

orgazminin gücünden. Kalçaları titriyor, amcığı sıkılıyordu, Eli orgazmın onu yıkayıp geçmesine izin verdi.

"Siktir-" Raj boğuk bir sesle konuştu. "Yapabilirim-Eli," diye nefesini tuttu ve Eli'nin ayrılmış dudaklarını almak için ayağa kalktı. Başının arkasını kavradı ve Eli ona doğru yığıldı, zevk tüm duyularını dolduruyordu.

Sonra dünya dönmeye başladı ve Eli, Raj onu nazikçe yatağa yatırırken ona baktı. Parmaklarını Raj'ın kalçalarına doladı, onu içinde tutmak için sırtını dikleştirdi ve daha fazlasını istedi.

"Devam et," diye yalvardı.

Raj onun kalçalarının arasına yerleşirken eli yanındaki yastığa gömüldü ve-

Adam hareket edip düğümünü tatlı noktasına doğru sürüklerken göz kapaklarının arkasındaki ışık söndü.

"Oh, Tanrım," diye inledi, elleri adamın terden kayganlaşmış teninde kayıyordu. Oeğik onu Kafa geri içine ve Yastıklar, ve Raj'ın Ağzı bıraktığı ize doğru indi. Keskin acı sadece zevki artırdı ve Eli başka bir orgazmın mı başladığını, yoksa

hiç bitmemişti.

Raj onun içinde kıpırdanıyor, kalçaları onunkilere pis bir senfoniyle çarpıyor, inlemeleriyle yankılanıyordu.

Ellerini nereye koyacağına karar veremedi ve birini adamın omuzlarına dökülen uzun saçlarına dolayarak görüşünü engelledi.

Bekleyen *daha fazla* bir şey vardı ve Eli çok yakın hissediyordu ama zaten oradaydı.

"Lütfen Raj," diye sızlandı, ona doğru eğildi, ona vereceği her şey için çaresizdi.

"Seni tekrar hissetmek istiyorum. Benim için gel," dedi ve onu

-

Birden içinde inanılmaz derecede büyük hissetti, düğümü her geri çekilişinde girişini çekiştiriyordu ve Eli yeniden paramparça oldu.

"İşte bu, kahretsin, ben-" Ritmi kekeledi, sonra bir anlığına tamamen durdu ve Eli, tekrar hareket etmeden önce onun içinde serbest kalışının telaşını hissetti.

Kadın daha bağırmadan, adamın dudakları onunkilerle buluştu ve ikinci ya da üçüncü kez - saymayı unutmuştu - kadının içinden geçerken dilinin verdiği zevkin tadına baktı.

Tek bildiği, onu Raj'ın altında gevşek, açık ve... savunmasız bırakan mutluluk verici gelgitti.

Öpüşmeyi kesti ve oda, kadının çarpan nabızı ve ikisinin acele nefesleri dışında sessizleşti.

Eli ona baktı ve yüzünü onun göğsüne gömerek sakladığı gözyaşlarının aniden hücum ettiğini hissetti.

"Biliyorum," dedi, o kadar yumuşak bir sesle ki sinüsleri yandı.
"Biliyorum."

Raj onu kucakladı ve göğsüne kıvrılması için yavaşça çevirdi. Terden kurumuş olsalar bile Raj üzerlerine bir çarşaf örttü ve Eli çarşafın bir köşesini avucunun içine alarak çenesinin altına kıvrıldı.

"'Teşekkür ederim' demek aptalca geliyor ama..." Sözünü yarıda kesti ve Eli göğsüne doğru ıslak ıslak kıkırdadı.

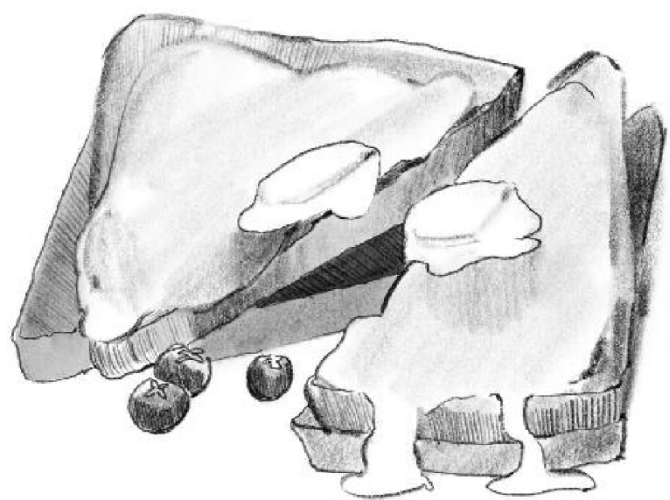
"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi sesi titreyerek. "Biraz uyu, tatlım."

Eli onun göğsüne sokuldu, düğüm hâlâ içindeydi, narenciye kokusu ikisini de sarmıştı, göğsü bir şeyle gergindi... büyük.

Bir şeylerin değiştiğini hissetti - muazzam bir şey değişmişti ve ne olduğunu bilmiyordu.

En azından o anda değil, göz kapaklarını ağırlaştıran uyuşuklukla. Güvende hissetmek ve... seilmek.

Raj sırtını okşarken, parmaklarının oluşturduğu şekli tanıımıyormuş gibi yaparak uykuya daldı.

26. Eski Zamanlar

Eli

"Y Bunu her sabah yapıyor musun?" Alarm onları uykudan Raj sordu. Gecenin bir vakti uykuya dalmışlardı.

ve Eli onu kucaklayarak uyandı.

"Evet," dedi usulca ve ilk kez işe gitmekten, bu yakışıklı alfayı yalnız bırakmaktan korktu.

Raj yüzünü ona döndüğünde gözlerini kısarak ona baktı. "Sanırım seni bu kadar geç saate kadar ayakta tuttuğum için pişmanım."

Eli sırtarak, "Bilmiyorum," dedi. Gözleri büyüdü. "Sessizliğin tadını çıkarıyorum. Biraz daha uyu."

"M'kay," diye mırıldandı. "Akşam görüşür müyüz?"

"Akşama görüşürüz," diye yineledi, onun uykulu ifadesi karşısında göğsünde bir sevgi pırıltısı oluştu.

Onunla bir öpücük için yarı yolda buluştu sonra Eli yataktan kayarak odanın içinde süründü, kıyafetlerini buldu ve parmak uçlarında ön kapıya geri döndü. Gülümsemek için kendini zor tuttu ve bakışlarının

Ayaklarını botlarına sokup kapıyı arkasından kilitleyip kapatırken odanın üzerinde bir kez daha dolaştı.

İçeri girdiğinde kendi dairesi ölüm sessizliğine bürünmüştü ve sessizce odasına gitmeden önce ayakkabılarını bir kez daha çıkardı. Hızlıca duş aldı ve giyindi, her hareketinde Raj'ın acısını hissediyordu. Onun içindeki anısı, kulağındaki sesi ürpermesine neden oldu. Eli dudağını ısırdı ve en azından şimdilik bu düşünceleri uzaklaştırmaya çalıştı. İçinden bir his onları tekrar ziyaret edeceğini söylüyordu. Sık sık.

Başını sallayarak odasından çıktı, mutfığa gidip ne olup olmadığını öğrenmek için sabırsızlanıyordu-

Buzdolabının kapağını açarken Jack'in ona kahve yaptığını fark etti.

Jack duygularıyla yüzleşmediği için, seni elinde tutmak için elinden gelen her şeyi yapmadığı için bir aptal.

Raj'ın sözleri kafasında yankılandı ve gülümsemesi genişledi. Sabahın erken saatlerinin -ya da gecenin geç saatlerinin- sessizliğinde kendi kendine biraz kıkırdarak seyahat fincanını göğsüne doğru tuttu.

Bisikleti sorunsuz bir şekilde çalıştı ve tek bir damla bile dökmeden fırına ulaştı, arka kapıdan içeri girdi yerleşti.

Sabah, ölçme ve pişirme telaşıyla geçti ve Eli'nın iyi ruh halini yansıtan şarkı listesi gün doğumuna kadar ona serenat yaptı. Müşteriler bile onu ele geçiren ruhu bozmaya cesaret edemiyordu.

Jack *erken* bile gelmişti ve aralarında süregelen gariplik de biraz daha az gergindi.

Son parti kurabiyeleri erken bitirdikten sonra, Jack'in önünü kapatması sayesinde, onunla bu konuda dalga bile geçti ve

mutfağa açılan kapı. Onun cam tezgâhı cilalamasını, ardından kalemleri ve makbuz kâğıtlarını düzeltmesini izledi.

"Burayı açtığımızdan beri seni hiç bu kadar sıkı çalışırken görmemiştım," dedi. Jack irkildi ve yüzünü ona döndü. "Belki de alfalarla daha sık çıkmalıyım."

Gülümsemesini ısırarak bakışlarını ona dikti. "Öyle mi?"

Eli önlüğünü başının üzerinden çekti ve kolunun üzerine katladı. "Demek istediğim, bana kahve yapıyorsun ve erken geliyorsun. Minnettarım, hepsi bu."

Jack ellerini tezgâha dayamış, arkasına yaslanmış, üzerinde küçük, aptal markalı tişörtlerinden biri ve boyalı bir kot pantolonla onun önünde uzanmış, zarif ve seksi görünüyordu.

Kızın bakışları gözlerine geri döndüğünde gülümsemesi bir sırıtışa dönüşmüştü ve kız az önce onu süzerken yakalandığını fark ederek kızardı.

"Dün gece nasıldı?" Jack sordu ve Eli kaşlarını kaldırdı. "Bu seni ilgilendirir mi?"

Jack kaşlarını çattı ve bu Eli'da gözlerinin etrafındaki çizgileri düzeltme isteği uyandırdı. Eli onun neden konuşmaya devam ettiğini bilmiyordu.

"Kendimi korumacı hissediyorum," diye takıldı Jack. "Raj iyi mi o zaman?" diye sordu.

Eli başparmağını önlüğündeki bir lekenin üzerinde gezdirdi. Omuz silkti. "Hadi ama, bana detayları anlat," diye sordu Jack.

Ona birlikte yaptıkları yolculukla ilgili bazı ayrıntılar vermişti ama açık seçik bir şey söylememişti. Soyunma odasındaki oral seks gibi değil.

Bir gece önce Raj'la yaptığı şey daha özeldi. Sadece onlar için.

"Sanırım bunu kendime saklamak istiyorum," dedi yanakları kızararak.

Jack uzun bir süre yanıt vermedi. Sesli bir şekilde yutkundu ama kadın ona baktığında yüz ifadesi dikkatlice nötrleşmişti. "Sorun değil, baskı yok. Özür dilerim, burnumu sokmak istememiştim."

Eli onun bu kolay kabullenişinin neden göğsünde bir gıdıklanma, kaşımak istediği küçük bir kaşıntı yarattığını bilmiyordu. İyi anlamda.

"Sadece şunu söylemek istiyorum..."

Oh, burada.

"Raj'ın iyi bir adam olduğunu düşünüyoruz. Becket ve ben." Jack başını salladı. "Belki de dün gece bizi davet ederken kullandığı ters psikoloji yüzündendir. Asla bilemeyeceğim."

"Beni takip eden sizsiniz," diye işaret etti.

Jack gözlerini devirdi. "Biliyorum. Ve ne olursa özür ."

Eli biraz yumuşadı, Jack'e doğru neredeyse sallanmaya başladığını hissetti. Bir elini ensesine götürdü ve bunu yaparken pazularını esnetti.

"Orada oturuyorduk ve kendimi çok aptal hissettim. Raj bizi dışarı davet edene kadar eve dön."

"Gerçekten mi?" Eli sordu.

"Evet, yani, ne işe yarayacaktı ki? Ben sadece... Sanırım bir parçam onun mükemmel bir beyefendi olduğundan emin olmak istedi."

Eli boğazını temizledi, Raj onu çatıdaki masaya tatlı gibi yayarken Jack'in uzaktan izlememiş olmasına birden sevindi.

"Beckett'in yaptığı gibi sadece sorabilirdin."

"Biliyorum! Biliyorum," dedi Jack başını sallayarak. "İşler bu kadar garipleştiği için özür dilerim."

"değil," dedi Eli yumuşak bir sesle. "öğreniyoruz."

"Nasıl hıyar olunmayacağını mı öğreniyorsun? Üzgünüm, tatlım." Jack ona yarım bir gülümseme sundu.

Eli omuz silkti. "Teşekkürler, Jacky."

Eli, o daha farkına bile varmadan hareket etmiş, aralarındaki birkaç metreyi geçmişti. Jack içgüdüsel olarak kollarını açtı ve Eli onun göğsüne . Bir nefes çekti ve Jack'in kokusu etrafını sararken omuzlarındaki gerginliğin eridiğini hissetti. Taze tarçın, çocukluk anıları ve ev.

Eli onu sıkıca kavrayarak anın tadını çıkardı, kolları onu sarmıştı ve birden en son bu kadar yakın oldukları zamanın muhtemelen kızgınlık döneminde hatırladı, hatta muhtemelen onun içindeydi.

Midesine bir sıcaklık çarptı ve boğazını temizleyerek geri çekildi. "Evde görüşürüz o zaman?"

Saçlarını karıştırmak için bir elini uzattı. "Gerçekten evde olacak mısın? Vay canına," diye dalga geçti.

"Sonra görüşürüz," dedi ve orta parmağını ona kaldırdı.

Kıkırdadı ve kahkahası onu mutfağa kadar takip etti, önlüğünü asıp sırt çantasını ve ceketini alıp arka kapıdan çıkarken kahkahası azaldı.

Güneş parlaktı ve bisikletine binerken siperliğini gözlerinin üzerine indirdiği için minnettardı. Bisiklet mırıldanıyordu ve eve dönüş yolu çok kısaydı ama Beckett'ı görmeye o kadar hevesliydi ki bloğu dönüp dolaşmaya zahmet etmedi. Belki Jack'i yakında bir gezintiye çıkmaya ikna edebilirdi.

Lobideki postaları kontrol edip asansörle kendi katlarına çıkarken onları incelerken yanından geçen birkaç yüze kibarca başını salladı.

Tanıdık bir karalamayla nefesi kesildi ve kapılar açılırken onu yığının en üstüne çekti.

Ortak dairelerinin kapısını itip içeri girdiğinde, ocakta Beckett'ın olmadığını, havada yemek kokusu olmadığını görünce dehşete kapıldı.

Hayal kırıklığını bir kenara itmeye çalışarak çantasını ve kaskını ön kapının yanındaki küçük kulübeye bıraktı. Zarfı Jack'le birlikte açmak için bekleyecekti, bu yüzden kahvaltı barındaki çiçeklerin yanına oturdu ve öne doğru eğilerek şakayıkların kokusunu kovaladı.

Yeşillik.

Gözlerini açtığında, sobanın yanında duran, üzerinde adı yazılı bir notu gördü.

"Ooh," diye mırıldandı ve tezgahdan almak için köşeyi döndü.

"Öğle yemeğine gelemediğim için üzgünüm. Bir e-posta olabileceğinden emin olduğum bir toplantı için ofise çağırıldım. Ne yazık ki, benimle birlikte acı çekmek zorunda kalmamalısınız, bu yüzden öğle yemeği buzdolabında."

Eli, Beckett'ın adını, alttaki küçük "xoxo "yu imzalama şeklini görünce biraz eridi.

Oda arkadaşınızın erkek arkadaşının öğle yemeği hazırlaması ve sarılıp öptüğü bir özür notu bırakması normal miydi?

Eli'nin düşünceleri Raj'la aralarında geçen konuşmaya döndü.

Ona gerçekten kur yapıyorlardı da onun haberi mi yoktu? Öyle mi? bunu biliyorlar mı?

Tüm bu durum nasıl *daha da* karmaşık hale gelmeye devam etti?

Eli guruldayan midesinin ısrarıyla buzdolabını açtı ve rafta mavi kapaklı bir tupperware kabı buldu. Anlayabildiği kadarıyla bir çeşit soslu pilav ve sebzelerdi ve kapağı açtığında ağzı sulandı.

Sırıtarak mikrodalgaya attı ve çalıştırdı, sonra da üstünü değiştirmek için odasına gitti.

Ona kur yapıyorlarsa o ne *yapıyordu* ki? Ve neden bunu Raj'la çıkmaya başladıktan sonra yapmaya karar vermişlerdi? Kıskanıyorlar mıydı yoksa ona karşı gerçek hisleri mi vardı? Ve eğer öyleyse, neden itiraf etmediler?

Eli, karşılık vermemeleri gibi küçük bir ihtimal bile olsa, kendini bu şekilde tehlikeye atan, kalbini ve ruhunu ortaya koyan tek kişi olmayı reddetti.

Homurdanarak düşüncelerini bir kenara itti ve gününü her zamanki gibi geçirdi, öğle yemeğini yedi ve sıkıcı öğleden sonra boyunca uyudu.

Uykulu ve çevresinden emin olmadan uyandı, onu uyandıran cihazın yerini tespit etti.

Elindeki telefon çaldı ve arayanın kim olduğunu gördüğünde telefon görüşmesinden duyduğu korkuyu bir kenara itti. Raj, ardından da muhtemelen çok fazla emoji. Çok fazla emojiyi ne oluşturuyordu ki?

Ekranı kaydırdı ve telefonu kulağına götürdü. "Merhaba," diye selamladı Eli, yanakları kızarmıştı, bu aptalcaydı çünkü Raj onunla aynı odada bile değildi.

"Merhaba," dedi Raj, alçak ve yumuşak bir sesle ve kadının hislerini eriterek.

Eli sırtarak tavana baktı, saçlarını parmağının etrafında döndürüp kıkırdamasına saniyeler kalmıştı. Gözlerindeki uykuyu temizlemek için gözlerini kırptırdı. "Ne var ne yok?"

"Sesini duymak istedim tabii ki," dedi adam ve kadının çenesi düştü. Bu alfa nasıl gerçek olabilirdi? "Ve bu gece seni göremeyeceğimi söylediğimde içimdeki pişmanlığı duyabilmeni istedim."

Eli dudak bükerek ve ses tonundan bunu duyduğunu umarak ağzını kapattı. "Bu bugün duyduğum hem en tatlı hem de en kötü şey."

"Çok özür dilerim tatlım. Önceden verilmiş sözlerim olduğunu unutmuşum." "Düzgün konuşmana bayılıyorum," diye alay etti.

Raj'ın kıkırdaması derin ve sıcaktı ve gülümsemekten başka çaresi yoktu. "Yarın bunu telafi etmek isterim. Akşam yemeği?"

"Kulağa harika geliyor," dedi yatağa uzanarak. "Sanırım evde tek başıma kalacağım."

"Jack bu gece evde olmayacak mı?" diye sordu, sesi hafifti.

"Aslında bilmiyorum. Burada olup olmadığını kontrol etmedim. Daha yeni uyandım."

"Hâlâ yatakta mısın? Beni baştan çıkarıyorsun," dedi, sesinde şakacı bir sızlanma . Eli ürperdi, keşke orada olsaydı da üşümeseydim diye düşündü.

"Ah, *çok* özür dilerim," diye yalan söyledi ve sonra onun inlemesine kıkırdadı. "Şaka yapıyorum. Ve yarını dört gözle bekliyorum."

"Ben de. Sana mesaj atarım."

Eli esnedi. "Tamam, hoşça kal." Sözcükler neredeyse ağzından kaçarken gözleri büyüdü ve O sesini uzatarak biçim değiştirdi. "-Zavallı. Hoşça kal, ezik," geveledi, yüzünü buruşturdu ve yatağının onu yutmasını diledi. "Bu olmamış gibi davran. Güle güle!"

Eli telefonu kapattı, telefonu istediği gibi odanın öbür ucuna fırlatmak yerine yorganının altına itti. Utanç dolu bir inilti çıktı ve elleriyle yüzünü kapattı.

"Eli?" Jack'in sesi kapısından içeri girdi ve o da parmaklarının arasından bakarak durdu.

"Evet?" diye . "Her şey... yolunda mı?"

Hayır, pek sayılmaz. "Evet, her şey yolunda. Uyandım, birazdan çıkarım." "Tamam." o cevap verdi, ve o duydum onun ayak sesleri kaybolmak

Yaşam alanına doğru.

Uzaktan bir vızıltı duydu ve battaniyenin altından telefonunu çıkardı. Bildirimlerinde Raj'ın adı ve ardından gelen emoji listeleniyordu ve yüzünü buruşturarak telefonu açtı.

Kendimi biraz kazanmış gibi hissediyorum. İyi geceler tatlım.

Eli sırtışıyla mücadele etti ve kıkırdarak ve başını sallayarak kaybetti. Sonunda bir kupa emoji, bir surat asma emoji ve *Önceki taahhütlerinizin tadını çıkarın* ile karşılık verdi. *Jack'in evi.*

Mesajı gönderir göndermez üç nokta belirdi ve Raj'ın onun cevap vermesini beklediğini hayal etti. Gülümsemesi genişledi.

Belki ikiniz birlikte bir gece geçirebilirsiniz. Başınızı fazla belaya sokmayın.

Ben mi? Asla. Geri gönderdi.

Şu anda yüzümü göremiyorsunuz ama ben... şüpheliyim diyelim.

Az inançlısın.

Eli bunu bütün gece yapabilir, Raj'la flört edebilirdi ama bir yanı da Jack'i görmek için sabırsızlanıyordu. Beckett'la planları var mıydı, yoksa

Onu tamamen kendine mi alacak?

Raj üç kova emoji gönderdi. *Çok fazla inancım var. Kovalar dolusu inanç.*

Eli ekrana dokundu ve yanıt vermeden önce bir HaHa ile tepki verdi.

Onlara ihtiyacın olabilir. İyi geceler Raj ve bir öpücük.

İyi geceler tatlım.

Eli telefonunu tehlikeli derecede azalan şarjından kurtarmak için şarja taktı ve yataktan yuvarlandı. Gerinerek banyoya girdi ve kendini evde rahat bir akşam geçirmeye hazırladı.

Koridorda ilerlediğinde Jack'in kanepede oturup televizyona baktığını gördü.

Onu gördüğünde yüzü aydınlandı ve Eli'nin kalbi göğsünde küçük bir takla attı.

"Bu gece bir planın yok mu?" diye sordu kapı çerçevesine yaslanarak. "Hayır, Beckett meşgul."

"Raj da öyle," dedi iç çekerek. "Scooch."

Jack onunla birlikte kanepeye sıkışabilmesi için yana kaydı ve o da dramatik bir iç çekişle yere çöktü. Televizyonda yüzlerce kez izledikleri bir sitcom oynuyordu. Bir süre sessizce oturduktan sonra Jack'in dikkati televizyondan çekmeceye kaydı.

Jack'e bir göz attı ve onun zaten kendisine baktığını gördü. O izlerken, Jack'in bakışları masaya doğru gidip geliyordu.

"Benim mü düşünüyorsun?" diye sordu.

"Duruma göre değişir. Kafayı bulup sonra da... belki bir şeyler pişirmek ister misin?"

"Evet!" Jack tısladı ve çekmeceyi açmak için öne doğru eğildi.

İçinde hava geçirmez kapları vardı ve Jack onu alıp arkasına yaslandı ve bacaklarını kanepeye çekti. Onlara birer sigara sarma şerefine nail oldu ve Eli sehpanın çekmecesinin arkasından çakmağı çıkardı.

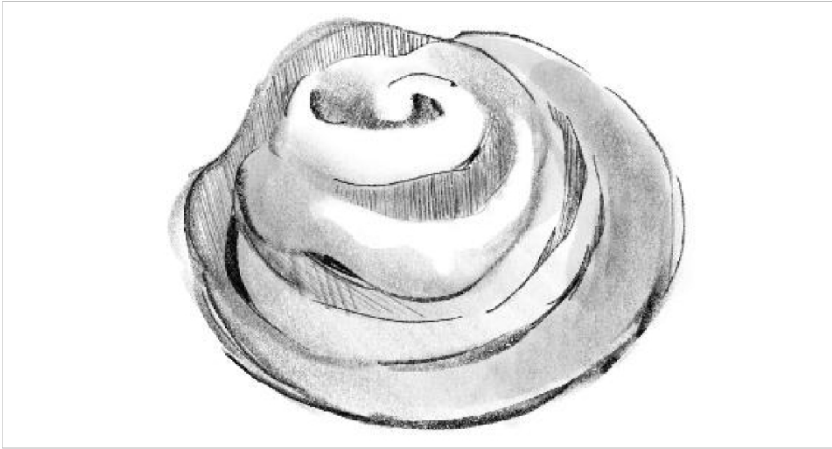
Eli battaniyelerden birini sürükleyerek televizyonun sağındaki pencerenin altına yerleştirilmiş sandığa götürdü. Pencereyi aralayıp serin havanın sıcak akşamın içine kaçmasına izin verirken arka planda sitcom çalışıyordu. Sokaktaki yayaları izledi, trafiğin uzaktan gelen korna seslerini dinledi.

"Leydim," dedi Jack ve dikkatini dairenin içine çevirdi. Esrar bir adak gibi eline tutuşturuldu.

Küçük bir mutluluk dansı yaparak sandığın üzerinde Jack'e yer açtı ve ondan esrarı aldı. "Bu şeref bana mı ait?" diye sordu.

"Her zamanki gibi."

Eli gülümsedi, kâğıdı dudaklarının arasından kaydırıp ve çakmağı çaktı.

27. Daha İyi Planlar

Beckett

Kısa bir süre önce.

"Ben de. Sana mesaj atarım." Raj telefonda Eli'a seslendi.

Beckett, Raj'ın gözlerinin kısa süreliğine açılmasını ve telefonu bir süre daha kulağına götürmesini izledi. Dudakları sırtacak şekilde kıvrıldı, bir mesaj göndermeden önce cihazı indirdi ve sonunda Beckett'a baktı.

"Bu iyi olsa iyi olur," dedi.

Beckett, Raj'ın kahvaltı barında oturmuş, tezgahın kenarından diğer alfaya bakıyordu; telefonunun titremesiyle dikkati tekrar telefonuna çekildi.

Aldığı mesaj her neyse kıkırdadı ve Beckett merakla başını eğdi.

"Eli?" Beckett cevabı bildiği halde sordu.

Raj başını salladı, cevap verirken başparmakları ekranın üzerinde uçuşuyordu.

Bu, akşamki planlarında bir son dakika sapması olmuştu. Raj'ın binaya girdiğini görmüştü.

düşünmeye vakit bulamayınca alfanın omzuna dokunmuş ve bir dakikası olup olmadığını sormuştu.

Ama şimdi Beckett, Eli ve Jack'inkinin karbon kopyası olan dairesinde otururken, neden bu kadar acil hissettiğini hatırlayamıyordu.

Daire çok güçlü bir şekilde karizmatik alfa kokuyordu. Saçları başının tepesinde tam bir topuzla bağlanmıştı, saç telleri boynunu ve gömleğinin yakasını gıdıklamak için kaçıyordu. Belli ki işten yeni gelmişti, Beckett'ı mutfağa götürmeden önce dizüstü bilgisayar çantasını koyu mavi kanepenin üzerine asmıştı.

Sonra telefonu çaldı ve Eli'ı aramak için izin istedi, Beckett onunla konuşurken adamın sesindeki yumuşaklıktan bunu anladığını tahmin etti.

Ve şimdi mesajlaşıyorlardı -Raj'ın telefonuna bakıp gülümsemesine bakılırsa muhtemelen flört .

En azından birkaç dakika daha Beckett, görünüşe bakılırsa Eli'a vurulmuş olan bu alfa için var olmaktan çıkmıştı. Beckett onu suçlayamazdı.

Sonunda içini çekti ve telefonunu kilitleyerek cebine koydu.

"Ee, seni buraya getiren nedir?" Raj barın üzerine koyduğu ellerine yaslanarak sordu.

"Şey, sanırım aklının nerede olduğunu görmek istedim. Eli ile." Beckett boğazını temizledi.

Ne yazık ki Beckett için Raj oldukça eğlenmiş görünüyordu.

"Sadece... Jack ve benim onu sahiplenmek gibi bir niyetimiz var," diye ağzından kaçırdı Beckett. Tanrım, burası sıcak mıydı? Kahretsin, az önce bunu söylemiş miydi?

Raj kalın kaşlarını kaldırdı ve iki kadehi indirmek için arkasını döndü. "Öyle mi?" diye sordu.

Beckett yutkundu. "Evet."

"Bunu bilmiyor gibi görünüyor," diye düşündü Raj. Her bardak için biraz toplarken buz dağıtıcısının sesi yükseldi. Sonra Raj bardakları doldururken suyun tıslaması.

Beckett, "Bu devam eden bir çalışma," diye açıkladı. "Bu çok uzun ve karmaşık bir hikaye."

Raj, Beckett'ın önüne bir bardak koydu. "Yoluna çıkmamdan mı korkuyorsun?"

Beckett yüzünü buruşturarak cevap vermek için dudaklarını araladı, ama-

"Bana anlattığına göre, sen ve Jack bunu kendi başınıza fazlasıyla başarıyorsunuz. Benim yardımına ihtiyacınız yok."

Beckett kaşlarını çattı ve öne doğru eğildi. "Ne söyledi?" Raj omuz silkti. "Bir önemi var mı?"

Evet, aslında oldukça önemliydi. "Öyle. Eli ve Jack birbirlerini seviyorlar, sadece bunu göremeyecek kadar aptallar."

"Bir hemfikiriz," dedi Raj bardağını yudumlamak için kaldırırken.

Eli, fincanın küçücük kalıyordu. "Eli'nin mutlu olmasını istiyorum," diye tekrar denedi Beckett.

Raj, "İki konuda hemfikiriz," diye düzeltti.

Beckett usulca gülümsedi. "Yetişkinler gibi sohbet edemeyecek kadar inatçılar."

Raj, "Birbirlerini uzun tanıyorlar," dedi.

Beckett başını salladı. "Evet, sanırım bu yüzden bu kadar korkuyorlar."

"Peki, burada neyi başarmayı umuyorsun?" Raj bir parmağını Beckett'a doğru kaydırarak sordu.

"Sanırım niyetinin ne olduğunu bilmek istiyorum. Çantan yok mu?" Beckett masum bir tavırla sordu ve dikkatini fincanındaki yoğunlaşma damlasına verdi.

"Benim bir paketim yok," dedi Raj. "Eli'ye söylediğimi sana da söyleyeyim: bekliyorum."

Beckett bakışlarını daralttı. "Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

Raj kıkırdarak, "Eli de aynı şeyi sordu," dedi. "Bu birçok seçeneğe açık olduğum anlamına geliyor. Doğru hissettiren her neyse."

"Yani bir sürüye açıksın, öyle mi?" Beckett sandalyesinde öne doğru eğilerek sordu.

"Eğer uygunsa," diye açıkladı Raj. "Neden?"

"Şey. Eli belli ki senden hoşlanıyor," dedi Beckett alfaya el sallayarak. "Ve sen de açıkça duygularına karşılık veriyorsun. Ama Jack de onu seviyor."

"Nereye varmaya çalışıyorsun?" Raj, sorusunun cevabını zaten bildiğini belli eden bir ses tonuyla sordu.

"Sanırım önerdiğim ... küçük bir ebeveyn tuzağı aksiyonu?"

"Peki bu nasıl çalışıyor? Sanırım yer değiştirirsek fark ederler," Raj.

Beckett gözlerini devirdi, yanaklarına sıcaklık hücum etti. "Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun. Birbirleri hakkında ne hissettiklerini anlamalarını sağlamalıyız."

"Ve...?" Raj sordu.

"Ve belki de bir sürü fikrini kabul edip etmeyeceklerini görmek için. Dördümüzle birlikte."

"Tek bir randevu ve şimdiden toparlanmak mı istiyorsun? Beckett, gururum okşandı," dedi Raj, dudaklarında kıvrılmaya başlayan bir gülümsemeyle.

Beckett suyunu yudumladı. "Evet, . Bu fikir Eli'nin kızgınlığından beri aklımdaydı. Birbirlerine ne kadar değer verdiklerini fark ettikleri anın o an olacağını düşünmüştüm. Ama *her* şey ters gitti ve o zamandan beri hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Ve şimdi de *sen varsın*."

"Ben mi?"

"Evet, sen. Planlarımı bozuyorsun."

"Tamam, Tanrısı. Planlarınızı nasıl tekrar rayına oturtabiliriz?"

Beckett gözlerini kırptırdı. "Var mısın?"

"Tabii ki varım. Eli'den hoşlanıyorum, hem de çok," dedi, dudakları sanki küçük bir sırrı varmış gibi kıvrıldı. "Onun iyiliğini ve mutluluğunu önemsiyorum. Ve eğer buna Jack de dahilse, benim için sorun yok."

"Peki ya ben?" Beckett sordu. "Jack ve ben pazarlıkçı bir çiftiz."

Raj omuz silkti, ama gözleri barın diğer tarafında Beckett'ın çerçevesinin izini sürebiliyordu.

Beckett yakasını düzeltme isteğiyle savaştı.

"Bence dördümüz iyi bir sürü oluruz. Eli mutlu olduğu sürece."

Beckett kadehini kaldırarak, "Eli mutlu olduğu sürece," diye onayladı. Eli mutluydu, Jack de mutlu olacaktı.

Kadehlerin tokuşturulması bir tokmağın patlaması kadar kesindi ve Beckett'ın omuzlarındaki gerginlik azaldı.

"Peki, bunu nasıl yapacağız?"

"Şey. Jack'e bundan biraz bahsederim diye düşündüm. Belki sen de Eli üzerinde çalışabilirsin?"

"Ama nasıl?"

"Bilmiyorum," diye düşündü Beckett. "Jack'e bir ev göstereceğim."

Raj suyunu yudumlarken boğuldu ve dikkatlice yere bıraktı. "Bu senin için çok güzel ama üçüncü randevumuz için Eli'yi ev aramaya götüremem, değil mi?"

"Neden olmasın?" Beckett alay etti. "Şaka yapıyorum. Bilemiyorum. Belki odağımızı sürünün kendisinden uzaklaştırırız ve..." Beckett mırıldandı. "Laser tag eğlenceliydi. Hep birlikte olmak. Belki de vurgulamamız gereken şey budur. Hep birlikte ne kadar iyi olduğumuzu fark ettiğinde belki kendisi de bu sonuca varacaktır."

"Tohumu ekmek için özenle üretilmiş paket anları," diye mırıldandı Raj. "Bence bu işe yarayabilir."

Beckett, "Şimdi kulağa klinik gibi geliyor," diye yakındı.

Raj kıkırdadı. "Grup randevusu olarak ne tür şeyler iyi olur?"

Beckett beynini yokladı ve Raj bardaklarının arasından baktı. "Bira ister misiniz? Bunun biraz uzun süreceğini hissedebiliyorum."

"Evet, lütfen," diye yanıtladı Beckett.

"Grup randevuları. Laser tag... paintball? Hayır, çok şiddet içeriyor." Raj başını sallayarak buzdolabını açtı.

"Anlaştık. Jack'in üzerinde görmek istediğim tek çürük benimkiler."

Raj dönüp iki şişeyi tezgâhın üzerine koydu ve şişe açacağına bile gerek duymadan kapaklarını çevirerek açtı. *Sıcak.*

Raj şişesini ona doğru eğerek, "Kaçış odası," dedi. "Eli laser tag'de kış tekmelemeyi severdi. Jack'ten daha fazla ipucu çözmeyi severdi."

Beckett birasının dudaklarına bir kahkaha bastırdı. "Mükemmel. Gerginlik sona erene kadar onları birbirlerine karşı kışkırtabiliriz."

"Bu konuyu ona açacağım. İkinizi davet etmemin bir sakıncası olup olmadığını sorarım." "Bu... yanlış mı?" Raj sordu. "Onları manipüle etmiyor muyuz?"

"*Pek* sayılmaz," dedi Beckett. "Yani, evet. Onları manipüle ediyoruz, eğer böyle bakmak istiyorsanız. Ama onların iyiliğini düşünürüz."

Raj başını salladı. "Peki, tamam. Gerekiyorsa bu şekilde de bakabilirim. Jack'i özlediğini söyleyebilirim. Onun hakkında çok konuşuyor."

"Aman Tanrım, değil mi?" Beckett birasını tıkrıtyla yere bırakarak sordu. "Jack *sürekli* ondan bahsediyor, ki şu anda bu biraz komik, çünkü onunla ondan daha çok konuştuğuma eminim."

"Evet, ona öğle yemeği falan hazırlıyormuşsun," diye başını salladı Raj. "Bana bundan bahsetti."

İşte bu Beckett'ı duraksattı. "Öyle mi yaptı?"

"Evet. Gerçekten iyi bir aşçı olduğunu söylüyor. Ve iyi bir dinleyici. Sanırım senden hoşlanıyor."

Beckett'ın yanakları yeniden ısınmaya başlamıştı ve soğuk şişeyi yanaklarına bastırmanın işe yarayıp yaramayacağını merak ediyordu.

"Jack'le ona kur yaptığınızı ama bunu bilmediğini söyledim." Başını ona doğru eğdi. "Ama sen kesinlikle biliyorsun, değil mi?"

Beckett iki avucunu da kaldırdı. "Suçluyum. Dürüst olmak gerekirse, romantizme kapılmasından korkuyordum..." Raj'a bir el salladı. "...Sen. Bizi unutmadığından falan emin olmak istedim. Programım uyuşuyor ve bir süredir orada kaldığım için neden olmasın diye düşündüm."

"Peki ya kahve?"

"Oh, bu Jack'in fikriydi. Çok şirin biri olduğunu söylemeliyim."

"Hoşuna gitti, devam et. Daire nasıl gidiyor?"

Beckett omuz silkti. "Oh, yeterince iyi. Artık teknik olarak yaşanabilir durumda. Bu gece orada kalacaktım. Ama sonra Jack'e sürpriz yapmaya karar verdim,

ve son saniyede onun yerine seni gördüm."

"Peki, şimdi ne yapacaksın?"

"Jack ve Eli geceyi evde geçirecekleri için sanırım ben eve gideceğim. Belki bu yakınlık ikisine de iyi gelir."

Raj başını salladı, dudaklarında bir gülümseme seğiriyordu. "Eli'a sen geldiğin için takılamayacağımı söyledim, o yüzden kalabilirsin. Bir sürü olmayı umduğumuza göre, belki bu arada senin hakkında biraz bilgi edinebilirim."

Beckett, "Ben açık bir kitap gibiyim," dedi.

"Kanepe?" Raj mutfaktan çıkıp Beckett'ın yanından oturma odasına doğru yürümeyi teklif etti.

"Elbette," diye kabul etti Beckett. Yapacak başka bir şeyi yokmuş gibi davranıyordu. "Jack'le ne zamandır çıkıyorsunuz?" Raj sordu.

Beckett kanepenin sol tarafına oturdu ve vücudunu Raj'ın rahatça yerleştiği sağ tarafa doğru eğdi. "Birkaç hafta oldu. Biz de seninle Eli gibi tanıştık."

"Tarafından..."

"Sokakta birbirimize rastlamak. Jack geç kaldı ve bir sabah beni devirdi."

"Bahse girerim Eli ondan memnun değildi," diye Raj, dudakları şişesinin kenarında .

Beckett, "Bu yüzden koştuğuna eminim," dedi. "O zamandan beri geç kaldığını sanmıyorum."

"Erken geldiğini söyledi."

"Gördün mü? Yaptığı küçük şeyleri fark ediyor. Keşke onunla konuşsa."

"Belki de şu anda yaptıkları şey budur. Asla bilemezsin," diye araya girdi Raj.

Beckett bakışlarını Raj'a kaldırdı, kaşları çatıldı ve birlikte g÷lmeye başlamaları için tek bir vuruş geçti.

Beckett başını sallayarak, "Evet, doğru," diye alay etti.

"Buraya nasıl geldiniz?" Beckett kıkırdamaları yatıştıktan sonra sordu. "Yeni taşındınız, değil mi? Ama Eli'yi ilk randevunuzda götürdüğünüz o yeri inşa etmek için bir süredir şehirdeydiniz."

Raj, "Birileri araştırmasını yapmış," diye .

"Ben sadece iyi bir dinleyiciyim, senin de nazikçe gibi."

"Eskiden şehrin öbür ucunda, Vine Tower'a yakın bir yerde yaşıyordum, çünkü çok sık şantiyeye gidiyordum. Geçici bir işti ama çalıştığım firma beni o kadar sevdi ki kalıcı bir iş teklif ettiler. Ve şimdi ."

"Ailen de burada mı?" Beckett sordu.

"Eskiden öyleydi. Annem birkaç yıl önce vefat etti ve babamla sadece arada konuşuyoruz."

"Bunu duyduğuma üzöldüm," dedi Beckett, göğsü empatiyle gerilerek. "Ben de ailemle pek konuşmam; hiçbir zaman birbirimize sıkı sıkıya bağlı bir grup olmadık. Jack ve Eli'nin aileleri gibi değil."

"Onlar da birlikte büyüdüler, değil mi?"

"Evet. Aynı mahallede. Jack bana küçükken birbirlerine çok bağlı olduklarını söyledi."

"Biriyle arkadaş olmak için çok uzun bir süre," dedi Raj.

Beckett iç çekti. "Biliyorum."

"Jack... sadece arkadaş olmak mı istiyor?" Raj birasına bakarak sordu.

Beckett başını yana eğdi. "Hayır. Ama Jack Eli'in karşılık vermeyeceğinden korkuyor."

Raj ona bir bakış gönderdi ve Beckett başını salladı. "Biliyorum! Ben de öyle bir surat yaptım! Aptalın teki."

"Eli onun 'bir şeylerin değişmesini istemediğini' söylediğini duymuş," diye bilgi verdi Raj, tırnak işaretleri için parmaklarını kaldırarak. "Yani..."

Beckett'ın gözleri irileşti, kulak misafiri olabileceği konuşmayı hatırlamaya çalıştı. Jack'le ne zaman ilişkilerini konuşuyorlardı da Beckett bunu duymuş olabilirdi-?

"Hayır," diye fısıldadı Beckett. "Sıcaktan hemen sonraydı. Jack'i ona itiraf etmesi için ikna etmeye *çalışıyordum* ama onun karşılık vermeyeceğine o kadar inanmıştı ki... *kahretsin*. Birden çok şey anlam kazandı."

Ertesi sabah onu terk etmesine şaşmamalı. Mümkün olduğunca çabuk fırına dönmek istemiş, büyük bir duygusal değişim karşısında biraz normallik bulmaya çalışmak için kendi içgüdüsel ihtiyaçlarını göz ardı etmişti.

Ama sıcaktan hormonları bozulmuş ve alfalarından uzaklaşmış bir halde Jack'in peşine düşmüş ve onunla tanışmıştı...

Beckett anın içine daldı, bakışları Raj'ın üzerindeydi.

"Her şey çok karmaşık," diye homurdandı Beckett. "Buna hazır olduğuna emin misin?"

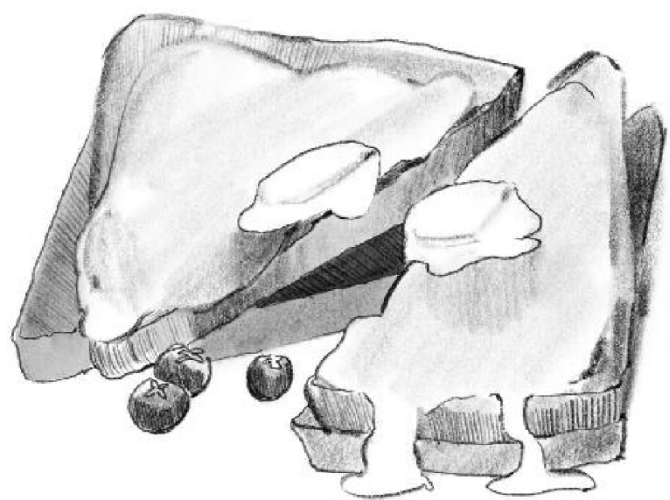
"Eğer hep birlikte yüksek basınçlı kilitli bir odadan kaçabilirsek, her şeyi yapabiliriz gibi hissediyorum. Bu hafta sonu mu?"

Beckett kıkırdarak başını salladı ve bira şişesini uzattı.

"Karışmaya. Bu salakların aşık olmasını sağlayabilir miyiz?"

Raj, "Karışmaya," diye onayladı.

Kaderlerini bir *şingirtıyla* mühürlediler.

28. Tek Başına Birlikte

Eli

"W Raj bu gece ne yapıyor?" Jack sordu.

Eli nefes aldı, omuz silkti ve esrarı Jack'e uzattı. Nefesini verdikten sonra ona Raj'ın söylediklerini anlattı.

"Önceden verilmiş sözler," diye güldü ve başını salladı. "Beckett bana benzer bir şey söyleyen bir mesaj gönderdi."

Eli yüzünü kapatarak, "Yanlışlıkla az kalsın L kelimesini ağzımdan kaçırıyordum," diye itiraf etti.

"Oh, inlediğin şey bu muydu?" Jack ona esrarı uzatarak ve bakışlarını kaçırarak sordu.

"Evet!" Eli ağladı. "Takılamayacağımızı söylemek için beni aradı ve biz vedalaşırken -hâlâ uyanıyordum- bilmiyorum. Ugh," diye inledi ve dumanı ciğerlerine çekti.

"Ne dedi o?" Jack eliyle yüzünün yarısını kapatırken gözlerini kocaman açarak sordu. Gülümsüyor muydu?

Eli bakışlarını ona dikti ve kaçırmadan sigarasını pencereden dışarı üfledi. "Ona şansı vermedim. Ben düzelttim,

sonra da telefonu kapattı."

Jack'in gözleri dalgalanarak kapandı. "Oh, Eli. Neyi düzelttin?"

Eli başını pencerenin çerçevesine çarpmasına izin verdi. "Ezik," dedi cigarayı ona doğru uzatarak. "'Hoşça kal, seni seviyorum' yerine 'hoşça kal, ezik' dedim."

Jack'in dudakları eklemi çekiştiriyor olsa da, onların seğirdiğini gördü.

"Bu gece bize ait olduğuna göre, başka bir ülkeye taşınmama yardım etmeye ne dersin?"

Jack bir kahkaha attı ve başını salladı, dudaklarının arasından dumanlar dökülüyordu. "Hareket etmek zorunda değilsin. Sana mesaj falan attı mı?"

Eli gözlerini devirdi. "Evet. Kazanan gibi hissetmek hoş bir şey."

Bir elini göğsüne götüren Jack, vurulmuş gibi geriye yaslandı. "Lanet olsun, bu çok güzel."

"Biliyorum!" Eli ağladı. "O çok tatlı ve iyi biri ve inanılmaz derecede ateşli, Jack, yani-"

Şimdi hava hafifçe yükseldiğinden, her zamanki gibi rahatça ileri geri konuşuyorlardı.

"Onu gördüm, ahbap. Ve Beckett-"

"Yanakları kıpkırmızıydı, sanki dün geceki lazer oyununda olduğu gibi," dedi Eli, bu anıya gülerek.

"Telaşlandı. Birinden daha kısa olmaya alışık değil. Sanırım bu onu şaşırttı."

Eli eklemi parmaklarının arasında yuvarlayarak parlayan kırmızı uca baktı. "Ve bu seni rahatsız etmedi mi?"

"Ne?"

"Raj'ı açıkça çekici bulduğunu mu?" Korkmadan önce bakışlarının Raj'a kaymasına izin verdi ve firt daha çekmek için kaldırmadan önce tekrar esrara baktı.

"Pfft, hayır. Raj'ı çekici buluyorum. Aynı şey için üzülmem pek adil olmazdı, değil mi?"

"... özel misiniz?" diye sordu.

Jack omuz silkti. "İkimizin de başka insanlarla görüştüğünü sanmıyorum ama bu sadece bir tesadüf; bir kural değil."

"Yani kıskanmıyor musun?"

"Şey..." Jack'in bakışları bir saniyeliğine onun üzerinde durdu ve sonra sıçrayarak uzaklaştı. "Ben olsam öyle demezdim."

Eli cigarayı ona geri uzattı, kafasının iyi olup olmadığını ya da bunu istediği kadar yorumlaması gerekip gerekmediğini merak ediyordu. "Sanırım iyiyim," dedi şüpheyle. Sanki ot gizli bir aşk iksiri türü olabilirmiş gibi. Sonra bunu menüsüne nasıl dahil edeceğini merak etti. Bahse girerim peynir ekmek gibi satarlardı. *Oh*. İşte bunu yapabilirdi. Onlara "sıcak kek" diyebilirdi.

Eli kendi düşüncelerine kıs kıs güldü ve Jack'in bakışlarının kendisine döndüğünü hissetti. "Sorma," dedi, çünkü bir aşk iksiri türünden neden korktuğunu açıklamak çok fazla arka plan hikayesi gerektirecekti.

Konu açılmışken... Eli kahvaltı barına doğru baktı, üzerinde kendisinin ve Jack'in adlarının yazılı olduğu zarf hâlâ duruyordu. "Tahmin et bugün ne geldi?"

Jack doğruldu, başını iki yana sallayarak onun göz hizasını takip etti ve daha dik oturdu. "Oh, kahretsin. Bu-"

"Aile buluşması zamanı!" dedi, battaniyesini silkeleyerek onu almaya gitti.

Çıplak ayakla odanın içinde , sehpanın ve yedek sandalyenin arasından geçerek zarfı aldı ve geri götürdü.

"Geçen yıl ben açmıştım, sen git," dedi Eli, kutuyu ona doğru iterek. Esrarı küçük hava geçirmez kavanozun içinde söndürmüş ve kutuya geri koymuştu.

"Ver bana," dedi ve aldı. Kanepeye geri döndüler ama kalan kokuyu temizlemek için pencereyi açık bıraktılar.

Eli, Jack'in kanepedeki girintisine gömüldü ve bir parmağını zarfın arka tarafına sokup santim santim açarken omzuna yaslandı.

Zarfı masanın üzerine koydu ve mektubu açtı.

"Davetlisiniz -" diye anons etti, "- yıllık Moore + Caldwell aile buluşmasına."

Yer her zaman aynıydı, tarih her yıl takviminde işaretliydi ve yine de Google takvim davetiyesi yerine postayla davetiye göndermek aptalca küçük bir gelenektir.

Sonra Eli tarihe baktı ve gözleri büyüdü. "Hey, bekle, sadece birkaç gün kaldı!"

Jack başını salladı. "Yukarı taşındılar."

"," dedi Eli, ağzını kapatarak ve minder ucuna doğru kayarak. "Bu yıl ne getireceğiz? Ben hiçbir şey planlamadım!"

Genellikle seçtikleri temaya uygun bir şeyler pişirmeye çalışırdı. Geçen sene Hawaii tişörtleri seçmişlerdi, o yüzden

kurabiyeler yapmış ve onları süslemişti. Bu yıl ne yapacaktı?

"Tema nedir?" diye sordu yaslanarak.

"Uh..." Jack mektuba tekrar göz gezdirdikten sonra kıs kıs güldü: "Bu yıl Eli'nin ikinci sınıfını tekrar ziyaret ediyoruz. Gotik giyin."

"Hayır!" Eli ağladı ve davetiyeyi ondan kaptı. "Annem yapmadı," diye sızlandı.

"Kesinlikle ," dedi Jack.

"*Gotik* bir tatlı yapmak zorundayım! Ne oluyor lan?" diye homurdandı ve geri yığıldı.

"Hey, sakin ol," dedi Jack onun iki elini de avuçlarının içine alarak. "Bu konuda endişelenmek için çok zamanın var. Derin nefes al."

Eli nefes aldı ve Jack'in sözlerinin içine işlemesine izin verdi. Jack haklıydı; plan yapmak için birkaç günü vardı ve bu dünyanın sonu değildi.

"Doğru," diye onayladı başını sallayarak. "Tamamen haklısın. Ne yapacağımı planlamak ve bulmak için zamanım var ve muhtemelen tüm malzemeler elimde."

Jack'in dikkati mutfağa ve sonra tekrar ona yöneldi ve kaşlarını salladı. "Kendin görmek ister misin?"

Eli gözlerini devirdi. "Sadece atıştırmak için bir şeyler yapmamı istiyorsun."

"Yani?" Jack sordu. "Dikkatini dağıtır ve belki de buluşma için ne yapmak istediğine ilham verir."

"Tamam, , ," diye inledi Eli, ama onun haklı olduğunu biliyordu.

Onu mutfağa kadar takip etti ve Eli bulabildiği tüm malzemeleri çıkardı. Bir yandan da neleri neleri olmadığını not ediyordu,

un, kakao, kabartma tozu ve mısır nişastası alırken zihninde tarifler arasında gezindi ve-

"Hey, biraz pralinemiz var," diye ekledi Jack kilerden. "Ve... Çikolata parçaları ve minik fıstık ezmesi kapları ve... biliyor musun, aslında, gelip stok yapmalısın. Neye ihtiyacın olduğunu benden daha iyi bilirsin."

Eli kıkırdadı ve Jack'in yanındaki kilere doğru ilerledi.

İkisi bir süre orada durdular ve Eli böyle anlar için ellerinde tuttıkları tüm rastgele malzemeleri ve atıştırmalıkları not etti.

"Tamam, sanırım..." Bakışları şekerlenmiş portakal parçalarına ve açılmamış bitter çikolataya takıldı. Zihninde portakallarla dolu çekmeceyi ve kakao, un ve tereyağına zaten sahip olduğunu biliyordu.

"Portakallı ikolatalı keke ne dersin?" diye sordu. Raj'a da bir tane götürebilirdi.

Jack'in ağızı açık kaldı ve ona baktı. "Bunun için bir tarifi var mı?"

"Şey, hayır," dedi Eli, dudakları düşünceli bir şekilde yana doğru bükülerek. "Yine de bir tane bulabileceğime eminim. Ve eğer her şey başarısız olursa, tadından memnun kalana kadar sana portakal kabuğu rendeletirim."

"Doğru," dedi Jack. "Böylesine önemli bir katkıda bulunabildiğim için mutluyum."

"Hadi ama," dedi ve hızla kalabalıklaşan tezgâha götürmek üzere çikolata ve portakal şekerlerini kapdı.

"Hiç portakallı brownie yemedim," dedi Jack ve ardından bir *gümbürtü* duyuldu. Kadın arkasını döndüğünde Jack girişin hemen yanındaki küçük tezgâhta oturuyordu.

Eli sıırıttı. Orası her zamanki yeriydi.

Orta boy bir portakal ve kabuğunu soyma aleti ile bir kâse aldı ve Jack'in kucağına bıraktı. "Bunu benim için rendele, lütfen - kendine zarar verme."

"Sanırım idare edebilirim," diye karşılık verdi. "Sen sadece sihrini konuşur."

Eli yaptı. İnternette bir tarif buldu ve oldukça yakından takip etti. Tüm ıslak malzemeleri karıştırdığında, Jack portakalın kabuğunu soymayı bitirmişti, bu yüzden kaseyi telefonuyla değiştirdi.

"Sırada ne var?" diye sordu.

Yılların deneyimiyle, sırada ne olduğunu biliyordu. Bu tarifi daha önce hiç pişirmemiş olsa bile, pek çok brownie pişirmişti, yani işe yarayabilirdi. Ama Jack de bir işi olmasını seviyordu ve o da katılabildiğinde daha eğlenceli oluyordu.

"Kakao tozu, kek unu, çok amaçlı un - neden iki farklı una ihtiyacınız var? - ve tuzu karıştırın."

Eli kıkırdadı. "Her un, brownie'nin istediğin gibi pişmesini sağlayan farklı bir şey yapar. Bunu biliyorsun."

"Biliyorum. Neden her fırın ürünü için farklı bir un satmadıklarını anlamıyorum."

"O zaman birden fazla tatlı yapmak istediğinizde elinizde on farklı çeşit un bulundurmanız gerekir. Fırında on farklı çeşit undan oluşan on çuvala ihtiyacımız olduğunu düşünün."

Jack ağzını kapattı. "Tamam, anlıyorum. Konuşmayı kesmeliyim."

"Hayır!" Eli ona doğru döndü ve ölçü kabını ona doğrulttu. Dökmeyi bitirmemişti ve beyaz toz Jack'in kalçasından omzuna doğru bir çizgi halinde yayıldı. Eli dondu kaldı, ağzı açık kaldı.

Jack de hareketsizdi ve beyaz lekeli gömleğine yavaşça baktı.

"Tüh," dedi Eli, öne doğru bir adım atarak ve sanki ona ihanet etmiş gibi ölçü kabına bakarak. "Benim hatam."

"Gömleğimi çıkarmamı istiyorsan, tek yapman gereken sormaktı," dedi Jack.

Eli yutkundu ve bir eliyle gömleğini ensesinden tutup çekerek çıkardı.

Muhtemelen arkasını dönmeliydi ama bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. Eli, Jack'i yıllar boyunca pek çok kez üstsüz görmüştü; bu çok da önemli bir şey değildi. Normalde onun fiziğini mesafeli bir hayranlıkla takdir edebilirdi.

Ama bu, onun sıcaklığını birlikte geçirmelerinden önceydi ve o, ona yaklaştığında ya da ona yaklaştığında karın kaslarının nasıl gerildiğini hatırlıyordu.

-

"*Diyordum* ki," diye başladı Eli, sesi normalden daha tizdi. Tekrar karıştırma kabına doğru döndü. "Sessiz olmana gerek olmadığını söylüyordum. Sandığın gibi aptalca sorular sormuyorsun."

"Oh," dedi Jack usulca. Sonra da güldü. "Şey, şimdi kıyafetlerimi çıkardığım için kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Ne!" diye döndü, yarı yarıya Jack'in mutfaklarında çırılçıplak durmasını bekliyordu. Ama onu rahatlatan şey, Jack'in hâlâ sadece gömleğinin eksik olması ve tezgâhın üzerinde oturuyor olmasıydı.

"Baktırdım," diye alay etti.

Eli gözlerini devirdi, yanakları kızardı ve kâsesine geri döndü.
"Saçmalıyorsun."

"Bayılıyorsun," diye karşılık verdi, sesinde şakacı bir ısırık vardı.

Şüpheyi mırıldandıktan sonra, kuru malzemeleri ölçmeyi bitirirken elleri biraz titriyordu ve onun aptalca sözlerinin ne kadar doğru olduğunu düşünmemeye çalışıyordu.

"Yardım etmek ister misin?" diye sordu ve ona yaklaşmasını işaret etti.

Adam hiçbir şey söylemeden yaklaştı ve kadın kuru malzemelerle dolu kâseyi ona uzattı. "Sadece istediğimde biraz dök."

"Anladım," dedi sessizce, sesi kulağının dibinde gürlüyordu. Ona yer açmak için yana kaydı ve kuru karışımı eklemesini işaret etti. Bir fincan kadarını içine çalkaladı ve sonra Eli karıştırmaya başladı. Her şey eklendikçe hamur daha da koyulaştı, ta ki sadece Kasede çok az kuru karışım kaldı.

"Gerisi," dedi ve elindeki kâseyi onunkine doğru kaldırdı.

Bileği seğirdi ve Eli aniden bileklerinden omuzlarına kadar un tozuna bulandı. Kıpırdamadan durdu ve bakışlarını kâsedan kaldırıp kendisine orantısız ve sevimli bir şekilde sırttan Jack'e çevirdi. "Jack!" diye tısladı.

"Oops. Şimdi sen de tişörtünü çıkarmak zorundasın," dedi. Onun şaka yaptığını biliyordu. Sesinde duymuş, dudaklarının kıpırdanışında görmüştü.

Bir yanı *ne yapıyorsun* diye bağıırıyordu ama bir yanı da Eli karıştırmakabını kenara itip uzanarak tozlu gömleğini çıkarırken yüz hatlarını kaplayan şaşkınlık karşısında düpedüz sersemlemişti.

Altına hâlâ tereyağı yumuşaklığında bir atlet giyyordu, yani tüm önemli yerleri örtölüydü.

Ama onun çıplak teninde dolaşan bakışlarının altında kendini çırılçıplak hissediyordu.

"Doğranmış çikolata ve şeker parçalarını karıştır, neden yapmıyorsun?" dedi ve elini kaseye doğru salladı.

Yutkundu ve browni karışımını kendine doğru çekti, sonunda bakışlarını kızın göğüslerinden ayırdı.

Doğrama tahtasındaki yiyecekleri kâseye döküp karıştırmaya çalışırken kol kasları esnedi.

"Lanet olsun," diye homurdandı, kolları çalışıyordu.

Onu izledi, çırpınıştan memnun olmuştu. "Çok kalın," diye inledi Jack.

Eli kıs kıs güldü. "O da öyle dedi."

"Jack de onunla birlikte güldü ve kek karışımını karıştırmaya devam etti. "Bunu kolaymış gibi gösteriyorsun. Ne tür kaslar taşıyorsun orada?"

"Fırıncı kasları, tabii ya," diye cevap verdi, lavabodaki kâse ve kapları toplarken.

Jack sonunda tüm lezzetli parçaları birleştirmeyi bitirdi ve Eli kaseyi yağlanmış kare fırın tepsisine itmeden önce kaseye el koydu - dökmek için çok yoğundu -.

Fırına koyduktan sonra Jack mikrodalganın zamanlayıcısını ayarladı. En az çirkin bip sesi çıkaran oydu ve onun fırın zamanlayıcısından nefret ettiğini biliyordu.

"Şimdi sadece beklememiz gerekiyor," dedi Eli. "Evet, sen de bulaşıkları yıkayabilirsin."

"Hey!" Jack sızlandı. "Eğer bir tane daha sararsan, bulaşıkları yıkarım."

Eli istenileni yaptı, pencereyi iterek daha da açtı ve esrarı dudaklarının arasında mutfığa taşıdı, parmaklarındaki kalıntıların tozunu aldı ve ellerini yıkayana kadar Jack'i kenara itti.

Düğmeye bir fiske tepedeki fanı açtı ve esrarı yakarak dumanın ızgarada kaybolmasını izledi.

"Ver bana," dedi Jack ve dudaklarını öpecekmiş gibi büzdü.

Eli kıkırdadı ve onu dudaklarının arasına yerleştirdi, çekmeden önce ucu parlak turuncu renkte parlayarak ondan çekmesini izledi.

Pişirme heyecanı sırasında azalmış olan kafası yumuşak bir dalgayla geri döndü ve tezgâha yaslandı, sıra Jack'e geldiğinde itaatkâr bir şekilde esrarı ona uzattı. Dudakları her vuruşta parmaklarına değiyor ve her seferinde nefesi kesiliyordu.

"Bulaşık yıkamakta çok yavaşsın," diye yakındı. "Ben çoktan bitirdim," dedi, kısmen tütsülenmiş sigarayı göstererek.

"Bir tane daha?" Jack sordu ve Eli oturma odasına çekilmeden önce bir nefes daha çekmesine izin verdi.

Sigarasını paketleyip camdan dışarı üflemeden önce son bir nefes daha çekti.

Mutfığa tekrar girdiğinde adımları sadece biraz duraksadı ve Jack'in bulaşıkları bitirirken sırtındaki ve omuzlarındaki kasların hareketini izledi.

Kendini silkeleyerek alfaya ısıracaktı gibi yaklaştı - ısırmayacaktı - ve bulaşık bezini tezgâhtan çekip aldı.

"Kuruyacağım. Eminim ben de senden önce bitiririm," diye alay etti.

"Bu sadece benim cömert bir aşık olduğum anlamına geliyor," dedi Jack ve Eli başını yana eğerek sözlerini bir kez daha gözden geçirdi.

bağlam-

"Ah, Jack" diye azarladı ve havluyla ona vurdu.

"Hey, bunun içine girdin," dedi ve kendini havlunun bir başka tokadından korudu.

Kadın sırttı, sadece bir iki adım geri çekildi ve havluyu ona saplamak niyetiyle sardı.

Jack kelimeyi uzatarak, "Hayır," diye uyardı. "Yesss," diye karşılık verdi Eli.

Jack lavabonun püskürtme başlığını kaldırdı ve kadın dondu kaldı.

"Yapamazsın," diye cüret etti. "İçeride olmaz."

Dışarıda serbest bırakılan çocuklarken birbirlerini su hortumlarıyla kovalamış olabilirler ama artık birer yetişkindiler. Faturalarını ödeyen ve bir iş sahibi olan.

"değil mi?" diye meydan okudu.

Eli gözlerini kıstı ve Jack'in sırtışından parmağını tetiğin üzerinde tutuşuna doğru kaydırıldı.

Eğer şimdi teslim olursa, muhtemelen bunu bir süre kafasında tutacak ve sonra tekrar birlikte sigara içtiklerinde unutulacaktı.

Ama onunla eğleniyordu ve bunun bitmesini istemiyordu ve Jack blöf yapıyor olmalıydı.

Belki de onunla ne kadar aptalca eğlendikleri içindi, tıpkı bir ateşi paylaşmadan önceki hallerine benziyordu, birlikte büyüdüklerini, başlarını belaya soktuklarını anımsatıyordu.

Her neyse, havlunun her iki ucunu da gergin bir şekilde çekti ve bir eliyle Jack'e doğru uzatarak gerginliği serbest bıraktı.

Hedefine isabet ettirdi ve Jack sıçradı, ardından ılık bir su hücumu onu ıslatıyordu ve ikisi de ağızları yere düşmüş bir halde mutfakta duruyorlardı.

"Tanrım, lanet parmağım kaydı, Eli! Yemin ederim," diye haykırdı.

Saçları fayansa damlıyor, vantilatörün ve akan suyun gürültüsü arasında kayboluyor, Jack de su kesilene kadar ona vuruyordu.

Vantilatöre uzanıp onu da kapattı ve *sonra* yere çarpan suyun şıptısını duydu ve kıkırdamaya başladı.

"Az önce bana sprey sıkmadın!" diye kahkahalar arasında mırıldandı.

Jack çılgına dönmüştü, temiz bir havlu almak için çekmeceleri açıyor, sonra da yüzünü avuçlayıp yanağına dökülen saç tellerini okşuyordu.

"Endişelenmeyi bırak," dedi, "kızgın değilim."

"Kendimi kötü hissediyorum, sana *gerçekten* sprey sıkmak istememiştim," dedi, sesinde bir sızlanma . "Blöf yapıyordum."

"Biliyorum," dedi Eli gururlu bir sırıtışla. "Sana inanıyorum." Eli havluyu boynundan aşağı doğru çekerek bakışlarını daha da aşağı indirdi ve Eli'nin boğazına bakarken gözlerinin kararmasını izledi.

Raj'ın iz bıraktığı yer.

Bakışlarını tekrar yukarı kaldırmadan önce yutkunurken boğazı düğümlendi.

Onunkinin üzerinden sekti ve Eli'nin nefesi geri dönerken kesildi. Jack çılgınca kurulamayı bıraktı, elleri kızın omzunda ve yanağında hareketsiz kaldı ve-

Sonra Jack başını eğdiği için o da başını yukarı kaldırdı ve sonra-

Dudakları buluştu, bir kez sürtündü, sonra durdu, diğerinin *dur* ya da *hayır* demesini bekledi. Onun düşüncelerinin de kendisi gibi bir kararsızlık ve arzu seli olup olmadığını merak etti.

Ama aklındaki son kelime *hayırdı* ve aralarındaki mesafeyi tekrar kapattı.

29. New Times

Jack

gürlüyordu, sessizliği yırtan devasa gürültü patlamaları-

Hayır, bekle. Bu sadece Jack'in nabzıydı.

Çünkü Eli onu *öpüyordu*.

Zihni, *nihayet kutsal bok* ve *tanrının* ötesine geçemedi.

Artık nemlenmiş olan havlu yere düştü ve Jack Eli'nin yüzünü kavrayarak onu kendine doğru çekti. Dudakları aynı anda ayrıldı ve Jack ellerinden birini kızın pembe saçlarında gezdirerek saçların parmaklarının arkasına ve bileğinin etrafına dökülmesine izin verdi.

Eli ona sarıldı, narin elleri pazularının etrafında kıvrıldı, tırnakları batmaya ramak kalmıştı.

Öpüşme derinleşti ve Eli'nin elleri dolaşmaya başladı. Önce kollarını yukarı kaldırıp omuzlarını sıktı, sonra da önünden aşağıya, göğüs kaslarının üzerinden geçerek karnının üzerinde düzleştirdi.

Karın kasları kızın dokunuşuyla gerildi ve ellerini kızın saçlarında sıkarak hafifçe çekiştirdi. Bu ondan bir inilti çıkardı, döküldü

dudakları ve dilleri arasında. Jack bir elini onun saçlarından ayırıp beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Kadın onu daha da kendine çekti, parmakları sırtında geziniyordu ve Jack onun kendisine karşı sertleştiğini hissettiğinden emindi.

Bir yanı diğer ayakkabının düşmesini, kızın geri çekilmesini ve her şeyin bir hata olduğunu iddia etmesini bekliyordu.

Ama onu öpmek şimdiye kadar yaptığı tek doğru şeymiş gibi geliyordu.

Sert nefesler almak için öpüşmeye ara verdiklerinde bile geri çekilmedi. Parlak mavi gözleri adamın dudaklarına dalmadan önce onun üzerinde gezindi ve sonra tekrar öpüşmeye başladılar. Geri çekildi, elleriyle adamın kalçalarını kavrayarak onu da yanına çekti.

da onu takip etti ve kız tezgâha çarpana kadar bekledikten sonra parmaklarını kızın saçlarından çekerek yüzeye çıkmasına yardım etti.

Kadının bacakları adamın kalçalarına dolandı ve adam aniden kadının kalçaları arasında sıkışıp kaldı, öpüşürken gövdeleri birbirine çarptı.

Dokunuşunu köprücük kemiğine doğru kaydırды ve avucuyla boğazının dibini çerçeveledi. "Bu ondan mı?" diye sordu ve başparmağını morluğun üzerinde gezdirdi.

Kızın nefesinin avucuna sıkıştığını hissetti. Sonra başını salladı.

Jack hırlayarak tekrar ağızını aldı, zihni Eli ve Raj'ın birlikte olduğu görüntülerle doluydu. Kıskançlık başını ama onu itti.

Eli'ı öpen, parmaklarının altında onun nabzını hisseden oydu.

Düşünceleri Eli'dan başka bir şeyle dolmadı, onun tatlı kokusu etrafını sarmıştı, çökmekte olan çikolata ve vişne, pişmekte olan kekleri bastırıyordu.

Neresine dokunacağına karar veremiyor, her şeyi aynı anda istiyordu. Kızın teninin sıcaklığıyla karşılaştı.

bel bandını ve giydiği küçük atletin eteklerini okşadı. Eli'den her zaman daha iri olmuştu ama eli boşluğu doldurana, serçe parmağı bel bandını okşayana ve başparmağı kolsuz bluzun eteğiyle oynaşana kadar bunu hiç hissetmemişti.

"Bu küçük giysiyi kim icat etti?" diye mırıldandı ve etek ucunu çekiştirerek aşağıya baktı ve boncuklu meme uçlarının kumaş üzerinde belirginleştiğini gördü. "Umarım yastıkları her zaman soğuktur, ne tarafta olursa olsun."

Eli bir kahkaha attı, bakışlarında son derece sevecen bir şey vardı ve Jack'in nefesi daraldı.

Ama sonra kemerini çekiştiriyor, düğmeyi çözüyor ve pantolonunu kalçalarından aşağı indirmeye çalışıyordu. "Çıkar," dedi ve onu tekrar öptü.

"Evet, tamam, hallediyorum," diye geveledi ve Eli onun dudaklarına bakarak güldü.

Jack pantolonunu karıştırdı, kalçalarından aşağı itti ve ayaklarıyla çıkardı, yana doğru tekmeledi, nereye gittiği umurunda değildi.

Jack ellerini tekrar Eli'nin beline koydu, şimdi mutfaklarında tamamen çıplaktı.

"Beni burada azgın bir aptal gibi bıraktığın kısım bu mu?" diye sordu, dudakları onunkilere doğru kıvrılırken.

Eli ona baktı, başını sallamadan önce gözleri bir an ciddileşti. "Hayır," dedi ve ellerini onunkilerin üzerine koyup yukarı, Jack'in gömlek sayılabilecek kadar kumaştan yapıldığını düşünmediği gömleğinin altına doğru sürükledi.

"Oh, Tanrı'ya şükür," diye inledi ve kız dudaklarının kenarını yalayınca dudaklarını araladı.

Eli göğüslerini avuçlarken meme uçları adamın avuçlarını sıyırdı ve Eli sırtını adama yasladı.

Jack'in siki zonkluyordu ve aniden tekrar burada onunla birlikte olduğuna, Eli'ye dokunduğuna ve tadına baktığına inanamadı.

Göğsünü yoğurdu, göğüs uçlarını orta ve işaret parmakları arasında çerçeveleyerek alay etti.

Ellerini tekrar adamın beline doladı ve ona doğru bastırdı, adamın siki vücutları ve eşofmanının malzemesi arasında sıkışmıştı ve adam alternatifini fark ettiğinde çok daha az rahattı.

Jack, serçe parmakları bantla kızın sıcak teni arasına girene kadar ellerini kızın kalçaları üzerinde gezdirdi.

"Alabilir miyim?" diye sordu, nefes almak için ayrılırken.

Eli başını salladı, alt dudağı onunkine sürtünerek hareket etti.

Jack avuçlarını kızın pürüzsüz kalçalarının üzerinde kaydırды ve her santiminde pantolonunu aşağı itti. Kadın kalçalarını yukarı kaldırdı ve Jack kalçalarına dolanan kumaşı sıkıştırıp çekmeden önce onu son bir kez açgözlüce sıkarak serbest bırakmak zorunda kaldı.

Bacaklarından aşağı itti ve yere düştüklerinde yana doğru tekmeledi, başını kaldırırken bir elini tezgâha dayadı.

"Uygun," diye mırıldanarak dizine bir öpücük kondurdu.

Jack'e bakarken gözleri yarı kapalıydı. Jack, kız bir elini kaldırıp saçlarının arasından geçirirken onun dokunuşuna doğru eğildi ve dudaklarını kızın teninde gezdirdi.

Kalçalarını araladı ve Jack iç kısmına doğru burnunu soktu. Diğer elini arkasına dayamıştı, avuç içi tezgâhta düz duruyordu.

Ona yer açmak için bacaklarını daha da açtı.

Adam yaklaştıkça kadının kokusu kabarıyor, uyarılmışlık hissi artıyordu; kollarını kadının kalçalarının üstünden kaydırıp belini kavradı ve onu ağzına doğru eğdi.

"Evet, tamam, tamam," diye mırıldandı Eli ve Jack başını kaldırıp ona baktı, nefes almaktan başka bir şey yapmadığı halde yüzündeki şaşkın ifadeyi yakaladı.

Onun da bunu en az kendisi kadar istediğini, hatta belki de ateşi çıktığından beri bunu özlediğini fark etti.

Bu düşünce onu vahşileştirdi ve kadının yarığına doğru bir şerit yaladı.

Kadının eli adamın saçlarını çekiştirdi ama adam umursamadı bile, dilinin ucunu kadının kalbine soktu.

Kadının uyarılması adamın damağında bal gibi tatlıydı ve adam bunu klitorisine doğru yaydı. Kalçalarının başının etrafında gerilmesinden, parmaklarının saçlarında sıkışmasından bunu çok iyi yaptığını anladı.

Ama onun iniltilerini de kulağında duymak istiyordu, bu yüzden yavaş ve ağırdan aldı, arzunun ona sinsice yaklaşmasını istiyordu.

Onu en tatlı tatlı gibi yaladı, nefesini kesen noktayı buldu ve dilini üzerinde gezdirdi.

İçinden bir sıcaklık aktı, horoz hareketleriyle ve kendi arzusunun gücüyle müstehcen bir şekilde sallanıyordu.

Jack her saniyesini hafızasına kazımişti; kızın yüzüne çarpışını, elinin saçlarının arasından kayışını. Kalçasını bıraktı ve sağ elini kalçasına götürdü, başparmağını teninin soluk, kremi genişliğinde gezdirdi.

Dudaklarını ve çenesini kapladı ve işi bittiğinde altında lanet bir su birikintisi olup olmayacağını merak etti.

Kirliydi -daha sonra kesinlikle sterilize gerekecekti- ama Jack'in umurunda bile değildi.

Elini yaklaştırdı, onu parmaklarının etrafında hissetmek istiyordu ve dudaklarını ayırmaya başladı, böylece kendine daha fazla çalışma alanı sağladı.

Yüksek sesle ve soluk soluğa iç çekti ve başını tavana doğru eğdi.

"Evet, evet, evet," diye zorlukla nefes vererek ona doğru süründü.

Elini aşağı doğru kaydırarak parmaklarının ucunu kadına değdirdi-

Bip, bip, bip.

Hay sikeyim. Kekler! Jack iniltisini yuttu ve onun yerine gözlerini Eli'a çevirdi.

"Eee?" diye sordu sırtarak. "Yanmadan önce kekleri al, Jack."

Jack, kadının sesindeki meydan okumaya karşılık vermeden önce bir an için ona bakakaldı. Aletinin dışarıda olması, bunu yapamayacağı anlamına gelmiyordu.

Mutfığa geçti, kıcı çıplaktı ve tüm kabadayılığıyla çağrı cihazını bir şaplakla kapattı.

Sonra irkildi ve kalçalarını fiziksel olarak mümkün olduğunca uzak tutarak fırın eldivenini kaptı ve aşağı eğilerek fırını yeterince açtı.

"Dikkatli ol," diye seslendi ve bir bakışta ellerinin ağzını kapattığını, kaşlarının endişeli gözlerinin üzerinde düğümlendiğini gördü.

"Sorun değil," diye söz verdi Jack ve kekleri fırının cehenneminden güvenli bir şekilde çıkarıp kapattı.

Eldiveni geri atmak için çekmeceyi açtı.

"Bekle!" Eli dedi ve Jack dondu kaldı. "O fırın eldivenini oraya geri koyma. Elin içindeydi."

Jack yavaşça ona döndü, kadın parmaklarıyla kabaca işaret etmeden önce endişeliydi.

"Ohhh," dedi kelimeyi . Fırın eldivenini kıza fırlattı ve kız eldiveni havada yakalayıp oturma odasına fırlattı. "Sonra yıkarım," dedi ve geri döndüğünde onu çok daha yakın buldu. "Hm. Sanırım seni böyle seviyorum."

"Ne gibi?" diye sordu.

"Çıplak, emirlerimi yerine getiriyor," diye alay etti.

Jack hırladı ve boynunu ısırarak için eğildi. Kadın kıkırdadı, Jack dudaklarını hedeflerken elleri göğsüne geldi ve kadın onu yine yarı yolda karşıladı.

İçini bir rahatlama kapladı. Verdiği aranın onun fikrini değiştirmesine, bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu anlamasına izin vereceğinden yarı yarıya korkuyordu.

"Belki de bunu mutfakta yapmamalıyız," dedi bir süre sonra.

Jack inledi. "Bunun neresinde doğallık var?"

Eli gözlerini devirdi. "Demek istediğim, eğer kalbiniz gerçekten dikse beni duvara karşı becerebilirsiniz!"

Adam kollarıyla onu sarıp kendine doğru çekerken ve tezgâhın üzerinden kaldırırken çığlık attı. Bacakları kasıldı

Etrafını sardı ve ikisi de ona karşı duyduğu hisle inledi.

"Kaydırak," diye fısıldadı onları koridordaki en yakın çıplak duvara götürürken.

"Bunu söylemene dayanamıyorum," tıslayarak koluna vurdu.

"Doğru ama," diye mırıldandı. "Benim için çok ıslaksın."

Başını geriye doğru eğerken bakışları karardı. "Bu konuda ne yapacaksın?"

Jack inledi, onu tekrar öpmek için başını eğdi ve onun elinin vücutlarının arasına girdiğini hissetti. Kadın bir elini onun etrafında kıvrıp yavaşça okşarken kalçaları dokunuşa doğru itildi.

Beni uyandırma, diye yalvardı. Çünkü tek açıklaması buydu; bu bir rüya olmalıydı. Gerçek hayattaki Eli'in ona bu onuru vermesine, ona tekrar bu şekilde dokunmasına, onu karşısında hissetmesine ve damarlarında hazzın cızırdamasına izin vermesine imkân yoktu.

"Islanan tek kişi ben değilim," diye mırıldandı ve elini adamın ucunun etrafında dolaştırarak prekumu yaydı.

Kadının sözleri karşısında neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu.

"Tanrım," diye tısladı. "Onunla hiç tanışmadım," diye alay etti. "Beni tanıştırmak ister misin?"

Jack onun boğazına doğru inledi, sırf küçük bir velet olduğu için onu cezalandırmak için Raj'ın bıraktığı noktadan orayı ısırdı ve acının ona iyi gelmesini umdu.

Bunun yerine başını ona doğru eğdi ve Jack'in içindeki alfa kükredi.

Onun böyle demek istemediğini, bunun sadece masum bir davet olduğunu biliyordu, ama dişlerini geçirdiğini, onları sonsuza kadar birbirine bağladığını hayal etti ve o-

Tanrım, içinden akıp giden saf *ihtiyaç* gücü yüzünden nefes alamıyordu. Onu göbeğinde çentikledi, kadının kaygan sıcaklığı sikinin başını ve Jack *bekledi*.

yapmasını bekledi -kavrayışını gevşettiğinde inledi, onu hissetmesi için yeterince batmasına izin verdi.

Sonra kadın durdu ve Jack nefesini içine çekerek kalçalarını sabit tuttu.

"Bırak beni," dedi, gözleri yarı kapalı. "Hissetmeme izin ver."

Bu öneri ciğerlerindeki havayı boşalttı. Yavaşça, çok yavaşça, onun duvardan aşağı kaymasına izin verdi, kalçaları onu almak için eğildi. Kız adamın üzerine doğru alçalırken işin çoğunu yerçekimi yapıyordu.

Parmakları Jack'in omuzlarına gömüldü, dudakları aldığı her santimde biraz daha aralandı Jack onu öpmek için başını aşağı eğdi ve her küçük sesini.

Kalçalarının arka kısımları adamın ön kısımlarıyla buluştuğunda başı duvara yaslandı, iniltisi koridorda yankılanmak üzere serbest kaldı ve adamın tamamını içine çekti.

Bulundukları yerde durdu, onu duvara yasladı ve bir süre hareketsiz tuttu.

"Hadi Jack, kımıl da," diye sızlandı Eli.

Ses doğruca sikine gitti, Eli etrafını sıktıkça zonkluyordu. Elleriyle kıcını tutarak onu kaldırdı ve kalçalarını yavaşça geri çekti.

Tırnakları adamın derisini kazıyor, umarım küçük izler bırakıyordu, bunun -yine- gerçekleştiğinin kanıtı.

Boynunu yaladı, kokusu duyularını istila ederken aynı zamanda geri itti. Kadının iç çekişi kulağının yanındaki saçları gıdıkladı, omurgasından aşağı ürperti gönderdi ve kalçalarını biraz daha sert tekmelemesine neden oldu.

Topuğu kışına batarak onu daha fazlası için zorluyordu ve Jack itaat etmekten başka çaresi yoktu.

Her zamankinden daha yüksek hissediyordu ama bunun kısmen içtikleri esrarla pek ilgisi yoktu. Hepsi Eli'ydı, kirazlar, çikolata, tatlı inlemeler ve hevesli dokunuşlar. Daha fazlasının vaadiydi, çünkü onun ateşinden sonra ona bir daha asla böyle dokunamayacağını düşünüyordu.

Ama işte buradaydılar, Eli dişleri ve tırnaklarıyla ona yapışmıştı, bu da her şeyin mümkün olduğu anlamına geliyordu.

Onunla birlikte olmayı seviyordu. Sadece *bunu* değil, sikinin onun içinde olmasını ve kulağında inlemesini de. Ama *bu*, kolay alaylar, mutfak kazaları ve en iyi arkadaş olmak.

Onu seviyorum, değil mi?

Farkına varınca inledi, kalçaları ona karşı kekeledi. "Evet, evet, Jack, hadi," diye sızlanarak ona doğru eğildi.

Elleri adamın omuzlarından yukarı kayarak saçlarına dolandı ve ağzını kendisine doğru çekti.

Dudaklarını açgözlülükle yaladı ve Jack nefes nefese, dilleri birbirine dolanabilsin diye dudaklarını ayırdı. Onunla buluşmak için eğildiğinde, tutuşunu ve açısını ayarladı ve Eli titremeye başlamadan önce bir anlığına kıpırdamadan durdu.

Onu ısırды, dudakları acıdı, sonra onu tekrar öptü ve acısını dindirdi. Ve sonra adam onun içine girerken küçük bir inilti çıktı. Bir diğeri ağzında boğulurken, onun dilinden çıkan şeker gibi tatlı sesi tattı.

Jack kalçalarını sallarken onu duvara yasladı, zevk bir cızırtıyla omurgasına yerleşti. Kadından gelen ve her biri bir öncekinden daha çaresiz olan sesleri becerdi.

Aralarında yapışkan bir sıcaklık oluşmuş, onları birbirlerine yapıştırmıştı ve Jack onları bırakmak istemiyordu. Asla.

Dişlerini geçirdiğini ve aralarında bir bağ oluşturduğunu hayal etti. Onu etkiledi, o kadar hararetiydi ki bunu *görebiliyor*, neredeyse hissedebiliyordu.

Tanrım, ilk seferin yoğun olduğunu düşünmüş, bunu sıcaklığa, feromonlara bağlamıştı. Ama şimdi bile ona doyamıyor gibiydi. Kız onun kollarındaydı, adam onun içindeydi, ama daha da fazlası olabilirlerdi ve şimdi bu düşünce aklına geldiğine göre *onu* sıkı sıkıya, kuduzca tutuyordu.

"Eli, lanet olsun-" diye inledi adam ve kadın başını salladı, dudakları dağınık bir şekilde onunkilere kayıyordu.

"Jack," diye soludu, adam tekrar içine girdiğinde nefesi kesildi. Etrafında sıkıca sıkılmıştı ve her itişte dudaklarının arasından sızlanmaları dökülüyordu.

Jack duruşunu düzeltti ve kalçalarını, kızın klitorisini kendisine doğru çekecek şekilde yuvarlayarak, kızın kollarında sanki vurulmuş gibi hareketsiz kalmasını sağladı.

Başı duvara çarptı ve Jack onu takip etti, dudakları acele ve çaresizlik içinde beceriksizce birbirine karıştı.

O zaman onlar için her şeyin ne kadar farklı olduğunu fark etti. Beckett'a söylediği şey... aptalcaydı. Jack aptaldı. Her şey çoktan değişmişti. Hiçbir zaman şu anda olduğundan daha farklı olmamışlardı ve Jack şu anda bunun böyle kalmasından başka bir şey istemiyordu.

Jack Eli'ı *seviyordu* ve bundan geri dönüş yoktu. Bunu istemekle aptallık etmişti.

Tırnakları adamın kafa derisine, omuzlarına battı ve kadın tekrar adamın ağzına doğru inledi.

"tatlım," dedi Jack, sesi alçak ve sertti.

Ona baktı, gözleri yarı kapalı, dudakları ayırık, başını salladı. "İstiyorum, istiyorum-"

yüz ifadesi buruştu.

Jack itişlerini yavaşlattı, derinleştirdi, klitorisine sürtündü. Düğümü şişmiş, her içeri kayışında onu dürtüyordu. Kadının etrafını sıkıca sardığını, kalçalarının kendi uyarılmışlığıyla kayganlaştığını hissedebiliyordu. Kalçaları her seferinde bir şaplakla buluştu ve Jack zevkin onu yakmasına izin verdi.

"İstiyor musun- yapabilir miyim-" Jack inledi ve Eli başını salladı, daha yüksek sesle sızlanıyordu ve komşularının onları duyup duymadığını merak etti. Sonra gerçekten umursamadığına karar verdi.

"Lütfen, , ," diye mırıldandı, tırnakları adamın omuzlarını ısırdıktan sonra kollarını aşağı doğru sürükledi. Sanki nereye dokunmak istediğine karar verememiş ve kolu tekrar boynuna dolandı, kalçaları düğümünü kovalamak istercesine ona doğru kıvrıldı.

"Kahretsın, tamam, tamam," dedi, parmakları kalçalarını kazarak onu hareketsiz tuttu. Ona çarptı ve onu daha derine iterek tutuşunda kıpırdandı.

Jack içeri bastırırken bir inilti yuttu, düğümü onu gererken dudağını ısırdı.

"Hayır, hayır, bırak çıksın," diye nefes nefese mırıldandı Eli ve onun dudaklarını öptü.

"Kendini çok iyi hissediyorsun," diye boğulmayı başardı Jack. Kadın onun düğümünü alırken.

Adam kalçalarını dürttüğünde, kendini onun içine sürttüğünde, kadın ona karşı ürperdi ve bir çığlıkla boşalırken başı duvara çarptı.

"Bunu yapmaya devam et," diye bağırды, onun etrafında spazm geçirirken ona yapıştı.

İtaat etmekten başka çaresi yoktu. Jack hareketi tekrarlayarak tüm omegaların sahip olduğu tatlı noktayla alay etti. Kadın Jack'in kollarında sarsıldı ve Jack, kadın haykırmadan önce onun ağzını aldı.

Bunun yerine çığlıklarını onun diline bıraktı, ona yeniden sarıldı ve kollarında, sikinin etrafında titredi.

"Bu çok iyi," diye Eli. "Çok iyi hissediyorsun."

Övgüden mi yoksa onu uyarırken başka bir orgazma doğru yuvarlanmasından mı bilmiyordu, kolları körüklüyordu.

" bu," diye nefes aldı.

Alev aldılar ve yanmaya karşı bağışıklığı yoktu, midesi kasılırken omurgasındaki ısı alevlendi. İniltisini bastırmak için onu tekrar öptü, dudakları içinden geçerken özensiz bir şekilde fırçaladı. İçine boşaldı, onun hala etrafında sıkıldığını hissetti ve yardım edemedi ama kalçalarını nazikçe ona doğru yuvarladı, düğümünü ve onun içindeki salınımını karıştırdı.

Sesi azalsa bile nabzı hâlâ gümbür gümbür atıyordu ve alnını Eli'inkine bastırdı.

"Kanepe mi?" diye sordu.

Kız kıkırdayarak başını salladı ve Jack onu duvardan çekip kanepeye doğru yönlendirirken onu sıkıca kavramaya devam etti.

"Oturacağım," diye uyardı ve kendini yavaşça indirmeye çalıştı. Yerçekimi onlara karşı işliyordu ve bu hareket onun içindeki düğümü sarsarken Eli'nın nefesi kesildi.

"Bebek yine gelecek mi?" diye alay edince Eli gözlerini devirdi. "Beni suçlayamazsın, değil mi?"

Jack sırtıtarak onun kalçalarını kavradı ve onu kucağında kaydırđı, zevkin ona tekrar vuruşunu izledi, gözleri yarı kapalıydı.

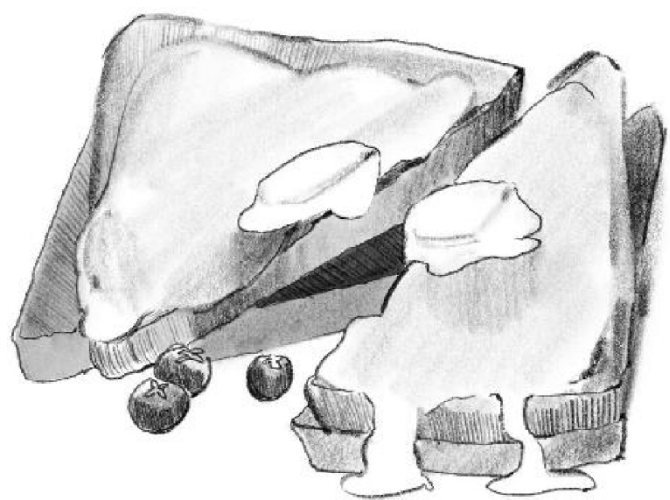
Yapabilse onu bütün gece burada tutacak, düğümüne kilitleyecek ve gün doğana kadar gelecekti.

"Ben-" *sana çok aşığım*, demek istedi.

"Hmm?" diye sordu usulca, bir eli saçlarının arasına kafa derisini kaşırken.

Ama Jack söylemek istediklerini dile getirip getiremeyeceğini bilmiyordu. Yeterince cesur muydu?

"Sana bir şey söylemek istiyorum," diye başladı.

30. Sonunda

Eli

E Li'nin yüz ifadesindeki tereddütü görünce göğsü gerildi. Onun dokunuşundaki yumuşaklığı hissetti ve sarsıldı. Sanki vücuduna geri çarpmış, sis dağılmış, pembe gözlükleri kırılmış gibiydi.

O ne yapmıştı?

Jack'le yatmıştı! Yine yatmıştı! Ateşin dışında! Oh, hayır. Oh, hayır, hayır, hayır.

İşte bu kadar. Jack ona sadece arkadaş olmak istediğini söyleyecekti.

Ve Eli-

Tam konuşacakken elini adamın ağzına kapattı. "Yapamam," dedi usulca, kalbi ikiye . "Bunu yapmaya devam edemem."

Kaşları çatıldı, gözleri büyüdü.

Eli kendine lanet okudu, keşke onun düğümüne hapsolmasaydı, keşke bu konuşmayı kaçış olmadan yapmasalardı. Zevk ipleri hâlâ onu çekiştiriyor, adamın etrafında sıkışmasına neden oluyordu ve bu yüzden yüzü *alev alev yanıyor* olmalıydı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, elinin arkasında boğuk bir sesle.

"Rol yapmak," dedi aniden kuruyan dudaklarını ıslatarak. "Bu sıradan bir *şeymiş* gibi davranmaya devam etmek istemiyorum." Gözleri doldu, yaşlar akmaya başladı ve gözlerini Jack'in omzuna çevirdi. "Sıcaklığım hiçbir şeyi değiştirmemiş gibi davranmaya devam etmek istemiyorum. Biz sadece *arkadaşız*, Jack."

Çünkü şimdi, oldukları gibi birbirlerine kilitlenmişken, her şeyin *farklı* olduğu hiç bu kadar açık olmamıştı. Geri dönüş yoktu; rol yapmanın bir faydası yoktu.

Böyle hissettiğinde değil, göğsünde çok büyük.

Eli'nin bakışları sonunda onunkilere kaydı. "Sana aptalca aşığım," diye itiraf etti, bir damla gözyaşı döktü ve başını salladı. "Sen tanıdığım en sinir bozucu alfasın ama benim için çok şey ifade ediyorsun. Ve bunun her şeyi mahvedeceğinden çok korkuyorum-" Eli durakladı, elini dudaklarından bırakarak uzaklaştı ve vücutlarının arasına baktı, hiçbir şey göremeyeceğini biliyordu ama yine de anlamsız harekete karşı koyamadı. Hissettiğine yemin edebilirdi...

"Az önce... seğirdin mi?" Eli başını kaldırıp ona bakarken Jack'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Ben *ağlarken mi?!"* Eli gözyaşlarını silerek bağırdı.

"Hayır, hayır, hayır," diye mırıldandı Jack ve başını onun elinden çekerek salladı. "Ağladığın için değil! Çünkü-" diye inledi ve başını kanepeye doğru eğdi.

Eli kollarını kavuşturdu, Jack'in kucağında düğümlenmiş, çıplak, dik dik bakarken ve göğsü ağrırken sahip olduğu azıcık saygınlığı koruyordu.

Başını kanepeden o kadar hızlı ki irkildi ve ağzından kaçırmadan önce gözlerindeki parıltıyı fark edecek zamanı ancak bulabildi,

"Çünkü ben de sana aşığım!"

Eli durdu, gözlerini kocaman açarak ona baktı. Kendi kalbi de hızla çarpmaya başladı. "Ne?"

"Öyleyim," dedi, daha sessiz. "Ben de rol yapıyorum. Ve bu berbat bir şey."

Elleri kızın yanlarında gezinerek yüzünü kavradı. Onun ilgisinin odağı olmak, katı ve sıcak, güneş ışığı gibi bir şeydi. "Bununla çok mücadele ettim çünkü... çünkü senin aynı şekilde hissetmemenden çok korktum. Sahip olduğumuz şeyin senin için sadece sıcakta var olmasından korkuyordum." Bakışları boğazına kaydı, gözlerinde tereddüt parladı. Eli hâlâ nefes alamıyordu. Bayılacak mıydı? "Sonra sen Raj'la tanıştın ve işler ciddileşmeye başladı, ben de şansımı kaçırmış olabileceğimi düşündüm." Kıkırdadı ama sesi mizahi olmaktan çok uzaktı. "Düşünsene, bunca yıldır birlikteyiz ve ben tek şansını kaçıırıyorum-"

"Beni seviyor musun?" diye .

Jack'in ela gözleri elektriklenmişti, bakışlarını onunkilere dikti. "Evet, seni seviyorum."

"Ama sen dedin ki..." Sözünü yarıda kesti ve bir hışımla onun omzuna vurdu. "Neden Beckett'a hiçbir şeyin değişmesini istemediğini söyledin? Arkadaş kalmak istediğini mi?"

"Ah!" diye yakındı omzunu ovuşturarak. Sonra sesi sakinleşti ve şöyle dedi: "Çünkü panikliyordum. Farklı biliyordum ama kötüye gideceğinden korkuyordum.

-" şey olmamaktansa senin arkadaşın olmayı tercih ederim." Bu düşünce bile kalbinin sıkıştığını hissettiriyordu.

"Bana aşık mısın?" diye açıkladı, kollarını onun boynuna doladı, göğüslerini birbirine bastırdı, gözlerini ona dikti

daha yüksek bir bakış açısı.

"Sana aşığım," dedi usulca.

Eli'nin gözleri tekrar yandı ve bulanıklığı kırıştırarak uzaklaştırdı. "Bu gerçekten iyi," dedi başını sallayarak, sesi titriyordu. "Çünkü sanırım sen iyisin."

Aleti tekrar içinde kıpırdandı ve dudakları kıvrıldı.

"Beni istiyorsun," diye şarkı söyledi. Kendini hafif ve çarpıntılı hissediyordu ve neredeyse buna güvenemiyordu. Bunca zaman, bunca *istekten* sonra Jack'e gerçekten inanamıyordu.

"Bu bir sır değil," diye karşılık verdi ve kalçalarını kavradı. Eli kendini destekledi ama adam onu hâlâ şişmiş olan sikinin üzerinde sallarken Eli'nin omurgasında bir ürperti dans etti.

Tanrım, Raj haklıydı! Kıskançlık işe yaramıştı, tıpkı söylediği gibi.

Raj. Kahretsin. Eli'nin hâlâ bir sırrı vardı. Oldukça büyük .

"Sana söylemeliyim, muhtemelen söylemeliyim-" dedi, ellerini onun ellerini örtmek için bırakarak. "Raj bana gerçekten kur yapmıyor."

Jack durdu, ağız açık kaldı. "Ne, şimdi mi?"

Eli gözlerini kaçırarak sinirli bir şekilde güldü. "Evet. Tanıştığımızda Beckett'a söylediklerin yüzünden çok üzülmüştüm. Bu yüzden seni... kışkırtmak için bir plan yaptık," diye itiraf etti yüzünü kapatarak.

"Ah, tatlım," diye mırıldandı Jack, ellerini nazikçe çekerek. Kızın yüzü yanıyordu. "İşe yaradı," dedi ve kalçalarını kaydırarak onu tekrar düğümünün üzerine itti.

Eli nefesini tuttu ve ona doğru eğildi. Bakışları kızın göğüslerine kaydı ve artık elleri onu tutmadığına göre her ikisini de avuçladı.

onları. Sertleşmiş meme uçları adamın avuçlarına ve bir iniltiyi yutarak dudağını ısırdı.

"Hayır, hayır, ne de olsa bu dürüstlük saati; izin ver seni duyayım," dedi, dudaklarına doğru konuşmak için eğilerek.

Başını salladı, ağızları hareketle zar zor temas ediyordu.

"Sana inanamıyorum - kahretsin, sen kesinlikle benim için mükemmel bir omega'sın," diye nefes aldı.

Orgazm ona doğru yaklaşıırken, iniltisinin kaçmasına izin verdi.

"Ben senin omega'n mıyım?" diye sordu, kalçaları sarsılarak ona doğru kayarken.

"Evet. Sen benimsin," diye homurdandı, sesi alçak ve derindi. Parmakları meme uçlarını nazikçe kıştırıp yuvarladı ve içini sıcaklıkla çarptı.

İçinde bir dalga oluşmuştu ve kalçalarını onu kovaladı. Zevk çok iyiydi, neredeyse çok sıcak olan alaycı bir sıcaklık.

Jack onun kalçalarını kavradı ve ritmini sürdürdü. "Utanma," diye pis bir sesle ve kadının amını sıkan aç bir bakışla mırıldandı.

"Çok kıskandım," dedi Jack ona sürtünerek. "Randevunuzda sizi takip ettik, yani planınız işe yaradı diyebilirim. Yani, seninle çıkması için birini tutmak biraz-"

"Onu ben işe *almadım*, Jack!" Eli karşılık verdi ve gözlerini devirdi.

Kıkırdadı, sesi derin ve sıcaktı ve Eli onu göğsünde hissedebiliyordu.

Jack, "Lanet olası işaretiyle ortaya çıktı," dedi, bakışları kadının boynuna kaydı.

Eli başını eğerek Raj'ın teninde bıraktığı kırmızımsı çürüğü gösterdi. Jack'in ellerinin belinde sıkıştığını hissetti, sonra ellerinden biri boğazını kavradı, başparmağı boynunun sağ tarafındaki, neredeyse omzunun kıvrımındaki izin üzerinde gezindi.

Eli nefesini verirken nefesi titriyordu, neredeyse uyarılmışlığının gücüyle titriyordu.

"Ona bunu yapmasını ben söyledim," diye nefes aldı Eli. Jack'in gözleri karardı. "Ne olduğunu anladığında yüzündeki ifadeyi görmek istedim. *Sen* olmadığını."

"Aptalın tekiydin," diye homurdandı Jack ve bu ses kadının tüylerini diken diken etti. Jack ona yaklaştı, sonra daha da yaklaştı, ta ki kadın artık ona odaklanamayana kadar. Burnu onun kine değdi, boğazına dolanan eli onu kendine çekti. "Sen benimisin."

"Ben senin omega'n mıyım?" diye tekrar sordu, çünkü bu gerçek olamayacak kadar iyiydi. Bunca zaman sonra mı?

"Evet," diye tısladı adam ve kadın adamın kalçalarını sallama şeklini görünce nefesi kesildi.

Başparmağı diğer alfanın morluğuna battı ve acının ısırgı kadının ürpermesine neden oldu.

"O zaman ," diye meydan okudu ona, nefesi kesilmiş bir halde.

Jack durakladı ve geri çekildi. Kadına bakarken bakışları yoğun ama netti. "Kanıtla," diye yineledi.

"Isır beni Jack," dedi, dudakları duygularının gücüyle titriyordu. "Bağla beni ve bunun gerçek olduğunu kanıtla." Yarın uyandığında bunun sadece bir rüya olmadığını biliyordu.

"Hayatının geri kalanını benimle geçirmek ister misin?" diye sordu, dudağının kenarı kıvrılmakla tehdit ediyordu. Başparmağı onu okşadı

Boğazını sıkıyor ve sanki dişlerinin battığını hayal ediyormuş gibi yere bakıyordu.

Eli, adamın bakışları tekrar ona dönene kadar bekledi. "Zaten öyle olduğumuzu sanıyordum," diye cevap verdi.

Dudakları bu kez en tatlı gülümsemeyle kıvrıldı. "Ben de seni seviyorum, tatlım."

Eli saçlarından tutup başını kaldırana ve dudaklarını muhtaç bir öpücükle buluşturana kadar hareket etmeyi bıraktıklarını fark etmemişti. Dudakları birbirine değdiğinde yer değiştirdiler ve Eli öpücüğün içinde soluk soluğa kaldı.

Jack elini kızın boğazından çekmeden önce dudağını ısırdı ve takip eden öpücüklerine yer açtı.

Eli başını yana eğdi, adam onu kucağında sürüklerken nefesi boğazında düğümlendi, zevk yeniden tepesine çıktı. Dişleri boynunu tırmalıyor, eli kalçasında sıkıca duruyor, meme uçları gövdesine sürtünüyor ve paylaştıkları her temas bacaklarının arasına doğru ilerliyordu.

"Jack, lütfen," diye sızlandı, sesi yüksek ve solukluydu çünkü kalbinin durduğundan oldukça emindi-

"Nefes al," diye fısıldadı tenine karşı.

Sonra dişleri batmaya başladı, dişlerin teninde yarattığı donuk yumruk, coşku dalgasıyla birlikte silinip gitti. Düğümün etrafını sıktı, onun içinde nabzının attığını hissetti, haykırırken onu ikinci kez doldurdu.

Eli adamın saçlarında sıkılaştı, onu imkânsız bir şekilde daha yakına çekmeye çalıştı. İmkânsızdı, çünkü artık geri dönüşü yoktu. Mutluluğun ötesinde, Jack'in duyguları onunkilerle karmakarışıktı, birbirine karışıyordu, ilk başta bulanıktı, ama dişlerini çıkardığında, yarayı derin bir

alfa mırıltısı, yumuşadı, bir araya geldiklerinde yumuşadı, tıpkı çok sevilen bir tarifi sonunda birleşmesi gibi.

Eli onun duygularının derinliği, hayranlığı, şefkati ve sevgisi karşısında sinüslerinde bir sıcaklık hissetti. Bu kalıcı bağ aracılığıyla yıllarca paylaşılmıştı.

Tekrar vücuduna yerleşti ve Jack'e doğru yığıldı. Jack bir kahkaha attı ve kadın onun şaşkınlığını kendi şaşkınlığıymış gibi hissetti.

"Sen benimsin," diye gürledi ve Eli omzuna doğru başını salladı. "Ama bir mülk gibi değil. O buket nasılsa sen o şekilde benimsin," dedi ve Eli'ın yanağının altından geçerek başparmağını vazunun durduğu kahvaltı barına doğru uzattı.

Eli doğrulup kaşlarını ona doğru kaldırdı ve hâlâ içinde olan düğümün kaymasını görmezden geldi.

"Bir sorumluluk gibi. Sana bakmak benim görevim. Ve bakacağım," diye yemin etti.

Eli ona karşı yumuşadı, eridi ve dudaklarına en nazik öpücüğü kondurdu.

"Ne yapacağız... şimdi ne yapacağız?" Eli sordu. Birbirlerine bağlanmışlardı.

Bağlandı!

Histerik bir kıkırdamayı bastırdı, Raj'a söylemek için sabırsızlanıyordu-

Eli gözlerini kırıştırdı ve Jack'e bakmak için geri çekildi. Bakışları çarpıştı ve ortak bir heyecan içlerini kapladı.

"Peki... Beckett'e ne söyleyeceğiz-"

"Raj'a nasıl söyleyeceğim-"

İkisi de aynı anda konuştu ve senkronize bir şekilde son buldu. Ve hemen kıkırdamaya başladılar.

"Yarın," dedi, söz vermişti. Raj'la konuşacaktı ve Jack de Beckett'la konuşabilirdi.

Ama şimdilik... bu gece?

"Beni yatağa götür," dedi Jack'e.

Kaşlarını ona doğru salladı ve eğer hâlâ sertleşmemiş ve içinde düğümlenmemiş olsaydı, gözlerini devirirdi.

Jack onları kanepeden kaldırmayı başardı ve ayağa kalkıp bacaklarını Jack'in beline doladığında Jack'in teninin altındaki sıcaklık yeniden kaynamaya başlamıştı. "Seni kaç kez boşaltabileceğimi ? Senin ateşinden daha fazla mı?"

"Oh, bu şüpheli," dedi ve dürüstlüğünden anında pişman oldu. "Ama, yani, bu normal, yani-"

Jack, "Bahse varım," dedi ve onu yatak odasına götürdü. Kapıda durakladı. "Bu artık yuvada hoş karşılanacağım anlamına mı geliyor?"

Eli alay etti "Evet, seni aptal. Haydi," dedi ve onu ileri itmek için kapı çerçevesini itti.

Jack onları yuvasına yatırır yatırmaz içinde bir şey... yerleşti, gömleklerinden bazıları hâlâ battaniye ve yastıkların arasına karışmıştı. Serin çarşaflar teniyle buluştuğunda titredi ve tabii ki Jack bunu fark etti, bakışları bir anda göğsüne kilitlendi.

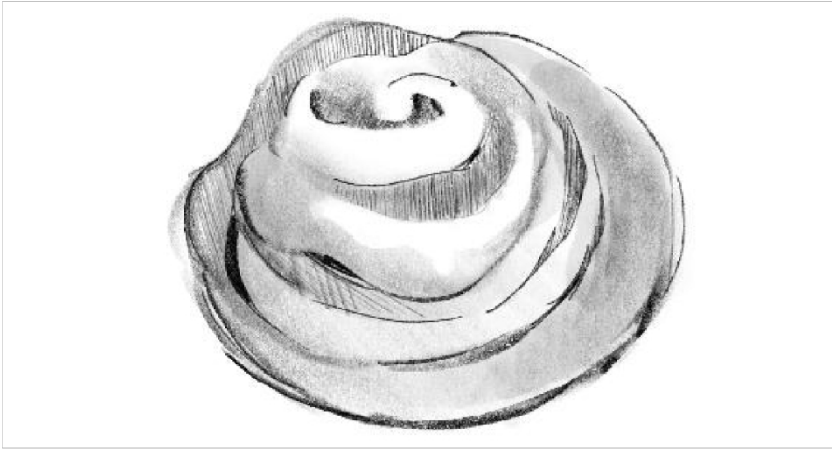
Jack başını eğmeden önce, "Bahis bahistir," diye mırıldandı.

Tüm bu ilgiden dolayı hassaslaşan nefesi kesildi ve iniltisini bastırmak için dudağını ısırıldı. "Kimse sana karşı bahse girmiyor, Jack, bu yüzden gerçekten-"

"Şşşt," dedi, nefesi ağzından parlayan göğüs ucuna değiyordu.

Aralarındaki bağ yüzünden sinirlenmiş gibi bile yapamıyordu çünkü uyarılmanın onu keskin ve tatlı bir şekilde kestiğini *biliyordu* ve Eli onun dudaklarına doğru eğildi.

Bir süre burada kalacaklarına dair bir his vardı içinde.

31. Sürpriz

Beckett

T Arabanın sessizliği içinde flaşörün sesi çok yüksekti ve Beckett kırmızıya bakarken direksiyonu tutuşunu ayarladı. ışığı indirdi ve yeşile dönmesini diledi.

"Sonuncusu, değil mi?" Jack sordu.

Beckett ona bakmaya korkarak başını salladı.

"Şu ana kadar arasında sanırım en çok son daireyi beğendim, ama göreceğiz. Sen ne düşünüyorsun?"

Sanırım delirdim, dedi Beckett kendi kendine.

Bu sabah Jack'i almıştı, alfa sırtıyor, mırıldanıyor ve adeta etrafta süzülüyordu. Beckett Eli'la geçirdiği gecenin iyi *geldiğini* tahmin ediyordu.

Ama Beckett'ın kafası biraz meşguldü.

Jack'ten onunla birlikte toplanmasını istedi.

"Hasarın bedelini sana ödetmeye çalıştıklarına hâlâ inanamıyorum. Bu hiç adil değil," diye yakındı Jack ışık yeşile dönerken. Beckett gaza bastı ve sürmeye devam etti.

Beckett, "Biliyorum, sigorta berbat bir şey," diye onayladı.

O gün birkaç daire gezmişlerdi, her biri bir öncekinden biraz daha kötüydü. Bazıları güzeldi ama kira kontratları bozmak için çok pahalıydı ve üç yıl boyunca bir yere bağlanmak istemiyordu. Hele de Jack ve Eli her şeyi çözmeye her zamankinden daha yakinken.

İşte buradaydı, Jack'e yanında acı çektiriyordu. Bu son yer... kesinlikle zor bir yerdi. Jack görünür görünmez cevaplar isteyecekti ve Beckett bir gece önce telefonundaki notlara yazdığı her şeyi prova etmeye çalışıyordu. Raj yardım etmişti.

Terli elini pantolonunun paçasına sildi. Tanrım, neden teklif etmeye çalışıyormuş gibi hissediyordu?

Beckett onun da bunu yapmaya çalıştığını tahmin etti. Tanrım, yüzük mü almalıydı?

Odaklan, Beckett; odaklan. Artık bunun için çok geç.

Doğru. Araba yoluna giriyordu. Uzun araba yolu, yolun gerisinde, her tarafı ağaçlarla korunmuş iki katlı bir evi ortaya çıkarıyordu.

"Beck, doğru adresi biliyor musun?" Jack koltuğunda öne doğru eğilerek sordu.

"Evet," dedi Beckett yutkunarak. "Anlıyorum."

Jack'in bakışlarının ağırlığı ani ve ağırdı ama Beckett park edip emniyet kemerini çıkarırken bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

Jack hâlâ yerinden kıpırdamamıştı ve Beckett'ın arabadan inip Jack'in kapısını açmak için kaputun etrafında dönmesini dikkatle izledi.

"Hadi o zaman," diye cesaretlendirdi ve Jack'e inmesini işaret etti. "Hadi gidelim."

"Sormalı mıyım?"

Beckett yutkundu. "En azından önce etrafa bir göz atalım, olur mu?"

Jack'in sessizliğini *evet* olarak algıladı ve onu ön kapıya götürdü. Emlakçıdan aldığı kodu girdiğinde tuş takımı bip sesi çıkardı ve kilidin bir vızıltıyla açıldığını duydu.

Evle ilk izlenimi... *vay canına*.

Yaşam alanı çok büyüktü, belki de çok büyüktü - dört kişi olsalar bile. Bu alanı nasıl dolduracaklardı ki?

Yüksek tavanları ve düz duvarları incelerken sessizdiler, ayak sesleri boş odalarda yankılanırken mekânı keşfediyorlardı.

"Çok fazla yatak odası var," diye düşündü Jack, sesi boş koridorda yankılanarak. "Tüm bu alana ihtiyacınız olduğuna emin misiniz?"

Beckett durakladı ve başını salladı. "Jack, sen-" Beckett sinirlerine rağmen kahkahasını bastırmak zorunda kaldı. "Sen bir aptalsın."

Jack sadece kısmen kırılmış görünüyordu ve kollarını kavuşturdu. "Neden böyle söylüyorsun?"

Beckett'ın prova edilmiş tüm sözleri pencereden dışarı çıktı. "Çünkü bunun bir sürü için olması gerekiyordu!"

Jack durdu, kolları iki yanına düştü. "Sürü mü?"

"Evet!" Beckett homurdanarak mutfağa girdi, Jack de hemen arkasından onu takip etti. Dar tezgâh alanı ve küçük fırın karşısında başını sallayan Beckett tezgâha yaslanıp Jack'e baktı. Jack'in Eli'ın bu mutfaktan nasıl *nefret* edeceğini düşündüğünü umuyordu.

"Ailem hiçbir zaman çok yakın olmadı," diye başladı Beckett. "Mahalle arkadaşlarım yoktu ve biraz aptal bir çocuktum."

"Sen mi?" Jack lavabonun üzerindeki pencereye doğru dönerek alaycı bir tavırla sordu.

"Bir alfa olduğum için eninde sonunda bir sürüye ihtiyacım olacağını biliyordum ama bu kadar çabuk ortaya çıkacağını düşünmemiştim. Ya da bu fikri benimserken bu kadar eğleneceğimi."

Jack mırıldandı, gözleri hâlâ odanın içinde geziniyor ve sonunda Beckett'a takılıyordu.

"Herkes hep 'bildiğin zaman anlarsın' derdi ve bu bana hep saçma bir cevap gibi gelirdi. Ama şimdi anlıyorum."

Kalbi göğsünde gümbür gümbür atan Beckett, Jack'in elini tuttu. "Şimdi ."

Jack Beckett'in elini sıktı, cevap verecek kelimeleri bulmaya çalışırken dudakları bir ayrılıp bir kapanıyordu. O kelimeleri bulamayınca Beckett konuşmaya devam etti.

"Çünkü seninle bir sürü hayal etmek çok kolay. Sen ve Eli arasında özel bir şey var Jack. Hayatının tüm evreleri boyunca süren bir bağ. Senden sadece bunu düşünmeni istiyorum - hayatının geri kalanında da sürdüğünü hayal etmeni. Buna sahip olabilirsin," diye ısrar etti.

Jack... başını salladı. Yavaşça. "Burada olmaz ama-Eli bu küçük mutfaktan nefret ederdi."

Beckett tökezledi, şaşkınlığının yıkadığı duygu selini yutkunarak bastırdı. "Ne?"

"Ona söylemek için sabırsızlanıyorum."

Beckett ellerini ileri geri sallayarak Jack'in dikkatini çekti. "Alo? Sen neden bahsediyorsun?"

"Oh." Jack'in dudakları seğırdi. "Bunu hallettik."

"Ne?!" Beckett bağırdı ve sesi mutfakta yankılandı. "Evet, dün gece biz... biz biraz takıldık?"

Beckett oturmak zorundaydı. Ama ev sahnelenmemiştir, bu yüzden sandalye yoktu ve o da yere çökmeye razı oldu. Bacak bacak üstüne attı ve dirseklerini dizlerine dayayarak parmaklarını çenesine dayadı. "Söyle. Anlat bana. Her şeyi."

"Pişiriyorduk. Ve biraz dağıldı. Sonra da *çok karıştı*," dedi Jack kıkırdayarak.

Beckett ona baktı.

"Her neyse," dedi Jack, gülüşü gerginleşerek. "Biz... biz konuştuk. Ve... belki de onu ısırıldım?"

Beckett kollarını sallayarak yerden kalktı. "*Ne yaptın?! Onu bağladın mı?!*"

Ve Beckett'a söylemek için bütün gün beklemiş miydi? "Neden bana söylediğin ilk şey bu değildi?"

Jack sesinin yüksekliğinden irkildi ve Beckett boğazını temizledi. O olgun bir insandı; sesini bu şekilde yükseltmesine gerek yoktu.

"Daire meselesi yüzünden stresli olduğumu biliyordum ve bugün *seninle* ilgili *kendimle* ilgili hale getirmeye çalışıyordum gibi görünmesini istemedim ve-"

"Jack." Beckett bir adım öne çıktı, ellerini güç vermesi için dudaklarının önünde kavuşturdu. Ellerini indirdi ve Jack'in omuzlarına birer tane koydu. "Sana söz veriyorum, *bağlanmak* anda yaptığım saçma sapan apartman işlerinden daha önemli."

Yanakları kızardı. "Tamam, not edildi."

"Yani..." Beckett elleriyle ne yapacağını bilemez bir halde uzaklaştı. "Bir bağ mı?" Boğazında bir ses büyüüp söndü ve bakışlarını kaçırarak geri çekildi. "Bu, şey, bir şey mi - yani, bununla ilgilendiğini bilmiyordum."

Beckett uzaklara bakıyordu ve Jack onun görüş alanına kayarak çapraz kollarını yansıttı. Dirsekleri çarpıştı.

"Şimdi kimmiş o aptal, hm?" Jack sordu ve yüzünü avuçladı.

Beckett nefes alamıyordu.

"Sürünün bir parçası olmak ister misin?" Jack usulca sordu. "Artık bir sürü mü var?" Beckett gözleri seğirerek sordu.

Jack yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Evet. Bir sürü var."

Beckett boğazındaki düğüme karşı yutkunarak ofladı. "Konuşmamı ve her şeyi hazırlamıştım," dedi inleyerek. "Prova yaptım!"

Bir kıkırdama duyuldu. "Yani, söylemek istediğin şeyi yine de söyleyebilirsin. Dinleyeceğim."

Beckett yüzünü kapattı ve iç çekti. "Hayır. Sürüye geri döndüm. Sen ve Eli bunun hakkında konuştunuz mu? Benim hakkımda mı?"

Kalbi göğsünde güm güm atıyordu ve Jack'in bunu duyup duymadığını merak etti.

Birkaç hafta daha birbirlerinin etrafında dans edeceklerini düşünmüştü. Şimdi Jack buradaydı, Beckett'ın altından halıyı çekiyordu.

Jack onun bakışlarından kaçınarak dudaklarını büzdü. "Şey, evet. Bir süre birlikte düğümlendik. Bir şeyler hakkında konuşmak için bize çok zaman verdi."

Beckett'ın ağzı açık kaldı. "*Ne yapıyordun?*"

"Bu bir kazaydı!" Beckett'ın alaycı bakışları karşısında Jack konuyu saptırdı. "Yani, düğümümün üzerine düşmedi ama-ama demek istediğim ikimiz de bunun olmasını istemedik!" diye saçmaladı. "*Her neyse*, bir süre birlikte kapana kısılmış gibiydik ve her şey... bir anda ortaya çıktı."

Beckett gözlerini devirdi. "Seksin nasıl biliyorum," diye alay etti.

Jack alay etti. "Kapa çeneni, ne demek istediğimi biliyorsun."

Jack hikayesini ayrıntılarıyla bitirdi, Eli sözünü kesti, ağladı ve ısırıldı-

Beckett başını sallayarak, "Sonunda bu işi çözdüğünüze inanamıyorum," dedi. "Yani, Raj ve ben uzun bir oyun oynamaya hazırdık."

"Pardon, Raj ne olacak?" Jack araya girdi.

Beckett başını kaldırıp baktı. "Dün gece ben de bunu yapıyordum. Anlaşılan, sen ve Eli barışırken, Raj ve ben de ikinizi nasıl kendinize getirebileceğimizi planlıyorduk. Sanırım hepsi boşunaymış."

Jack başını yana eğdi ve bir an için düşüncelere dalmış gibi göründü. "Hm. Şey, ona gerçekten kur yapmadığını düşünürsek bu ilginç."

Beckett'ın düşünceleri bir anda durdu. "Ne?"

Alacakaranlık kuşağına mı adım atmıştı?

"Eli bana Raj'ın beni kışkırtmak için ona kur yapmasına izin verdiğini söyledi," dedi Jack, elini saçlarında gezdirirken, güneş panjurları aralayıp mürekkebine ışık hüzmeleri düşürüyordu.

Beckett, "Bunu aklım almıyor," dedi. "Herhalde o sırada bundan bahsederdi..."

Jack, "Bence onun sadakati Eli'ye, bebeğim," diye söylendi. "Tamam, evet. Haklısın," diye kabul etti Beckett.

Jack başparmağını yüzünde gezdirerek, "Her şey çok hızlı geliyor gibi," diye düşündü.

Beckett yutkundu.

"Yani, gerçekten çok hızlı," dedi Jack tekrar, sesi biraz havalıydı. "İşte bu yüzden burada benimle olduğun için mutluyum," diye ekledi.

Beckett'ın kalbi göğsünde durdu.

"Biliyor musun, ilk buluşmamızda Eli'ı banyoda aramıştım," Beckett'a bilgi verdi, sesi hafifti.

Beckett geri çekildi, içi şaşkınlıkla dolmuştu. "Sen mi ? Neden?"

"Çünkü tam anlamıyla bir kriz yaşıyordum."

Kulağa pek hoş gelmiyordu. "Söylediğim bir şey yüzünden mi?" Jack burnunu kırıştırdı. "."

Beckett'ın göğsü . "Ne dedim ben?"

"Eli hakkında sorular soruyordun. Onun benim için kim olduğunu öğrenmeye çalışıyordun." "Evet," dedi Beckett. "Demek istediğim, bu kadar sık

Omegalar ve alfalar hayatlarının yarısını birbirleriyle platonik olarak geçirirler." "Kesinlikle," dedi Jack ve dudaklarına iffetli bir öpücük kondurdu.

Beckett'ın kafası hâlâ karışık ve bunu yüz ifadesinden belli ediyordu.

"Önemsiyordun," dedi Jack sert bir sesle. "Bunu yapan erkeklerle çıkmaya alışık değilim. O yüzden biraz boyumu aşıyordu."

Beckett'ın göğsündeki gerginlik azaldı ve biraz daha rahat nefes aldı.

"Oh, anlıyorum."

"Evet. Ben de bir halde onu aradım. Bana sineye çekmemi ve bu alfaya kur yapmamı söyledi."

Beckett buna kıkırdadı, yanakları kızarmıştı. Jack'in ona kur yapması oldukça kolay olmuştu.

"Korkuyordum," diye itiraf etti Jack. "Çünkü sanırım senin ne kadar özel biri biliyordum."

Beckett eridi. "Öyle mi?"

"Evet," diye onayladı Jack başını sallayarak, dudakları seğirerek sırttı. "Kendi kıskançlığımı yatıştırmak için oda arkadaşımı takip etmeme başka kim yardım edebilir? Ve görünüşe göre, bizi bir araya getirmek için sinsi bir plan yapar? Bunun hakkında daha fazla şey duymak istiyorum."

Beckett güldü ve bunun biraz ıslak olduğunu itiraf etmekten çekinmedi. Beckett, "Eli'dan bu sahte kur yapma olayı hakkında daha fazla şey duymak istiyorum," dedi. Raj onun hakkında konuşurken pek de sahte görünmemişti. Beckett Jack'e, "Yani, ona nasıl baktığını gördün," dedi.

"Biliyorum, biliyorum. İş biraz karıştırdık," dedi Jack oflayarak ve bir elini saçlarında gezdirerek. "Ama bu gece onunla konuşacak ve ben de... şey, şimdi seninle konuşuyorum."

Beckett'in göğsü aniden doldu ve sığ bir nefes çekti. "İkiniz gerçekten işleri yoluna koydunuz mu?"

Jack başını salladı, bir gülümseme dudaklarını kıvrıp gözlerine ulaştı.

"Evet." "Ve sen bir sürüsün?"

"Biz bir sürüyüz," dedi Jack ve kollarını Beckett'in omuzlarına doladı.

"Ve ben rüya görmüyorum? Buraya gelirken bizi mahvetmedim ve bu yaralanmanın neden olduğu bir halüsinasyon değil mi?" Beckett kollarını Jack'in beline dolayarak onu çekti.

Jack kaşlarını çatarak, "Karanlık," diye düşündü. "Umarım değildir."

Beckett ona bakarak, "Ben de," diye itiraf etti. Jack ona doğru eğildi ve-

"Seni seviyorum," diye ağzından kaçırdı Beckett. Bunu ilk kez söylemiyordu.

Ama ilk kez kelimeler *sonsuz* dek sürecekmış gibi geliyordu.

"Ben de seni seviyorum," dedi Jack. "Şimdi lütfen beni öper misin, dostum?"

Beckett bu kelime karşısında burnunu kırıştırdı ama sonunda dudaklarını Jack'inkilerle birleştirmek için indirdi. İlk başta o kadar iffetli ve tatlıydı ki Beckett'ın kalbinin sıkışmasına neden oldu. Ama sonra Jack dilini dudaklarının kenarına değdirdi ve Beckett hırladı.

Jack'i tezgâha doğru itti ve iki eliyle iki yanından tutarak almayı yerinde tuttu. Jack ona doğru açıldı ve dilleri birbirine dolandı. Eli'nın tadını hâlâ alabildiğini hayal etti, aralarındaki bağ sayesinde neler olduğunu bilip bilmediğini merak etti ve nefesi kesildi. Alnını Jack'inkine yasladı ve nefes aldı, elleri tezgâhın üzerinde kenetlendi.

Gözyaşları sel olup aktı. "Ben sadece..." Beckett kelimeleri bile bulamadı. Kendini geri çekti ve avuçlarını yüzünde gezdirdi. "Siktir."

Ellerini indirdiğinde Jack ona gülümsüyordu.

"Mutlu musun?" Jack ellerini Beckett'ın göğsünde gezdirip çenesini sıcaklıkla çerçeveleyerek sordu.

Bir zamanlar Beckett bu soruya bu kadar kolay cevap veremez, cevabı bu kadar çabuk bilemezdi. Hayatının gidişatından *memnundu*. En azından Jack'in ona çarpıp tüm yörüngesini değiştirdiği güne kadar.

Beckett, Jack'in ellerine başını sallayarak, "Evet, gerçekten çok mutluyum," dedi.

Jack onu daha da yakına çekti, bir bacağını bacaklarının arasına yerleştirdi ve güldü. "Anlayabiliyorum."

Beckett omuz silkti. "Beni gerçekten , değil mi?" diye sordu ve Jack'e yaslandı. Jack de sertleşiyordu, pantolonlarının içinden hissedilen çıkıntısı Beckett'ın kalçasına baskı yapıyordu.

"Bize ait olmayan bu taze mutfağı vaftiz mi edeceğiz?" Jack kaşlarını çatarak sordu.

"Duruma göre değişir. Beni ne kadar çok istiyorsun?" Beckett sesine karanlık bir hava katarak alay etti.

Jack'in gözleri yarı kapalı kaldı ve Beckett... şey. O daha iyi bilmeliydi.

Jack'in elleri önce Beckett'ın pantolonunu, sonra da kendi pantolonunu karıştırarak ikisinin arasına düştü. Beckett kıkırdadı ve Jack'in pantolonu ve boxer'ı kalçalarından aşağı kayana kadar bekleyip onu kalçalarından yakaladı ve bara kaldırdı.

"Vay canına," diye seslendi Jack, elleri kendini sabitlemek için çabalıyordu. Dengesini sağladıktan sonra Beckett'ı kalçalarıyla çerçeveleyerek daha yakına çekti.

Aletleri birbirine kaydı.

Jack, "Bu daha doğru," diye söylendi ve Beckett gözlerini devirdi.

Beckett bir eliyle Jack'i ensesinden tutarak kendine çekti ve dudaklarını birbirine yapıştırdı. Ağzının içine soktu ve Jack onun için mükemmel bir şekilde açıldı.

Jack'in elleri Beckett'ın yanlarını ve sırtını kavırıyor, onu daha da yaklaştırıyordu. Beckett ona sürtünüyor, sabit bir tempo tutturamıyor, sikleri belli bir ritim tutturamadan birbirine kayıyordu.

Jack öpüşürken bir şeyler mırıldandı ama dudaklarının arasındaki kıl payı mesafede boğuklaşıp kayboldu.

"Ne?" Beckett sordu ve geri çekildi ama uzak durmayı başaramadı. Dudaklarını Jack'in çenesinde gezdirdi, adem elmasını ve nabzını ısırdı. Ta ki gömleğinin yakası araya girene kadar.

Beckett homurdandı ve belinden eğilerek Jack'in kalçalarını ayırdı. Jack'in söyleyeceği her şey boğazında düğümlendi.

Beckett ona baktı. "Ne diyecektin?" "Kayganlaştırıcı yok mu?" Jack sordu.

Beckett kaşlarını kaldırdı. "Biliyorum. Burada ne yaptığımı sanıyorsun?"

Jack alay etti. Beckett dudaklarını başının etrafına kaydırıp hafifçe emerken Jack, "Yani, bir erkek umut edebilir, Beckett," soludu. Kalçaları tezgâhtan yukarı fırladı ve Beckett belini çevreleyerek onu sabit tuttu.

Hızla çalıştı, Jack'in boyunu yuttu ve dilini onun alt tarafı boyunca kıvırdı. Jack'in eli saçlarının arasından geçerek kısa sarı telleri kavradı.

Tuz dilini lekeledi ve Beckett onun tadını kovaladı, bir elini Jack'in tabanında zaten şişmiş olan düğümün etrafına sardı ve her geri çekilişinde sıkı.

"Tanrım, çok sikiksin-" Jack nefes nefese kaldı, Beckett onu boğazının arkasına götürürken kelimeler anlaşılır hale geldi.

Jack dilinin üzerinde nabız gibi atıyordu, sadece ağırlığı bile Beckett'ın tüylerini ürpertmeye yetiyordu ve daha da derine batmadan önce bir nefes çekti.

Dudakları Jack'in düğümünün etrafındaki eliyle buluştu, sıktı, büktü ve daha fazla prekumun ortaya çıkıp dökülmesini teşvik etti.

Beckett başını sürekli sallayarak Jack'i tekrar tekrar içine aldı, ta ki Jack'in yumruğu saçlarında sıkılaşıp ve kalçaları Beckett'ın sıkı tutuşuna karşı sıçrayana kadar.

Yutkunmadı, tükürüğünün ve precum'un Jack'in düğümünün, taşaklarının, hatta daha da aşağısının üzerinde kaymasına izin verdi.

Nefes nefese, yanakları kızarmış, dudakları kırmızı ve ıslak bir halde bir an durdu ve iki parmağını dağınıklığının içinde gezdirdi.

Kalçasını serbest bırakırken Jack'i, "tıkama," diye uyardı.

Jack'in gözleri büyüdü ve Beckett'ın parmakları deliğinin üzerinde gezinirken mükemmel, korkuyla hareketsiz kaldı. Jack titredi ve Beckett tişörtünün altından tenine yayılan ürpertiye izledi ama Jack kıpırdamadı, sadece sikinin başı Beckett'ın dudaklarına değiyordu.

Jack'in kalçalarını yanlış zamanda itmeyeceğine güvendiğinde, Beckett onu tekrar içine çekti.

Beckett'ın ısrarlı dokunuşuyla deliği ve Beckett, Jack'i düzgün bir şekilde hazırlayabilmek için parmaklarıyla yakalayarak daha fazla ıslaklığın boyundan aşağı akmasına izin verdi.

Bir yanı bu kadar pervasız davrandığına inanamıyordu, bunu burada, sahip bile olmadıkları bir evde, bir ayinde yapıyordu.

Herkesin her an girebileceği bir ev. Beckett emlakçıya evi görmek için biraz yalnız kalmak istediklerini söylemişti ama hangi emlakçı onu dinlerdi ki?

Her an içeri girip onları bu halde bulabilirler.

Beckett bu düşünceyle ürperdi, Jack'i daha derine götürdü, onu boğazında hissetmek istedi.

Sonunda bir parmağını Jack'in içine soktu, onun etrafında sıkıştığını ve diline karşı nabız attığını hissetti ve-sikti. Beckett onu sikinin etrafında hissetmek istiyordu, düğümünün çoktan şiştiğini biliyordu ve Jack sikinin yanına bile yaklaşmamıştı.

Beckett çabalarını iki katına çıkararak başını Jack'in üzerinde salladı, düğümünü sıkı ve onu gererek açtı.

Daha da kayganlaştırarak iki parmağını sokmayı başardı, Jack'in iniltisi boş mutfakta yankılandı. Daha derine bastırdı, nazikçe, arıyordu

-

"Siktir!" Jack bağırdı ve bir elini ağzına götürerek iniltisini bastırdı.

Jack'in karın kasları gerilmiş, dizleri Beckett'ın gövdesinin yan tarafına gömülmüş halde kendini ne kadar yakın hissettiğini bilmeseydi Beckett zaferle sırtıyacaktı.

Beckett iki parmağıyla Jack'in prostatına bastırarak, ağzının içinde çaresizce zonklamaya başlayana kadar masaj yaptı.

Benim için gel, diye sessizce yalvardı, çünkü *gelir gelmez, gelir gelmez-*

"Beck-Beckett, ben-" Jack'in uyarısı, Beckett'ın diline dökülürken bir inlemeye dönüştü, kıcı parmaklarının etrafında kenetlendi.

Beckett düğümünü sıkıca sıkı, hile yaparak onu en azından yarı sert tuttu, vücudunu hoşnut edilmesi gerekenin Beckett değil de bir omega olduğunu düşünmesi için kandırdı... bencil.

Parmaklarını çıkardı ve alfayı tezgâhtan çekip etrafında döndürmeden önce Jack'in sikini höpürdeterek yaladı.

Beckett onu tezgâhın üzerine yatırmak için bir elini kürek kemiklerinin arasına bastırırken Jack sonunda, "Ne yaptın?" diye sordu. "Ne yaptın?"

Jack itaat etmek için acele ederken dizini dolaba .

Jack onun için yayıldığında, Beckett kendini tutamadı. Yanaklarını kavrayıp iyice açmadan önce Jack'in kışını tokatladı.

Dudaklarını ayırdı ve Jack' dölünün ağzından akmasına izin verdi, parmaklarıyla yakalayıp içine akıttı. Kayma o kadar kaygandı ki Jack bile inledi.

"Oh, bu çok iğrenç. Seni seviyorum," diye nefes aldı Jack, yanağı tezgâha gömülmüştü.

Beckett üç parmağını içine soktu, yeterince ıslak olduğundan ve onu alacak kadar gerildiğinden emin olduktan sonra çekip parmaklarını sikinin başıyla değiştirdi.

Jack, "Bu kadar yeter, hadi Beckett, acele et," diye ısrar etti.

Beckett kalanını Jack'in üzerine tükürdü ve Jack'in kazayla dizini tekrar içine sokmasıyla dolabın çarpma sesini duydu.

Beckett ağzını sildi, kalan acı tadı yuttu ve sonunda içeri itti.

Jack sıcak ve ıslaktı, etrafı da sımsıkı sarılmıştı ve Beckett daha derine girme isteğine hemen karşı koydu.

"Beckett, beni beceriyorsun, kendi dölümle beceriyorsun, lütfen bunu gerçekten istediğin gibi yapar mısın?" Jack yalvardı, sırtını kamburlaştırdı, daha fazlasını almaya çalıştı.

Beckett'in gözleri fal taşı gibi açıldı, çünkü evet, yaptığı tam olarak buydu, ama Jack'in bunu bu şekilde ifade ettiğini duyunca içi ısındı, kanı kaynadı.

"Daha önce benim için çok iyiydin," diye düşündü Beckett, sesi kullanılmadığı için pürüzlüydü. "Bu kadar hareketsiz olmak."

Kalçalarını geri Jack'in onu içerde tutmak istercesine etrafında gerilmesini izledi.

"Sanırım bunu hak ettin," dedi ve kalçalarını kırarak tek bir yumuşak kayışla Jack'in içine kayd.

Jack daha inlemeye bile fırsat bulamadan hareket etti, bir eliyle sırtını düzleştirdi ve onu yerinde tutmak için omzunu ve kalçasını kavrad.

Beckett onu delip geçerken terden kayganlaşmış teni tezgâhın üzerinde gıcırdadı, ısı omurgasında yukarı ve aşağı yarıştı, karnına, horozuna yerleşti.

Düğümü her hamlede Jack'i dürtüyordu ama Jack'in istediğini anlayabilse bile bunun için zamanları yoktu.

"Zamanımız yok," diye nefes nefese kaldı Beckett. "Bunu yapmamalıyız bile." Sözleri itişlerinin verdiği güçle bölündü.

"Ama bu çok iyi," diye inledi Jack.

"Herkes içeri girebilir," dedi Jack'e.

Ela gözleri kapandıkları yerden açıldı ve Jack başını tezgâhtan kaldırd.

"Ne demek istiyorsun?"

"Emlakçı, diğer teklif verenler." Jack bunun üzerine hemen etrafından dolandı. Keşfedilmek mi istiyordu? Birinin onu Beckett'ı alırken izlemesini mi istiyordu? Beckett'ın onu almasını mı?

Bu fikir ona yepyeni bir sıcaklık dalgası gönderdi ve bunu Jack'in içine doğru becerdi. "O lanet evi ben satın almadım Jack," dedi. Kalçaları odanın içinde yankılanan sabit, yüksek bir ritimle Jack'in kıkına çarpt.

"Bu sadece bir jestti," diye nefes aldı.

"Jest mi?" Jack .

Beckett bir elini Jack'in saçlarından geçirdi ve onu göğsüne çekti. Açıyı değiştirdi ve Jack Beckett'in içinde erimeden önce ona karşı sarsıldı, Beckett prostatını tekrar çivilediğinde sırtını kamburlaştırdı.

Dudaklarını özensizce boynunda gezdirdi.

"Bir jest," dedi, kelimeler Jack'in teninde kayarak. "Bir bağla ilgilendiğini söylemiştin?"

Jack'in çıkardığı inilti Beckett'in yanaklarının bile kızarmasına oldu ve adamla aktif bir şekilde sevişmeye başladı.

Jack uzanıp elini Beckett'in saçlarına doladı ve onu Jack'in boynuna doğru çekti.

"Evet," dedi, sesinde bir sızlanma tehdidi vardı. "Evet, evet, ." Her kelime Beckett'in bir başka hamlesiyle aynı zamana denk geliyordu.

Beckett'in her yanıyordu, Jack'in ona sarılma şekline muhtaç ve çaresizdi.

"Eli'yi hangi tarafından ısırdın?" Diye sordu.

Jack onu boynunun sağ tarafına doğru itti.

"Tam burada mı istiyorsun?" Beckett tahmin etti ve Jack onun altında titredi. "Böylece ona verdiğin işaretle eşleşebilecek misin?"

Jack inledi ve başını salladı.

Beckett dudaklarını diğer tarafa doğru götürdü. "Ya da tam buraya? Böylece ona vereceğim işarete uyabilirsin?"

Beckett'in dişleri Jack'in boğazına sürterken ve kalçaları Jack'in kıkırına çarpıp sikini tekrar içine sokarken Jack bu sözler karşısında sustu.

Jack bağırdı ve ikinci kez boşalırken yeni dolaplar yerine eline dökülmeye başlayan sikini uzanıp örtmeyi aklından geçirdi.

Ve Beckett'ın bundan daha fazla onaylanmaya ihtiyacı yoktu.

Dişlerini geçirdi.

Jack tekrar haykırdı, kıcı sikinin etrafında sıkılaştı ve Beckett kendi orgazmının sıcak dalgasının tepesinde belirmediğini hissederek onu becerdi.

"Siktir, Beckett," diye mırıldandı Jack, yumruğu saçlarında sıkılaştı ve temiz eliyle saç tellerini çekiştirdi.

Acı ve Jack'in dar deliği, Beckett'ın dilindeki kanı ve aralarındaki bağın özenle örülmüş ipleri sonunda onu ele geçirdi.

Dişlerini Jack'in tenine geçirirken, içinden taşan zevk Jack'in içine doğru akmaya başladı. Çok fazla olana kadar kalçalarını salladı, ete son bir tokat atarak durakladı ve kendini olabildiğince derine gömdü.

Zevki uçup giderken başını kaldırdı ve Jack'in boynundaki çiğ, kırmızı ize baktı.

"Tamam mı?" Beckett acıyı yatıştırmak için dilini üzerinde gezdirmeden önce usulca sordu.

"Mhm," diye mırıldandı Jack, elini sarı saçlarından çekip gevşekçe tezgâha vurdu ve Beckett ısırığa karşı gülümsedi.

Jack'in yüz ifadesine baktığında, onu mutluluk dolu küçük bir gülümseme karşıladı.

Beckett izi öptü, sonra tekrar yalayarak bakımını yaptı. Ona baktıkça bağ daha da sağlamlaşıyor, en ince iplikler birbirine dolanıyor ve onları sonsuza dek birbirine bağlıyordu.

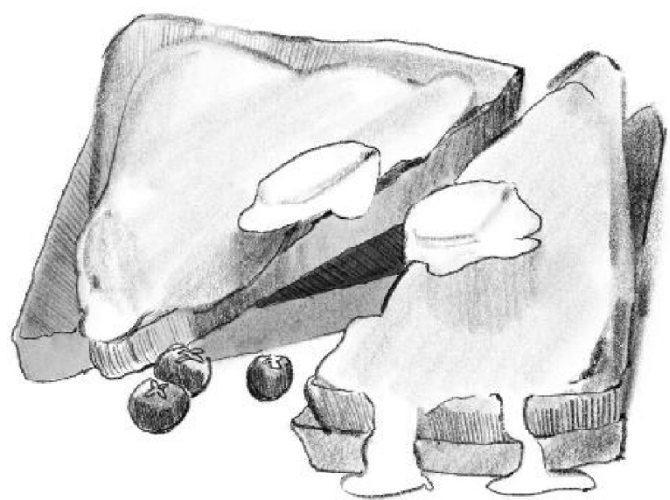
Jack birkaç dakika sonra, "Eve gidip bunu tekrar yapmak istiyorum," diye mırıldandı. "Daha bitirmedin mi?"

Beckett, "Belki," diye düşündü ve onun yeni favori noktasını öptü.

Temizlik... daha iyi bir kelime bulamadığım için dağınıktı. Beckett herhangi bir fast food restoranından biriktirdiği tüm peçeteleri almak için arabaya koşmak zorunda kaldı ve ayrıldıklarında onlardan eser kalmamıştı.

Umut etti.

Caddeye çıkarken bir elini Jack'in kalçasına koydu ve yüzündeki sırıtışı silemedi.

32. Şekerlemeler ve Duygular

Eli

Eli fırını idare ediyor ve zamanlayıcıya sabırsızca bakarak ileri geri volta atıyordu.

Raj her an orada olabilirdi. Ve muhtemelen ilk bakışta Jack'le işleri çözdüklerini anlayacaktı.

Dalgın bir şekilde parmak uçlarını ısırığın üzerinde gezdirdi ve içinde dans eden his yankısıyla ürperdi. Jack'i *hissedebiliyordu*. Sevinmişti. O halde Beckett'la işler iyi gitmiş olmalıydı.

Yalnızca bağdan değilse bile, Raj'ın gelişini beklerken içinden geçtiği mesaj selinden de.

Bu düşünce *onu* heyecanlandırdı. Beckett sürünün bir parçasıydı. O *da* *içindeydi*.

Lanet olsun, onu görmek için sabırsızlanıyordu. Bu *gerçektir!* Gerçekleşiyordu.

Şimdi tek yapması gereken Raj'la işleri yoluna koymaktı.

Arka kapıdan hafif bir tıkırtı duyuldu. Eli derin bir nefes alarak bir kez daha saate baktı. Bir dakika bile geç kalmamıştı.

Gergin bir iç çekişle döndü ve fırın mutfağının tertemiz zeminini geçerek arka kapıya yöneldi.

"Merhaba," dedi Raj diğer tarafta durarak. Raj'ın gülümsemesi gözlerini kamaştırdı ve onu içeri davet ederken biraz başı dönmüş gibi hissetti.

"Merhaba," diye . Adam onun yanağına bir öpücük kondurdu ve... burnunu çekti.

Sonra başını kaldırdı ve kokladı. Midesi bulandı.

"Bana söyleyecek bir şeyin varmış gibi kokuyor?" dedi usulca, gözlerini ona dikerek.

Yanakları kızardı ve ellerini birleştirdi. "Öyle de denebilir," diye fısıldadı boğazını temizleyerek. "Jack ve ben bir şekilde... işleri yoluna koyduk," diye teklif etti, topuklarının üzerinde sallanarak başını yana eğdi.

"Eli, bu çok iyi bir haber," dedi Raj, sesi yumuşayarak. "Mutlu musun?"

Göğsü sıkıştı. Tabii ki ilk endişesi *kendisiydi*.

"Evet. Dün gece konuştuk. Dün gece konuştuk. Gerçekten uzun bir süre," diye itiraf etti ve her şeyin ne kadar çabuk değiştiğini hatırlayarak başını salladı. "Beckett'la konuştuğunuzu da duymuş olabilirim?" diye tahmin etti.

Raj başını salladı ve bir elini saçlarında gezdirdi. Bakışlarını onun yüzünde tutmaya çalıştı ama parmakları koyu renk saçlarının uzun telleri arasında gezinirken pazusu *orada* duruyor ve esniyordu. "Bunun bir sır olarak kalmayacağını biliyordum. Sadece yardım etmek istedim," dedi omuz silkerek.

Eli bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Biliyorum, biliyorum," dedi Eli, onu inceleyerek. "Ben sadece şaşırdım sen bizim bahsetmedin.

Ona göre bir düzenleme." Becketta göre, eline pek çok fırsat geçmişti.

Raj omuz silkti. "Bu benim anlatacağım bir hikâye değildi."

Kelimeler dilinin ucundaydı. *Bunun şu yüzden olmadığına emin misin?*

Raj aniden, "Bir zamanlar bir sürünün içindeydim," dedi.

Eli yutkundu. "Bundan bahsetmiştin." Bu hayra alamet değildi ve reddedilmenin verdiği mide bulantısını bastırmaya çalıştı.

"Dürüst olmak gerekirse, başka bir sürü bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Tekrar böyle insanlarla bağlantı kurmak."

Oh, hayır.

"Seninle karşılaştığımda ve bana hikayeni anlattığında, yardım etmek zorundaydım. Ve sonunda Jack ile aranızdaki sorunları çözdüğünüz için çok mutluyum. İşe yaradı!" dedi.

Tabii ki. Üzerine düşeni yapmıştı ve geleceğinde başka bir sürü yoktu, bu yüzden işi bitmişti, ayrılacak ve normal, sahte olmayan flört hayatına geri dönecekti.

Fırının bip sesi duyuldu ve kadın irkildi.

"Tamam." Boğazını ve fırına doğru ilerledi, kapıyı açtı ve eldivenleriyle bir tepsiyi dışarı kaydırđı.

Raj onun yolundan çekildi ama çalışma masasının üzerinde duran çörek tepsisine gözlerini dikti.

"Bunlar..."

Eli eğilip buzdolabını açtı ve vişneli çörek dolgusu torbasını çıkarıp sır için gerekli malzemelerin yanına koydu.

"Bunları buluşma için yapıyorum," dedi, istasyonu düzenlerken onun gözlerine bakamadı. "Bu sadece bir deneme partisi."

Yanakları kıpkırmızıydı, gözleri yanıyordu ve kendisiyle flört ediyormuş gibi yapan bu alfa için yaptığı çörekler yüzünden ağlayacaktı.

"Bir jest," dedi sesi .

"Ah, Eli, beni yanlış anlıyorsun," dedi ve sonra adımları yerde yankılanmaya başladı, elleri onu nazikçe kendisine doğru döndürüyordu.

Adam onun yanağını okşadı ve Eli orada öylece durdu, fırın eldivenleri ellerini örtüyordu, gözlerini kocaman açmış ona bakıyor, ağlamamak kendini zor tutuyordu.

"Ve Jack'in aksine, ben buna hemen şimdi bir son veriyorum."

Eli ıslak bir kahkaha attı ve başparmağını kızın yanağında gezdirdi.

"Benim için sahte değildi, tatlım. Hiç olmadı."

Eli'nin gözleri daha da büyüdü, şaşkınlık içinde kıvrıldı ve adam konuşmaya devam ettikçe yerini rahatlamaya bıraktı.

"Sana yaklaşmak için elime geçen her fırsatı değerlendirdim ve tüm bu süre boyunca sana iyi bir alfa olabileceğimi kanıtlamayı umdum. Jack ve Beckett'in yanına uyum sağlayabileceğimi."

Eli burnunu çekerek fırın eldivenini silkeledi ve yere bıraktı. "Ve yapamama ihtimaline karşı, kalbinde benim için yer kalmamış olma ihtimaline karşı, elimde olduğunu bilerek çekip gitmeye hazırdım. mutlu olmana yardım etti."

Kalbi gümbür gümbür atıyordu; ağzı kurumuştı. Söyleyecek tek bir kelime bile bulamıyordu.

Sonra kıkırdadı, bakışları arkasındaki masaya kaydı. "Ama dediğin gibi bu bir jestse, o zaman senin de beni istediğini varsayabilirim ve demek istediğim-oh hayır," dedi aniden, elleri omzundan ve yanağından kalktı. "Bir teşekkür jesti mi demek istediniz? Eğer tamamen yanlış yorumladıysam-"

Eli kıkırdadı, yüksek ve parlak bir sesle ve çenesini çerçevelemek için uzandı. "Eğer buraya inip beni öpmezsen," dedi.

Raj rahat bir nefes alarak başını eğdi ve dudaklarını ait oldukları yere, onunkilere yerleştirdi.

Yumuşak, tatlı ve nazikti, tıpkı Raj gibi. Elleri kızın saçlarını taradı ve onu kendine çekti. Sadece bir öpücüktü, dudakları buluşmuştu ama Raj'ın söylemeye çalıştığı her şeyi hissetmişti.

"Sanırım senin için biraz yer bulabilirim," diye mırıldandı onun ağzına karşı.

Raj kıkırdadı, kollarıyla onu sardı ve vücuduna sıkıca sardı. Yüzünü onun boynuna, ısırılmamış tarafına gömdü ve iç çekti. "Bunu Jack'le konuştun mu?"

"Evet, dün gece. Bugün Beckett'la konuştu ve söyleyebileceğim kadarıyla... işler iyi gitti." Hatırladığı, kalıcı mutluluk karşısında yanakları kızardı. Şu anda Jack onun mutlu olmasından memnundu ve bu mutluluk DVD ekran koruyucularından biri gibi içinde yankılanıyordu.

"Çete bir arada, ha?" Raj sordu.

Eli omuz silkerek kıs kıs güldü. "Sanırım öyle," dedi dudağını ısırarak ve gözlerini ona dikerek. Bir nefes verdi. "Bunun olduğuna inanamıyorum... Yani, o kadar ikna olmuşum ki..."

"Ne?" Raj sordu.

Eli ofladı. Hiçbir şeyin yolunda gitmeyeceğine, tekrar tekrar yanlış seçimler yaptığına ikna olmuştu.

Yüzünü Raj'ın göğsüne gömdü ve ona sıkıca sarıldı. "O gün beni bulduğun için çok rahatladım."

Kolları onu sarıp sarmaladı, değerli bir şeymiş gibi yakınında tuttu.

Belki de bu alfa için öyle olduğunu fark etti.

"Ben de, tatlım. Ben de," dedi Raj. Raj onun üzerine doğru kıvrıldı ve kadın başının tepesinde bir çift dudağın belirgin baskısını hissetti.

Geri çekilmeden önce gömleğinin içine doğru sırttı. "Yani artık resmileşti - sürünün bir parçası mısın?"

"Beni nerede istersen oradayım," dedi.

Eli'nin göğsü mutluluğun şiddetinden patlayabilirdi. "Güzel. Bu kolay oldu. Seni ikna etmek için çörek yedirmeme bile gerek kalmadı."

Raj ona doğru eğildi, soğumakta olan çörekleri koklamak için çalışma masasına doğru eğilirken neredeyse dans eder gibi eğiliyordu. "Yani, onları denemeye karşı çıkmazdım."

Bir kıkırdama ile kendini onun elinden kurtardı ve içlerinden birinin okşadı.

"Doldurmak ve buzlamak için hâlâ çok sıcaklar... ama krema yapmama yardım edebilirsin."

Raj, "Ah, ne kadar yardımcı olabilirim bilmiyorum," dedi ve ona şüpheyle baktı. "Ben bir mimarım, fırıncı değil. Ne iş yaparım şef?"

Eli ona gülümsedi ve lavaboyu işaret etti. "Önce elini yüzünü yıka," dedi. "Ve söylemek bana ne kadar acı verse de... lütfen saçlarını da topla."

"Sihhi. Bunu sevdim."

Eli malzemeleri topladı ve hazırlanırken onları boş çalışma masalarından birinin üzerine koydu. Çok geçmeden ona katıldı ve Eli mutlu bir şekilde iç çekti.

"Bana sahte kur yaptığın için teşekkür ederim," dedi kalçalarını birbirine vurarak. "Fikir ne kadar... akıldışı olsa da eğlendim."

"Biraz... dışarıdaydık," diye kabul etti Raj ve onun sırtına vurdu. "Ama beni sana yaklaştırdı, değil mi?"

Eli gülümsemesini bastırarak başını salladı.

"Yani bu çörekler bir jest mi? Ne tür bir jest?" diye masumca sordu ama Eli dudaklarının kıvrıldığını fark etti.

"Onlar bir..." Dudaklarını ıslattı. "Büyük bir jest."

"Büyük bir jest mi?" diye tekrarladı. Raj onun önüne geçti ve çenesini yukarı kaldırdı. "Güzel."

Adamın kokusu etrafını sarmıştı; narenciye çiçeği ve biberiye, sayısız soğumuş çörekten daha güçlüydü. Ona sallanma dürtüsüne direndi. Eli'nin göğsündeki bir şey hafifledi.

"Evet," dedi, biraz daha emin bir şekilde. "Bana sahte kur . Gerçekten bir etki bıraktın."

"Güzel," diye nefes aldı, dudaklarının üzerinde gezinmek için eğildi. "Çünkü bu sadece başlangıçtı."

Oh, Tanrı'ya şükür, diye düşündü Eli ve ağzını tuttuğunda ona karşı eridi. Onunla buluşmak için uzandı, ellerini göğsünden yukarı kaydırarak dağınık topuzuna doladı.

Dudakları kilitlendi ve kadın dudaklarını onun altından ayırarak onu içeri buyur etti, dillerini birbirine doladı. Ayrıldıklarında göğsü kabarmış, gözleri yarı kapalı bir haldeydi.

Büyük, kahverengi gözleri o kadar derindi ki içinde kaybolmak istedi.

"Peki Jack bunu sorun etmiyor mu?" diye sordu.

Eli başını salladı.

"Peki ya bu?" Raj onu öptü ve Eli mırıldanarak her şeyi etti.

"Peki ya bu?" diye tekrar sordu, dudaklarını kadının boğazına, Raj ve Jack'in uğruna kavga ettikleri işarete götürerek.

Ona karşı titredi, dizlerinin bağı çözöldü. "Evet."

Raj dişlerini iz üzerinde gezdirdi ve Eli duyulabilir bir şekilde nefesini tuttu. Bu ses dudaklarından dökölür dökölmez Raj bir sırtıışla eğildi ve elleri Eli'nin saçlarından kaydı. "Harika. Şimdi, krema hakkında ne diyordun?"

Eli gözlerini kırpıştırarak ona baktı, zihni yavaşça işliyordu, bedeni arzuyla doluydu. "Buzlanma," diye tekrarladı.

Raj başını salladı ve Eli'in bakışları parlak metal masanın üzerine düştü. "Doğru. Buzlanma. Şimdi elimi yüzümü yıkamam lazım, bekle." Lavaboya doğru ilerleyip ellerini yıkarken sadece biraz suratı asıktı.

"Bu krema hiç zaman almıyor," diye söz verdi omzunun üzerinden seslenerek. "Donutlar henüz kullanmak için çok sıcak olacak ve zaten önce onları doldurmamız . Ama yapması çok kolay."

Raj ona tekrar katıldığında masanın kenarına yaslanmış, adını koyamadığı bir şeyle ona bakıyordu. "Ne oldu?" diye sordu *temiz* ellerini saçlarında gezdirme dürtüsüne direnerek.

"Hiçbir şey, şef," dedi.

Eli kıkırdadı. "Bir fırında 'şef' demek zorunda değilsin."

"Böylesi daha eğlenceli, şef," dedi.

Sevgi dolu gözlerini devirerek onu çalışma masasına doğru döndürdü ve farklı malzemeleri işaret etti. "Bunları daha önce yediniz, bu yüzden kremanın siyah olacağını biliyorsunuz. Buluşmanın teması..." İnledi. "yaşadığım bir dönemden kalma bir şey. Annem bunu yaşamama asla izin ."

"Bu hangi aşama?" diye sordu.

Eli gözlerini kısıtı. "Neden, benimle de dalga geçebilesin diye mi?"

"Ah, tatlım, beni bundan daha iyi tanırsın. Asla yapmam Seninle dalga geçiyorum," diye *yalan* söyledi Raj bembeyaz dişlerinin arasından.

"Gotik bir geçirdim. Bu yüzden tema gotik. Ailemle ilk tanıştığınızda doğal olarak dramatik gotik kıyafetler içinde olacaklar."

"Ben mi?" Raj daha dik durarak sordu.

Gülümsemesi hınzırcaydı. "Evet, sen. Geliyorsun, *değil* mi- saçına dokunma," dedi adam elini kaldırdığında. El havada dondu. "Pişiyorsun. Yüzüne ya da saçına dokunma."

"Evet, şef," dedi. Ve sonra sırttı. "Aile toplantısına davetli miyim?"

"Artık sürünün bir parçasısın, değil mi?" diye sordu, pudra şekerini yaklaştırmak için masanın üzerine eğilerek.

"Sanırım öyle," dedi Raj, sesi çok daha kısıktı.

Eli torbanın üstünü yırtarak açtı ve büyük bir karıştırma kabına sağlıklı bir miktar salladı. "Herkesi getirmezssem beni öldürürler."

Sonra küçük siyah kakao tozu kabını çekti. "Bu da ne?" Raj omzunun üzerinden eğilerek sordu.

"Bu siyah kakao tozu. Azı karar çoğu zarar" dedi ve şekere ekledi.

Raj onun istediği sütü bolca ekledi ve Eli hepsini vanilyayla birlikte ırpımayla başladı. Siyah kakao tozu görevini yerine getirdi ve karıştırılıp daldırmaya hazır hale geldiğinde çörekler hâlâ yeterince soğumamıştı.

"Onları daha soğuk bir tepsiye taşıyalım," diye önerdi. Tek yapması gereken başka bir tepsiyi pişmiş reklerin üzerine yerleştirmek ve hepsini ters çevirmektir. Boş tepsiyi Raj'a uzattı ve dev lavaboyu işaret etti.

"Peki... şimdi ne olacak?" diye sordu.

Eli dudaklarını büzdü. "Bilmiyorum. Sanırım biz... bekleyelim mi?"

"Sıcak bir çörek gerçekten de olabilecek en kötü şey mi?" Raj, pişmiş ürünlere kederle bakarak düşüncelere daldı.

Eli kıkırdadı. "Sen de ister misin?"

"Tanrım, evet," diye mız mızmızlandı

Raj.

Birdenbire sevgiye boğuldu ve Eli hâlâ dokunulacak kadar sıcak olan iki çöreği kaptığı gibi kremanın yanına götürdü. Çantasını bir ağızlıkla hazırladıktan sonra Raj'ın izlediğinden emin oldu. "Bir sonrakini senin yapmana izin vereceğim," diye söz verdi.

Eli ona memeyi nasıl sokacağını gösterdi ve çok fazla basınç uygulamamasını söyledi. Vişne dolgusu avucunun içinde soğuktu ve yavaş ilerliyordu, ancak bir kez dışarı sızma tehdidinde bulunduğunda, onu serbest bıraktı.

"şimdi sen sadece..." Başparmağıyla deliği kapattı ve çöreği ters çevirerek üstünü siyah kremaya batırdı. Üstünü ince bir tabaka halinde kapladı ve bir tabağa koymadan önce sırttı. Kremanın bir kısmı çöreğin kenarlarından aşağı damladı, ama ona göre bu sadece ürkütücü faktörü arttırdı.

"şimdi sende," dedi.

Raj bu görev için tamamen hazırlıksız görünüyordu ve o da elini istasyona doğru sallamadan önce kıkırdadı. "Hadi, o kadar da korkutucu değil. Sadece çantayı çok sıkma, patlayabilir."

"Oh, bana bunu söyleme," dedi.

"Sen büyük, güçlü bir alfasın; biraz kiraz dolgusuyla başa çıkabilirsin," diye onu cesaretlendirdi.

"Peki, peki," dedi ve donut'ını nazikçe kaldırıp krema ucunu içine yerleştirdi.

"İşin bittiğinde biraz daha ağırlaştığını " dedi onu dikkatle izleyerek. Adam torbayı sıkarken ellerindeki damarlar iyice belirginleşmişti.

Ağrılı bir şekilde yavaşça doldurdu, işe yaramadığından korktuğu için birkaç kez durup başladı. Ama sonunda, kiraz dolgusu çörekten dışarı bakıyordu.

"!" diye bağırdı. "Şimdi onu içine daldır."

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," dedi Raj çöreği Eli gibi onunkinin yanındaki tabağa koyarken.

Kendi çöreğinin üstündeki krema çoktan kaymıştı ve Raj'inki de aynı kaderi paylaşacaktı. "Tamam, belki çirkin olabilir," dedi Raj sonunda. "Ama yine de lezzetli olduğuna bahse girerim."

"Denemek ister misin?" diye sordu, tabağı kaldırıp ona bir tane ikram etti. Adam kadının yaptığını aldı, kadın da onunkini.

"Şerefe," dedi çöreğini uzatarak.

Eli aptal, şapşal ve mutlu bir sırıtışla kendi çöreğini onunkine çarptı. "Şerefe."

Eli, Raj'ın dişlerinin çöreğe batışını, tadın duyularına vuruşunu, gözlerinin parlamışını ve dudaklarına bulaşan buzlanmayı izledi

ve eline damlıyordu.

"Seni seviyorum," diye düşündü ama kelimelerin dudaklarından döküldüğünü hissetti. Yanakları kıpkırmızı oldu, başka düşünceleri ağzından kaçırmamak için kendi bir ısırık aldığı anda dilinde patlayan kiraz dolgusu kadar kırmızı.

Eli dişlerini çöreğe batırır batırmaz, kiraz dolgusu hafif ılık, kreması tatlı ve dilinde patlar patlamaz, arka kapı bir kez daha çalındı.

Raj kendi lokmasını alırken onunla bakıştı ve Raj'ın iniltisi mutfığı doldurdu. "Oh, Eli," dedi Raj, gözleri kocaman açılmıştı. "Bunlar hatırladığımdan da güzelmış."

Ses tonundaki takdir karşısında yanakları kızardı ve çöreğini tabağa bıraktı, parmakları erimiş kremaya yapışmıştı. Ağzının etrafında hissetti ve yuttuktan sonra alt dudağını dişlerinin arasına alarak sıyırdı.

Başparmağını ağzına götürdü ve nihayet cevap vermek niyetiyle kapıya doğru bir adım attı. Ama Raj'ın eli bileğine dolandı ve onu nazikçe öne doğru çekti.

Adam elini dudaklarına götürüp şeker kaplı başparmağını dudaklarının arasında emerken nefesi kesildi. Ağzının sıcaklığı, dilinin kızın parmağının üzerinde kayması. Zaman yavaşlıyor gibiydi, adamın bakışları ağır ve karanlıktı.

Büyülendim.

Büyülenmiş

.

Başparmağını bıraktığında Eli ona doğru sallandı. Başını onun işaret parmağına doğru eğdi. Kız, Eli'nin parmağını

Elindeki her damla şekeri temizlerken kapı bu kez biraz daha sabırsızca çaldı ve gözlerini kırıştırdı.

Yavaş bir gülümseme dudaklarını kıvırdı ve bu kez dudaklarını tatmak için başını eğerek onu daha da yakınına çekti. Kadın öpücüğe doğru iç çekti, ağızları tatlılıktan birbirine sürtündü.

"Ben de seni seviyorum," dedi, tıpkı ayrıldıklarında olduğu gibi nefesi kesilmişti.

Eli sersemlemiş bir halde arkasını döndü ve arka kapıya yöneldi, o daha kapıyı açmadan kim olduğunu biliyordu.

"Biz... böldük mü?" Jack elinin arkasına bir kahkaha saklayarak sordu. Beckett da kıs kıs güldü ve onları görünce sırttı.

"Aslına bakarsan, sen yaptın," dedi ve geri adım atarak yine de içeri girmelerine izin verdi. Jack yaklaştı, elini kaldırıp başparmağını boynundaki işaretin üzerinde gezdirdi ve kadın neredeyse duvara yaslanıp eriyecekti.

Kapının kapandığını duydu. Umurunda değildi.

Jack kısa bir *merhaba* öpücüğü için başını eğdi ve sonra geri çekildi. Kadının yüzündeki yıkıma gülümsedi ve Beckett'in peşinden gitmek için döndü.

Kalbi küt küt atıyordu. Bunun onun hayatı olduğuna inanamıyordu.

Bir hışırtı dikkatini çekti ve hazırlık istasyonuna masumca yaslanmış olan Raj'a doğru ilerlerken Beckett'in elinde tuttuğu katlanmış bir kâğıt torba görmek için ona baktı. Raj usulca gülümseyerek Beckett'in sırtını sıvazladı.

Raj onlara, "Duyduğuma göre tebrikler sıraya girmiş," dedi.

Eli, *kendisine ait* olan üç alfaya bakarken bir an için duvara yaslanıp donakaldı. Birdenbire ve *neredeyse* geri dönülmez bir şekilde onun olmuştu.

Raj'la daha fazla yalnız kalabilmek için Jack ve Beckett'ı kovmayı düşündü ama hepsinin bir arada olması o kadar *doğru geliyordu* ki, buna dayanamadı.

Belki de bir akşam için yeterince hayat değiştiren konuşmalar yapmışlardı. Ayrıca, zamanları vardı. Artık birlikte bir gelecekleri vardı, hepsinin.

Beckett kıkırdarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve Beckett onun ensesinin kızarmasını izledi. Beckett çantayı bir şangırtıyla hazırlık masasına bıraktı ve kadın sonunda düşüncelerinden sıyrılıp Beckett'ın ne getirdiğini görmek için ona doğru yaklaştı.

Jack Beckett'ın sırtına doğru sallandı, kollarını onun beline doladı ve başını Beckett'ın omzuna yaslayarak onun kâğıt torbayı açmasını izledi.

Beckett'ın, "Benim hakkımda yumruklaşmayın," diye mırıldandığını duydu ve Raj ile Jack'in tam da bunu yaptığını görmek için tam zamanında yaklaştı.

Raj'ın bakışları önce ona, sonra Beckett'a kaydı, birbirlerine dolanmışlardı. "Sanırım prova iyi gitti, öyle mi?" Raj sordu.

Eli, Beckett'ın bu renge bürünmesinin mümkün olduğunu bilmiyordu ve Beckett kekelerken Eli elinin içine kıs kıs güldü. "Aslında, bilmen gerekiyorsa, her şey ters gitti," diye iç geçirdi.

Eli hepsinin arasına girerek Raj'ın yanındaki hazırlık istasyonuna yaslandı.

Jack'in tişörtünün yakasının altında onun izini gördü ve dudaklarının kıvrılmasına engel olamayarak parmaklarını dalgınca kendi parmaklarının üzerinde gezdirdi.

"Görünüşe bakılırsa bir masal vakti geldi," diye takıldı Eli.

Beckett yanıt olarak inledi ve kâğıt torbadan bir değil, üç şarap şişesi ve bardak çıkardı. "Hadi ama, harika bir hikâye," dedi Jack yumuşak bir sesle. "Mutlu bir sonu var," diye alay etti.

Eli ona, "Mutlu sonları severim," dedi ve dirseğini Raj'ın yanına doğru itti.

"Takas edebiliriz," diye teşvik etti ve kadın ona gülümsedi. "Sen bize kendininkini anlatırsan biz de sana kendimizinkini anlatırız."

"İşte bu harika bir fikir," dedi Jack ve Beckett'tan ayrıldı. Hâlâ taze çörekler, krema ve dolgularla dolu olan çalışma masasına doğru yürüdü ve Eli onun parmağını kremaya daldırmayı düşünmesini *izledi*. Bakışlarının ona kayışından bunu anladı ve gözlerini uyarırcasına kıstı.

Dudakları kıpırdadı ama hiç rahatsız etmeden döndü. "O zaman bu çörekleri bitirip yiyebiliriz, değil mi?"

"Tatlılar ve şampanya," diye düşündü Eli. "Bana bir kutlama gibi geldi."

Beckett, "Kendinizi hazırlayın," diye uyardı ve sonra ilk şişenin mantarını patlatarak ilk kadehi doldurdu. "Tüm hikâyeyi anlatacaksak cesaret için buna ihtiyacım olacak."

"O kadar da kötü olamaz! Dün gece her şeyi planlamıştın," dedi Raj.

"Evet, evin mutfağını vaftiz etmeyi planlamamıştık, değil mi?" Beckett itiraf etti, yanakları yine alev alev yanıyordu.

Eli sesini bastırmaya çalıştı, gerçekten de öyle yaptı. Ama Beckett'ın sesi çok... perişan geliyordu ve aralarındaki bağ sayesinde Jack'in mizahını hissetti ve olayların gidişatından ne kadar memnun olduğunu anladı. Bu espri, içinden bir kahkaha olarak patlayana kadar kendi esprisiyle karıştı.

Beckett, "Evet, evet, gülün bakalım," diyerek de birer içki doldurdu.

"Lütfen baştan başla," diye rica etti Eli ve Jack'ten ilk fincanı aldı. "Ne planladığınızı ve gerçekte ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Şerefe mi?" Raj sordu ve içkisini kaldırdı.

Beckett'ın yanakları hâlâ kızarmıştı ve kendi yanakları da sık sık gülümsemekten acıyordu. Jack kendi ayağıyla Beckett'ın ayağını dürttü ve Eli da onu geri itti.

"Sürümüze mi?" Eli, boğazındaki ani yumrunun etkisiyle kelimeleri güçlükle çıkararak konuştu.

"Sürüm ze," diye kabul etti Raj ve bu fikre en az onun kadar şaşır m ş gibiydi. İşlerin bu şekilde gelişmesi, bu kadar *iyi* sonuçlanması.

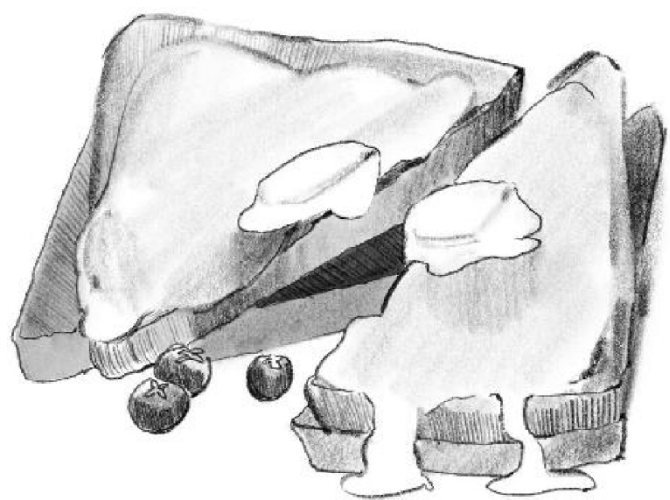
Fırının arka tarafındaki ucuz bardaklarını kaldırdılar. Şingirt  daha çok bir tıkırtı gibiydi. Hâlâ doldurması gereken çörekler ve buz vardı.

Ona göre bu mükemmeldi.

"Pekâlâ, baştan alalım," diyerek Beckett'ı işaret etti.

Ama hikayeyi başlatan Jack oldu. "Her şey bir aptal olduğum için başladı," diye itiraf etti Jack.

Eli kaşlarını kaldırarak ona baktı, göğsü yapış yapış tatlı bir mutlulukla doluydu. "Yeni olan başka ne var?"

33. Büyük Bir Sır

Eli

"R Hazır mısınız?" Eli öne doğru bir adım atıp elini kapıya kaldırarak sordu.

Jack, "Olabileceğimiz kadar," dedi ve Eli parmak eklemlerini tahtaya vurdu.

Saniyeler sonra kapı açıldı, diğer tarafta küçük sarışın bir kadın vardı. Heyecanla bir ayağından diğerine hızlıca basarak ciyakladı.

"Aman Tanrım, başarmışsın!" diye bağırdı annesi ve kollarını Eli'ye doladı.

Eli, annesini sıkıca kavrayarak onun sevgisi karşısında kıkırdadı. "Şu haline bak!" dedi Eli ve geri çekildi. Annesi temaya uygun olarak siyah giyinmişti. "Bu *benim mi?*" diye sordu grup tişörtünü göstererek.

Etek ucunu çekiştirdi ve omuz silkti. "Onu burada bıraktın ve çamaşır sepetine, oradan da dolabıma girdi. Temaya uyuyor! Şu *halinize* bakın," dedi.

Eli ve Jack tepeden tırnağa siyah giyinmiş, kot pantolon ve bot giymişlerdi. Hatta Jack'in sahip olduğu çok sayıdaki siyah gömlekten birini giymiş, vücudunu örtmemesi için belinden bağlamıştı ama tabii ki pembe deri ceketî hâlâ omuzlarındaydı.

"Peki bu iki beyefendi kim? Arkadaş mı?" diye sordu, sonunda Raj ve Beckett'in bakışlarıyla karşılaştı. Elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Eli'nin annesiyim, Bethany, ama bana Beth diyebilirsiniz."

Raj ve Beckett her zamanki gibi kibar bir şekilde onunla el sıkıştılar.

"Anne, bunlar Raj ve Beckett. Onlar... bizim sürümüz," dedi Jack'i göstererek.

Beth donakaldı, bakışları Eli'da durdu, sonra Jack'e kaydı, gözlerinde inanmazlık vardı.

"Senin sürün," dedi yavaşça, kaşları çatılmıştı. "Jack'le birlikte mi?"

Eli'nin midesi bulandı. Herkesin mutlu olacağını düşünmüştü- "Tom!"

Beth omzunun üzerinden ağlayarak Eli'nin kulak zarını parçaladı. O da yüzünü buruşturdu ve geri adım attı.

"Ne-" Eli söze başladı ama Beth onlardan uzaklaştı ve oturma odasına doğru koşarak gözden kayboldu.

"Colin!" diye bağırdı ve Eli içini çekti. "Walt!"

"Şey. Evine hoş geldin, sanırım," dedi Jack yumuşak bir sesle.

Eli omzunun üzerinden titrek bir gülümsemeyle Beckett ve Raj'a döndü. "Bu sadece başlangıç."

Beckett'in giydiği siyah pantolonu ve düğmeli ceketî takdir etmek için bir an durdu, sonra Raj'a doğru kayarak elini onun giydiği siyah gömlek ve süveterin yanı sıra normal yıkanmış kot pantolonu ve botlarına götürdü. Elini bırakmadan önce bir anlığına sıktı.

"Pekâlâ, gidelim," dedi Eli ve hücumla geçti. Oturma odasında, Eli'nin yalınayak koştuğu, genellikle anneleri bir araya geldiğinde Jack'in kovaladığı parke zeminlerin üzerinde ilerlediler. Belli ki çok sevilmişti, biraz dağınıktı, duvarların her yerinde ve şöminenin şöminesinde onun ve kardeşinin resimleri vardı.

Fotoğraflarının çoğunda Jack'in yer alması komik.

Mutfak barı folyo kaplı eşyalarla doluydu ve Eli, Raj'la birlikte bitirdiği üç kutu çöreği de ekledi.

Kendini meraklı hissederek folyonun bir köşesini sıyrıp birkaç parça çıkardı ve seçeneklere bakarak mırıldandı.

"Herkes çoktan gelmiş olmalı," diye düşündü.

"Müzikle yüzleşmeye hazır mısın?" Jack sordu.

Eli midesini gıcıklayan bir sinirle inledi. "Evet. Evet, hadi gidelim."

"Senin adına mutlu değiller mi?" Raj ona doğru eğilerek sessizce sordu.

"Sanırım bunu öğrenmek üzereyiz," dedi Eli.

Sürgülü cam kapı güverteye ve arka bahçeye açılıyordu ve Jack elini kapı koluna dolayıp kapıyı çekerek açarken Eli nefesini tuttu.

Eli önce dışarı çıktı ve her bir çift gözün kendisine kilitlendiğini fark edince kapının hemen dışında durakladı.

"Uh... merhaba?" Eli, kendisinin ve Jack'in ailelerinin oluşturduğu kalabalığa el salladı.

Diğer üçü onun arkasından çıktı ve o da onlara yer açmak için yoldan çekildi. Ve sonra dördü de sayılamayacak kadar çok kişi tarafından mercek altına alındı.

"Bu... bizim sürümüz," dedi Jack ve bir elini Eli'nin omzuna doladı.

Bir duraklama oldu ve merdivenlerin hemen yanında duran annesinden bir hırıltı geldi ve ardından tüm bahçe bir stadyuma rakip olacak kadar yüksek sesle tezahüratlara boğuldu.

Eli'nin yanakları bağırişlar ve kurt ısıkları karşısında pespembe kızardı ve yüzünü kapatarak sırtışını ve içindeki ani rahatlama patlamasını gizledi. Şimdi paylaştıkları bağ sayesinde Jack tarafından da yankılandı. Jack onu kendine çekti ve sıkıca kavradı.

Isıklar ve bağırişlar sustu ve herkes başını eğerek ve fısıldayarak da olsa işine devam etti.

Eli hepsini görmezden gelerek annesine döndü.

"Anne, beni korkuttun!" Eli tısladı ve başını salladı.

Ellerini tutmak için güverte merdivenlerine geri dönerken spor ayakkabıları ses bile çıkarmadı. "Özür dilerim tatlım. Bugünün geleceğini hiç düşünmemiştim."

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu kaşlarını çatarak.

Ancak gürleyen bir bağırişla bölündüler.

"Pinky!" diye bağırdı derin bir ses ve Eli ellerini indirip annesinin omzunun üzerinden bakınca tanıdık bir yüzün kendilerine doğru geldiğini gördü.

Beth, "Sonra konuşuruz," diye söz verdi ve babalara katılmak üzere ızgaranın yanından uzaklaştı.

Jack, Beckett ve Raj'a, "Telaşlanmayın çocuklar," dediği sırada Eli kendini çarpışmaya hazırladı.

Eli gerisini duymadı çünkü kamyon büyüklüğünde bir beta tarafından onlardan koparıldı ve onu kaldırıp etrafında döndürdü.

"Merhaba Jonah!" diye başırarak kollarını onun boynuna doladı.

Adam onu oturtup başının üstünü okşayınca *viyakladı*. "Seni görmek güzel, ufaklık."

"Herkes senin için ufak tefek," diye söylendi ve yamuk ceketini düzelitti.

"Jonah, bu Raj," dedi ve aslında Jonah'a kıyasla hiç de küçük olmayan alfaya elini uzattı. Raj bir adım öne çıktı ve elini uzattı.

"Güzel, güzel, güzel," dedi ve Raj'ın kolunu sıktı. "Sana kürek konuşmasını sonra yapacağım."

Raj başıyla onaylarken bile "Gerek yok," diye şarkı söyledi. "Bunu dört gözle bekliyorum," dedi.

Eli kıs kıs gülererek *erkeklerle* gözlerini devirdi. Aileden olsunlar ya da olmasınlar.

"Ah, merhaba, gerçek kardeşin de burada," dedi Jack, kollarını kavuşturmuş sağında bekliyordu. Beckett dudaklarında kibar bir gülümsemeyele onun yanında duruyordu.

Jonah'nın gözleri hızla Jack'in üzerinde gezindi. "Oh, hey," dedi, sesi kuru çıkmıştı.

Jonah sonunda Jack'in yanından geçip sarışın alfaya doğru kasıla kasıla ilerlerken Eli'nın dudakları seğıirdi.

"Kim bu yakışıklı adam?" Jonah Beckett'in elini sıkarak sordu. "Beckett. Tanıştığımıza memnun oldum," diye teklif etti.

"Jacky, seni sinsi köpek," dedi Jonah. "Sonunda Eli'nin ve bu yakışıklı adamın beynini yıkadığına inanamıyorum."

Jack inledi, yanakları pembeleşti ve Jonah'ı bir kucaklamanın içine çekti, bu bir kucaklamadan çok kimin kucaklayacağını görmek için bir meydan okumaydı.

nefesini kesebilirler.

Eli kahkahasını elinin arkasına saklayarak yüzünü Raj'ın göğsüne çevirdi. "Jack'e dövmeyi yapan sen misin?" Beckett sordu.

Jonah'ın yüzü renklendi ve başını salladı, sanki omega'sı her an ortaya çıkabilecekmiş gibi etrafına bakındı. "Evet," diye homurdandı. "Jack unutmama asla izin vermez."

"İzin mi?" Jack itiraz etti. "O *benim* kolumda!"

Eli onlara kıkırdadı ve sonra, yolun karşısında, "Baba!" diye seslendi.

Izgaranın yanında oturuyordu -çünkü tabii ki oturuyordu- ve ayağa kalktı ama Eli çoktan avlunun yarısını geçmişti.

"Bu benim küçük kızım mı?" diye bağırdı.

Kollarına atılıp sıkıca sarıldı ve başını onun boynuna gömdü. "Merhaba, baba!"

"Seni görmek çok güzel," diye bağırdı. "Toparlandığına inanamıyorum."

"Evet, doğru," diye cevap verdi ve arkasına yaslandı. Gözleri sıcaklıkla parlıyordu ve-

"Bu bakışı biliyorum," dedi ve koluna hafifçe vurdu. "Ne?" diye sordu ellerini açarak. "Sadece konuşmak istiyorum, o kadar.

hepsi."

Eli gözlerini devirdi ama omzunun üzerinden bakınca Raj'ın hayranlık dolu bakışlarla onu izlediğini gördü.

"Oh, sana karşı çok yumuşak Eli-iyi iş çıkardın." "Sadece o değil," diye fısıldadı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Jack de mi? O günü hiç göremeyeceğimi sanmıştım..."

Eli başını sallamadan önce kaşlarını çattı. Beckett ve Raj onun korktuğu kadar garip görünüyordular ve Eli onları yanına çağırdı. "Nazik olun," diye uyardı babasını.

"Ben her zaman öyleyim-merhaba, oradakiler! Tanıştığımıza oldum," dedi, sesi çimenlikte gürleyerek. "Ben babayım ama çoğu insan bana Walter der." Raj uygun bir şekilde kıkırdayınca kız onu sıkmak istedi. "Ben de

Raj. Sizinle tanışmak çok güzel. Bizi ağırladığınız için teşekkürler."

"Bu çocuk çok terbiyeli Eli," dedi babası onun elini sıkarken. "Jack'in ona bunu öğretmediğini biliyorum."

Eli yüzünün utançtan kızardığını gizlemek için güldü.

Beckett da bu düşünceyi yineledi ve babasının elini sıktı, gözleri eğlenceyle dans ediyordu. "Eli ve Jack'in çocukluk maceralarını dinleyeceğim için çok heyecanlıyım. Hiç güzel hikâyeleriniz var mı?"

"Ah, ben hiç-" diye başladı babası ama Eli boğazını temizledi.

"Neden hikayeleri şenlik ateşine saklamıyoruz? Tanışmamız gereken bir sürü insan var baba! Lafı açılmışken, diğer babalar nereye gitti?"

Ona gözlerini devirdi ama kabul etti. "Tamam, tamam. Buralarda bir yerdeler, sadece onları bulman gerekecek. Zaten eti bitirmem gerekiyor."

Sıkıca sarılmak için onu kendine çekti. "Seni gördüğüme çok sevindim, Pinky."

"Sen de," dedi ve ciddiydi. "Gülünç görünsen bile." "Ne? Ne demek istiyorsun? Havalı göründüğümü sanıyordum!"

Eli dudaklarını büzdü ve gülmemek için yanağının iç kısmını ısırdı. "Kesinlikle temaya uyuyorsun," diye karar verdi. Üzerinde normal bir kot pantolon, bir çift siyah botun üzerine kelepçelenmiş ve

beyaz tişört ve siyah düğmesiz gömlek. Pantolonunun bel bandında gerçek bir zincir . Ağarmış saçları ve dağınık sakalıyla ona hiç yakışmıyordu.

"Jack eskiden şeyler giyerdi," dedi.

Jack *hâlâ* böyle şeyler giyyordu. "Bilmiyor muyum?" diye düşündü, başını sallayarak. "Donut getirdim! Onlara bayılacaksınız."

"Bizim için pişirdiğin yemeklere bayılıyorum. Teşekkürler, Pinky. Şimdi git kardeşini bul."

Eli alay etti. "Evet, evet, tur atacağız. Sonra görüşürüz," dedi ve elini bir kez daha sıktı.

Beckett eğilip onun kulağına doğru konuşarak, "Çok sevimli," diye fısıldadı.

Raj başıyla onaylayınca sırtışı daha da genişledi. "Diğerleriyle tanışana kadar bekle," diye söz verdi.

Ve yaptılar. Yavaş yavaş. Omega bir anneye sahip olmak, bulunacak daha çok baba olduğu anlamına geliyordu. Bu da Eli'nin bile takip edemeyeceği kadar çok amca, teyze ve kuzen demekti. Ve her nasılsa konu dönüp dolaşıp Eli'a geliyordu.

"Demek sen ve Jack, ha?" diye sormuştu bir amca.

"Oh, nihayet. Çok uzun zaman oldu," dedi bir kuzen ve kocası yan yana durarak.

Ve bu sadece uzak aile değildi. Sonunda diğer babaları Tom ve Colin'i yakaladığında, onlar da hiç istiflerini bozmadılar. "Bunca yıldan sonra, buna inanabiliyor musun?"

Eli olduğu yerde yanmamaya çalıştı.

Eli'nin itfaiyeci ve ailenin gururu olan erkek kardeşine ulaştıklarında, Eli neredeyse olduğu yerde titriyordu. "Sen ve

Jack mi? Sürü halinde mi? Birlikte mi?" diye bağırdı ve kızın omzunu sıktı.

Eli'nin kolları çaprazdı. "Evet."

"Zamanı gelmişti Pinky," dedi ve onu sıkıca kucakladı. Omzunun üzerinden, orada olmasalar da olurmuş gibi görünen Raj ve Beckett'in eğlenen bakışlarıyla karşılaştı. Herkes *ona* ve *Jack'e* kafayı takmıştı.

"Neden herkes bunu söyleyip duruyor?" diye homurdandı.

"Bununla bir şey kastetmiyorlar," dedi Jack, bir anda ortaya çıkarak.

"Bununla ne demek istiyorlar?" diye tısladı.

Jack, , *evet*, bir sürü olduklarını teyit etmek zorunda kaldıkları süreyi en aza indirebileceklerini düşünerek kendi turlarını yapıyordu.

Eli'nin kardeşi Ben sonunda onu serbest bıraktı ve o da kollarını kavuşturarak alfalarına katılmak üzere geri çekildi. Suratı asıksa ne olmuş yani? Sanki büyük bir şakanın parçasıymışlar ve ondan başka herkes bunu biliyormuş gibi hissediyordu.

"Sanki bilmiyorsun," diye alay etti Ben.

Eli sadece ailesinin hissettirebileceği bir öfkeyle kollarını havaya kaldırdı. "Yok! Yoksa bu kadar sinirli olmazdım!"

Ben bir an için gözlerini ona dikti ve Jack bir elini sırtının ortasına koyarak başparmağıyla tenine rahatlatıcı bir ritimle vurdu. Kadın ofladı.

"Yani, en azından aranızda her zaman bir... şey olduğunu sanıyordum." "Bir şey," diye tekrarladı Eli kuru bir sesle.

"Evet. Çocukken birbirinizden ayrılmazdınız. Ve okul boyunca. Jack'in üniversiteye gittiği zamanı hatırlamıyor musun?" diye sordu Ben ,

Kaşlarını kaldırdı.

Eli başını salladı ve Jack'in dokunuşu sırtında durdu. Kadın şaşkınlıkla ona baktı.

"Neden?"

Ben hepsinin arasına bakarak, "Neredeyse perişan haldeydin. Annem çok depresif olduğunu söyledi."

"Ne? Hayır yapmıyordum..." Eli refleks olarak bir şeyler çiziktirdi. Ama sonra hatırlamaya çalıştı. Jack iş için üniversiteye gitmişti ve evet, okul buralardaydı ama şu anda yaşadıkları yere çocukluk evlerinden daha yakındı. Her hafta sonu eve gelirdi ve Eli bunları hatırlıyordu, birlikte takılır ve üniversite maceralarını dinlerlerdi. Aradaki zamanlar biraz daha bulanıktı.

"Ah, beni özledin mi, tatlım?" Jack ona sırtarak sordu.

Ama Eli hâlâ kaşlarını çatıyordu. "Evet, tabii ki," diye cevap verdi ve dikkatini tekrar kardeşine çevirdi. "O benim en iyi arkadaşım gibiydi. Tabii ki onu özledim."

"Oh, bundan biraz daha fazlasıydı tatlım," dedi annesi ortaya çıkıp sohbete katılarak. "Günlerce somurttun, neredeyse hiçbir şey pişirmedin. Bir şeylerin ters gittiğini o zaman anladım. Sen yemek *yapmayı çok seversin*. O zamanlar, bilmesen de Jack'i de sevdiğini düşünüyorum." Mırıldandı ve yüzünü buruşturarak Eli'nin yanağını avuçladı. "Küçük bebeğimin kalbi kırılmıştı."

Eli istemeden de olsa gözlerinin dolduğunu hissetti ve gözlerini kırıştıtarak onları uzaklaştırdı. "Bu..."

Muhtemelen kulağa geldiği kadar çılgınca değildi. Annesinin sesindeki sempati göğsünün ağrmasına neden oldu ve aralarındaki bağ sayesinde Jack endişelenmeye başladı.

Ben de bunun peşini bırakmadı. "Aranızda bir şeyler olduğuna ikna olmuşum ve ben burada yaşamıyordum bile. Sonra o okulu bitirdiğinde, hiçbir sorun yokmuş gibi *birlikte* şehre taşındınız. Bir de işyeri açtınız - yani, böyle düşündüğümüz için bizi suçlayabilir misiniz?"

Eli'nin kaşları çatıldı. O böyle söyleyince... "Sanırım nedenini anlayabiliyorum... Peki, bunu bilmeyen tek kişi ben miydim?" Bunca yıldır *herkes* onun Jack'e aşık olduğunu ve özlem duyduğunu mu düşünmüştü?

Jack imdadımıza yetişti. "Dürüst olmak gerekirse, ben de bunun farkında değildim. Yani, ta ki..."

Boğazını temizlerken Eli boşluğu doldurdu. Onun sıcaklığı.

"Belki de bu konuşmayı daha özel bir yerde yapmalısınız," diye araya girdi Raj usulca.

Eli, küçük köşelerini çevreleyen kamp sandalyelerinin ve meraklı akrabalarının muhtemelen onları dinlediğinin acı bir şekilde farkındaydı. Raj haklıydı.

"Evet, sanırım bir dakikaya ihtiyacım var," dedi Eli. İkisinin de kaşlarında aynı küçük çukurlar olan Raj ve Beckett'a döndü. Başparmağıyla onları düzeltmek istedi ve düzeltti, sonra da onlara "Beladan uzak durun. Biz hemen ."

Annesi ve erkek kardeşinin endişeli ifadeleri onu eve kadar takip etti, Jack de hemen arkasındaydı. Cam kapıdan bir izleyici istemiyordu, bu yüzden Jack'i mutfak ve oturma odasından geçirip merdivenlerden yukarı, eskiden çocukluk odası olan yere çıkardı. Jack aynı yolu yüzlerce kez izlemişti.

Eski odasının kapısını iterken Jack usulca, "Yazık," dedi. Grup posterleri, parıldayan ışıklar ve eski

mobilya. Şimdi burası iplik ve yarım kalmış kendin yap projeleriyle dolu bir hobi odası gibi görünüyordu.

" değil, benim için etmez," dedi ve bu doğrudu. Uzun zamandır annesinin boş yuva olayını nasıl karşılayacağı konusunda endişeleniyordu. "Gençliğimin garip tapınağı olmasından iyidir."

Jack kıkırdadı ve yaslanarak kapıyı kapattı.

"Ee, ne oluyor lan?" Eli adımlamaya başlayarak sordu. "Herkes benim yirmi yıldır senin için yanıp tutuştuğumu mu düşünüyor?"

"Öyle ?" diye sordu.

"Öyle miydin?" diye sordu, lafı ona çevirerek. Biraz daha dik durdu ve bir elini saçlarında gezdirdi. Duygularının bir yankısı bağın içinden yayıldı; kafa karışıklığı, endişe ve biraz da mizah.

"Ben de seni özledim, biliyorsun. Üniversitedeyken," dedi Jack.

Eli başını salladı. "Hafta sonları en iyi kısmıydı. Üzüldüğümü hatırlamıyorum." Ama o sadece on dokuz yaşındaydı. Üzülmek kulağa dramatik bir ergenin yapacağı bir şey gibi geliyordu.

"Benim yokluğumda biraz depresyona girsen bile seni suçlamam," dedi işaret parmağı ile başparmağını yaklaşık bir santim açık tutarak.

Eli gözlerini devirdi. "En iyi arkadaşım taşınmıştı. Eminim ben de etkilenmemiş değilimdir," dedi yumuşak bir sesle. "Sanki benim dışımda herkes büyük bir sırrın içindeymiş gibi hissediyorum. Herkesin sana aşık olduğumu düşündüğünü biliyor muydun?"

Jack çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Hayır, çünkü sanırım *sana* aşık olduğumu düşündüler. Bu aralar epey kulak dolgunluğu yaşıyorum.

kendi ailemden."

Eli homurdandı ve Jack odayı geçerek onun omuzlarını kavradı. "Bunca yıldır ne düşündükleri ya da kaçının 'haklı' olduğu önemli değil," dedi parmaklarını tırnak içine alarak. Sonra onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Önemli olan tek şey sonunda bunu çözmüş olmamız. Ve şimdi buradayız."

"Madem *herkes* bu şakanın içindeydi, neden kimse bir şey söylemedi? İkimize de?" Eli mırıldandı ve Jack'in onu kucaklamak için çekmesine izin verdi. Alnını Jack'in omzuna çarptı. "Belki bu bizim aklımızı başımıza getirirdi."

Jack omuz silkti. "Belki de. Ya da belki her şeyi rayından çıkarır, genç Eli ve Jack'in başa çıkamayacağı kadar garip bir hale getirirdi. Belki de o zaman bizim için doğru değildi."

Eli sertçe yutkundu. "Sanki boşa zaman harcamışız gibi geliyor," dedi.

"Ama biz yapmadık," dedi Jack ve ona sıkıca sarıldı. "Kurduğumuz işi bir kayıp olarak görmüyorum."

Eli dudaklarını büzdü. Kastettiği bu değildi ve o da bunu biliyordu. "Belki de bir şeyler yapabilmemiz için yirmi yıllık bir geçmişe ihtiyacımız vardı. Burada. Bunda yanlış bir şey yok."

Onun tarçınlı tahıl kokusunu içine çektiğinde, bağıın içinden parlak ve saf bir şey serpildi ve göğsü kabardı. "Ne zaman fark ettin?" diye sordu başını kaldırıp ona bakarak.

Eli Beckett'ı kıskanıyordu ve bunun nedenini bilmiyordu. Bu yüzden kızgınlığı tahmin etti-

"Sıcaktan sanırım. Ama sanırım bu fikir o zamandan beri aklımdaydı..." Gözlerini kırıştırdı. "Beckett'la ilk randevumdan beri." Küçük bir gülümseme dudaklarını kıvırdı.

"Gerçekten mi? Neden?"

"Çünkü bizi soruyordu. Bunca zaman sonra nasıl sadece arkadaş olduğumuzu, bir alfa ve bir omega olduğumuzu. Bana sürekli senin alfan olduğumu ve bunu bilmediğimi söylüyordu ve sanırım görmeye hazır olmasam da bunda bir gerçeklik payı olduğunu biliyordum."

Eli ona burnunu kırıştırdı. "Beckett çok bilmişin teki zaten."

Jack kıkırdadı ve Eli'in bakışları Jack'in eve getirdiği işarete kaydı.

"Sana çok ," dedi Eli, parmağını üzerinde gezdirerek.

Adam dokunuştan ürperdi ve kadın gülümsemesini bastırdı. "Ne zaman öğrendin?" diye sordu.

Eli gözlerini kaçırdı. "Sanırım Beckett'ın ciddi bir adam olduğunu ve senin kaçamaklarından biri olmadığını fark etmek... uyanış diyebilirsiniz. Kıskanmıştım."

"Beckett'tan mı?" diye sordu, dudakları seğirerek. " olmaz."

"Seni *bizim* eve götürdü, Jack. Tabii ki kıskandım." "Ama yine de ondan hoşlanıyordun," dedi Jack .

"Bana kahve getirdi. Ve çok da güzel," diye karşılık verdi.

"Biliyorsun, Beckett ilk günden beri seni kazanmak istiyordu.

İlk buluşmamızda bana nasıl olduğunu sormuştu."

Eli alay ederek, "Hayır, değildi" dedi.

"Dürüst gerçek," Jack iddia etti. "O dedi sen vardı ve Hayatımdaki en önemli kişi, bu yüzden seni etkilemek zorundaydı."

Bunun üzerine Eli'nın yanakları kızardı ve Eli omuz silkti. "Görünüşe göre bunun sorumlusu Beckett," dedi parmağını bedenleri arasında gezdirerek.

"Belki tamamen değil," dedi ve çenesini avuçlayarak başparmağıyla ısırik izini düzelitti. "Sıcaklık epeyce şeyi ortaya çıkardı."

Omurgasında bir ürperti dans etti, dokunuşuyla karnında sıcak bir şey çarptı. Eli aklını başına toplayıp elini geri çekmeden önce ona doğru sallandı.

"Aile toplantısında beni tahrik etmek yok," diye çıkıştı. "Bu çok yasak."

"Ah, ama, nerede senin macera anlayışın?" diye sordu.

"Sen bir aptalsın," dedi ve herhangi bir azgın dokunuşu önlemek için ısırik izini kapattı.

"Bunu seviyorsun," diye düşündü Jack. "Ayrıca, ben aptal olmasaydım Raj'la asla tanışamazdın. Yani, biliyorsun, bu sonsuza dek mutlu son için övgüyü hak eden tek kişi Beckett değil."

Eli gözlerini biraz daha devirseydi, sıkışıp kalacaklardı. "O sıçramayı yaptığın için bacakların acıyor mu?"

Jack yumruğunu kaldırdı ve sanki bıçaklanmış gibi göğsüne bastırdı. "Acı verici," diye sızlandı.

Onunla birlikte kıkırdamaktan başka çaresi yoktu ve bakışları yeniden bir araya gelmenin tüm hızıyla sürdüğü pencereye çekildi.

"Aşağıda işler nasıl gidiyor?" diye sordu. "Hafif endişeli," diye onayladı Jack.

Zavallı Beckett. Raj'ın nasıl olduğunu merak etti. "Anlatılabilir," diye iç geçirdi. "Muhtemelen onları kurtarmaya gitmeliyiz." O anda inledi

fikir. "Daha annene bile varamadım," diye sızlandı.

"Bizim için çok heyecanlı, söz veriyorum. Seni gördüğüne çok sevinecek," dedi Jack ve onu kapıya doğru yönlendirmeden önce başının üstüne bir öpücük kondurdu.

Eli bir süre bekledi. "Sence baban hiç ot getirmiş midir?" Jack güldü. "O bile ben ."

"Seni sevdiğimi söylemiş miydim?"

"Hm, hayır," dedi Jack başını sallayarak ve dudaklarını düzleştirerek. "Bir şey çağrıştırmıyor, sanmıyorum."

"Yalancı," dedi ve dirseğini Jack'in böğrüne soktu. O da ona dirsek attı ve sonunda Jack'i duvara itip arka kapıya doğru koşana kadar merdivenlerden aşağıya kadar boğuştu.

Cam kapıları tekrar kaydırarak açtığında müzik çalıyordu ama neyse ki bu sefer tezahürat yoktu, sadece güverte merdivenlerinden aşağı uçarken Jack'in adımlarını arkasından dinleyen hafif eğlenen bakışlar vardı.

Eli koyu renk giyimli kalabalığın içinde alfalarını buldu ve kibarca ama hızlıca onlara doğru ilerledi.

"Merhaba," dedi nefes nefese ve Raj'ın arkasına saklanıp sırtını onunkine dayayarak.

"Merhaba," dedi, ses tonunda bir gülümseme vardı. "Jack geliyor."

Eli nefesini tutarak sırtışını bastırdı. Raj onun üzerinde yükseliyordu ve geniş omuzları saklayabilirdi, değil mi? Beckett kıs kıs güldü ve Raj'la bakışarak olanları izledi.

Jack'in onu bulmamasına o kadar odaklanmıştı ki, Jack bunu başardığında -gruba yaklaşırken adımlarını susturup Beckett'in yanından ona doğru atladığında- irkildi.

Adam kızın yanlarını tutup parmaklarını oynatarak onu gıdıklamaya çalışırken bir ciyaklama duyuldu.

Eli bir taş gibi çimlere düştü ve dizlerini tuttu. "Hayır, Jack! Kesinlikle olmaz," diye azarladı. "Raj, bana böyle ihanet etme," diye yalvardı, ona ters ters bakmaya çalışarak.

Ellerini masumca uzatıyordu. "Bu işe karışmayacağım."

"Cesur adam," diye alay etti Jack ve elini ona doğru uzattı. "Seni gıdıklamayacağım, söz veriyorum. Hadi gel."

Eli ona ters ters baktı, yalan söylüyor olması gerektiğini *biliyordu* ama yine de ona güvenmeye karar verdi. Elini Eli'nin elinin içine koydu ve Eli onu kollarına doğru çekti.

"Seni sonra geri getireceğim," diye fısıldadı ve onu aniden serbest bırakmadan önce bağ işaretini ısırdı. O kadar hızlıydı ki, hem hızlı hareketlerden hem de boynundaki dişlerden dolayı şimşek hızında uyarılmasından dolayı başı biraz döndü.

Raj bir kolunu kızın omzuna atıp onu kendi tarafına çekmeden önce onlara dudak büktü. "Pekâlâ, pekâlâ, artık resmen benim korumam altında," dedi Jack'e.

Eli sersemlemiş bir halde kolunu Raj'ın beline doladı ve ona tutundu. Takılmak için bahçenin تنها bir köşesini, ağaçlardan birinin altını seçmişlerdi.

"Birbirinize karışmıyor musunuz?" diye sordu.

"Şey, baban-Tom," diye açıkladı, "buradaydı ama kısa süre içinde döneceğini söyledi."

Tom sanki çağrılmış gibi elinde üç birayla koşarak geldi ve Beckett ile Raj'a birer bira uzattı. Jack'babası da yanındaydı ama

elinde bira yoktu. Onun yerine gümüş bir kutuyu onlara doğru salladı. "İşte buradasınız. Bu yeni türü denemek ister misiniz?"

"Ahm, evet, lütfen," dedi Eli ve Raj'dan kurtulup ona sarıldı. Jack tıpatıp babası Michael'a benziyordu; muhtemelen buluşma için *kostüm giymemiş* olan tek kişi oydu. Hayır, siyah kotu ve deri yeleği tamamen kendisine aitti. Saçları Jack'inkinden daha uzundu, omuzlarına kadar sarkıyordu ve genellikle arkaya doğru toplanmıştı.

At kuyruğu.

"Seni görmek çok güzel," dedi ona. Onu bırakmadan önce sıktı ve onu içine almak için geri çekildi, üç alfası arkasındaydı.

"Çok mutlu görünüyorsun Tiny, söyleyebileceğim tek şey bu," dedi usulca. "Aferin sana evlat," dedi Jack'e, başını onun omzunun üzerinden sallayarak.

"Teşekkürler Mike," dedi.

"Bir gün bunu çözeceğinizi biliyordum," dedi gülümseyerek.

Yine mi bu?

Bir çizmesini ağaca dayadı ve cigaraya doğru kaldırdı. İşte bu talihsiz anda Eli eskiden Jack'in babasına aşık olduğunu hatırladı.

Saf utanç onu çok sıcak bir dalga halinde doldururken yanakları parlak kırmızıya döndü. Oh, Tanrım. Eğer biri genç Eli'ın Jack'in *babasından hoşlandığını öğrenirse-*

Hayır, sorun değil. Kimse bilmez-

Bakışları Jack'e kaydı, Jack başını ona doğru eğmiş, muhtemelen bu duygu selinin ne olduğunu merak ediyordu. Eli onları derinlere itti, yanlışlıkla Jack'i biraz dışarıda bıraktı, ama -hayır.

Ne kadar utanç verici. Bu sadece ergenlik aşklarından biriydi, bilirsiniz, hepsi masumdu. Ama şimdi Jack'e aşık olduğunu ve ona bağlandığını düşünürsek, belki de bu aşka biraz daha değeri veriyordu.

Tanrım.

Cigaralık ona doğru yeterince hızlı yol alamadı ve sağ tarafına geçmeden önce iyi bir vuruş için mutlu bir şekilde ucundan çekti.

Beckett ve Raj sadece elden dolaştırdılar, katılmamaya karar verdiler ve alkol içmek.

Kafaları iyi olunca kalan endişeleri de yatıştı ve sonunda ilk turda kaçırdıkları herkesle tanışmak ve kaynaşmak için ayrıldılar. Beckett Jack'le giderken Raj onun yanında kaldı ve sonra bir şekilde Raj ve Jack ortadan kaybolurken Beckett'la birlikte oldu.

"Nereye gittiler?" diye sordu, onları aramak için boynunu avluya doğru uzatarak.

Beckett omuz silkti ve birasını yudumladı. "Bilmiyorum ama eminim geri döneceklerdir."

Yemekler servis edildi ve Raj ile Jack sihirli bir şekilde tam zamanında ortaya çıktılar.

Bir aile yemeğinde beklediğiniz her şey vardı ve onlar yemek yerken Eli annesine ve sürüsüne, Jack'in annesine ve sürüsüne bakmaktan kendini alamadı. Bu gerçekten özel bir gündü, herkes böyle bir araya geliyordu ve Eli birden kendi alfalarını bulduğu için minnettar oldu.

Son olarak, bazıları şöyle diyebilir.

Jack onun dizini güvertedeki piknik masasının altından sıktı ve Eli elini bırakıp onu sıktı. Jack daha yakına eğildi ve Eli kulağına fısıldayabilmek için başını ona doğru eğdi.

"Gizlice kaçıp Beckett ve Raj'a ağaç evi göstermek ister misin?"

Heyecandan gözleri kocaman açılmıştı, çocukluğunda onun etrafında oynayarak geçirdiği günlerin anıları zihninde yanıp sönüyordu. "Cehennem. Evet," diye fısıldadı.

Herkes yemeğini bitirdiğinde güneş batıyordu ve babaların hepsi alevleri denetlemek için ateşin etrafında toplanmıştı.

Eli annesine yaklaştı ve dirseğiyle ona çarptı. "Sanırım Jack ve ben gidip ağaç evi kontrol edeceğiz, Beckett ve Raj'a göstereceğiz."

Kaşlarının arasındaki küçük demet klasik bir anne kaş çatmasıydı. "Dikkatli ol," dedi.

Eli kıs kıs güldü ve onu kucaklamak için kendine çekti. "Birazdan dönerim, söz veriyorum."

Neredeyse sıçrayarak uzaklaştı ve Beckett, Raj ve Jack'i ön bahçeye açılan çit kapısının yanında beklerken buldu.

"Hazır mısın?" Jack sordu ve kapıyı açmak için mandalını çözdü.

Eli sırtıtarak içeri girdi. "Tabii ki evet."

Herkesi görmeyi ne kadar sevse de, sadece kendi adamlarıyla küçük bir nefes almak harika olurdu.

Yürürlerken Raj kolunu onun omzuna attı. Alkolün etkisiyle biraz gevşemişti ve bu çok sevimliydi.

"Eğleniyor musun?" diye sordu ona.

Gülümsemesi orantısızdı. "Ailenle tanışmayı seviyorum. Onlarda senden kalan tüm küçük parçaları, büyüdüğün yeri görmeyi. Bu çok hoş."

"Bu çok tatlı," dedi Beckett. "Bana sorma bile; ben bunu geçemem," diye kıkırdadı ve Eli sırtarak ayaklarına baktı, adımlarını Raj'inkilere uydurmaya çalıştı, sonra Beckett'ın elini tuttu. Çimler asfalta dönüşüp caddenin karşısına geçtiklerinde ona gülümsedi.

"Peki, nereye gidiyoruz?" Beckett sordu.

"Bir ağaç ev," diye yanıtladı Jack. "Eskiden bu güzel evde yaşayan bir aileye aitti."

"Ama yandı," diye araya girdi Eli. "Bir süre boş kaldı, biz de doğal olarak oraya gider ve ağaç evlerinde oynardık."

"Yangından zarar görmedi mi?" Raj sordu.

"Hayır, ormanın çok gerisinde. ," dedi.

Kısa bir yürüyüşü, artık çocuk boyundaki bacaklarıyla yürümediği için daha da kısalmıştı. Sadece birkaç dakika içinde...

Ağaçların arasından yumuşak bir parıltı mı?

Eli boğazının içinde mırıldandı. "Biri mi taşındı?"

"Hadi öğrenelim," dedi Jack ve biraz daha hızlı yürüyerek Beckett'ı yanına çekti, o da onu ve Raj'ı.

Eli evden geriye kalanların hâlâ ayakta olmasına şaşırılmıştı. Geriye kalan yanmış odunların çoğunu yeşillik kaplamış, çimler uzamış ve sarmaşıklar ulaşabildikleri her şeyin etrafını sarmıştı. Siren sesleri ve anne babaları birbirleriyle konuşurken Jack'le birlikte çimenlerin üzerinde durmaları dışında pek bir şey hatırlamıyordu.

sessiz fısıltılar.

Jack'le birlikte kalıntıları keşfetmeye geldiklerini söylese ailesi muhtemelen bayılırdı.

Ama ev hiçbir zaman onun en sevdiği yer olmamıştı.

Eli yürümeye devam etti, Jack'i harap kalıntıların etrafından ve arazinin kenarına sıkışmış ağaç eve giden aşırı büyümüş patikadan takip etti. Ağaç ev hâlâ ayakta idi.

Ve şimdi parıltının ne hakkında olduğunu biliyordu.

Ağaç evin tamamı ip ışıklarla sarılmıştı ve yetişkin boyuyla evin alt kısmını kaplayan battaniyelerin üzerindeki küçük kapı aralığından rahatlıkla görebiliyordu.

"Aman Tanrım, bu ne zaman oldu?" Eli, bakışları ağaç evden alfalarına ve oradan da tekrar geri dönerek sordu.

Jack'in yüzünde gururlu bir gülümseme vardı. "Daha önce. Raj yardım etti."

Ona döndüğünde Raj'ın yanakları al al olmuştu. "Bu çok tatlı," diye bağırdı ve kollarını onun beline sıkıca doladı.

Bir *oh* çekerek ona tekrar sarıldı ve başının üst kısmını onunkine bastırdı. "Jack'in fikriydi. Ben sadece ışıkları asmasına yardım ettim."

"Hayır, hayır. Işıklar *onun* fikriydi, çünkü ilk randevunuzla ilgili bir şeyler söyledi," diye karşı çıktı Jack.

Eli Jack'e sarılmak için uzaklaşırken Raj omuz silkti, ikisinin de kokusu etrafında dönüyordu. O gece çatıdaki ip ışıklarının görüntüsünü çok sevmişti.

Sevgi göğsünde öyle bir dönüyordu ki nefes alamıyordu ve sonra Beckett'a iyice sarıldı. "Dikkatini dağıtmaktan başka bir şey yapmadım," dedi ama kolları da onun etrafında kıvrıldı.

"Sence hepimizi taşıyabilir mi?" Eli sordu.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," dedi *Jack*.

Cevap ver.

İkili salıncağın zincirlerinden biri kopmuş ve cansız bir şekilde yerde asılı duruyordu. Ancak yapının geri kalanı iyi durumdaydı.

Küçük ahşap merdiven hâlâ kapıya dayanıyordu. Şimdi çok daha küçük görünüyordu. Çocukken merdivene tırmanmak onlara hep bir macera gibi gelirdi.

Bir kahkaha atarak onu itti ve hala ağaç evin tabanındaki çentiklere sıkıca takılıydı.

İlk basamak onun ağırlığını taşıyacak kadar sağlamdı; bir gıcırta ya da inilti bile yoktu. Böylece başının üstündeki basamağı kavradı ve ayağını tereddütle bir üst basamağa taşıdı.

Şimdiye kadar çok iyi.

Jack ve Raj ışık asmak için bu şeyin etrafına tırmanıyorlarsa, muhtemelen güvendedi.

Ahşabın zorlanmasına dair uyarı seslerini dinleyerek yavaşça ilerledi, ancak sorunsuz bir şekilde tepeye ulaştı ve iç kısmın aşınmış, aşırı büyümüş veya örümceklerle dolu olmadığına karar verdikten sonra kendini yukarı çekti ve bacakları kenardan sarkarak oturdu.

Plastik oluklu çatı daha iyi günler görmüştü, aradan geçen uzun yıllar yüzünden deliklerle doluydu. Battaniyeler dizlerinin altında yumuşacıktı ve Eli uzak köşeye doğru sürünerek alfaların arkasından gelmesi için yer açtı.

Her biri ona katılmak için merdivenden çıkarken ağaç ev sallandı, bu da onu biraz gerdi, ama hepsi bacak bacak üstüne atıp oturduklarında ancak sığabildiler.

Raj onu kucağına çekip diğerlerinin yayılması için daha fazla yer açarken Eli kıkırdadı.

Rüzgâr esiyor, ağaçlardaki yapraklar etrafında fısıldaşıyordu ve Eli derin bir nefes aldı. Gökyüzü giderek kararıyor, bulutlar yukarıda gölgeler gibi hareket ediyordu.

Hiç kimsenin huzurdan başka bir şey hissetmesine izin verilmemesi gereken o akşamlardan biri.

Ve gerçekten de huzurlu hissettiğini fark etti. Etrafı sevdiği insanlarla çevriliydi, çocukluk anılarıyla dolu bir yerdeydi ve ufukta aynı insanlarla bir gelecek vaat ediyordu.

Beckett kıkırdayarak, "Burada kafayı bulmak için gizlice kaçtığınızı hayal edebiliyorum," dedi.

Eli ve Jack birbirlerine bakıp kahkahayı patlattılar.

Eli kıkırdamalar arasında, "Biz de eskiden aynen böyle yapardık," diye mırıldandı. "Ve şimdi de bunu yapmaya niyetliyiz," diye ekledi Jack ve cebinden küçük bir seyahat tüpü çıkarıp bir cigara uzattı el.

Ona bir çakmak da uzattı ve Eli alevi canlandırıp içine çekmeden önce esrarı dudaklarının arasına yerleştirdi.

Ağaç evin duvarları kısıydı ve duvarın rafı ile çatı arasında boşluk sağlıyordu.

Oyuncak bir kılıçla yan tarafa eğildiğini ve ağaç evin kendilerine ait olduğunu ilan ettiğini hatırlıyordu, sanki aşağıda bir ordu onları almaya çalışmak için bekliyormuş gibi.

Esrarın yandığından emin olduktan sonra Jack'e uzattı.

"Onlu yaşlarımızda buraya geldik," diyor Eli. "Çocukken burası oyun oynamak için eğlenceli bir yerdi ama yaşımız ilerledikçe buraya gizlice gelip takılmaktan kendimize pay çıkardık."

"O zamanlar çok farklıydı," diye ekledi Jack. "turur ve ne yaparsak yapardık. Akşam yemeğinde evde olduğumuz sürece."

"Burası senin için özel bir yer," diye tahmin etti Raj, Jack'ten esrarı alırken saçlarını ensesinden uzaklaştırarak.

Boynunun arkasına yaptığı sıcak dokunuş, kızın kucağında titremesine neden oldu.

"Öyle," diye itiraf etti, etrafta parıldayan ışıklara, gece gökyüzüne ve *çantasına* bakarak. "Bunu yaptığınız için teşekkür ederim," dedi.

Jack'in yanakları pembeleşti ve Jack'in bakışlarıyla buluşurken bir vuruş çekti.

Sonra küçük boşluğa doğru eğildi, parmaklarıyla Jack'in çenesini kavradı ve dudaklarını birbirine yapıştırarak dumanı Jack'ağızına üfledi. Öpüşürken duman dudaklarının etrafına yayıldı.

Raj, "İşten çıkan çocuklar asla böyle sigara içmez," diye ekledi ve onu tekrar kucağına aldı.

Buna güldü ve başını ona doğru eğdi. "İlgileniyor musun?" "Sanırım sadece öpücüğü kabul edeceğim," diye düşündü ve Eli sırtarak yarısına kadar. Açı biraz garipti ama onun tadına bakmanın tadını çıkardı.

Beckett dudaklarını bükerek, "Beni dışarıda bırakamazsın," dedi.

Eli gözlerini devirdi, içine bir sevgi patlaması doldu ve Raj'ın kucağından eğilerek onu da öptü. Eli tekrar Raj'ın göğsüne yaslandığında Jack hâlâ esrarı tutuyordu.

Dudaklarına götürdü ve onu takip etmeden önce derin bir nefes çekti, dudaklarını ona bastırmak için boşluğuna doğru eğildi. Kadın ona doğru açıldı, dudakları tekrar buluştuğunda dumanı içine çekti.

Çekirdeğinin derinliklerinde bir şey sıkıştı.

Raj arkasındaydı, sert, sessiz ve sıcaktı; Jack ise önündeydi, dudaklarını ısırıyor ve alay ediyordu, bir eli tıpkı Raj'ın ona yaptığı gibi çenesini çevreliyordu. Jack'in parmakları bağ izini bulup üzerinde gezinirken kadın şaşkın bir şekilde hıçkırarak öpücüğün içine doğru nefes aldı.

Isırık çok , özellikle de ısırığı yapan alfa için. Cildinde ürperti yarattı, sıcaklık onu yalayıp geçti.

"Tamam, ," diye öpücüğün içinde ve Jack'i yavaşça itti. "Daha önce ne demiştin?"

Jack suratını asarak koltuğuna geri yığıldı. "Aile toplantısında seni tahrik etmek yok."

Sözcükler kafalarına dank edince bir saniyeliğine sessizlik oldu ve sonra Eli, Beckett ve Raj'ın yüzlerindeki şaşkınlığa kıs kıs güldü.

Eli, Raj'ın yanına sokuldu ve Jack'le birlikte, o anın içinde eriyip gitmeden önce esrarın yarısını içtiler.

Eli ışıkların parıltısını izlerken usulca, "Bu harika," dedi. "Bunun için tekrar teşekkür ederim."

Raj onun başına bir öpücük kondurdu ve kalbi göğsünde bir sinek kuşu gibiydi.

"Bunun bir parçası olmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi. Beckett ve Jack sessizdi, bakışları dalgındı. "Senin ve Jack'in ailelerinize bu kadar yakın olmanız gerçekten çok güzel. Benim böyle bir şansım yok çünkü babamla pek konuşmayız. O yüzden bu... en hafif tabiriyle ferahlatıcı oldu."

Eli, Raj'ın beline koyduğu elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Artık sen de bunun bir parçasısın, alışsan iyi olur."

Bağlanmamış olsalar bile, bu hâlâ yeni bir olsa bile, gerçektir. Raj onun sürüsünün, ailesinin bir parçasıydı.

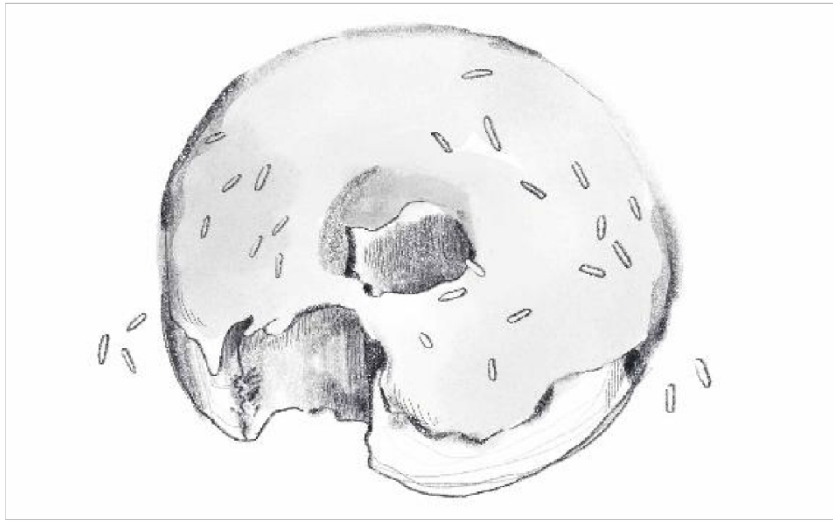
"Teşekkür ," dedi usulca.

Elini tekrar kucağına koymadan önce elinin arkasını öptü ve parmaklarını birbirine geçirdi.

Kalbi onun için acıyordu. Ait olacağı bir yeri hak ediyordu ve bu yer onun yanıydı. Ona.

Raj, Eli'nin alfasıydı.

Sadece ona göstermek için zaman ayırması gerekiyordu.

34. Jinx

Raj

İki Hafta Sonra...

Raj bir süredir bunu düşünüyordu.

Aslında ağaç evdeki o geceden beri. Bu, sürülerinde ve Eli ile olan ilişkisinde bir dönüm noktası olmuştu.

Hâlâ kur yaptıklarını tahmin ediyordu. , akşam yemekleri ve ağaç evinden sökülüp yuvasına asılmasına yardım ettiği ip ışıklar gibi küçük hediyeler.

Çoğu geceyi onun evinde, o yuvada geçiriyordu. Yani soruyu soracaktı. Bir bağ hakkında.

Ya da en azından... ilgilenebileceğini düşündüğü bir şey olup olmadığını görmek. Sonunda.

Asansör kendi dairesinin katına geldiğinde Raj bir nefes çekti. Hazırlanabilmek için işten erken çıkmış, akşam yemeği hazırlamayı ve onu davet etmeyi planlamıştı. Beckett sonunda o hilekâr ev sahibiyle olan kira kontratından kurtulduğundan beri

Jack ve Eli ile birlikte kalıyordu ve söyleyebildiği kadarıyla, iki yetişkin adamla böyle küçük bir alanı paylaşmaktan yorulmuştu.

Beckett, onun , oldukça derli toplu olsa bile.

Bunu düşününce kıkırdadı ve kapıya yaklaşırken anahtarlarını çıkardı.

Kattaki biri de yemek yapıyor olmalıydı, çünkü koridor yemek kokusuyla dolmuştu.

Kapının kilidini açıp içeri girdiğinde anahtarlar şingirdadı... ama koku daha da yoğunlaştı. Eli mutfaktaydı ve Raj kapıyı arkasından kapatırken boğazını temizledi.

Bir *patlama* sesi ve bir küfür duydu ve sonra kadının kafası tezgâhın üzerinden fırladı, kahvaltı barının kesik kısmından görülebiliyordu.

"Merhaba," diye selamladı Raj, içini şaşkınlık kaplamıştı.

"Erkencisin!" Eli kaşlarını çatarak seslendi. Alt dudağını somurtarak uzattı ve göğsü sıkıştı.

"Sen... burada mısın?" diye sordu ve elindeki kâğıt torbaları bar masasına götürdü.

"Evet. Evet. Öyleyim," dedi usulca gülerek ve onun bakışlarından kaçınarak. "Sürpriz," dedi ellerini kaldırıp parmaklarını oynatarak.

Raj barın etrafında döndü ve köşeden baktı. Eli'in bir şeylerle uğraştığı belliydi ve kaşlarını kaldırdı. "Beckett'tan sıkıldın mı?" diye sordu. "Onun yerine mutfağımı kullanmaya mı geldin?"

Yaklaşık bir hafta önce ona bir anahtar vermişti, böylece iki alfa çok fazla gelirse kaçabileceği bir yeri vardı.

Onu ciddiye aldığı için mutluydu ama *planları vardı!* Kız zaten buradaysa hazırlanamayacağı planlar.

"Şey, tam olarak değil. Sadece sana yemek yapmak istedim," dedi omuz silkerek.

Onun küçük tatlı gülümsemesine boyun eğdi. Tamam, tamam, Raj bekleyecek ve ona başka bir gece soracaktı.

"Çok tatlısın. Teşekkür ," dedi ve onu kucağına alıp sıkma isteğine koydu.

Daha az şiddetli bir sarılma ve iffetli bir öpücükle yetindi. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye sordu.

"Hayır, hayır, hayır. Bu bir jest," dedi. "Yardım etmek yok."

bir şeyler çağrıştırdı ve çok yakından bakmamaya çalıştı. "Bugün senin için de aynı şeyi yapmak üzere biraz yiyecek aldım, biliyor musun?" dedi ona.

Eli ona gülümseyerek baktı, bakışları barın üzerine koyduğu kâğıt torbalara kaydı. "Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Şunları bir kenara koyayım, sonra da yolunuzdan çekileyim."

"Sen de çok tatlısın, biliyorsun," dedi ona. "Planlarını mahvettiğim için özür dilerim."

" değil. Bu, iyiliğinin karşılığını başka bir gece alabileceğim anlamına geliyor," dedi ve ona bir gülümseme sundu.

"Bu bir randevu," diye ilan etti.

Kıkırdayarak bir kâğıt torba aldı ve soğuk eşyaları kaldırdı, torbayı katlayarak geri dönüşüm dolabına koydu ve işlemi dolap eşyalarıyla tekrarladi.

"Pekâlâ, resmen yakanızdan düşüyorum," dedi ve ellerini kaldırarak mutfaktan çıktı.

"Git rahatına bak. Neredeyse bitirdim."

Sürprizi bozmak istemeyen Raj, kızın ne yaptığına bakmamaya çalışıyordu.

kahvaltı barı ve odasına yöneldi.

Kapı arkasından sessizce kapandı ve bir nefes vererek kapıya yaslandı ve hayal kırıklığının göğsüne yerleşmesine izin verdi.

Her zaman başka bir gece vardır.

Gözlerini kırıştırarak açtı ve dağınık yatağını görünce panikledi. Öne doğru sıçrayarak yatağından aptal şekilli bir yastık aldı ve onu dolaba sakladı. Eli'nin buraya gelmemiş olmasını gerçekten umuyordu. Bu sürprizi bozabilirdi.

Raj iç çekerek Eli'nin sevdiğini bildiği rahat kıyafetlerini topladı. Sonra günün yorgunluğunu atmak için şimşek hızıyla bir duş aldı ve giyindi. Uzun saçları ıslanmamıştı ama nihayet oturma odasına geri dönerken topuz şeklinde bırakmıştı.

Eli kahvaltı barına ikinci bir tabak koyarken, "İyi zamanlama," dedi.

"Bu..." Raj sandalyelerin yanında durup soldakini çekti. "Fransız tost, evet. Akşam yemeği için kahvaltı seviyorsun, değil mi? İçimden bir ses

Bunun hakkında konuşmuştuk," diye düşündü Eli ve çatalları masaya .

"Evet, öyle. Bu harika görünüyor," dedi. "Yemek için teşekkürler."

"Önemli bir şey değil," dedi Eli, övgüden yanakları pembeleşmişti.

"Yardıma ihtiyacın var mı-"

"Hayır, hayır. Otur," dedi ve ona elini salladı.

Raj sağdaki sandalyeyi çekip içine kaydı ve çatal bıçak takımına dokunmadan önce Eli'ı bekledi. Bunun yerine kızarmış ekmeğin üzerindeki mükemmel gevrekliği, üzerine serpilmiş tarçın ve şekeri ve en üstte eriyen tereyağını inceledi. Eli sonunda şurubu masaya koydu ve sonra ona katıldı.

Fransız tostunun tüm bu yolculuklarının başlangıcı olduğunu unutmamıştı. Tek fark, şimdi Raj'ın gerçekten de onun yanında yemek yemesiydi.

"Beckett ve Jack seni delirtiyor mu?"

Eli tostunu ısıtırken mırıldandı. "Pek sayılmaz. Ruh halimi okuma konusunda iyiler. Aramızdaki bağ da muhtemelen buna yardımcı oluyor," diye ekledi. "Yani Jack teknik olarak hile yapıyor."

Raj çatalı kızarmış ekmeğe batırırken kıkırdarak, "Sadece bu şekilde bakarsan," dedi.

"Ben de tam olarak öyle bakıyorum," diye mırıldandı. "İş nasıldı?"

"Yeni bir şey yok aslında, sadece eleman sıkıntımız var. Jim'in ortağı sonunda doğum yaptı, bu yüzden bir süreliğine babalık iznine ayrılacak."

"Ah, bu çok tatlı," dedi Eli sırıtarak. "Bu, o dörtte ikiyle kendini bayıltan Jim mi?"

Raj kıkırdadı. "Aynen öyle." Yazması eğlenceli bir rapor olmuştu.

"O betaya iyi şanslar," diye takıldı Eli ve Raj onun esprisine kıs kıs güldü.

Raj da üç dilim kızarmış ekmeği Eli'yle aynı hızda bitirdi ama onunki...

"Çorbanı beğendin mi?" diye sordu, tabağının üzerinde duran şurup kabıyla donup kalmasına gülmekten kendini alamadı.

"Dinle..." Eli plastik kapağı *tıkırdatarak kapattı* ve iç geçirdi. "Bu kesinlikle çorba *değil*, çünkü tost çok büyük. Şimdi,

Eğer bunu yaparsam..." Tostunu şurubun içinde yüzdürmek için ısırik büyüklüğünde parçalara ayırmaya başladı.

İşini bitirdiğinde Raj düpedüz gülüyordu.

"Bunu neredeyse çorba olarak düşünebilirim," dedi sonunda, bir kare bıçakladı ve dudaklarına götürdü.

"Her tarafın şurup olacak," diye dalga geçerek altın bir ipin çenesine yapışmasını izledi.

"Sanırım beni temizlemen gerekecek," dedi ve ona göz kırptı.

Raj... tamamen. Lanet olsun. Bu omega'ya bayılmıştı. Göğsünde kabarmasına ve kaburgalarına doğru genişlemesine zor dayanıyordu. İçinde hepsini barındıracak kadar yer yoktu.

Ama bir şekilde başardı ve yemeklerini bitirdiler ve sonra Raj, o tartışmadan onun boş tabağını çaldı.

"İyi, iyi. Sanırım bu adil," dedi ama sesi pek mutlu gelmiyordu.

Raj lavabodaki her şeyi toplayıp bulaşık yıkamaya başlarken dilini ona doğru uzattı.

"Kazaklarınızdan birini ödünç alabilir miyim? Üşüdüm," diye sordu yarı yolda.

"Tabii ki, evet. Dolabımda bir tane var," dedi ve elini o yöne doğru salladı, bulaşıklarla meşguldü.

Eli dolabını karıştırmaya başlamadan önce onu yanağından öptü. Çok evcildiler ve her saniyesine bayılıyordu. Peki ya-

Bekle.

Dolap.

"Eli, bekle..." diye seslendi ve topuğunun üzerinde dönerek mutfak barına yaklaştı.

Çoktan oturma odasında ayakta duruyordu, dev yastık göğsüne bastırılmış, çenesi yastığın başının tepesine gömülmüştü.

Gerçi dev bir Fransız tostuyorsa gerçekten bir kafası var mıydı? "Bu da ne?" diye sordu küçük, mutlu bir şarkıyla.

Yanakları şimdiden kızarmaya başlamıştı. "Bu. Bu... bir yastık. Senin için aldım."

"Senin gibi kokuyor," dedi ve yüzünü tekrar içine gömdü.

"Evet, yuvarınız için almanızı istedim, bu yüzden kokusunu aldığıma emin oldum."

Eli kıkırdadı. "Onunla yatıyor muydun?"

Raj boğazını temizledi ve yaklaşarak onu kollarına çekti, devasa sevimli gülen yastık ve her şey. "Senin sıcaklığının yerini tutamazdı."

"Çok pürüzsüzsün," diye mırıldandı. "Bu bir Fransız tost!" "Bu bir Fransız tost," diye başını sallayarak kabul etti.

Gözleri büyüdü, yuvarlaklaştı, güzelleşti... ve biraz da sulandı. "Tanıştığımız zamanki gibi mi?"

Raj başıyla onayladı. "Evet, lokanta yüzünden."

Eli onu sıkabildiği kadar sıktı, kollarını beline doladı ve büyük boy peluş oyuncağın boyuna ancak yetişebildi.

"Sonra da akşam yemeği için Fransız tostı yaptım. Mükemmel oldu! Teşekkür ederim," dedi ve öpmek için başını yukarı kaldırdı. Adamın kalbi sevgiyle sıkıca çarptı ve başını ona doğru eğdi. Hatta onu karşılamak için parmak uçlarına kadar eğildi ve iki eliyle belinden tutarak dengede durmasına yardım etti.

"Seni seviyorum," dedi, dudakları kelimelerle birlikte onunkilere çarpıyordu.

Raj dondu kaldı, sonra biraz geri çekildi çünkü onun gözlerini görmek istiyordu-

"Tekrar söyle," dedi yumuşak bir sesle.

Yanakları saçlarıyla uyumlu bir şekilde kızardı. "Seni seviyorum," diye tekrarladı.

Raj bir anda nasıl da delicesine mutlu olduğu için *nefes alamıyordu*.

"Ben de seni seviyorum."

Kız ona doğru sıçradı ve Raj onu bir *oof* ile yakaladı, dev ezmeyi kaybetmeyi reddetti.

Ve Raj düşündü ki... *siktir* .

"Tamam, tamam, peki," dedi usulca ve yatak odasına doğru ilerlemeye başladı. "Allah'ın belası eşofmanları giymediğim bir güne kadar bekleyecektim. Ama sen..." . Sadece o.

Eli Moore.

"Peki ya ben?" diye sordu masumca.

"Seni çok seviyorum, biliyorsun," dedi.

Adam onu sanki bir mücevhermiş gibi dikkatle yatağa yerleştirirken gözleri yumuşadı.

Sonra yatağın altını karıştırdı ve bir süredir üzerinde çalıştığı manilla dosyayı çıkardı.

Kâğıdı uzattı ve kolları hâlâ yastığın etrafında kıvrılmış olan kadının kâğıdı almadan önce kaşlarının şaşkınlıkla inişini izledi.

"Jack ve Beckett'in yardımıyla üzerinde çalışıyordum," diye söze başladı, kızın mektubu açarkenki ifadesini inceliyordu. "Sana göstermeden önce mümkün olduğunca mükemmele yakın olduğundan emin olmak istedim." Raj ısırdı

planları incelerken yanağının iç kısmına baktı. "Demek istediğim, daha yapılacak çok şey var - bu gerçekten sadece bir fikir, eğer bir şey varsa ve-"

"Raj," dedi Eli yumuşak bir sesle.

"Evet?" diye boğuk bir ses

çıkardı. "Kapa çenenini."

Raj yanıtını yuttu. "Tamam."

"Düşündüğüm şey bu mu?" diye sordu.

Kalbi göğsünde güm güm atıyor, sinirleri altüst oluyordu. "Duruma göre değişir. Bunun bir sürü evi için ev planları olduğunu mu düşünüyorsun? Çünkü öyle."

"Bir sürü evi mi?" diye nefes aldı, farklı planları, genel görünümü ve her odanın düzenini gözden geçirirken kâğıtlar hışırdıyordu. "Bunu sen mi tasarladın?"

"Evet," diye mırıldandı, çünkü onun cevabını okuyamıyordu ve lanet olsun, belki de Jack küçük bir hilekârdı, çünkü aklından geçenleri hissedebilseydi gerçekten çok kullanışlı olurdu.

"Bize bir sürü evi tasarladın ve hâlâ bana bağlanmamı teklif etmedin mi?" Eli sonunda bakışlarını ona çevirerek sordu, dudaklarında bir gülümseme seğirdi ve tek bir kaşını kaldırdı. "Bir kızın aklına fikirler sokacaksın Raj-Raj!" Adam önünde dizlerinin üzerine çöktüğünde adını biraz daha yüksek sesle tekrarladı. Onu görebilmek için kâğıtları indirmek zorunda kaldı.

"Sana kur yapmak için büyük planlarım vardı; akşam yemeği, yuva yastığı, planlar ve... bir bağ! Bu akşam yapacağım şey buydu: sana sormak. Eğer bunu istiyorsan. Benimle mi?" Başını iki yana salladı. "Sonra zaten buradaydınız ve prova şey bu *değildi*, bu yüzden beklemeye karar verdim, ama şimdi hepiniz buradasınız," dedi elini sallayarak

ona. "Ve sevimli, ve hayatımın aşkı, ve Fransız tostı yapmak-"

"Çünkü ben de seni bağlamak istiyorum!" diye araya girdi. Raj dondu kaldı, gözlerinin büyüdüğünü hissetti. Eli boğazını temizledi. "Büyük planım seni Fransız tostuyla baştan çıkarmak ve isteyip istemediğini sormaktı," dedi, sesi daha yumuşaktı.

Raj dudaklarını araladı, bir kelimeye karar veremeyince kapattı ve sonra tekrar açtı. "Yani ikimiz de bir bağ mı soracaktık?"

Eli başını salladı ve Raj nasıl nefes alacağını hatırlamaya çalışarak Eli'nin ellerini tuttu, sonra ikisini de kendi elleriyle . "Eli," diye başladı, birden çok ciddileşmişti. "Benimle bağ kurmak ister misin? Isırıklar ve her şey?"

Gözleri sulanmıştı ve Raj onun takım elbiseli, düzgün bir şey giymiş olmasını diledi. Ama... "Seninle tanıştığım andan beri kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey planladığım gibi gitmedi ve eğer sen de istersen, bunun bir ömür boyu sürmesine razıyım," dedi.

Eli onun ellerini çekiştirdi. "Evet! Evet, tabii ki seninle bağ kurmak istiyorum. Şimdi buraya gel."

Raj ayağa kalkarken dizi kırıldı ve Eli onu yatağa çekmeden önce yüzünü buruşturdu.

"Önünde..." İsmi okumadan önce yastığın üzerindeki etiketi eline aldı. "Toastie? Toastie'nin masum gözleri mi?"

Eli ona kıkırdadı ve Toastie'yi yatağın köşesine fırlattı. "O bekleyebilir," dedi ve ellerini onun omuzlarına, ensesine ve daha yukarılara kaydırды.

Raj onun kafa derisindeki soğuk küçük parmaklarından ürperdi ama saçlarını banttan kurtarıırken çıkardığı mutlu iç çekiş buna değdi. "İşte," dedi kendisiyle gurur duyarak. "Saçlarını çok seviyorum," dedi parmaklarını saçlarında gezdirerek.

"*Seni* çok seviyorum," diye karşılık verdi.

"Bu kesin. Beni kötü gösteriyorsun," dedi kaşlarını çatarak.

Ve sadece... ona sahip olmak zorundaydı, bu yüzden başını eğdi ve dudaklarını birleştirdi. Kadın iç çekerek öpücüğün içine daldı ve ağzını onunkinin altından ayırdı. Hâlâ şurup tadındaydı, elleri adamın saçlarına dolanıp onu kendine çekerken dilleri birbirine sürtünüyordu.

Avuç içleri ve dizleri kadının iki yanındaki yatağa bastırdı ve yavaşça ağırlığının kadının üzerine çökmesine izin verdi.

Öpüşmeleri bir an için durakladığında, göğsünün kendi göğsüne doğru genişlediğini hissetti. Başını onun boynuna, işaretlenmemiş tarafına doğru eğdi ve dudaklarını oraya bastırdı.

Eli'nin nefesi kesildi ama güneye doğru devam etti. "İçimden bir ses o noktanın çoktan sahiplenildiğini söylüyor," dedi usulca. Beckett ve Jack sadece... birbirine aitti. Boynunun her iki yanında.

Raj... Raj işaretini gizli bir yerde, sadece ikisi için istiyordu.

Daha da alçalan Raj, kızın kalçaları arasında kendine boşluk yarattı ve ulaşabildiği her santimini öptü, sadece nefesinin kesildiğini duymak için dişlerini birkaç yerde denedi.

Dudaklarını meme uçlarının keskin tepelerine doladı ve dilini tomurcukların üzerinde gezdirerek emdi. Kadın ona doğru eğildi,

Parmakları saçlarında ve omuzlarında geziniyordu. Kalçaları onun etrafında sıkıştı, kalçaları sürtünme arar gibi kalktı.

Ağzını geri çektiğinde, kızın göğüsleri kızarmış ve alçak ışıktan parlıyordu.

Kadın her yerdeydi, kokusu burnunda, tadı dilindeydi ve her düşüncesini tüketiyordu. Elleri onun tenini hissetmek için kaşınıyordu ve avuçlarını onun yanlarından aşağıya, kalçalarının kıvrımlarına doğru kaydırarak parmaklarını kalçalarına geçirdi ve onları birbirinden ayırdı.

Nefesini içine çekti, ona bakarken gözleri ağırlaştı ve yarı kapandı.

Raj güneye doğru ilerleyerek dudaklarını kadının teninde gezdirirken karnının hassas derisini ısırdı.

Pantolonunu çekiştirip odanın öbür ucuna fırlatırken ekşi kiraz neredeyse koyu çikolataya ağır basıyordu. Hâlâ eşofmanının içindeydi, sertti ve kumaşa bastırıyor, henüz izin vermediği sürtünmeyi arıyordu.

Raj sabırlı bir alfaydı.

Ancak Eli sabırlı bir omega değildi. Uyluklarının tepesine ulaştığında elleri saçlarında dolaştı, avuç içleri sıcak tenine değerek onu kendisine doğru açtı.

"Raj," diye nefes aldı ve Raj bakışlarını kuzeye, kızın kremi teninin üzerinde gezdirdi. Göğüsleri nefesiyle birlikte titriyordu.

"Evet, tatlım?"

"Lütfen edin," diye sızlandı.

Raj onun tenine bakarak sırttı, sonra da tadına bakmak için dilini dışarı çıkardı. Onun tadı dilinde patladı, muhtaç ve ıslak ve

Sadece Eli'nin olabileceği kadar tatlı.

Kalçaları gerildi, eğer onu ayıran elleri başını sıkacaktı. Gitmek için oldukça dikkat çekici bir yol olsa da, bu küçük omega için hala pek çok planı vardı.

"Sabır," diye fısıldadı, dudakları kızın uyarılmasından ıslanmıştı.

Onun üzerinde inledi ve yatağın daha derinlerine gömüldü. Raj başını tekrar eğmeden önce kızın hareketsiz kalmasını bekledi.

Dili kıvrımları boyunca ve klitorisinin üzerinden kayarak aşağıya indi, sonra tekrar yukarı çıktı. Dudaklarını onun boncuklarının etrafına sarmadan ve emmeden önce onun her santimini tattı.

Kollarında sarsılıyor, adamın tatması için yeni bir uyarılma yaşıyordu. Elleri saçlarını çekiştiriyor ve inlemeleri odayı dolduruyordu. Diline karşı nabızı atıyordu ve Raj, kız bağırana kadar yaladı, alay etti ve emdi.

Ancak o zaman, kadının kalçaları yaklaşan orgazmla gerildiğinde, adam geri çekildi.

"Raj!" diye haykırdı, kalçaları yataktan kalktı ve onu takip etmeye çalıştı.

Tanrım, çok güzeldi, bir başyapıttı. Pembe saçları yastığın üzerine yayılmış, dudakları boğazının uzun çizgisinden dökülen her düzensiz nefesle ayrılmıştı.

Raj ıslak dudaklarını sağ kalçasında gezdirdi, bir elini dizinin altına kaydirdi ve onu biraz daha açtı. Dişlerini kızın tenine geçirdi ve kız birden çok ama çok hareketsiz kaldı.

Mavi gözleri kocaman açılmış, dudakları dişlerinin arasına sıkışmış bir halde ona bakıyordu.

"Bu sadece bizim için," diye söz verdi. Onun başını sallamasını bekledi ve Raj diğer elini onun kolunun uzunluğu boyunca kaydırarak parmaklarını birbirine geçirdi. Ancak o zaman dişlerini geçirdi.

Kadın yıldırım çarpmış gibi adamın altında sarsıldı, gözleri çarpmaya karşı kapandı. Eli onun içinde dönüyordu, tüm parlaklık, sevgi, kesinlik ve zevk. O kadar saftı ki göğsünü acıttı, ama kız onun içine başka bir nefes gibi yerleşti. Hayata dönüştürebildiği o büyülü aromalardan biri gibi.

Etini serbest bırakırken sinüsleri yandı, yarayı ağzına aldı, mühürlemek için üzerinde gezindi, onu besledi.

"Raj," diye boğuk bir ses çıkardı ve ısırığının durumundan memnun olduğunda, dudaklarını birbirine bastırmak için vücudunun uzunluğuna doğru süründü.

"Merhaba," dedi usulca, başparmağını kızın ıslak yanaklarında gezdirerek. "Merhaba," diye cevap verdi, sesi gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı.

"Tamam mı?" diye mırıldandı, çünkü o anda o bile duygularının yükselmesine karşı bağışık değildi.

"Çok," dedi ve onu kendine doğru çekerek ağızlarını birleştirdi.

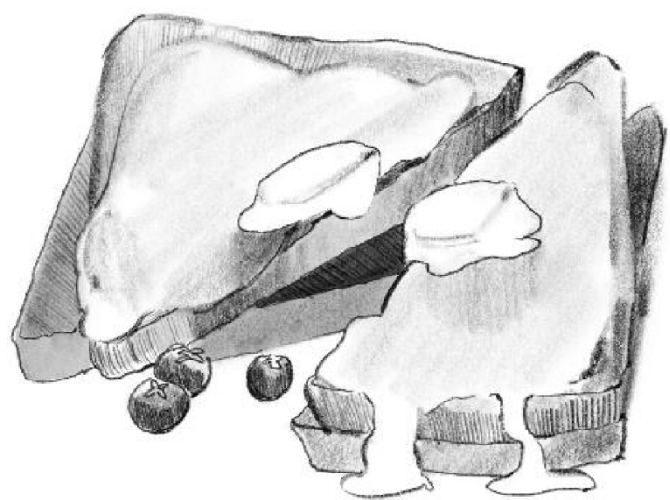
Muhtemelen hâlâ onun dudaklarında, dilinde kendi tadını alabiliyordu ve bu düşünce adamın içinden bir sıcaklık mızrağının geçmesine neden oldu.

Birbirlerinden ayrıldıklarında ikisi de nefes nefese kalmıştı.

"Beni şimdi becereceksin, değil mi?" Eli sordu.

Raj sırtıarak ona baktı ve alnındaki bir tutam pembe saçı okşadı.

" gibi bir şey."

35. Tam Set

Eli

Eli, Raj'ın *böyle bir şeyle* ne kastettiğinden emin değildi ama öğrenmesi uzun sürmedi.

Raj her zamanki gibi dikkatliydi, parmakları teninde geziniyor, dudakları arkasından geliyor, sanki doyamıyormuş gibi teninin tadına bakıyordu. Sanki ondan bir öğün yemek istiyordu. Sanki açlıktan ölüyormuş gibi.

Eli onun bağlılığı karşısında ürperdi, *Raj'a* dair her şeyle birlikte göğsünde döndüğünü hissetti.

Hayranlık ve şefkat, uyarılma ve katıksız mutluluk.

Kendini bir tüy kadar hafif hissediyordu ama yine de çarşafın içine gömülmüş, bekliyordu. Adam onun arkasına yerleşirken, dokunuşunun altında teninde ürpertiler dans etti.

Dudaklarını kızın omzunda gezdirdi, elleriyle kızın belini kavrayarak bedenlerini tepeden tırnağa birbirine bastırdı.

Eli o kadar ıslaktı ki kalçalarının parladığını hissedebiliyordu, son saniyede onu reddetmeden önce neredeyse orgazm olduğu için hâlâ ağrıyordu.

Başını omzuna yaslayan Eli ona doğru nefes aldı, teninin üzerinde kayan dokunuşunu hissetti, göğsünü avuçladı. Ağzıyla orada o kadar çok zaman geçirmişti ki, avucunun meme ucuna değmesi bile amcığının sıcaklıkla çırpınmasına neden oldu.

Diğer eli ve bacaklarını ayırmak için uyluğuna doğru indi. Eli bir elini onun böğründe gezdirmek için geriye uzandı ve kendini ona doğru itti. Ama Eli'nin gerçekten istediği gibi kendini onun kalbine çentikleyip içeri kaymadı.

Bunun yerine, Raj parmaklarını kızın ısıdığı boyunca gezdirdi ve kız nefes nefese kalana, amcığı neredeyse damlayana, göğsü elinin sağlam kavrayışına doğru kabarana kadar onu kollarında tekrar tekrar sarsıp titretti.

Pantolonunu çıkarmıştı ve Eli onu ne kadar çok istediğini hissedebiliyordu, öyleyse neden-

"Oh," diye nefes aldı Eli.

Raj onun kaygan kalçalarının arasına girip bacaklarını kapatırken omzuna doğru kıkırdadı. Adamın ısırik izi kızın ısırik izinin tam üzerinde duruyordu ve adam kalçalarını uzaklaştırıp sikini izine dayadığında kız haykırdı.

Isırığın hassasiyeti onu yeniden etkilediğinde duyularına saf bir sıcaklık doldu.

"Ah!" diye yankılandı, sesi şaşkınlığıyla daha da yükselmişti.

Raj, sanki başından beri asıl planı buymuş gibi onun tenine doğru mırıldandı.

"Çok ıslak," dedi Raj. "Benim için damlıyor. Bunun için ekstra kayganlaştırıcıya bile ihtiyacım yok," dedi ve kalçalarını ona doğru şaklattı.

Adamın ağırlığı kalçalarının arasında, ısırığın üzerinde sürükleniyordu ve bu... bu-

Tanrım, tıpkı sikilmek gibiydi, tıpkı parmaklarının klitorisinin üzerinde gezinmesi gibiydi. Hareketler aynıydı, kalçaları yüksek sesli tokatlarla onunkilere çarpıyor, kaba bir ihtiyaç senfonisiyle odanın içinde yankılanıyordu.

Her itişte ona karşı sallanmaya çalıştı ama adam onu hareketsiz tuttu.

"Uyluklarını sık, tatlım," diye fısıldadı usulca. "Hisset."

Oh, lanet olsun. Oh, lanet olsun.

Eli ona itaat etti, kalçalarını onun etrafında sıkılaştırdı, ihtiyacının gücüyle titredi. Adam ona karşı inledi ve Eli onun teninde boğuklaşan sesini sevdi.

Göğsündeki el onu sıktı, okşadı ve Eli çok... istendiğini hissetti. Arzulandığını.

Her hamlesinde amcığı zonkluyordu ve sonunda meme ucunu parmaklarının arasında yuvarladığında, yüksek sesle ve muhtaç bir şekilde inleyerek ona doğru eğildi.

"İşte bu," diye kalçaları onun kığına, uyluklarına çarpıyordu.

Her itişinde, her geri çekilişinde siki kadının ısırıklarını okşuyordu. Kendini çok pis hissediyordu, çünkü kadının içinde bile değildi ama yine de onu beceriyordu.

İçinde kabardı, tüm havasını kapladı, yükseklerde bir dalga yükseldi ve Eli hazırlanmak için derin bir nefes bile alamadı.

"Bu şekilde gelebilir misin?" diye sordu, gelmesi gerektiği ya da hiç gelmeyeceği anlamına geldiğini bildiği bir şekilde.

Adamın kollarında titreyerek başını salladı. "Sanırım öyle," diye fısıldadı, sesi adamın itişleriyle bölünmüştü.

Her itiş onu neredeyse şiddetle ve mükemmel bir şekilde ona doğru itti. Tanrım, bunu ondan istemişti, bu... vahşi, evcilleşmemiş arzuyu. Sanki kendi zevkini bulmak için onun kalçalarını kullanıyormuş gibiydi. Yine de bundan çok daha fazlasıydı çünkü Eli da kalçalarının her hareketinde, parmaklarının her kıvrılışında bunu hissediyordu.

Eli onun için eridiği için her saniye daha da ıslanan kalçalarının arasından kayıyordu.

"Lütfen," diye yalvardı Eli, çok yakındı.

Raj her iki göğsünü de avuçlayana kadar onları kaydırды, her iki aşırı hassas meme ucunu da aynı anda ona, kaygan uyluklarının arasına, bağ işaretine doğru vurdu.

"Raj," diye inledi, bir uyarı mıydı yoksa bir yalvarış mı; bilmiyordu. Parmaklarının göğüslerine her dokunuşu doğrudan kalçalarının arasına gidiyordu. Zonkluyordu, nabzını klitorisinde hissedebiliyordu ve Raj her hamlesinde dudaklarına sürtünüyordu, kıvrımlarının arasından kaymasına ramak kalmıştı. Basınç, en ufak sürtünme bile çok iyiydi.

"Neredeyse vardın, hadi bebeğim, benim için gel," dedi, sesi derin ve vahşiydi, uyluklarının arasına daldı.

Dudakları nefesiyle birlikte aralandı ve aşağıya baktı, adamın elleri göğüslerini örtüyordu, meme uçları kızarmış ve istismar edilmişti ve parmaklarının arasından görünüyordu. Ve daha ileride, kahretsin, kalçalarının arasında

Sikini bacaklarının arasına soktu, sonra da kalçalarının pelüş yastıklarında kayboldu.

Sadece bu görüntü bile, vücuduna dolan çok sayıda hissin üzerine yığıldığında, dalgayı aşağıya gönderdi. Kaskatı kesildi, adama karşı gerildi, kalçaları her zamankinden daha sıkı sıkıldı, zirveye ulaştığında, zevk dalgalarıyla birlikte battı.

Raj bir elini çenesine götürüp yüzünü ona doğru çevirmeden önce sesi odada yankılanarak haykırdı. Dudakları bir öpücüğün özensiz bir taklidinde buluştu, dilleri birbirine dolandı.

Raj'ın ritmi kekeleydi, bir an için sertleşti ve Eli onu izlemek için çenesini onun elinden kurtardı.

Kalçalarına doğru aktı, sıcak ve damlıyordu. Son bir hamle yaptığında, teninde yaylanarak onu beyaza boyadı.

Eli onunla birlikte titredi ve Raj başını onun omzuna yasladı. Uzun bir an boyunca birlikte nefes aldılar.

Birkaç dakika sonra, Raj ondan uzaklaşırken son bir ürperti verdi ve ısırik izine karşı son bir alay için uyluklarının arasına kaydı.

Ama sonra yine onun üzerindeydi ve dudakları birbirine değiyordu. Onu içinde kabaran tüm huşu ile öptü, aralarındaki bağda bunu hissettiğini biliyordu.

Adam geri çekilirken kadın itiraz eden bir ses çıkardı, adam bacaklarının arasına geri kayarken gözleri genişledi, ağzı kendi harcamasının üzerinde geziniyordu.

"Bunu temiz tutmalıyım," dedi ve tam da bunu yapmak için ağzını indirdi.

Kalçalarını ve amını yaladı, aşırı uyarılmayla çarşafı karşı titremesine neden oldu. Ve bu, ısırtıcı yalamadan, dişlerinin girintisini, işaretini emip yalamadan *önceydi*. Onların bağı.

"Bu kadar yeter mi?" diye sordu aniden, gözlerini ona dikerek.

Eli yavaşça başını salladı ve ona cevap veren sırtışı düpedüz hınzırcaydı.

"Güzel," diye mırıldandı.

Raj üçüncü orgazmını da yavaş, tatlı ve mükemmel bir şekilde gerçekleştirdi. Ve sonra, birlikte kıvrıldıklarında, Eli içindeki yeni duygu akışının bağlarını takip etmesinden dolayı zorlukla uyuyabildi.

Heyecan hâlâ içinden akıp gidiyordu çünkü... çünkü bağlanmıştı!

Hayatının geri kalanını birlikte geçireceği *iki* adama. Bir sürü halinde.

Ve yine de... boynunun diğer tarafı hâlâ biraz boş hissediyordu.

O gece nihayet uykuya daldığında, Raj'ın kolları ona sarılmış, kalçalarından biri onunkinin arasında ve bir plan oluşuyordu.

"Şaka yapıyorsun," diye nefes aldı Beckett, elinin yarısını hediye paketinden çıkararak durakladı. "Lanet olsun, imzalı." Çanta yere düştü, Beckett albümü tutarken kucağından düştü.

kolunu ellerine aldı. Başını kaldırdı, Eli'dan Jack'e ve tekrar geriye bakarken çenesi hafifçe aralıktı. "Bunu nasıl aldın?"

Eli omuz silkerek, "Tanıdığımız biri var," dedi. Sonunda birkaç gün önce iş çıkışı tek başına yaptığı bir yolculukta Javi'den imzalı albümü almıştı. Biraz daha az baharatlı taco kapmış ve kavanozuna sağlıklı bir bahşış bırakarak yaptığı iyilik için ona bolca teşekkür etmiş ve bunun için ona bağırırken onu görmezden gelmişti.

Kararını o gün vermişti. Aradan birkaç gün geçmesine rağmen fikrini değiştirmemişti.

Aslında, bu fikre en az alfanın kendisi kadar hayrandı.

"Plak koleksiyonun için kendimi gerçekten kötü hissediyorum," dedi Jack ve Eli da onunla birlikte başını salladı.

"Bunun yeni koleksiyonunuzdaki ilk ürünlerden biri olabileceğini düşündük," diye ekledi.

Beckett açık pembe vinili yavaşça yerine itmeden önce bir göz atmak için kılıfından kaydırdı. "Bu çok havalı. Ona imzalatabildiğine inanamıyorum," diye .

Eli onun hayranlığı karşısında kıkırdadı, hediye paketini aldı ve kâğıt mendili katlayarak sehpanın üzerine koydu. Beckett'ın yanındaki mindere çökmeden önce kanepeden gelen öpüşme seslerini olabildiğince duymazdan geldi.

Tam yerleştiği sırada Beckett ona doğru döndü ve aynı muameleyi yaparak öpücüğün içinde usulca gülümsedi. Eli kıkırdadı, ses derinleşmeden önce dudaklarından yayıldı, Beckett takdirinin her zerresini bu jestte kattı.

Ayrıldıklarında Eli ona baktı ve "Bir şey değil," dedi.

"Bir gün kendi evimizde dinleriz," dedi ve ortaya elini hem onun hem de Jack'in dizlerine koydu.

Eli bütün bu durumu neden biraz komik bulduğunu bilmiyordu ama kıkırdamasına izin verdi. Elini Beckett'ın elinin altından geçirip dudaklarına götürdü. Gülümsemesini elinin arkasına bastırdı.

Mutluluktan köpürdüğünü hissetti. Hâlâ sırtarak Beckett'ın elini indirdi ve tırnaklarını inceledi. Takım elbiselerinden birine -ve dolayısıyla hafta boyunca diğer takım elbiselerindeki tüm vurgulara- uysun diye boyadığı uçuk mavi, kırılmaya başlamıştı.

"Tırnaklarını boyamak ister misin?" diye sordu, başparmağını bir tanesinin arkasına sürterek.

"Hey, biliyor musun, ben de boyayabilirim," dedi Jack, kendi yontulmuş siyah cilasına bakarak.

"Elbette, neden olmasın?" dedi Beckett. "Elinizde hangi renkler var?"

Ve böylece üçü de kendilerini yerde, sehpanın etrafında otururken buldular. Yüzey cila şişeleri, törpüler, pamuk topları ve diğer tırnak aletleriyle kaplıydı. Eli'nin tırnakları çıplaktı - fırın kuralları - bu yüzden Jack'in sağ elini boyamayı tercih etmişti, çünkü Jack bundan hep şikayet ederdi.

Jack, Eli'a sol elindeki lekeli siyah cilalı tırnaklarını göstererek, "Olmaz, senin elin benimkinden çok daha iyi görünüyor," diye sızlandı. Boya tırnak etlerinde birikiyordu, bu da boyanın eşit bir şekilde yerleşmeyeceği anlamına geliyordu.

"Bu saçı nereden buldun?" diye sordu, elini kendine doğru çekti ve parmağını ışığa tutarak ucunu buldu.

saçın.

Eli, arkasında yapışkan bir dağınıklık bırakarak onu çekip çıkarırken yüzünü buruşturdu, Beckett ise eğilip, "O kadar da kötü değil. Sadece tırnak etlerini temizle, bir şey olmaz." Hatta Jack'e bunu yapması için silikon uçlu küçük bir alet bile verdi.

"Üst kat onu mı?" Eli tahmin etti. Belki de.

Jack homurdanarak kanepeye yaslandı ve iki eli de yüzüne sadece birkaç santim uzaklıktayken büyük bir dikkatle tırnak etlerini temizlemeye başladı.

"Raj bu gece nerede?" Beckett, fırçayı tırnağının yüzeyinde gezdirirken başını tam bir konsantrasyonla eğerek sordu.

"Bu gece biraz daha çalışmak istedi," diye açıkladı. Ki bu doğrudu. Ona planlarını anlattıktan sonra, sürü evi planları üzerinde çalışmak için kalmak istediğine karar verdi, müteahhitlere ulaşmaya başlayabilmeleri için son rötuşları bitirdi. Hepsiyle aynı çatı altında olmak için sabırsızlanıyordu. O zaman zamanını Raj'ın dairesiyle kendi daireleri arasında bölmek zorunda kalmayacak ve kimseyi *özlemek* zorunda kalmayacaktı.

"Şey, sadece kaçırıyor, değil mi?" Beckett başını sordu, sağ eline özenle oje sürüyordu.

Eli, Jack ile bilmiş bir bakış paylaştı ve Jack onaylarcasına mırıldanırken sırıttı.

"Ah, onu özlüyor musun?" Eli alay etti, ama o sadece nefesinin altında mırıldandı.

Sesini tutamayarak tekrar kıkırdadı. Elinde değildi! Eli kendini çok parlak, çok mutlu hissediyordu. Ve o da bunun

Çünkü istediği her şeye sahipti.

Bakışları Beckett'a kaydı. *Neredeyse.*

Mesele şu ki, daha önce hiç *mutsuz* olmamıştı... bastırıcı kıtlığı her şeyi değiştirmeden önce. Jack'in onun için ne anlama geldiğini fark etmeden önce, sonra Beckett ve Raj da.

Ama *bunu* paylaşacak birinin ya da üç birinin olması mutluluğın farklı bir tadıydı. Yedikleri akşam yemeği ve hala yapılması gereken kirli bulaşıklar ve birlikte tırnak boyamak ve sadece-

"Eli?" Beckett usulca seslendi ve Beckett muhtemelen biraz fazla uzun süredir boşluğa baktığını fark etti. "Orada iyi misin?"

"Evet, evet," dedi başını sallayarak, dudakları yumuşak bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. "Üzgünüm, sadece düşünüyordum."

"Sınıfla paylaşmak ister misin?" diye sordu, oje şişesinin kapağını kapatıp iterek. Boyamayı bitirmişti ve parlak tırnakları oturma odasındaki lambanın altında parlıyordu.

"Sadece ne kadar mutlu düşünüyordum," dedi, niyetlendiği gibi bir şakadan çok bir itiraf gibi çıkınca yüzü kızardı. Boğazını temizledi, dizlerinin üzerine oturdu ve Beckett'ın kucağına kaydı. Tırnaklarının lekelenmesini önlemek için parmaklarını bileklerine doladı ve yerine kayarken başının üzerine doğru itti. Parlak mavi gözleri Beckett'ın kilerle buluşunca karardı. "Ve nasıl daha mutlu olabileceğimi," diye ekledi, ağırlığını Beckett'ın kucağına bırakarak.

"Öyle mi?" diye sordu, sesi biraz zayıftı, parmakları onun avuçlarında seğiriyordu.

Eli yanağının iç kısmını ısırarak başını salladı. "Mhm," diye mırıldandı, başını yana eğerek çıplak olan boynunun çizgisini ortaya çıkardı.

"Durumu iyileştirmek için birkaç şey düşünebilirim," diye mırıldandı. Beckett'ın dudakları aralandı ve kelimeler içine işlerken yumuşak bir nefes aldı.

...ve içeri. Ve içeri.

"Hata 404, sayfa bulunamadı mı?" Jack homurdanarak sordu, elini yüzünden çekip gözlerini kısarak cilaya baktı. "Seni bağlamak istiyor, dostum; kendine gel."

"I-" Beckett sonunda boğuk bir sesle konuştu. Yanakları Eli'nin saçları kadar pembeleşmişti. "Ben-Eli, sorduğun şey bu mu?"

Eli gözlerini devirdi, göğsü sevgiyle doluydu. "Evet, seni gülünç alfa. Tam bir set istiyorum," diye alay etti.

"Sanırım bu sorunu çözmenin bir yolunu bulabiliriz," dedi yumuşak bir sesle. "Sana düzgün bir şekilde bağlanmayı çok isterim. Demek istediğim, beni de sürüne dahil etmen yeterli-"

"Seçme şansы varmış gibi değil," diye araya girdi Jack dalgınca. "Önce ben sana sahip oldum."

Eli başını çevirdi ve dilini Jack'e doğru uzattı.

"Evet, bunu biliyorum," dedi Beckett. "Ama demek istediğim, benimle bu kadar mahrem bir şeyi paylaşmak istediğini düşünmek çok hoş," dedi.

Neredeyse yüzünü avuçlayacaktı ama Eli bileğini yakalayıp uzak . "Boya işini mahvetme," dedi Eli. "Hâlâ ıslaklar."

Gözlerini ona dikti, dudakları seğiriyordu. "Bunu sen mi planladın?"

"Elbette hayır," diye yalan söyledi ve onu öpmek için eğildi.

Dudaklarına karşı kuşkuyla mırıldandı, sesle titreştirdi ve ağızları biraz daha ciddi bir şekilde birbirine geçmeden önce güldü. Kadın adamın kucağına daha sıkı gömüldü, kollarını adamın omuzlarına dayadı ve parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi.

Kolları hâlâ havadaydı ama onları kanepenin arkasına doğru gevşeterek tırnaklarını olası bir hasardan korudu.

"Oh, o zaman sadece izlemem mi gerekiyor?" Jack sordu.

Eli ve Beckett birbirlerinden ayrılarak, iki eli de havada, tırnakları Beckett'inki gibi hâlâ ıslak olan Jack'e bakmak için senkronize bir şekilde döndüler.

Eli, "İlerisini düşünmemiş benim suçum değil," diye .

"Demek bu planlanmıştı," dedi Beckett, sesi tamamen *ah-ha!*

Ayaklarına bastırdı, dizlerini yerden kaldırdı ve onu tamamen kucağına bıraktı. Eteğinin kalçalarının arasına sıkışmış ince tabakasından, adamın kendisine karşı çoktan sertleştiğini hissedebiliyordu.

"Kulağa çok uğursuz geliyor," diye takıldı Eli.

"Tecrübelerime dayanarak söylüyorum ki sen tam bir dahisin," dedi.

" sahte randevuydu. O kadar da ciddi değildi!" Eli ona anlatmaya çalıştı.

Beckett, "Umarım *bu* ciddi bir şeydir," dedi, gözleri kararmış ve anlam kazanmıştı.

Eli bu bakışın altında ısındı ve Jack'in görmemiş olmasını umdu. "Hayatımda hiç bu kadar ciddi olmamıştım," diye yemin etti.

Beckett tekrar dudaklarını almak için öne doğru eğildi ve Eli onun içinde eridi, göğsü onunkine yaslandı, elleri onun sarı saçlarına dolandı.

Bacakları Jack'in kucağında açılmışken, Jack'in kalçası Raj'ın ısırik izine bastırıyor ve kadının tüylerini ürpertiyordu. Isırık alfaya ait olsaydı bu kadar yoğun olmazdı ama Jack'in gözleri onun üzerindeyken ve sırada ne olduğunu biliyorken çok da zor değildi.

Dudakları uzaklaştığında nefes nefese kalmıştı, dudaklarını teninde gezdirmeden önce çene çizgisini ısırdı.

Adam ağzını boğazındaki kıvrımın etrafına yerleştirdiğinde titredi, tam olarak karşı taraftakinin aynısıydı.

Sonra sırtında bir ağırlık hissetti -Jack'in hareket ettiğini bile duymamıştı- ve nefesi kesildi.

Beckett yumuşak bir sesle, "Saçını çek, tatlım," dedi.

Eli yutkundu, parmaklarını Beckett'ın saçlarından çözüp kendi saçlarını toplarken ağzı aniden kurudu ve başının tepesinde tuttu.

"N-şimdi beyin kim?" Eli boğuk bir sesle konuştu.

Her ikisi de kıkırdadı, göğüsleri onun önüne ve arkasına çarptı ve kadın bu ikili his karşısında gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Jack'in dudakları kendi bağ izine değdi ve Beckett'ın kucağında sarsıldı, yeni bir uyarılma dalgasıyla ona sürtündü.

"Bunu yapabilmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı Beckett, sesi tenine karşı sıcaktı. "Hazır mısın?"

"Daha ne kadar hazır olmam gerek-oh!" Eli, dişleri boynuna batarken sızlandı. Yoğun bir zevk girdabı olmadan biraz acımıştı, ama sonra Jack oradaydı, kendi bağ işaretini ağzına alıyordu.

"Oh," diye tekrarladı, biraz daha soluk soluğa.

Beckett onun içinden geçerek ince takım elbiselerinin kumaşları kadar pürüzsüz bir şekilde yerine oturdu ve her zaman ait olduğu gibi onun içine yerleşti.

Sevgi ve şefkat ve... onur. Onunla bağ kurmaktan *onur duyduğunu* hissetti ve sinüsleri sızladı, bunun saflığı karşısında gözyaşları sel oldu.

Sonra dişleri uzaklaştı ve dudakları ve dili geri döndü, bir alfanın yapması gerektiği gibi yeni bağı emzirdi. İkisinin arasında gevşerken saçlarından birkaç tel ellerinden kaydı, onu ayakta tutan tek şey göğüsleri oldu.

Sonunda Beckett'ın dokunuşu rahatlatıcı olmaktan çıkıp daha çok... heyecan verici olmaya başladı. Beckett'ın dilinin her dokunuşu bacaklarının arasında olabilirdi, çünkü kız onun için ne kadar ıslaktı.

İkisi için de. Jack hâlâ dudaklarını kendi ısıruk izi boyunca gezdiriyor, her dokunuşta kadının duyularına zevk serpiliyordu. Beckett daha nazik değildi.

"İkiniz de tehditsiniz," diye nefes nefese başını arkaya eğdi.

"Tehdit ben miyim?" Beckett onun tenine doğru çekildi. "şu anda sana dokunamayan benim."

Eli planından pişmanlık duyarak sızlandı, amciğı arzusuyla zonkluyordu. Jack de Beckett'ın bacaklarına sarılmak zorundaydı, bu yüzden gerçekten ama gerçekten hareket edemiyordu.

Ama Eli yapabilirdi.

Beckett ve Jack kıkırdarken ellerini saçlarından çekip kıkırdadı. Onların dikkati dağılmışken, parmak uçlarını Beckett'ın eşofmanının bel bandında gezdirdi; Beckett kumaşın altında sertleşmiş, arzulu ve *bekliyordu*.

Kıpırdamadan durdu, ona bakarken gözleri parlıyordu. "Öyle mi?" diye sordu.

"Evet," diye yankılandı ve sonra Beckett, hem Eli hem de Jack üzerine otururken kalçalarını kaldırmak için elinden geleni yapıyordu. Eli pantolonunu aşağı indirmeyi başararak ereksiyonunu serbest bıraktı.

"Kahretsin Beckett, acaba sen de kadar ıslak mısın?" diye alay etti Jack ve bir elini kıza doğru uzattı.

Eli onun bileğini avucunun içine aldı ve onu durdurdu. "Çiviler," diye uyardı ve Jack inledi.

"Hiç adil değil," diye homurdandı.

Eli kıkırdadı ve önce eteğini tamamen toplayacak kadar doğrul-

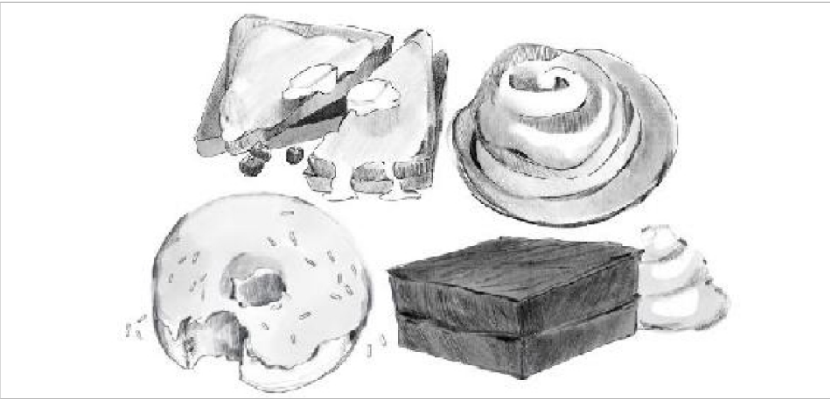
"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Beckett'ın nefesi kesildi. "zaman burada oturdun, hiç-"

Eli ona muzipçe sırıttı. "Her şey plana uygun bebeğim," diye mırıldandı.

"Tanrım, seni *seviyorum*," diye inledi ve başını kanepenin minderine yasladı, en azından kadın onu göbeğinden çentikleyene kadar.

Jack onun arkasından, "Tanrım," diye nefes aldı.

Yerçekiminin kendisi için işin çoğunu yapmasına izin vererek onun üzerine çöktüğünde, kolay süzülüşün tadını çıkardı ve dudaklarına bir öpücük kondurmak için öne eğildi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben de seni seviyorum."

36. Çok Sevilen Bir Tarif

Eli

Bir ev inşa etmek, görünüşe göre deneyimli bir mimar için bile kolay değildi.

Bir önceki evin kalıntıları için yıkım, imar ve emlak vergilerinin yanı sıra çok fazla bürokrasi vardı. Evlerini planlarken aldıkları tüm kararlardan bahsetmiyorum bile. Mobilya ve boya renkleri, fayanslar, halı ve parke-Eli neredeyse aklını kaçıracaktı.

Gerçekten önemseydiği tek yer mutfaktı. Raj'ın yardımıyla tasarladığı yuvası da tabii ki.

Ama bu aylar ve aylar önceydi.

Eli şimdi gerçekten de emeklerinin meyvelerini yiyordu. tam anlamıyla, çifte fırından şeftali ve krema esintili bir tart çıkardı.

Soğuması gerekiyordu, bu yüzden en sevdiği özellik olan mutfak adasının ortasına yerleştirdiği rafın üzerine koydu.

Dürüst olmak gerekirse Jack, Raj'a hep bir tane istediğini söylediği için büyük bir brownie puanını hak ediyordu.

Artık sinir bozucu alfa kekleri yok o zaman.

Eli kıkırdadı, fırın eldivenlerini çıkarıp uygun çekmeceye yerleştirdi ve arka bahçeye çıkmadan önce buzdolabından bir içecek aldı.

"İşte orada," diye seslendi Jack, genişletilmiş ve geliştirilmiş ağaç evin kenarından eğilerek.

"Bu tartın piştiğı anlamına mı geliyor?" Raj seslendi, ancak küçük pencerelerden sadece çöreğinin üst kısmını görebiliyordu.

Eli gözlerini sevgiyle devirdi ve çantasına doğru ilerledi, sağlam merdiveni tırmanmadan önce şişesini uzattı.

Artık dördünün de rahatlıkla sığabileceğı kadar büyüktü. Zemin açık hava minderleriyle kaplıydı ve Eli sallana sallana yerine doğru ilerledi ve Jack'in cazibesine karşı koyamayarak omzunu ona çarptı. Jack bir kolunu Eli'nin beline doladı ve şimdi bile, birbirlerine bağlanmalarının üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen, Eli'nin kalbi hâlâ bir pervanenin kanatları gibi çırpınıyordu.

O da bunun farkındaydı, aralarındaki bağıın yarattığı duygu seli karşısında parmakları kızın yanlarına doğru kıkırdadı.

Parıldayan ışıklar parıldıyordu, gece havası serindi ve sürüsü etrafında toplanmıştı.

"Sürü olarak yeni evimizde geçireceğimiz gecelerin ilkine," dedi Eli ve elindeki cam şişeyi havaya kaldırdı.

Beckett ve Raj bira şişeleriyle ona katılmadan önce Jack de ona katıldı ve kremalı sodaları birbirine çarptı.

"Bize," dedi Raj ve bakışları, bağıın kendi tarafından gelen tüy hafifliğindeki hayranlık kadar yumuşaktı.

Jack mırıldandı. "Süper seksi, yetenekli omega'mıza mı?"

Eli yanağını çimdikledi, yanakları alev alev yanıyordu.

"Raj'ın düşüncesi hoşuma gitti," diye alay etti Beckett. "Bizim için."

Şişeler şingirdadı ve Eli alfasına yaslandı, ayak parmaklarını bir diğerinin kalçasına soktu ve parmaklarını sonuncusunun elinin içinden geçirdi.

"Sizi seviyorum çocuklar," dedi Eli. "*Bu*," dedi elindeki şişeyi ağaç evi kapsayacak şekilde sallayarak, "harika olacak."

Kıkırdadılar ama Eli tüm varlığıyla bunu kastetmişti.

Sadece küçük şirin ağaç evlerini kastetmiyordu; bahçelerini, ailesinin hemen aşağısındaki yeni evlerini de kastediyordu. İnternette gelen siparişlerle büyüyen ve bu nedenle Jack'le işe gidip gelme süreleri uzadığı için talebi karşılamak üzere daha fazla fırıncı çalıştırabilen fırını kastediyordu.

Ve onları kastediyordu. İstediklerini bile bilmediği ama şimdi tüm parçalar bir araya geldiği için sevdiği ve değer verdiği bu sürüyü.

Çok sevilen bir tarif gibi.

Ve bu onun şimdiye kadarki en iyi eseri.

Sonsöz

Miyav!!

Ağaç ev Eli'nin yuvası değil ama ona çok yakın. Muhtemelen her ikisinde de erkekleriyle eşit miktarda zaman geçiriyordur, bilirsin, sıcak dışında.

Daha fazla headcannon ve sanat da dahil olmak üzere içerik için Patreon.

İmzalı kitapçıklar mağazamda mevcuttur.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim, umarım siz de benim kadar sevmişsinizdir yazdım.

Sosyal medya hesaplarımdan bana ulaşmanızı çok isterim!

Çok sevgiler,

Lana

Teşekkür

Öncelikle, bir hiperfiksasyon bulduğumda beni hoş gören herkese teşekkür etmek istiyorum çünkü olmadan bu kitap var olamazdı.

İhtiyacım olduğunda ciyaklayan ve geri bildirimde bulunan Meg'e ve bu canavarı bitirebilmem için kelime sayısı hedeflerime ulaşmama yardımcı olan Kat, Chloe ve Desiree'ye teşekkür ederim.

Ayrıca, sosyal medyada bu kadar aktif olan ve çalışmalarımı paylaşan herkese teşekkürler! görüyorum ve takdir ediyorum!

Ve son olarak, desteğiniz için tüm Destekçilerime teşekkür !

Ayrıca Tarafından

Kitaplarım hakkında daha fazla bilgi edinmek ve imzalı kitaplara nasıl sahip olabileceğinizi öğrenmek için web sitemi ziyaret edin.

www.lanakoleauthor.com

İhtiyatlı Kuyruklar Serisi

Bir İblisle Nasıl Çıkılmaz Bir
Ejderhayla Nasıl Çıkılmaz
Çıkılmaz Bir Griffinle

Crystal Clear Serisi

Kaçış Yanılsaması

Ölüm

Yanılsaması

Karanlığın İllüzyonu

Kilidi Açılmış Seri Kaos

Kilidi Açılmış

Edildi İhanet İfşa

Sefalet Bitti

Çıktı Gerçek

Ortaya

Kaybolan
Umut Ölüme
Meydan Okudu

Standalones

İyi Kedi
Karınlı Kardan Adam
Seasonal Spice & Everything Nice

Sweetverse'de:

Baby + the Late Night Howlers
Lola & the Millionaires birinci
bölüm Lola & the Millionaires
ikinci bölüm Lyric & the
Heartbeats

Dövüş İçgüdüleri

Kötü Alfa

Hepsi Toplandı

İnanç+ Çıkmaz Sokak Şeytan

Düğümü Bu Kadar Ciddi

LANA KOLE LOGAN GREY OLARAK YAZIYOR

Heartbelt Records Serisi

Ne Kadar Derine
Giderseniz O Kadar
Uzun Kalırsınız
Devam Eden Aşk

Yazar Hakkında

Güneyli bir tınıya sahip olan Lana, dört kedi ev arkadaşıyla birlikte Tennessee'den geliyor. Eğer bunlardan biri dikkatini çekmiyorsa, büyük olasılıkla yazıyordur. Hikayeleri, kalıplara uymayan karakterlere hayat veriyor, seksi olduğu kadar tatlı bir romantizm, ve çok daha iyi.

Paranormal, tatlı omegaverse, canavar romantizmi ve sonsuza dek mutlu sonla biten queer aşk hikayelerinin yazarı.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

